J. H. Schultz & K. E. Ackermann

DEN DANSKE MARINE

1814 – 1848

ORLOGSFARTEN

★ ★

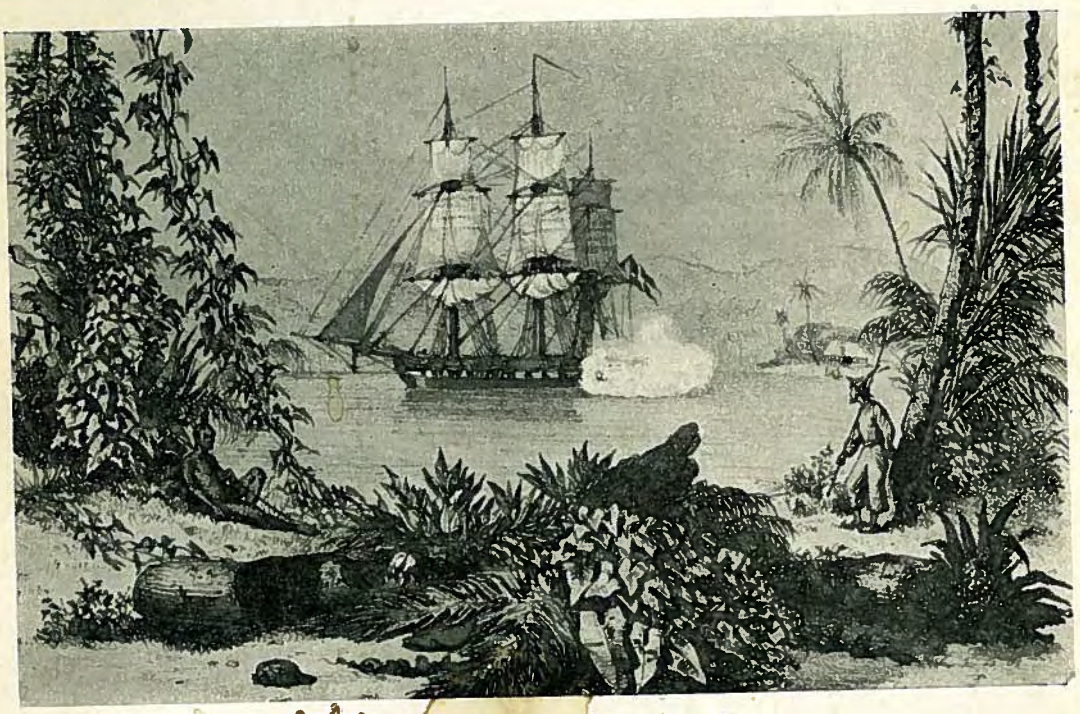

Korvetten Galathea. Litografi af J. Chr. Thornam.

HØST & SØN

DEN DANSKE MARINE
1814—1848

Orlogsfarten

DEN DANSKE MARINE

1814–1848

ORLOGSFARTEN

AF

AFD. KOMMANDØR J. H. SCHULTZ

UDGIVET PAA
MARINEMINISTERIETS FORANSTALTNING
AF KOMMANDØR
K. E. ACKERMANN

København
HØST & SØNS FORLAG
1950

S. L. MØLLERS BOGTRYKKERI. KØBENHAVN

2. DEL

Dansk-Vestindien

I Dr. Westergaards i 1917 udgivne Bog »Danish Westindia under Company Rule«, i Kay Larsens i Aaret 1928 udgivne Bog »Dansk-Vestindien 1671—1917« og i H. Lawaetz: »Peter v. Scholten« 1940 findes beskrevet Dansk-Vestindiens Historie, i den førstnævnte Bog dog kun til Aaret 1754. Her skal derfor kun gives en mere indgaaende Behandling af de Forhold i Tidsrummet 1814—48, som stod i nærmere Forbindelse med Marinen, eftersom dennes største Virksomhed i dette Tidsrum var knyttet til de vestindiske Farvande.

Dansk-Vestindien omfattede Øerne:

St. Thomas med omliggende smaa Øer (Keys), hvoraf den sydligste var Buck-Island, den vestligste Savana-Island, de nordligste Cochroach-Island og Lille Hans Lollik, samt alle Øerne mellem St. Thomas og St. Jan.

St. Jan med Øen Flemmingham Cay i SO.

St. Croix med Smaaøerne: Buck-Island og Green Cay.

Afstanden mellem St. Thomas Havn og St. Croix Havn, Bassend, paa Nordsiden er 40 Sml. (62 km); mellem St. Thomas Havn og Cruzbay paa St. Jan 11 Sml. (18 km).

St. Thomas er 86,2 km^2 stor.

Der foreligger ikke nogen bestemt Angivelse af, hvornaar den først er blevet opdaget af Europæerne, men franske Flygtninge fra Crab-Island konstaterede i Aaret 1647, at der maatte have været Beboere paa Øen inden det Tidspunkt, som dog igen havde forladt den, eftersom den da var ubeboet.

Da Danskerne første Gang nedsatte sig paa Øen i 1666, fandtes der nogle hollandske Kolonister, men disse blev Aaret efter af Englænderne forflyttet til St. Eustatius og St. Martin.

Efter at flere Danske havde besejlet de vestindiske Farvande fra Aaret 1652 og særlig søgt Tilflugt i St. Thomas største Havn paa Sydsiden af Øen, som ikke var taget i Besiddelse af nogen anden Nation, ansaa man det for heldigt at have et fast Udgangspunkt for Virksomheden i de vestindiske Farvande, hvorfor Kaptajn Erik Nielsen Smed d. 8. Juni 1665 fik Udnævnelse til kgl. Kommandant og Gouvernør paa St. Thomas, og d. 30. Marts 1666

tog han Øen i Besiddelse i Kongens Navn og lod det danske Flag hejse under Salut.

Denne Besiddelsestagen blev bestridt af Spanierne paa Grundlag af, at Paven havde givet Spanien Ejendomsret til alle Landene i Amerika, men Pavens Handling blev ikke respekteret af de ikke-katolske Lande.

Erik Smed døde imidlertid samme Aar, saa Foretagendet sygnede hen, og i Aaret 1667 skal de engelske have taget St. Thomas i Besiddelse, men da de paa samme Tid havde frataget Hollænderne St. Eustatius, St. Martin og andre Øer, som de fandt bedre, forlod de frivilligt Landet efter at have nedbrudt deres Bygninger og Pakhuse (Høst S. 6).

Derefter stiftedes i 1671 det dansk-vestindiske Selskab, hvis udsendte Gouvernør, Jørgen Ifversen Dybbøl, d. 27. Maj 1672 for anden Gang tog Øen i Besiddelse i Kongens Navn og lod Dannebrog hejse, og hvor det siden vajede uafbrudt til d. 31. Marts 1917 — med Undtagelse af den Tid, Øerne var okkuperede af Englænderne i 1801—02 og 1807—15. — Englænderne protesterede mod Danskernes Besiddelsestagen af Øen i 1672 paa Grundlag af deres Besættelse i 1667, men Kong Chr. V udvirkede ved sin Envoyé Marcus Giøe hos Kong Carl II af England en Ordre til Gouvernør Stapleton over de engelsk caraibiske Øer, at han ikke mere skulde befatte sig med St. Thomas som et af Englænderne frivilligen forladt Land, og siden har Englænderne ikke gjort Krav paa St. Thomas.

Den 23. Sept. 1672 erholdt Danmark Kongen af Englands Stadfæstelse paa Ejendommen af St. Thomas i Vestindien (Lützow: Efterretninger 1791, S. 108).

Den første Bebyggelse paa St. Thomas var Fortet *Christiansfort* ved Bunden af den store Havn paa Sydsiden af Øen; ved Siden af det dannede der sig efterhaanden en lille By, der oprindelig kaldtes *Taphus,* fordi en af de første Bygninger var et Værtshus for Landboerne, som disse besøgte, naar de kom ind i Forretninger til Fortet, men i Aaret 1688 blev den af Admiral Hoppe døbt *Charlotte Amalie* efter den regerende Dronning.

St. Jan (St. Jean, St. John) er 50,4 km^2 stor.

Dens første Opdagelse af Europæerne er lige saa ukendt som for St. Thomas vedkommende. I Juli 1675 tog Gouvernør Ifversen paa St. Thomas Øen i Besiddelse i Kongens og Kompagniets Navn; Øen var ubeboet og aldeles tilgroet, men Kompagniet havde ikke Kræfter til at kolonisere den.

I Aarene 1684 og 1687 blev der paany gjort Forsøg af Danskerne paa at sætte sig fast paa Øen, men de forhindredes deri af Englænderne, som ikke vilde finde sig i, at Danskerne tog Øen i Besiddelse, skønt Englænderne ikke havde hejst deres Flag der.

Endelig d. 25. Marts 1717 tog Gouvernør Bredal Øen i Besiddelse og hejste det danske Flag, som uantastet vajede der til 1917, saaledes at der

heller ikke paa denne Ø har vajet noget andet Flag end det danske, til Øerne blev solgt — undtagen under den engelske Okkupation.

Under den Opblomstring, som Plantagedriften paa St. Jan undergik, efter at Kronen i Aaret 1756 havde overtaget Øerne, ønskede Beboerne af St. Jan at faa deres egen By og Handel, hvilket blev tilstaaet dem i 1760; Landet i Coral Bay blev lagt ud i By-Lodder — men de blev aldrig bebyggede.

St. Croix er 218,3 km² stor.

Øen blev først opdaget af Christopher Columbus d. 14. November 1493 paa hans anden Rejse til den nye Verdensdel. Derefter var Øen vekselvis i Spaniernes, Hollændernes og Englændernes Besiddelse, indtil den Højstkommanderende over de fransk-vestindiske Øer, Mr. de Poincy, lod den erobre i Aaret 1650. Aaret efter blev Øen solgt til Malteser-Ridderne, som beholdt den til 1665, da Øen blev købt af et nystiftet fransk-vestindisk Selskab.

Dette beholdt kun Øen i 9 Aar, da Selskabet paa det Tidspunkt var kommet i saadanne Vanskeligheder, at den franske Krone maatte overtage Øen. Denne blev imidlertid daarlig administreret, og i Aaret 1695 besluttedes det at overføre Kolonisterne fra St. Croix til St. Domingo, hvor man mente, der var bedre Brug for dem. St. Croix gik i Busk og forblev ubeboet, til det dansk-vestindiske-guineiske Kompagni købte Øen ved Kontrakt af 15. Juni 1733, hvilket fik kgl. Approbation d. 26. September s. A.

Den 6. Sept. 1734 blev det danske Flag hejst paa Øen ved *Bassinet* paa Nordsiden, hvor derefter Fortet *Frederiksværn* og Byen *Christianssted* blev anlagt, men først d. 10. Januar 1735 fandt den højtidelige Overlevering Sted af den af Generalen paa Martinique dertil beordrede Officer.

Gouvernøren paa Portorico og Generalen over de engelske Øer i Vestindien nedlagde skriftlig Protest mod Øen St. Croix' Salg til Danskerne; men da Frankrig ved Kontrakten havde garanteret Danmark Øens Besiddelse, blev der ikke taget Notits af Protesterne (Høst S. 129).

Fra Overleveringsdatoen og til d. 31. Marts 1917 har det danske Flag vajet paa St. Croix — med Undtagelse af de to engelske Okkupationer.

I Aaret 1766 blev Byen *Frederikssted* anlagt paa Øens Vestende.

Crab-Island (Crabben), af omtrent samme Størrelse som St. Croix, ligger vesten for St. Thomas og tæt op til Portorico, adskilt ved Vand, der ikke er bredere, end at man ved lav Vandstand kan svømme derover (Høst S. 78). Gouvernør Lorentz skildrer i Aaret 1692 Øen som »det bedste Eyland, som her i de Caribes er beliggende, formedelst god Grund og godt Vand«.

Crab-Island var derfor gennem lange Tider Genstand for Koloniseringsforsøg af forskellige Nationer, men »Spanierne vilde ikke tillade, at nogen Nation nedsatte sig der, for at de ikke skulde finde Lejlighed til at handle paa Portorico og udføre deres Kontanter, som strengelig under Skib og Gods

Konfiskation er forbudt« (Mariager S. 127), uden at Spanierne dog selv satte sig fast paa Øen.

Saaledes omtales et engelsk Forsøg, rimeligvis i Begyndelsen af 1640'erne, og et fransk Forsøg i 1647, begge Gange forpurret af Spanierne.

I Aaret 1682 fik Gouvernør Esmit Ordre til at tage Crabben i Besiddelse, og samme Aar sendte han en Kommission derhen, som plantede det danske Flag der (Høst S. 54), saaledes at Danskerne er de første, som har taget Landet i Besiddelse (Mariager S. 127), og siden stadig hævdede deres Ret til Øen mod Spaniernes og Englændernes Fordringer.

I Aaret 1688 gik en engelsk Ekspedition under Anførsel af William Pellit i Land paa Crabben, men blev efter kort Tids Forløb taget til Fange og bragt i Slaveri af Spanierne paa St. Domingo (Høst S. 24).

I Aaret 1692 gav Thormøhlen Ordre til Gouvernør Lorentz om atter at tage Øen i Besiddelse, og denne lod Kaptajn Peter Ifversen plante det danske Flag der. Samtidig havde Brandenburgerne paa St. Thomas sendt en Ekspedition derover, maaske nærmest for at drille de danske, thi de havde ikke Kræfter til at hævde Besiddelsen (Høst S. 27) — lige saa lidt som de danske.

Ifølge Gouvernør Lorentz' Ordre plantede Kaptajn Claus Hansen det danske Flag paa Crabben d. 3. Oktober 1698. Samme Dag gik en engelsk Ekspedition i Land og sagde, at de havde Ret til Øen; men de ønskede ikke at blive der (Høst S. 39—55).

I Aaret 1724 gik igen en engelsk Ekspedition i Land der, men blev efter kort Tids Forløb fordrevet af Spanierne, efterladende 10 à 12 saarede og halvt døde (Høst S. 75).

Endnu i Aaret 1734 betragtede Danskerne Crab-Island som deres, idet der i Octroyen af 5. Februar d. A. for det vestindiske Kompagni staar i § 2: »Kompagniet overlades paa samme Maade *Crabben* og andre Amerikanske og Afrikanske Øer«.

Men efter at Danskerne havde faaet Øen St. Croix, havde de nok at gøre med at kolonisere den, og da Kronen i 1754 overtog de dansk-vestindiske Øer, nævnes Crabben ikke mere blandt Besiddelserne.

Endnu i 1753 laa Øen ubeboet hen.

Til Udarbejdelsen af dette Afsnit er foruden de forannævnte Bøger benyttet:
»Efterretninger om det vestindisk-guineiske Compagni« ved P. Mariager (1753) (Manuskript i det kgl. Bibliotek).
Etatsraad Chr. Martfeldts Samlinger om de dansk-vestindiske Øer (1765—68) (Manuskript i Rigsarkivet).
»Efterretninger om Øen St. Thomas og dens Gouvernører fra 1769 til 1776« ved Etatsraad Georg Høst, Interims Kommandant paa St. Thomas 1773 (Københ. 1791).
»A historical account of St. Thomas and additional notices of St. Croix and St. Johns«, by John P. Knox, Pastor of the reformed Dutch church St. Thomas (New York 1852).

HOVEDBEGIVENHEDERNE I DE DANSK-VESTINDISKE ØERS UDVIKLING

Under Enkeltmandsstyre 1666 – 1671.

1666 d. 30. Marts hejstes det danske Flag for første Gang paa St. Thomas af Kaptajn Erik Nielsen Smed. Foretagendet sygnede hen paa Grund af utilstrækkelig Understøttelse fra Moderlandet.

Under Kompagnistyre 1671—1754.

1. Periode 1671—1680.

1671 d. 11. Marts udstedte Kongen den første Octroy for *det dansk-vestindiske Kompagni* med følgende Hovedbestemmelser:

(Mariager S. 1—9) Direktionen i København skulde bestaa af 6 Medlemmer, hvoraf Kongen valgte de 3 og Participanterne de 3.

Kompagniet fik Lov til at have, bruge, nyde og beholde St. Thomas og andre Øer der omkring eller paa det faste Land i Amerika med Ret til at afslutte Alliance med Regeringer i Vestindien og med Vaaben og Gevalt at gribe til offensive og defensive Midler; at anlægge Fæstninger, Lager og Kontorer — ogsaa paa de Øer og Lande, hvor ingen Folk bor og ingen andre tilhører.

Kommandanten og Gouvernørens Stillinger besætter Kongen efter Kompagniets Forslag.

Kompagniet skal have sin egen Ret, saa at Direktørerne maa dømme i alle Sager mellem det og deres Betjente angaaende den indianske Handel, og derfra maa kun appelleres til Højesteret.

Kompagniet faar Eneret til at fare og handle paa Vestindien.

Saafremt det *glückstadtske-afrikanske Kompagni* ikke kan fortsætte paa de Betingelser, Kongen har resolveret, maa det vestindiske Kompagni overtage Privilegiet paa samme Betingelser.

For at hjælpe Kompagniet paa Gled laante Kongen det vederlagsfrit Skib paa et Aar og en Jagt paa 3 Aar til Stationen samt Mandskab fra Flaaden, mod at Kompagniet skulde underholde det.

1672 d. 27. Maj hejste Gouvernør Jørgen Ifversen Dybbøl for 2. Gang Dannebrog paa St. Thomas, og fra den Dag vajede det uafbrudt. Den 1. August s. A. udstedte han sammen med 9 af Øens Beboere de første Bestemmelser for Øens Styrelse (findes in extenso hos Høst S. 8). 1672 d. 23. September erholdt Danmark Kongen af Engellands Stadfæstelse paa Ejendommen af St. Thomas i Vestindien (Lützows Efterr. S. 108).

1674 d. 28. November fik Selskabet Kongens Tilladelse til at handle paa Guinea efter kort forinden at have erholdt Frihed for Told og Accise.

1675 d. 22. Maj udstedte Kongen Bevilling for alle hans Undersaatter til at maatte sende Skibe til Vestindien mod at erlægge en Recognition til Kompagniet, som dette fastsatte til 10 %.

1679 d. 6. September udnævntes Nicolay Esmit til Gouvernør, og ved hans Instruks af 20. September s. A. bestemtes i den 15. Post, at til at behandle Retssager af stor Vigtighed skulde han udvælge nogle af de fornemste, villigste og bedste Personer, som skulde tages i Ed og indføres i Protokollen for at være Medhjælpere i Retten, hvor den danske Lov og Ret skal følges »saavidt som de Lande dèr vil og taale kan«.

2. Periode 1680—1689. *Kompagniet overtager Guinea Kolonien og dermed Slavehandelen paa Vestindien.*

1680. For at ophjælpe det vestindiske Kompagni, som under den skaanske Krig 1675—1679 var kommet i vanskelige økonomiske Forhold (Høst S. 15), bestemte Kongen ved Forordning af 3. Marts 1680, at han uden Bekostning for Kompagniet vilde udruste et kgl. Skib og med det sende saa mange Folk, som behøvedes til Besættelse af Forterne i Guinea med Underholdning for et Aar, og fra Guinea skulde Skibet bringe Slaver til Vestindien.

For at skaffe Penge til Kompagniet befaler Kongen, at enhver Betjent, som har 300 Rdl. og derover i Løn eller Pension, skal indskyde 10 % deraf i Selskabet, og har han ikke Pengene disponible, vil Kongen forskyde Beløbet og derefter afkorte det i Lønnen.

Desuden skulde enhver Carosse-Ejer, som ikke var Participant for 500 Sletdaler, erlægge 60 Sletdaler een Gang for alle og dermed være Andelshaver i Selskabet for nævnte Sum.

Ved Octroy af 30. September 1680 (Mariager S. 35) fik Kompagniet Eneret til at fare og handle paa Guinea og Nordkysten af Afrika eller paa de Forter og Loger i Guinea, som Hs. Maj. Aar 1658 havde ladet indtage og en Tid lang siden ved det glückstadtske-afrikanske Kompagni besejle. Kompagniet skulde overtage Hovedfortet Christiansborg m. fl.

Fra den Tid kaldtes Kompagniet det dansk-vestindiske-guineiske Kompagni.

1684 d. 12. Maj fik Gouvernør Milan (se samme Sted som for Esmit) sin Instruks, som adskilte sig fra de tidligere Gouvernør-Instrukser bl. a.

deri, at der skulde være et Raad bestaaende af Gouvernøren, Overkøbmanden, Løjtnanten, Underkøbmanden, Badskæreren og Inspektørerne (Mesterknægtene) paa Kompagniplantagerne. Med dette Raad skulde Gouvernøren overveje alt, hvad der kunde være til Landets Tarv og Kompagniets bedste, samt alle andre vigtige Sager. Over Raadets Forhandlinger skulde føres en Protokol, hvoraf Genparter ved givne Skibslejligheder skulde hjemsendes til Direktionen.

1685. Da Kompagniet ikke havde tilstrækkelige Midler til at sætte Handelen paa Vestindien i Gang efter en større Skala, søgte man ad anden Vej at bringe Liv til Kolonien (Høst S. 21). Den 24. November 1685 sluttedes en Kontrakt paa 30 Aar mellem Kongen af Danmark og Churfyrsten af Brandenburg, ifølge hvilken Brandenburgere fik Tilladelse til at nedsætte sig paa St. Thomas og drive Virksomhed der imod visse Afgifter til og Forpligtelser overfor Kompagniet.

1687. For at de danske kunde tage Kampen op med Brandenburgerne, hvis Virksomhed truede med at overflyve Kompagniets, bestemte Kongen ved Forordning af 19. April 1687, at det maatte staa enhver dansk Undersaat frit for at sende Varer til og udføre fra Vestindien med Kompagniets Skibe; desuden maatte Undersaatter i København, Bergen og Christianssand i 6 Aar sejle paa og handle med egne Skibe direkte paa Vestindien mod en Recognition til Kompagniet.

De Participanter, som havde under 100 Daler i Kompagniet, skulde forhøje deres Andel til 100 Daler, og saafremt de ikke gjorde det, skulde deres Andel tilfalde Kompagniet eller en Mand, som vilde forhøje Andelen til 100 Daler.

De Participanter, som havde Andele under 500 Daler, fik ikke Stemmeret i Selskabets Anliggender.

1688 bestemte Kompagniet for at trække Folk til Kolonien, at ny Kolonister skulde have Skattefrihed i 8 Aar; Folk, som ikke havde Raad til at fortsætte deres Plantage, vilde Kompagniet give Kredit til Plantagens Bebyggelse, og alle og enhver tilstedes fri Religionsøvelse, af hvad Nation eller Religion de end maatte være.

I Følge Højesterets Dom af 21. Marts over forrige Gouvernør paa St. Thomas i Vestindien, Gabriel Milan, bestemtes, at han for Mishandling og store Forbrydelser skulde miste den højre Haand og Hovedet, Kroppen lægges paa Stejle og hans Boeslod til Kongen være forfalden; dog blev den allernaadigst derhen formildet: at han d. 26. i samme Maaned blev halshugget med Sværd. — Efterr. af Lützow (1791).

3. Periode 1689—1697. *Kompagniet bortforpagter sine Besiddelser.*

1689. Da Kompagniet trods alle Anstrengelser ikke kunde faa noget ordentlig Udbytte af sine Foretagender, besluttede det at faa et vist Udbytte ved at bortforpagte Virksomhederne.

I 1689 blev Kompagniets Omraade i Guinea bortforpagtet til Commerceraad Nicolay Jansen Arff i Glückstadt.

1690 d. 13. Februar afsluttede Kompagniet Kontrakt med Commercedirektør Thormøhlen »Møhlenpris« af Bergen, hvilken fik kgl. Approbation d. 18. s. M.

Thormøhlen fik Eneret i 10 Aar til at drive Handel fra det danske Rige paa Vestindien, dog kun med egne Skibe; han skulde selv lønne Gouvernør, Embedsmænd og Soldater og holde Befæstningerne i god Stand. Han overtog alle Kompagniets Ejendomme, Bygninger, Plantager, Negre og Husdyr i Vestindien og Christiansborg i Guinea, men skulde til sin Tid aflevere samme Antal og samme Værdi. Hvis han tog andre Øer i Besiddelse eller foranledigede Forøgelse paa anden Maade, skulde Kompagniet efter Forpagtningstidens Ophør yde Vederlag derfor; ogsaa Afgiften fra det Brandenburgske Faktori skulde tilfalde Forpagteren.

Han skulde holde sig de med Brandenburgerne og Commerceraad Arff sluttede Kontrakter efterrettelig.

Kontrakten skulde gælde for 10 Aar mod en aarlig Afgift af 4630 Sletdaler, hvilket svarede til 4 % af Kompagniets Kapital.

1692 d. 23. April sluttedes Kontrakt mellem Kongen af Danmark og Churfyrsten af Brandenburg gaaende ud paa, at det Brandenburgske Kompagni ikke skulde betale ind- og udgaaende Told paa St. Thomas, men i dets Sted en aarlig Afgift til Kongen.

1694. Forholdene i Dansk-Vestindien var meget brogede paa Grund af Uvilje fra Englændernes og Franskmændenes Side, og kun nogle Aar efter Kontraktens Afslutning gav Thormøhlen op, Kompagniet maatte igen tage Affaire med Kongens Bistand, og d. 13. September 1694 proklameredes paa St. Thomas Genovertagelsen af Kompagniet.

1697. Commerceraad Arff opgiver Handelen paa Guinea, som igen overtages af det vestindiske Kompagni — og for anden Gang var Enkeltmandsstyret af Kolonierne mislykkedes.

4. Periode 1697—1733. *Kompagniet faar en ny Octroy, hvorved det faar større Selvstændighed i sine indre Anliggender, men Kongen mere i de ydre. St. Jan tages i endelig Besiddelse.*

1697 d. 28. September fik det vestindiske-guineiske Kompagni en ny Octroy, hvorved det igen fik den fulde Besiddelse af St. Thomas, Crabben og

St. Jan i Vestindien samt Christiansborg i Guinea og maa nyde og beholde alle de ubeboede Øer og Steder paa det faste Land i Afrika og Amerika, som ej allerede af andre Europæere er taget i Brug.

Det maa afslutte Kontrakter og Alliancer med Regeringen i Afrika og Amerika, men med europæiske Potentater og Stater vil Hs. Majestæt efter Opfordring fra Kompagniet selv forhandle.

Participanterne maa vælge alle Direktørerne, 6 eller flere, men en Trediedel skulde være kgl. Ministre eller Betjente, Resten suffisante Købmænd i København; ingen maa vælges til Direktør, som ikke participerer med mindst 1000 Daler.

Kompagniet maa have sin egen Ret, hvori Direktørerne eller 2 eller flere af dem udnævnte Participanter dømme; der maa kun appelleres til Højesteret i Sager, der angaar Liv og Ære.

1703. For at imødekomme Beboernes Ønsker, bestemte Direktionen under 27. Marts d. A., at der skulde være et *sekrete Raad* og et *ordinaire Raad* paa St. Thomas; det første bestaaende af Kompagniets Betjente; det andet af Plantere med Sekretæren i det sekrete Raad som Præses.

Det ordinaire Raad var udelukkende en Domstol hvortil Sager henvistes, som ikke blev afgjort af Gouvernøren, der i alle Sager var første Instans. Fra det ordinaire Raad appelleredes til det sekrete Raad og derfra til Direktionens Ret i København, naar Sagen drejede sig om Liv, Ære, Blod eller om mindst 200 Dalers Værdi.

1706. Under den spanske Arvefølgekrig 1702—14, hvor Danmark var neutral, gik Kolonien stærkt frem, og de velstillede Plantere paa Øen blev selvbevidste og vilde have Medbestemmelse i Styrelsen paa Øen. For at opnaa dette sendte de en Delegation til Direktionen i København, hvor de særligt fremhævede Ønsket om at faa Meddelagtighed i Skattespørgsmaal; men de fik ikke Medhold hos Bestyrelsen.

1716 udløb Kontrakten med Brandenburgerne, og den blev ikke mere fornyet (Høst S. 60;) de paa St. Thomas værende Brandenburgere, som vilde drive borgerlig Næring, maatte løse Borgerskab og sværge Kongen og Kompagniet Troskabs-Ed. Kompagniet havde ikke haft Fordel af Brandenburgerne, snarere det modsatte, men disse havde bragt Liv og Virksomhed til Øen, hvilket kom denne til gode.

Efter den spanske Arvefølgekrig kom der en Nedgangstid for Kolonien og utilfredse med Styrelsen, sendte Planterne paa St. Thomas for anden Gang en Deputation til København for at opnaa Meddelagtighed i Øens Styrelse. Det mislykkedes ogsaa denne Gang; derimod resolverede Kongen under 16. August, at det ordinaire Raads Domme skulde appelleres til Direktionen i Stedet for til det sekrete Raad, som derved mistede sin Dommermyndighed.

1717 toges Øen *St. Jan* i endelig Besiddelse.

I dette Aar maatte Gouvernør Bredal bestemme sig til at udstede Papirspenge under Kompagniets Segl, da der ikke engang var Mønt til at betale Soldaterne deres Sold; i Aaret 1724 erstattedes disse Papirsnoter med nye, som d. 21. Marts 1727 blev indkaldte og brændte (J. Wilcke S. 271) (Westergaard S. 196—97).

1721 d. 11. April fik Kompagniet Privilegium paa Sukkerraffinaderiers Opretning.

1723. Under den store nordiske Krig 1709—1720, havde Kompagniet naturligt været hæmmet i sin Virksomhed; men efter at Krigen var endt, tog det fat igen (Høst S. 64—73), og d. 16. November 1723 udstedte det en udtømmende Instruks for Kommandanten, Vice-Kommandanten eller Opperhovedet og det sekrete Raad paa Christiansfort paa St. Thomas, hvoraf skal anføres:

Det sekrete Raad indskrænkedes til 5 Personer: 1) Opperhovedet, som har Kommandant, Vice-Kommandant, Opperhoved eller Vice-Opperhoveds Titel, 2) en Købmand, 3) en Bogholder, 4) en Under-Købmand og 5) en Kasserer som og er Underkøbmand eller Sekretær.

§ 7. De skulde søge at holde under dansk Jurisdiktion alle de ved St. Thomas liggende Øer, saasom St. Jan, Crabben (Bieqve) samt alle de om St. Thomas liggende Smaaøer, og om de ikke kunde forsvares mod fremmed Overmagt, skulde der formelig protesteres derimod.

§ 27. En Kommandant eller Sekrete-Raads Person skulde forblive der i 10 Aar; Kompagniets Betjente i 6 Aar, hvorefter de kunde rejse hjem; engagerede de sig for længere Tid, fik de forhøjet Løn. Ugifte Fruentimmere maatte ikke rejse hjem uden Direktionens Tilladelse.

§ 29. Medens det ordinaire Raad hidtil havde bestaaet af 6 Plantere med Sekrete-Raadets Sekretær som President, kom det nu til at bestaa af samme Præces, samt 2 af Kompagniets Assistenter og 2 af de forstandigste Indvaanere, hvorved disses Indflydelse i det ordinaire Raad betydeligt indskrænkedes; Raadets Virksomheds Omraade blev derimod udvidet, idet nu Gejstligheden, Militæret og Søfolk blev det underlagt. —

Naar Sagerne gjaldt over 100 Rdl., Ære eller Liv, kunde de appelleres til Direktionen.

1724 (Høst S. 81). Kompagniet opgav sit Monopol paa Handel paa St. Thomas undtagen for Slavehandelens Vedkommende, og det blev tilladt alle Nationers Skibe at sælge og købe der mod Erlæggelse af 6 % Told for Eksport og 5 % for Import til Kompagniet som bestemt i kgl. Forordning af 24. August 1716. Fremmede maatte kun handle en gros.

1732 begyndte Hernhutterne deres Mission blandt Slaverne paa Øen (Knox S. 111).

5. Periode 1733—1743. *Øen St. Croix indgaar i Kolonien, og Kronen garanterer Kompagniet Besiddelsen af den.*

1733 (Høst S. 98—122). Efter Opfordring af Beboerne paa St. Thomas og St. Jan, hvor der ikke var flere Grunde tilovers at optage og kultivere (kgl. Bevilling til Holmsted at købe St. Croix af 22. Februar 1732) erhvervede Kompagniet Øen St. Croix af den franske Krone ved Konventionen af 15. Juni 1733 for en Sum af 750,000 Liires Courant og mod Forpligtelse til »ikke at sælge eller nogen Tid overlade den til nogen anden Nation uden hans Allerchristeligste Majestæts Samtykke«.

Den 7. (sidste) Artikel i Konventionen lød:

»Hans allerchristeligste Majestæt paa den ene Side og det danske Kompagni paa den anden er kommet overens, at de franske Kolonier i Amerika saavel i Almindelighed som i Besynderlighed, og den ommeldte Øe St. Croix tilligemed alle dem, som det ommeldte Kompagni ejer eller kunde eje i Fremtiden i denne Del af Verdenen, nemlig Øerne St. Thomas, Bieqven (Crabben) og St. Jan, skal være forenede ved et fælles fast og bestandigt Venskab alle Tider og uforanderligt, uden at, dersom en Krig opkom i Europa mellem den franske Krone og nogen anden Magt, endog Danmarks Krone, som Gud forbyde, Venskabet og den gode Forstaaelse mellem de ommeldte Kolonier og Øer skulde kunne forstyrres. Det ommeldte Kompagni forbinder sig med Hs. Maj. Kongen af Danmarks Samtykke, til den nøjeste Neutralitet i saadan Tilfælde af Krig, i Besynderlighed til at modtage i Havnen og Bayerne af St. Croix og andensteds det tilhørende de franske Skibe som de af en venskabelig Nation, at give dem Hjælp i Søen, og at oprigtig paa paa sin Side underholde Handelens Frihed og Sikkerhed mellem begge Nationers Undersaatter, ligesom ogsaa Hans allerchrist. Maj. lover paa sin Side det samme i alle Kolonier under hans Herredømme i Amerika i Henseende til Skibe, Fartøjer og Indvaanere af det danske Kompagnis ommeldte Øer«.

Den 23. November d. A. begyndte den store Negeropstand paa St. Jan, tildels foranlediget af de ualmindelig haarde Straffebestemmelser for Negrene, som Gouvernør Gardelin publicerede d. 5. September 1733. (Høst S. 85). Opstanden blev først fuldstændig undertrykt d. 25. August 1734 — efter 9 Maaneders Forløb — særlig ved Hjælp af franske Tropper fra Martinique.

1734 d. 5. Februar fik Kompagniet en ny Octroy, hvoraf skal anføres: (Høst S. 115).

Kompagniet garanteres Ejendommen af St. Thomas, St. Jan, St. Croix, Crabben og andre amerikanske og afrikanske Øer uden Afgift, saaledes

at det endog kan sælge dem til andre Nationer efter først at have tilbudt Kongen dem.

Ligeledes overlades det Christiansborg i Guinea.

Kompagniet tillades at kontrahere med andre Potentater for at forsvare sig mod Angreb i Vestindien; loves Konvoy i Krigstider, og loves i Almindelighed Forsvar mod al Overlast.

Kompagniet vælger selv sine Direktører, men to af dem skulde være Ministre eller højere Embedsmænd.

Kompagniet maa selv antage og gouvernere dets Betjente, som skulle aflægge det Troskabs Ed foruden den til Kongen og adlyde dets Ordre som kongelige. Kommandanter og Opperhoveder, samt Interims- og Vice-Kommandanter konfirmeres af Kongen og beloves Hans Naade ved Hjemkomsten efter Fortjeneste.

Skibene kunne føre kgl. Flag, Gjøs og Vimpel paa den sydlige Side af Tropico concri.

Kongens Segl maa bruges i Amerika og Afrika i vigtige Sager.

Kongen vil konfirmere de Statuter og Anordninger, som Kompagniet maatte give Øerne.

§ 13. Kompagniet tilstaas en egen Ret af i det mindste 3 af Participanterne; fra deres Domme kan ikke appelleres uden i Æres eller Livs Sager til Højesteret. — I Sager mellem Kompagniet og Øernes Indvaanere skulle Dommene revideres af 3 andre Participanter og 4 Højesterets Assessorer.

§ 28. Indbyggerne i Amerika skulle rette sig efter Dansk Lov og Forordninger, saavidt som samme kunde være applicable og ikke ved Anordninger m. m. anderledes var fastsat.

Der skal paa hvert Sted være en Under-Ret eller et By-Ting og en Ober-Ret (som tilforn kaldet det ordinaire Raads-Ret) bestaaende af Kommandanten og 4 af Borgerraadet. Fra denne Ret appelleres til Kompagniets Ret.

Kompagniet beloves en udelukkende Søfart paa Kompagniets Stater under Konfiskation af Skib og Gods til Kompagniets bedste, og Kompagniet skal have Preferance og Forkøb i al Handel og Commerce paa Øerne, samt tilstaas endel Lempelser i Told og andre Afgifter.

Ved denne Octroy havde Kompagniet faaet en betydelig forøget Magt, men paa den anden Side havde Kronen faaet mere Haand i Hanke med det, hvorved den senere Overgang til Kronen lettedes.

I sin »Ordre og Anstalt, hvorefter Eylandet St. Croix skulde tages udi Possession« af 16. November 1733 gav Direktionen udførlige Bestemmelser for, hvorledes dette skulde gaa for sig.

Desuden bestemtes det, at paa St. Croix skulde ansættes et Opperhoved, men han skulde raadføre sig med Kommandanten og Sekrete-Raadet paa St. Thomas i alle vigtige Anliggender og underrette dem trolig om det passerede. — Aaret efter fik Opperhovedet paa St. Croix den for alle tre Øer fælles Sekretær til Assistance i Styrelsen.

Desuden bestemtes det, at der skulde være et Borger-Raad paa Øen med Ret til at indsende Forslag om Sager angaaende Landets Velfærd til det Sekrete Raad (se nærmere herom senere).

1734 d. 6. September blev det danske Flag hejst paa Øen og

1735 d. 10. Januar fandt den højtidelige Overlevering fra Frankrig Sted.

For at sætte mere Liv i Skibsfarten og Handelen og derved bringe Hjælp til St. Croix, som trængte til alle mulige Fornødenheder, gaves der ved kgl. Plakat af 25. April d. A. fri Fart paa Guinea og Vestindien mod at betale en Afgift pr. Læst af Skibets Drægtighed til Kompagniet. (Høst S. 130).

1736. Ved Skr. af 8. Juni oprettedes Borgerraadet paa St. Thomas.

1740. Ved kgl. Resol. af 18. og 12. Februar faar Kompagniet Privilegium paa at mynte Sølv- og Kobber-Skillemønt (1—2, 12 Shill) for de amerikanske Eylands. (Wilche S. 272).

6. Periode 1743—1754. *St. Croix faar sit eget Gouvernement.*

Paa Grund af den rivende Udvikling, som foregik med St. Croix, efter at den var kommet under dansk Styrelse, kunde det ikke gaa i Længden med at behandle St. Croix ligesom St. Jan som et Annex til

1743 St. Thomas, og i Aaret 1743 den 16. December udstedte Kompagniet en ny Ordre for den overordnede Ledelse paa Øen, hvis Hovedbestemmelse var følgende:

Hovedsædet skulde være paa St. Thomas og alle Sager for alle tre Øer skulde for Kommandanten (Gouvernøren) og det sekrete Raad paa St. Thomas; dog skulde der være en Interimschef paa St. Croix og et Raad bestaaende af 5 Medlemmer: Interimschefen, den sidst afsatte Interimschef, Bogholderen, Købmanden og Præsten. Interimschefen skulde vælges i Forening af Kommandanten, det sekrete Raad og Borgerraadet paa St. Thomas.

1744 fik St. Croix sit Borgerraad.

Men denne ny Ordning af Styrelsen tilfredsstillede ikke det sig stadig udviklende St. Croix, hvilket i Forbindelse med Kompetencestridigheder mellem Opperhovedet paa St. Croix og Kommandanten paa St. Thomas,

1747 førte til, at Kompagniet ved Skrivelse af 27. Juli bestemte, at der paa Øerne skulde være to af hinanden ganske uafhængige Gouvernementer,

et for St. Croix og et for St. Thomas og St. Jan. Opperhovedet og Raadet paa St. Croix skulde være ligestillet med Kommandanten og det sekrete Raad paa St. Thomas og St. Jan, og disse to Gouvernementer skulde være hinanden »assisterlige« i Stedet for at ligge i Totterne paa hinanden. (Høst S. 136).

Denne Ordning blev imidlertid heller ikke tilfredsstillende; i Stedet for Samarbejde blev der stærk Jalousi mellem Øerne, som *chikanerede* hinanden, og fra begge Gouvernementer hjemsendtes gensidig Klager, og dette i Forbindelse med hele Koloniens stærke Udvikling, der voksede Direktionen over Hovedet, bidrog væsentlig til Øernes Overgang til Kronen.

Den 27. Marts 1747 udstedtes en kgl. Placat, der ophævede Bestemmelsen i kgl. Placat af 25. April 1735, forsaavidt denne tillod andre end Kompagniets Skibe at besejle Christiansborg i Guinea, samt de danske Kolonier i Vestindien.

Denne Bestemmelse fremkaldte saa uheldige Forhold paa Øerne, hvor man hidtil havde kunnet faa Provisioner og Materialier saavel fra Holland som Nord-Amerika, hvilken Handel nu ophørte, at Borger-Raadet paa St. Croix besluttede for 3. Gang at sende en Deputation til København for overfor Kompagniet og Kongen at fremsætte deres Klager; de foreslog Kongen at udløse Kompagniet og give fri Handel paa Kolonien.

1749. Den umiddelbare Følge af Henvendelsen blev, at Direktionen under 27. August d. A. bestemte, at Prisen paa Sukker fremtidig skulde fastsættes een Gang aarlig af Gouvernementer og Borgerraad i Forening. Derved havde Planterne endelig, efter 42 Aars Kamp, opnaaet Del i Øernes Økonomi, om end kun i ringe Udstrækning, kort forinden Kompagniets Opløsning. (Westergaard S. 232).

1750 d. 31. Marts bestemtes ved kgl. Placat, at intet fremmed raffineret Sukker maatte indføres i Danmark.

1753 henvendte Borgerraadet paa St. Croix sig til Kongen og bad ham lægge Øen under sit umiddelbare Herredømme. (E. Holm. Danmark-Norges Historie under Fr. V., 2. Afd. S. 236).

Under Kronen 1754—1848.

St. Croix bliver Sædet for Regeringen.

Hovedresultatet af Planternes Delegation blev imidlertid, at disses Forslag om, at Kongen skulde overtage Øerne, blev fulgt, særlig fordi Ministeren, Greve A. P. Bernstorff gav det sin varme Anbefaling.

Hovedaarsagerne hertil var, som ovenfor anført Øernes Stagnation under Monopol-Handelen og Stridigheder mellem Embedsmændene i de to Gouvernementer; dertil kom, at den Magt, som Indvaanerne paa Øerne havde faaet ved gennem Borger-Raadene at være medbestemmende i Sukkerprisernes Fastsættelse, i tilsvarende Grad svækkede Kompagniets Magt saaledes, at man i det store og hele kan sige, at Situationen var vokset Kompagniet over Hovedet. Planterne paa St. Croix og de store Købmænd paa St. Thomas var blevet for selvstændige og kultiverede til at ville lade sig regere af de forholdsvis tarvelige Mænd, som Kompagniet sendte ud til at styre Øerne, og som ogsaa havde Vanskelighed ved at hævde deres Stilling overfor de andre europæiske Magters Repræsentanter paa de omliggende Øer.

Et Bevis herfor er, at Kongen til Generalgouvernør over Øerne udnævner en Baron, om hvem Høst skriver (S. 144): »Han kan ikke nægtes den Ros, at jo hans venlige og artige Omgang, hans Eftergivelse af smaa Forseelser, har draget en Hob gode Indvaanere til St. Croix, hvilken Koloni endnu næppe var 20 Aar gammel, da Kongen tog mod Landet, og behøvede just saadan en Mand, som siden, da Borgerne blev rige og modige, kunde afløses ved en strengere«.

Resultatet blev, at Kongen for 22 Tønder Guld dansk Courant udløste Kompagniets Interessenter og til Gengæld modtog alle Selskabets
1754 Ejendomme og Tilgodehavender; og i Aaret 1754 meddelte Kongen ved Plakat af 30. August, at han, »til almindelig Bedste samt Handelens og Søfartens Udvikling og Flor havde for godt befunden selv at tage Vore Kolonier i Amerika, St. Croix, St. Thomas og St. Jan samt Christiansborg udi Afrika m. m., som alle hidtil havde været det vestindiske-guineiske Kompagni overdragne«, *i Besiddelse.*

1755. Derefter udarbejdedes de nødvendige Bestemmelser for Øernes Styrelse under Kronen; den første udkom som kgl. Anordning af 31. Marts 1755 om *Justitien og Politiets Indretning paa de vestindiske Øer,* hvorved oprettedes (Høst S. 140—43) Schous Forordning 1755:

1) En *Forherligelses-Kommission* bestaaende af 2 anselige og med faste Ejendomme forsynede Mænd.

2) En *Gældskommission* uden Appel, naar Fordringen ikke overstiger 25 Rdl.; den administreredes af 3 erfarne Indbyggere, og i Henseende til Procedure og Rettens Omkostninger ligesom den liden Gælds-Kommision i København.

3) En *Byfoged,* som dømmer i alle civile Sager efter dansk Lov og Ret; der skal paa hvert Sted være en Byskriver.

Tinget holdes — saavelsom begge Kommissionerne — een Gang om Ugen.

4) En *Over-Ret* eller *Landsting,* hvortil appelleres fra Bytinget, bestaar paa St. Croix af Borger-Raadet samt en Landsdommer som Præces; holdes een Gang hver Maaned, og dens Domme appelleres til Højeste-Ret, naar de angaar 200 Rbds. Værdi, Liv eller Ære.

Anm. Da der i Borger-Raadet ikke altid fandtes Personer, som var det danske Sprog mægtig, blev det ved kgl. Resol. af 22. Sept. 1758 bevilget, at der helst skulde være 2 Assessorer foruden Landsdommeren, men skulde saadanne Personer ikke kunde findes, maatte Landsdommeren sætte Retten alene.

5) En *Advokatus-Regius,* som tager Ordre af General-Gouvernøren eller Sekrete-Raadet.

6) En *Skifteret,* der skal bestaa af Byfogeden, Byskriveren og 2 vederhæftige Mænd. Sekrete-Raadet skal *in Subsidium* være ansvarlig for Umyndiges Midler.

7) En *Tamper-Ret* bestaaende af General-Gouvernøren og 2, 3 eller 4 Assessorer af Præster, Missionærer eller andre Lærde.

8) En *Provste-Ret* bestaaende af General-Gouvernøren og Landets Gejstlige.

Fra begge appelleres til Højeste-Ret.

9) I det Militære forholdes efter Lovene og Krigsartiklerne.

10) Prokurator maa ingen være uden dertil at være beskikket enten i København eller af General-Gouvernøren og det Sekrete-Raad efter at være eksamineret af Landsdommeren og ethvert Steds Byfoged.

11) Politivæsenet iagttages af Byfogeden under Generalgouvernørens Opsigt.

12) Angives hvilke Haandværkere der maa nedsætte sig paa Øerne uden speciel Bevilling.

Det vil af det ovenstaaende ses, at Borgerraadet igen i fuld Udstrækning kom til at danne Overretten med Appel derfra til Højeste-Ret uden Regeringens Mellemkomst, hvorved Koloniens Beboere fik endnu større Indflydelse end før i Rettens Gænge og desuden blev adskillige af dem brugt i de forskellige Kommissioner.

Ved kgl. Instruktion af 22. April 1755 ordnedes Styrelsen paa Øerne for alle de forskellige Led i Administrationen.

Hovedprincipet i denne var, at man bibeholdt den af Kompagniet gennem Erfaringer fundne Form for Styrelsen med den Forskel, at da de to Gouvernementer ikke havde kunnet arbejde sammen til fælles bedste, ophævedes de begge, hvorimod Raadene for de to Øer bibeholdtes, og over disse blev sat eet Gouvernement med en Generalgouvernør i Spidsen for alle Øerne; desuden blev ansat en Amtmand for alle Øerne.

Styrelsen fik derefter følgende Form:

Regeringen, der skulde have Sæde paa St. Croix, bestaaende af:

1) Generalgouvernøren som Præces.
2) Kommandanten paa St. Thomas, naar han er tilstede paa St. Croix.
3) Amtmanden og
4) En Sekretær.

Det særdeles eller sekrete Raad paa St. Croix bestaaende af:

1) Generalgouvernøren som Præces.
2) Amtmanden, naar han paa Landet er tilstede.
3) Landsdommeren og
4) Kammereren, foruden en Sekretær.

Det særdeles eller sekrete Raad paa St. Thomas og St. Jan bestaaende af:

1) Generalgouvernøren, naar han er tilstede som Præces.
2) Kommandanten, som presiderer i Generalgouvernørens Fraværelse.
3) Amtmanden, naar han er tilstede.
4) Kammereren, foruden en Sekretær.

Medens Regeringen skulde overtage de almindelige Interesser, skulde de sekrete Raad varetage de lokale Interesser paa de respektive Øer, men begge være Regeringen underlagt.

Da Regeringen skulde have sit Sæde paa St. Croix, fik denne derved Certificat som den vigtigste af Øerne, hvilken Stilling den havde opnaaet efter kun i 20 Aar at have været under dansk Styre.

Af Regeringens Instruks skal anføres:

Den skulde saa vidt mulig respektere alle de særlige Bestemmelser, der var givne for Øerne.

Den skulde bestræbe sig for at se Landene forsynede med flere nyttige Indbyggere og Plantører.

Den skulde fremkomme med Forslag til at sætte Møntvæsenet paa en bedre og fordelagtigere Fod, end det hidtil havde været.

Generalgouvernøren havde den højeste civile og militære Myndighed paa Øerne; han skulde bo paa St. Croix.

Amtmanden skulde ligeledes bo paa St. Croix og hans specielle Opgave var at have Tilsyn med Plantagerne, særlig de kongelige. I Generalgouvernørens Fraværelse skulde han overtage dennes Funktioner, naar Kommandanten ikke var paa St. Croix.

Raadenes Hovedopgave var at sørge for Skatternes Inddrivelse, i hvilken Anledning der skulde udstedes en ny Matricul, samt Gældens

Tilbagebetaling. Iøvrigt skulde Raadene fremkomme med alle Forslag, som kunde tjene til Øernes Befolknings Fremgang.

1756 var de økonomiske Forhold paa Øerne saa daarlige, at de sekrete Raad paa Øerne fandt sig foranledigede til at udstede Papirspenge i 5 Sorter 1, 2, 10, 50 og 100 Rdl., for hvilke Borgerraadet og det sekrete Raad paa St. Croix skulde være Garanter (Knox S. 86).

Foranstaltningen blev imidlertid ikke godkendt af Kronen, og ved kgl. Resol. af 3. Oktober 1757 blev bestemt, at Sedlerne skulde indkaldes, saa snart denne Resol. var blevet bekendtgjort paa Øerne, og fra d. 14. Juni 1758 ophørte Papirspengenes Værdi (J. Wilche: Kurantmønter 1726—1788 S. 276).

1760. Efter at Krigsskibe under Kronens Overtagelse af Øerne i kortere eller længere Tid havde opholdt sig ved Øerne, bestemtes ved kgl. Resol. af 14. Juni 1760, at Bevogtningen af de vestindiske Farvande for Fremtiden skulde ske ved mindre Fartøjer, som skulde anskaffes derude af Træ, som var skikket til Farvandene, men at Besætningen skulde bestaa af Orlogsmarinens Folk, som for tre Aar ad Gangen gik i General-Toldkammerets Tjeneste. — Den ældste Søofficer skulde være Medlem af det sekrete Raad paa saavel St. Thomas som St. Croix.

1764. Ved Øernes Overgang fra Kompagniet til Kronen var det St. Croix og St. Jan, som ubetinget høstede mest Gavn deraf, eftersom Slaverne blev billigere ved Ophævelse af Monopolet paa Slavehandelen, og Plantagedriften derved blev fordelagtigere, hvorhos man nu under de mere ordnede Forhold kunde dyrke sin Jord med Ro. Men for St. Thomas blev det en Tilbagegang, dels fordi mange af dens Plantere søgte til St. Croix, hvis Jord var frugtbarere, dels fordi Handelen sygnede hen, efter at Kompagniet var gaaet ind, da de private danske Købmænd ikke ret havde Mod til at begynde paa den; desuden var de store Afgifter, som Skattemyndighederne paalagde under alle mulige Former, en Hindring for Handelen, og Følgen blev, at adskillige Forretningsfolk flyttede fra Øen.

For at opmuntre Handelen og Skibsfarten paa St. Thomas opstod da Tanken om at gøre dens Havn til en Frihavn, hvilket ikke kunde skade St. Croix i nogen Maade, og d. 9. April 1764 udstedtes en Forordning i 8 Kapitler omhandlende Handelen og Skibsfarten paa de vestindiske Øer og Guineakysten, hvori St. Thomas og St. Jan erklæredes for Frihavne paa visse Vilkaar. Derimod blev Handelen paa St. Croix ikke givet fri, idet dens Produktion ikke maatte udføres til andre fremmede Steder end Nordamerika, hvorfra den fik en Del Fornødenheder. (Høst S. 152).

1765 d. 26. April udgik et kgl. Rescript angaaende Skifters Behandling; des-

uden bestemtes, at Plantager skulde anses som Jordegods i Danmark og ikke uden Nødvendighed bortsælges, men administreres for de umyndige; og ved kgl. Rescript af 15. Nov. s. A. bestemtes, at en Plantageejer i Vestindien, hvadenten han efterlader sig Børn eller ikke, tillodes at gøre saadan Testamente, som han ansaa tjenligst til Familiens bedste og Plantagens Konservation for Familien, saaledes kunde han testamentere den til hvilken af Børnene, han vilde, og anvise de andre og Enken noget passende til Underholdning. (Høst S. 154).

1767 d. 22. April udkom en ny Forordning for St. Thomas og St. Jan, der udvidede Bestemmelsen i de i Forordningen af 9. April 1764 givne Friheder, saa at alle nu maatte sende Skibe derhen med alle Slags Varer og derfra udføre alle Slags Retourer til alle Steder mod visse Afgifter og paa visse Vilkaar.

I dette Aar afsluttedes et længe ønsket og tiltrængt Kartel mellem St. Thomas og Portorico om gensidig Udlevering af bortflygtede Slaver efter Reclamation (Høst S. 159). Der havde nemlig lige fra Besættelsen af St. Thomas fundet den Mislighed Sted, at Slaverne var flygtet til Portorico, fordi det i Ordrer fra Kongen af Spanien fra 1660 og 1696 befaledes, at alle de Slaver, som flygtede fra de Øer, som fremmede havde taget i Besiddelse, skulde være fri, siden de fremmede ansaas for Fjender, og i Særdeleshed de Danske paa St. Thomas. (Høst S. 17).

Fra dette Tidspunkt begynder St. Thomas' Opkomst som Handelssted; medens der paa de omliggende Øer herskede strenge Restrictioner for Handel og Skibsfart, blev St. Thomas det Sted, hvor alle Nationer kunde indføre Varer fra deres Lande til videre Udførsel og hjembringe Produkterne fra alle Landene omkring det caraibiske Hav. Foranlediget heraf nedsatte fremmede af alle Nationer sig i St. Thomas, og fra dette Tidspunkt stammer den internationale Karakter, som den siden har beholdt.

1770. Ved Forordning af 20. Marts 1770 fastsattes Forholdet mellem dansk og vestindisk Mønt saaledes, at 100 Rdl. dansk Courant var lig 125 Rdl. vestindisk Courant. (Wilche S. 281, Høst S. 162).

1773. For at simplificere Administrationen og gøre den billigere, ændredes den kgl. Resol. i 1773 paa følgende Maade:

De to sekrete Raad nedlagdes; Regeringen overtog det sekrete Raads Forretninger paa St. Croix, og for St. Thomas og St. Jan tilsammen oprettedes *Raadet.* Dermed havde de dansk vestindiske Øer faaet en Styrelsesform, som kun med mindre Ændringer vedligeholdtes i næsten 80 Aar — til 1852.

1787 stiftedes »det Vestindiske Selskab«, som fik Octroy 11. Maj d. A. Selskabet blomstrede stærkt op under den amerikanske Frihedskrig.

men faldt derefter hurtig sammen, og i 1785 overtog Staten alle Aktierne.

1779. Paa Grund af de urolige Forhold i de vestindiske Farvande under den nordamerikanske Frihedskrig etableredes faste Stationsskibe i dem, hvilket ophørte samtidig med Krigen i 1783, hvorefter man vendte tilbage til Forholdene før 1779.

1792 udstedtes Forbud mod Udførelse af Slaver fra dansk Vestindien, medens Forbud mod Indførsel skulde træde i Kraft med Udgangen af Aaret 1802.

Paa Grund af de urolige Forhold i de vestindiske Farvande under Revolutionskrigen etableredes fast dansk Orlogsskib ved Øerne, hvilket derefter opretholdtes til efter den anden slesvigske Krig.

Fra Aaret 1792 til Englændernes Besættelse af Øerne i 1807 havde dansk Vestindien, paa Grund af sin neutrale Stilling, sin Guldalderperiode, hvor Rigdommene væltede ind, hvilket kun i mindre Grad hæmmedes ved Englændernes Okkupation fra 31. Marts 1801 til 22. Februar 1802.

Derimod gik Handelen betydelig tilbage under Englændernes anden langvarige Okkupation af Øerne fra 22. December 1807 til 15. April 1815.

1815—1848.

Efter den engelske Okkupations Ophør blev det danske Styre igen etableret under ganske de samme Former som før, og for Virksomhedens Vedkommende blev der truffet følgende Bestemmelser:

Ved Plakat af 22. August 1814 fastsattes Forholdet af Mønten paa de vestindiske Øer at være, i Lighed med Forordningen af 20. Marts 1770: 100 Rdl. vestindisk Courant lig med 100 Rdl. Sølv,

og ved Plakat af 17. November 1815 bestemtes, for at give Handelen paa de vestindiske Øer saa megen Frihed som mulig, at det indtil videre skulde være tilladt fremmede europæiske Skibe i Frihavnen paa St. Thomas og St. Jan at indklarere og udklarere til fremmede Steder i Europa mod at erlægge de Toldafgifter, som for nærværende Tid ved Forordningen af 4. November 1782 var paabudt af Varer, der med fremmede vestindiske eller amerikanske Skibe indførtes fra eller udførtes til fremmede vestindiske eller amerikanske Steder. Da Handelen igen var kommet igang, havde Øerne en glimrende Tid, om end den ikke nogensinde kom paa Højde med Tiden 1792—1807; thi Forholdene var noget forandrede.

Medens det forhen var Plantagedriften, Sukkerdyrkningen, som var det dominerende Element i Vestindien, skete der en Forandring heri af

to Aarsager: Fremkomsten af Roesukkeret, der gjorde Europa uafhængig af den vestindiske Sukkerproduktion, og Slavehandelens Afskaffelse, der vanskeliggjorde Tilvejebringelsen af den fornødne Arbejdskraft.

Til Held for St. Thomas havde Spanien i 1815 givet Fremmede Tilladelse til at nedsætte sig paa Portorico, som derved blomstrede op, og Handelen kom herpaa i Hænderne paa St. Thomas, som lukrerede derved for Resten af dette Tidsrum.

En anden Aarsag til de dansk-vestindiske Øers Blomstring i denne Periode var de spanske Koloniers Oprør mod Moderlandet 1808—1825, og den deraf følgende Krigstilstand i de vestindiske Farvande, hvorved de dansk-vestindiske Øer, som de paa det Tidspunkt bedst styrede i de vestindiske Farvande, blev et Tilflugtssted for mange spanske Flygtninge; dette fandt særlig Sted omkring Aaret 1820, hvor St. Thomas paa dette Tidspunkt havde 13.000 Indbyggere; i 1823 flyttede de tilbage igen (Nissen).

Paa den anden Side gav Oprøret Anledning til Kaper- eller rettere sagt Sørøverivæsen, der i høj Grad generede Handelen og nødvendiggjorde danske Orlogsskibes stadig Nærværelse i Farvandene, hvorom nærmere vil blive berettet i de særlige Afsnit.

En anden Aarsag, som bidrog til de dansk-vestindiske Øers Trivsel, var det spændte Forhold mellem Amerika og England. I 1812 var Amerika blevet tvunget ind i Krigen mod England paa Grund af Spørgsmaalet om Havenes Frihed, hvilken Krig afsluttedes i December 1814, den saakaldte Fregatkrig; men dermed var det spændte Forhold mellem de to Lande ikke ophørt.

I Aaret 1821 blev de britiske Havne lukkede for amerikanske Skibe, hvilket bragte stor Fordel for St. Thomas, som bl. a. modtog store Ladninger Rom, bragt i engelske Skibe fra Jamaica hertil, hvorfra det i amerikanske Skibe bragtes til Amerika (Nissen).

For at give en Ide om Skibsfartens Størrelse paa St. Thomas i dette Tidsrum, skal anføres, at Nissen for Aaret 1837 opgiver, at der ankom 3.000 Skibe og afgik ligesaa mange, heri ikke medregnet Orlogsmænd, derimod 24 engelske Paketter fra Falmouth og 24 Dampskibe fra Jamaica, som altid havde Passagerer med, og — tilføjer han — tager man i Betragtning, at der i Løbet af et Aar ankommer mere end 3.000 Passagerer, og over 5 Millioner Dollars omsættes i Handelen, kan man ikke regne St. Thomas blandt de smaa Byer.

Knox opgiver (S. 109) Antallet af Skibe i St. Thomas Havn for Aaret 1819 til 2.358 med 157.003 Tons, for Aaret 1850 til 2.196 med 235.843 Tons, hvilket giver et Middeltal i det omhandlede Tidsrum af 2.277 Skibe med 196.423 Tons.

Af bemærkelsesværdige Begivenheder i dette Tidsrum skal anføres:

1819 indtraf en voldsom Orkan.

1820 blev den første Ladning Is bragt til St. Thomas (Nissen).

Fra Slutningen af dette Aar og et godt Stykke ind i næste rasede en Koppeepidemi, der paa den sidste Tid var særlig skæbnesvanger for Søfolkene.

1821 var Klimatfeberen særlig ondartet, særlig for Søfolkenes Vedkommende, og var bemærkelsesværdig derved, at der døde flere hvide end kulørte Personer, medens det omvendte var Reglen (Nissen).

1822 fandt en Regulering Sted af Lønningerne for de større Embeders Vedkommende, idet Sportlerne skulde afskaffes, og Gagerne ansættes efter Forholdene. St. Thomas By havde c. 9.000 Indbyggere og næsten paa enhver Aarstid 2.000 Fremmede, deriblandt fremmede Orlogsskibe, som Kommandanten efter Konveniensens Fordringer maa indbyde.

1823 d. 3. Marts ankom det første Dampskib til St. Thomas, hvilket frembragte megen Opsigt, særlig blandt Negrene (Nissen).

1825 stor Ildebrand paa St. Thomas By, kaldet Martinas Ildebrand, fordi en Negerinde ved Navn Martina havde foranlediget den (Nissen).

1826 en anden stor Ildebrand (Nissen).

1827 bestemtes, at Forterne paa de vestindiske Øer skulde gives en bestemt Salut af de danske Krigsskibe.

1828 haglede det paa St. Thomas, det var første Gang Negrene havde set noget saadan, og de var forfærdede over det.

1830 d. 10. April sanktionerede Kongen en Plan angaaende Forbedring i de Frifarvedes Tilstand.

1833 blev Farten paa St. Croix givet fri.

1834 udstedtes kgl. Forordning af 18. April, hvori bestemtes, at for Fremtiden skulde Frifarvede, der ved denne Anordnings Kundgørelse var i lovlig Besiddelse af deres Frihed og tillige havde vundet Ret til stadig Ophold paa bemeldte Colonier, saavelsom deres Efterkommere i eet og alt, saavel i Rettigheder som i Pligter blive at behandle efter de almindelige sammested gældende Love.

Tillige blev der taget Bestemmelse om, hvorledes der skulde gaas frem overfor de Slaver, som i Fremtiden blev frigivne.

1837 etableredes to Banker paa St. Thomas: »St. Thomas Bank« og »Colonial Bank of London« (Knox).

Dette Aar indtraf en af de voldsomste Orkaner, som er gaaet over de vestindiske Øer (Nissen).

1843 fik St. Thomas en Ophaler-Bedding (T. f. S. 1843 S. 82).

1847 d. 28. Juli udstedtes kgl. Resol. om, at Børn, fødte af Slaver, skulde være fri. Samme Aar aabnedes en Sparekasse i St. Thomas.

1848 oprettedes et »United Insurance Company« i St. Thomas.

STYRELSEN

Hjemme.

Efter at Kronen i Aaret 1754 havde overtaget det dansk-vestindiske Kompagnis Ejendele, overtoges Administrationen af disse af Rentekammeret, der fik et særligt Kontor, det vestindisk-guineiske Kontor; men da Administrationsarbejdet for de vestindiske Øer voksede med disses Udvikling, oprettedes ved Forordning af 7. Januar 1760 en selvstændig Afdeling af Kammeret, der fik Navnet *det vestindisk-guineiske Rente- samt General-Toldkammer.*

Det ny Kollegium kom til at bestaa af 2 Deputerede og 3 Kommitterede, som efter kgl. Instruks og paa Kongens Vegne skulde lede de Anliggender, som vedrørte St. Croix, St. Thomas og St. Jan samt Christiansborg og det øvrige danske Omraade i Guinea og endelig det danske Sukkerraffinaderi i København.

Som bekendt undergik Administrationen i Danmark i den sidste Halvdel af det 18. Aarhundrede idelige Omskiftninger, og denne Skæbne maatte Ledelsen af de vestindiske Øer dele sammen med de andre Led af Administrationen; en skematisk Fremstilling skal gives her fra det Tidspunkt de vestindiske Øer overgik til Kronen.

30. August 1754—7. Januar 1760 Rentekammeret.

7. Januar 1760—15. Februar Vestindisk-guineisk Rente- og General-Toldkammer.

15. Februar 1768—6. Juni 1771 General Toldkammer og Commerce-Collegium.

6. Juni 1771—21. Januar 1773 Danske Kammer.

21. Januar 1773—9. Februar 1816 Vestindisk-guineisk Rente- samt General-Toldkammer og

9. Februar 1816—1848 General Toldkammer og Commerce-Collegium, som ved den ny Forfatnings Indførelse i 1848 gik ind i Finansministeriet.

Den Forandring, der fandt Sted i 1816, var en Følge af det Besparelsessystem, som var en nødvendig Følge af den økonomiske Tilstand efter Afslutningen af den langvarige Krig 1807—14.

Paa Øerne.

Styrelsen paa Øerne blev fastsat ved kgl. Resolution af 1773, der med nogle mindre væsentlige Ændringer vedblev at gælde til »Kolonialloven for de dansk-vestindiske Besiddelser af 26. Marts 1852« traadte i Kraft.

I Stedet for *Regeringen* og det *sekrete Raad* paa St. Croix skulde der kun være *eet Raad* under Navn af *Regeringen over de vestindiske Kolonier,* som baade skulde besørge det almindelige paa samtlige Øer og det specielle paa St. Croix.

Denne Regering skulde bestaa af:

1) Generalgouvernøren som Præses.
2) Kommandanten paa St. Thomas, naar han var paa St. Croix.
3) En Kammeralist (statsvidenskabelig).
4) En Handelskyndig.
5) En Jurist, hvilke skulde have Navn af *Regerings-Raader.*

I Forestillingen til Kongen om denne Sag udtalte Kammeret: »Efter denne Plan bliver Regeringsraadet paa Kolonien det Kollegium, hvorigennem alle generale Indretninger og Forbedringer foreslaas, og Finance-Kollegiet tilligemed Kammeret har i alle Tilfælde at indhente alle behøvende Efterretninger fra dette Raad, ligesom og ved at bringe Eders Majestæts Befalinger til Eksekution. Men de særdeles sekrete Raad maatte besørge Kammeral Sagernes Detail og stedse være Regeringsraadet subordineret, saaledes som dette derimod fra Finance-Kollegiet, Kammeret og Cancelliet skal indhente de fornødne Ordre i alle de Tilfælde, hvor Omstændighederne ikke udfordre uden Ophold, Decision«.

Det sekrete Raad for St. Thomas og St. Jan skulde for Fremtiden alene kaldes *Raadet paa St. Thomas* og være Regeringen over de vestindiske Øer subordineret, samt ellers forblive paa den Fod det var, saa at Generalgouvernøren, naar han var paa St. Thomas, skulde præsidere i Raadet, men ellers til daglig Kommandanten paa Øen. Raadets Medlemmer bestod iøvrigt af Sekretæren og Bogholderen.

Intet Medlem af Regeringen over Kolonierne eller Raadet paa St. Thomas maatte herefter være Ejere af Sukker- eller Cotton Plantager, ligesom de, som allerede besad Plantager, ikke maatte tilkøbe sig flere, hvilken Bestemmelse var fremkaldt ved følgende Motivering af Kammeret i dets Forestilling til Kongen:

»De Kvaliteter, som efter vores uforgribelige Tanker om de beskikkede ny Raadsmedlemmer bør haves, ere disse: de maa være duelige og indsigtsfulde Mænd, redelige Patrioter, og ikke staa i nogen Forbindelse med Planterne eller andre af Øernes Indvaanere.

Denne sidste Egenskab holde vi især for at være af største Vigtighed. Det er altfor bekendt, at endog de redeligste Mænd ved Venskab eller Slægt skal lettelig kunne forledes til, ikke just rent at hengive sig til deres Venners Interesse, men endog at sammenblande dem med Statens. En eneste i sig selv kun

ubetydelig Handling som sigter derhen, kan ofte have vanskelige Følger« (Forestilling 1 A 1771).

Som det vil ses, er Amtmands Stillingen efter denne Ordning af Øernes Styrelse blevet opgivet, efter hvad der kan udledes af Korrespondancen, fordi Amtmanden og Generalgouvernøren, der begge havde Virksomhed paa alle tre Øer, kolliderede i Udøvelsen af deres Gerning.

Regeringen.

(Instruks af 23. September 1773).

Instruktion hvorefter Vi Chr. d. 7. allernaadigst ville at samtlige herudi benævnte Medlemmer af Regeringen over Vore amerikanske Eilande sig indtil videre haver at rette og forholde:

§ 1.

Regeringen over samtlige Vore Eilande i Amerika, som holdes udi Christianssted paa St. Croix, skal ifølge Vores allernaadigste Resolution af 8. Juli 1773 bestaae af følgende Medlemmer: Generalgouvernøren som Præses; Commandanten paa St. Thomas, naar han paa St. Croix er tilstede, eller dertil i vigtige Tilfælde af Generalgouvernøren indkaldes; samt 3 Regerings Raader: 1 i Cammeralvæsenet kyndig; 1 i Handels og Culturvæsenet kyndig, og 1 Lovkyndig; desuden en Sekretær uden at have Stemme i Raadet.

§ 2.

Regeringen som baade besørger det almindelige paa samtlige Vores amerikanske Øer og det speciale paa St. Croix, forsamler sig saa ofte og længe Forretningerne det udfordrer; endskønt Pluraliteten, eller naar Stemmerne ere liige, det Partie paa hvis Side Præses er, altid deciderer, staaer det dog enhver frit for at lade føre til Protokollen sin særdeles Betænkning, om han det fornødent eragter. Naar Commandanten paa St. Thomas ikke personligen er tilstede, maae hans skriftlige Votum indhentes i de Tilfælde, hvor Generalgouvernøren finder det fornødent, og naar Sagen angaar St. Thomas eller St. Jan i Særdeleshed.

§ 3.

Alle indkomne Brevskaber fordele Raadene, efter at de ere aabnede, imellem sig saaledes, at Oberlieutenant Schimmelmann faaer alt, hvad der vedkommer Handels og Culturvæsenet, Regierings-Raad Lindemann det, som angaar Justitsen, og Regierings-Raad Schumacher alt det, som angaaer Cammeral Regnskaber og Bygningsvæsenet. Raadene leverer derefter Brevene, naar de

af dem alle ere læste til Sekretæren, som i den forordnede Protocol efter Datum og Nr. extraherer dem, og sætter hver Post, hvorpaa Resolution behøves, tydelig fra hinanden. Siden skal han referere Brevskabernes Indhold for den forsamlede Regering, hvor da Raadene, hver i sit Fag, vedtegner den paa Sagerne faldne Resolution, og derefter skeer Expeditionen af Sekretairen paa sædvanlig Maade. — Foruden denne Referatprotokol skal Regeringen ogsaa have en Deliberations Protokol, hvorudi deres Deliberationer nedskrives over saadanne Sager, som enten ere af større Vigtighed, eller som bør holdes hemmelige, eller som just ikke staae i nogen Forbindelse med de indkommende og i Referatprotokollen indførte Breve. Af begge disse Protokoller indsendes, saatidt Lejlighed dertil gives, rigtige af Secretairen videmerede Gienparter til Vores Vestindisk-Guineiske Rente og General Toldkammer.

I Henseende til det almindelige paa samtlige Øer iagttages følgende Poster:

§ 4.

Alt hvis Vore Kongelige Høiheder, Regalier og Rettigheder, eller og Vore Indkomster, Myntvæsenet, Landenes Sikkerhed, det almindelige Bedste og Handelen er angaaende, overlægges i Regeringen, hvor efter siden Relation og Forslag til Vores Vestindisk-Guineiske Rentekammer indsendes. Og ligesom Loven, Forordninger, Reglementer og Ordrer nøie maa følges, og paases af alle og enhver at vorde nøiagtig efterlevede, saa foretages ei heller noget derimod, uden særdeles trængende Omstændigheder, som da saasnart muligt til Kammeret indsendes, for derom Vores allernaadigste Approbation at indhente. Dersom ellers nogen skulde understaae sig, Os udi Vores Kongelige Regalier og Rettigheder i nogen Maade at fornærme og Regeringen derom underrettes, har samme efter befindende Omstændigheder enten *Advocatum Regium* at beordre Sagen at paatale, eller, i Fald det fornødent eragtes, derom til benævnte Vores Vestindisk-Guineiske-Rentekammer udførlig Beretning at giøre.

§ 5.

Med hvis der i Landene er foranstaltet, eller ved Skik og Sædvane indført, kan det for saa vidt samme til nærværende Indretning henhører, og ikke anderledes er befalet, have sit Forblivende, dog at Regeringen saadant alt igiennemgaar og overveier i Henseende til dets Indflydelse paa det almindelige. Skulde der da være nogen Foranstaltning, som af samme enten anses for skadelig eller hinderlig i det almindelige Bedstes Befordring, eller behøver nogen Forbedring, saa haver den derom ligeledes til merbenævnte Vores Kammer at indsende Forslag, og naar Resolution derpaa indløber, skal samme saa vel som alle andre udsendende Forordninger eller Ordres, der til almindelige Efter-

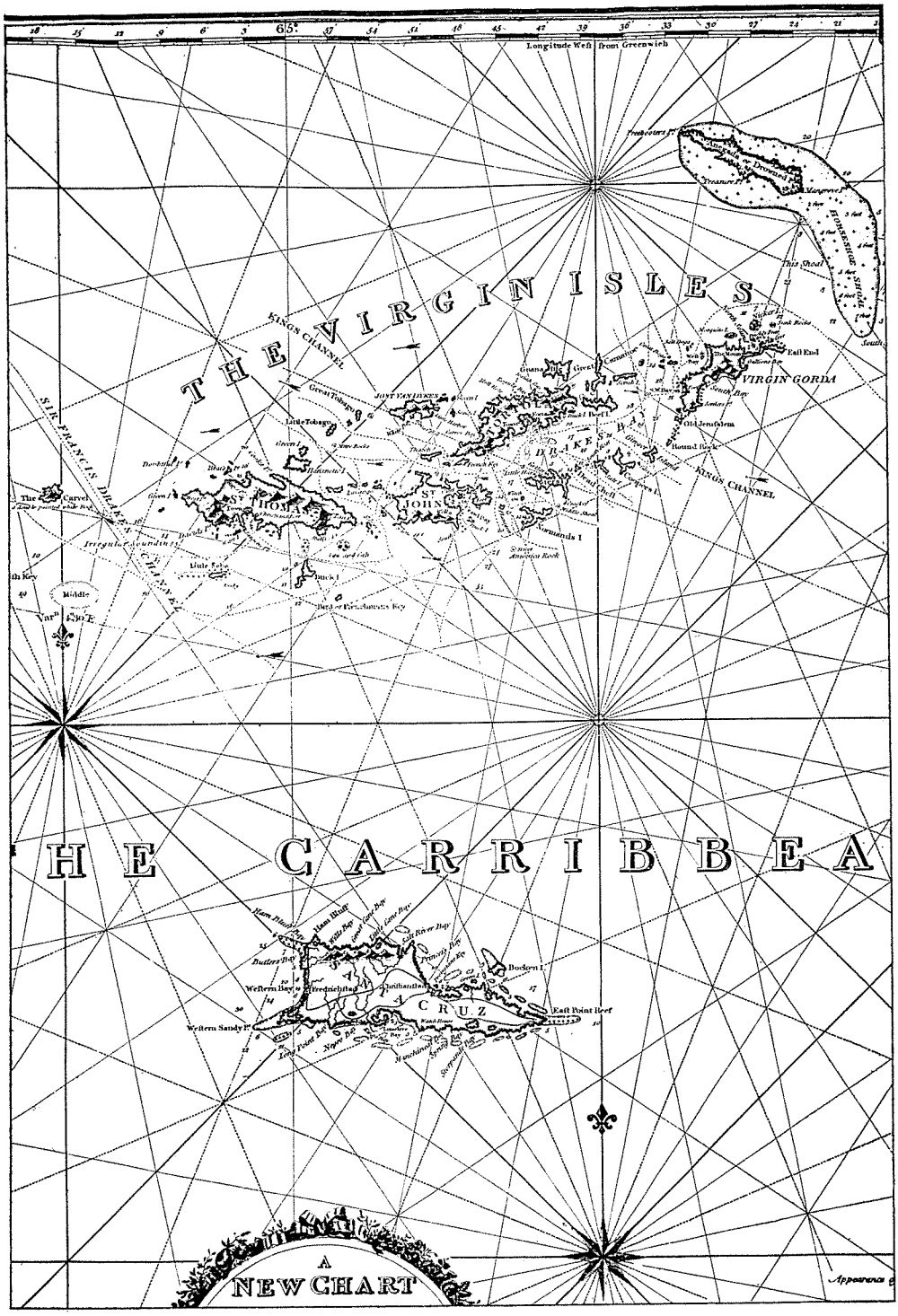

Udsnit af ældre, engelsk Kort over Dansk Vestindien (1808).

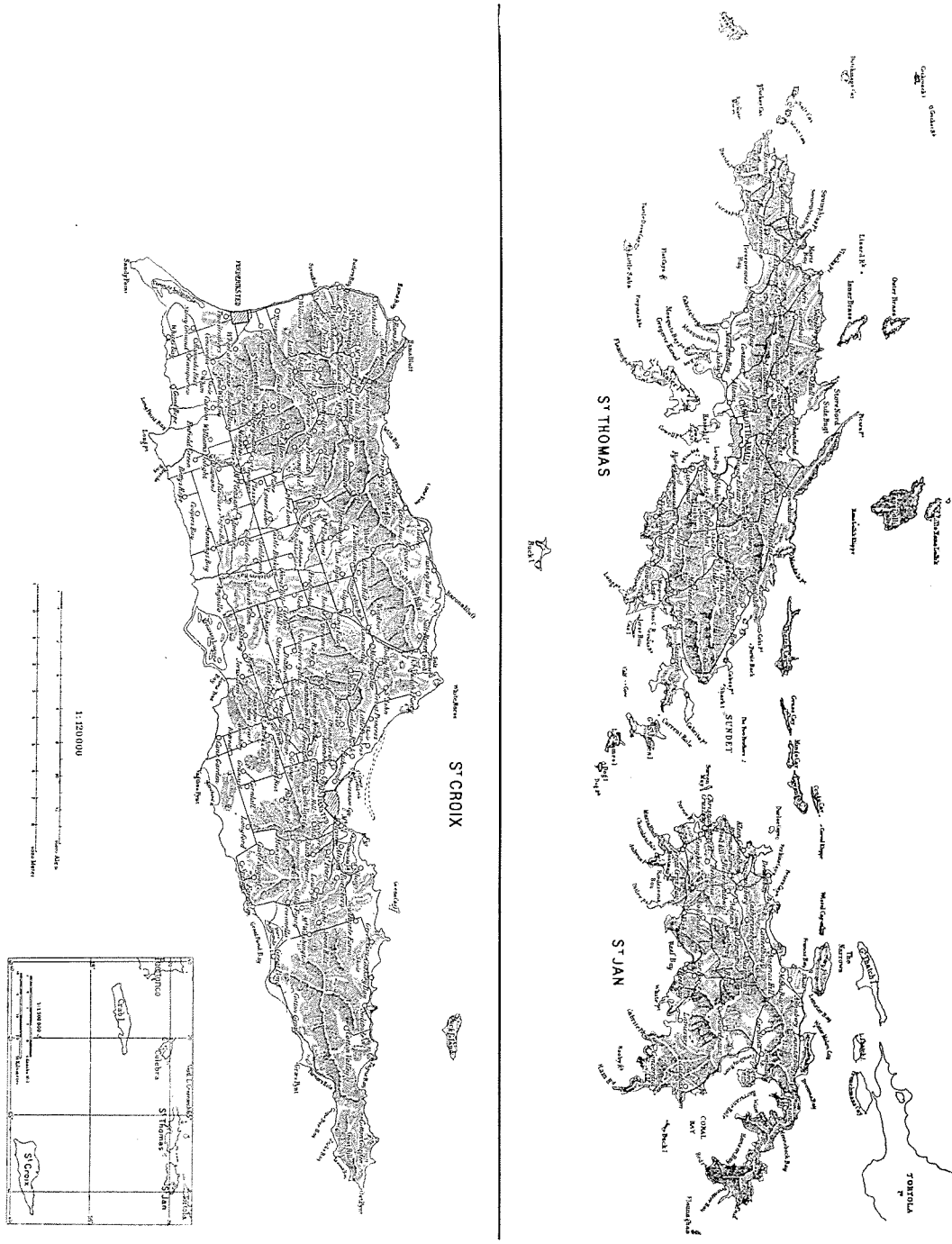

Kort over Dansk Vestindien. Udg. af Foreningen »De danske Atlanterhavsøer« 1907.

retning behøver at vorde bekiendtgiorte, strax paa behørige Steder af Regeringen publiceres.

§ 6.

Under Regeringens Befaling staaer alle Vore Betientere paa Øerne af hvad Stand og Vilkaar de end ere /undtagen General-Gouvernøren/ i Henseende til de enhver i Særdeleshed anfortroede Forretninger eller Tienestes Iagttagelse, hvad enten han endog af Regeringen er et Medlem eller ikke, hvorfor og, naar derimod nogen af Regeringen det være sig hans Person, Embede eller Forretninger noget skulde delibereres, denne saalænge af Forsamlingen udtræder.

§ 7.

Regeringen constituerer Betientere ved forefaldende Vacancer saavel paa St. Croix som paa St. Thomas og St. Jan, til hvilken Ende Raadet paa St. Thomas, Vacancerne sammesteds strax til Regeringen har at indberette. Disse saaledes constituerede Betientere nyde alle til Tiensterne henlagte Sportler og $^2/_3$ af den reglementerede Gage, indtil andre igen udsendes, eller de constituerede i Betieningen af Os allernaadigst confirmeres. Ligeledes suspenderer Regeringen saadanne, naar de staae for Oppebørselen, ikke paa Forlangende kunde giøre Rede og Rigtighed, eller andre, der findes skiødesløse og efterladne uden Forbedring, efter foregaaende Advarsel og Paamindelse 2 à 3 Gange, samt søger i første Tilfælde at træffe de bedste Anstalter til Sikkerhed for Vores Kongelige Indkomster. Saafremt og hos een eller anden Regnskabsbetient skulde befindes virkelig Kassemangel, da skal Regeringen efter foregaaende Overlæg om Sagens Beskaffenhed, strax lade den Skyldige arrestere, og slutte i Lænker, indsætte i nærmeste Fort, indtil han med næste Skibslejlighed lænkebunden kan sendes herover, hvorfor da tillige en udførlig Beretning over alle Omstændighederne til Vores Vestindisk-Guineiske Rentekammer af Regeringen skal indsendes.

§ 8.

I Særdeleshed haver Regeringen med yderste Flid og efter bedste Evne at overveie, samt efter Befindende at foreslaae, hvad der kan tiene saavel til Landets Opkomst, Handelens Udvidelse, og Vores Indkomsters Forøgelse, som og til Indbyggernes eget almindelige Bedste, Oeconomiens Forbedring, gode Sæders Indførsel m. v., hvorved fremmede Bemidlede, som Plantere, og Vores indfødte Undersaatter, som Handelen kunde faae Begierlighed til paa Bilandene sig at nedsætte, al den Befordring og Føielighed, dem i denne Henseende, samt i Medhold af Forordningen kan tilstaaes; bør Vores Regering dem i alle Maader bevise, at Maalet af alle Bestræbelser skal være at tilveiebringe Fædrelandet Fordelen af Colonierne, at bruge disse til at udvide Statens

Formue, samt at fremme Vores Interesse tilligemed Indvaanernes og Landets Vel, hvilke Hensigter samtlige ere og bør være uadskillelige. Til den Ende skal enhver der ved Plantager eller Handel har erhvervet sig Midler ei alene i Vores Navn tilsiges de Friheder, som ved Rescriptet af 11. Juli 1769 allerunderdanigst ere bevilgede, naar de sig i Vores Riger og Fyrstendømmer siden vilde etablere, men endog at enhver efter Vilkaar og Omstændigheder kan forvente sig al Destinition og Vores Kongelige Naade, samt for deres Børn, som til Opdragelse hidsendes, al Adgang til academiske Undervisninger og videre Forfremmelse.

§ 9.

Samtlige Medlemmer af Regeringen, hver paa sin Side, maa foregaa Indvaanerne med gode Exempler, som udi alt andet, saa og fornemmelig i Henseende til Handelens Befordring med Vore europæiske Lande, ved at bringe indenlandske Fabrikvarer og Producter i Anseelse, samt ingenlunde tillade, at Varer, som herfra kunde haves, og didhen bringes, fra fremmede Steder indføres, hvis saadant ei ved specielle Anordninger er tilladt.

§ 10.

Iøvrigt skal Regeringen i Almindelighed, og hvert Medlem i Særdeleshed nøje rette sig efter Vore forhen allerede givne, eller herefter endnu givende Forordninger og Befalinger, saavelsom alle af Vore Kammere hidentil føiede, eller af Vort Vestindisk-Guineiske Rente- og General-Toldkammer føiende Foranstaltninger og Ordres.

I Besynderlighed skal samme og paase, saa vidt den kan vedkomme, at Ret og Retfærdighed i alle Maader haandhæves, samt Skifter og Stervboer, det snareste mueligt er, tilendebringes, i lige Maade at alle Anvisninger, som betræffe Commercien, og hvorved Sniige- og Contrabande-Handel forhindres, paa det nøieste efterleves og iagttages. Skulde og Nogen befindes herimod at handle, da har Regeringen den eller de skyldige efter befundne Omstændigheder ved Vores Advocate Regio paa lovlig Maade at lade tiltale og Sagen til ovenbenævnte Vort Vestindisk-Guineiske-Rentekammer at indberette.

§ 11.

Endeligen skal Regeringen have Tilsyn med Secretariatet og Archivet, samt sørge for, at Protocoller, Copiebøger og samtlige Documenter vedbørligen holdes i god og forsvarlig Orden.

I Henseende til Eilandet St. Croix i Særdeleshed:

§ 12.

Grund- og Kopskatten bliver paa St. Croix fremdeles og indtil videre paa forhen sædvanlig Maade at svare. Men da det til Vores Interesses vedbørlige

Iagttagelse meget ankommer paa de Forretninger, derover forfattes, at samme ere ordentlige og i alle Maader paalidelige, saa skal Regeringen desangaaende, det behøvende foranstalte. Saavidt Grundskatten vedkommer, holdes ved Bogholderen og Cassereren rigtig Matricul over alle paa Landet værende Plantager, hvilken Matricul efter Rubriker skal forklare:

1) Nr. eller Navn af hver Plantage;

2) Dens nærværende Eier og

3) Dens Maal saavel Længden som Bredden, med Summa fra hvert Qvarteer eller District, samt derefter til Slutningen General-Summen over det hele Land, saaledes, at samme kan tiene til fuldkommen Efterretning og Rettesnor baade for nærværende og tilkomne Tid til denne Skats Beregning. I Henseende til Kopskatten skal derimod paases, at enhver aarligen og udi rette og betimelig Tid angiver sig samt alle hos sig havende saavel Blanke som Negere. Over samme forfattes herefter af Cassereren for hvert Aar et ordentlig Register, indrettet forsaavidt Planteurerne vedkommer, efter den Orden Plantestederne udi Matriculen have og ellers for dem, saavelsom de øvrige Landes Indbyggere, ligeledes rubrikviis saaledes, at efter Hovedmandens Angivelse de Personer anføres, som med hinanden svare lige Skat, hvert Slags for sig udi sin Rubrik, og derefter Summen for hver Qvarteer eller District, samt General-Summen for det hele Land, saa at denne Skat behørig kan vorde beregnet. Ligesom nu alt dette i Særdeleshed, paaligger den Regeringsraad, som skal have Tilsyn med Kammer og Regnskabsvæsenet, samt med Regnskabs-Betienterne, saa skal og den hele Regering derefter igennemgaae fornemmelig Matriculen og det aarlige Kopskats-Register. Hvad ved denne Examination endnu kunde findes at erindre, skal ved indhentede Forklaringer rettes, og derefter begge Dele forsynes med Regeringens Paategning og Underskrivt, hvorpaa den ene Gienpart af Matrikulen til Vores Vestindisk-Guineiske-Rentekammer indsendes, men den anden saavelsom det aarlige Kopskats-Register, Cassereren tilstilles, for Skatterne derefter at oppebære, og herudi har Raadet i fornødent Tilfælde at vise den behøvende Hielp, saa at Vores Rettigheder rigtigen indkomme. Dersom og Regeringen i saa Henseende til Kopskatten eragter en eller anden Anstalt, som ikke allerede føiet er, at være tienlig til desstørre Sikkerhed for disse Vore Indkomsters rigtige Beregning, og derimod Underslæb ved de aarligen dertil giørende Angivelser, at forebygge, blive Forslagene derom til bemeldte Vores Kammer at indsende, og imidlertid det fornødne at iagtage. Til den Ende skal og forommeldte Regerings-Raad, under hvis Opsyn Oppebørsels-Betienterne staae, tilligemed Cassereren og Bogholderen, som indkræve Skatten, giøre en Reise om til alle Plantagerne og optælle Personerne efter Angivelserne, samt paase, at ingen forbigaaes eller forties; thi ingen Undtagelse bør her finde Sted, men alle saavel syge eller Maron-Negere som og friske maae udi Registrene anføres.

§ 13.

Hvad den gamle Gield angaar, forholdes derom efter hvis hidindtil foranstaltet er, eller General-Gouvernøren bliver anbefalet, og maa herefter aldeles ingen Skat eller Told crediteres, eller paa Regning opføres i Bøgerne, men af Vedkommende uopholdeligen vorde erlagt, saafremt Regnskabsføreren derfor ikke vil staae til Ansvar, eller i Mangel af dennes Usikkerhed, den i Regeringen, som det tilkommer, med ham at have særdeles Opsyn, og omsider den hele Regering.

§ 14.

Det paalægges Regeringen i Almindelighed og Cammeralisten iblandt dem i Særdeleshed at iagttage, at Toldbetienterne paa St. Croix efter Maaneds-Extracterne til Cassereren afleverer de indkomne Penge, og conferere Regeringens benævnte Extracter med Cassererens, fornemmelig i de Maaneder, naar Farten er stærkest; paa samme Maade eftersees, at Cassereren efter Maaneds-Extracterne ikke indesidder med Pengene, samt at enhver Regnskabsbetient stiller sikker og tilstrækkelig Caution, hvilke Cautioner Raadet alle modtager og forvarer, samt deraf ikkun verificerede Gienparter til Vores Vestindiske Rentekammer indsendes.

§ 15.

Hovedkassen skal herefter, saaledes som det forhen har været anordnet, udi Fæstningen paa et dertil beqvemt Sted, holdes udi sikker Forvaring under tvende særdeles Laase og Lukkelsen, hvortil Regeringen haver een (1), og Cassereren den 2den Nøgle. Udi denne Casse skal ved hver Maaneds Slutning indlægges, hvad Cassereren efter sin Extract har i Behold og ikke til de forestaaende Udgivter behøver, hvorimod han Tid efter anden igen deraf udleverer, hvad til forfaldne Udgivter mere end hans hos sig havende Beholdning maatte udfordres.

§ 16.

Vore Oppebørsels- og Regnskabs-Betientere skulde til Regeringen indlevere behørige Extracter in duplo over deres Indtægter, Udgivter og Beholdning, saasom:

1) for hver Maaned ved samme Maaneds Udgang;
2) for hvert Qvartal ved dets Slutning, og
3) ved hvert Aars Udgang for det hele Aar, og i Fald noget Tab formedelst Mangel paa Tilsyn skulde foraarsages, maae Regeringen dertil være ansvarlig; dog undtages i saadanne Tilfælde Commandanten paa St. Thomas, naar han ei udi Regeringen har været tilstæde. — Af forommeldte Extracter skal Tid efter anden, saaledes som de indkomne sendes med første Lejlighed,

den ene Gienpart til Vores Vestindiske Rentekammer tilligemed Bogholderens Extract, som almindeligen maa vise paa den ene Side, hvad af hver Slags Skat, saavelsom Told og Recognition, samt paa Indvaanernes Gield / Pengene udi een og Frugterne udi en anden Rubrike beregnet / er indkommen, og derimod paa den anden Side Udgivterne og Beholdningen.

§ 17.

Ligeledes indsendes til Regeringen af Landsdommeren, Byfogder, By- og Skifteskrivere de forordnede maanedlige og Qvartals Designationer eller Extracter over de deres Embeder vedkommende, og Os tilfaldende Bøder, 6te og 10de Penge, arveløse Capitaler, Forlovs Penge, saavelsom andre Indtægter tilhørende enten Os eller Justitscassen, Kirker og Hospitaler. Iligemaade indsendes af Præsten de forordnede Qvartals Lister over de der paa Landet forefaldne Leiermaaler. Med disse Extracter forholdes paa samme Maade, som med dem i foregaaende Post ommeldte, saa den ene Gienpart af samme til Vores Vestindiske-Rente-Kammer med første afgaaende Skibsleilighed indsendes.

§ 18.

Regnskaberne, som Betienterne aflægge, forfattes fra 1. Januar til 31. December hvert Aar, og indleveres af Betienterne til Regeringen ligeledes in duplo, dog uden Copier af de originale Documenter, som følge den ene Gienpart; Told- og Veierbøgerne maa indkomme een Maaned, og de andre Regnskaber to Maaneder efter Aarets Udgang. Disse Regnskaber igiennemgaaes strax og uden Ophold af den cammeralkyndige Regeringsraad, som indhenter de endnu manglende Beviser og Forklaringer, samt vedtegner udi Regnskaberne selv, hvad han ved en eller anden Post kunde have at erindre, hvorefter da med allerførste Lejlighed den ene Gienpart tilligemed de dertil hørende originale Documenter til nærmere Revision og Afgørelse til Vores Vestindiske Rentekammer indsendes. Paa samme Maade forholdes med alle Antegnelser, som fra Kamret til Erklæring vorde tilsendt Regnskabsføreren, efter at samme til Regeringen ere blevne indleverede, og saafremt Antegnelserne med Besvaring ikke inden den foreskrevne Tid til Regeringen indkommer, skal den forordnede Mulct strax af Vedkommende indkræves og erlægges. Naar benævnte Regnskaber og Antegnelser hiemsendes, skal Tolderens Attest medfølge, at fra den Dag Documenterne indkom i Regeringen og indtil de bliver afsendte, ingen andre (anden) Skibsleilighed var indtruffen.

§ 19.

Hvad Bogholderen angaar, der holder:

1) Hovedbog over alle Vore Indtægter og Udgivter over det hele Land og
2) en Gield-Bog over alle Debitorer saaledes, at hver for sig derudi haver

sin Conto, da bliver disse Bøger ligeledes in duplo til Regeringen at indlevere 3 à 4 Maaneder efter hvert Aars Slutning, samt der paa lige Maade, som før er meldt, af de tilforordnede at igiennemgaae, paategne og de paategnede Gienparter til Kammeret at indsende. Til den Ende haver ommeldte Tilforordnede jævnlig at tilsee Bøgerne, at de holdes i deres behørige Form, og derudi alting flittig indføres. Finder han derimod nogen Forsømmelse uden Forbedring efter giorde Advarsler haver han saadant at angive til Regeringen, saafremt han derfor ikke selv vil underkaste sig Ansvar.

§ 20.

Med Justitskassen skal Regeringen og især den lovkyndige Regeringsraad ligeledes have Tilsyn, saavelsom med Stervboer og Skiftebehandlinger, samt for samme vedbørlig Rigtighed aflægges. Byfoged Regnskaberne bør ligesom andre Oppebørsels-Regnskaber til rette Tid til Regeringen indleveres, af benævnte Lovkyndige Regeringsraad nøje eftersees, alle manglende Beviser og Erklæringer indhentes, hvad han ved en eller anden Post finder at erindre vedtegnes, og saaledes Regnskabet det snareste muligt er, uden videre Ophold til Vores Vestindisk-Guineiske Rentekammer indsendes, og paa samme Maade forholdes med Antegnelserne, som over disse Regnskaber fra Kammeret didhen udsendes, ved hvis Besvarelse og Indsendelse iøvrigt alt det af Regeringen og den lovkyndige Regeringsraad iagttages som udi foregaaende 18. Post i Henseende til de deri ommeldte Regnskaber og Antegnelser er forordnet.

§ 21.

Endelig iagttages og efterleves alt det, som i de første elleve Poster af denne Instruction om Affairenes Bestyrelse i Almindelighed er forordnet, ligeledes her, saa vidt det paa Eilandet St. Croix for sig alene, og de der forefaldende Forretninger staar at anvende.

Givet paa Vort Slot Fredensborg d. 23. September 1773.

Under Vores Kongelige Haand og Segl
Christian Rex.

Moltke. Prætorius. Erichsen.

Raadet paa St. Thomas og St. Jan.
(Instruks af 21. Oktober 1773).

1.

Skal bemeldte Vores Raad i Følge Vores Resolution af 8. Juli 1773 bestaa af følgende Medlemmer:

1) General-Gouvernøren over samtlige Eylande som Præses.
2) Kommandanten paa St. Thomas og St. Jan, hvilken i General-Gouvernørens Fraværelse præsiderer i Raadet.
3) Sekretæren og
4) Bogholderen.

2.

Dette Raad er og bliver Regeringen over Vores samtlige Eylande subordineret, og forsamler sig saa ofte og længe Forretningerne det udfordrer. Endskønt Pluraliteten eller, naar Stemmerne ere lige, det Parti, paa hvis Side Præses er, altid deciderer, staar det dog enhver frit for at lade føre til Protokollen sin særdeles Betænkning, om han det fornødent eragter.

3.

Som Pkt. 3 i Regeringens Instruks. Det bemærkes, at Raadet paa St. Thomas ogsaa skulde sende Afskrift af sine Protokoller til det vestindisk-guineiske Rente- og General-Toldkammer.

4.

Som Pkt. 4 i Regeringens Instruks.
Samme Bemærkning som under Pkt. 3.

5.

Under Raadets Befaling staar alle Vore Betjente paa Øerne St. Thomas og St. Jan, af hvad Stand eller Vilkaar de end ere, i Henseende til de enhver i Særdeleshed anfortroede Forretninger eller Tjenestes Iagttagelse, og bliver ellers Raadet selv, ligesom allerede forhen er meldt i alle Maader Regeringen over Vore samtlige Eylande subordineret.

6.

Ved forefaldende Vacancer haver Raadet paa merbemeldte Øer St. Thomas og St. Jan straks at indberette samme til Regeringen paa St. Croix, og i det øvrige at træffe de fornødne Anstalter til Sikkerhed for Vores kgl. Indkomster. Saafremt og hos en eller anden Regnskabsbetjent, skulde befindes virkelig Kassemangel, da maa saadant ligeledes straks meldes til Regeringen, som efter den samme meddelte Instruktion iagttager det fornødne i Henseende til den skyldiges Hæftelse.

7.	Som	Pkt.	9	i	Regerings	Instruks.
8.	»	»	12	»	»	»
9.	»	»	13	»	»	»
10.	»	»	14	»	»	»
11.	»	»	15	»	»	»

12.	Som	Pkt.	16	i	Regerings	Instruks.
13.	»	»	17	»	»	»
14.	»	»	18	»	»	»
15.	»	»	19	»	»	»
16.	»	»	20	»	»	»
17.	»	»	11	»	»	»

blot at Ordet »Regeringen« ombyttes med »Raadet«.

Givet paa Vort Slot Fredensborg d. 21. Oktober 1773.

Under Vores kgl. Haand og Segl
Christian R.

Moltke. Prætorius. Erichsen.

General-Gouvernøren.
(Instruks af 19. August 1773).

1.

Eftersom Vores Oberst-Lieutenant og Vice-Commandant paa St. Croix, L. H. Schimmelmann, allerede har udbragt de fornødne Ordres til begge Raadene paa St. Croix og St. Thomas saavel som paa Dine Vegne alt hvad General-Gouvernør Chargen vedkommer, saa haver Du, saasnart Du til Eylandene ankommer, af benævnte Oberstlieutn. Schimmelmann at lade Dig give Rigtighed for alting og af ham at annamme alle til Embedet henhørende Documenter og Papirer, samt at giøre Dig alle i de senere Tider udgifne Befalinger, Ordres, Breve og Foranstaltninger bekiendt, hvis Iagtagelse til Vores Tieneste af Dig udfordres og er fornøden.

2.

Som General-Gouvernør skal Du præsidere udi den af Os ved Vores Resolution af 8. Juli d. A. anordnede Regering over samtlige Eylande, hvor ej alene behandles alt det, der angaar disse Landes almindelige Sikkerhed, Bedste og Opkomst, men og det, som i Særdeleshed vedkommer Øen St. Croix Cammeral, Oeconomie, Politie og Commercie samt andre Sager, der ikke til den ordentlige Rettergang eller Betienternes særdeles Forretninger henhører; bemeldte Regering skal foruden Dig bestaae:

Af Commandanten paa St. Thomas og St. Jan, saa ofte han er paa St. Croix.
Af Vice Commandanten og Regerings Raad Oberstlieutn. Schimmelmann,
Af Regerings Raad Wilhelm Anton Lindemann og
Af Regerings Raad Jens Reimer Schumacher.

Hvad disse 3 Regerings Raader i Besynderlighed udi Regeringen har at

iagtage skal nærmere bestemmes ved den for enhver af dem udfærdigende Instruction. Secretairen ved denne Regering forbliver fremdeles den ved Regerings- og Sekrete Raadet paa St. Croix staaende Secretair Muller, dog som sig selv følger sine voto.

Ligeledes haver Du Præsidium udi Raadet paa St. Thomas, hvorunder og St. Jan er henlagt, hvilket Raad besørger de til bemeldte 2 Øer henhørende Cammeral, Oeconomie, Politie, Commercie og andre Sager, som ej til den ordentlige Rettergang eller Betienternes særdeles Forretninger henhører, og enhver efter Lov, Forordninger, Instrukser eller Ordres allerede er paalagt, og bør staae til Ansvar for. De Tilforordnede udi sidstbenævnte Raad er foruden Dig: Commandanten, som i Din Fraværelse præsiderer; Kammerraad Høst, der tillige er Secretaire, og Bogholder Gerner.

3.

Forbenævnte Regering og Raad forsamler sig jævnligen paa visse fastsatte Dage om Ugen, og ellers i extraordinaire Tilfælde saa tidt det fornøden eragtes, ligesom Secretairerne skulle holde ordentlige Protocoller over alle vedkommende og udfærdigende Sager, saa paaligger det Dig ligeledes at paasee at saadant tilbørligen vorder efterkommet, til hvilken Ende Du authoriserer alle behøvende Protocoller i Regeringen og Raadet saavelsom Copie-Bøger, efter at de ere paginerede og igennemtrukne. Hvad som udi Regeringen eller Raadet besluttes eller eragtes skal af samtlige tilstedeværende Medlemmer underskrives og af Protocollerne gives Vores vestindiske-guineiske Rente- og General-Toldkammer Tid efter anden saa ofte Lejlighed dertil haves, rigtige af Secretairen videmerede Copier, dog skal desforuden hvis Sagen til andre Departementer maatte henhøre derom til Vedkommende Collegium indsendes vedbørlig Relation og Indberetning.

4.

Udi det Dig anfortroede Embede (Gouvernement) skal Du iagtage Vore kgl. Højheder, Regalier og Rettigheder og ikke tilstæde, at Os derudi af nogen skeer Indpas eller Fornærmelse.

5.

Som General-Gouvernør haver Du paa forbenævnte Vore Eylande den øverste Opsigt, og bestandig at opholde Dig paa Eylandet St. Croix uden naar Fornødenheden udfordrer Din Nærværelse paa St. Thomas og St. Jan.

6.

Du bør lade Dig det være angelegen, at Vores Lov og Forordninger, Instructioner og Befalinger af alle og enhver tilbørligen efterleves, og at alle Vore Betientere efterkommer Deres Pligter, i hvis Udøvelse Du beviiser den-

nem derom giørende Ansøgning, al fornøden Hielp og Assistance; Ligesom alle Vore derværende Embedsmænd og Betientere, Civile og militaire Personer, geistlige og verdslige, samt Indvaanerne paa Vore Eylande af hvad Stand og Vilkaar de end ere, skulle være Dine som Vores General-Gouvernør Ordres og Befalinger hørig og lydig, og ej understaae sig i mindste Maade sig derimod at sætte eller sammes Efterkommelse at vægre; i hvilket sidste Tilfælde Du ellers efter Dit Embeds Medfør og Myndighed kan lade deslige Overhørige fra Embedet suspendere, saafremt de staae i Vores Tieneste og derefter ved Vores Advocatis Regus tiltale til vedbørlig Strafs Undgieldelse. Men saafremt saadan Overhørighed beviises af dem, som der ikke staar i Vores Tieneste, har Du deri at rette Dig efter det, Loven i saa Fald paabyder.

7.

For de publique Bygningers forsvarlige Vedligeholdelse haver Du at drage fornøden Omsorg, ligeledes ogsaa al tilbørlig Indseende med de publique Midler, at de forsynligen forvaltes. Især skal Du tilholde, dem, som disse Midler nu ere eller herefter vorder anfortroede, og hvortil Regeringen og Raadet, som forhen brugeligt haver været, beskikkes gode og vederhæftige Mænd, at de derfor aarlig i rette Tid rigtig Regnskab giøre, hvilke Regnskaber efter at de af Vedkommende dertil forordnede paa ethvert Land, ere eftersete, og Manglerne som derudi befindes, bragte udi Rigtighed, indleveres in Copia paa St. Croix til Regeringen og paa St. Thomas og St. Jan til Raadet paa St. Thomas, hvilke siden med første Skibs Lejlighed, derefter afsender samme til Vores Vestindisk-Guineiske-Rentekammer.

8.

Borger-Raadet paa St. Croix, som i Følge den af Os dem meddelte Constitution af 8. August 1768 er paalagt at aflægge Rigtighed for den aarlige Ligning, som til Landets Udgivters Bestridelse udkræves og af dem oppebæres, skal saadant Regnskab aarligen fremligge for Dig og Regeringen til Eftersyn og Paaskiønnende om Udgifternes rigtige og nødvendige Anvendelse til Publique Nytte. Ilige Maade skal undersøges, hvorledes de efter Vores Rescript af 19. Oktober 1770 tilladte og oppebaarne 4 pCt. for Auctionspenges Indcassering efter Afdøde ere anvendte, da det deraf overskridende, efter at de paagaaende Omkostninger, som den eller de Committerede ere forundte, for at have Indseende og Oppasning ved Auctionerne og Indkasseringen ere fradragne, bør komme det almindelige til Nytte, og anvendes til de publique Udgifters Bestridelse.

9.

Alle de af Os med Caracter benaadede Indvaanere paa Vores Eylande som

enten ere Planteurer eller drive borgerlig Næring, hvad enten de ere Vore egne indfødte eller fremmede Vores Undersaatter, og som ikke staae i Vores virkelige Tieneste, skulle i alle Tilfælde giøre og svare borgerlig Tynge lige med andre af deres Medborgere og derpaa efter den sædvanlige Eeds Aflæggelse tage deres Borgerskabsbrev, ligesom overalt udi Vore Riger og Lande.

10.

Da det i Henseende til den paa St. Thomas og St. Jan beskikkede Casserer, Told-Forvalter og Veiermester, som Vores Revenuer oppebærer, Commandanten paa bemeldte Eylande ved den ham tillagte Instrux især er bleven paalagt, at have med disse Betientere god Tilsyn, ligesom det samme ogsaa skeer paa St. Croix af Regeringen, saa skal Du i Almindelighed iagtage at enhver efterkommer sine Pligter samt paase at vedbørligen Extracter over samtlige Oppebørseler, vorder indleverede, ligesom ogsaa at Betienternes Casse- og Vahre-Beholdning findes rigtige, og ellers drage Omsorg for at enhver til Sikkerhed for deslige dem betroede Oppebørseler stiller god Caution saasom i vidrig Fald eller Mangel paa Tilsyn og behørig Caution Vores Casse noget Tab for Betientere skulle vorde foraarsaget, Du for saadant Tab tilsidst skal blive ansvarlig. Foruden det skal Du og saa ofte det findes nødig eftersee Told- og Regnskabsbøger og paaagte at alle Ting til den Dag de forevises, derudi behørig ere indført som Du ogsaa hver Gang vedtegner.

11.

Foruden at til Ober-Skatte Directionen indsendes Hovedbøger over Vores activ Gield, har Du og at paasee at til det vestindisk-gueneiske-Rentekammer indsendes Hovedbøger over samtlige Indkomster som sædvanlig, for der paa anordnet Maade at vorde reviderede og af Os qvitterede.

12.

Eftersom Vi ikke ville tillade at Vores aarlige Revenuer af Told-, Grund- og Kop-Skat og deslige Indtægter maae vorde Indbyggerne crediterede, men saadant aldeles herved forbyde: Saa skal Du derover holde, saa at vore Rettigheder paa anordnet Maade promte vorde afdragne og til Vores Casse betalte.

13.

Skulle Du befinde nogen af Vore Betientere paa Vore Eylande, at være skjødesløse eller uflittige i deres Embeder, eller og sig i andre Maader utilbørligen at forholde haver Du, naar Forseelsen er af liden Betydenhed og saadan Beskaffenhed at samme kan rettes, vedkommende ved Formaninger og Erindringer dertil at holde; Men hvis de Skyldige derefter sig ikke forbedre eller og om nogen befandtes i Utroskab eller anden grov Forseelse, lader Du saadan

Betients Forhold udi Regeringen foretage; da Du og Regeringen saadan Betient efter Befindende fra Embedet kan suspendere og en anden i hans Sted constituere, ligesom og hvad saaledes passerer, af Dig tilligemed de øvrige Regerings Medlemmer indberettes til Vores Resolution og videre derefter føiende Foranstaltning. Hvis derimod hos en eller anden Regnskabsbetient skulde befindes virkelig Casse-Mangel, da haver Du med Regeringen strax at lade den Skyldige arrestere og sluttet i Lænker indsætte i Fortet, indtil han med næste Skibslejlighed lænkebunden kan sendes herover. Ved hvert Aars Udgang indsender Du Conduite Lister over alle Betientere fra den første til den sidste til Vores Rente-Kammer.

14.

Du har ligeledes at paaagte og stricte at holde over de om Commercien nu giorte eller herefter giørende Anordninger, at samme udi alle Maader efterleves, og at den som derimod befindes at handle derfor tilbørligen vorder anseete. Og som Vi ville at saavel Planteurerne som Habitenterne paa Vores americanske Eylande og de fra Vore Riger og Lande paa benævnte Eylande handlende Kiøbmænd, og andre udi alle billige Tilfælde vorder faciliterede og enhver til deres Commercie og Handels Drift erholder den fornødne Assistance, saa at ingen over Ophold og i Fornærmelse eller Forurettelse skal have Aarsag at besvære sig, saa har Du at anvende al Fliid og Agtsomhed, at denne Vores Villie efterkommes, og at ellers de Forhindringer, som de Handlende ved utilbørlig Ophold i begiærende Excutions Forretninger, eller udi andre Tilfælde kan giøres, vorder forekommet.

15.

Overalt har Du tilligemed Regeringen paa muligste Maade at see derhen, at baade Vores Interesse og Indvaanernes samt Landets Vel i lige Grad fremmes, saasom begge Deele ere uadskillige. Til den Ende skal Du flittigen med Regeringen overlægge, hvad der kan tiene til Landets Opkomst, Handelens Forbedrelse og Udvidelse, gode Sæders Indførelse, Vore Indkomsters Forøgelse med videre, og til Vores vestindiske Rentekammer indsende de Forslag, som formenes derhen at sigte, ligeledes skal Du nøie give Agt paa, at alt, hvad herfra didhen bliver sendt, det være sig Provisioner, Plantage-Reqvisitter eller andre Vare, vel vorder behandlet samt saa meget Dig muligt er i alle Maader søge en god og fornuftig Oeconomie blandt Indvaanerne at indføre.

16.

I Henseende til Rescriptet af 11. Juli 1769 til Faveur af de bemidlede

Indvaanere paa Vore Eylande, som sig udi Vore Riger og Lande udi Europa ville nedsætte, haver Du ikke alleene dennem dertil at encouragere, saasom de kan forvente, sig Vores Højkongelige Naade, men endog formaae Planteurerne til at sende deres Børn og unge Slægt til denne Vores kongelige Residence-Stad, for her at blive underviiste udi nyttige Videnskaber og især Købmandskab og Correspondance.

17.

Som General-Gouvernør fører Du Overopsynet over Politivæsenet paa Vore Eylande, samt anordner om det fornødent eragtes, til den almindelige Sikkerhed og god Roligheds Bestyrelse, Borgervagter om Nætterne, Vægtere udi Gaderne, som om Nattetider skulle observere det fornødne, Løgters Anskaffelse, som i mørke Nætter vorder antændte, samt Gadernes og Veienes Reenholdelse, med Broernes Istandsættelse o. s. v. hvilke Omkostninger allene Landet udreeder og betaler og ved Borger-Raadet anskaffes, naar Ordre og Anvisning derom fra Vores General-Gouvernør og Regering dennem tilskikkes.

18.

Du skal saavel selv lade det Dig være angelegen, som tilholde Regering og Raadet at besvare alle indløbende Breve promte og ved første hjemgaaende Skibe, saa at det som til Dig og Regeringen eller Raadet paa St. Thomas Conjunctim indløber, ikke bliver henliggende, men at efter de indløbende Ordres og Foranstaltninger alt behørig vorder exeqveret og expederet, samt derom siden indsendt Svar og Beretning. Ligesaa skal Du om Landenes Tilstand saavel som hvad mærkværdigt sig der kunde have tildraget, ved hver hidgaaende Skibslejlighed udførlig Relation og Beretning til Vores Vestindisk-Guineiske-Rente og General-Toldkammer indsende.

19.

Og som Vi nu have udnævnt og beskikket Dig til General-Gouvernør over Vore americanske Eylande, saa ville Vi og at Du dog ikke fra bemeldte Vore Eylande skal begive uden Du dertil erholder Vores specielle Allerhøjeste Ordre og Tilladelse.

20.

For det øvrige retter Du Dig efter Vores Love og Forordninger samt de Foranstaltninger, der enten allerede ere eller herefter vorder føiede og ellers efter hvis der udi Landene forhen maatte være bleven foranstaltet, for saavidt samme ikke ved andet senere Forordninger er forandret eller anderleedes blevet befalet. Ligesom Du og offentligen skal lade bekendtgiøre de Puncter

af denne Instruction, som Betienterne og Indvaaenerne til Efterretning og Efterlevelse bør vide.

Givet paa Vort Slot Fredensborg d. 19. August 1773.

Under Vores kgl. Haand og Segl.
Christian R.

Moltke. Prætorius. Erichsen.

Kommandanten paa Eilandene St. Thomas og St. Jan.
(Instruktion af 21. Oktober 1773).

1.

Som Vi haver anordnet paa St. Thomas for samme Land og St. Jan, et særdeles Raad som for nærværende Tid bestaar af:

1) Dig som Præses naar Vores General-Gouvernør ikke er tilstæde saa som ellers General-Gouvernøren saa ofte han der er nærværende præsiderer og haver da Commandanten efter ham det næste Sæde.
2) af Kammeraad Georg Høst som tillige er Secretair og
3) af Bogholder Gerner.

Herudi bliver at behandle hvad som angaar bemeldte Landes Oeconomie samt Cammer og Commerciesager, forsaavidt ikke til vedkommende Betientes egne og særdeles Forretninger henhørende saavelsom i Henseende til Justitsen, hvad Vores derom giorte Anordning dette Land angaaende befaler. Saa ville Vi at samme Raad skal holdes jevnlig visse Dage om Ugen og ellers saa ofte det fornødent giøres.

I saadanne extraordinaire Tilfælde haver Du, naar General-Gouvernøren ikke er tilstæde, bemeldte Raad at sammenkalde, da Secretairen ligesom de sædvanlige Forsamlinger udi de dertil authoriserede Protocoller indføre hver Gang, hvad derudi besluttes og eragtes. Og skal deraf alt hvis saaledes passerer indsamles rigtig Afskrift til Vores Vestindiske-Guineiske Rentekammer.

2.

Skal Du holde Dig Vores saavel Regeringen over samtlige Eilande, hvoraf Du er et Medlem, som og Raadet paa St. Thomas meddelende Instruktioner efterrettelig og iøvrigt tilligemed Raadet paa bemeldte Lande observere i og iagtage Vores kgl. Høiheder, Regalier og Rettigheder samt ikke tilstæde, at Os derudi af nogen hvem det end maatte være, Indpas eller Fornærmelse skeer.

3.

Du bør tilligemed Raadet lade Dig det være angelegen at Vores Lov og

Forordninger, Instruktioner og Befalinger, som allerede givne ere, eller herefter givne vorder af alle og enhver tilbørligen efterleves og i Særdeleshed at enhver af Vores Betiente sin Bestilling og Pligt tilbørlig og forsvarlig forretter, hvorudi dem al fornøden Hielp efter Ansøgning af Raadet skal bevises.

4.

Efter General-Gouvernøren, som Militair Etatens Chef paa Vore americanske Eilande og i hans Fraværelse, skal Du, som Commandant paa St. Thomas og St. Jan, der have den øverste Commando over Militair og samme bevise Dig den skyldige Parition. Saa skal Du og have Indseende med at Ober- og Under-Officerer iagtage deres Pligt og god Orden og Disciplin vedligeholdes samt at det derværende Artillerie holdes i god Stand og Compagnierne saavidt mueligt complette, til hvilken Ende den eller de derværende Compagniers Chef til Dig skulle indlevere deres Zahl-Ruller for samme af Dig at faae paategnede og til General-Gouvernøren til videre Befordring at inskikke. Ellers skal Du og udi alt hvad Militair Etaten paa St. Thomas og St. Jan angaar, indgive til General-Gouvernøren som Chef de udfordrende Relationer, Forestillinger og Beretninger, hvilken derefter enten det behørende strax foranstalter eller og til Vores vestindiske Rentekammer derom giør fornøden Forestilling.

5.

Hvad som angaar disse Landes almindelige Sikkerhed, Bedste og Opkomst, foretages og overveies udi Regeringen over Vore samtlige Eilande, hvoraf Du er et Membrum, ligesom Du og udi benævnte Regering naar Du paa St. Croix er tilstæde efter General-Gouvernøren haver Sæde og Votum.

6.

Du maa ikke udi de 3 Aar dette Embede Dig er anfortroet, uden Vores Tilladelse begive Dig fra Vore americanske Eilande eller herhid retournere. Men skulde Du efter Deliberation med Raadet agte det gavnligt for Vores Tieneste og til Eilandenes Nytte at giøre en kort Rejse til noget fremmet Naboe-Eiland, da maa det vel være tilladt, men det skal dog ikke skee uden med Vores General-Gouvernørs Forevidende, for hvilken Du og Raadet saadan Rejse med dertil havende Aarsag skriftlig først anmelder; ei heller maa Din Fraværelse fra Vore Eilande ikkun strække sig til en kort Tid, saa at Du ikke over 8 Dage paa saadant fremmed Stæd Dig opholder, dog skal ei alleene Reisen, men og hvad derved til Vores og Eilandenes Tieneste skulle forrettes eller er bleven udrettet til Vores Vestindiske Rentekammer vedbørlig indberettes.

7.

I det øvrige retter Du Dig efter Loven og Forordningerne, samt den Regeringen og Raadet meddelte Instruktion, saavelsom de Anstalter der nu eller herefter af Os eller til Vores Tieneste af Vores vestindiske Rentekammer vorder føiet, om og hvad der i Landet forhen maatte være foranstaltet eller brugeligt, forsaavidt samme til nuværende Indretning henhørende og ikke ved andre Anordninger er eller vorder forandret og anderledes befalet.

Givet paa Vort Slot Fredensborg d. 21. Oktober 1773.

Under Vores kgl. Haand og Segl.
Christian R.

Moltke. Prætorius. Erichsen.

Instruktion
for
Major Thomas de Malleville
som Commandant paa Eilandene
St. Thomas og St. Jan i America.

Borger-Raadene.

Til Øernes Styrelse hørte ogsaa Borger-Raadene, der var en for sin Tid bemærkelsesværdig frisindet Institution, hvorom Martfelt siger (IV. Bd. V. Kap.): »Dersom man under en monarkisk Regering kan forestille sig en replublikansk Frihed, at sige sine Tanker til Forbedring eller Forandring i et Lands Indretninger, saa synes man at finde dette i Borger-Raadet paa Kolonierne. — Det haver selv det at proponere for Gouvernementet, hvad enhver i Særdeleshed maatte finde for godt til Landets Bedste. Af dette ses altsaa, at intet undtages fra den Horizont, dette Raad kan overse, og at denne strækker sig saavidt som Landets Fornødenhed rækker og saa langt som dets Lyksalighed kan stige.«

Borger-Raads Institutionen var imidlertid ikke en Tanke, der pludselig og straks udformedes fuldfærdig, men tvertimod havde en lang Udvikling bag sig, som her skal fremstilles i Hovedtrækkene.

Allerede i Aaret 1679 fik Gouvernør Esmit som nævnt tidligere Ordre til at danne et Raad af de bedste og dueligste Mænd paa Stedet til at forhandle med i vigtige Sager, i Særdeleshed Retssager.

Da denne Ordning ikke faldt heldig ud paa Grund af Fejlgreb fra Gouvernørens Side, bestemte Direktionen for Kompagniet selv i sin Instruks til Gouvernør Milan af 12. Maj 1684 de Personer, som skulde være Medlemmer af Raadet, nemlig Kompagniets Betjente — altsaa Indvaanerne udelukkedes fra Meddelagtighed i Styrelsen.

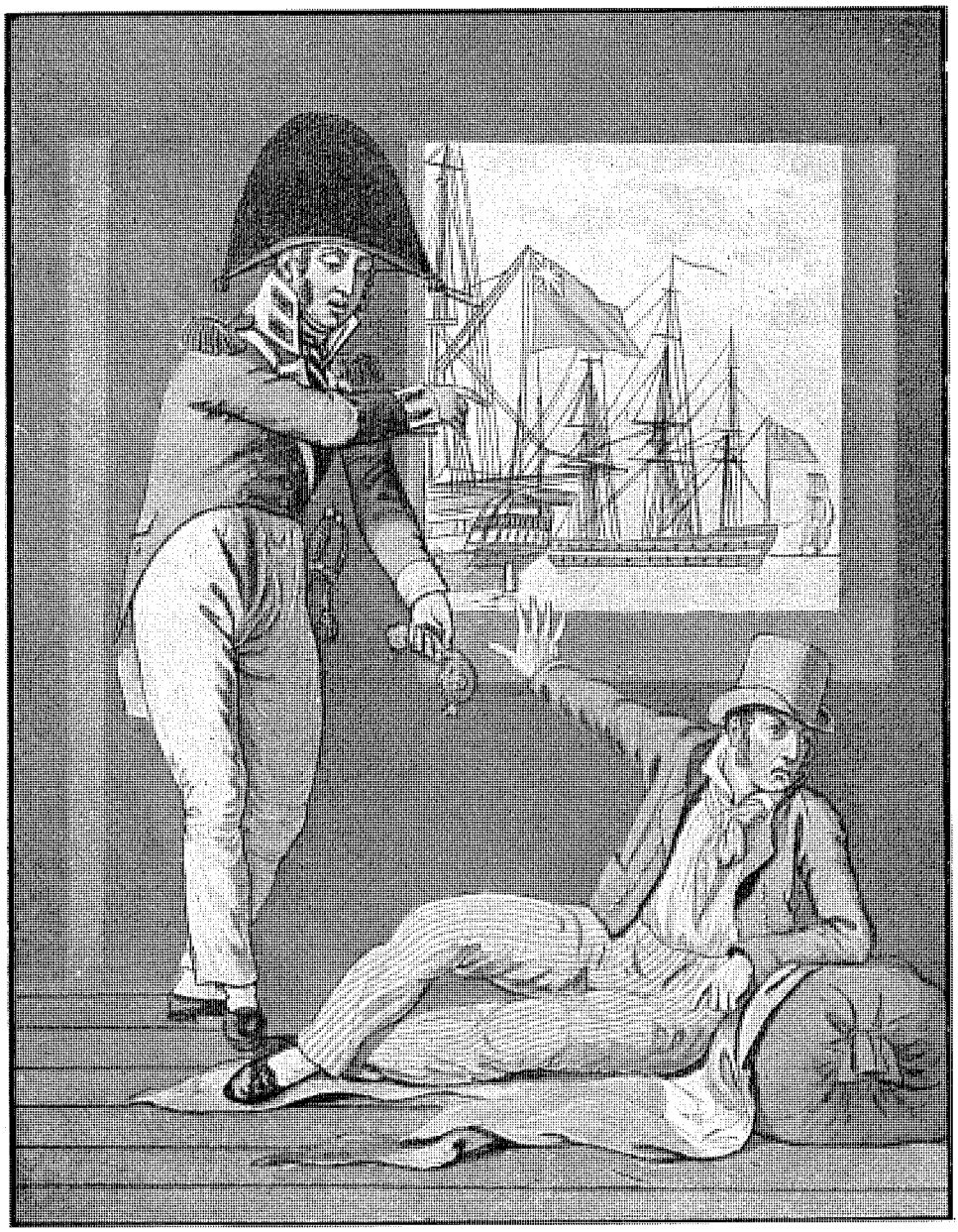

En dansk Sømand i engelsk Fangenskab afslaaer Fjendens Guld, der tilbydes ham for at gaae i hans Tjeneste. Han peger paa det danske Flag, (det eneste han har søgt at redde fra Skibet,) som om han vilde sige: »før lide Alt, end vanære dette«.
Efter koloreret Akvatinta. Stukket af Truslev. Udført efter Tegning af C. W. Eckersberg 1808.

Tilbagekomst fra det engelske Fangenskab. Den Ankomne nyder i sine Paarørendes glade Modtagelse og Favntag Lønnen, for at have vedblevet at være Fædrelandet tro.
Efter koloreret Akvatinta. Stukket af Truslev. Udført efter Tegning af C. W. Eckersberg 1808.

Denne Form for Styrelse fortsattes indtil Direktionen efter at have modtaget Klager over Forholdene paa St. Thomas, navnlig de retslige, ved Instruktion af 27. Marts 1703 (Kopibog 1698—1717 S. 105—127) bestemte, at der paa Øerne skulde være:

Et *Sekrete Raad* bestaaende af Kompagniets Betjente, og

Det *ordinaire Raad* bestaaende af 6 Plantere som Assessorer og med Sekretairen i det sekrete Raad som Præses.

Dette ordinaire Raad var *udelukkende en Domstol,* hvortil de Sager henvistes, som Gouvernøren ikke var i Stand til at ordne; fra det ordinaire Raad kunde Sagerne appelleres til Ober-Retten, som var det sekrete Raad med Kommandanten som Præses.

Men efterhaanden som Planterne under den spanske Arvefølgekrig 1702—14 blev rige og selvstændige, vilde de befri sig for de værste Skavanker ved Kompagniets Styrelse, særlig de svære Skatters Tyngde, og i Aaret 1706 sendte de en Deputation til København for at tale deres Sag hos Direktionen. Blandt dens Ønsker var ogsaa, at Gouvernøren og det sekrete Raad sammen med det ordinaire Raad skulde behandle lokale Spørgsmaal, og at ingen Skatter i lokalt Øjemed maatte paalægges, undtagen de var fundne nødvendige af de tre Faktorer i Forening. (Westergaard S. 187).

Med andre Ord ønskede Planterne at komme tilbage til Forholdene fra 1679, hvor Indvaanerne skulde tages med paa Raad i Styrelsen.

Men Planternes Ønsker blev ikke imødekommet; i Skrivelse af 20. Oktober 1706 udtalte Direktionen, at »Retten skulde forblive paa gamle Fod og administreres ved Opperhovedet, det sekrete Raad og 6 af de habileste Indvaanere.« (Høst S. 58).

I Aaret 1716 sendte Planterne paany en Deputation til Direktionen i København, hvor de gentog Ønsket om, at en Repræsentation af Planterne skulde raadspørges af Gouvernøren og det sekrete Raad i Sager, der angik Landet og dets Beboere. Men ogsaa denne Gang mislykkedes det for Planterne (Westergaard S. 189—194).

Endelig efter at St. Croix i Aaret 1733 var blevet erhvervet til Kolonien, og Styrelsen paa denne skulde ordnes, bestemte Direktionen sig for at gøre Forholdene saa tiltrækkende som mulig og derved drage Folk til Øen for at imødekomme det gennem tredive Aar stadig gentagne Ønske fra Planternes Side, og i sin »Ordre og Anstalt, hvorefter Eylandet St. Croix skulle tages udi Possession« af 16. November 1733 fremsættes for første Gang Oprettelsen af et *Borger-Raad,* hvis Virksomhed fastsattes saaledes:

§ 23. Der skal være et Borger-Raad, som skal bestaa udi 6 og med Tiden flere af de forstandigste ældste fornemmeste Landsens Indvaanere, hvoriblandt regnes de Fraværendes Fuldmægtige, som der paa Landet er bosiddende og en eller flere Plantager have; de eller saamange deraf som nu eller siden

nødig gøres, skal være Kaptajner for Borgerskabet i hvert Kvarter og holde alting i god Orden til Samling og Defension, naar fornødent gøres.

§ 24. Af dennem skal alternative udvælges 4, som tilligemed Opperhovedet skal formere Ober- eller Lands-Retten; for denne Ret skal indstævnes Landfogeders Domme.

§ 25. Samme Borger-Raad skal første Gang udnævnes af Opperhovedet der paa Landet, og som hvert 3. Aar een afgaar, nemlig den ældste af Aar, saa foreslaar de øvrige 5 straks 3 andre Plantere eller Fuldmægtige for Opperhovedet, af hvilke han een i den aftrædendes Sted udnævner, og ligeledes forholdes med dem, som behøves at træde i deres Sted, som ved Døden afgaar eller i anden Maade træde ud af Borger-Raadet; men videre hen i Tiden afgaar altid først den ældste i Betjeningen, og forholdes med Valget, i den aftrædendes Sted stedse som ommeldt.

De maa begære Samling og Konference med Opperhovedet og det sekrete Raad saa ofte de noget til Landets og det almindelige Bedste haver at proponere, men deres Propotioner skal altid ske skriftlig, og enten Opperhovedet eller Raadet svarer derpaa eller ej, maa de, naar det foreslagne kommer i Question, indberette Forslagene og alle Omstændighederne lige til Direktionen, da dem med første Skib Svar og Resolution skal gives.

§ 26. Borger-Raadet maa saaledes proponere for Opperhovedet og Raadet alting, som de til Landets og det almindelige Bedstes godtsynes, og foredrage, saa ofte dem nogen Indpas i de dem forundte Privilegier eller i andre Maader noget til Landets Skade foretages, samt indberette til Direktionen de Forslag, som Raadet ej finde tjenlig eller kunde bevilge og samtykke i. Men de maa intet sætte i Værk eller af egen Myndighed begynde noget uden med Opperhovedet og Raadets Tilstemmelse og deres paafulgte skriftlige Ordre, eller førend derom fra Direktionen rescriberes og det proponerede dem bevilges.

Borger-Raadet paa St. Croix blev imidlertid ikke ført ud i Livet før ved Gouvernør Schweders Decret af 30. November 1744, hvori udtales, at dette Raad hidtil ikke har kunnet sættes i »Manquement af de fornødne Lemmer«. Iøvrigt indeholdt Decretet ganske de samme Bestemmelser som ovenfor anført i Direktionens Ordre af 16. November 1733.

Da Kompagniet i Aaret 1747 igen havde faaet Monopol paa Handelen paa Vestindien, blev Situationen for Planterne her saa ugunstig, at de i Aaret 1748 for tredie Gang sendte en Deputation til København, hvor de hos Direktionen fik udvirket en Resol. af 27. August 1749, der bestemte, at Prisen paa Sukker skulde fastsættes een Gang om Aaret af Gouvernementet og Borger-Raadet i Forening. Hermed havde Planterne endelig opnaaet Meddelagtighed i Styrelsen af et enkelt, men for dem meget vigtigt Led i Styrelsen af Koloniens Anliggender.

Dette Borger-Raad har aabenbart ikke funktioneret paa tilfredsstillende Maade, thi i den første Halvdel af 1760'erne findes det ikke, men bliver igen konstitueret ved Gouvernørens Skrivelse af 26. Maj 1767, som lød:

»I Henseende til dette Lands Indvaaneres skriftlige Ansøgning om et Borger-Raads Anskaffelse, saavelsom i Anledning af den ved Borgerne i ethvert Kvarter dertil efter gamle Vedtægter skete Udvælgelse, autoriseres og beskikkes herved efterfølgende Membra, hvoraf et Borger-Raad herefter og indtil videre skal bestaa — 9 ialt — samt en Sekretair, som de selv udnævne til at føre *Protokollen.* Thi have de een Gang hver Maaned, som skal være den første Onsdag i Maaneden, eller saa ofte som de fornøden maatte eragte at sammentræde i et dertil efter eget Overlæg og Samtykke besluttet Hus, indtil et publique Hus kan blive oprettet, for at overlægge og delibrere med hverandre om alt det, som angaar den almindelige Økonomi og deres Medborgeres Bedste, hvilke de ved fleste Stemmer og derefter tagne Beslutning ud i en dertil indrettet og af Generalgouvernøren autoriseret *Raads-Protokol* ikke alene ved Dag og Datum anføre, men endog ved derefter gørende Forestillinger til Gouvernementet indhenter Approbation til sammes Fuldbyrdelse, rettende sig i det øvrige efter de det forrige Borger-Raad meddelte gamle Statuta, Indretninger og Anordninger, saavidt paa nærværende Landets Omstændigheder kan være applicable, samt efter andre herefter meddelende Anordninger.«

Denne Konstitution blev konfirmeret af Kongen i aabent Brev af 8. April 1768, hvori yderligere fastsattes:

»1) At naar nogen Plads udi samme Borger-Raad i Fremtiden maatte blive ledig, da skal Indvaanerne ud i det Kvarter og Sted, som den afgangne hørte til og sad for, af de sammested værende Borgere, som have gode faste Ejendomme der paa Landet, og ere bekendte for at være duelige og oprigtige, imellem sig udvælge 3 til at foreslaa Generalgouvernøren, som igen udvælger Een af dem til at være Lem i Borger-Raadet,

2) At forberørte Borger-Raad maa nyde samme Anseelse som de 32 Mand i København, hvilke vælges af de bedste, fornuftigste og mest formuende Borgere, og med hvem Magistraten sammested overlægger, hvad der angaar Stadens Økonomi og almindelige Bedste, til hvilken Ende dette Borger-Raad ligeledes skal være berettiget til for Generalgouvernøren der paa Landet at foreslaa, hvad de formene at være til Landets almindelige Bedste og at angive deres Betænkning over de Ting, Generalgouvernøren maatte finde fornøden med dem at overlægge eller forlange deres Betænkning eller Oplysning om.

3) At det skal være merbemeldte Borger-Raad tilladt paa samtlige Landets Indvaanere at ligne de Udgifter og Paalæg, som en eller anden til det almindelige bedste og Sikkerhed nyttig og af Generalgouvernøren samtykt Foran-

staltning eller Indretning maatte udfordres, hvorefter de til en saadan Ligning haver at indhente Generalgouvernørens Approbation og for det saaledes opbaarne at aflægge rigtigt Regnskab.

4) Endelig vil Kongen, saafremt nuværende General-Gouvernør intet derimod maatte have at erindre, have igentaget og fornyet den af forrige General-Gouvernør der paa Landet for nogle Aar siden udgivne Placat angaaende, at alle de, som udi alle forefaldne Sager ved Under- og Over-Retten paa St. Croix maatte blive dømte til at betale Processens Omkostninger, skulle tilligemed betale ½ Del saa meget som saadanne idømte Omkostninger maatte beløbe sig til, hvilke Penge af Borger-Raadet skal opbæres og anvendes til et Raadhus Opførelse der paa Landet; dog skal dette Paalæg ikke længere vedvare end indtil en tilstrækkelig Fond til samme Raadhus Opbyggelse maatte være indsamlet.«

Fra dette Tidspunkt funktionerede Borger-Raadet paa St. Croix uafbrudt som en kommunal Institution med efterhaanden udvidet Virksomhedsomraade.

For St. Thomas og St. Jans Vedkommende oprettedes Borger-Raadet der ved Gouvernør Moths Skrivelse af 8. Juni 1736, der lød:

»Saasom det har behaget de høje Herrer Præses og samtlige med Direktionen for det kgl. octroyerede vestindiske-guineiske Kompagni højgunstigt at anordne, at der her paa St. Thomas ifølge Hs. Majts. allerunderdanigste forberedte Octroy til Højstbemeldte Kompagni af 5. Februar 1734 skal beskikkes et Borger-Raad, som skal bestaa udi 6 Personer af Indvaanerne, hvoraf tvende skulle udvælges til Oberformyndere og 4 til Assessorer for at komplettere Ober-Retten, hvorudi Opperhovedet presiderer. — Og som det samtlige Borgerskab efter tilstillede Ordre har indsendt deres skriftlige Forslag til 18 Personer af Indvaanerne, som de syntes at være bekvemme for deraf at udnævne det ovennævnte Antal.

Altsaa har man for godt befundet at beskikke og anordne Eder 6. Men for at formere saadan Borger-Raad efter allerhøjeste bemeldte Hs. kgl. Majts. Octroy, af hvilke de her nævnte 2 bestilles til Overformyndere for at have Indseende med alle Umyndige og deres Formyndere for disse tvende Eyland St. Thomas og St. Jan, saaledes som Hs. Maj. Lov og Forordninger byder og tilholdes. De 4 ordineres til Assessorer udi Ober-Retten her paa Stedet, hvorom de skal blive advarede, naar første Session skal holdes for at aflægge deres Dommer-Ed og at tiltræde deres Embede.

Imidlertid kan de samtlige som et komplet Borger-Raad foreslaa Alt, hvad der tykkes til Landets Bedste og Opkomst.«

St. Thomas d. 8. Juni 1736.

Moth / H. Lindberg.

Efterhaanden fik Borger-Raadet underlagt sig de kommunale Institutioner,

til hvis Udgifter en *Landkasse* oprettedes. For St. Thomas' Vedkommende udstedte Generalgouvernør v. Prøck et Reglement af 23. Maj 1760 for Landkassens Indtægter, der bestod i Afgift af:

Ind- og udgaaende Varer — Vandpenge af Fartøjer og Skibe — Protections Bevis for Skibe — Borgerbreve — Huses Værdi i Byen — i Landet fortjente Penge m. m. (Høst S. 147).

I Modsætning til St. Croix har Borgerraadet for St. Thomas funktioneret uafbrudt fra dets Oprettelse i Aaret 1736.

Derimod medførte St. Jans Udvikling efter at Kronen havde overtaget Øerne, at Generalgouvernør v. Prøck d. 9. Juni 1760 oprettede et Borger-Raad paa St. Jan, som skulde bestaa af en Præces og 3 Assessorer. Præses som skulde føre Protokollen maatte tillige være Borgerkaptajn paa Landet. Han tilligemed den første Assessor skulde være Overformyndere, de to sidste skulde være Forligelses-Kommissærer; alle skulde de være edsvorne Borgere, som skulde eftertænke og foreslaa alt, hvad der kunde være til Landets Bedste og Opkomst. (Høst S. 147).

Ved Plakat af 19. Januar 1761 blev Landkassens Indtægter paa St. Jan fastsat; dens Udgifter bestod i Gager til dens Kasserer, Borger-Raadets Fuldmægtig, Politibetjente og Jordemoderen; 160 Rdl. for hver Neger, som straffes paa Liv og Lemmer, Kirkegaardens Renselse og de publique Brønde og Broers Vedligeholdelse, Fattiges Begravelse m. m. (Høst S. 176).

Ifølge Rescript af 19. Oktober 1770 skulde Borger-Raadet være Inkassator i Dødsboer, hvor ingen Kurator eller Inkassator var beskikket. (Gælder for alle Øerne). (Høst S. 162).

Som det vil fremgaa af det foranstaaende, var Regeringsformen for de dansk-vestindiske Øer det kollegiale System under den af Struensee indførte Form, at hvert Kollegiemedlem skulde have sit særlige Arbejdsfelt, saaledes at den *handelskyndige* skulde have alt under sig, hvad der vedkom Handels- og Kulturvæsenet; *Juristen* alt, som angik Retsvæsenet, *Kammeralisten* alt, hvad angik Kommunal-, Regnskabs- og Bygningsvæsenet.

Ingen af Raadene havde dog nogen særlig Myndighed; denne hørte det hele Kollegium til, og den enkelte Regeringsraad havde kun at sørge for, at alt under det ham anviste Omraade holdtes i den bedste Orden, hvorimod alle Sagerne skulde kollectivt foretages og behandles i Regeringen.

Denne Form for Styrelsen vedvarede med de nedenfor anførte mindre Ændringer til »Kolonialloven for de dansk-vestindiske Besiddelser« af 26. Marts 1852 traadte i Kraft.

Søofficererne faar Sæde i Regeringen.

Allerede inden Styrelsens Ordning af 1773 var der tilforordnet de sekrete Raad et særligt Medlem.

Efter at Kronens Overtagelse af Øerne var bragt i Orden, og Bestemmelsen var taget om, at Bevogtningen af Øerne skulde besørges af smaa Fartøjer bemandet med Marinens Personel, bestemtes ved kgl. Resol. af 14. Juni 1750, at den til Vestindien udsendte Søofficer skulde være Medlem af det sekrete Raad paa St. Croix. Da Løjtnant Giønge i Aaret 1770 blev sendt ud til Vestindien for at tage Kommandoen over det derværende Mandskab, bestemtes det i kgl. Resol. af 20. Februar s. A. for ham »tillige at være Medlem af det sekrete Raad paa St. Croix samt have Sæde og Stemme udi Sekrete Raadet paa St. Thomas, naar han sig der opholder, udi alle Søvæsenet betræffende Sager.«

Under den nordamerikanske Frihedskrig paabød Forholdene en større Agtpaagivenhed fra Stationsfartøjernes Side, særlig overfor Smughandlen, og da Løjtnant Steen Andersen Bille i Aaret 1777 blev sendt ud med Brigantinen *St. Croix* for at overtage Kommandoen over Stationsmandskabet, bestemtes, at han ikke skulde have Sæde i det sekrete Raad, da det vilde optage altfor meget af hans Tid, der udelukkende skulde anvendes til Krydsning med Fartøjerne.

Men da der blev etableret fast Stationsskib med Fregatter fik Chefen for Stations-Fregatten Ordre til at tage Sæde i Regeringen, »saa ofte Sager som angaar Øernes Søvæsen eller Forsvar fra Søsiden foretages.«

Bestemmelsen om Søofficerernes Sæde i Regeringen for de vestindiske Øer var fra Begyndelsen blevet givet for hver Gang mundtligt af Kongen til General-Toldkammeret, som derefter lod den gaa videre til Generalgouvernøren (Resol. Nr. 11 af 27. Maj 1795); derefter ved Indstilling fra General-Toldkammeret, ved et kgl. Rescript til Generalgouvernøren (Resol. af 23. Sept. 1803). — Da Fregatten *Perlen* i Aaret 1814 skulde sendes ud til Vestindien, vilde Admiralitetet have Bestemmelsen indført som et Punkt i Chefens Instrux; men General-Toldkammeret foretrak at blive ved den hidtil anvendte Fremgangsmaade, at det var Kammeret, som udvirkede Kongens Befaling desangaaende til Generalguvernøren — og derved blev det.

Fra Aaret 1798 havde den tredie Regeringsraads Plads staaet vakant, og da Styrelsen igen skulde etableres i 1814 efter Englændernes Okkupation af Øerne, udtaltes i kgl. Resol. af 3. Marts 1814: »Da iøvrigt d. tredie Regeringsraads Plads i saa lang Tid har staaet vakant, saa finder Vi det rigtigst at samme fremdeles, til Besparelse for Finanserne, forbliver ubesat.«

Efter at St. Thomas havde faaet en Gouvernør, bestemtes ved kgl. Rescript af 11. Januar 1824, at naar Gouvernøren paa St. Thomas var tilstede paa St. Croix skulde han tage Sæde i Regeringen næstefter General-Gouvernøren som første Regeringsraad.

I Aaret 1835 indsendte Generalgouvernør Scholten et Forslag om Ansættelsen af en tredie Regeringsraad, samtidig med, at den juridiske Regeringsraad skulde være Justitsiarius i Landsoverretten; men det vilde Styrelsen

hjemme ikke gaa med til, og ved kgl. Resol. af 27. Oktober 1835 bestemtes: »Den vestindiske Regering skal fremdeles, foruden Generalgouvernøren, bestaa af 2 Regeringsraader, nemlig een for det juridiske og een for det kammeralistiske Fag.«

Raadet.

Ved kgl. Resol. af 6. Maj 1795 ophævedes Raadet paa St. Thomas, imod at Sekretariatet samme Sted blev forsynet med et dueligt Subjekt — et Led i en Plan for en mere økonomisk Styrelse af Øerne, fremsat allerede i 1787, men ikke kommet til Udførelse. Man fandt, at Kommandanten ligesaa godt kunde have Overbefalingen over det civile, som over det militære, naar han havde et Sekretariat til Raadighed.

Ved kgl. Resol. af 2. Maj 1804 genoprettedes Raadet paa St. Thomas med Kommandanten, Sekretæren og Bogholderen, hvilket Kammeret motiverede med:

»Kommandantens Dødsfald maatte, naar Bestyrelsen beror paa en Mands Liv alene, blotte Øen i et kritisk Øjeblik for al Regering.

Kommandanten maa i saa urolige og betænkelige Tider som de nærværende i Vestindien anvende saa stor en Del af sin Omsorg og Opmærksomhed paa Øens indvortes Politi og paa Agtpaagivenhed med de fra fremmede Steder landende, at han alene næppe levnes behørig Tid til med fuld Opmærksomhed at følge de daglige og borgerlige Forretningers Gang. Disse og lignende Betragtninger have maattet overbevise Kammeret om Nødvendigheden og Nytten af, at flere Mænd deltog i Bestyrelsen.«

Ved kgl. Resol. af 30. Juni 1822 blev det bestemt, at Toldintendanten, et nyt oprettet Embede, som i sig forenede de tidligere Toldforvalter og Vejermesters Embeder, skulde kunne tage Sæde i Raadet efter Gouvernøren, naar denne ønskede det, og hans Forretninger tillod det.

Ved kgl. Resol. af 20. Februar 1830 bestemtes:

»Paa St. Thomas skal forblive et Raad bestaaende af Gouvernøren og 2 Raadsmedlemmer, hvilke Poster *ikke* som hidtil skulle tilfalde Sekretæren og Bogholderen, hvilken sidste end ikke i noget Tilfælde maa konstitueres til at fungere som Raadsmedlem; eftersom Raadets Hovedforretning bliver at vaage over alt, hvad der angaar Indtægter og Udgifter, samt at kontrollere Regnskabet i Realitet og Form, og Bogholderen altsaa ikke kan sættes til saadan Kontrol.«

Til 1. Regeringsraad udnævntes Skifteforvalteren, Kammerjunker Schmidten og til 2. Regeringsraad Prokurator Porth, og der ansattes en Sekretær ved Raadet.

Ved kgl. Resol. af 19. Februar 1800 udtaltes, at Indbyggerne paa St. Croix maa ved Rescript kaldes til Minde deres Pligt til at lyde General-Gouvernørens

Befalinger, som allerede ved hans Instrux af 19. August 1773 er bestemt og bekendtgjort.

I samme Resol. bestemtes, at det Generalgouvernøren overdragne Overopsyn med Politivæsenet tillige skulde indbefatte Opsyn med Negerslavernes Behandling, og ved kgl. Rescript af 12. August 1820 fik han Bekræftelse paa, uden Appel til Højesteret, at stadfæste og foranstalte eksekveret Livstraffe for Slavepopulationen efter afsagte Under- og Overretsdomme.

Ved Forordning af 25. Maj 1804 indstiftedes paa St. Croix en Landsoverret for samtlige dansk-vestindiske Øer, i Stedet for det hidtilværende Landsting paa St. Croix og Overretten paa St. Thomas. — Ifølge Forordningens § 5 skulde Generalgouvernøren være Præsident i Lands-Overretten og paase, at den holdtes med Værdighed, og at Rettergangs-Politiet førtes med Orden og Nøjagtighed, men skulde ikke tage Del i Sagernes Behandling eller Paakendelse, der skulde høre til Justitsens og de øvrige Tilforordnedes Afgørelse, og disse alene staa til Ansvar for Højesteret.

Ved kgl. Resol. af 25. April 1817 udvidedes Generalgouvernørens Magt saaledes, at det blev ham tilladt efter Omstændighederne at træffe Foranstaltninger og anvende saadanne Midler til Ordenens og Rolighedens Vedligeholdelse paa de dansk-vestindiske Øer, som han fandt nødvendig og passende og »saaledes som han vil og kan staa Hs. Maj. derfor til Ansvar.«

Paa Indstilling af det danske Cancelli og efter Forhandling derom i Geheimestatsraadet resolverede Kongen under 12. August 1820, at »i Tilfælde hvor den offentlige Sikkerhed paa Vore vestindiske Øer, formedelst en udbrudt oprørisk Gæring ikke lader sig opretholde ved de almindelige Love og den almindelige Rettergangsorden skal Du (Generalgouvernøren) være beføjet til at proclamere Colonien eller en enkelt Øe i Oprørs Tilstand, og da at give Krigslovene til Regel for alle Indvaanere, samt give yderligere Befalinger og Straffebestemmelser til Sikkerhedens og Rolighedens Gjenerhvervelse, saa og at forordne en ekstraordinaire Rettergangsmaade ved at nedsætte militære og blandede Kommissioner til at dømme i Sagen, hvilke sidste dog saavidt mulig bør besættes med de Mænd, som ellers er de paagældende af Os forordnede civile Dommere.

I dette Tilfælde skal Du og være bemyndiget til at lade de afsagte Domme, endog Dødsdomme sætte i Fuldbyrdigelse paa den fri Del af Coloniens Indvaanere, saavel Blanke som Couleurte uden Indstævning til Vor Højesteret, dog saaledes, at Du straks til Os omstændeligen indberetter, hvad der af Dig er foranstaltet. Iøvrigt ville Vi allernaadigst have det overladt til Din egen Skønsomhed at bestemme, naar Du maatte finde, at det Tidspunkt er forhaanden, at Kundgørelsen af denne Dig som Vor Generalgouvernør i Oprørstilfælde tilstaaede Myndighed, er som fornøden at anse.«

Ved Forordning af 20. April 1825 angaaende Straffe for Sørøvere samt

Behandling af de i denne Misgerning angaaende Sager, som forefalde paa de vestindiske Øer, fik Generalgouvernøren en udvidet Myndighed, saaledes som det vil fremgaa af det nedenanførte.

»Vi Frederik VI osv. bestemmer: »At ligesom Vi allern. have forenet Vore Bestræbelser med andre Søfarendes Stater for at hemme de Sørøverier, der idelig forefalde i de vestindiske Farvande, saaledes finde Vi det endvidere tjenligt med Hensyn til de Sager, Sørøveri angaaende, som maatte komme under Behandling paa Vore vestindiske Øer at foreskrive en saadan Rettergangsmaade, hvormed de saa hurtigt som muligt kunne bringes til Ende, og skønt det er en almindelig anerkendt Grundsætning, at Sørøveri er en Misgerning, der straffes med Døden, saa anse Vi det dog for hensigtsmæssig ved denne Lejlighed nærmere at bestemme, hvorledes de forskellige Deltagere i saadan Udaad blive at straffe.

§ 1. Enhver, der befindes at have indladt sig i en Forbindelse, der har Udredningen af et Sørøverfartøj til Genstand, eller at have gjort Tjeneste paa et saadant, saa og enhver, der har anvist Sørøverne et Bytte, eller paa anden lignende Maade væsentlig befordret eller søgt at befordre Sørøveri, bliver at straffe med Galgen, hvorhos denne Straf for den, der overbevises at have været Ophavsmand til Forbindelsen eller Anfører paa Sørøverfartøjet saavelsom for dem, der i Tilfælde af, at det er kommet til et virkeligt Foretagende mod et Skib, have deltaget i Mord eller personlig Mishandling, skærpes saaledes, at den skyldige paa en af Vor Generalgouvernør dertil valgt Udkant af Landet, hænges i en Jernkæde, uden at Kroppen fra Galgen nedtages og jordes.

§ 2. Derimod bliver de, der paa en mindre virksom Maade have gjort sig medskyldig i Forbrydelsen at anse med Fæstningsarbejde paa nogle Aar eller efter Omstændighederne paa Livstid.

§ 3 bestemmer, at en Sag angaaende Sørøveri bliver uopholdelig ved et Forhør at undersøge af vedkommende Dommer, hvorhos Generalgouvernøren, som straks bør underrettes om Sagen, kan tilforordne en Søofficer eller hvilke andre Mænd, han maatte finde det tjenligt, at deltage i Undersøgelsen.

§ 4 handler om Sagens hurtigst mulige Behandling for Lands-Overretten, der umiddelbart har at paakende denne Slags Sager (altsaa Underretten springes over).

§ 5. Naar Landsrettens Dom er falden, sendes Sagens Akter umiddelbart til Generalgouvernøren, som bemyndiges til straks at fuldbyrde Dommen, saafremt han ikke finder særdeles Anledning til at indstævne Sagen for Højesteret.

§ 6 handler om at Angivere kan vente en passende Belønning efter Generalgouvernørens Bestemmelse, eller eventuel Fritagelse for Straf, saafremt han har været meddelagtig i Sagen.

§ 7 handler om fremmede Undersaatters Behandling i saadanne Sager.«

Denne Forordning gjaldt til 15. Februar 1857, da den blev ophævet ved § 6 i Lov af s. D.

Vicegeneralgouvernøren

var en Titel som af og til blev givet til den af Raaderne paa St. Croix, som under Generalgouvernørens Fraværelse eller nær forestaaende Afgang straks kunde ad interim overtage Generalgouvernementet; men Stillingen indebar ikke nogen særlige Forpligtelser; sommetider ses den at være honoreret med et Gagetillæg. Efter at Kommandanten paa St. Thomas i Aaret 1822 havde faaet Titel af Gouvernør, og det derefter ved kgl. Resol. af 11. Januar 1824 blev fastsat, at i Generalgouvernørens Fraværelse, Forfald eller Afgang skulde Gouvernøren paa St. Thomas og St. Jan begive sig til St. Croix for at presidere i Regeringen som konstitueret Generalgouvernør, anvendtes Titelen Vice-Generalgouvernør ikke mere.

Kommandanten.

I Tidernes Løb skete følgende Forandringer:

Ved kgl. Resol. af 30. Juni 1822 blev det bestemt, at Kommandanten paa St. Thomas for Fremtiden skulde have Prædikat af Gouvernør for at han bedre kunde hævde sin Stilling, hvilket i Forestillingen til Kongen motiveredes med:

»... Ved denne Lejlighed tillader Kollegiet sig at foreslaa, at Kommandantens Embedsnavn forandres til *Gouvernør,* hvilket mere bestemt udtrykker hans Funktion baade som civil og militair Øvrighed, og er saaledes brugeligt i Nabokolonierne og bekvemt subordineres under Øernes første Embeds-Prædikat, som er Generalgouvernør, efter hvem han tager Sæde i Regeringen og efter hvem han i Vacance optræder ad interim.«

Kgl. Resol. af 11. Januar 1824 bestemte:

1) I Generalgouvernørens Forfald eller Afgang skal Gouvernøren paa St. Thomas begive sig til St. Croix for at presidere i Regeringen, som konstitueret Generalgouvernør.

2) Naar Gouvernøren paa St. Thomas er tilstede paa St. Croix, skal han tage Sæde i Regeringen næstefter Generalgouvernøren og have Underskrift som første Regeringsraad.

3) Naar en Mand af Hs. Maj. selv er konstitueret som Gouvernør paa St. Thomas, skal han nyde samme Rang og Rettighed til Sæde og Underskrift m. v. i Regeringen, ligesom det er ham tilladt at bære den for Gouvernøren reglementerede Uniform.

Ved kgl. Resol. af 20. Febr. 1830 bestemtes: at Gouvernøren afgør alle militære Sager uden Raadets Indblanding; er øjeblikkelig Afgørelse ikke nødvendig, indhentes Ordre fra Generalgouvernøren; i Politisager har Gouvernøren paa St. Thomas Myndighed som Overpolitimester, ligesom han og i

Henseende til øjeblikkelig nødvendige, administrative Foranstaltninger kan paa eget Ansvar, uden Indblanding af Raadet, give og lade udføre de fornødne Befalinger, dog at han uden Opsættelse derom indhenter Generalgouvernørens Approbation.

I ethvert Tilfælde af Gouvernørens Fraværelse har Generalgouvernøren at overdrage Gouvernør Forretningerne til den han dertil anser bedst skikket.

Borger-Raadene.

Den 17. April 1821 udstedte den vestindiske Regering et provisorisk Reglement om Fattigvæsenet paa St. Croix, hvorved dettes Bestyrelse, der hidtil havde ligget under Præsterne overtoges af Borger-Raadet under Regeringens Tilsyn; samtidig fastsattes Fattigvæsenets Indtægter, og det befaledes, at en Ekstrakt af Aarets Regnskab skulde offentliggøres i den vestindiske Regerings Avis.

Under 13. April 1825 konfirmeredes Reglementet af Kongen.

I Anledning af Kompetence-Stridigheder om Borger-Raadets Stilling til Regeringen og Generalgouvernøren resolverede Kongen under 25. December 1827, at Forholdene skulde forblive som fastsat i det aabne Brev af 8. April 1768 og ved Instruksen for Generalgouvernøren af 19. August 1773 §§ 8 og 18 saaledes:

1) Naar Vakance i Borger-Raadet indtræffer, skal Forslag om den ledige Plads Besættelse indgives til Generalgouvernøren, som alene udnævner det ny Medlem.

2) At Borger-Raadet til Generalgouvernøren alene skal indlevere alle øvrige Forslag, som det maatte finde sig foranlediget til at gøre, og at Borger-Raadet skal være pligtig til, ligeledes til Generalgouvernøren alene, at afgive de Oplysninger og Betænkninger, som denne maatte finde for godt at affordre samme.

3) At Anvisninger, hvorefter Udgifter skulle afholdes af Landkassen og udredes af Borger-Raadet, skulle udstedes af Generalgouvernøren og Regeringen samt

4) At Overtilsynet med Landkassens Regnskaber over Indtægter og Udgifter skal føres af Generalgouvernøren og Regeringen.

Om Borger-Raads Institutionen udtaler Knox (S. 173):

»Et Borger-Raad paa 5 Medlemmer, valgt ved Ballottering har hidtil bestyret Øens (St. Thomas) kommunale Sager. De udføre deres Gerning uden Løn. Deres Sammenkomster offentliggøres ikke undtagen i den aarlige Rapport om Indtægter og Udgifter. — Valgt blandt vore bedste Borgere, har de altid udført deres Pligt med Trofasthed, Dygtighed og Økonomi.«

Landkassens Indtægter flød fra forskellige Kilder paa St. Thomas og St. Croix.

I Forestilling af 11. December 1827 opgives Landkassens Indtægter paa St. Croix at hidrøre fra:

a) Kopskat paa Negrene.

b) Husskat, som svares af Lejen af alle private Huse og Lodder i Christianssted og Frederikssted.

c) Grund- og Bygningsskat.

d) Den saakaldte Artilleri- og Kavalleriskat.

e) Absent-Skat af Plantage-Ejere, som længere end en vis bestemt Tid opholde sig paa fremmede Steder.

f) Rombod-Skat, som erlægges af dem, der erholde Tilladelse til at udsælge Rom og spirituøse Drikkevarer.

g) Afgift af Borgerbreve.

h) Butik-Skat, der erlægges af enhver Skipper eller Cargadeur, som i Land selv udsælger sin Ladning i Butik.

i) Afgift af de Landkassen tilhørende Kraner i Christianssted og af Landingsbroerne i Frederikssted.

k) Afgift af Skibe til det Landkassen ligeledes tilhørende Hospital paa Petersfarm.

De samlede Indtægter udgjorde i Aaret 1826 c. 80.000 Rdl. d. C. V.

Paa St. Thomas hidrørte Landkassens Indtægter fra:

a) Hus og Bygningsskat.
b) Varehus- og Butiksskat.
c) Bagerskat.
d) Slagterskat.
e) Vognskat.
f) Borgerbrev.
g) Pas.
h) Beværter- og Billard-Bevilling.
i) Auktions Afgift.
k) Forskelligt.

Knox S. 173 skriver:

»Efter at have givet en Fremstilling af Øernes Styrelse, kan jeg ikke afholde mig fra at fremsætte en Bemærkning om den i Almindelighed. Det er saa tidt blevet sagt, at Danmark aldrig har forstaaet at styre Kolonier; men det forekommer ikke at gælde for de dansk-vestindiske Øers Vedkommende; de historiske Kendsgerninger tale derimod.

For det første St. Croix rent ud vidunderlige hurtige Opblomstring efter Øen kom ind under dansk Styre. I 40 Aar havde Øen ligget ubeboet, efter at Franskmændene havde forladt den i 1695 som uskikket til Kolonisering. Efter i 10 Aar at have været under dansk Styre, var den blomstret saaledes op, at

den fuldstændig tog Luven fra St. Thomas, og i 1753 forlægges Styrelsen dertil som den vigtigste af Øerne.«

I 1852 udtaler Knox i Anledning af det fremsatte Forslag til en Kolonial-lov: »From its contents it will be seen, that it matters but little, whether it go into effect or not. Representation bodies without the power of making laws do not succeed very well; and we would be better as we are, every citizien enjoying the largest liberty, saving that of being troublesome in the affairs of government. With our exceedingly light taxes, and well managed municipal affairs, and the peace and protection, which all enjoy, we can see no room for improvements, save in a very few instances.«

I Dag vilde det utvivlsomt have været af den største Betydning for vort Land, om det danske Flag stadig vajede over de tidligere dansk-vestindiske Øer.

STATIONSSKIBENE

Under Selskabernes Styrelse.

Saavel under det private vestindiske Selskab, som under det kgl. oktroyerede Vestindiske-Guineiske Selskabs Styrelse havde der været smaa armerede Fartøjer til Styrelsens Disposition, dels for at holde de mindste Sørøvere fra Livet, og senere, efter at St. Croix var erhvervet, for at kunne overføre Styrelsens Embedsmænd sikkert mellem St. Thomas og St. Croix. Disse Fartøjer kommanderedes af privat engagerede Førere, der som Regel ikke var Søofficerer.

Af Fartøjerne vides i Aaret 1700 at have eksisteret en Snau ved Navn *Fortuna,* armeret med nogle faa smaa Kanoner. Brigantinen *Postillonen* gjorde en lille Aarrække (omkring 1740) god Tjeneste som Stationsskib. Det var et godt armeret og velsejlende Skib, som let »overkom« Smuglere og Sørøvere og kunde anvendes i større Fart. — I Aaret 1742 forliste i en Orkan Kompagniets armerede Barque *Neptunus.* Ved Øernes Overtagelse af Kronen 1755 forefandtes en Barque *Grevinde Moltke,* der havde en Besætning paa 1 Skipper, 1 Styrmand, 4 Underbefalingsmænd og 32 Matroser. Barque var Betegnelsen for Skibe af Størrelse mellem Snau og Fregat, nærmest Brigantine.

Under kgl. Styrelse.

1756—1760.

Ved Øernes Overgang til Kronen i Aarene 1754—55 blev der ved kgl. Resolution af 9. December 1754 givet Generalgouvernør von Prøck Fuldmagt til at afgøre, om det vilde være tjenligt at have et armeret velsejlende Fartøj eller Brigantine som Stationsskib ved Øerne til Stadighed i Lighed med Kompagniets armerede Barquer, og da Generalgouvernøren mente, at saadanne

væbnede Stationsfartøjer ikke kunne undværes, blev der købt to, der armeredes med 6 Kanoner og bemandedes med 20 danske Søfolk, og disse to Fartøjer var i en Aarrække stadig til Raadighed for Gouvernementet.

I Aaret 1755 sendtes Fregatterne *Docquen* og *Christiansborg* samt to armerede Koffardiskibe til Vestindien med Embedsmændene og Soldater til Kolonien; det var de første danske Orlogsskibe i disse Farvande. Orlogsskibene kom til Ankers i St. Thomas Havn d. 28. Juli 1755 og forlod St. Thomas igen d. 24. Februar 1756 efter endt Mission, saa de kan ikke betragtes som Stationsskibe.

Efter at Kommandørkaptajn J. N. Holst i Aaret 1756 var blevet udnævnt til Amtmand paa Øerne, virkede han og Generalgouvernøren for at faa udsendt et virkeligt kampdygtigt Stationsskib, da Sikkerheden i de vestindiske Farvande stadig lod meget tilbage at ønske, og Resultatet blev, at Fregatten *Blaaheyren,* som var bygget i Aaret 1734 og førte 18 Stk. 4 ℔ Kanoner med en Besætning paa 81 Md. solgtes til Rentekammeret. Derefter blev den noget omarmeret og med en Besætning paa 2 Løjtnanter og 70 Md. i Forsommeren 1757 sendt til Vestindien. — Skibet fik Tilladelse til at føre Vimpel i Vestindien, men dens Togt regnedes ikke som Orlogstogt.

Blaaheyren gjorde god Tjeneste som Stationsskib, men holdt kun nogle faa Aar, saaledes at den fra 1760 kun anvendtes som Vagtskib i St. Thomas Havn, hvor den Aaret efter sank.

I Aaret 1759 sendtes Fregatterne *Møen* og *Hvide Ørn* som Konvoyskibe til Vestindien og gjorde Tjeneste derude som Stationsskibe, til Konvoyen for hjemgaaende var samlet, hvorefter de konvoyerede hjem, og i Aaret 1760 sendtes Fregatten *Cronborg* i samme Ærinde.

I dette Tidsrum var der saaledes ofte Orlogsfartøjer i de vestindiske Farvande.

1760—1783.

Da Regeringen var misfornøjet med de store Omkostninger ved at have svære Orlogsskibe paa de lange Togter og med de store Tab af Personel i Vestindien, besluttedes det ved Kgl. Resol. af 14. Juni 1760 at anvende samme Princip for Bevogtningen af de vestindiske Farvande som under Selskabernes Styrelse, blot med den Forskel, at de smaa Stationsfartøjer skulde bemandes med Marinens Personel. Med Fregatten *Cronborg* sendtes 1 Kaptajn, 2 Løjtnanter, 2 Kanonerer, 4 Kvartermestre og 80 Matroser af Divisionernes Mandskab, der blev stillet til det vestindisk-guineiske Rentekammers Disposition i 3 Aar og skulde gageres derfra for at gøre Tjeneste paa de to til Stationstjeneste anskaffede Fartøjer, til hvis Armering samtidig udsendtes 16 Stk. 4 ℔ Kanoner og 12 Stk. 1 ℔ Falkonetter. Kaptajnen, Stavanger, var Chef for Søe-Korpset i Vestindien, og alt Personellet og Mate-

riellet underlagt ham. Saasnart Kaptajnen var kommen derud, skulde Barquerne anskaffes fra de Bermudiske Øer eller andre Steder af saadant Træ, som for derværende Søvande eragtes mest tjenligt og durabelt. Han døde d. 3. Juni 1763 og blev afløst af Kaptajn Günthelberg.

Kaptajn Günthelberg blev d. 31. August 1765 afløst af Premierløjtnant R. H. Tønder. De to Løjtnanter, som gik ud med Kaptajn Stavanger, var Roepstorff og Knudsen, som i Foraaret 1762 afløstes af Premierløjtnanterne Povisch og Køster.

Brigantinen *Jægeren* var opslidt 1765 og blev desarmeret; en Del af dens Besætning overgik til Transportbarken *Prinsesse Sophie Magdalene* og til et hurtigtsejlende mindre Fartøj, der anvendtes til Afpatrouillering af Farvandene omkring Øerne.

Fra 1760—1779 blev der ikke udsendt noget Orlogsskib til Vestindien, der i dette Tidsrum ikke havde andet maritimt Forsvar end de ovennævnte to smaa Fartøjer, de saakaldte »kgl. Barquer«, hvoraf den ene, som var stationeret ved Christianssted paa St. Croix brugtes som »armeret Transportbarque«, medens den anden, som var stationeret ved St. Thomas, var en velsejlende og godt armeret Brigantine, der anvendtes som Bevogtningsfartøj; i Aarene 1777—79 førtes Krydsfartøjet af daværende Premierløjtnant senere Admiral Steen Andersen Bille. Vel blev der fra Styrelsens Side gentagne Gange, bl. a. i Aaret 1772, gjort Forestilling om at faa et Orlogsskib derud, begrundet i at Antallet af Negre paa St. Croix i de sidste 15 Aar var vokset fra 7.000 til 20.000, medens de blankes Antal kun var 1 à 2.000, men Kongen lagde Sagen hen.

Ifølge Ordre af 20. Februar 1770 blev Sekondløjtnant H. Gjønge sendt til Vestindien for at kommandere i de vestindiske Farvande i Stedet for Premierløjtnant Tønder og for at være Medlem af det sekrete Raad paa St. Thomas og St. Croix, og i December 1777 blev Premierløjtnant St. Andersen Bille beordret til Vestindien med et armeret Koffardiskib under Generaltoldkammeret for der at yde Handelen Beskyttelse. Overhovedet bidrog de armerede Koffardiskibe, særlig Defensionsskibene, væsentlig i denne Tidsperiode til at holde Sørøverne i Ave paa deres Rejserute, men naturligvis ikke udenfor disse.

Under den nordamerikanske Frihedskrig 1775—83, særlig efter at Frankrig og Spanien var blevne inddragne i Krigen, udviklede Kapervæsenet sig saaledes i de vestindiske Farvande, at det var umuligt at forsvare Handelen, Kongens Territorium og Rettigheder der med de daværende smaa Fartøjer, og det besluttedes at oprette en fast Orlogsstation i Vestindien; den kgl. Ordre af 1. Februar 1779 bestemte, at der skulde udrustes 3 Fregatter til de vestindiske Farvande, hvis Tjeneste skulde være saaledes:

1) Den første Fregat skal snarest afgaa til Vestindien for at beskytte Skibsfarten og Handlen for Kapere og anden Voldsomhed.

2) Den anden Fregat befales medio Maj ligeledes sejle til Vestindien; ved dens Ankomst her gaar den 1. Fregat til St. Thomas og tager alle de af vore Handelsskibe, som ere sejlklare, under Konvoj her til København; den 2den Fregat bliver altsaa i Vestindien i samme Hensigt som den 1ste Fregat.

3) Den 3die Fregat afgaar herfra medio Juli; ved dens Ankomst til Vestindien afgaar den 2den Fregat med Konvoj til København, hvorpaa den 3die Fregat overtager Sikkerhedstjenesten i Vestindien, indtil den igen afløses af den første Fregat og saaledes fremdeles.

4) Saaledes ville vi, at de tre Fregatter, saalænge Havet under den nuværende Krig er usikkert, skulle afveksle med hinanden, hvorfor en hjemvendt Fregat atter 6 Uger efter skal være sejlklar til Vestindien.

Den 27. Februar 1779 afsejlede Fregatten *Cronborg* til Vestindien, *og dette er derfor det første danske Orlogsskib, som har været udsendt som Stationsskib i Vestindien.*

Den 24. December s. A. afsejlede Snauen *Lærken* til Vestindien; den blev derude i c. fire Aar under skiftende Chefer og hjemkom den 9. August 1783.

Under Resten af den nordamerikanske Frihedskrig sendtes hver Aar et Stationsskib til Vestindien, paa Ud- og Hjemrejsen som oftest konvoyerende danske Handelsskibe. I Aaret 1781 fik de vestindiske Stationsskibe Ordre til under deres Ophold i de vestindiske Farvande kun at konvoyere Skibe tilhørende Kongens europæiske Undersaatter, da Ejerne af Skibe paa de dansk-vestindiske Øer mest var fremmede, som nedsatte sig der, for at deres Skibe kunde fare under dansk Flag, hvilket gav Anledning til Forviklinger med de krigsførende Magter.

1783—1793.

Fra den nordamerikanske Frihedskrigs Ophør til Aaret 1793 kom intet dansk Orlogsskib til de vestindiske Farvande; i Stedet for Snauen *Lærken* udrustedes to kgl. Barquer, hver med en Besætning af 1 Skipper, 1 Styrmand, 8 helbefarende og 4 halvbefarende Matroser som normal Besætning, hvilken skulde forøges under fjendtlige Forhold.

I Aaret 1788 var Fregatten *Pommeren* bestemt til at sendes til Vestindien som Stationsskib, men inden den kom afsted, blev der taget anden Bestemmelse paa Grund af de urolige politiske Forhold til Sverige; dens Besætning blev reduceret til mellemste Bemanding, og Fregatten blev sendt til Norge, hvor den opholdt sig hele Vinteren, og hvor dens Besætning døjede meget ondt paa Grund af Sygdom og Kulde.

Efter 1793.

Ved Revolutionskrigenes Begyndelse blev det igen nødvendigt at holde Krigsskibe i de dansk-vestindiske Farvande af Hensyn til de mange Kapere

og Sørøvere, som færdedes der, og i April 1793 afgik Briggen *Lougen* og i September s. A. Snauen *Ærøe* derud; fra dette Tidspunkt og indtil Aaret 1864 var der altid eet eller flere danske Orlogsskibe stationeret ved de dansk-vestindiske Øer undtagen i de Tidsrum, hvor disse var okkuperede af Englænderne.

Snauen *Ærøe* forblev i Vestindien til Aaret 1797, da den blev solgt, og til Erstatning for den købtes de to Skonnerter *Irresine* og *Den Aarvaagne,* hver armeret med 12 Kanoner. Skonnerterne gjorde Tjeneste som Tendere til Stationsskibet, der afgav Mandskab til dem. Stationsskibet forlod Vestindien ved Orkantidens Begyndelse, og Afløseren kom ud efter Orkantidens Ophør.

Ved Øernes Overgivelse til Englænderne i 1801 maatte de derværende Krigsskibe, Briggen *Lougen* og de to Skonnerter dele samme Skæbne, medens der i Kapitulationsbetingelserne var fastsat Frigivelse for Besætningerne, som vendte tilbage til Danmark.

Ved Øernes Tilbagelevering Aaret efter blev ogsaa de tre Fartøjer frigivne, hvorefter Briggen *Lougen* vendte tilbage til Danmark, medens de to Skonnerter blev solgt.

Derefter stationeredes der indtil Englændernes anden Besættelse af Øerne i Aaret 1807 stadigt et Stationsskib i Vestindien, hvilken Tjeneste nu besørgedes af Fabrikmester Hohlenbergs nyskabte Skibstype »Let-Fregatten« (Korvetten) armeret med Caronader.

Grunden til, at man gik over til Anvendelse af disse mindre Skibe istedet for de sværere Fregatter, var, at de mindre Skibe kunde passere Barkløbet ind til Bassinet paa St. Croix, medens de større Fregatter maatte varpe sig ind og ud af det for disse anvendelige andet og dybere Indløb til Bassinet og af den Grund maatte ligge i St. Thomas Havn for at være klar paa kort Varsel, hvilket ikke var heldigt for Tjenesten, da Klimatforholdene ikke var saa gode der, og Skibets Tilstedeværelse let kunde konstateres. I Bassinet kunde Skibet derimod ligge skjult under Pynten af Landet og stikke i Søen derfra, naar det vilde. Dette var af Betydning overfor Kaperne, der som Regel bestod af de saakaldte »Bermuda Barquer« eller »Pilot boats«, med hvilke de danske Skibe ikke kunde tage det op i Sejlads, navnlig ved Vinden, og naar en saadan Kaper blev taget, skete det som Regel ved Overrumpling.

Ved Englændernes Besættelse af Øerne i 1807 fandtes ingen Orlogsmænd derude, da den fandt Sted midt i Orkantiden. Fregatten *Diana* afsejlede fra København d. 16. Juli 1807, men skulde først til Algier med Foræringer; ved Krigens Udbrud søgte den Tilflugt i Cartagena, hvor den blev beslaglagt af Spanierne.

Der er to Forhold, som er iøjnefaldende ved Stationsskibene i den forløbne Tid; det ene er, at Skibene som Regel ikke var derude mere end et Aar; det andet er, saa hurtigt de ved Øerne til Stadighed værende smaa Stationsfartøjer ødelagdes. Grunden til begge disse Forhold var den ødelæggende Indvirkning

af Orm paa Skibsbunden og den voldsomme Bevoksning af denne, som betydelig nedsatte Skibenes Sejlevne, og som var Aarsagen til, at Englænderne fra Midten af det 18. Aarhundrede gik til den kostbare Foranstaltning at kobbre Skibsbundene under Vandet. Da vore Orlogsskibe havde faaet Kobberforhudning, ser man Eksempler paa Togter over 2 Aar, og da man i Aaret 1817 igen gaar til at anskaffe Smaafartøjer til Stationering i de vestindiske Farvande, ere ogsaa disse kobbrede.

Da Stationstjenesten igen skulde optages efter Krigen, blev det — bortset fra Fregatten *Perlen*'s mislykkede Ekspedition — atter en Brig, der blev udsendt som Stationsskib til Vestindien. Til Disposition for en saadan Tjeneste havde man ikke paa det Tidspunkt andre end de store Pihlske Brigger, og Valget faldt paa *Bornholm*. Disse Brigger var bygget som kraftige Defensionsskibe til vore egne Farvande med særligt Henblik paa at kunne operere sammen med Kanonbaadsflotillen, derfor lidet dybtgaaende, men alligevel, saavelsom de Stiboltske Brigger anerkendte som ret gode Sejlere, uden dog at være Racere.

Efter at *Bornholm* havde gjort Stationstjeneste i Vestindien et godt Fjerdingaar, foranledigede Generalgouvernør Bentzon i Rapport af 24. Juli 1816 til Kongen, at der til Stationstjenesten anskaffedes 2 velsejlende Skonnerter fra Amerika — *Macaria* og *St. Thomas,* da Briggen *Bornholm* ikke alene kunde gøre tilstrækkelig Fyldest i Retning af at opbringe de velsejlende Sørøver-Skibe (se nærmere herom under: De vestindiske Skonnerter Side 428).

Til Afløsning for Fregatten *Minerva,* der afløste Briggen *Bornholm* i 1817, blev i Efteraaret 1819 den nybyggede Korvet *Diana* udsendt til Vestindien, og da den syntes at gøre udmærket Fyldest, reskriberede Kongen den 10. Marts 1819, at saalænge det ansaas for nødvendigt at holde Krigsfartøjer ved vore vestindiske Besiddelser, ansaa han det for rigtigst, at der stationeredes en Korvet og en Orlogsbrig, og saaledes vedblev det i fjorten Aar, til Aaret 1833, efter hvilken Tid Briggerne alene besørgede Tjenesten i Resten af Tiden til 1848.

Om Korvetternes Tjeneste i Vestindien udtaler H. G. Garde (Hist. Tidsk. R. Bd. S. 186): »I militær Styrke fyldestgjorte disse Skibe vel nogenlunde deres Styrke; men i sanitær Henseende var Korvetterne uskikkede for det tropiske Klima, da den Plads, som havdes til Besætningerne under Dækket, var for indskrænket og manglede tilstrækkelig Lufttræk, da Skibene paa den Tid endnu ikke havde Koøjer. Følgen heraf var, at ikke alene mange Officerer og Menige blev et Offer for Klimatfeberen, men at endnu flere, især af det i fast Tjeneste værende Mandskab, der hyppigt udsendtes med disse Skibe, blev legemligt svækkede, og det er ikke usandsynligt, at disse Togter ogsaa have bidraget væsentlig til den fysiske Svækkelse, som flere have sporet i den senere Tid hos Beboerne af Nyboder, uagtet der dog er foretaget flere nyttige

sanitære Foranstaltninger. Man maatte derfor vist hellere have benyttet de allerede eksisterende fire hohlenbergske Fregatter til den vestindiske Station end dertil at bygge Korvetterne. Hvis man havde udsendt disse uden Skanse- og Bakskanoner, vilde de ej være bleven kostbarere at holde end Korvetterne, der stedse havde store Hospitals-, Læge-, Apotheker- og Begravelsesregninger, og de vilde med deres luftige Banjer- og Batteridæk have ydet Besætningerne et langt sundere Opholdssted om Læ, hvorved Menneskers Liv og Helbred vilde have været sparet. Ved forefaldende Uroligheder vilde man dog ogsaa have haft et stærkere Skib paa Stationen, naar man tog de iland opbevarede Skanse- og Bakskanoner ombord og forøgede Besætningerne fra Koffardiskibene; den halve Million, som Korvetterne kostede at bygge, kunde da upaatvivlelig have været bedre anvendt —«.

Paa Udrejsen til Vestindien blev normalt kun Madeira anløbet for at købe Vin til Mandskabet at udgive i Troperne i Stedet for Øl; skønt der ikke var givet noget Forbud derimod, anløb Skibene ikke nogen Havn i den engelske Kanal undtagen i særlige Tilfælde, derimod sendte Skibene som Regel Rapport til Admiralitetet med Kanal Lodsen, addresseret til Konsulen i London.

Med Hensyn til Afløsningstiden bestemte Kongen i Rescript af 10. Marts 1819, at i Orkantiden skulde det ene af Skibene enten gaa til Nordamerika eller oplægges i St. Thomas Havn, medens det andet skulde gaa hjem for at afløses af et lignende Krigsfartøj, som skulde indtræffe i Vestindien, naar Orkantiden var forbi, ved hvilken Ordning Togternes Varighed for hvert Skib blev 2 Aar.

Men denne Bestemmelse blev forandret et Par Aar efter, idet Kongen rimeligvis foraarsaget dels ved Orkanen i 1819, dels af økonomiske Hensyn under den 14. Januar 1821 reskriberede Kollegiet:

»I Henseende til Vore Orlogsfartøjer, som ere stationerede ved Vore vestindiske Ejlande til Handelens Beskyttelse, medens de derværende Farvande formedelst Urolighederne i Amerika ere usikre, ville Vi have følgende Bestemmelser fastsatte som Regler for Fremtiden:

1) De ved Vore vestindiske Ejlande stationerede Orlogsfartøjer skulle stedse forlade disse Farvande, forinden Orkantiden begynder, altsaa i Juli Maaned hvert Aar og begive sig herhjem.

2) De Orlogsfartøjer, som igen bestemmes til Stationen i de vestindiske Farvande, skulde aarlig afgaa herfra i Førstningen af September Maaned, saa at de kunne være i Vestindien efter Orkantiden.

Naar Vort Collegium gør Os Forestilling om Orlogsfartøjernes Udrustning til Station i Vestindien, da skal Collegiet tillige opgive, hvormeget Udgiften for Udrustningen, Krydstogtet og Slidtagen udgør, og det saa nøjagtigt, at Collegiet derfor kan indestaa, da det er vigtigt for Vore Finanser betids at kende de Udgifter, som dertil medgaa«.

Denne Ordning varede imidlertid ikke mere end tre Aar, idet Generalgouvernøren d. 10. December 1823 indsendte en fornyet Anmodning om, at det ene af Stationsskibene i Vestindien paa Grund af de urolige Forhold i de vestindiske Farvande maatte forblive derude i Orkantiden, saaledes at der altid var en Orlogsmand til Disposition. For at dække den Udgift, som dette vilde foraarsage, havde han foreslaaet Købmændene paa St. Thomas at tilbyde en Sum, hvilket de havde gjort med 3000 Piastres for dette Aars Vedkommende. Pengene fra Købmændene blev udbetalt i 1824—25, men derefter vilde de ikke mere, og ved kgl. Resol. af 16. April 1826 bestemtes, at Briggens hele Bekostning som Stationsskib i Vestindien skulde afholdes af Søetatens Normalreglement.

Efter at Admiralitetet havde haft Generalgouvernørens Forslag om Maaden, hvorpaa Sagen kunde ordnes, til Udtalelse, resolverede Kongen d. 29. Februar 1824, at en Krigsbrig skulde afgaa til Vestindien medio Maj, saaledes at den kunde være derude, inden de derværende Stationsskibe sejlede hjem, og derefter skulde Korvetten afgaa paa sædvanlig Tid i September og begge Skibe returnere hjem samtidig til sædvanlig Tid, hvorpaa atter en ny Brig vilde blive udsendt o. s. fr.

Denne Ordning fulgtes i tolv Aar til 1836 med den Forandring, at i 1828 ansaa man det hensigtsmæssigere i Stedet for en Korvet at udruste en Brig (kgl. Resol. 17. August 1828), idet Generalgouvernøren, Generalmajor v. Scholten, under 19. December 1835 indstillede, at de to Krigsskibe, som var stationerede i Vestindien, forblev der til de begge var blevet afløste. Under 14. Februar 1836 bifaldt Kongen Forslaget; men for ikke at sende den kostbare Brig *St. Thomas* derud, foreslog Kollegiet at Briggen *Allart* skulde blive derude, indtil den næste Aar udsendte Brig kunde afløse den, og samtidigt bestemtes at bygge den sidste Let-Brig *Mercurius* til Brug i Vestindien. Det skulde paalægges Generalgouvernøren at hjemsende den ene Brig, saasnart han troede at kunne undvære den. Fra 1837 til 1840 afgik derefter begge Briggerne i Maj Maaned og kom hjem den paafølgende Sommer efter at være blevet afløst.

Foranlediget ved en Rapport fra Generalkonsulen i Brasilien fremsatte General-Toldkammer- og Kommerce-Kollegiet i en Forestilling til Kongen af 4. Februar 1840 Ønskeligheden af, at et Krigsskib i det kommende Foraar blev sendt til de brasilianske Farvande til Beskyttelse af den danske Skibsfart paa Brasilien.

I den Anledning paalagde Kongen Kollegiet at indhente Generalgouvernørens Udtalelse om, hvorvidt det kunde lade sig gøre kun at sende 1 Brig til Vestindien, i Stedet for som sædvanlig 2, for ved den derved opnaaede Besparelse at kunne sende 1 Fregat til Brasilien, naar denne saa fik Ordre til at anløbe de vestindiske Øer.

Generalgouvernøren ytrede i den Anledning, at uagtet de tvende Orlogsbriggers Tilstedeværelse paa Station i Vestindien ved Reduktion af den militære Styrelse er betinget som henhørende til Overholdelse af Øernes Rolighed og andet Forsvar, ligesom og til Beskyttelse af Handelen med Naboøerne, in specie Portorico, hvilken Ø i den sidste Tid har søgt at forulempe den danske Handel, saa synes intet at være til Hinder for eller at befrygte ved, at der i Aar kun udsendes 1 Orlogsbrig paa Stationen i Vestindien, naar det Skib, som maatte udsendes til Brasilien, maatte beordres at anløbe Øerne, saa meget mere som det formentlig maa antages, eller i det mindste være højst ønskelig, at Generalgouvernøren maatte være bemyndiget til for det Tilfælde, at Nødvendigheden maatte kræve det, til den indre Ro's Overholdelse eller for at holde Naboøerne, navnlig Portorico i Respekt for det danske Flag, at kunne tilbageholde og afbenytte bemeldte Krigsskib, indtil Roligheden var vendt tilbage eller øjnedes opnaaet. Paa Basis heraf resolverede Kongen under 5. Marts 1840:

1) at en Fregat som *Rota* skal udsendes paa et Togt til Brasilien og de vestindiske Farvande, beregnet paa 8 Maaneder fra 1. September d. A. og

2) at iaar ikkun 1 Brig skal udrustes til Vestindien.

Fregatten *Bellona,* som man havde udset hertil, kom imidlertid ikke til Vestindien, og da der tiltrængtes Penge til Togter til andre Farvande, maatte det gaa ud over den vestindiske Station, som for Resten af dette Tidsrum kun fik 1 Brig til Disposition.

Stationschefen.

Som det vil fremgaa af Instrukserne for Cheferne for Stationsskibene i Vestindien, var de med Hensyn til Tjeneste i de *dansk-vestindiske Farvande* underlagt Generalgouvernøren, men udover dette kunde denne ikke befale over Stationschefen eller blande sig i Skibets indre Tjeneste.

Angaaende dette Spørgsmaal opstod der et ret ejendommeligt Forhold mellem Admiralitetet og General-Toldkammeret. Admiralitetet sendte hvert Aar Udkastet til Chefens Instruks til General-Toldkammeret med Forespørgsel, om dette maatte ønske noget tilføjet bemeldte Instruks. Den 10. April 1817 svarede Kammeret, at det ikke ønskede videre tilføjet end, »at Skibschefen underlægges Generalgouvernørens Kommando«.

Admiralitet svarede ikke herpaa, og den foreslaaede Rettelse blev *ikke* indført i Instruksen, men hvert Aar gennem hele det her omhandlede Tidsrum gentog General-Toldkammeret denne Begæring; Admiralitetet forelagde Kongen Kammerets Bemærkning, men der blev ikke sendt noget Svar til Kammeret. Iøvrigt syntes Forholdet mellem de to Kollegier at være meget godt.

Efter Kaptajn Schiønnings mindre heldige Affære som Chef for Fregatten

Bornholm d. 29. December 1780, da han strøg Flaget overfor tre engelske Kaperfregatter, fik Generalgouvernøren tilsendt følgende Skrivelse: »Da det kunde hænde sig, at een eller anden kommanderende Chef paa Vore til Convoy og Krydsning i de vestindiske Farvande bestemte Krigsskibe og Fregatter kunde, hvilket Vi dog ikke ville vente, begaa en Forseelse af den Vigtighed, at der straks burde raades Bod derpaa, og da Vore vestindiske Øers Fraliggende i saadanne Tilfælde gør det vanskeligt herfra at indhente Forholdsregler, saa ville Vi og herved befale:

1) At Vores Generalgouvernør, naar saadant skulde indtræffe, straks med Vice-Generalgouvernøren og den lovkyndige Regeringsraad overlægge, om denne Forseelse er af saadan Beskaffenhed, at derom bør holdes en Krigsret, og naar man derom, efter de fleste Stemmer er enige, skal Vores Generalgouvernør sammenkalde en Krigsret og for samme lade undersøge saadan en Officers Opførsel.

2) Denne Krigsret skal bestaa af Generalgouvernøren, Vice-Generalgouvernøren, den lovkyndige Regeringsraad (som tillige skal føre Pennen i denne Ret) og tre af de fornemste tilstedeværende Søofficerer.

3) Retten begynder med at fremvise og oplæse *denne* Vores allerhøjeste Ordre, hvorpaa, den for Forseelse mistænkte Officer skal være pligtig at møde og gøre Rede for sin Opførsel. Retten undersøger da alt, og enhver af dens Lemmer giver derpaa sin Betænkning om Sagen.

4) Findes nu denne anklagede Chef ved de fleste Stemmer skyldig, saa skal han efter Forseelsens Beskaffenhed suspenderes fra sin Kommando, hvilken betros til den næstkommanderende, og derpaa sendes den skyldige befundne med et Skib tilbage. Findes han tvertimod *ikke* skyldig, maa han paa en ærefuld Maade af Retten frikendes.

5) Men hvad enten han af Retten frikendes eller ikke, skal Generalgouvernøren til Os indsende samtlige Akter med sin udførlige Rapport over hele denne Sag.

Da Vi ikke ville formode, at nogen kommanderende Chef af Vores Skibe skulle blive skyldige i saadan Forseelse, som skulde gøre en Krigsret fornøden: Saa ville Vi dog ikke, at Vores Generalgouvernør maa, førend saadan Tilfælde skulde indtræffe, lade saadan Vores Ordre blive bekendt: Dog ville Vi, at han maa efter at have paalagt en ubrødelig Taushed, lade den læse af Vores Vice-Generalgouvernør og den lovkyndige Regeringsraad, paa det disse og til deres Underretning i alle Tilfælde allerunderdanigst herom kan være kyndige; ligesom man og, naar saadan Krigsret skulde blive nødvendig, hvergang i Akten skal indføre denne Vores allernaadigste Befaling. Og ville Vi endnu tilføje dette, at naar der er stærk Grund for, at saadan Forseelse, som her angives,

er indtruffen, maa og skal saadan Krigsret, med de af Os fastsatte Formaliteter uforbigængelig holdes.

Christiansborg d. 10. April 1781.

Christian R.

/ Høegh Guldberg.

I Aaret 1818 fik Generalgouvernøren en forøget Kommandomyndighed over Stationsskibene, foranlediget ved en Rapport fra ham af 9. Januar 1818, hvori udtales:

»Efter lang Rolighed for Sørøverne, som opholder sig i denne Periode mest mellem *Vera Cruz, Havannah* og *Bahama Kanalen,* er vi nu igen meget plagede. I Passagen i Nærheden af St. Thomas blive begangne saa mange Plyndrerier, at jeg ved mit Ophold paa St. Thomas for faa Dage, fandt det nødvendigt at beordre saavel Fregatten *Minerva* som Skonnerten *Macaria,* der begge vare i Havnen, ud for at klare Passagen mellem St. Thomas og Portorico; efter nogle Dages Krydsning kom de imidlertid tilbage uden at have set noget.

Den eneste Handelsgren, som opholder St. Thomas, og som bringer nogen revenue der til Deres Majestæts Kasse, er den, som drives derved, at dels Varer sendes fra St. Thomas til den faste Kyst, fra La Guayra og indtil Panama, dels at fra disse Steder sendes Piastres til St. Thomas til Indkøb af Varer.

Independenterne ere slagne saavel i Venezuela som i Mexico; især i St. Fe vinder Tiltro tilbage og Forretninger af stor Betydenhed for St. Thomas og til Gavn for Deres Majestæts Kasse vilde alt i dette Øjeblik gøres, dersom ikke Insurgenterne, ligesom de forjagedes fra Landet, forøgedes paa Søen og antog, ligesom deres Udsigter bleve værre, mere og mere Røver Art. — Hidtil haver Drs. Majestæts Flag saa nogenlunde været respekteret, men i de sidste Uger er flere Gange mellem La Guayra og St. Thomas betydelige Summer og Varer udtagne af danske Fartøjer, og altsaa er Handelen med Fastekysten næsten paa Punktet at vorde tilintetgjort. Den engelske Marine synes, uagtet de mest paafaldende Fornærmelser mod Flaget (f. Eks. Udtagelsen af en spansk Officer og 4000 $ af en engelsk Paket) intet at ville gøre. De beskytte blot Pengetransporten mellem St. Martha og Jamaica og tilvende derved denne Øe store Fordele, som naar nogen Sikkerhed var for Farten, sikkerligt vilde tilflyde St. Thomas, som ganske anderledes er i Stand til at forsyne Spanierne med de Artikler, de søger, end Jamaica.

Under disse Omstændigheder, til Flagets Respekt og Haandhævelse til Handelens Beskyttelse og især for, ved at vise mellem Røverne en Orlogsmand af Force at gøre dem betænkeligere i hvad de entreprenere mod det danske Flag, har jeg beordret Fregatten *Minerva* paa et Krydstogt, saaledes

som hoslagte Ordre in Copia udviser. Jeg haaber af samme Togt det bedste Udfald, og smigrer mig med, at mit Forhold maa værdiges Drs. Majestæts allerhøjeste Bifald og vover i saa Fald allerunderdanigst at udbede mig allerhøjeste Sanktion til 2 à 3 Gange om Aaret at repetere samme, om fornødent eragtes.

Vel er største Delen af de Fartøjer, som gøre Farten farlig, ej engang Independentere, men visse Sørøvere uden nogen Kommission eller *lettre de marque,* men jeg har dog troet det overensstemmende med Drs. Majestæts antagne Princip ikke engang mod disse at indlade sig i nogen egentlig Convoyeren; saaledes som af Ordren allernaadigst vil erfares. . . .«

Under 14. April 1818 bifaldt Kongen Generalgouvernørens Forslag, men ønskede, at der i Fremtiden tilføjedes den bestemte Befaling, at Orlogsfartøjerne ikke maatte convoyere Handelsskibe, thi saadan var overensstemmende med de med England og Rusland afsluttede Traktater.

Denne Bemyndigelse vedvarede under hele Sejlskibsperioden, og onde Tunger sagde, at den ofte blev benyttet til at skaffe Stationsskibet af Vejen, naar der kom Slaveskibe, som skulde have deres kostbare Ladninger i Havn.

Da Briggen *Bornholm* i 1817 blev sendt ud til Vestindien tilskrev Kongen Generalgouvernøren, at Chefen for Stationsskibet skulde deltage i Øernes Raad i de Sager, der angik Øernes Forsvar mod Søsiden og paa Søen, og saaledes forblev det i hele denne Periode.

Jurisdiktions-Myndigheden.

Den første Forandring i den for danske Skibschefer almindelige gældende Jurisdiktionsmyndighed fandt Sted i 1816, foranlediget ved følgende Begivenhed:

Den 5. Juni hejste nogle i St. Thomas Havn liggende engelske Skibe Vimpler under Skydning, hvilket stred mod Søkrigsartiklernes § 818, der sagde: »Møder han (Skibschefen) nogen fremmed Nations uarmeret Fartøj med Vimpel paa vores egne Kyster, Rheder og Havne, da forbyder han det og tvinger Skipperne til samme at nedtage.«

I den Anledning sendte Chefen for Briggen *Bornholm,* Kaptajn Schønheyder, en Officer ombord i Skibene med Befaling til at nedhale Vimplerne. Da Skibsførerne nægtede dette, sendtes Løjt. Vahrendorff med bevæbnede Fartøjer ombord i Skibene og lod Vimplerne nedhale, hvilket ikke gik for sig uden kraftig Protest og Skældsord, hvilket foranledigede Løjtnanten til at arrestere to af Mandskabet paa Skibet *Wellington,* som havde gjort Modstand mod Nedhalingen, og bringe dem ombord i Briggen. Chefen skriver i sin Rapport, at Skibenes Stilling nær Byen og mellem den og Briggen hindrede Brugen af Kanoner — heldigvis— thi da han fik at vide, at det var i Anledning af Kongen af Englands Fødselsdag, at Skibene havde flaget, lod han,

da Englænderne beklagede sig meget over den mod dem udviste Adfærd, istedetfor selv at revse dem, Sagen henvise til den civile Domstol iland, hvor de dømtes.

Nu først fik Chefen Underretning af Vice-Generalgouvernøren om, at et kgl. Rescript af 4. November 1782 tillod Købmandsskibene ved St. Thomas at føre Vimpel. Rescriptet lød saaledes:

»Alle til St. Thomas og St. Jan indløbende Skibe skulle behandles med mest mulig Høflighed og Venskabelighed. — Al militær Tvang skal bortfalde — der skal ikke agtes paa, om Skibene løber ind med Flag og Vimpel.

Rescriptet skal nøje overholdes, dog behøves ikke noget herom offentlig og almindeligen at bekendtgøres.«

Trods dette Rescript blev ved St. Thomas Byting d. 12. Juli afsagt Dom i Sagen saaledes: En Skibskaptajn fik 100 Rdl. Bøde og en Styrmand 10 Dages Fængsel paa Vand og Brød; 2 Matroser 5 Dage og 1 Matros 3 Dages Fængsel paa Vand og Brød. Samtlige tiltalte betaler Sagens Omkostninger og Styrmanden og de 3 Matroser betaler Udgifterne ved deres Fængselsophold. Chefen for Briggen akkviescerede ved Dommen, som blev eksekveret ved Generalgouvernørens Foranstaltning.

Denne Sag gav Anledning til forskellige Overvejelser, bl. a. tilskrev Generaltoldkammer- og Commerce-Kollegiet Admiralitetet, om en Krigsskibschef under sit korte Ophold i de vestindiske Havne kunde anses berettiget til at foretage noget uden Ordre eller Samtykke fra Generalgouvernøren eller Kommandanten, og da Kongen efter at have læst Rapporterne, forlangte Admiralitetets Erklæring i Sagen, kom det frem, at end ikke Admiralitetet kendte det omhandlede Rescript, og derfor maatte erkende, at Kaptajn Schønheyder havde været berettiget til at handle, som han havde gjort. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, at Chefen for et i de vestindiske Farvande stationeret Krigsskib, skulde, fordi han staar under Generalgouvernøren, miste den ham i Almindelighed tilkommende Jurisdiktion paa Søen eller være underlagt Kommandanten paa St. Thomas, naar han der er liggende med sit Skib, fandt det ingen Grund til at antage.

Men under 1. September resolverede Kongen:

»... Iøvrigt ville Vi herved have fastsat, at naar et af Vore Fartøjer løber ind i St. Thomas Havn, skal Chefen ikke udøve nogen Kommando eller Jurisdiktion i Havnen uden Kommandantens Samtykke eller Ordre; thi i Generalgouvernørens Fraværelse er den derværende Kommandant den Højstkommanderende saavel paa Øen som i Havnen.«

Aaret efter blev denne Bestemmelse noget modificeret, idet den daværende Kommandant Oberst Holten skrev til Fregatchefen d. 26. November 1817:

»I Anledning af Modsættelsen, som forrige Aften vistes den militære Vagt fra Fortet ombord i et Fartøj, og saaledes overbevist om, hvormeget mere hen-

sigtsmæssig det er i slige Tilfælde at søge Assistance hos Orlogsmændene her i Havnen, skulde jeg ikke undlade herved tjenslig at anmode Hr. Kommandøren om at samme for ikke at volde Ophold, uden videre Rekvisition fra mig, maa vorde meddelt, naar en Officer, Havnekaptajn eller dennes Assistent maatte henvende sig til Fregatten eller en af de i Havnen under Hr. Kommandøren staaende Orlogs-Skonnerter.«

Under 16. Oktober 1817 indsendte Generalgouvernør Bentzon en Rapport, hvori anførtes, at det ofte indtraf i Vestindien, at enten fremmede Skibes Matroser og Styrmænd eller endog danske Søfolk kom i Klammeri med Baade og Mandskab tilhørende Orlogsfartøjer, som laa der i Havnen. Naar Fejlen var hos Marinens Folk kunde Sagen let afgøres ved Krigsretsdom eller arbitrairt af Chefen, men naar Orlogsmændene var de insulterede, var Sagen vanskeligere at afgøre.

Generalgouvernøren anførte, at det i Vestindien havde været Coutume, som hos alle andre Nationer, der have Orlogsmarine, at den i Havnen liggende Højstkommanderende Søofficer ogsaa har enten efter Krigsretsdom eller arbitrairt straffet Koffardimænd, som havde forset sig mod den vort Orlogsflag skyldige Respekt, men kunde ikke hverken i Krigsartikelsbrevet eller andre Anordninger finde nogen udtrykkelig Befaling, som stadfæstede denne Fremgangsmaade.

Skulde saadanne Sager behandles ved den ordinaire Proces, vilde de skønt gæsteretslig behandlede, kunne udstrække sig i det uendelige, og fremfor alt, eftersom Straffen først vilde følge, naar Fornærmelsen var glemt, vilde Eksemplet aldeles være tabt. For at forebygge den Indvending, at Orlogsmanden paa en Maade kunde anses at dømme i sin egen Sag, troede Generalgouvernøren, at dette kunde hæves derved, at to eller flere civile Mænd tilforordnedes, og Retten altsaa i slige Tilfælde tog Form af Kommission. Dommens Eksecution kunde derefter underlægges Generalgouvernørens Resolution.

Efter at have indhentet Admiralitetskollegiets og det danske Cancellis Udtalelser i Sagen resolverede Kongen under 4. Marts 1818:

»Vi ville, at vore Krigsskibschefers Jurisdiktion ved vore vestindiske Øer bør ligesom her bestaa i, at der, hvor de af dem kommanderende Krigsskibe er beliggende, skydes Vagtskud og paases Orden mellem de der med dem beliggende Koffardiskibe, samt i Tilfælde af voldsomme Optrin paa noget Koffardiskib assisterer Skipperen, dog uden at dømme eller straffe nogen Mand, som ikke hører under deres Kommando, men derimod søge at forlige de stridende Parter, og naar dette ikke kan opnaas, da arrestere de genstridige, og overlevere dem til Stedets Politi, hvortil Sagens Afgørelse henvises.

I det Tilfælde, nogen Injuriesag skulde opstaa mellem noget af vore Krigsskibes Mandskab og Søfolk, som enten hører til fremmede Nationers Skibe eller til danske Koffardiskibe, da ville Vi, at den paa nærmeste Sted

værende civile Overøvrighed skal optage et Forhør over Sagen; og naar de skyldige da ses udfundne, skulde de, om det agtes nødvendigt, arresteres og derefter dømmes ved det Forum hvorunder de høre, hvilket, forsaavidt Sagen angaar nogen til et af vore Krigsskibes Besætning hørende Mand, er ved en Krigsret ombord paa Skibet selv, og naar det angaar nogen Mand af fremmed Nation eller danske Koffardiskibe, da ved nærmeste civile Ret, hvor Sagen bliver Politiretsvis at behandle.« (Denne Resol. var gældende indtil 1859).

Tjenesteforhold.

Naar der var flere Skibe samtidig paa den vestindiske Station, var de yngre Skibschefer den ældste underlagt som den Højstkommanderende, og gik Skibene ud samtidigt fra København, fik den yngste Skibschef sin Instruks fra den ældste. I 1822 tilføjede Kollegiet i Instruksen for Briggen *St. Croix,* at naar han kom til en Havn, hvor han ikke traf Korvetten, skulde han foruden Rapport til denne sende Rapport direkte til Kollegiet — en Forholdsregel der naturligt var begrundet i, at dette saa hurtigt som muligt ønskede sig underrettet om de paa den Tid meget urolige Forhold i Vestindien. Dette giver H. B. Dahlerup Anledning til at udtale, i sine Erindringer (Bd. II, S. 102):

»I Slutningen af November ankom Korvetten *Fortuna* under Kaptajn Holst Kommando til Stationen. Efter alle Regler var han den Højstkommanderende her; men Admiralitetet havde i de senere Aar undladt at indskærpe den gamle Regel ved udtrykkelig Bestemmelse i Skibschefernes Ordre; det lod sig give Rapporter fra begge Skibschefer og bestyrkede derved Adskillelsen, der meget skadede om end ikke Tjenesten paa Stationen, saa dog de almindelige Subordinationsbegreber i Etaten.

Ikke alene, at der i Vestindien herskede denne Uafhængighed, idet den yngre Chef tilsidesatte alle ydre Subordinationstegn mod den ældre, som Krigsartiklerne udtrykkelig befalede: Melding til ham ved Ankomst og Afsejling, at rette sig efter ham i den daglige Tjeneste, medens de vare samlede, vige Pladsen for ham ved Indsejlingen i Havn, Forespørgsel om Ordre m. m., men det gik endog saa vidt, at den yngre lettede og sejlede bort, naar han saa den ældre komme, hvorved der opstod formelig Strid mellem dem, naar den ældre gjorde sine Krav gældende og ikke som de fleste lod det gaa upaatalt hen«.

Det skal anføres, at i Korvetten *Najadens* Instruks for 1824—25 fra Admiralitetet stod: Chefen for *St. Croix* underlægges *Najaden* i Vestindien.

Emolumenter.

Fra gammel Tid havde Officererne paa aarelange Togter til Middelhavet

og Vestindien foruden deres Landgehalt og de tilsøs reglementerede Forplejningspenge en Tillægsgage, der efter 1814 blev ansat til aarlig:

858 Rbd. Sølv for en Kaptajn
514 » » » » Kaptajnløjtnant
368 » » » » Premierløjtnant
236 » » » » Secondløjtnant.

Efter at der i Aaret 1824 var blevet fastsat et Normalreglement for Marinen, hvori der til Udrustning af en Korvet og en Brig til Vestindien var ansat en fast Sum, medens Udgiften hidtil var blevet afholdt ekstraordinært af Finanserne, maatte Kollegiet indskrænke Udgifterne til disse Udrustninger, hvor det kunde gøres, og foreslog derfor i Forestilling til Kongen af 7. April 1825 at nedsætte Søtillæggene, »hvad der nu er mere Grund til, idet Vestindietogterne nu kun medtage et Aar, saa at Anskaffelserne til Paaklædning m. m. kan gøres her, hvor Priserne er billigere end i Vestindien, ogsaa fordi Skibene nu tildels uafladelig holde Søen, hvorved Udgifterne til Vask for en Del kan undgaaes«. Kollegiet indstillede derfor, at Tillægsgagen for Søofficererne paa Vestindieskibene nedsættes, saa at den bliver aarlig:

432 Rbd. Sølv for en Kaptajn
264 » » » » Kaptajnløjtnant
192 » » » » Premierløjtnant
120 » » » » Secondløjtnant,

hvilket fik kgl. Approbation d. 10. April 1825.

Herved var Søtillægget med andre Ord nedsat til noget nær det halve, hvilket synes meget mærkeligt paa et Tidspunkt, hvor vore Søofficerer udførte en anstrengende og meget paaskønnet Virksomhed i Vestindien under ugunstige Klimatforhold.

Ved Hjemkomsten i 1829 fra Stationen i Vestindien indsendte Kaptajn Klaumann Ansøgning til Kollegiet om at faa godtgjort de Udgifter, som han havde haft med at overføre de vestindiske Embedsmænd fra Sted til andet. Kaptajn Klaumann anførte, at han havde overført Generalgouvernøren med Følge fra Vestindien til New York og tilbage og derefter fra Vestindien til England samt ialt 13 Gange havde overført Generalgouvernøren og Gouvernør Søbøtker mellem Øerne, hvilket havde medført en Udgift for ham af mellem 3 og 400 Piastres. Kaptajnløjtnant Lütken havde i samme Anledning haft en Udgift af 120 Piastres.

Kollegiet svarede, at det paa Grund af de beskedne Summer, det havde til Raadighed, ikke saa sig i Stand til at bevilge det ansøgte, men sendte Ansøgningerne, som det fandt berettiget, til General-Toldkammeret.

General-Toldkammeret indhentede Generalgouvernørens Udtalelse og anmodede ham om Forslag om hvilke Beløb Rejser af Embedsmænd mellem Øerne kunde reglementeres til. Generalgouvernør Scholten svarede, at Skibs-

cheferne i de senere Aar vare saa ringe aflagte, at det var dem byrdefuldt at beværte Passagererne og henstillede, at Officererne faar deres Udgifter godtgjorte, og for Fremtiden foreslaas, at der for Overførelse af Generalgouvernøren med Følge reglementeres 16 $, for Gouvernøren med Følge 12 $ og for en Regeringsraad 8 $ pr. Dag i Diætpenge.

Ved kgl. Resolution af 13. Juli 1830 fik Kaptajn Klaumann tilstaaet 300 $ og Kaptajnløjtnant Lütken 120 $, og ved en anden kgl. Resol. af samme Dato fastsloges de ovenfor nævnte Diætpenge for Overførelse af de nævnte vestindiske Embedsmænd mellem de danske Øer fra disse til Naboøerne eller de nærmeste Steder i Amerika, og Udgifterne skulde mod Generalgouvernørens Anvisning udbetales af den kgl. Kasse i Vestindien.

For Cheferne for Vestindieskibene var der dog andre økonomiske Fordele ved Posten.

Det var dengang Skik i Marinen, ligesom i den engelske, at Cheferne erholdt een Procent af de Summer, der af Regeringen sendtes med Skibet; i England var det bestemt ved Lov, hos os var det kun efter Skik og Sædvane. Dahlerup medbragte saaledes med den ham kommanderede Brig i 1824 400.000 Piastres i Guld, portugisiske og spanske Mønter, der hjemsendtes for at ommøntes, for hvilket han modtog 1000 Specier i Ducør (Dahlerup S. 112).

Denne Fortjeneste blev senere ophævet med Begrundelse af, at Staten maatte kunne sende rede Penge, saavelsom andre Ting med sine egne Skibe uden at betale Fragt for dem, og at den var berettiget til at paalægge Chefen dette som ethvert andet Ansvar, der fulgte med hans Tjenestestilling.

Under de urolige Forhold i Vestindien paa den her omhandlede Tid udviklede der sig et andet Forhold, idet en Del af St. Thomas' betydeligste Handelsmænd i Slutningen af Aaret 1821 meddelte Generalgouvernøren, Kommandør Rothe, at de havde betydelige Kapitaler til gode i La Guayra, men ikke turde lade dem forsende med private Skibe af Frygt for at miste dem ved Sørøveri, og at de derfor maatte lade Kapitalerne blive liggende til stort Tab for dem selv og deraf flydende Skade for St. Thomas' Handel i Almindelighed. De anmodede derfor om ikke et af de i Vestindien stationerede danske Krigsskibe maatte gaa til La Guayra, modtage Pengene og bringe dem til St. Thomas.

Generalgouvernøren beordrede derefter Korvetten *Diana,* Kaptajn A. Krieger, til at foretage en saadan Ekspedition.

Dermed begyndte en for Cheferne for de i Vestindien stationerede Krigsskibe meget fordelagtig Virksomhed, som vedvarede saalænge Farvandene var usikre, idet Cheferne fik Godtgørelse for deres Ulejlighed, 1 % af Guld- og 1½ % af Sølvforsendelser. Dahlerup angiver saaledes, at han paa een Rejse tjente 1200 Rbd., og han paastaar, at Kaptajn J. J. Uldahl og Kaptajnløjtnant Kinck i 1822—23 tjente smaa Formuer ved denne Virksomhed.

Men der var ogsaa et andet Forhold, der var lukrativt for de danske Skibschefer. Da Danmark ikke var i Krig, maatte dets Krigsskibe i Henhold til indgaaet Traktat ikke konvoyere Handelsskibe, men underhaanden blev der givet Tilladelse til Skibscheferne at give Konvoy paa den Maade, at de efter Aftale sejlede i Selskab med Koffardiskibene frem og tilbage — for ved deres Nærværelse at holde Kaperne i Respekt; men dette var overladt Chefernes egen Diskretion, det var en Villighed, de viste de Handlende paa eget Ansvar, og saavidt det kunde forenes med deres specielle Mission, hvorfor ogsaa Købmændene honorerede dem. Blev et Koffardiskib undervejs anholdt af et af de krigsførendes armerede Skibe, kunde vore Orlogsmænd ej modsætte sig dette, naar det skete paa lovlig Maade, det maatte da hedde sig, at det anholdte Skib ikke vedkom dem, det befandt sig kun tilfældigt i Selskab med dem (Dahl. II, S. 101).

I Aaret 1837 fandt Generalgouvernør v. Scholten sig foranlediget til at indsende et Forslag til Admiralitetet vedr. Pengetransporterne (se herom under Briggen *Allart* 1837, Pag. 538).

I sin Indledning til denne Periode (1814—48) skriver Kay Larsen Pag. 183—188 (Uddrag) bl. a.:

»Ved Fredsslutningen i Kiel 14. Januar 1814 fik Danmark de vestindiske Øer tilbage. Til at overtage dem og forestaa Ledelsen af dem i den kommende vanskelige Overgangstid blev udset Peter Lotharius Oxholm, der havde opholdt sig i Danmark fra 1797 og vundet Regeringens fulde Tillid. Han avancerede til Generalmajor og udnævntes 2. April 1814 til Generalguvernør. Den 21. Maj fik han Titel af Generalløjtnant, den højeste Charge, nogen Generalguvernør kunde opnaa. Han skulde udgaa med Orlogsfregatten *Perlen,* der tillige skulde medføre en ny Stab og Embedsmænd og en Afdeling Soldater.

Blandt Embedsmændene var Oberst Christian Ludvig v. Holten, som 14. Februar udnævntes til Kommandant paa St. Thomas og St. Jan. Som Vejermester udsendtes Kammerjunker Peter v. Scholten, der senere blev Generalguvernør. A. B. Bentzon og C. L. Smidt blev vestindiske Regeringsraader som før, men med Titel af Etatsraader.

Ved kgl. Resolution af 14. April 1814 blev der taget Bestemmelse om, at engelske Skibe, som ved Øernes Genovertagelse laa ved St. Croix eller før d. 25. Marts var afsejlede fra England dertil, indtil 1. Aug. 1814 maatte udklarere Ladninger af Øernes Produkter til England eller Nordamerika. Indtil danske Skibe kom ud, kunde der gives fremmede Skibe Tilladelse til at afskibe Sukker.

Det var store Summer, som det forarmede Land maatte fremskaffe til Ud-

rustning af Orlogsfregatten, Hyre af Transportskibe, Forskud til Embedsmænd, Lønninger og Udrustning af Militær, men Dansk-Vestindien var en Perle i den danske Krone, St. Thomas var den danske Stats Hongkong, og St. Croix et af de faa Steder i Staten, hvorfra der »eksporteredes«. Regeringen og den private Foretagsomhed nølede ikke med at geninddrage *Kolonierne,* Trankebar, Dansk-Vestindien, Dansk-Guinea og Grønland.

Straks blev der med stor Iver taget fat paa private Udredninger til Vestindien. Inden Aarets Udgang afgik fra Hjemlandet 21 større Skibe dertil. Handelsforholdene var gode, da der var Mangel paa europæiske Varer i Vestindien, og rigelige Mængder af Øernes Produkter var rede til Udskibning. Ikke mindst Portorico, hvor Spanien havde givet Fremmede Tilladelse til at nedsætte sig, blev en stor Aftager af europæiske Varer fra Oplagene paa St. Thomas.

D. 4. August 1814 blev Ratifikationerne paa Tillægsartiklerne til Fredstraktaten udvekslede i London, hvor Generalguvernøren, Generalljnt. v. Oxholm da opholdt sig. Paa Prinsregentens Befaling overgav Krigs- og Kolonialministeren, Lord Bathurst, Oxholm en Ordre til de engelske Guvernører om i Kongens Navn at overgive Øerne til Danmark. Det var nu Generalmajor Ramsay paa St. Croix og Generalljnt. Maclean paa St. Thomas.

Sent paa Efteraaret var *Perlen* rede til at afgaa med en stor Del af de ny Embeds- og Bestillingsmænd; paa Udrejsen skulde Fregatten tage Oxholm med fra England. Først afgik et Transportskib fra København med Tropper under Kommando af Vicegeneralguvernør, Oberstljnt. J. H. v. Stabel. Det kom godt afsted, men *Perlen* under Kapt. A. Nissen fik en krank Skæbne, og det smukke Skib forliste udfor Skagen Natten mellem 5. og 6. Decbr. 1814. Oxholm gik med en dansk Koffardimand fra England til Bestemmelsesstedet (Se herom under Vestindietogterne).

v. Stabel kom saaledes først til Vestindien. Han landede ved Christianssted d. 7. Februar 1815. Guvernør Ramsay gjorde Vanskeligheder, navnlig m. H. t. de udestaaende Restancer, som han vilde have i Orden, før han afgav Kommandoen. Han vilde ikke engang tillade de danske Tropper at gaa i Land ubevæbnede. Kun de Syge blev bragt ind; de øvrige maatte kun Morgen og Aften sættes i Land i Udkanten af Byen »for at røre sig«.

Først henimod Slutningen af Maaneden blev Tropperne efter Ordre fra den Højstkommanderende over de engelske Øer, General Leith, »landede« ubevæbnede og indkvarterede i »de ny Barakker«.

Faa Dage efter, d. 27. Februar 1815, ankom Oxholm og begyndte straks Forhandlinger om Øens Overgivelse, men Diskussioner om de udestaaende Restancers Inddrivelse og de offentlige Midler — i Forening med Udeblivelse af Transportskibe til at bringe de engelske Tropper bort, forhalede Overleveringen.

D. 29. Februar naaede endnu et dansk Transportskib ud; et Kompagni oversendtes til St. Thomas, hvor det straks kom i Land og fik al Assistance af Maclean.

St. Croix overleveredes endelig 1. April 1815, hvorefter Oxholm tog over til St. Thomas 3. April. Ogsaa her blev der Bryderier og langsommelige Underhandlinger, og først 15. April overdroges St. Thomas og St. Jan til den danske Styrelse.

Overtagelsen fandt Sted under Udfoldelsen af et grundigt, forud aftalt Ceremoniel. Ved 11-Tiden kom Generalløjtnant Maclean, ledsaget af Generalmajor Ramsay, som var rejst over fra St. Croix, til Christiansfort, hvor de modtog Generalløjtnant Oxholm, der forinden havde mønstret de danske Tropper »paa Torvet i Øst-Savanen«. Han blev efter engelsk Skik hilst med 21 Kanonskud. Det engelske Flag blev strøget, medens Klokken ringede 12, og Dannebrog hejstes, inden Klokken var ophørt at slaa, under Salut paa 27 Skud efter dansk Skik. Imedens marcherede de engelske Tropper ud, og de danske ind. De to i Havnen liggende engelske Krigsskibe saluterede med 21 Skud, da det engelske Flag blev strøget, og igen da det danske hejsedes, hvilket Fortet besvarede med 21 Skud.

En dansk Infanteristyrke var opstillet paa Købmand John Kings Værft, hvortil de tre Generaler med deres store Følge gik. Tropperne præsenterede Gevær, og da de to engelske Generaler steg i Baaden, saluterede Fortet med 19 Kanonskud. Det var ikke Fr. VI og hans Mænd, der alene var optagne af Ceremoniel og »Petitesser«. De fulgte blot Tid og Skik.

I Fortet mødte Kl. 2 Regeringsraad A. B. Bentzon (fra St. Croix) og alle Embedsmændene samt Borgerraadet. Efter en Tale udbragtes et Leve for Kongen; det istemtes af Soldaterne, de Tusinder Tilskuere og Folk paa Skibene. Kanonsalut lød igen, Musikken spillede, og alle Flag, som hejses kunde, vajede. Fra Fortet vajede imens Kongeflaget. Straks efter indsattes Obljnt. v. Holten, Raadsmedlemmerne og Embedsmændene i deres Embeder. Borgerraadet og de Frikulørte mødte op med Adresser, ligesaa 20 Repræsentanter for spanske Emigranter fra Venezuela.

Ved kgl. Bekendtgørelse i Vestindien af 17. April 1815 løstes alle fra engelsk Ed eller offentlig Forpligtelse fra Overtagelsesdagen, d. 15. April, at regne.

Alle, med Undtagelse af de tilbageblivende engelske Handels- og Plantagefolk, viste ublandet Glæde ved det danske Styres Tilbagevenden. Kongens Fødselsdag d. 28. Januar 1816 var en Folkefestdag mere end nogensinde før. Forterne og Skibene saluterede. Der var stor Modtagelse i Guvernementshusene, Musik i Gaderne, Parade af Tropper og Borgerkorps og om Aftenen stort Bal hos Generalguvernøren og hos Kommandanten, og adskillige Steder holdt Negerne »Bambula« i bedste Puds. Paa Kommandantboligen i Charlotte

Amalia vistes om Aftenen Kongens Buste under Illumination, og mange Huse i Byen var illuminerede.

Den engelske Ledelse havde ikke taget sig synderligt af administrative Forholdsregler. Paa St. Thomas blev Færgevæsenet i og ved Havnen ordnet ved en Bekendtgørelse af 4. Maj 1815. Der løb talrige Svin om i Gaderne, og Renligheden lod meget tilbage at ønske. D. 29. Maj skærpedes de gamle Anordninger: Gaderne skulde være fejede inden Kl. 7 om Morgenen, ingen maatte kaste Spildevand ud til Gadesiden, og Svin, der strejfede om, vilde blive slaaet ned.

Negerne var fripostige. Man saa nu til stor Forargelse Slaver, der red gennem Gaderne, og Slaver, der gik med Stok eller Knippel. Forbudet gentoges fra Politikammeret 12. Juni og blev strengt overvaaget.

Der herskede iøvrigt lovløse Tilstande i de vestindiske Farvande. Det danske Flag blev i Reglen respekteret, men Sørøvere og Fribyttere tog for sig af Retterne, naar Lejlighed frembød sig, om saa Byttet tilhørte de »store« Nationer.

En Skonnert *Sisters* (117 Tons), der under Krigen havde hjemme i St. Thomas Havn og tilhørte den engelske Undersaat Jennes Miller, var endnu i April 1815 ude under den danske Skipper Johannes Beck. Den skulde tage en Ladning Muler ind og var gaaet til Øen Blanco ɔ: Bolongo for at samle Hø. Der blev Skonnerten Natten til d. 19. April angrebet af et Sørøverskib, bemandet med ca. 40 Mand. Skipperen og 13 Mand af Besætningen paa *Sisters* blev myrdet; den femtende ombordværende reddede sig ved at svømme i Land og gemme sig. Han kom til St. Thomas, men Sørøverprisen blev forgæves efterlyst.

Midtsommers 1815 blev den anselige Skonnert *Anna,* Kapt. A. K. Block, af den vestindiske Regering antaget som regulær Paket mellem Charlotte Amalia og Christianssted. Overfarten kostede 4 spanske Dalere (»Provision og Drikke iberegnet«) for hvide Passagerer i Agterkahytten og Separatkahytterne og 2 Dalere for kulørte forude. Fragtgods toges med for særskilt Betaling.

Samme Sommer blev en Bremer-Skonnert *Mercur* opsnappet af en fransk Kaper. Ogsaa den blev forgæves eftersøgt viden om — og efterlyst i Bladene.

Medens talrige danske Koffardimænd forlængst efter Genovertagelsen var kommet til Vestindien, var endnu ingen dansk Orlogsmand naaet ud paa Grund af *Perlen*'s Forlis. Endelig afgik midt i September 1815 Orlogsbriggen *Bornholm* under Kapt. U. A. Schønheyder, den senere Guvernør i Trankebar. Først skulde dog Briggen til Middelhavet for at medvirke ved Fredsslutningen med Tripolis, hvilket Hverv fuldførtes af den ombordværende Gehejmelegationsraad Nissen.

Bornholm kom velbeholden til Vestindien, hvor de danske Myndigheder i høj Grad havde Brug for væbnet Magt til Søs.

I 1815 gik endnu ca. 17 Skibe fra Danmark til Vestindien. Der blev gjort alt for at udnytte de store Chancer, og d. 17. November 1815 udkom en Plakat, der gav Tilladelse til, at *fremmede europæiske* Skibe maatte ind- og udklarere i Frihavnene St. Thomas og St. Jan imod at erlægge de Toldafgifter, som blev paabudt d. 4. Novbr. 1782 for fremmede vestindiske og amerikanske Skibe med Ladninger til og fra fremmede vestindiske og amerikanske Havne.«

1814.

Fregatten *Perlen* (Kaptajn A. Nissen).

Efter Henstilling fra det vestindisk-guineiske Generaltoldkammer approberede Kongen under 13. April 1814 Admiralitetets Forslag om, at den Hohlenbergske Fregat *Perlen* maatte udsendes til Vestindien; med den skulde følge 2 Transportskibe, med 400 Mand Tropper til Øernes Besættelse efter den engelske Okkupation.

Den 9. Maj hejstes Kommandoen, Skibet blev halet ud gennem Bommen og fortøjede paa Inderrheden, hvor Ekviperingen fortsattes og var fuldendt d. 2. Juni.

Under 10. Juli tilskrev Kongen Kollegiet: »Fregatten *Perlen* oplægges aldeles, siden Vi have besluttet, at den ikke skal afgaa til Vestindien, og ekviperes i dens Sted paa nærmere Ordre en af de store Pihlske Orlogsbrigger for at sendes til Vestindien, og skal Kaptajn Nissen føre denne Brig som Chef, og de øvrige Officerer til denne Brig haver Kollegiet at tage af de Officerer, som have været kommanderede til Fregatten *Perlen*.« — Briggen *Bornholm* blev senere udset til Togtet, men det varede ikke længe, inden der igen blev truffet ny Bestemmelse; thi under 1. September tilskrev Kongen Kollegiet:

»For at sikre de herfra til Vestindien bestemte Transportskibe imod de algierske Krydsere ville Vi, at istedetfor Orlogsbriggen *Bornholm* skal Fregatten *Perlen* straks tages under Ekvipering og sættes paa den Stand, at samme paa nærmere Rekvisition fra Vort Generaltoldkammer kan tilligemed Transportskibene afsejle herfra til Vore Vestindiske Besiddelser.

Kaptajn Nissen samt de øvrige Officerer, som vare udkommanderede til Briggen *Bornholm* overgaa i samme Egenskab paa Fregatten *Perlen*. Ifølge heraf oplægges Briggen *Bornholm* som i Fredstid.«.

I Henhold hertil paabegyndtes Ekviperingen af Fregatten straks; den 3. Oktober hejstes Kommandoen, Fregatten lagde ud paa Rheden, og indtil 25. Oktober manøvrerede den paa Inder- og Yderrheden. Skibet havde 80 Mand

og 2 Sekondløjtnanter, v. Gross og v. Grimlund, af de til Vestindien bestemte Tropper med, og desuden medfulgte som Passager Kaptajn P. v. Scholten, der var beskikket til Kgl. Vejermester paa St. Thomas.

Chefens Sejlordre lød paa, at han skulde overføre Generalgouvernøren, Generalløjtnant v. Oxholm, som vilde gaa ombord i Skibet fra en eller anden engelsk Havn i Kanalen, til de vestindiske Øer og tillige eskortere derhen danske Koffardiskibe; derefter skulde han krydse i de vestindiske Farvande indtil de første Dage i Marts n. A., og dernæst returnere med Fregatten, samt medtage danske Skibe under Eskorte paa Hjemvejen.

Bestemmelsen om at eskortere Handelsskibene skete ifølge en Henvendelse fra Grosserersocietetet af 16. Marts om Konvoy for de til Vestindien bestemte større Handelsskibe, men Generaltoldkammeret udtalte i sin Indstilling om Sagen, at: »Konvoy maatte vel ikke denne Sikkerhed kaldes for at undgaa det mulige ubehagelige i Tilfælde fremmede Orlogsfartøjer ville foranstalte Undersøgelse blandt Skibene.« Bestemmelsen om, at Fregatten vilde eskortere Handelsskibe til Vestindien, indrykkedes i de offentlige Tidender.

Aarsagen til, at det stadig trak ud med Ekspeditionens Afsendelse, var, at det vestindiske Generaltoldkammer ikke kunde faa vristet de nødvendige Penge ud af Finantserne, skønt det allerede d. 23. Marts havde faaet Ordre til at iværksætte Forberedelserne; men endelig d. 14. Oktober kunde det meddele Admiralitetet, at det nu havde lejet to Skibe, *Anna Dorthea,* tilhørende Hørkræmmer Bentzen, og *Europa,* tilhørende Grosserer Broberg, som nu ønskedes apterede og ekviperede ved Holmen.

Ifølge Kongens Befaling af 3. Maj skulde der ved hvert af de to Skibe ansættes en Løjtnant af Søetaten for at lede Indskibningen i København og Udskibningen i Vestindien, samt under Rejsen have Opsyn med Folkenes Logis, Renlighed og Forplejning, deres Vaaben m. m., som maatte være fornødent til Ordens og Helbreds Vedligeholdelse paa Rejsen, alt efter de i Søtjenesten bestemte Regler. I *Europa* blev Premierløjtnant Bloch ansat, og i *Anna Dorthea* Sekondløjtnant Fisker.

Den 6. November meldtes, at de to Transportskibe vilde være klare til Afgang midt i Maaneden, og Fregatten *Perlen* var sejlklar, naar det skulde være, men saa kom der et andet Moment ind i Sagen.

Englænderne ønskede nu hurtigst mulig at faa Øerne afleverede, da de engelske Besættelsestropper skulde anvendes andetsteds, og for ikke at risikere, at Englænderne trak deres Tropper bort, inden en dansk Militærstyrke var tilstede, hvorved det store Antal Slaver let vilde kunne faa for frit Spil, ønskede Generaltoldkammeret, at Fregatten straks skulde afsejle til Kanalen, modtage Generalgouvernøren og derefter oppebie Transportskibenes Ankomst der eller eventuelt ved Madeira. Men dette mente Admiralitetet ikke vilde være praktisk, da Møde i Søen paa den Aarstid var altfor usikkert et Foretagende, og efter-

som man nu havde Efterretning om, at Barbareskerne ikke vilde opbringe danske Skibe i de første 6 Maaneder, nærede man ikke Betænkeligheder ved at lade Transportskibene sejle alene ud til Vestindien og foreslog derfor, at Fregatten straks skulde afsejle, afhente Generalgouvernøren i England og hurtigst mulig bringe ham til Vestindien. Ankommen hertil skulde de 80 Mand vestindiske Tropper straks ilandsættes, og Fregatten derefter krydse i Farvandet for at møde Transportskibene og beskytte dem mod amerikanske Kapere, der efter Sigende opholdt sig der for at skade Englænderne, som de var i Krig med.

Da der ingen Handelsskibe havde meldt sig til Eskorte hjemmefra, faldt dette Spørgsmaal bort af sig selv, og skulde der i England eller paa Madeira melde sig nogen, skulde det meddeles dem, at de roligt kunde sejle til Vestindien, da de ikke behøvede at frygte noget af Barbareskerne, og i Vestindien skulde Fregatten nok hjælpe dem.

Generaltoldkammeret gik ind paa dette Forslag, og under 8. November tilskrev Kollegiet Kaptajn Nissen, at det nu var opgivet, at Fregatten skulde afvente Transportskibene, men straks afrejse til Vestindien og iøvrigt udføre den Mission, der var givet ham.

Den 13. November lettede Fregatten, stod nordpaa i Sundet og ankrede ved Helsingør.

Den 16. November lettede den og stod Sundet ud med stærk sydøstlig Vind, saluterende Fæstningen Kronborg; derefter opgiver Journalen:

17. November Kl. 4 Fm. tiltog Kulingen til overhaands svære Byger; lod Mærssejlene løbe og opgav dem tillige med Undersejlene og drejede til Vinden W. S. W. hen. Stormen tiltog saa voldsomt paa engang og med saa oprørt Sø, og Skibet slingrede saaledes, at Folkene ikke kunde komme paa Ræerne. Kl. 5½ blæste Forstangen overbord; omsider fik Stagsejlet bjerget; men formedelst den svære Sø og Storm skørede Foremærssejl, Krydssejl og Fokken og fløj fra Ræerne og kunde ikke bjerges. — Kl. 8 Fm. satte Stormstagsejlene til. Kl. 10 Fm. gik Storstangen og Krydsstangen overbord tilligemed Ræerne og faldt over Underræerne, som nødte os til at kappe disse Stænger og det nedhængende Gods fra os; et af Sidefartøjerne sloges i Stykker, saa at vi maatte kappe det.

Kl. 4 Em. nedhalede Store- og Fokkestagsejl, og drejede til for Aben. Kl. 11 Em. ankrede paa 12 Fod Vand, hvilket Sted ved Pejling Dagen efter viste sig at være Halmstad Kirke i S. O. ½ Ø. og Kullen i S. t. W. ½ W.

Den 20. November lettede Skibet og arbejdede sig i de følgende Dage sydefter, ankrede om Natten, passerede Kronborg d. 23. November og ankrede derefter i Nivaabugten, hvor et Fartøj med Reservegods blev sendt op til det, og d. 29. November ankrede Skibet paa Københavns Rhed.

Denne Affære blev stærkt benyttet i det Angreb paa de Hohlenbergske Skibe, som er omtalt i 1. Bind.

Efter tre Dages Forløb var Skibet sejlklart igen, lettede d. 2. December fra Københavns Rhed, ankrede om Aftenen ved Helsingør, og den 5. December Kl. 8½ Fm. lettede Skibet for sidste Gang for frisk sydøstlig Vind og med stærkt sønden Vande; derefter udsiger Journalen:

»Kl. 4 Em. tog alle Reb i Krydssejlet, 2 Reb i Foremærssejl og 1 Reb i St. Mærssejl.

Kl. 6 Em. pejlede Niddingen Fyr i N. O. ½ O. paa Kompasset, Dist. 1½ à 2 Mil gisset.

Kl. 9 Em. gjorde Foremærssejl og Krydssejl fast, da Vinden meget tiltog.

Den 6. December Kl. 1½ Fm. fik Skimt af Skagens Fyr at se fra Dækket i W. t. N. ½ N., 2 à 3 Kml. efter Gisning, derefter henad Kl. 2 blev varskoet fra Toppen, at en Sejler var at se i Læ, hvilken senere viste sig at være et Vrag, samme Tid hug Skibet meget haardt paa Grunden, som var Skagens S. O. Rev efter Formodende, uagtet Fyret syntes i meget betydelig Afstand fra os. Skibet vedblev at arbejde meget haardt i Grunden, da Brændingen var meget svær og kastede Skibet paa Siden; resulterede til at kaste Stor- og Fokkemasten overbord Kl. 2½ og skød 3 Skud. Da Snebygerne tog lidt af, saas da Skagens Fyr meget tydelig tvers af os; havde 4 Fod Vand i Skibet. Mandskabet arbejdede med Kjettingpomperne, men kunde ikke faa læns, og Vandet vedblev at stige saa meget i Skibet, at det Kl. 8½ Fm. stod op mod Banjerdækket agter. Kl. 9 Fm. kom Fartøjer fra Land; sendte de vestindiske Tropper iland, og siden Mandskabet.

Kl. 5 Em. gik Kaptajnen og de øvrige Officerer og Mandskabet i Land, da Luften tegnede ondt Vejr.

Den 7. December gik ombord og bjærgede, hvad der kunde kommes til for Vandet, som nu stod op paa Batteriet.

Den 8. December kunde ikke komme til Skibet formedelst Storm.

Den 9. December. Af Fregatten var fra Land intet mere at se end noget af Forskibet og Sprydet. Mesanmasten var ombord.

Den 11. December gik ud med flere Baade for at bjærge af Fregatten, men da den var i Stykker og næsten undergaaet med Sand, bjærgedes meget ubetydeligt kun af Træværk.

Den 12. December. Kunde ikke faa noget bjærget, da alt var under Sand uden et Stykke af Styrbords Side.

Den 13. og 14. December intet passeret.«

Journalen holder op.

Efter Besætningens Hjemkomst til København blev der først fra 24. Dec. 1814 til 4. April 1815 afholdt et meget omfattende Forhør ved Søetatens kombinerede Ret, hvorefter der blev nedsat en General-Krigsret til at paakende

Sagen angaaende Fregatten *Perlen*'s Forlis paa Skagen mod Chefen Kaptajn Nissen og Overstyrmanden Jens Berlin Windes Forhold i Anledning af Strandingen. Antallet af Rettens Medlemmer var 13; foruden Generalauditøren 5 Kontreadmiraler, 2 Kommandører, 2 Kommandørkaptajner og 3 Kaptajner.

Hovedresultatet af Rettens Behandling af Sagen udtaler Generalauditøren i sin Indstilling til Kongen at være:

»Det var en Fejl, at der kun var taget een Pejling af Niddingen Fyr, medens der burde være taget to og samtidig et Lodskud, da man allerede paa det Tidspunkt maatte være klar over, at man var længere fra Fyret end formodet.

Kursen fra Niddingen og nordefter var der intet at sige til, men man bebrejdede Skibet, at der slet ikke var bleven loddet, hvorved man vilde være kommen til Kundskab om, hvorvidt man var nærmest den danske eller svenske Kyst.

I den halve Time Skagens Fyr havdes isigte, forandredes dets Pejling saa meget, at Mistanken maatte være bleven vakt om, at man var nærmere end gisset, hvilket burde have foranlediget enten til at tage et Lodskud eller gaa over anden Boug.«

Som formildende Omstændigheder udtales:

»Retten maatte imidlertid erkende, at man ikke kunde tilregne Kaptajn Nissen eller Overstyrmand Winde nogen forsætlig Efterladenhed i de Pligters Opfyldelse, som de efter de Omstændigheder, hvorunder de troede sig at handle, ansaa for nødvendige. De havde begge været paa Dækket al den Tid, andre Forretninger ikke gjorde deres Fraværelse nødvendig, og de have vist al den Aktivitet, som man med Billighed kunde fordre af dem. Men deres Fejl bestaa egentlig deri, at de have handlet under Forudsætninger, om hvis Rigtighed eller Urigtighed, de ikke have brugt den tilbørlige Forsigtighed for at forvisse sig; dette har været Tilfældet med Strømmen, hvilken de bestandig troede at være den samme, som da de forlod Helsingør Rhed, nemlig sønden Vande, hvorimod de efter Strandingen erfarede, at den havde forandret sig til ualmindelig stærk norden Vande.«

Det blev konstateret, at Skagens Fyr havde brændt meget daarligt, og de anklagede paastod, at havde det brændt ligesaa stærkt, før der blev skudt Nødskud, som efter disse, vilde Strandingen ikke have funden Sted. Retten udtaler, at man efter de forskellige Udsagn ledes til den Tanke, at Fyret nylig havde været slukket og var bleven tændt igen da Ulykken tilstødte.

Til Slut udtales: »Det fortjener endelig at komme i Betragtning, at Kaptajn Nissen var i en Vinternat og i meget haardt Vejr ude i et snevert Farvand, tildels med uøvede Folk, til Bevis hvorom han har anført, at det tog 2½ Time om at tage et Reb i Mærssejl.

Billighed tilsiger da at antage, at det er lettere siden at udfinde det rigtige, end paa Stedet og i Øjeblikket selv at undgaa Fejltagelse.«

FORTEGNELSE OVE

Skib	Navn	Chef	Togtets Varighed fra		til	
Brig	»Bornholm«	Kaptajn U. A. Schønheyder	29/8	1815	7/10	18
Fregat	»Minerva«	Kommandørkaptajn J. Krieger*)	1/4	1817	17/9	18
Skonnert	»Macaria«	Premierløjtnant E. Blom	17/7	1817	2/8	18
»	»St. Thomas«	» T. E. Rosenørn*)	17/7	1817	15/9	18
Korvet	»Diana«	Kaptajn J. A. Suenson	1/9	1818	16/9	18
Brig	»St. Croix«	Kaptajnløjtnant H. D. B. Seidelin	1/9	1819	4/9	18
Korvet	»Najaden«	Kaptajn J. J. Suenson*)	1/9	1820	4/9	18
»	»Diana«	» A. Krieger	1/9	1821	7/9	18
Brig	»St. Jan«	Kaptajnløjtnant T. J. Lütken	1/9	1821	7/9	18
Korvet	»Najaden«	Kaptajn J. J. Uldall	1/9	1822	28/8	18
Brig	»St. Croix«	Kaptajnløjtnant P. C. Kinck	1/9	1822	28/8	18
Korvet	»Diana«	Kaptajn E. Krieger	28/8	1823	21/8	18
Brig	»St. Jan«	Kaptajnløjtnant I. W. C. Krieger	28/8	1823	17/8	18
»	»St. Croix«	» M. C. Klaumann	3/5	1824	10/9	182
Korvet	»Najaden«	Kaptajn W. Kaas	1/9	1824	10/9	182
Brig	»St. Jan«	Kaptajnløjtnant C. F. Hedemann*)	11/5	1825	8/9	182
Korvet	»Diana«	Kaptajn C. Wulff	12/9	1825	1/9	182
Brig	»St. Croix«	Kaptajnløjtnant H. B. Dahlerup	16/5	1826	29/8	182
Korvet	»Fortuna«	Kaptajn F. Holst*)	13/9	1826	25/8	182
Brig	»St. Jan«	Kaptajnløjtnant H. B. Thomsen	28/4	1827	25/8	182
Korvet	»Diana«	Kaptajn G. Hagerup	13/9	1827	15/8	182
Brig	»St. Thomas«	Kaptajnløjtnant M. C. Klaumann	13/5	1828	19/8	182
»	»St. Croix«	» O. F. Lütken	13/9	1828	13/8	182
Brig	»St. Jan«	» A. D. Schultz	14/5	1829	6/9	183
Korvet	»Fortuna«	Kaptajn C. Lütken	14/9	1829	2/9	183
Brig	»St. Croix«	Kaptajnløjtnant J. Seidelin	14/5	1830	7/9	183
»	»St. Thomas«	» J. P. Findt	14/9	1830	26/8	183
»	»St. Jan«	» H. C. Bodenhoff	14/5	1831	24/8	183
Korvet	»Fortuna«	Kaptajn H. D. B. Seidelin	14/9	1831	27/8	183
Brig	»St. Croix«	Kaptajnløjtnant R. Braag	14/5	1832	5/9	183
Korvet	»Diana«	Kaptajn I. C. de Falsen	13/9	1832	30/8	183
Brig	»Allart«	Kaptajnløjtnant C. C. Zahrtmann	29/4	1833	13/5	183
»	»St. Jan«	» F. A. Paludan	14/9	1833	9/9	183
»	»Allart«	» P. E. Sletting	21/7	1834	21/8	183
»	»St. Thomas«	» H. Aschehoug	4/10	1834	5/9	183
»	»St. Jan«	» H. Fisker	1/5	1835	8/7	183
»	»Allart«	» P. S. Kierulf	30/9	1835	19/5	183
»	»St. Croix«	» P. T. Grove	14/4	1836	2/8	183
»	»St. Jan«	» D. V. Holsten	7/4	1837	14/7	1838
»	»St. Thomas«	» V. A. Graah	3/5	1837	6/9	1838
»	»Allart«	» C. L. von Ellbrecht	9/5	1838	15/8	1839
»	»St. Croix«	» J. G. Schneider	9/5	1838	20/6	1839
»	»St. Thomas«	Kaptajn G. Gjødesen	31/5	1839	1/8	1840
»	»Mercurius«	Kaptajnløjtnant K. E. Mourier	7/5	1839	19/8	1841
»	»St. Croix«	Kaptajn H. Fisker	1/5	1840	21/10	1841
»	»Allart«	» J. Langemarck*)	11/5	1841	14/2	1842
Skonnert	»Vigilant«	Premierløjtnant C. B. Købke*)	10/3	1842	10/7	1842
Brig	»St. Croix«	Kaptajnløjtnant M. P. Secher	13/4	1842	9/10	1843
»	»Mercurius«	» J. Christmas	1/5	1843	5/6	1845
»	»St. Croix«	» C. E. van Dockum	1/5	1844	27/9	1845
»	»Ørnen«	» H. E. Krenchel	4/6	1845	12/12	1846
»	»Mercurius«	» J. A. Meyer	1/5	1846	10/12	1847
»	»Ørnen«	» C. L. C. Irminger	14/8	1847	4/5	1849

Varigheden af Ud- eller Hjemrejse er ikke angivet, naar Middelhavet, Guinea eller New York blev anløbet paa Vejen

NDISKE STATIONSSKIBE 1814—48.

ghed af Hjemrejse Dage	Antal døde Off.	Uoff.	Menige	Besætning	
45	1	3	3	110	
37	1	1	15	291	*) Kapt. J. J. Uldall fra 12/5 1818.
—	3	1	23	46	
43	1	1	9	42	*) Sekondløjtn. F. C. V. Rathsack fra 20/8 1819.
41	2	1	5	125	
44	2	—	3	70	
44	4	4	18	125	*) Kaptajnløjtn. Pedersen 2/6—26/6 1821. » H. G. Garde fra 28/6 1821.
50	—	—	—	125	
40	1	—	2	70	
37	—	—	3	125	
37	—	—	1*)	70	*) overbordfalden.
31	—	1	9*)	133	*) 1 overbordfalden; desuden døde 2 Passagerer.
56	—	—	1	70	
—	—	—	—	70	
46	—	—	2*)	132	*) hvoraf 1 paa Udrejsen; desuden døde 1 Passager.
46	1	—	—	69	*) Premierløjtn. C. C. Zahrtmann fra 19/5 1826.
43	1*)	—	—	130	*) paa Udrejsen.
39	1	1	2	69	
36	1	1	3	130	
36	—	—	—	69	
32	—	—	—	130	
32	—	—	1	101	
35	—	—	—	61	
47	1	1	1	70	
53	1	—	2	130	
45	—	—	1	70	
42	—	—	—	101	
43	—	—	—	70	
36	—	—	1	130	
44	—	—	1	70	
51	—	—	4	130	
45	—	—	1	79	
47	—	1	—	70	
47	1	—	1	80	
47	—	—	—	102	
42	—	—	—	70	
39	—	—	—	80	
34	—	—	9*)	97	*) desuden 2 Passagerer (hjemsendte Soldater) døde.
45	—	—	1	86	
55	—	—	3	110	
36	—	1	—	95	
33	—	—	2	95	
44	—	—	1	106	
35	1	—	2*)	91	*) desuden 1 Passager død.
45	—	—	4	93	
—	—	1	5	93	*) Forlist v. Portorico 14/2 1842.
—	—	—	—	43	*) Udrustet efter »Allart«s Forlis.
—	—	1	2	98	
—	—	1	4	98	
56	—	—	8	98	
47	—	—	—	106	
47	—	—	1	91	
54	—	—	1	103	

Generalauditøren og 4 af Rettens Medlemmer voterede for 6 Maaneders Arrest i Hovedvagten for Kaptajn Andreas Nissen, i hvilken Tid han burde have de ¾ af sin Gage forbrudt til Søkvæsthuskassen; de øvrige 8 Medlemmer voterede for Embeds Fortabelse.

Overstyrmand Jens Berlin Winde blev med et stort Flertal dømt til at degraderes til Matros.

Den 23. Juni 1815 stadfæstede Kongen Flertallets Domme.

Af mange forskellige Forhold fremgaar det, at Samtiden har anset den fældede Dom for meget haard, hvorpaa kan tjene som Bevis, at Kongen, paa Kollegiets Indstilling, tilstod de to dømte et Gratiale for Tab af Tøj, af samme Størrelse som det, den øvrige Besætning fik som Ret, at Winde den 10. Januar 1816 fik sit Styrmandspatent gengivet, hvortil nok har bidraget, at han i Aaret 1808 var bleven antaget som Maanedsløjtnant og havde tjent upaaklagelig i denne Grad til d. 9. Februar 1814, da han efter Freden erholdt sin Afsked, hvorefter han i Slutningen af samme Aar blev ansat som Overstyrmand paa Fregatten *Perlen,* og at Kaptajn Nissen fik kgl. Ansættelse som Toldinspektør i Nykøbing paa Falster.

Om Fregatten *Perlen*'s Forlis skriver Zahrtmann (T. f. S. 1837 S. 291): »Skønt dette Uheld med det første Krigsskib, der udsendes paa Ekspedition efter Krigen, for en Tid virkede ufordelagtigt paa den offentlige Mening om Marinens Sømandsdygtighed, hævede denne sig dog snart igen, da en Mængde Officerer godtgjorde i Koffardifarten, at Etaten ikke manglede Sømænd; ja Skib blev endog betroede mange unge Mennesker, der var blevne Officerer under Krigen; og intet Forlis eller Havari, eller langsomme Rejser anklager dem for Ungdom og Uerfarenhed. Atter Bevis for den Skoles Godhed, hvori de var dannede.«

Heri har Zahrtmann sikkert Ret; men naar han sammesteds skriver, at Strandingen skete »i Magsvejr« og »som Følge af utilgivelig Skødesløshed«, maa man faa det Indtryk, at han ikke har Kendskab til det, han dømmer om.

Endelig skriver Zahrtmann: »Da Fregatten passerede Niddingen, vilde Næstkommanderende, som havde Vagten, tage en udsejlet Distance heraf, men forstyrredes i at tage den anden Pejling af Chefen, der bad ham ej at bekymre sig herom, da han (Chefen) og Overstyrmanden nok skulde sørge for Navigationen. Dette er ligesaa overensstemmende med Krigsartiklernes Bydende, som det er Faktum, at som Følge heraf var Fregatten 5 Timer efter i Magsvejr totalt forlist paa Skagen«, hvilket var et overtydende Bevis for Trangen til forandrede Bestemmelser for Navigeringen af Skibet.

Dette maa staa for Zahrtmanns egen Regning; man har ikke kunnet finde noget om det senere.

Saasnart Kollegiet var bleven bekendt med Fregatten *Perlen*'s Stranding, udtalte det i en Indstilling til Kongen, at ingen anden Fregat havdes, som

hurtigt kunde udrustes til Togt, men vel en Brig, hvilken dog ikke uden megen Anstrængelse og Besværlighed straks vilde kunne udrustes, bemandes og bringes i sejlklar Stand. Under 15. December resolverede Dronningen, at der i Vinter ikke skulde sendes noget Krigsskib til Vestindien, og altsaa slet ingen Udrustning i saadan Øjemed foretages, førend Hs. Majestæt Kongens nærmere Bestemmelse.

Transportskibet *Anna Dorthea* afsejlede den 25. November; ankommen til Kanalen, maatte den søge Læ ved Downs og laa her til den 22. December; her fik den Ordre af Generalgouvernøren til at gaa til Plymouth for at afvente Fregatten *Perlen;* men efter at Generalgouvernøren havde erfaret dennes Skæbne, gav han Transportskibet Ordre til at afsejle snarest muligt. Skibet ankom til St. Croix tre Uger før Generalgouvernøren.

Europa afsejlede en af de sidste Dage i November, men maatte i Slutningen af December anløbe Norge for haardt Vejr; Skibet ankom til St. Croix den 6. Marts.

Generalgouvernør Oxholm afgik fra London den 16. Januar med engelsk Paket og ankom til St. Croix den 27. Februar 1815.

1815.

Briggen *Bornholm* (Kaptajn U. A. Schønheyder).

Kort Tid efter, at Generalløjtnant v. Oxholm i de første Dage af April havde overtaget de vestindiske Øer, indberettede han til det vestindisk-guineiske Generaltoldkammer, at der til Øerne var ankommet et spansk armeret Fartøj med en Skrivelse fra General Morillo i Venezuela, hvori han forlangte Tilladelse til at optage og arrestere alle de spanske Insurgenter, der befandt sig paa St. Thomas og begærede, at ingen maatte faa Pas til at bortgaa. Da Krigen saaledes igen var udbrudt foreslog Generalgouvernøren, at der uopholdelig blev sendt et Krigsskib ud til Vestindien for at beskytte Kysterne og ogsaa for de indre Forholds Skyld mellem de Kulørte.

Paa Generaltoldkammerets Indstilling desangaaende resolverede Kongen under 28. Juli 1815, at der snarest muligt skulde udsendes en Brig til at krydse i de vestindiske Farvande og bifaldt Admiralitetets Forslag om, at det skulde være Briggen *Bornholm* med Kaptajn U. A. Schønheyder som Chef. Inden Briggen afsejlede, fik den imidlertid Ordre til at afgaa til Middelhavet, hvor den forblev til d. 22. Februar 1816. (Se »Middelhavstogterne« Pag. 246).

1816.

Briggen *Bornholm.*

Efter endt Mission i Middelhavet ankom Briggen den 20. Marts til St. Croix, hvor den fortøjede i Bassinet og pudsede sig efter den lange Rejse

for at kunne begynde sin Virksomhed i de vestindiske Farvande, der dog blev af længere Varighed end paatænkt.

Oprindelig havde Kollegiet sikkert tænkt sig, at *Bornholm* højst skulde været ude til hen på Foraaret, ligesom Ordren til Fregatten *Perlen* oprindelig lød paa; men da der til Generaltoldkammeret indløb Efterretninger om, at de vestindiske Farvande foruroligedes saa stærkt af spansk-amerikansk Insurgentfartøjer, at man ansaa det for nødvendigt at holde et Krigsskib derude i det mindste et Aar, mente Admiralitetet, at det vilde være heldigst at sende Briggen *Møen* derud til Afløsning af *Bornholm,* der allerede var en Del medtaget fra sin Rejse til Middelhavet i Vinterhalvaaret. Ved at skifte Skib vilde desuden derved vindes, at flere af Marinens Officerer kom tilsøs, hvad der vilde være af stor Betydning og indstillede dette til Kongens Approbation; men Kongen resolverede under 31. Maj 1816, at Briggen *Bornholm* skulde forsynes med det fornødne for at kunne blive i Vestindien, indtil han derom meddelte nærmere Befaling, og senere, at Udgifterne til *Bornholms* Togt skulde udredes af Finantserne.

Hele Resten af Aaret krydsede Briggen i de vestindiske Farvande, konvoyerende danske Skibe med værdifulde Ladninger og paa Jagt efter mistænkelige Fartøjer.

De legitime spansk-amerikanske Insurgentfartøjer viste sig meget lidt i de dansk-vestindiske Farvande og udøvede overhovedet ikke nogen Voldsomheder der, og Generalgouvernørens Bestemmelse var, at saafremt de ikke havde begaaet nogen Mishandling, skulde de ikke opbringes. I Slutningen af April passerede en Ekspedition af sydamerikanske Insurgenter med 17 Fartøjer, mest Skonnerter fra Aux Cayes paa St. Domingo, efter Sigende bestemt til Øen Margarethe eller den faste Kyst der i Nærheden, Syd om St. Croix, og en fra denne detacheret Skonnert uden Flag observeredes af Briggen d. 23. April til Ankers nordenfor lille Saba. Saasnart Skonnerten saa Briggen, lettede den, og blev forfulgt af Briggen 4 à 5 Mil tilsøs uden at kunne indhentes.

Derimod optraadte senere paa Aaret Insurgent-Kapere ved vore Øer, hvorom Chefen skriver i sin Rapport af 28. August: »Jeg har fremdeles krydset mellem Øerne og tildels i Farvandet mellem Portorico, Krabben og Culebra Passage Island, hvor i den senere Tid af og til have vist sig armerede Fartøjer, der have røvet fra adskillige af de danske og andre Nationers smaa Fartøjer, der have Provisioner med fra Portorico. Jeg har endnu ikke været saa lykkelig at faa fat paa nogen af dem; det, at de ikke ere forskellige af Udseende fra Købmandsfartøjerne, og den gode Lejlighed til at echappere om og mellem Øerne, samt tildels deres udmærkede Sejlads, gør dette meget vanskeligt.«

Endelig d. 1. September fik man fra Briggen Øje paa Insurgent-Kapere under Sydsiden af Portorico, men da det kort efter blev mørkt, tabtes de af

Sigte og undslap ved at holde vestefter tæt under Kysten; men de viste sig ikke mere i de danske Farvande dette Aar.

Fra Briggens Togt i dette Aar er forøvrigt at bemærke, at Sundhedstilstanden gennemgaaende var god; den 12. Oktober kunde Chefen rapportere, at han kun havde 1 Syg ombord, nemlig Proviantforvalteren. Den 2. September var en Trompeter afgaaet ved Døden paa Hospitalet efter nogle faa Dages Sygdom, og d. 25 December afgik Overtømmermanden ved Døden efter at have ligget paa Hospitalet i næsten fire Maaneder.

Under Udsejlingen fra St. Thomas d. 24. April tog Briggen Grunden i Læ af Prins Auberts Skæret, men kom af efter 10 Minutters Forløb ved at bakke Sejlene.

Heldigvis var der ingen Orkan ved Øerne dette Aar; men under Sejlads langs Sydkysten af Portorico fik Briggen d. 3. September en haard Storm, men uden orkanagtig Karakter, eftersom Vinden ikke drejede; men det har rimeligvis været Yderkanten af en Orkan, som var passeret over Martinique, hvor 27 Skibe var strandede og en fransk Fregat havde maattet kappe alle sine Master for at undgaa at blive kastet paa Land.

Umiddelbart efter sin Ankomst til Vestindien fik Kaptajn Schønheyder Ordre til at indtræde i en Kommission angaaende Nedlæggelsen af Fortet i St. Thomas, Anlæggelsen af et Batteri paa Protestant Kay, samt Lodsstationens Forflyttelse til et andet Sted. Der blev afgivet en meget fyldig Betænkning i Sagen, men der kom aldrig noget Resultat ud af den.

1817.

Briggen *Bornholm*

fortsatte sin Stationstjeneste i de vestindiske Farvande, hvor de vigtigste Begivenheder var følgende:

Medens Briggen i den første Uge af Januar laa i Bassinet ifølge Generalgouvernørens Ordre i Anledning af nogle Uroligheder med de Kulørte, havde en Kaper passeret Farvandene og taget et under dansk Flag ladet Fartøj med Mulæsler; disse og Mandskabet blev landsat paa St. Jan, men Fartøjet beholdt Kaperne. Efter Reklamation fra Gouvernementet blev Fartøjet senere frigivet, og Kaperføreren og en Del af hans Mandskab fængslet.

Den 19. Januar lod Chefen for Briggen med 2 af dennes armerede Fartøjer indbringe til St. Thomas en venezuelansk Independent Skonnert, *El canejeto,* som var ankret i en Bugt paa Vestsiden af St. Thomas. Skonnerten blev lagt under Fortets Bevogtning og Besætningen forhørt, men der blev ikke oplyst noget om, at den havde begaaet Molest mod danske Fartøjer. Ifølge Generalgouvernørens Ordre blev Besætningen frigiven, Fartøjet solgt, og Pengene deponeret i den kgl. Kasse. Køberen af Skonnerten sendte denne til La Guayra, hvor den blev tilbagetaget af Insurgenterne, dels paa Grund

af Anløbning af en blokeret Havn, og dels fordi de paastod, at den var bleven dem ulovlig frataget.

Den 26. Januar observeredes fra Briggen, en Insurgent Skonnert at praje en amerikansk Skonnert indenfor St. Thomas Territorium; der blev skudt et skarpt Skud, hvorefter Insurgent Skonnerten tog Flugten. Kaptajnen for denne sendte et Par Dage senere — med en dansk Skonnert — et Brev til Kommandanten paa St. Thomas og et til Chefen for Briggen, hvori han beklagede sig over den fjendtlige Handling fra Briggen, idet han erklærede aldrig at have krænket neutralt Flag.

Den 10. Februar visiteredes Insurgentfartøjet *General Merino,* armeret med 3 Kanoner og 100 Mds. Besætning, i Nærheden af Crabben Island; den havde Papirer og blev heller ikke anholdt, men den maatte frigive en fransk Slup, den havde anholdt paa Grund af manglende Papirer.

Det vil saaledes ses, at det var ikke alvorlige Forstyrrelser, Kapervæsenet forvoldte, og det var sikkert med Rette, at Kaptajn Schønheyder den 24. Februar kunde indberette, at der i den sidste Tid ikke havde været Kapere ved vore Øer, og den 3. Maj: Ingen Insurgentfartøjer ses, og Skibsfarten er aldeles sikker.

Disse gode Forhold i de dansk-vestindiske Farvande skyldtes dels Stationsskibets aarvaagne Virksomhed, dels at de spanske Insurgenter aabenbart har følt det mest hensigtsmæssigt at optræde som korrekte krigsførende overfor de neutrale. I Brev af 13. Januar til Kommandanten paa St. Thomas lover Admiral Brion, Højstkommanderende for Insurgenternes Søstyrke, Afstraffelse af de af hans Skibe begaaede Neutralitetsbrud; med Brevet fulgte en Proklamation fra Admiralen, ifølge hvilke alle venezuelanske Fartøjer skulde indhente ny Papirer i en venezuelansk Havn inden d. 10. Februar, uden hvilke neutrale Skibe anmodes om at opbringe dem. Nogen Tid efter notificerede Admiral Brion de forskellige Gouvernementer i Antillerne Eksekvering af Dødsstraf for en Kaperfører, som havde molesteret neutrale Fartøjer, saa at man maatte faa Indtrykket af, at det var Insurgenternes Alvor at ville forhindre Sørøveri.

En medvirkende Aarsag var ogsaa, at Insurgenternes Forhold paa dette Tidspunkt ikke var særlig godt, deres vigtigste Tilholdssted paa Fastlandet, Barcelona, var efter en blodig Kamp, hvor der ikke blev givet Pardon, indtaget, og paa deres Skibe havde de Vanskeligheder med de hvide Besætninger paa Grund af slet Lønning.

Fra 13. Maj til 11. Juli kommanderedes Briggen af Næstkommanderende, Kaptajnløjtnant Klaumann, under Chefens Fraværelse paa en Tjenesterejse til Nordamerika for at indkøbe 2 Skonnerter til Stationstjenesten i Vestindien. (Se nærmere under Pag. 428).

I den første halve Snes Dage efter Kaptajn Schønheyders Afrejse maatte

Briggen opholde sig i Christianssted, da man frygtede Negeruroligheder i Anledning af nogle Forbryderes Hjemsendelse til København til Strafs Afsoning.

Fra den 28. Maj til 3. Juni opholdt Briggen sig ifølge Generalgouvernørens Ordre ved San Juan paa Portorico for at reklamere 8 undvegne Negerslaver, som ogsaa blev modtagne; Kaptajn Coldmann af Garnisonen medfulgte paa Gouvermentets Vegne.

Medens Bevogtningen af Territoriet ikke gav Briggen megen Virksomhed paa Resten af Togtet, fik den andet at tænke paa ved Feberens Indtog i Skibet. Dette havde hidtil klaret sig udmærket i sanitær Henseende; indtil den 9. Juni havde det kun haft 4 Døde, hvoraf 3 af Feber, og Feberepidemi var ikke forekommen ombord. Samtidig havde Koffardiskibene ved St. Thomas mistet mange Folk, og i Maj—Juni Maaned havde den franske Korvet *l'Infatigable* mistet ialt 4 Officerer, deriblandt Chefen, lieutenant comte de Maille, og 1/3 af Mandskabet; Halvdelen af de overlevende var syge og indkvarteret i nogle afsides liggende Huse i St. Thomas, medens Korvetten halvt aftaklet var henlagt i en Udhavn i St. Thomas. Iblandt de engelske Skibe ved Leewards Øerne havde der ogsaa hersket megen Feber; en Brig havde mistet 1/3 af sin Besætning, og en Fregat 100 Mand.

Efter at *Bornholm* ifølge Ordre hjemmefra havde faaet en Del af de til Skonnerten *Macaria* og *St. Thomas* udsendte Besætninger ombord, hvortil Pladsen var altfor lille, holdt Feberen sit Indtog ombord, og inden Afrejsen døde 3, deriblandt Proviantforvalter Malling, som forresten havde været syg i lang Tid; men ialt var dette dog kun knapt 6 pCt. døde af Klimatfeber, hvilket tydeligt tilkendegiver, at Hygiejnen har været god ombord i Briggen.

Dette skyldtes sikkert for en stor Del den skrappe Disciplin, der blev holdt ombord; Kaptajn Schønheyder var en myndig Mand, som lod Tampen danse paa Ryggen af Mandskabet, og Eksekutionen faldt umiddelbart ovenpaa Forseelsen, enten det var Hellig eller Søgn; saaledes ses, at 1. Juledags Morgen 1816 fik 2 Mand hver 50 Slag Tamp; men det skal paa den anden Side anføres, at saavidt som det kan ses af Journalen, blev de første Tamp først givne, efter at Skibet havde været ude i 8 Maaneder, og Varmen og den unge Rom begyndte at gøre sin Indflydelse gældende paa Mandskabet.

Et Tilfælde af Tamptildeling kan dog ikke andet end fremkalde et Smil — undtagen hos den, der fik dem. Som Skik og Brug var, havde Stationsskibet fast Lods ombord under hele Opholdet. Engang under Udsejlingen fra St. Thomas tog Briggen Grunden i Læ af Prins Roberts Skæret, men kom af efter 10 Minutters Forløb ved at bakke Sejlene; ved Udsejlingen af Bassinet d. 22. Maj 1817 tog Lodsen, trods Advarsel, Skotske Revet for tæt, saa at Skibet tog Grunden; det kom snart af igen uden at have taget Skade; men denne Gang fik Lodsen, foruden sin Betaling, 28 Slag Tamp — og Skibet tog ikke mere Grunden under sit Ophold i Vestindien.

I Januar Maaned 1817 paatænkte Kollegiet at hjemkalde *Bornholm,* da det mente, at Skibet var medtaget af sin lange Kampagne og trængte til Reparation, som vilde blive altfor dyr paa Stedet; men paa Forespørgsel svarede Generaltoldkammeret, at saalænge Uroligheder varede i de spanske Besiddelser i Amerika, maatte det anses for særdeles nødvendigt, at et Orlogsfartøj bestandig fandtes ved de dansk-vestindiske Øer, og end ikke i Orkantiden maatte det savnes der.

I en Forestilling om dette Spørgsmaal til Kongen udtalte Kollegiet, at der til Afløsning af Briggen *Bornholm* i Vestindien kun havdes Briggen *Møen,* saafremt den ikke skulde bruges paa Elben, ellers Fregatten *Minerva.* Under 24. Januar 1817 resolverede Kongen, at Fregatten skulde udsendes, og under 12. Februar s. A., at *Bornholm* skulde afgaa saa betids fra Vestindien, at den ikke paa Hjemrejsen blev udsat for de paa den sildige Aarstid sædvanlige Storme.

I Henhold hertil beordrede Kollegiet i Skrivelse af 25. Februar Kaptajn Schønheyder til at afsejle fra Vestindien i Midten af August, og efter at have overleveret Kommandoen til Chefen for Skonnerten *Macaria,* Premierløjtnant Blom, afsejlede Briggen d. 16. August fra St. Croix for hjemgaaende og ankom til København d. 30. September uden andre Begivenheder, end at den d. 26. August paa Højden af Bermuda efter Anmodning havde afgivet noget Brød til en kanadisk Skonnert.

Den 7. Oktober blev Kommandoen strøget for et af de længste Togter i den danske Marine, hvilket ovenikøbet slet ikke var forudset, da Togtet tog sin Begyndelse. Kommandoen kunde stryges med Ære, thi Togtet var gennemført med Dygtighed under vanskelige Forhold; til at begynde med et ikke helt sødygtigt Skib til de Farvande, det skulde besejle; skarpladte Kanoner paa den største Del af Turen, da man stedse maatte være belavet paa at møde Kapere eller Sørøvere, og endelig usunde klimatiske Forhold i Vestindien, som paa en glimrende Maade blev holdt fra Livet, til Skibet blev paatvunget Overbemanding.

Et Held havde Skibet, at det ikke kom ud for Orkan i Vestindien; en engelsk Skibschef meddelte Kaptajn Schønheyder, at det engelske Admiralitet havde bestemt, at de ved Leewards Øerne stationerede Krigsskibe i Orkantiden, som regnedes fra 23. Juli til 23. Oktober, for Fremtiden skulde afgaa til Halifax eller Bermuda, hvilken Forholdsregel det danske Admiralitet tog til Rettesnor for de paafølgende danske Stationsskibe.

De vestindiske Skonnerter.

I Rapport af 24. Juli 1816 skrev Generalgouvernør Bentzon til Kongen, at han havde ringe Haab om, at Briggen *Bornholm* vilde kunne gøre tilstrækkelig Fyldest i Retning af at opbringe Sørøverne, da den ikke kunde hamle op med

dem i Sejlads; »jeg har med egne Øjne set, hvor lidet Briggen med bedste Manøvre kan holde med en jevntsejlende Skonnert, og det er en Skyldighed, jeg ej uden at fortjene Dadel tør unddrage mig fra, at forestille Ds. Majestæt Nødvendigheden af, skulde Omstændighederne tillade det, at udsende, naar denne Brig afløses, et dybtstikkende og Luven vel holdende Fartøj.«

Kollegiet fik denne Rapport til Udtalelse, som gik ud paa, at naar man siden den første nordamerikanske Krig, hvor man af Hensyn til de krigsførende Magters Orlogskrydsen havde holdt Fregatten derude, kun havde holdt Brigger eller Korvetter i de vestindiske Farvande, var Grunden den, at disse mindre Skibe kunde passere Barkløbet ind til Bassinet paa St. Croix, hvilket Fregatterne ikke kunde og derfor altid maatte ligge ved St. Thomas, hvor Klimatforholdene ikke var saa gode. At disse Brigger og Korvetter ikke kunde tage det op i Sejlads, særlig ved Vinden, med de saakaldte Bermuda Barquer eller Pilotboats var en bekendt Sag, og naar en saadan Kaper blev tagen, skete det som Regel ved Overrumpling og som oftest fordi Briggen gerne laa skjult under Pynten af Landet inde i Bassinet, hvorfra den kunde stikke i Søen, naar den vilde.

Kollegiet ansaa derfor *Bornholm* for et passende Krigsfartøj i de vestindiske Farvande og bemærkede, at der til Udsendelse istedetfor denne kun havdes en Brig af samme Konstruktion eller en af de 36 Kanons Fregatter.

Under 2. Oktober 1816 resolverede Kongen herpaa, at Briggen *Bornholm* skulde forblive i Vestindien, men han kunde desuagtet ikke nægte, at dette Fartøj ikke tilfulde opfyldte sin Bestemmelse, og at det vilde være ønskeligt, om man kunde faa en af de nævnte Bermuda Barquer, som kunde underlægges og besættes af Briggen for at krydse mod Kapere og Sørøvere; men forinden endelig Beslutning toges, skulde Kollegiet søge Efterretning om, hvad et saadant Fartøj vilde koste.

I Henhold hertil fik Kaptajn Schønheyder Ordre om at undersøge dette Spørgsmaal samt at fremsætte sine Anskuelser om et saadant Fartøjs Bemanding ved Briggens Besætning, og samtidig fik Kaptajn de Coninck, som kort Tid efter skulde afgaa med det af ham førte Handelsskib til Amerika, Ordre til at forhøre sig i samme Retning.

Men efter at det var bleven bestemt, at Fregatten *Minerva* først skulde gaa til Middelhavet, saaledes at den først vilde komme ud til Vestindien sent paa Aaret, resolverede Kongen under 12. Februar, at der straks skulde anskaffes to Fartøjer, der kunde bemandes og bevæbnes til Sejladsens Beskyttelse i de vestindiske Farvande.

Kollegiet udtalte derefter i sin Indstilling til Kongen, at saafremt Sagen skulde fremskyndes, kunde det ikke nytte at afvente Svar fra de to ovennævnte Officerer, og foreslog derfor at sende Ordre til Kaptajn Schønheyder om straks at afrejse til Amerika sammen med Briggens Overtømmermand, da

det var en kendt Sag, at amerikanske Skibe med det bedste Udseende ofte var aldeles forraadnede indvendig.

Af de Fartøjer, som det drejede sig om, fandtes to Slags, hvoraf Kollegiet ansaa den mindste, som kunde føre 10 Caronader og 2 Bougkanoner som de til Øjemedet mest passende og mest økonomiske.

Under 20. Februar approberede Kongen, at der blev købt to af disse Fartøjer, og at Kaptajn Schønheyder skulde besørge Købet enten i Vestindien eller om nødvendigt afrejse til Amerika og i saa Fald overlade Kommandoen til Næstkommanderende, Kaptajnlnt. Klaumann; Bemandingen til Skonnerterne tilligemed Proviant og Armering skulde udsendes med første Skibslejlighed.

Allerede d. 1. Marts kunde Kollegiet meddele Kongen, at det havde udsendt 4 Stkr. 4 ℔ Kanoner, 20 Stkr. 18 ℔ Caronader og 8 Stkr. 4 ℔ Haubitser, saa kunde Kaptajn Schønheyder selv vælge, hvad han vilde armere Skibene med, og Resten blive i Vestindien til Brug for Skibene i Nødsfald.

I Skrivelse af 15. Marts til Chefen for Briggen *Bornholm* meddelte Kollegiet, at der vilde blive udsendt 4 Officerer, 4 Underofficerer og Regnskabsfører, 2 Tømmermænd og 50 Matroser til Skonnerterne med fire forskellige Skibe. Officererne havde Ordre til at aflevere Folkene til Briggen, hvor de skulde logeres og bespises, indtil de kunde tages ombord til Tjeneste i Skonnerterne, da de paa ingen Maade maatte indkvarteres i Land. Skulde Fregatten *Minerva* ikke være ankommen inden det Tidspunkt, da Briggen var beordret at hjemrejse, skulde Kommandoen overdrages til den ældste Officer paa Skonnerterne.

Premierløjtnant Rosenørn ankom til St. Croix d. 22. Maj med det halve Mandskab til sin Skonnert, alle raske, og efter Ordre blev Mandskabet sendt ombord i Briggen; men da her nu begyndte at vise sig Sygelighed, fandt han det ikke raadeligt, ogsaa at lade den anden Halvdel, som med Sekondløjtnant Aschehoug ankom c. 14 Dage senere, anbringe i Briggen, og da Kollegiets Ordre lød paa, at Folkene ikke maatte anbringes i Land, lejede han Skonnerten *Princess,* hvor Folkene blev installeret under Løjtn. Aschehougs Tilsyn. Derefter rejste Løjnt. Rosenørn med Generalgouvernørens Billigelse til Amerika for at sejle ned med den Skonnert, som han senere skulde føre, og derved faa noget Forhaandskundskab til.

Den 26. Juni ankom Premierløjtn. Blom og noget efter Sekondløjtn. Holsten, hver med sin Halvdel af Besætningen til den anden Skonnert, alle friske, derimod var en af Løjtn. Holstens Mænd død paa Vejen derud.

Efter forgæves at have forsøgt paa at faa et til Øjemedet passende Fartøj i Vestindien — det eneste, som kunde passe, afsejlede, inden Handelen blev sluttet — afrejste Kaptajn Schønheyder med Skibets Overtømmermand d. 13. Maj med en amerikansk Brig til New York og derfra til Baltimore, hvor det lykkedes ham at erhverve een ganske ny Skonnert, *Croghan,* kobberforhudet

og kobberforboltet for 9.442 Piastres, og een 3 à 4 Aar gammel Skonnert, *Macaria,* ligeledes kobberforhudet og forboltet for 7.800 Piastres; begge kunde føre 8 Caronader og 2 Kanoner; men i løjt Vejr skulde sidstnævnte Skonnert ikke være nogen særlig udmærket Sejler; i sin Rapport om Købet bemærkede Chefen, at naar disse Skonnerter er alene paa Stationen, maa de have 10 Mand større Besætning end oprindelig paaregnet.

Sælgerne af Fartøjerne skulde sejle disse til St. Thomas paa egen Regning mod Tilladelse til frit at medtage Ladning; den 20. Juni afsejlede *Croghan* med Løjtn. Rosenørn som Passager, og d. 23. Juni *Macaria* med Kaptajn Schønheyder som Passager.

Den 11. Juli overtog Kaptajn Schønheyder atter Kommandoen over Briggen *Bornholm.*

Den 17. Juli hejstes dansk Kommando paa Skonnerterne, idet Løjtn. Blom, som den ældste, overtog *Macaria* og Løjtn. Rosenørn *Croghan,* som imidlertid havde faaet Navneforandring og nu hed *St. Thomas.* Aarsagen hertil var, at allerede i Januar Maaned havde Beboerne af St. Thomas tilbudt at ville købe en Skonnert for at beskytte deres Skibsfart mod Sørøverne; men Købet kom ikke istand, da der intet passende Fartøj var at faa i Vestindien; da nu Købet af de to Skonnerter var effektueret, skænkede Beboerne en Sum, og som Tak herfor foreslog Generalgouvernøren, at den ene af Skonnerterne skulde gives Navnet *St. Thomas.*

Der blev straks taget fat paa Ekviperingen af de to Skibe, men det gik kun langsomt, særligt med Smedearbejdet til Rapperterne. Den 17. August kunde *St. Thomas* stikke i Søen, hvorimod *Macaria* først blev færdig d. 11. September, hvorefter deres Togter kunde begynde.

St. Thomas.

Foruden Vanskeligheden med at faa det nødvendige Haandværkerarbejde til Skibenes Ekvipering udført, kom en anden Hindring for Arbejdets Udførelse, nemlig Feberen. Allerede d. 23. August kunde Løjtnant Rosenørn rapportere, at dèr Ombord havde alle været syge paa 1 Mand nær, 3 var døde og 2 uhelbredelig syge, saa de maatte hjemsendes, og den 21. Oktober rapporterede han 5 Døde, 14 syge iland og 5 Rekonvalescenter ombord af en Besætning paa 30 Mand.

Allerede Kaptajn Schønheyder havde med Købet af Skonnerterne indberettet, at disse ifølge deres Størrelse maatte have en større Besætning end den oprindelig fastsatte paa 30 Mand; og nu udbad Løjtn. Rosenørn sig ogsaa en Besætning paa 50 Mand, ikke alene af ovennævnte Grund, men ogsaa fordi det fremgik af Forklaringer af Folk, som havde været opbragt af Kapere, at disse i Almindelighed havde 90—100 Md. ombord, og overfor saadanne vilde de danske Skonnerter være altfor ugunstigt stillede.

Efter at Kaptajn Schønheyder var kommet hjem og i sin sidste Rapport til Kollegiet havde anbefalet en større Besætning til Skonnerterne, resolverede Kongen under 3. Oktober, at Skonnerten *Macaria* skulde have 15 Mand og *St. Thomas* 10 Mand større Besætning, hvilket Kollegiet skulde foranstalte udsendt til dem.

For overhovedet at kunne sejle med Skibet under disse Forhold fik Løjtn. Rosenørn Generalgouvernørens Samtykke til at komplettere sin Besætning fra de i Vestindien paa denne Tid midlertidig oplagte Skibe, der ventede paa Ladning, naar Sukkerhøsten begyndte, og derved kunde *St. Thomas* vekselvis af og til foretage Kryds til 4. November med Udgangspunkt fra Bassinet eller St. Thomas Havn.

Da Feberen imidlertid ikke vilde tage af, foretog Skibet med Generalgouvernørens Samtykke en Tur til Guadeloupe og Martinique fra 4. til 18. November for at friske Mandskabet; d. 20. November underlagde Skonnerten sig Fregatten *Minerva,* som et Par Dage iforvejen var ankommen til Vestindien.

Macaria.

Den 11. September afgik *Macaria* fra St. Thomas og ankom næste Dag til Bassinet; under Indsejlingen kom den paa Grund, men blev flot efter 3 Timers Forløb ved Assistance af 20 Mand fra de i Havnen værende Handelsskibe, som blev belønnede med Ekstrabrændevin.

Her skulde Opholdet blive af længere Varighed; thi medens Sundheden ombord i dette Skib i Begyndelsen var ret god, saaledes kunde Chefen den 23. August rapportere: Besætningen frisk paa 3 Mand nær, samtidig med at *St. Thomas* havde hele sin Besætning syg, saa tog Feberen saa meget desto haardere fat senere hen, og den 21. Oktober maatte Løjtn. Rosenørn, under Løjtn. Bloms Sygdom rapportere, at indtil Dato var 1 Officer, Sekondløjtn. Holsten, Baadsmanden og 10 Mand døde af en Besætning paa 30 Mand.

Den 6. November afgik *Macaria* fra St. Croix til St. Thomas, og ved Fregatten *Minerva*'s Ankomst d. 13. s. M. underlagde Premierløjtnant Blom sig denne og opgav sin Sundhedstilstand saaledes: Af hans oprindelige Besætning paa 30 Mand er: 1 Officer, 1 Underofficer og 10 Mand døde, 1 hjemsendt som inkurabel, 2 paa Hospitalet, 15 Rekonvalescenter og 2 raske. Han havde ogsaa maattet komplettere sin Besætning fra Handelsskibene, og ligesom Chefen for *St. Thomas* ønskede han sin Besætning forøget til 55 Mand. Fra Fregatten fik han kort efter til Komplettering 1 Officer og 20 Mand.

Men nu tog Chefen for Fregatten *Minerva,* Kaptajn Krieger, af Hensyn til den store Sygelighed blandt Besætningerne paa de to Skonnerter, saa at Besætningerne ikke kunde arbejde, den Bestemmelse at lægge den daarligst sejlende af dem op, og lade begge Besætninger overtræde paa den anden;

men da han paa et Krydstogt med dem begge kom til det Resultat, at de omtrent sejlede lige godt, besluttede han at lade dem vekselvis være i Tjeneste en Maaned ad Gangen, saaledes at den ene var oplagt med Officerer, Regnskabsfører og 8 Mand, medens Resten af Besætningen overgik til den tjenshavende Skonnert, som desuden fik 15 Mand fra Fregatten. En medvirkende Aarsag til denne Bestemmelse var, at nu ved Sukkerhøstens Begyndelse, hvor Handelsskibene kunde begynde paa at faa Ladning, vilde det ikke være rigtigt at forbeholde dem deres til Skonnerterne afgivne Mandskab.

Den 4. til 15. December foretog begge Skonnerterne sammen med Fregatten et Krydstogt til San Juan paa Portorico med et Ophold der paa 8 Dage, og efter Hjemkomsten til St. Thomas, blev Skonnerten *St. Thomas* oplagt paa den ovenfor angivne Maade, medens *Macaria* overtog den første Maaneds Tjeneste.

Fra 16. til 23. December krydser *Macaria* mellem Øerne, og den 25. bringer Skonnerten Generalgouvernøren med Suite fra St. Croix til St. Thomas, hvor Fregatten *Minerva* saluterer Generalgouvernøren med 13 Skud og med Folkene paa Ræerne.

Fregatten *Minerva* (Kommandør-Kapt. J. Krieger).

Efter at *Minerva* som nævnt under Middelhavstogterne havde endt sin Mission i Middelhavet afsejlede Fregatten til Vestindien; d. 14. Oktober passeredes Strædet ved Gibraltar; Madeira saas d. 21. s. M., og den 10. November ankredes under Bochen Island ved St. Croix, hvor Chefen meldte sig hos Generalgouvernøren, af hvem han modtog nedenstaaende Instruktioner for hans Tjeneste i Vestindien:

1) Extrakt af allerhøjeste Rescript af 4. Novbr. 1782 med Hensyn til Vimpelføring etc. i St. Thomas Havn.

2) Kopi af allerhøjeste Resolution af 1. Septbr. 1816 betræffende Jurisdictionen i bemeldte Havn. — Endvidere har Hans Majestæt befalet, at De tager Sæde i den vestindiske Regering saa ofte Sager der forhandles, som angaae Øernes Søevæsen og Forsvar fra Søesiden.

Øernes Farvand foruroliges nu mindre af Insurgent Fartøjer end forhen, og der er Udsigt til at denne Roelighed torde nogen Tid vedvare. Den Konduite De har med den Dem allernaadigst, anbetroede Magt at observere, er paa det nøjeste at undgaa alt, som kunde give grundet Anledning til Anke fra det spanske Gouvernements Side og lige saa nøje alt, hvad som kunde billigen føre Insurgenterne paa de Tanker, at den danske Regiering handlede i Forening med Spanien til deres Betvingelse. — At paa samme Tid ingen Insolence eller Respekt Mangel mod Flaget taales, er det næppe nødvendigt at bemærke.

Naar Høsten og Sukker Udskibningen begynder, vil det være passende, at

Skonnerterne af og til holde Øje med og examinerer de Slupper og Barkasser, som fra denne Øe søger til Tortola, for at vanskeliggøre og om muligt hemme den Smughandel, som jeg uagtet den Møje, jeg gør mig for at forekomme samme, dog tror at finde Sted, især fra Vestendens Udskibnings Kajer til ikke ubetydeligt Beløb.

Gouvernements Huset St. Croix d. 11. Novbr. 1817.

Bentzon.

Fregatten lettede fra St. Croix d. 12. November og ankrede Dagen efter i St. Thomas Havn; angaaende de særlige Forhold her modtog Chefen følgende Kommunikation fra Kommandanten paa St. Thomas, Oberstløjtnant v. Holten.

Ifølge Befaling af Hs. Majestæt mig tilstillet igennem Hs. Exellence Geheime Statsminister de Rosenkrantz bliver paa St. Thomas at iagtage:

1) Bevæbnede Fartøjer under det ikke erkiendte Venezuelas Flag kan det ikke tiltrædes at indtage Vand eller at opholde sig 24 Timer i Havnen.

2) Handelsfartøjer, som intet Flag vise, tillades som hidtil Adgang til Frihavnen, dog maa drages Omsorg for, at intet for Koloniens Sikkerhed farligt Samkvem finder Sted mellem Indbyggerne og slige Fartøjers Mandskab, ligesom Politie Lovene nøje maa overholdes med Hensyn til de Passagerer, slige Fartøjer maatte medbringe.

3) Al Indladning af Krigsfornødenheder til Udførsel til hvilketsomhelst Sted forbydes indtil videre paa det allerstrengeste, og maa De dette Punkt Hr. Commandant overvaage med største Nøjagtighed.

Gouvernements Huset St. Croix d. 23. Oktober 1817.

Bentzon.

Endelig modtog Chefen d. 19. Novbr. Meddelelse om, at da der var Grund til at antage, at et bevæbnet og bemandet Fartøj, som var udrustet i England for at staa Insurgenterne bi, vilde anløbe St. Thomas Havn, maatte det nøje paases, at sligt Fartøj ej tilstedtes at ankre i Havnen.

Efter Ankomsten til Vestindien underlagde de to Skonnertchefer sig Kommandørkaptajn Kriegers Kommando, og denne udstedte en Instruks for dem, der ganske var i Overensstemmelse med de Instrukser, han selv havde faaet.

Fra 4. til 15. December foretog Fregatten sammen med Skonnerterne det tidligere nævnte Krydstogt til San Juan paa Portorico og vendte tilbage til St. Thomas Havn.

I Rapport af 26. December til Kollegiet meddeler Fregatchefen: Af Skonnerternes første Besætning, 60 ialt, er kun 36 tilbage. Fregatten mangler nu ialt 2 Underofficerer, som er sendt ombord hver i sin Skonnert, og 4 Mand (hvoraf 2 døde inden Ankomsten til Vestindien og de to ombord i *Macaria*), foruden 15 Mand afgivne til Skonnerten *Macaria*. »Jeg befrygter derfor, at

begge Skonnerterne bør oplægges og ret udluftes og uddampes, indtil Komplettering ankommer fra København, men vil først forhandle med Generalgouvernøren om det. Jeg har den Glæde at kunne meddele, at ombord i Fregatten er alt vel, ikkun 1 Mand paa Hospitalet. Vel indfalder af og til nogle heftige Tilfælde, men de er ligesaa hastig lykkelig helbredede, ligesom ogsaa det Mandskab, som havde været ombord i *St. Thomas,* og der var sygeligt, efter faa Dages Forløb, ved at anvende meget strenge Forsigtighedsregler igen var friskt. Jeg bør ej forbigaa, at Fregattens Overkirurg Petersen meget udmærker sig ved sin Aktivitet og Omsorg for de Syge.«

Og saaledes gik Aaret ud.

1818.

Den vestindiske Station.

Ved Aarets Begyndelse var Skonnerten *St. Thomas* oplagt til Udluftning og Desinfektion, medens Fregatten *Minerva* og Skonnerten *Macaria* krydsede mellem Øerne fra 31. December til 6. Januar, da de returnerede til St. Thomas; Dagen efter afgaar *Macaria* til Bassinet med Generalgouvernøren med Suite.

Den 9. Januar modtager Chefen for Fregatten følgende Skrivelse fra Generalgouvernøren:

»Hr. Kommandør-Kaptajnen vilde behage, saasnart De, efter at være ankommen til St. Thomas og der at have provianteret, er sejlklar, at afgaa med Fregatten *Minerva* til La Guayra og at lægge Kursen derhen, om Omstændighederne tillade det, mellem Archila og Roccas, fra La Guayra til Puerto Cabello, St. Marta og Cartagena, samt fra sidste Sted, om Konjekturerne skulde gøre saadant hensigtsmæssigt, tilbage til San Marta. Fra sidste Sted eller Cartagena maa Hr. Kommandør-Kaptajnen selv bedømme, om det efter de indhentede Oplysninger og andre Omstændigheder er raadeligst at gøre SO-Pynten af St. Domingo og krydse op langs Nordkysten af Portorico eller at følge Sydkysten af denne Øe.

To Kapere have især forøvet Voldsomheder mod danske Fartøjer; den ene føres af Jolly, hvis Signalement paa St. Thomas maa erfares; den anden af en Bernard Ferrera; dette Fartøj er en Skonnert af omtrent 64 Tons Drægtighed, er kobberbundet med Bunden malet hvid, med lyseblaa Sider og uden synderlig Anseelse af en Kaper, set paa nogen Afstand. — Disse maatte om trufne opbringes.

Skonnerten *Macaria* maa saaledes bemandes, at den kan forsvare Flaget, og hvis Fregatten ej kan afgive Mandskab, maa det fornødne Antal indtil videre tages af de i Øernes Havne liggende danske Koffardiskibe. Skonnerten *St. Thomas* skal jeg selv besørge sat i Fart, om Begivenhederne kræver det.

Egentlig Convoy, skønt de Kapere, som nu infestere Farvandene, ere blotte Sørøvere, anser jeg det ikke passende at indlade sig paa; men det er

en Selvfølge, at al den Beskyttelse og Facilitet, som kan gives vore Øers Handel og Ejendom uden Skade for Tjenesten af Hr. Kommandør-Kaptajnen ikke vil nægtes.

Gouvernementshuset St. Croix d. 9. Januar 1818.

Bentzon.

Fregatten kom imidlertid ikke afsted ligestraks paa Grund af Forholdene i Skonnerterne. Sekondløjtnant Andersen, som fra Fregatten var sendt ombord i *Macaria,* blev indlagt paa Hospitalet d. 14. Januar og døde 3 Dage efter af Klimatfeber; hans Afløser, Sekondløjtnant Kramer, blev indlagt d. 20. og døde d. 24. Januar; paa Grund af den store Sygelighed i *Macaria* blev det bestemt, at den skulde oplægges, og *St. Thomas,* hvor ombord der i den sidste Tid ikke havde vist sig Spor af Feber, gaa i Tjeneste istedet for. Den 19. Januar foregik Omskiftningen, og *Macaria* kom ikke i Tjeneste igen før den 4. Maj; paa dette Tidspunkt var der død 1 Officer og 14 Mand af Skonnertens oprindelige Besætning, og 2 Officerer og 8 Mand laant fra andre Skibe.

Fregatten *Minerva* havde mistet 6 Mand, de fire døde i *Macaria.* Chefen en second. Kaptajn Uldall havde været angrebet af Feberen, men kom sig igen, men ellers herskede der den bedste Sundhedstilstand ombord i Fregatten, rapporterede Chefen.

I Januar Maaned modtoges hjemmefra 26 Mand til Erstatning for de døde; de kom i to Skibe, hvoraf de 13 med Skibet *Anna Elisabeth* ført af Kapt. A. Krieger.

Forholdene var meget urolige paa dette Tidspunkt, og Skonnerten alene eller i Forbindelse med Fregatten konvojerede flere Gange danske Skibe mellem St. Croix og St. Thomas.

Forinden Fregattens Afsejling overleverede Chefen Kommandoen paa Stationen til Kaptajnløjtnant Blom paa *Macaria* med Ordre til at følge Instruksen af 22. November 1817.

Den 5. Februar afgik Fregatten fra St. Thomas; med Skibet fulgte en Agent ifølge Handelsstandens Ønske; Togtet forløb saaledes:

11. Februar—12.Februar La Guayra,

14. Februar—15. Februar Porto Cabello,

18. Februar—20. Februar San Marta.

Paa Grund af haard Kuling og stærk Strøm, som kørte Fregatten 3 Mil i Læ af Cartagena, hvilket Stykke ikke kunde krydses op mod Strøm og haard Kuling, lykkedes det ikke at anløbe Cartagena; i det haarde Vejr knækkede Fore-Mærseraa, og Spryddet havareredes, Mærssejl og Undersejl skørede; om Skibet udtaler Chefen i sin Rapport: »I den svære Kuling og Sø viste Fregatten sig som et godt Søskib. Med rebet Fok, fuldt Storsejl, klodsrebede Mærssejl og Stormaben, i næsten Undersejls Kuling og en meget krap og besværlig

Sø, der næsten var som Grundbraad, gjorde den ved Vinden 8 à 9 Miles Fart, førende sit Ror godt med næppe 2 Stregers Afdrift. Den tog vel Søer ind over Bakken, som kastedes langs Siden agter over Skansen, ligesom ogsaa nogle svære Søer brød ind baade i Læ og til Luvart agter ved Storrøstet over Skansen; men dette foraarsagedes ved den besværlige uregerlige Sø, og den fornødne svære Krængning.«

12. Marts—25. Marts San Marta, hvor Rejsningen blev repareret.

13. April tilbage til St. Thomas Havn.

Om Togtet rapporterer Chefen, at han paa alle Steder havde faaet den bedste Modtagelse, og han havde ikke truffet nogen Insurgentkaper. — Ved det sidste Ophold i San Marta var der officiel Indberetning om, at General Morillos havde slaaet Insurgenterne under Anførsel af Bolivar, som var faldet ind i Provinsen Caracas fra Guyana; Insurgenterne havde mistet 2.000 Mand.

Under Fregattens Fraværelse fra 5. Februar—13. April havde Skonnerten *St. Thomas* krydset mellem Øerne, overhalet en Del Koffardiskibe, men ikke truffet noget mistænkeligt Fartøj. I St. Thomas Havn assisteredes Havnemesteren d. 24. Febr. med at opbringe et mistænkeligt Fartøj, som opankredes under Fortet. — Under Udvarpningen fra Bassinet samme Dags Morgen havde Skonnerten det Uheld, at dens Varp sprang under en Byge, hvorved den ragede ombord i en amerikansk Brig, og begge Skibe fik et Par Smaahavarier.

Lige efter, at Skonnerten d. 17. April var kommen ind i St. Thomas Havn fik den Ordre til at gaa ud og eftersøge en Skonnert *Two friends,* Kapt. James Martin, der som mistænkelig havde været stoppet, men som d. 13. April havde sneget sig ud om Aftenen fra St. Thomas Havn og siden havde overhalet adskillige danske Fartøjer, og adskillige spanske i Sigte af Havnen; den var nu blevet set udenfor Havnen. Efter at have afsøgt alle Bugter mellem Havnen og Vestenden af St. Thomas uden Resultat, krydsedes om Natten vest for St. Thomas, og næste Morgen saas en Skonnert, som overhalede et Fartøj; den jages og tages endelig mellem Crab Island og Passagen efter at have faaet 1 Død og 1 saaret af Skonnertens Kanon- og Geværild, ligesom dens Sejl og Takkelage var temmelig medtaget. Kaptajnen, James Martin, toges ombord, medens Folkene arresteredes ombord i deres eget Skib, hvorefter dette indbragtes til St. Thomas og ankredes op under Fortet; Kaptajn og Besætning arresteredes paa Fortet. Af de ombord i Skibet beslaglagte Papirer maatte det fremgaa, at Skibet var bestemt til Kaperi.

Da Armaturen paa den tagne Skonnert ikke kunde indbringe noget ved Salg paa St. Thomas, foreslog Kommandanten, at den skulde udleveres mod Kvittering til Premierløjtnant Rosenørn, som kunde holde den vedlige, indtil den kunde realiseres til Fordel for Captorerne.

Den 25. April maatte Løjt. Rosenørn gaa iland paa Grund af et sygt Ben;

og fra 5. Maj til 28. Juni blev *St. Thomas* oplagt i Bassinet, medens *Macaria* nu gik i Tjeneste igen.

Den 2. Maj modtog Fregatchefen atter Ordre fra Generalgouvernøren om at foretage et Krydstogt til Fastekysten, saaledes at han kunde være i San Marta d. 15. Maj; om Cartagena skulde anløbes, overlodes til Chefens Afgørelse; om muligt skulde Fregatten løbe norden om Portorico og gennem Mond Passagen; hvis der saas Insurgentkapere her, skulde der gøres et Slag østpaa for at bibringe dem den Mening, at Fregatten krydsede under Portorico. Opholdet paa Fastekysten gøres saa kort som muligt, og der sejles lige hjem.

Dagen efter Modtagelsen af denne Ordre maatte Kommandørkaptajn Krieger aflevere Kommandoen til Kaptajn Uldall, da Kriegers Helbred i længere Tid havde været svækket, og Lægen ikke mente, at han kunde tage denne Tørn med Fregatten.

Den 4. Maj afsejlede Fregatten; opholdt sig i San Marta fra 9.—25. Maj og ankom til St. Thomas d. 18. Juni uden at have observeret noget mistænkeligt.

Otte Dage efter Fregattens Afrejse døde Kommandørkaptajn J. Krieger og blev begravet under militær Honnør i St. Thomas — han maatte bøde med Livet for at faa sit Ønske opfyldt om at komme tilsøs igen.

Under Fregattens Fraværelse havde *Macaria* udført en aarvaagen Tjeneste paa Søen; d. 9. Maj jager og overhaler han en Skonnertbrig, som hejser amerikansk Flag, og d. 19. og 20. Maj havde den jaget en Skonnert under venezuelansk Flag, men maatte opgive Jagten, da den ikke kunde indhente Skonnerten. Den 30. Juni afgik den fra St. Thomas til San Juan paa Portorico med 12 Forbrydere, som var sat i Jern paa Dækket; en spansk Officer med et Detachement Soldater modtog Forbryderne.

Nu var Ordren imidlertid kommen hjemmefra om, at *Macaria* skulde sælges; d. 2. August blev Kommandoen strøget og Besætningen overgik til *Minerva,* som tog den med hjem til København.

I April Maaned indstillede Kollegiet til Kongen, at Fregatten *Minerva* skulde gives Ordre til Hjemrejse i Midten af September, til hvilken Tid den under Bygning værende Korvet vilde kunne være færdig til at afgaa til Vestindien. Under 8. April approberede Kongen Forslaget; men en Uge senere rescriberede han Kollegiet, at Fregatten skulde afgaa fra Vestindien inden Orkantidens Indtræden, omkring d. 1. August.

Fra Fregattens sidste Ophold i Vestindien er kun at berette følgende Begivenhed: Den 23. Juni kom en Koffardikaptajn ombord med 2 Mand af sin Besætning, som havde vist sig opsætsige; den ene forblev ombord i Fregatten, medens den anden straffedes med 27 Slag Tamp og gik atter ombord i sit eget Skib.

Den 2. August tilskrev Fregatchefen, Kaptløjtn. Rosenørn, som paa det

Tidspunkt var paa Fastekysten, at han efter Fregattens Afrejse var Højstkommanderende Søofficer i Vestindien og underlagt Generalgouvernøren, samt tilstillede ham de modtagne Instruktioner og Ordre for Tjenesten.

Den 3. August afsejlede Fregatten *Minerva* fra Vestindien og dermed forlod den sidste danske *Sejlfregat* som Stationsskib de Vestindiske Farvande, hvor Tjenesten fremtidig varetoges af Korvetter og Brigger. Hjemrejsen foregik uden nævneværdige Begivenheder i eet Stræk til København, hvortil Fregatten ankom d. 9. September, og d. 17. s. M. blev Kommandoen strøget.

Af Fregattens Besætning var Chefen, 2 Officerer, 1 Underofficer og 15 Mand døde; af disse var 1 Underofficer og 1 Mand faldet overbord og druknet; 2 Mand var faldet ned fra Vejret, 1 Mand død af gammel Benskade og 5 Mand døde af Nervefeber (Tyfus); 2 Officerer og 4 Mand var døde ombord i *Macaria,* saaledes at i Fregatten var faktisk kun Chefen og 2 Mand døde af Klimatfeber, et smukt Bevis paa den Omhu og Dygtighed, hvormed Skibets Læge og Befalingspersonel søgte at imødegaa Klimatfeberen, som paa det Tidspunkt rasede i Vestindien. Nissen skriver for Aaret 1817: »Dette Aar var meget usundt; den gule Feber rasede her, især blandt Søfolk. Der døde 421 hvide og 291 kulørte; til andre Tider havde de kulørte altid det største Antal Døde. Der døde ogsaa 41 Soldater; jeg har aldrig før kendt saa mange Døde under det danske Flag; for der var kun 140 Mand ialt. Grav-Graveren tjente i dette Aar over 2.000 Dollars.«

For Aaret 1818 skriver han: »Der døde 181 hvide og 291 kulørte Personer, foruden 24 Soldater.«

Paa hele Togtet blev kun afholdt een Krigsret foranlediget ved, at en Soldat klagede over en Styrmand; denne blev frikendt, og Soldaten fik 27 Slag Tamp. Alle Forseelser klaredes i Mindelighed med Tamp eller Bøjestraf.

Efter at Skonnerten *St. Thomas* havde været oplagt i Bassinet fra 5. Maj, gik den atter i Tjeneste d. 28. Juni og fik kort Tid efter Ordre til at foretage et Togt til Fastekysten.

5. Juli forlod St. Thomas.

10.—16. Juli San Marta.

17.—19. Juli Cartagena.

22. Juli—3. August San Marta.

Holdt Søen til 23. August, da den ankom til St. Thomas.

Medens Sundhedstilstanden i den sidste Tid havde været god ombord i Skonnerten, rapporterede Chefen, »at under Opholdet i San Marta begyndte Mandskabet at skrante; jeg gav dem efter Kaptajn Uldalls Raad da hver Dag ferskt Kød, og da Grynene slap op (til Vandgrød) Cacao istedetfor, og al Sygdom og Skranten hørte op.«

Efter Ankomsten til St. Thomas fortsatte Skonnerten alene Stationstjenesten, idet *Macaria* var solgt og *Minerva* sejlet hjem.

Fra 25. August til 24. September var Skonnerten oplagt i Bassinet, hvor den maatte anskaffe ny Master og Bom, da de gamle var raadne og skørede. Desuden viste det sig, at Skonnerten trængte til en ny Kobberforhudning, men Generalgouvernøren erklærede ikke at kunne undvære Skonnerten, hvorfor dette Spørgsmaal blev opsat til Korvetten *Diana*'s Ankomst.

Den 1. September hjemsendte Chefen sin Næstkommanderende, Sekondløjtnant Hollander, som efter Landfysikus Attest ikke uden Fare for helt at miste Helbredet kunde blive i det tropiske Klimat. Til Næstkommanderende ad interim antog han Styrmand Dahl.

Den 27. September sejlede den til San Juan paa Portorico med 8 Fanger, hvor den opholdt sig til den 3. Oktober; derefter krydsede den mellem Øerne, og den 20. Oktober indtraf følgende Begivenhed, hvorom Chefen beretter i sin Rapport af 30. Oktober 1818:

»Tirsdag den 20. Oktober krydsede under San Juan. Kl. 4½ Em. gjorde klar til at ankre i Cruits Bay, da en Skonnert, som jeg saa under mit Læ, fyrede et Skud; Vind O. N. O., Byger med stærk Regn. Bemanding ombord med Chef, Styrmand og Lods 30, 2 Syge til Hospitalet, effektiv Bemanding 28 Mand. Gjorde klart Skib og holdt ned til Skonnerten, som under Fugleklippen drejede til og braste bak; holdt ned til ham. Kl. 5 vendte han og stod mod mig; løb ham paa luv Boug, hejste Flag og Vimpel, gav et skarpt Skud og vendte med ham. Han hejste Dambrædt Flag og ligeledes Vimpel og fyrede et skarpt Skud. Han var (som det senere oplystes) armeret med 8 Stk. 18 ℔ Caronader og en lang 12 ℔ Kanon paa Pivot, og havde en Besætning paa 110 Mand. — Kl. 5½ Em., da jeg var ham paa ½ Caronades Skud Afstand, gav han mig sit Lag med Skraa, der blev besvaret, og da han forcerede Sejl og kneb op under mit Læ for at entre mig, firede jeg Skøderne af, braste Topsejl levende, gav ham enkelte Skud og lod ham komme op. Kl. 6 kom meget svære Byger paa med Regn, min Haandarmatur blev derfor upaalidelig; jeg satte derfor Sejl og han forfulgte mig. Jeg kneb op bide Vind for at faa ham over i Læ; han forcerede. Kl. 6½ var det meget mørkt, og en svær Byge nødte mig til at bjærge Sejl. Jeg tabte ham af Sigte agterude og holdt ind til Christianssted, hvor jeg ankrede Kl. 11¼. Generalgouvernøren lod mig besætte med 24 frivillige kulørte Søfolk af Brandkorpset, 6 frivillige Matroser, 10 Soldater og 3 Officerer, 2 af Brandkorpset og Løjtn. Meyer af Soldatesken.

Den 24. Oktober gik jeg under Sejl fra St. Croix, og derefter søgte jeg i fire Dage efter det fjendtlige Fartøj, som siden erfaredes at være Kaperen *Condor,* som før havde hørt til Brions Eskadre, men forlod ham paa Marguerite og nu røvede paa egen Haand under meksikansk Flag. Den havde faaet B. B. Lønning indskudt og nogle blesserede og døde. *St. Thomas* selv havde ikke faaet anden Skade end nogle Skraa- og Geværskud i Sejlene og Lønningen; to af

Caronade Rapperterne var gaaet fra hverandre ved deres egne Skud. Kaperen viste sig ikke mere i Farvandene.«

Ved Tilbagekomsten til Bassinet afleveredes de modtagne Folk; men Generalgouvernøren gav Kaptajnløjtnant Rosenørn Ordre til at forhyre Folk billigst mulig, saaledes at Besætningen blev bragt op til 70 Mand, hvilket skete.

Den 23. November underlagde Skonnerten sig Chefen for Korvetten *Diana,* som da var ankommet til Vestindien, og fik Ordre til at afmønstre de 16 Mand, som havdes udover det nu reglementerede Antal, og samtidig fik Skonnerten en ny Næstkommanderende, Sekondløjtnant Rathsach, fra *Diana.*

Den 24. November indberetter Kaptajnløjtnant Rosenørn til Chefen for *Diana,* at efter paalidelige Efterretninger opholdt følgende Fartøjer sig i de nærmere Farvande: 1 »Sloop of war« paa 22 Kan. nord for Spanish Town (Jamaica), 1 Hermafrodite Skonnert (Skonnertbrig) paa 10 Kan., en svær Skonnert under Soldier Point og en liden Kaper-Skonnert paa 1 Kan. og 30 à 40 Mands Besætning, som *St. Thomas* har jaget under Crab Island.

Han oplyser om Flagene: Meksikansk Flag: Dambrædt, blaat og gult med blaa Kant; Venezuela og Caracas: gult, blaat og rødt; Buenos Ayres: blaat og en Inskription, som han ej havde set.

Den 2. December rapporterede Chefen for *Diana,* at Kaptajnløjtnant Rosenørn havde haft Feber, men nu var i Bedring.

Korvetten *Diana* (Kaptajn J. A. Suenson).

Ved kgl. Resolution af 8. April 1818 bestemtes, at den under Bygning værende Korvet *Diana* skulde sendes til Vestindien, saasnart den var ekviperet færdig; Skibet stod dengang endnu paa Stabelen, saa det var en hurtig Benyttelse af Skibet, som ogsaa faldt uheldig ud.

Den 27. Juli blev Kaptajn Jean Andrè Suenson udnævnt til Chef for Korvetten med Kaptajnløjtnant P. N. Skibsted som Næstkommanderende, 3 Premier- og 4 Sekondtløjtnanter.

Den Chefen medgivne Instruktion var enslydende med den, som Chefen for Fregatten *Minerva* havde faaet for sit Ophold i Vestindien, blot at der var tilføjet en Paragraf om de kgl. Krigsskibes Jurisdiktion i Vestindien i Henhold til det kgl. Recript af 4. Marts d. A.

Kollegiet gav Chefen Tilladelse til paa Udvejen at anløbe Madeira for Indkøb af Vin til Mandskabet m. m., samt meddelte ham, at Kaptajnløjtnant Rosenørn var bleven beordret til at underlægge sig hans Kommando.

Med Skibet havde Kongen givet Tilladelse til at give P. P. Gall fri Overfart; han havde søgt Ansættelse som Underofficer ved den vestindiske Hærstyrke, men var blevet kasseret for Legemssvaghed og vilde nu søge Ansæt-

telse i et af de vestindiske Handelshuse; Kollegiet gav Tilladelse til, at Skipper O. L. Werner gik med paa egen Bekostning for at søge Beskæftigelse derude, da han ingen kunde faa derhjemme.

Ved Ankomsten til Vestindien skulde Chefen afgive en af sine Officerer til Skonnerten *St. Thomas,* istedetfor den derfra hjemvendte Løjtnant Hallander.

Togtet forløb saaledes:

1. September hejses Kommando i Flaadens Leje.
15. » Udlægning paa Rheden.
17. » Afgang fra København.
19. » » » Helsingør Kl. 2 om Natten.
4.—7. Oktober anløbes Falmouth for Storm.

Udfor den portugisiske Kyst mødte Korvetten et portugisisk 74 Kanons Linieskib *Vasco da Gama,* der holdt ned mod *Diana* og sendte et Fartøj med to Officerer ombord for at forespørge, om den ikke havde mødt nogle Insurgentkapere, som Linieskibet laa og krydsede efter, men Svaret blev benægtende.

22.—26. Oktober Madeira.

23. November Ankomst til St. Croix.

Dagen efter modtog Chefen en Instruks fra Generalgouvernøren, der foruden at indeholde det samme som Chefen for Fregatten *Minerva* udtalte:

»... Foruden armerede Fartøjer med venezuelansk Flag og Kaperbreve mødes ogsaa armerede Fartøjer med Kaperbreve fra Artigas, endog uden Kaperbreve; jo mere saadanne kan holdes fra vore Farvande jo bedre, og dette vil formodentlig bedst kunne tilvejebringes ved Kystfartøjernes jævnlige Krydsen mellem Tortola, St. Jan, St. Thomas Passagen, Crab Island, Portorico. Bestemt Instruktion i denne Anledning kan ikke gives, Hr. Kaptajnens Konduite vil bedre end en saadan tilsige Dem, hvorledes ethvert Tilfælde maa blive at behandle. — Dog antager jeg som rigtig og passende, at vi ikke, heri fra vore egne Kyster, forfølger eller fordriver tvetydige Fartøjer, naar saadanne ikke paa vort Territorium eller ved at molestere vor Handel har gjort sig skyldige og derved fortjent til at opbringes og anholdes til Undersøgelse og Dom; at holde Farvandet frit mellem vore egne Øer er naturligvis en af de første og nærmeste Bestemmelser for Krydseren, samt at forhindre Kontrabande-Handel mellem de danske og de fremmede Naboøer.«

Gouvernementshuset d. 24. November 1818. Bentzon.

Indtil 7. December opholdt Korvetten sig ved Øerne; d. 6. s. M. modtog Chefen følgende Skrivelse fra Generalgouvernøren:

»Det vil alt være Hr. Kaptajnen bekendt, hvormeget i den sidste Tid vor vestindiske Fart har lidt af Sørøverne og tildels af ulovlig Opbringelse og

Condemnation paa Marguerite. Jeg har derfor anset det nødvendigt at hensende til den venezuelanske Regering en paalidelig Mand for at komme paa en bestemt Fod, enten af Fred og Rolighed, eller aabenbar Fejde med disse Folk. For at give et bedre Indtryk, har jeg anset det hensigtsmæssig, at Fregatten under Deres Befaling afgik didhen, og jeg maa derfor anmode Dem om at gaa til Marguerite og ilandsætte Hr. Beneditte, til hvem denne Mission er betroet, og efter at have taget ham igen begive Dem hertil.

Det vil næppe være fornødent for Hr. Kaptajnen at anmærke, at enhver Handling maa undgaas, som kunde konstrueres som en Anerkendelse af den venezuelanske Regering, men at det forresten vil være passende i enhver ligegyldig Sag at vise al Høflighed, da det ingenlunde er gavnligt, at Insurgentregeringen skulde komme paa de Tanker, at den danske Regering betragter den med ondt Øje.«

Den 7. December afsejlede Korvetten fra St. Thomas; Opholdet i Marguerite varede fra 10.—17. December, og den 21. var Korvetten tilbage i St. Thomas Havn.

Ved Ankomsten til Marguerite modtog Chefen to Breve paa Spansk, et fra Insurgentgeneral Arismendi og et fra Admiral Brion, hvori nægtedes Tilladelse til at gaa iland uden i officiel Mission. Chefen svarede, at han medførte Adjudanten ved det danske Gouvernement paa St. Croix, som havde Depecher til Regeringen paa Marguerite og Admiral Brion; forsikrede, at han ikke havde nogen fjendtlig Hensigt, men kun ønskede Tilladelse for nævnte Officer til at komme iland og forhandle med D'Hrr., hvorved sikkert mange Misforstaaelser vilde blive hævede.

Efter at Tilladelsen derpaa blev givet, gik Chefen med Kaptajn Beneditte i Land for at hilse paa Generalen og Admiralen, som tog vel imod dem.

Ved Ankomsten havde Korvetten ikke saluteret, hvorover der var Misfornøjelse, da Englændere, Amerikanere og Franskmænd plejede at gøre det. For at bøde herpaa blev der ved Admiralens og Generalens Genvisit ombord saluteret med 9 Skud for hver, hvilke blev besvaret fra en Fregat, en Brig og 2 Batterier iland. Ved Afrejsen saluteredes Korvetten med 7 Skud, som blev besvarede.

Det viste sig, at Insurgentflaget havde 8 Stjerner i den øverste gule Stribe; Admiralsflaget var gult med 8 Stjerner.

I den resterende Del af Aaret forefaldt ingen Begivenheder af Betydning.

Den 2. Marts paalagdes det Kollegiet ved en Parolbefaling i hvert Aars December Maaned at indberette til Kongen de til Sø-Etaten hørende, som ved Mandighed, Troskab, Indsigt eller paa anden Maade havde udmærket sig i den Grad fremfor deres Lige, at de kunne agtes fortrinlig værdige til Hs. Majestæts særdeles Opmærksomhed og Naade.

De mange sørgelige Dødsfald i Vestindien med paafølgende dyre Begravelser i Land havde det gode, at de medførte en glædelig Forandring i et hidtil gældende uheldigt Forhold.

Efter de gældende Anordninger skulde Omkostningerne ved Begravelsen af Folk i Tjenesten betales af den afdødes Efterladenskaber, hvilket havde til Følge, at naar en Person døde ombord, blev der straks afholdt Auktion over hans Ejendele — »man raslede om den Dødes Epauletter« — og slog det indkomne ikke til, søgtes Erstatning hos den afdødes Familie. Da denne som oftest var Enker og Børn i smaa Kaar, faldt det haardt for dem at udrede Beløbet, jo mere jo større de var, og de kunde dog ikke gøre for, at deres Forsørgere døde paa et Sted, hvor Begravelsesomkostningerne var langt større, end om han var død i Hjemmet.

Grundet paa disse Betragtninger indstillede Kongen til Kollegiet, »at de fornylig i Vestindien afdøde 4 Officerer og de simple Mænds Begravelser maatte gaa paa Ekviperings-Fondets Regning,« og »at alle herefter tilsøs paa lange eller kortere Rejser, hvad enten de begravedes iland eller sattes overbord i Søen, maa skænkes fri Begravelser eller de Requisita, som Ligene ere udi, og som til deres Nedsynkning i Dybet behøves«, hvilket fik kgl. Approbation d. 17. Oktober 1818.

1819.

Skonnerten *St. Thomas.*

Ved Aarets Begyndelse blev den underkastet en nødvendig Reparation paa forskellige Omraader (Fokkemasten forkortet 5 Fod p. Gr. af Raaddenskab, Kobberhuden repareret m. m.) til en Bekostning af ialt 800 Piastres.

Den 16. Februar blev 8 Mand af Skonnertens Besætning ombyttet med samme Antal fra et dansk Koffardiskib, hvor sidstnævnte havde været opsætsige.

Ifølge Generalgouvernørens Ordre afsejlede Skonnerten d. 19. Maj til St. Kitts og derfra med Regeringsraad Rosenørn til Guadeloupe og vendte tilbage til St. Croix d. 3. Juni.

Efter at Salget af Skonnerten *Macaria* var faldet uheldigt ud, blev det ved kgl. Resol af 10 Marts 1819 befalet, at Skonnerten *St. Thomas* ikke skulde sælges i Vestindien, men, naar Briggen *St. Croix* var kommet derud, sejle hjem for at tages i Brug i de hjemlige Farvande; ved kgl. Resol. af 28. Marts approberedes Kollegiets Indstilling, at Skonnerten skulde afgaa fra Vestindien i Begyndelsen af August af Hensyn til Orkantiden. Den 1. August afsejlede *St. Thomas* fra St. Thomas; forinden havde Chefen faaet Tilladelse til at forhyre en Styrmand til Hjemrejsen; da hverken hans eller Næstkommanderendes Helbred var paalideligt.

Den 26. August Kl. 5 Fm. under stiv Kuling faldt Chefen, Kaptajnløjtnant

Rosenørn under en svær Overhaling overbord agter i Læ; i Farten fik han fat paa Loglinien, men den sprang inden en Ende kunde stikkes paa; der blev gjort, hvad der kunde for at redde ham, men alt forgæves. Derefter overtog Sekondløjtnant Ratsach Kommandoen og førte sammen med den forhyrede Styrmand Skibet hjem. Paa Vejen maatte Marstrand anløbes paa Grund af Storm. Den 13. September ankom Skonnerten til København, og Dagen efter blev Kommandoen strøget; ialt var der død ombord 1 Officer, 1 Underofficer og 9 Mand.

Korvetten *Diana.*

Den 23. Januar modtog Chefen Ordre fra Generalgouvernøren om muligt at opbringe Briggen *Orinoco,* Kaptajn Dubouis og Skonnerten *Virginia,* Kaptajn Audivet, som er løbet bort fra Insurgenteskadren og paa egen Haand har plyndret danske Skibe.

Efter et flere Dages resultatløs Kryds fra 23.—26. Januar, letter Korvetten igen d. 5. Februar, og d. 8. s. M. ses en mistænkelig Skonnert og en Slup til Ankers ved Vestenden af Crab Island. Fartøjerne lettede straks; Sluppen hejste dansk Flag og holdt plat af for Vejret. Skonnerten hejste Insurgentflag, hvorefter den blev jaget og hilst med 3 skarpe Skud. Ankommet op under Portorico, havde Skonnerten kun Valget imellem at sejle paa Land eller overgive sig; den valgte det sidste, og det viste sig at være Skonnerten *Virginia.* Straks efter at Kaperen var taget, kom Skipperen for den danske Slup *Elisa* ombord og meldte, at den foregaaende Nat, da han laa til Ankers ved Portorico, havde nogle af Kaperens Besætning været ombord og plyndret ham; han genkendte to af Besætningen, som ogsaa tilstod.

Skonnerten var i en meget daarlig Forfatning, saa at Korvetten maatte tage den paa Slæb til St. Thomas, hvor Ankomsten fandt Sted d. 10. Februar. Efter afholdt Forhør ombord, der var afsluttet d. 13. Februar, blev Skonnerten afleveret til Havnemesteren og Besætningen til Kristiansfort.

Generalgouvernøren udtalte sin Glæde over det forefaldne og udtrykte Haabet om, at Briggen *Orinoco* ogsaa snart maatte blive opbragt. Dette var ogsaa nær gaaet i Opfyldelse, thi under et Kryds paa Sydsiden af Portorico d. 23. Februar observeredes to Sejlere, en Brig og en Hermaphrodite Skonnert (Skonnertbrig), som holder ned mod Fregatten; Kl. 3 hejser Briggen som var *Orinoco* Insurgentflag og Kommandostander, det andet Fartøj Vimpel. Fregatten jager dem; men Kaperne drejer til Vinden, saa at Fregatten ikke kan naa dem inden Mørkets Frembrud, hvilket de benyttede til at undslippe trods al Paapasselighed fra Korvettens Side, hvorefter Korvetten returnerer til St. Thomas.

Dagen efter d. 26. Februar viste en Insurgenteskadre sig udenfor St. Thomas, bestaaende af: 1 Korvet, 3 Brigger, 1 Skonnertbrig og 3 Skonner-

ter under Kommando af Kommandør Joly, som havde sin Stander hejst ombord i Korvetten. Eskadren sendte Fartøj iland med Officer med et Brev til Kommandanten med Anmodning om at faa at vide, hvorvidt det var sandt, at Skonnerten *Virginia* var blevet sænket med Insurgent Flag og Vimpel, hvilket blev meddelt ham ikke at være Tilfældet.

Samme Dag blev Løjtnant Sandholt fra *Minerva* sendt ombord i Insurgenteskadren med Anmodning til Chefen om at fjerne sig fra vore Øer, da det ellers vilde se ud som om Havnen var under Blokade, samt at undlade at visitere Fartøjer under vore Kyster. Kommandør Joly var meget høflig mod den danske Officer, gjorde Undskyldning for, at han var kommet saa nær under Kysten, meddelte at han havde strenge Ordrer til at respektere det danske Flag, samt at han vilde afsejle saasnart det Fartøj var kommet ombord, han havde sendt ind for at hente den Kaptajn, der var Chef for den af *Orinoco* tagne Skonnertbrig. Samme Dag afsejlede Eskadren.

I April havde St. Thomas Besøg af en fransk Eskadre paa 3 Fregatter og en Brig under Admiral Duperry.

Fra 25.—30. Maj var Korvetten med Kommandanten paa Portorico for at faa udleveret nogle Desertører. Ved Letningen fra Aguadilla Rhed d. 30. Maj observeredes en Skonnert under spansk Flag, som forcerede vestpaa. Da Skibets skarpe Skud kunde naa den, braste den bak og hejste Artigos Flag (halvt rødt og halvt blaat paa langs). Skonnerten hvis Navn var *Los Colonias* opbragtes og førtes til St. Thomas, hvor den med sin Besætning blev afleveret til Kommandanten d. 8. Juni.

I St. Thomas laa en engelsk Eskadre bestaaende af et Linieskib, en Fregat og en Brig samt en Kaperskonnert under Artigos Flag, som Briggen havde taget under Luvart Øerne. Efter Forlydende skulde Insurgenterne have taget Porto Bello. Admiral Brion skulde paa San Marguerita have gjort Opstand mod General Arismendi og arresteret ham og Kommandør Joly, saa at der formentlig ikke i nogen Tid vilde vise sig Kapere derfra. Derimod saa det ud til at ville tage Overhaand med Kapere under Artigos Flag, som sandsynligvis blev udrustet med falske Papirer forskellige Steder.

Det vidstes, at den engelske Eskadre under Orkantiden gik til Bermudas og los Roccas, den franske Eskadre til Newfoundland. Den 1. Juli forespurgte Korvetchefen Vicegouvernør Scholten, om Korvetten skulde oplægges i St. Thomas under Orkantiden eller afgaa til Nordamerika. Vicegouvernøren svarede, at da Besætningen udsattes for Sygdom under Oplægning i St. Thomas, skulde Korvetten afgaa saa betids, at den kunde være udenfor Orkanzonen inden d. 25. Juli, hvilket ogsaa skete.

Hermed undgik Korvetten den voldsomme Orkan, som hjemsøgte St. Thomas og St. Jan Natten mellem d. 21. og 22 September, hvorom Vicegouvernør Scholten i sin Indberetning til Kongen berettede: I Havnen for-

liste eller gik under 7 Fuld-Skibe, 14 Brigger, 31 Skonnerter, 21 Barker og 26 Baade, medens kun det engelske Admiralskib *Salisbury,* et dansk Skib, 1 Skonnert og 1 Slup samt 10 Baade reddede sig, det engelske Admiralskib dog kun med Nød og næppe, skønt dets Ankre og Kæder holdt; i Crab Bay paa St. Jan blev den engelske Orlogsbrig *Flag* afmastet.

Selve Byen St. Thomas var sluppet forholdsvis heldig fra Orkanen, hvorimod den øvrige Del af Øen og St. Jan var slemt medtaget. Paa St. Thomas opgjordes Skaden paa Plantagerne til 400.000 Rdl. D. C.

Det engelske Admiralskib, hvis Chef var Captain John Wilson, ydede fortrinlig Assistance, reddede med højeste Livsfare 15 Mand fra at drukne og gav under sit 6 Dages Ophold efter Orkanen al mulig Assistance med Bjergning af det strandede Gods og med at hjælpe de strandede Skibe af Grunden. Til Tak for denne Tjeneste undtog Vicegouvernøren den engelske Ø Tortola, som havde lidt frygtelig under Orkanen, fra det Udførselsforbud af Proviant, som han saa sig nødsaget til at udstede for at hindre Hungersnød paa de danske Øer.

Den 23. Juli forlod Korvetten St. Thomas med Kanonerne ladet med Skarpt, og derefter formede dens Ophold sig i de nordamerikanske Fristater sig saaledes:

4. August—16. September New York.
20. September—24. September Newcastle (Karantaine).
24. September—7. Oktober Filadelfia.
12. Oktober—23. Oktober Norfolk.

Det var første Gang et dansk Orlogsskib havde besøgt de amerikanske Fristater siden deres Frihedserklæring, og det blev modtaget med stor Elskværdighed, hvortil særlig bidrog, at Skibet gjorde megen Lykke paa Grund af dets smukke Udseende og Mandskabets gode Opførsel, hvorom den danske Generalkonsul i Filadelfia, Geheimelegationsraad Petersen, indberettede til sin Regering. Desuden udtalte Generalkonsulen i en Rapport: »... Jeg har allerede haft den Ære at melde, at Fregattens Bygning og Holdning var blevet meget rost i dette Land, hvor de fleste forstaa at bedømme Skibbygning; kun beklager jeg, at alle fandt det underligt og anmærkede, at vore Søofficerers Uniform er saa yderst simpel, og at ingen af dem, ikke engang Kaptajnerne har Epauletter. Maaske turde der, om en behørig allerunderdanigst Forestilling blev gjort, blive bevirket en Undtagelse for de Officerer af Etaten, som gør Tjeneste udenlands — — for dem som forbliver i Fædrelandet er Sagen ubetydelig, men for Nationens Anseelse og for vore brave Officerers Skyld, der fortjener at ses lig andre Nationers, vover jeg at udbede mig at det kgl. Kollegium vil tage denne Sag i gunstig Overvejelse ... ogsaa af Hensyn til Orlogsbesøget næste Aar.«

Anm. Af økonomiske Hensyn var Epauletter for alle Officerer undtagen Admiralerne blevet afskaffet ved kgl. Befaling af 29. Juli 1812.

Generalkonsulens Skrivelse har sikkert bidraget til, at Epauletter igen blev indført for Officererne i 1822.

Den 21. November under Passage over til St. Croix opbragte Korvetten Skonnerten *Brion* under venezuelansk Flag og Vimpel, som laa til Ankers ved Vestenden af St. Thomas. Chefen for Korvetten gav Briggen *St. Croix* Ordre til at føre Skonnerten til St. Thomas Havn og aflevere den til Myndighederne. Kommandanten her frigav imidlertid Skonnerten, da der ingen Anke var fremkommet imod den, og den heller ikke havde begaaet nogen Fornærmelse mod dansk Flag eller Handel.

For Resten af Aaret intet at bemærke udover en Del Sygelighed ombord, dog uden dødeligt Udfald.

Briggen *St. Croix* (Kaptajnløjtn. H. D. B. Seidelin).

Briggen *St. Croix* afsejlede efter en Uges Ophold ved Helsingør d. 23. September; over Nordsøen havdes saa daarligt Vejr, at Chefen fandt sig foranlediget til at anløbe Plymouth fra 14.—16. Oktober for *at* udhvile Folkene, der havde lidt meget af Regn og Sø, *at* sætte Undergodset og *at* anskaffe en ny Hækjolle, som var forlist paa Overrejsen.

Den 14. November ankom Briggen til St. Croix og underlagde sig Chefen for Korvetten *Diana.* Den 10. November døde Premierløjt. Vostrup af Tyfus og blev sat i Søen Dagen efter.

Briggen deltog i Stationstjenesten med Korvetten og kom d. 21. November til at deltage i Opbringelsen af Skonnerten *Brion,* som ovenfor omtalt.

Korvetten *Dianas* Togt fortsattes med Jagt efter Kapere, af hvilke enkelte tilhørende Brions Eskadre nu og da viste sig i Farvandene, men forholdt sig rolige, og sejlede enten til eller fra St. Bartholomæus.

Den 4. Marts viste en Kaper sig tæt udenfor St. Thomas under engelsk Flag og Vimpel, der hurtigt forsvandt efter at en Officer havde været ombord i den og set, at den førte 14 Caronader og 2 lange Kanoner; det konstateredes senere at være en Kaper under Artigos Flag.

I Juni forefaldt en Jagt paa en Kaper, som er et saa karakteristisk Eksempel paa Kaperforfølgelsen i de vestindiske Farvande, at den fortjener en udførligere Omtale.

Efter d. 6. Juni at være blevet underrettet om, at en Kaper, som havde taget et dansk Fartøj, laa under Culebra, lettede Korvetten straks og kom samme Eftermiddag udfor Øen, hvor den saa en lille Skonnert holde ind i Havnen. Korvetten skød et skarpt Skud, hvorefter Skonnerten hejste dansk Flag, og en lille Sejlbaad, som fulgte den, hejste venezuelansk Flag. Jagt og Skydning fortsattes, men Skuddene kunde ikke naa. Kl. 6 Em. opbringes et Fartøj, som

staar ud fra Kaperskonnerten; det var Chaluppen *Boldoch* under engelsk Flag fra St. Thomas. Om Natten ankredes saa tæt ved Revet, som Lodsen kunde bringe Korvetten. Næste Morgen sendtes et Fartøj med Officer ind til Kaperen, som hed *le Buitre,* Chef Lieutenant de Fregatte J. Raffethy, paa 8 Kanoner og med 80—100 Mands Besætning, med Opfordring til Kaptajnen om at komme ud med Skonnerten og ombord med Papirerne. Kaptajnen undskyldte, at han ikke kunde komme ud med Skibet, da han ikke havde Sejlene underslaaet. Kaperføreren gik imidlertid selv ombord, hvor Chefen meddelte ham, at han paa Grund af Opbringelsen af de to danske Fartøjer maatte indbringe ham til St. Thomas til Undersøgelse og beslaglagde hans Papirer. Derefter fortsætter Chefen i sin Rapport til Generalgouvernøren: »... Jeg lod Kaperføreren skrive et Brev til hans første Officer med Ordre til at komme ud til mig med Skonnerten. Det blev sendt i Land med hans lille Jolle; men da Kaperføreren, som forekom meget beskeden og forknyt, siden forsikrede mig, at Skonnerten ej kunde komme ud, da den havde alting i Land, manglede Ballast og ej havde Sejlene underslaaede, og at muligt hans Mandskab ej vilde arbejde, saa besluttede jeg at sende et Fartøj med en Officer og Mandskab ind, hvormed jeg lod Kaperføreren følge, for at ingen Uorden skulde ske med hans Mandskab, især da han forsikrede mig, at han skulde komme ud saa hurtigt som muligt. — Den med Fartøjet udsendte Officer blev vel modtaget i Kaperen, Mandskabet var villigt til at gøre alting i Stand, og Kl. 12 var Skonnerten i Stand til at varpe ud, da ganske uformodentlig en af Kaperens Folk peb alle Mand op og spurgte dem, om de ønskede at gaa til St. Thomas eller Marguerita, hvortil alle straks svarede Marguerita. Kaptajnen gjorde Undskyldning for Løjtnanten, at det ej var hans Skyld, men Mandskabets, at han ej kunde holde sit Løfte til mig; uagtet Løjtnanten sagde dem alt det onde, der vilde flyde deraf, saa blev denne dog nødsaget til at komme ombord igen.

Saasnart jeg var blevet underrettet herom lettede jeg med Fregatten, holdt saa langt ind som muligt og gav Skonnerten nogle Prøveskud; straks efter det første blev der fra Land lidt ovenfor Kaperen skudt et lidet Kanonskud.«

Da Chefen indsaa Umuligheden af at komme ind til Kaperen med Korvetten, sendte han samme Aften en Officer til St. Thomas for af Kommandanten der at faa armeret en Skonnert til at tage Kaperen med. Kommandanten svarede, at han ikke kunde give Ordre hertil, men at man mulig kunde faa et af de i Havnen værende Fartøjer overladt hertil. Løjtn. Schumacher arbejdede hele Natten hermed; men da han om Morgenen var klar til at sejle, kom Købmanden ombord og sagde, at han ikke kunde lade sin Skonnert gaa.

Korvetten ankrede 2 Gange saa tæt Land som muligt, men kunde ikke naa ham. Ved Mørkets Frembrud lettede Fregatten. Da det ikke ansaas for forsvarligt at ligge til Ankers ved Revet, holdt man Vagt ved dette med en

Travaille. Om Natten blev Korvetten sat vester i af Strømmen, og da Skonnerten observerede det om Morgenen, benyttede den Lejligheden til at staa ud af Havnen og faa saa meget Forspring, at Korvetten efter at have jaget den til Kl. 1 indsaa Umuligheden af at naa ham i det snævre Farvand og vendte tilbage til St. Thomas for at bringe det i Rigtighed med de dertil sendte 3 Fartøjer, som var tagne og atter løsgivet af Kaperen; nemlig den danske Skonnert *The Dragon* og Sluppen *Brasen* samt den engelske Slup *Boldoch.*

Ved Ankomsten til St. Thomas laa der to engelske og to franske Orlogsskibe, og Chefen benyttede Lejligheden til at prøve en Match mellem den franske Fregat *la Duchesse de Berry,* den engelske *Tribune* paa 42 Kanoner og Fabrikmester Schifters første Korvet. Chefen indberetter om Sejladsen: »Den engelske Fregat vandt paa os begge i Fart, den franske Fregat tog noget fra os i Luven, forresten holdt vi godt med dem saavel ved Vinden som rumt. Det maa bemærkes, at Englænderen havde ganske nye Sejl, Franskmanden halvslidte og *Diana* ganske afslidte Sejl.« Skibene skiltes med gensidige Saluter for hinanden.

Efter Admiralitetets Ordre forlod Korvetten *Diana* Vestindien d. 31. Juli, medtagende 3 Straffefanger ifølge Gouvernørens Ordre. Lænsede for en vestlig Storm, som gav Chefen Anledning til at udtale om Skibet: »et særdeles godt og mageligt Søskib«. Ankomst uden Ophold undervejs til København d. 10. September.

Korvetten havde paa det 2 Aars Togt 1 Officer, Premierløjtnant Lange, 1 Underofficer og 5 Mand døde, hvoraf kun Officeren, Underofficeren og 1 Mand døde af Klimatfeber, hvilket atter var et Bevis paa den Omsorg, hvormed man fra Lægernes og Befalingsmændenes Side værnede om Mandskabets Sundhed, medens den gule Feber rasede i Vestindien.

Umiddelbart efter Hjemkomsten forespurgte *Dianas* Chef, Kapt. J. A. Suenson, om der ikke kunde tilkomme Korvetten Prisepenge for de to af denne opbragte Kapere *Virginia* og *los Colonias,* som begge var kondemnerede og solgte ved Auktion i St. Thomas. Admiralitetet gav Søprokurøren Ordre til at undersøge Sagen, men efter 2¾ Aars Forløb tilskrev Admiralitetet Kaptajn Suenson under 3. Juni 1823, at det havde undersøgt Sagen med følgende Resultat:

1) Angaaende Kaperen *los Colonias.*

»at der efter den vestindiske Ordre blev anlagt Sag mod Kapt. Pilot og hans Officerer, dels fordi de havde udrustet denne Kaper paa St. Thomas, og dels fordi de skulle have molesteret danske Skibe. Om dette sidste Punkt er aldeles intet blevet oplyst, hvorimod den første er indgaaet, da de Tiltalte har tilstaaet, at de har købt Skibet paa St. Thomas, udrustet det der hemmeligen og sneget sig ud af Havnen under spansk Flag, hvorpaa Pilot siden har benyttet

et Kaperbrev, som skal være udstedt af Artigos og krydset under dennes Flag. Det Forhold, saaledes i en neutral Havn at udruste en Kaper, er anset som en Forbrydelse mod den danske Regering paa hvis Territorium vedkommende da opholdt sig, og derfor er de tilkendt Straf. Derimod har der ikke været nogen Kvæstion om Kapt. Pilots Ret til at fare under Artigos Flag ej heller er der nogen Kondemnations Dom over Skibet *los Colonias,* men Sagen er behandlet som en almindelig kriminel Sag, og da de Paagældende foruden at være tilkendt korporlig Straf, tillige er tilfundne alle Sagens Omkostninger, saa har man for at faa disse solgt *los Colonias* med Tilbehør, hvilket har givet Overskud af 623 Rdl. 75 Sk. vest. Kurant, som er beroende i den kgl. Kasse paa St. Thomas. Denne Sum formener det kgl. Gen. Toldkammer bør tilfalde den kgl. Kasse. Kapt. Pilot kan ogsaa gøre Paastand paa denne, da han som foruden off. Straf var dømt til at betale Sagens Omkostninger har udredet disse af sin Formue, og da denne forøvrigt ved Dommen ej er konfiskeret, saa er der meget at sige for ham at han kunne kræve det udbetalt. Naar der altsaa skulle føres Sag om denne Kapers Opbringelse, saa maatte der ikke alene procederes mod den kgl. Kasse men ogsaa mod Kapt. Pilot.

2) Angaaende Kaperen *Virginia*:

At i den mod Føreren af denne Kaper anlagte Sag, skal Netto Beløbet, af hvad der ved sammes Salg er indkommet og af de ombord fundne Penge være tilkendt private Personer, som have lidt ved Førerens Bemægtigelse af deres Gods paa Søen.

At denne Sag skal være indstævnet for højeste Ret, men Dokumenterne er endnu ej ankomne hertil. Beløbet for denne Kaper 2.943 Rdl. 85 Sk. vest. Kurant er lige som det for *los Colonias* indbetalt i den kgl. Kasse paa St. Thomas.

Det Spørgsmaal om Korv. *Dianas* Besætning tilkommer Prisepenge for Opbringelse af fornævnte 2 Kapere er saaledes ikke bleven afgjort af Retterne, som har paakendt ovennævnte Sager, og nu derom at begynde en Proces mod alle Vedkommende, vilde medføre mere Vidtløftighed end der maaske vilde svare til Udfaldet. At forelægge Hs. Majestæt Sagen til Afgørelse finder Kollegiet heller ikke passende, saalænge der ikke haves Vished, om der af Kapernes Beløb er noget tilovers, som allerhøjst samme kunde disponere over til Fordel for Opbringerne.

Kollegiet kan derfor for Tiden ikke foretage videre i denne Sag.«

Sign: Bille, Grove, Holsten.

Briggen *St. Croix* opbragte d. 20. Januar ved Portorico en Sørøverslup, som havde molesteret danske Fartøjer og bragte den til St. Thomas.

Den 12. Februar afgik Briggen ifølge Stationschefens Ordre med 2 spanske Oberster til Porto Cabello. Disse havde henvendt sig til Chefen for Korvetten

med Anmodning om at bringe dem til Sydamerika, da der ingen sikker Lejlighed var for dem at komme dertil, og af Hensyn til den spanske Regering besluttede Kaptajn Suenson at lade Briggen gøre det. Den 28. Februar var Briggen tilbage i St. Thomas.

2. April til 8. Maj var Briggen med Generalgouvernøren og Post til Barbados.

Fra 6. til 22. Juni krydsedes nordfor S. Domingo og Portorico, medens Korvetten havde Tilfældet med Kaperskonnerten ved Culebra.

Under et paafølgende 14 Dages Ophold i Havn for Eftersyn og Kalfatring af Skibet udbrød der en belieus Sygdom blandt Mandskabet, hvoraf dog kun een døde; Aarsagen til Sygdommen formentes at skyldes det lange Ophold i Havn, og Sygdommen formindskedes, saasnart Skibet havde holdt Søen i nogle Dage.

Ifølge Vicegouvernørens Ordre skulde Briggen gaa til Nordamerika i Orkantiden; den 31. Juli afsejlede den fra Vestindien og opholdt sig derefter følgende Steder:

12. August—6. September New York.
9. til 14. September Boston.
22. September til 3. Oktober Norfolk.
8. til 20. Oktober Filadelfia.
3. November tilbage til St. Thomas.

Chefen udtaler sig i Rapporterne til Admiralitetet i høje Toner om den Forekommenhed, Skibet mødte fra alle Sider, særlig fra de amerikanske Søofficerer. Ogsaa Briggens Skønhed blev almindelig beundret og omtalt ligesom Korvetten *Dianas* forrige Aar og foraarsagede talrigt Besøg ombord

Under Opholdet i Nordamerika deserterede 5 Mand af Besætningen; Chefen formoder, at det særlig var Frygten for at komme tilbage til det vestindiske Klima, der havde bestyrket dem i deres Beslutning, idet de alle havde lidt meget af Sygdommene i Vestindien og havde været Døden nær.

Under Briggens Fraværelse havde Forholdene været rolige i Vestindien, og ingen Kapere havde vist sig i Orkantiden. Efter en Rapport fra Generalkonsul Petersen i Filadelfia til Admiralitet skal de franske Stationsskibe i Vestindien, som dette Aar var forblevne paa Stationen, have mistet deres Master.

I November og December Maaned krydsede Briggen imellem Øerne uden at se nogen Kaper.

Korvetten *Najaden* (Kaptajn J. J. Suenson)

hejste Kommando Fredag d. 1. September for sit ulykkessvangre Togt; at det var en Fredag har sikkert bidraget til for lang Tid at styrke den blandt Søfolk gængse Overtro, at Fredagen er en daarlig Dag at begynde noget paa.

Chefens Instruks var den samme som for *Diana*. Officersbesætningen bestod af:

Chef:	Kaptajn J. J. Suenson, død.	
Næstk.:	Kaptajnløjtnant O. V. Pedersen, død.	
3. Komm.:	»	A. D. Schultz, syg.
4. »	Premierløjtnant C. F. Wilkens.	
5. »	»	J. G. Schneider, død.
6. »	Secondløjtnant P. C. Simmelkier, syg.	
7. »	»	H. A. W. Lund, syg.
8. »	»	O. W. Michelsen.
9. »	»	W. de Coninck, død.

Overskibskirurg L. J. G. Scheel, syg.
Underskibskirurg Chr. Starup, syg.
Forvalter Werning, syg.
Skibssekretær Fugl
Desuden medfulgte som Passager Overkrigskommissær Søbøtker og Pastor Karmark.

Udrejsen forløb saaledes:

15. September Udlægning paa Rheden.
16. » Afgang fra København.
18. » » » Helsingør.
21—26. » Ophold i Merdøes paa Grund af stormende vestlig Kuling.
19.—24. Oktober Madeira.
18. November Ankomst til St. Croix efter en meget lang Overrejse, begrundet i meget Stille og kontrair Vind i Passaten.

Den 10. December gav Generalgouvernøren Ordre til *Najaden* om at gaa til Marguerita for at reklamere flere af en venezuelansk Kaper *Amphitrite* opbragte Fartøjer. Med Skibet fulgte Kolonial Adjutant Benedetti, som skulde forebringe Reklamationerne for vedkommende Autoritet paa Marguerita. Derom skrev Generalgouvernøren i sin Ordre om Rejsen: »... Hr. Kaptajnen, som kender Venezuelas Forhold til Spanien og til de øvrige europæiske Magter, vil vide at finde passeligste Maade til — uden at foretage noget, som kunde optages som Vidnesbyrd om bestemt Anerkendelse af denne Magt som egen Stat — for at frembringe Tillid til den danske Regerings Velvillie til at forblive fuldstændig neutral i den Kamp, som finder Sted mellem Spanien og det spanske Sydamerika, saalænge dette ikke provocherer den danske Regering til imod sit Ønske at forandre dette Forhold.«

Den 11. December afsejlede Korvetten fra St. Croix; Ophold paa Marguerita 14. til 23. December og tilbage til St. Croix d. 27. s. M.; den medbragte hertil 3 danske Skonnerter, som det havde voldt meget Besvær at faa frigjort, dog først efter at der var udtaget adskilligt af Ladningerne, som der var megen Formodning om tilhørte spanske Undersaatter.

Allerede paa dette tidlige Tidspunkt af Togtet havde Klimatfeberen holdt sit Indtog paa Korvetten; i sin Rapport af 27. December til Kollegiet skrev Chefen, at der havde været mange Syge ombord, 3 Mand var døde, og han selv og adskillige af Officererne havde været syge; men efter Aftale med Overdoktoren at have ladet bruge alle mulige forebyggende Midler, som var mulig at tilvejebringe, var Sundheden vendt tilbage; i Øjeblikket var der kun 2 upasselige ombord og 1 syg iland.

Briggen *St. Croix* *1821.*

krydser omkring Øerne paa sædvanlig Maade indtil Begyndelsen af Marts; i Februar Maaned var den ude at jage en Kaper, som den dog ikke kunde indhente, men tvang til at fjærne sig en Snes Mile fra de danske Øer. Den 11. Marts gik den en Tur til Fastekysten, opholdt sig i La Guayra fra 15.—17. Marts og var tilbage i St. Thomas d. 23. Marts; paa Turen observerede den ikke nogen Kapere.

Fra 11.—24. April krydsede den med *Najaden* rundt om Portorico.

Den 1. Maj, da Briggen laa til Ankers i St. Thomas Havn, signaleredes fra Batteriet, at *Najaden* var paa Grund; sendte straks alle Fartøjerne ud til Assistance, men inden de kom til Skibet, var dette kommet flot.

I den paafølgende Tid sejlede Briggen flere Gange Generalgouvernøren og Kommandant v. Scholten frem og tilbage mellem Øerne.

Fra 15.—26. Maj afgav Briggen 1 Officer, Tømmermanden og 25 Mand til Assistance for *Najaden.*

Fra 25. Maj—2. Juni krydsede mellem Øerne og mellem Crab Island og Culebra for at opsøge en lille Kaperskonnert, som havde vist sig i Nærheden af Crab Island, men intet observeredes.

Medens Korvettens Besætning hærgedes af Feberen, var Sundhedstilstanden i Briggen fortræffelig; ialt havde Briggen paa sit to Aars Togt kun 2 Mand og 2 Officerer døde, Løjtnanterne Tostrup og Warming, hvoraf den førstnævnte faldt overbord paa Overrejsen.

Efter at Chef og Næstkommanderende var død paa *Najaden,* blev Chefen for Briggen, Kaptajn Seidelin den Højstkommanderende paa Stationen, og som saadan ordnede han Kommandoforholdene paa Skibene inden Hjemrejsen, som foregik med ham som Højstkommanderende.

Hjemrejsen til Danmark foregik uden Ophold undervejs. Kommandostrygning d. 4. September.

Korvetten *Najaden.*

Den 6. Januar modtog Chefen fra Generalgouvernøren følgende Ordre: »... Uagtet den mellem den insurgerende Del af Sydamerika og Spanien sluttede Vaabentilstand, er Farten i de vestindiske Farvande endnu ikke sikker,

da ifølge Efterretninger, armerede Fartøjer under forskellige og falske Flag nylig haver plyndret saavel danske som andre Nationers Handelsskibe; jeg anser det derfor hensigtsmæssig, at det danske Orlogsflag bliver saavidt muligt set i disse Farvande; Hr. Kaptajnen vil derfor til den Hensigt behage med den Dem anfortroede Korvet at gøre et kort Krydstogt imellem de danske Øer og Kysten af det faste Land og i Særdeleshed paa denne Kyst i Nærheden af Porto Cabello og La Guayra.« Rothe.

Den 9. Januar lettede Korvetten fra St. Thomas, krydsede mellem La Guayra og Porto Cabello og var tilbage i St. Thomas d. 29. Januar. Korvetten havde set engelske og spanske Krigsfartøjer med Konvoyer, men ingen Kapere; af de spanske Krigsskibe genkendte Chefen en Korvet som værende den tidligere danske Let-Fregat *Diana* (Hohlenbergs af 1804), som ved Krigens Udbrud i 1807, da den befandt sig i Middelhavet, søgte Tilflugt i Carthagena, hvor de Spanske bemægtigede sig den, da Regentskabet erklærede Danmark Krig.

Paa Turen havde Korvetten faaet Havari paa Rejsningen, og Chefen forespurgte derfor Generalgouvernøren, om han havde noget imod, at Korvetten foretog det nødvendige Eftersyn i Bassinet, dels fordi der var Sygdom paa St. Thomas, dels fordi han troede, at der ved Kajen i Bassinet maatte være ansat en duelig Mester og flere Tømmermænd at faa fra de derværende danske Skibe. Gouvernøren svarede: »at han gerne saa Korvetten i Bassinet, men ikke vilde tillægge mig nogen Ordre i saa Henseende, da han ikke vilde blande sig i mit Mærsedrejereb«.

Eftersynet udførtes saa i Bassinet fra 7.—24. Februar; her begyndte Feberen at hærge Besætningen, navnlig gik det ud over Officererne, hvoraf 2—3 stadig var paa Sygelisten, men der forekom intet Dødsfald; derimod døde paa dette Tidspunkt »den unge vakre Præst Karmark, som gik herud med Korvetten, af den sorte Brækning.«

I Rapport af 20. Februar meddeler Chefen: »— — de Kapere, der nu begyndte at vise sig, paastaar man alle skulde blive udrustede i St. Bartholomæus og føre Artigos Flag. Venezuelanske Kapere ses ikke mere, men de synes ogsaa at være gaaet til St. Bartholomæus for at skaffe sig falske Papirer.«

Ifølge Generalgouvernørens Underretning havde en Sørøver-Skonnert med 25 Mands Besætning d. 11. Marts under Portorico udplyndret 3 danske Skibe, kommende fra Fastekysten og bestemt til St. Thomas. Senere var Skonnerten set ved St. Bartholomæus og formodes opbragt der, hvorfor Generalgouvernøren beordrede Korvetten at gaa derhen, og, saafremt Skonnerten var opbragt, hos Gouvernøren begære eventuelt Gods, som tilhørte danske Undersaatter, udleveret.

Den 28. Marts ankom Korvetten til St. Bartholomæus, hvor man fik Underretning om, at Skonnerten var blevet taget ved *Five Islands* forladt af

Mandskabet, som Gouvernøren vilde bestræbe sig for at faa fat i, saafremt det opholdt sig i hans Gouvernement, og han vilde gøre alt, hvad der stod i hans Magt for at gøre Ende paa disse Røverier. Godset var oplagt i Magasinerne og skulde udleveres til de rette Ejere, og da Kaptajn Suenson mente, at der under de Forhold ikke var mere at gøre for ham der, afsejlede han Dagen efter fra St. Bartholomæus efterladende en Fuldmægtig for de Købmænd, hvis Gods var blevet røvet, og som han havde medtaget fra St. Thomas. Ved St. Bartholomæus laa en Insurgent-Korvet under venezuelansk Flag med Kaptajn Joly som Chef.

Den 17. April modtog Chefen Underretning fra Kommandant v. Scholten om, at en dansk Baad *Experiment* var blevet taget i Havnen Lima paa Portorico, hvor Besætningen var blevet sat i Land og Fartøjet derefter bortført af Sørøverne, sandsynligvis til St. Domingo; Kaperen ønskedes opbragt. I den Anledning foretog Korvetten og Briggen en Omsejling af Portorico hver i sin Retning, men uden Resultat.

Den 1. Maj Kl. 12½ Em. medens Korvetten for rum Vind og 7 à 8 Mils Fart kom sejlende fra St. Thomas stødte den paa et blindt Skær mellem Buck Island og St. Thomas, som Lodsen efter Chefens Mening har villet tage altfor nær. Lodsen har i ethvert Tilfælde næppe haft en ren Samvittighed, thi han absenterede sig øjeblikkelig fra St. Thomas.

Efter en halv Times Forløb kom Skibet af Grunden, og blev kort efter bragt til Ankers ved Buck Island; Roret var stødt af og Bunden saa meget beskadiget, at der stod 6 Fod Vand i Lasten. Efter at have rigget et Nødror af en Varestang kappedes Ankertouget Kl. 5 Em. og gik ind til St. Thomas, hvor Skibet fortøjede ved Kølhalings Pladsen, og hvor Reparation af Skibet foretoges ved Hjælp af Skibets egne Folk, af Tømmermænd fra Land og fra 15. Maj af 1 Tømmermand og 25 Mand fra Briggen *St. Croix*. Mandskabet indlogeredes først i en amerikansk og engelsk Brig og kostede tilsammen 45 Piastres daglig. Chefen tilskrev Kollegiet om hans Forhold maatte blive undersøgt ved Krigsret, naar han kom hjem — men det blev der ikke Brug for.

Skibet mødtes med den største Sympati og Tjenstvillighed saavel fra Kommandanten som fra Indbyggernes Side. Embedsmænd og Købmænd tilsendte Chefen en Adresse med Anmodning om at modtage 5000 Piastres som Bidrag til Korvettens Istandsættelse, hvilken Sum han bad dem om at deponere, til han havde modtaget Regeringens Bemyndigelse til at modtage Beløbet. Paa Kollegiets Forestilling resolverede Kongen d. 21. Juni, at Beløbet skulde modtages med Taknemmelighed og paalagde Admiralitetet at udtale Kongens Tilfredshed med al ydet Hjælp og Tjenstvillighed ved denne Lejlighed.

Endvidere sendte St. Thomas et Sæt Tøj til hver Mand, for at de kunde have noget tørt at skifte med.

Da Chefen ikke var kendt med Priserne paa Stedet, anmodede han Kom-

mandanten om at udnævne nogle af Byens agtede og indsigtsfulde Mænd til en Kommission for at revidere og udbetale alle Regninger til Korvettens Reparation. Kommandanten udnævnte Kommissionen, som kom til at bestaa af Bogholder Rhein, Brandmajor Wright, Kaptajn Goldmann, Borgerraadsmedlem Farronith og Kaptajn Helms.

Trods Chefen traf alle mulige Foranstaltninger for at bevare Mandskabets Sundhed, saasom at antage Negre til det haarde Pumpearbejde, ofte at uddele extra Rationer Vin, hyppige Maaltider fersk Kød o. s. v., kunde Ulykken ikke afværges. Klimatfeberen holdt sit Indtog med det Resultat, at inden Skibets Hjemrejse d. 17. Juli døde:

Chefen, Kaptajn J. J. Suenson d. 2. Juni.
Premierløjtnant Schneider d. 17. Juni.
Næstkomm. Kaptajnløjtn. O. K. Pedersen d. 26. Juni.
Sekondløjtn. W. de Coninck d. 6. Juli.
4 Underofficerer og
19 Mand.

Den 3. Juni havde Korvetten 41 Syge, hvoraf 32 paa Hospitalet, Resten Rekonvalescenter ombord.

Efter Næstkommanderendes Død overtog 3. Komm. Kaptajnløjt. Schultz, som havde ligget syg i Land fra 1. Maj af et ondartet Saar paa Skinnebenet, foreløbig Kommandoen af Korvetten, men da han ikke var den ældste Kaptajnløjtnant i Anciennitet bestemte den Højstkommanderende, Kaptajn Seidelin, at Næstkommanderende i Briggen *St. Croix,* Kaptajnløjtnant H. G. Garde, skulde overtage Kommandoen af Korvetten *Najaden,* og Kaptajnløjtnant Schultz skulde overgaa til Briggen *St. Croix* som Næstkomm., saasnart hans Helbredstilstand tillod det.

Den 27. Juni om Morgenen Kl. 6 kom Kaptajn Seidelin ombord i Korvetten, hvorefter Skibet straks lettede og stod ud af Havnen og Kl. 7 blev der holdt Bøn — og den er sikkert blevet holdt med Andagt — hvorefter man stod over til St. Croix. Næste Morgen Kl. 8½ kom Kaptajnløjtn. Garde ombord udfor Christianssted og overtog Kommandoen, Kaptajn Seidelin gik i Land, og Korvetten gik til Vestenden, hvor den ankrede.

Om Tilstanden af Korvettens Besætning skrev Kaptajnløjtnant Garde d. 3. Juli til Admiralitetet: » . . . Tungt er det for mig ved underdanigst at melde dette, at maatte tilføje, at Sundhedstilstanden med Korvettens Besætning ikke er god. Foruden Løjtnanterne Lund og de Coninck samt Proviantskriver Werning ligger 21 Mand paa Hospitalet . . . Ombord 16 Syge og mange Rekonvalescenter, saa vi have kun faa Hænder til Arbejdet. Jeg haaber imidlertid sikkert ved at holde os i Søluften, som Korvetten har været i siden d. 27. Juni og ved passende Forfriskninger og styrkende Midler snart at have den Glæde at se med Bestemthed den Bedring vi allerede smigre os med at spore hos

dette ved svært Arbejde under Kølhalingen og Sygdom saa svækkede Mandskab.«

Den 2. Juli mødtes Korvetten første Gang med Briggen *St. Croix* i Søen udfor Bassinet, og trods Mandskabets svækkede Tilstand fik den Højstkommanderende 3 Hurraer af Korvettens Besætning paa Rælingen; samtidig skete den sidste Omskiftning i Officersbesætningen af de to Skibe, idet Kaptajnløjtn. Schultz overgik til Briggen *St. Croix* for at overtage Posten som Næstkommanderende der.

Den 15. Juli afsejlede begge Skibene i Henhold til den modtagne Ordre fra Vestindien og ankom uden Ophold undervejs til København d. 28. August og d. 4. September blev Kommandoen strøget.

Om den nybyggede Korvets Egenskaber skrev Chefen i sin Generalrapport: »... En i Vestindien bekendt velsejlende fransk Fregat *Africaine* havde jeg Lejlighed til paa en Tur fra St. Croix til St. Thomas at sammenligne med, og Korvettens Fordel forekom mig afgjort. Paa Hjemturen har flere Sejlprøver fundet Sted med Briggen *St. Croix,* der er alle udfaldne til afgjort Fordel for Korvetten i enhver Slags Sejlads.«

Den 23. August reskriberede Kongen Admiralitetet: »I Anledning af, at en engelsk Korvet, som har haft samme Uheld som *Najaden* ved i Vestindien at løbe paa et blindt Skær, har istandsat sin betydelige Skade hurtigere og med mindre Tab af Mandskab, hvilket skyldes, at den havde flere og bedre Midler ombord til at istandsættes, ønsker Vi at erfare, om Admiralitetet kender disse Midler. Hvis de ikke kendes, da skal der indhentes Underretning om dem, for at man om mulig fremtidig kan anvende disse ved Skader i Vestindien.«

Korvetten *Diana* (Kaptajn A. Krieger) og Briggen *St. Jan* (Kaptajnløjtn. T. J. Lütken).

Instruksen for Skibschefen lød saaledes:

1.

Saasnart Corvetten *Diana* og Briggen *St. Jan* ere sejlklare, haver Du med dem at afsejle til Vore vestindiske Øer, hvor Du ved Ankomsten, strax melder Dig til Vor General-Gouvernør sammesteds og meddeler ham Genpart af denne Din Instrux, og de Ordre som maatte tillægges Dig, dog kun forsaavidt samme angaar Tjenesten i Vestindien.

2.

Som bemeldte General-Gouvernør er betroet den øverste Kommando over Vore vestindiske Øers Forsvar, saa henvises Du til ham, og som en Følge heraf intet foretager Dig, uden hans Ordre, eller med hans Samtykke forsaavidt samme kan indhentes.

3.

I Bassinet ved Christianssted paa St. Croix maa ikke indløbes hverken med Corvetten eller Briggen, med mindre General-Gouvernøren skulde befale eller forlange det.

4.

Naar der enten med Corvetten eller Briggen løbes ind til St. Thomas, maa der ikke udøves nogen Commando eller Jurisdiktion i Havnen uden Kommandantens Samtykke eller Ordre, thi i General-Gouvernørens Fraværelse er den derværende Kommandant, den Højstkommanderende saavel paa Øen som i Havnen.

5.

I Henhold til Forholdet med de Kongelige Krigsskibes Jurisdiktion ved Vore Vestindiske Øer samt Rettergangen i Sager, der maatte opstaa mellem noget Krigsskibs Mandskab og Søfolk som henhører enten til Fremmede Nationers Skibe eller Danske Koffardiskibe, retter Du Dig efter Vort allerhøjeste Rescript af 14. Marts 1818, hvoraf herhos følger Genpart.

6.

Endskønt en Søkrig imellem de europæiske Magter hverken finder Sted eller er at formode, paalægges det Dig dog i indtræffende Tilfælde aldeles at holde Dig den imellem Rusland og Storbritannien under 5/17 Juni 1801 sluttede og af Danmark under 8/20 Oktober s. A. tiltraadte Convention efterrettelig.

7.

Saavel med Posten som med Skibslejlighed, haver Du at sende Vort Admiralitets- og Commissariats-Collegium fuldstændige Rapporter om alt det, som er forefalden paa Din Expedition.

8.

Iøvrigt retter Du Dig efter Søekrigs Artikkelsbrevet og de samme vedhæftede Tillægge, samt bruger forsvarlig Conduite og Sømandsskab.

Som Passager med Korvetten fulgte Premierløjtnant ved de vestindiske Tropper W. C. W. v. Scholten.

For første Gang blev der medgivet Skibene Søure, hvert Skib fik udlaant 2 saadanne fra Instrumentmager Urban Jørgensen; mærkværdigvis regnede man i Korvetten Længden fra Greenwich, i Briggen fra København.

Udrejsen formede sig saaledes:

Hejste Kommando 1. September.

Udlægning paa Rheden 15. September.
Afgang fra København 16. September.
Ophold v. Helsingør 16.—22. September.
Madeira 20.—25. Oktober.
Ankomst til St. Croix 18. November.

I Nordsøen havdes meget haardt Vejr og Regntykning, hvorved Skibene kom ud af hinandens Sigte d. 3. Oktober, men traf hinanden igen ved Indgangen til Kanalen.

Den 9. November faldt Premierløjtnant P. W. Brown i *St. Jan* overbord fra Finkenettet; Bjærgemaskinen, en Jolleaare og agterste Luge blev kastet overbord, Fartøj affiredes og et Kvarter efter var han bragt ombord igen; men uagtet alt blev anvendt for at kalde ham til Live igen, var det dog forgæves; det antages, at et udvortes Slag havde dræbt ham. »Marinen mister i ham en god Officer og et sjældent elskværdigt Menneske!«, skrev Chefen om ham. Dagen efter blev han overbordsat.

Ved Ankomsten til St. Croix overrakte Chefen for Korvetten *Diana* efter Admiralitetets Ordre Generalgouvernør Kommandør Rothe Udnævnelsen til Kommandør af Dannebrog.

»Da Farvandet mellem St. Thomas Passage, Crab Island og Portorico tilforn har været hyppigt besøgt af Sørøvere«, ønskede Generalgouvernøren, at ovennævnte Farvande skulde undersøges med Hensyn til de danske Øers Handel i Almindelighed og i Særdeleshed med Handelen paa Portorico, og denne Opgave blev tildelt Briggen, som udførte den i den resterende Del af Aaret, men uden at træffe nogen Kaper.

1822.

I dette Aar begyndte Turen til Fastekysten for at bringe Pengesummer herfra til Købmændene i St. Thomas. Korvetten *Diana* var saaledes fra 1.—25. Januar en Tur til La Guayra og Curaçao, og fra 14. Februar til 2. Marts ligeledes en Tur til La Guayra.

Briggen *St. Jan* var med samme Formaal en Tur til La Guayra fra 27. Januar til 9. Februar, under hvilken den havde en Affaire, hvorom Chefen indberettede til Stationschefen:

»Ved Solens Nedgang d. 30. Januar havde vi Fastekysten i Sigte, og holdt S. S. V. i med Mærssejl paa Randen, Vind O. N. O. Kl. 3½ mørk Nat saas to Sejlere tværs om Styrbord paa 1 à 3 Kblgds. Afstand, saavidt kunde skønnes en Skonnertbrig og en Kutter. Straks efter fik vi to skarpe Skud agtenom af den tomastede. Gjorde klart Skib, tonede Flag og gav den et skarpt Skud agtenom. Den vendte nu for Vinden og stod nordefter. Vi fulgte deres Bevægelser, satte hvad trække kunde og sejlede den op paa læ Laaring, prajede ham at brase bak, men kunde ej forstaa hans Svar. Straks efter faldt han noget af og

gav os et Lag og en Salve Musketskud skøns forind. Med Hastighed besvaredes den herfra med 4 à 5 Lag. Imidlertid kneb han til Vinden og gav kun enkelte Skud. Jeg jagede ham under Force af Sejl, men taber ham af Sigte.« Briggen satte nu Kurs paa La Guayra; Kl. 6½ saas en Skonnertbrig i Sigte agterude; Kl. 11 genkendtes den, klart Skib og Kl. 12 paa Prajehold. »Jeg lod hejse Flag og Vimpel, og han tonede spansk Orlogsflag. Efter gensidigt at have prajet hinanden, gjorde han Undskyldning for det passerede om Natten, idet han foregav at have antaget os for en Fjende. Mit Spørgsmaal, om hvem han var, besvarede han med spansk Brig *Comet* fra Cadiz. Han lod nu sit Mandskab staa paa Rælingen og gav os 3 Gange Hurra, som efter at være blevet besvaret herfra atter genlød fra ham, og vi styrede nu hver sin Kurs.« *Comet* havde 22 Kanoner og en Besætning paa 120 à 140 Md. Naar undtages en enkelt Musketkugle, som gik gennem St. Bramsejl, blev *St. Jan* slet ikke truffet. Herombord tror vi med Sikkerhed at have hørt flere Kugler ramme Skroget, og næste Dag saa vi, at flere Kugler var gaaet gennem dens Sejl.«

Samme Dag sendte Briggen Fartøj i Land i La Guayra, men holdt selv gaaende udenfor til d. 2. Februar, da den modtog 4 à 5.000 Piastres til Handlende i St. Thomas, hvortil den vendte tilbage og ankom d. 9. Februar.

Den 17. Maj rapporterede Kaptajn Krieger til Admiralitetet: »I den senere Tid har de mig anbetroede Skibe holdt det krydsende mellem Øerne, da Farvandet har været foruroliget af nogle Kapere saavelsom Sørøvere, hvilke nu er bortjagede.«

Den 19. Maj fik Briggen Ordre til senest d. 22. s. M. at afgaa til Barbados for at hente Kammerherre Bardenfleth, der skulde afløse Kommandør Rothe som Generalgouvernør ad interim. Briggen ankom til Barbados d. 2. Juni, men Kammerherren var da allerede afrejst med engelsk Paket, hvorefter den samme Dag returnerede til Vestindien.

Natten mellem d. 27. og 28. Juni udbrød en Ildløs i St. Thomas, i hvilken Anledning Briggen sendte Løjtnanterne Bruun og Dirckinck med 20 Mand til Assistance; Kommandanten sendte Briggens Chef Takkeskrivelse for den udmærkede, og promte Assistance og særlig Tak til de to Officerer for deres ufortrødne og utrættelige Aktivitet, og sluttede med: »at denne Øes Indvaanere i ikke ringere Grad end jeg skatter denne Tjeneste, som dermed er vist dem, er jeg fuldt overbevist om.«

Generalgouvernøren Kommandør Rothe takkede ligeledes baade som Generalgouvernør og som Søofficer.

Den 14. Juli tiltraadte Korvetten *Diana* Hjemrejsen medtagende Kommandør Rothe.

Ifølge den tagne Bestemmelse skulde de to Fartøjer afgaa samtidigt fra Vestindien; men da Kommandanten paa St. Thomas havde meddelt, at 4 Portorico Kapere krydsede i Farvandene, og at der ventedes lastede Fartøjer

til St. Thomas, fik Briggen Ordre til at forblive og krydse mellem Øerne, til de ventede Fartøjer var ankomne.

Den 24. Juli forlod Briggen Vestindien, og d. 1. September om Aftenen fik den Korvetten *Diana* i Sigte ved Indsejlingen til Sundet, hvorefter de samlede fortsatte til København, hvortil de ankom næste Dag, og d. 7. September blev Kommandoen strøget.

Der var en glædelig Forskel paa Sundhedstilstanden paa disse to hjemvendte Skibe og paa *Najadens* Aaret iforvejen; trods der i begge Skibene havde været nogen Klimatsygdom særlig blandt Officererne, havde Korvetten 0 døde, og Briggen 1 Officer og 2 Mand døde, hvoraf kun 1 af Klimatfeber.

Trods de gode Egenskaber, Korvetten *Diana* havde lagt for Dagen paa dette Togt — d. 15. December havde den under en Match med den franske Fregat *l'Africaine* kun brugt 4 Minutter mere fra Vestenden af St. Croix til St. Thomas, og paa Hjemrejsen havde den i Kanalen for vestlig rebet Mærssejlkuling logget 12, 6 Knob — blev den dog ved kgl. Resol. af 28. November s. A. kasseret til Ophugning paa Grund af udstrakt Forraadnelse i Indtømrerne, og i samme Resolution bestemtes, at intet nyt Skib i Fremtiden maatte sendes til Vestindien.

Korvetten *Najaden* (Kaptajn J. J. Uldall) og Briggen *St. Croix* (Kaptajnløjtn. P. C. Kinch).

I Skibenes Sejlordre var indført en ny Bestemmelse, om at der ombord skulde føres en Observationsprotokol, hvori Skibets Officerer skulde indføre deres Observationer, og i Konduitelisterne skulde Chefen anføre, »hvorvidt enhver Officer har bidraget til dette for Skibets Sikkerhed vigtige Punkt«. — Desuden var tilføjet: »Briggen maa dog anløbe Bassinet, naar den kan passere Barkløbet, hvorom Generalgouvernøren skal underrettes.«

Sergent de Chabert af de vestindiske Tropper fulgte med Korvetten som Passager; desuden havde man to Negre med, som efter udstaaet Tugthusstraf skulde tilbage til Vestindien.

Udrejsen formede sig saaledes:

1.	September	Kommandoens Hejsning.
14.	—	Udlægning paa Rheden.
15.	—	Afgang fra København.
17.	—	Afgang fra Helsingør.
24.-25.	—	Downs Rhed.
7.-12.	Oktober	Madeira.

3. November Ankomst til Christianssted, hvor Kaptajn Uldall gik ind med Briggen gennem Barkløbet, og meldte sig til Generalgouvernøren paa St. Croix, hvorefter begge Skibene gik til St. Thomas.

Den 11. November ankom her to columbiske Kapere, en Brig, *Presidente*

Bolivar, paa 15 Kanoner og en Skonnert, *Joseph,* paa 7 Kanoner, den første under Paaskud af at fylde Vand, den sidste for at købe Medicin. Skonnerten havde standset et dansk Skib og tvunget Skipperen til at medtage 24 Fanger, han havde ombord fra et af ham under Portorico optaget spansk Skib. Ifølge Gouvernør, Admiral Jessens Ordre lod Korvetchefen bringe Næstkommanderende paa Kaperskonnerten (i Chefens Forfald paa Grund af Sygdom) i Land til Gouvernøren, der paalagde ham at betale Omkostningerne ved de spanske Folks Hjemsendelse til en af deres Øer, samt Paabud om ikke at standse danske Fartøjer.

Af politisk Nyt var der ikke andet, end at den spanske General Morales, efter at have generobret Maracaibo, d. 15. September havde udstedt en meget streng Proklamation om, at alle Fremmede under Trusel om haard Straf befaledes at forlade de sydamerikanske Provinser.

Fra 11. til 22. November var Korvetten en Tur til Portorico, dels for at overbringe nogle Breve til de militære og civile Myndigheder, dels for at erhverve Efterretninger om Tilstandene paa de nu og forhenværende spanske Besiddelser, og endelig for i videst mulig Grad at publicere, at de danske Krigsskibe nu krydsede i Farvandene. — Af Kapere observeredes ingen.

Efter Generalgouvernørens Ordre afsejlede Korvetten d. 6. December til Fastekysten, dels for at vise Flaget, dels for at yde Danske og deres Ejendom den Beskyttelse, de kunde have Ret til at vente, da Krigens vekslende Gang udsatte dem for Farer, og endelig for at nedlægge Protest mod den af General Morales udstedte Proklamation.

Korvetten anløb La Guayra, Porto Cabello, Curaçao og St. Marta, og vendte tilbage til St. Thomas d. 17. Januar 1823. Efter hvad Chefen erfarede, havde de Danske ikke lidt andre Forulempelser, end hvad Krigens Gang medførte for alle. Protesten havde han ikke faaet Lejlighed til at aflevere, men efter hvad han havde kunnet bringe i Erfaring, havde General Morales ikke sat sin Proklamation i Kraft.

Paa St. Marta havde Kaptajn Uldall haft en længere Samtale med den republikanske General Montillas, der ikke mente, at General Morales havde Udsigt til stor Fremgang.

Ved Ankomsten til St. Marta forefandt han den danske Skonnert *Supply,* Kaptajn Andreas Magyiale, som paa Grund af nedenstaaende var blevet forhindret i at afsejle.

Den 27. November var han afsejlet fra St. Marta til St. Thomas og havde flere 1000 Piastres ombord. Han troede at opdage en Sammensværgelse blandt Mandskabet, 5 Mand, og for at redde Pengene og Livet tog han følgende fortvivlede Beslutning: Han bevæbnede sig med 2 Dolke, overfaldt Folkene og saarede 3 af disse, tog derpaa selv Roret og med de to usaarede holdt han tilbage til St. Marta. Han meldte sig til Gouvernementet, som anstillede For-

hør, hvorunder Folkene benægtede den mod dem rejste Beskyldning. Ved Korvettens Ankomst til St. Marta overgav Gouvernøren Sagen til Korvetchefen, da Forbrydelsen var foregaaet i rum Sø. Korvetten tog Besætningen med til St. Thomas, og Kaptajnen afsejlede med Skonnerten; en af de saarede Matroser var afgaaet ved Døden, dog ikke af Saarene, for hvilke han var blevet helbredet, men af Forraadnelsesfeber. Ved Ankomsten til St. Thomas afleveredes Besætningen og Udtog af Forhøret til Gouvernøren i St. Thomas.

Briggen *St. Croix* krydsede indtil Midten af December mellem Øerne uden at observere Kapere.

Ifølge Generalgouvernørens Ordre afgik Briggen d. 16. December til La Guayra og Farvandene deromkring efter Anmodning fra Købmændene i St. Thomas for at beskytte de fredelige Danske, som maatte befinde sig der, og deres Ejendom. Det paalagdes Chefen at udvise Forsigtighed, saaledes, at ingen Anledning fra vor Side gaves til at bryde den gode Forstaaelse mellem den danske og spanske Regering. Paa Nedrejsen havdes *vestlig* Kuling, som d. 21.—22. December var meget haard, og den foraarsagede, at alle paa La Guayras Rhed liggende Skibe var strandet paanær en amerikansk Fregat, som havde mistet 3 Ankre og var drevet saa nær Land, at den havde hugget i Grunden; ialt var der drevet 10 Skibe iland, hvoraf 2 danske, og 25—30 Mennesker døde. I samme Storm var 26 Skibe drevet i Land paa St. Martinique, og paa Barbados og St. Marguerita havde der ligeledes fundet Strandinger Sted. Briggen opholdt sig fra 23. til d. 28. December i La Guayra for at give Førerne af de danske Skibe Tid til at bjærge saa meget som muligt, og den tog 10 Mand af deres Besætninger med hjem til St. Thomas, hvortil den ankom d. 7. Januar 1823.

1823.

Paa Grund af forøget Aktivitet i Krigsførelsen paa Fastekysten, bl. a. Blokering af Porto Cabello af den columbiske Flaade, havde vore Stationsskibe i Vestindien en meget aktiv Tjeneste i dette Aar, som det vil fremgaa af følgende Oversigt, idet det erindres, at Korvetten *Najaden* d. 17. Januar var vendt tilbage fra et Krydstogt til Fastekysten.

Korvetten *Najaden:*

30/1—14/2	Krydstogt til Fastekysten medtagende fra St. Thomas 2 Skibe »under Protection«. Porto Cabello blev ikke anløbet, da den var under aktiv Blokade af Rebellerne.
22/2— 5/3	Krydstogt mellem Øerne og to Gange ledsagende hjemvendende danske Koffardiskibe til 19° N. Br.
7/3—21/3	Krydstogt til Fastekysten.
28/3—23/4	do.
26/4—27/5	Krydstogt til St. Domingo.
17/6—21/6	Overførte Gouvernøren for St. Kitts, Oberst Maxwell, fra Tortola til St. Kitts.

Briggen *St. Croix:*

13/1—27/1 Krydstogt til Fastekysten.
16/2—13/3 do.
8/5—24/5 do.
11/6—21/6 Krydstogt til Portorico.

Iøvrigt giver enkelte af Togterne Anledning til nærmere Omtale.

I Rapport af 29. Januar anfører Kaptajn Uldall: »Her paa Rheden har et Par Dage lagt den franske Fregat *la Vestale* paa 58 Kan., Kaptajn Sominst. Den franske Fregat er meget stor, *har fuldt Batteri paa Skanse, Bak og Koebrygge af 36* ℔'*s Caronader* og fører paa Batteriet 24 ℔'s Kan. Den er ganske ny, og der er mig sagt, at endnu 3 Fregatter af samme Slags vil blive færdige om kort Tid.« Det er med andre Ord den hohlenbergske dobbelte Fregat bragt til Udførelse (se Den danske Marine 1814—48 Bd. I. S. 65).

Efter sit Krydstogt til Fastekysten 7.—21. Marts udtaler Chefen, at med Undtagelse af nogle columbiske Kapere, har ingen anden Nations Kapere været set ved Øerne, og heller ikke er Handelen blevet foruroliget; men i Mona Passagen og ved S. V. Enden af Portorico skal der være en Mængde spanske Kapere.

Korvettens Togt til Fastekysten fra 28. Marts til 23. April var beordret af Generalgouvernøren for at reklamere den af en columbisk Orlogsmand til La Guayra opbragte danske Skonnert *Little Dolphin,* hvilket lykkedes, ligesom Chefen ogsaa fik frigivet en anden dansk Skonnert *Superior,* opbragt af den columbiske Korvet *Constitution;* fra Skonnerten blev dog tilbageholdt 6 Slaver, som var spansk Ejendom; Kaptørerne skulde erstatte den ved Opbringelsen lidte Skade. Efter endt Hverv gik Korvetten tilbage til St. Thomas med de to frigivne Skibe, samt en dansk Brig og 4 Skonnerter, alle bestemte til St. Thomas. I Begyndelsen slæbte Korvetten de to frigivne Skibe, men maatte efter et Par Dages Forløb opgive Slæbningen paa Grund af stormende Vejr og høj Sø.

I St. Thomas var Kontreadmiral Gouvernør C. W. Jessen, Helten fra Sjællands Odde, død d. 30. Marts, i hvilken Anledning der fra Briggen *St. Croix* blev afgivet 13 Minutskud, da Dødsfaldet blev den bekendt; og samme Salut ved hans Begravelse samme Dag.

Korvettens Togt til St. Domingo var befalet af Generalgouvernøren for at bringe en Skrivelse fra Gouvernøren paa St. Thomas til Præsidenten for den haïtiske Republik, Boyer. Denne havde nemlig udstedt en Proklamation, hvori forbødes alt Samkvem med alle vestindiske Øer, samt Fastekysten, og at der kun maatte drives Handel med Europa og Nordamerika. Denne Befaling skulde træde i Kraft d. 1. Maj, og da den i høj Grad vilde skade den danske Handel, havde Gouvernøren paa St. Thomas udfærdiget en Protestskrivelse, som skulde overbringes af den unge Hr. Delcastro.

Den 26. April forlod Korvetten St. Thomas; den 3. Maj blev Brevet afleveret i Port au Prince, og Dagen efter fik Chefen Audiens hos Præsidenten, som gav ham den bedste Modtagelse. Han forklarede, at Grunden til hans Dekret var, at der paa de spanske og franske Øer var rettet offentlige Beskyldninger mod den haïtiske Regering for, at denne rænkefuldt søgte at udbrede Oprørsaand blandt disse Øers Negre og Kulørte. Den bedste Maade at vise det ugrundede i denne Beskyldning var aldeles at isolere St. Domingo fra de andre Øer. Det var først paatænkt at undtage St. Thomas og Curaçao, men efter nøjere Overvejelser var dette blevet opgivet. Da han imidlertid nu indsaa, at den mangeaarige Handelsforbindelse mellem St. Thomas og St. Domingo ikke hurtigt kunde hæves, henset til »den danske Regerings Loyalitet, i Særdeleshed til Slavehandelens Ophævelse, som var ham bekendt, da ingen haïtiske Skibe paa nogen Maade var blevet forurettet af danske Orlogsmænd, men endogsaa i St. Thomas Havn havde fundet god Modtagelse, var han ogsaa villig til for det første at tilstaa 3 Maaneders Prolongation for Dekretets Ikrafttræden.« Efter nogen Forhandling opnaaedes 6 Maaneders Frist, og Præsidenten gav næsten Haab om, at de gamle Forbindelser for bestandig vilde vedblive.

Under Opholdet i Port au Prince deserterede 1 Kvartermester og 1 Matros.

Efter at Kongen af Spanien havde hævet Blokaden af Fastekysten, bemyndigede Generalgouvernøren Briggen til et Krydstogt dertil for at beskytte dansk Ejendom mod Sørøveri. Chefen anbefaledes Forsigtighed for at undgaa de Ubehageligheder, som Tilstedeværelsen af to krigsførende smaa Eskadrer let vilde kunne medføre. Togtet fandt Sted fra 8. til 24. Maj uden nævneværdige Begivenheder.

Paa Grund af de urolige Forhold i Vestindien havde Generalgouvernøren anmodet Regeringen om at maatte beholde Briggen under Orkantiden, enten i Orkanhavnen paa St. Thomas eller St. Jan; men i Rescript af 23. Marts 1823 blev Andragendet afslaaet særlig af økonomiske Grunde, idet dog Generalgouvernøren blev bemyndiget til at tilbageholde Briggen, saafremt han ansaa det for absolut nødvendigt.

Det gjorde han imidlertid ikke, og den 15. Juli forlod de to Skibe St. Thomas for hjemgaaende med Ordre om, at hvis de skulde skilles i Spanske Sø, skulde der ventes i 2 Dage paa Downs Rhed, hvis Vejret tillod det; hvis de skulde skilles i Nordsøen, skulde der sejles lige til København. Men der skete ingen Adskillelse, Skibene ankom d. 21. August til København og strøg Kommando d. 28. s. M. efter at have udstaaet den lovbefalede Karantæne.

Korvetten *Diana* (Kaptajn A. Krieger) og Briggen *St. Jan* (Kaptajnløjtn. I. V. C. Krieger).

Korvetten *Diana* var den nybyggede Korvet, som løb af Stabelen d. 28.

Maj d. A., men da den havde staaet paa Stabelen i 25 Maaneder, fandt man det forsvarligt at sende den til Vestindien.

I Sejlordren for Skibene var indført, at Briggen maatte indløbe i Bassinet uden at anmode om Tilladelse, medens Korvetten kun maatte gøre det efter Generalgouvernørens Tilladelse eller Befaling.

Desuden fik Cheferne medgivet den kgl. Res. om, at fremmede Kapere og deres Pricer ikke maatte anløbe danske Havne, og at Udrustning af Kapere i danske Havne ikke maatte finde Sted.

Korvetten fik medgivet nogle Espingoler, der skulde affyres til Prøve; men det maatte kun ske i aaben Sø af Hensyn til Hemmeligholdelsen. For at paase Espingolernes Behandling medfulgte en Konstabel fra Raketkorpset.

Skibene var de første danske Orlogsskibe, der var forsynet med *Ankerkæder.*

Med Briggen fulgte som Passager Regeringsraad v. Scholten.

Udrejsen formede sig saaledes:

28. August Kommandoens Hejsning.
12. September Afgang fra København.
13. September Afgang fra Helsingør.
11.—18. Oktober Madeira.
21. November Ankomst til St. Croix.

I Nordsøen blev Skibene adskilte paa Grund af Storm og usigtbart Vejr. I Spanske Sø d. 7. Oktober, i høj Sø og med 9—10 Mils Fart knækkede Korvettens Storstang og med den St. Bram- og Bv. Krydsstang samt Mærseraa, hvorved 1 Mand faldt overbord og ikke kunde bjerges. To Dage efter Korvetten ankom Briggen til Madeira, og derfra fortsattes Rejsen sammen til Vestindien. — I Passaten d. 23. Oktober og 2. November var Chefen for Korvetten ombord i Briggen, hver Gang i 9 Timer. Den 17. November forlangte Briggen fra Korvetten at faa udleveret et Brokbaand til højre Side, hvilket blev sendt over med Jollen.

Den 24. November modtog Korvetchefen fra Generalgouvernøren en Skrivelse om, at en spansk Kaper *El Scipion* — en vel armeret Brig med betydelig Besætning — paa en mistænkelig Maade krydser ved Mona og med Ordre til, saasnart sejlklar, at afgaa med begge Fartøjer til San Juan paa Portorico dog uden at ankre, men blot aflevere medfølgende Skrivelse til Generalkaptajn de la Torre, hvori han anmodes om at give Chefen en Liste og Beskrivelse over alle regulære spanske Kapere. Chefen skulde desuden nøje erkyndige sig om alle i Nærheden værende mistænkelige Fartøjer og om *El Scipion* virkelig driver Sørøveri. »Skulde dette bekræftes, løber De ned mellem Portorico og Mona for at undersøge om *El Scipion* har opbragt noget dansk Fartøj eller fornærmet vor Handel, i hvilket Tilfælde De opbringer ham og hans Priser til St. Thomas.« Chefen skulde ikke vente ved Mona paa *El Scipion,* men straks

vende tilbage og vise Flaget, hvor muligt ved Kysterne, og opbringe alle mistænkelige Fartøjer. Iøvrigt vise stor Forsigtighed og undgaa alle Handlinger, som kunne anses for en Fornærmelse mod fremmed Flag eller Terirtorium, men derimod beskytte den virkelige danske Handel mest mulig, dog uden at give Konvoy. Hvis Gouvernøren paa St. Thomas ønsker Fartøj sendt til St. Domingo eller andet Sted, skal Briggen blive paa St. Thomas, og Korvetten gaa paa den befalede Ekspedition. En lignende Begæring fra Handelsstanden paa St. Thomas meldes straks til Generalgouvernøren med Chefens Bemærkninger for eller imod. Skibene maatte ikke forlade Farvandene om Øerne uden Generalgouvernørens specielle Ordre. Al mulig Høflighed vises mod fremmede Orlogsmænd »selv de endnu uanerkendte ny Staters Krigsskibe behandles med Opmærksomhed. Skulde De møde Mænd af Indflydelse i disse Stater, kan De mundtlig yttre, at Hs. Majestæt ikke vil staa tilbage for nogen anden europæisk Magt i at anerkende disse nye Stater. Til andre nævnes ikke denne Ordre.« Dernæst almindelig Forholdsordre som tidligere givet.

Fra 28. November til 2. December foretoges Togtet til Portorico. Generalkaptajn de la Torre erklærede, at *El Scipion* ikke var Sørøver, og at intet Skib fra Portorico var forsynet med Kaperbrev.

Den 4. December fik Stationsskibet Ordre fra Generalgouvernøren om at opbringe en columbisk Kaper *Oronoco,* hvis Besætning havde gjort Oprør, og som nu sejlede under Anførsel af en Underofficer og uden lovlig Autorisation. En amerikansk Brig havde sat Mand af Kaperens Besætning i Land paa St. Croix, af hvilke 6 var af dens Besætning og 7 spanske Krigsfanger.

Briggen fik Ordre til at afhente de 13 Mand af *Oronoco*s Folk paa St. Croix, bringe 6 Mand af dens Besætning til Politimesteren i St. Thomas og aflevere de 7 spanske Krigsfanger til Generalkaptajnen paa Portorico og erholde dennes Tilladelse til at *eftersøge* Sørøvere paa Portoricos Søterritorium. Denne Tilladelse blev givet og desuden udstrakt til Udhavnene paa Portorico. I San Juan laa en engelsk og fransk Fregat for at understøtte Gouvernementet med Installationen af den ny spanske Regering, hvilket blev udført d. 1. December uden Vanskelighed. Den 12. December tilbage til St. Croix.

Den 6. December var Korvetten gaaet til Søs med nogle Koffardiskibe for at beskytte dem mod en Insurgentkaper, som fra St. Bartholomæus var gaaet til Søs uden Papirer, og hvis Mandskab havde taget Kommandoen, efterladende Kaptajnen og Officererne i Land. Kaperen løb imidlertid ind i San Juan paa Portorico, hvor den blev overleveret til den spanske Regering.

Fra 18.—30. December var begge Skibe et Krydstogt rundt Portorico for efter Generalgouvernørens Ordre at opbringe Kaperen *El Scipion,* som havde Ord for at drive Sørøveri, og paa Hjemvejen at reklamere en bortrøvet Kutter *Pauline,* som tilhørte en dansk Borger i St. Thomas.

Korvetten krydsede til 30. December hovedsagelig ved Vestenden af Portorico uden at se nogen Kaper; havde meget haardt Vejr. Om Sørøveren indhentedes følgende Oplysninger i Land: »*El Scipion* siges at være sunket. Farvandet ved Vestkysten af Portorico er imidlertid stadig usikkert, da der er fremstaaet flere mindre Fartøjer, deriblandt en Skonnert og to Slupper, hvoraf den ene er *Pauline,* som alle driver Sørøveri; de søger Tilflugt indenfor Revene Punch — Cap Roko og skal kun kunne angribes med stærkt armerede Fartøjer, som kan gaa langs Kysten og de større Skibe udenfor, naar de jages tilsøs.«

Briggen var fulgt med Korvetten paa Togtet rundt Portorico, men fik Dagen efter Ordre til at ledsage et Skib, der var ladet for dansk Regning, sikkert til Søs, hvorved den kom op paa 20° N. Br. og vendte derpaa tilbage til Korvetten.

Den 30. December var begge Skibene tilbage i St. Thomas.

1824.

I Henhold til Generalgouvernørens Ordre blev Briggen *St. Jan* d. 8. Januar sendt paa et Krydstogt rundt Portorico for der at anløbe hver Havn saa nær som muligt, dels for eventuelt at give danske Skibe Beskyttelse og dels for at indhente Oplysninger om Sørøvere og at tilintetgøre dem, der træffes.

Da Briggen kom tilbage d. 18. Januar og meddelte, at Farvandet endnu ikke var frit for Sørøvere, besluttede Korvetchefen, at de to Skibe vekselvis skulde krydse om Portorico, hvilket Generalgouvernøren approberede, og udførtes i Størstedelen af deres resterende Ophold i de vestindiske Farvande. Fra sit Togt i Begyndelsen af Februar erfarede Korvetchefen, at Kaperen *El Scipion* ikke eksisterede mere, og at de Røverier, som fandt Sted ved Portorico, skete med Baade, der kommanderedes af uvirksomme Sømænd, der søgte Lejlighed til at røve Skibe, naar de vidste, at disse forlod Kysten uden Bedækning, en Trafik, der kun kunne finde Sted fra Ponse paa Sydkysten til Aquadilla paa N. V. Kysten af Portorico.

Foruden de ovenfor omtalte Ture til Portorico var Briggen i Begyndelsen af Marts en Tur til Barbados, hvor den ilandbragte 60.000 Piastres i Guld fra St. Thomas, og igen Pengekasser i Slutningen af April.

Den 14. og 15. Maj loddede Briggen paa en Banke Øst for St. Croix.

Skibene kom dette Aar ikke til at gaa hjem sammen, idet Briggen fik Ordre til at gaa til New York, hvorfra Chefen med Dampskibet skulde gaa til Filadelfia for hos Ministeren, Geheime-Legationssekretær Pedersen, at modtage Depecher, som skulde medbringes til København. Den 15. Juni forlod Briggen Vestindien og ankom til New York d. 26. s. M. Som Passagerer fra Vestindien til New York fulgte Generalkrigskommissær Søbøtker og Justitsraad Gellerup. Afgang den 8. Juli fra New York til Vestindien, som Kor-

vetten forlod den 15. Juli medbringende 12 vestindiske Soldater, hvoraf 1 døde Dagen efter, han var kommet ombord. Ankomst til København d. 15. August og Kommandoen blev strøget d. 28. s. M.

Efter Togtets Slutning modtog Kaptajn Krieger en Admiralitets Tilkendegivelse af sit Mishag, fordi den paa Togtet holdte Observationsprotokol ikke var ført paa tilfredsstillende Maade, hvilket Kommissionen for de studerende Officerers Undervisning i sin Betænkning desangaaende ogsaa havde bemærket.

Ser man Fortegnelsen over Togterne til Vestindien i dette Tidsrum igennem, vil det ses, at Korvetten *Diana* paa Togtet 1823—24 havde et forholdsvis højt Antal Døde. Dette skyldes imidlertid ikke Klimatfeber, men snarere en svækket Tilstand blandt Besætningen fra Togtets Begyndelse, hvorom Skibslægen Hornbech allerede udtalte sig paa Overrejsen til Vestindien og forlangte Forholdsregler, som Chefen imidlertid ikke vilde gaa ind paa. Dertil kom, at der i dette Aar herskede en ualmindelig stærk Varme i Vestindien med paafølgende Vandmangel, saa Stationsskibene maatte søge Drikkevand paa de omliggende Øer, naar Lejlighed bød sig; tilsammen affødte disse Omstændigheder en Blodgangsepidemi ombord, som kostede 1 Underofficer og 6 Mand Livet.

Som tidligere anført var det første Gang, at vore Orlogsskibe var forsynet med Ankerkæder af Jern. Erfaringerne viste, at til disse maatte der anvendes sværere Ankre end hidtil, eftersom Kæderne ikke fjedrede som Ankertougene. Alle de Korvetten medgivne tre Ankre havarerede flere Gange under prekære Omstændigheder for Skibet. Korvetten fik et nyt Anker fra Tortola og laante et fra en dansk Vestindiefarer. — Det samme Forhold gentog sig de følgende Aar, indtil Manglen blev afhjulpet.

Briggen *St. Croix* (Kaptajnløjtn. M. C. Klaumann).

Efter at Kongen havde bevilget Generalgouvernørens Anmodning om at have et Orlogsskib i Vestindien hele Aaret, fik Kaptajnløjtnanten Ordre til at afgaa med Briggen *St. Croix* d. 15. Maj til Vestindien, hvortil den ankom d. 24. Juni; som Passagerer medfulgte fhv. Landkadet A. C. H. Løwenskjold og Volontær Johan August Foss.

Da Briggen skulde tilbringe Orkantiden i Vestindien, modtog Chefen Generalgouvernørens Ordre om at gøre sig bekendt med Ankrenes Placering i Orkanhavnen i St. Thomas Havn samt undersøge Orkanhavnen paa St. Jan; — — »iøvrigt anser jeg det bedst saavel for Skibets Sikkerhed som for Mandskabets Sundhed, at De saavidt muligt holder Søen, dog hveranden til tredie Dag anløbe en af Øerne for eventuel Ordre. De vil især beflitte Dem paa at holde de danske Øer fri for Røverfartøjer.«

Efter at have undersøgt Forholdene i de to Orkanhavne svarede Kaptajn-

løjtnant Klaumann, at i St. Thomas behøvede Orkanhavnen kun en mindre Foranstaltning, og i Coral Bay paa St. Jan var ingen Foranstaltninger nødvendige, da der kunde fortøjes til tre solide Træer i det saakaldte Orkanhul. Under sit Ophold i Vestindien i Orkantiden fik Briggen ikke Brug for nogen Anvendelse af de to Havne under Orkan; Natten mellem d. 8. og 9. September, hvor Briggen laa til Ankers i Bassinet, havde den Yderkanten af en Orkan, som den red af for to Ankre og med hele Rejsningen strøget.

Briggen var i ustandselig Virksomhed, saaledes at Chefen d. 7. September kunde rapportere til Admiralitetet, at han i Løbet af 5 Uger ikke havde været 8 Dage i Havn; men Følgen var ogsaa, at han hidtil ikke havde haft een eneste Mand paa Hospitalet.

Briggen var særlig beskæftiget med at undersøge Smaaøerne i Nærheden af St. Thomas: Buch Island, Saba, Belvue, Culebra og Crab Island, hvor Sørøverne fra Portorico søgte Udfaldssteder; til Admiralitetet rapporterede Chefen d. 13. August: »... af Kapere har jeg kun set meget faa, og Sørøverne er for Største Delen Indbyggere paa Portorico, som i smaa Baade sætte fra Land, naar de ser smaa Koffardiskibe, men vogter sig for Orlogsmænd og følgelig vanskelig at attrapere.«

Fra 15.—29. August var Briggen en Tur til La Guayra med følgende Instruks fra Generalgouvernøren: »... De vil bestræbe at befæste den gode Forstaaelse, som finder Sted mellem den danske Regering og alle de andre Magter, og skulde Lejlighed gives, kan De gerne mundtlig forsikre de columbiske Autoriteter, at Hs. Majestæt vist ikke vil staa tilbage for nogen anden europæisk Magt i at anerkende deres Rettigheder. — Kan De bidrage noget til at opmuntre Handelen paa St. Thomas, saa vil De ikke forsømme Lejligheden.« Chefen tog til Caracas, hvor han paa den mest smigrende Maade blev modtaget af General Escalona, Intendant i Venezuela, som gav en stor Dinér, hvor der blev udbragt Skaaler for Kongen af Danmark, det danske Generalgouvernement i Vestindien, fremdeles god Forstaaelse mellem Columbia og Danmark o. s. v.

Den 30. August fik Briggen igen Ordre af Generalgouvernøren til at afgaa til Crab Island, hvor der var forefaldet nogle Røverier, og hvor en af Amerikanere bemandet Skonnert efter Gouvernør Scholtens Opfordring havde taget et Røverfartøj, og Ordren fortsattes saaledes: »... De vil finde et Parti Frivillige dernede under Løjtnant Gyllich. Dog kaldes disse et Maroonparty, som er dernede for at skyde, da Sørøverne ellers tage sig i Agt. Jeg har derfor ej villet medgive Soldater.

Imod Sørøverne kan Briggen næppe gøre meget, da de ville holde sig paa Afstand; men er Ejerne af nogle af de danske Fartøjer dernede villige til at tage Folk ombord og gaa ud for at lokke Røverne, kan de bruge denne List.«

Fra 31. August til 4. September var Briggen ved Crab Island, som blev

gennemrekognosceret med en Slup, som var laant i St. Thomas og bemandet med Løjtnant Grove og 15 Mand fra Briggen. Der beslaglagdes en Slup, som det udplyndrede Fartøjs Mandskab erklærede for at være den Slup, der havde plyndret dem. Efter at Besætningen var blevet forhørt i St. Thomas, blev den frigivet, da der intet var fremkommet imod Fører og Besætning.

I September og Oktober var Briggen to Gange i San Juan paa Portorico for at forhøre om nogle danske Smaafartøjer, som var blevet konfiskeret og Besætningen arresteret; under det sidste Ophold fik han udleveret 3 Indbyggere fra St. Thomas.

Den 29. November fik man fra Briggen en columbisk Skonnert i Sigte, som førte Vimpel; der blev skudt et skarpt Skud efter ham, og holdt ned paa den, og da det viste sig, at den ikke var Orlogsmand, blev dens Vimpel nedhalet, hvorefter den fik Lov at sejle videre.

Som et Eksempel paa, hvorledes Forholdene var i de vestindiske Farvande paa den Tid, skal anføres følgende af en Rapport fra Chefen for Briggen *St. Croix* af 16. December d. A.:

»Den amerikanske Commodore Porter var for nogle Uger siden i St. Thomas Havn med en Fregat og nogle Skonnerter. Han har i Fahardo, en liden Havn paa Portorico, begaaet følgende arbitraire Handling: En Løjtn. Pladt, som kommanderer en liden amerikansk Skonnert paa 1 Kanon, *the Beagle,* forfulgte et fordægtigt Fartøj ind i Fahardo, hvor han vilde visitere samme, men blev forhindret deri af Stedets Øvrighed, der mente, at Amerikaneren nok var en Sørøver, eftersom han ikke vilde legitimere sig, og arresterede ham, indtil han omsider viste sin Kommission, hvorefter man lod ham sejle. Efter indløben Rapport om Sagen til Commodore Porter sejlede han tillige med denne og en anden Skonnert til Fahardo, landsatte 200 Md., tog med Magt et lidet Batteri, fornaglede Kanonerne og sendte Parlamentær til Byen med Erklæring om, at hvis ikke Byens Øvrighed inden en Time kom ud og gjorde Afbigt til Løjtn. Pladt og det amerikanske Flag, vilde han lade Byen afbrænde. Øvrigheden gjorde i al Ydmyghed Afbigt, og saaledes endte Sagen i første Omgang. Den spanske Generalkaptajn de la Torre er meget opbragt herover, og Sagen bliver rimeligvis ministeriel.«

Den 16. fik Briggen Ordre til at opbringe en Sørøverslup *Ysabel,* hvilket ogsaa lykkedes den Dagen efter af Løjtn. Fisker med et armeret Fartøj, da Sluppen var 1 Mil udenfor Fahardo. Herhen blev Løjtn. Grove sendt for at kræve Sluppen udleveret, men i Stedet for krævede Havnekaptajnen det tagne Fartøj udleveret, hvilket Chefen for Briggen nægtede, da han vidste, at der eksisterede en Traktat mellem det danske og spanske Gouvernement, som tillod de danske Orlogsmænd at forfølge Sørøvere endog i deres Udhavne. Sluppens Besætning blev taget ombord i Briggen, og Løjtn. Grove med 7 Mand fik Ordre til at bringe Sluppen til St. Thomas, hvor den blev afleveret til

Havnekaptajnen, og Besætningen til Fortet tilligemed de øvrige Medskyldige, 11 ialt.

Den 28. December fik Briggen Ordre til at bringe nogle fra Portorico til St. Thomas flygtede Forbrydere til San Juan paa Portorico samt medtage 2 Negerinder med nogle Børn, som skulde vaccineres i San Juan. Turen udførtes fra 29. December til 7. Januar.

Korvetten *Najaden* (Kaptajn W. Kaas)

hejste Kommando d. 1. September. For første Gang fik den en Jern-Vandkasse med til Prøve; udover den sædvanlige Sejlordre fik den Ordre til, naar Lejlighed og Omstændigheder tillod det, at opmaale en Banke øst for Pynten af St. Croix, funden af Købmand Lang og undersøgt af Briggen *St. Jan.*

Udrejsen formede sig saaledes:

15. September fra København.

7.—15. Oktober Madeira.

19. November St. Croix.

Fra 16.—30. December var Korvetten ifølge Generalgouvernørens Ordre en Tur til La Guayra med den sædvanlige Ordre til diplomatisk Optræden, at beskytte Handelen og indhente Oplysninger om Bolivars Stilling.

1825.

Briggen *St. Croix*

var fra 20.—27. Januar en Tur til St. Bartholomæus for efter Anmodning fra det svenske Gouvernement dersteds at ledsage en svensk Skonnert, *Clarice,* hvis Chef ikke stolede paa den i St. Thomas forhyrede Besætning.

Fra 5. til 20. Februar var Briggen en Tur til Barbados, Martinique og St. Kitts for at bringe Depecher og modtage Svar tilbage. Paa Martinique blev Chefen modtaget med den mest forekommende Artighed, saavel af Admiral Jurien som af General Donzelat.

Ved Tilbagekomsten til St. Croix fik Briggen Ordre til straks at gaa til St. Thomas for saavidt muligt at forebygge, at stjaalet Gods blev bortført til Søs fra St. Thomas, idet der efter en stor Ildebrand, hvorved hele den vestlige Del af Byen var afbrændt, herskede lidt urolige Tilstande.

I Rapport til Admiralitetet af 2. Marts meddeler Chefen, at nogle Sørøverbaade for nylig havde plyndret og myrdet nogle Danske i Nærheden af Portorico. I et Postscriptum af 11. Marts siger han: »Jeg var ikke saa heldig paa mit sidste Krydstogt efter Sørøverne at attrapere dem, da de nu alle ere flygtede vestefter og Farvandet for Øjeblikket ryddeligt for dem.«

I Begyndelsen af Marts Maaned hjalp Briggens Besætning til med at slukke en Ild, der var udbrudt paa Plantagen Smithfield, hvilket indbragte den Generalgouvernørens og Befolkningens Tak.

Den 11. Marts konvoyerede Briggen nogle danske hjemgaaende Skibe ud af Passagen, og i en Rapport af 12. Marts til Generalgouvernøren om følgende Tildragelse berettes:

»En amerikansk Orlogsbrig *Grampois* havde armeret nogle danske Slupper for at jage Sørøverne; en af dem var saa heldig i Nærheden af Cocco infierne (paa Portorico) at træffe en Sørøver, som gjorde Jagt paa Sluppen. Saasnart Røverne var nær nok, gav den Ild, hvorpaa Røverne flygtede mod Land svømmende; nogle af dem blev dræbt eller saarede dels af Amerikanerne, dels af den forsamlede spanske Milits, som fangede 10 af dem. Sluppen medbragte Sørøverbaaden til St. Thomas, hvor det amerikanske Flag blev hejst over et rødt og sort Flag med Dødningehoved under idelig Salut og Hurraraab. De 10 fangne Sørøvere blev hængt paa Portorico d. 29. Marts.

Den 20. Marts afgik Briggen til San Juan paa Portorico for at reklamere Sluppen *Eliza*, som var strandet paa Øen. Paa Vejen afviste Briggen en columbisk Jager ved Buck Island; han jagede den og kom først paa Siden af den efter at have skudt 3 skarpe Skud og truet med at give den hele Laget. Det var en Skonnert paa 13 Kanoner og 96 Mands Besætning, Kaptajn Curningham. Da hans Papirer var i fuldstændig Orden, fik han Tilladelse til at sejle bort, men med Paalæg om ikke at vise sig igen ved de danske Øer. — Ved Afrejsen fra San Juan blev Briggen prajet af en dansk Slup fra Frederikssted, som var blevet prajet af en Sørøver. I Maaneskinnet fik Briggen Øje paa den formodede Sørøver, og da det var Stille, sendtes Løjtnant Fisker med armerede Fartøjer og 28 Mand efter den. Efter 3 Timers Roning kom de paa Siden af Skibet, der viste sig at være en columbisk Kaper, *Polly Hampton,* 36 Mand, hvis Papirer var i Orden.

Den 4. April modtog Kaptajnløjtn. Klaumann Ordre fra Generalgouvernøren om at tiltræde Hjemrejsen d. 15. April, og derfor saa hurtigt som muligt gøre Briggen sejlklar hertil. Den 13. April meldte Chefen sig sejlklar og tilføjede: »Jeg griber her Lejligheden til i mine Officerers og mit eget Navn paa det hjerteligste at takke Deres Højvelbaarenhed for den særdeles blide og gæstmilde Omgang, med hvilken De har beæret os under vores behagelige og kun for korte Ophold ved Øerne.«

Efter at det, paa Generalgouvernørens Indstilling, ved kgl. Resol. af 18. Sept. var approberet, at Briggen *St. Croix* skulde hjemsendes et Par Maaneder tidligere end Korvetten, saafremt Forholdene tillod det, ansøgte Hs. H. Prins Christian om, at Briggen paa Hjemrejsen maatte gaa til Middelhavet og anløbe Neapel og Livorno, for der at hente en Del Kunstsager og Afstøbninger af Professor Thorvaldsens Værker, samt nogle Marmorarbejder, hvilke dels tilhørte Prins Christian, dels var bestemte for Christiansborg Slot og Kunstakademiet i København.

Kongen approberede Forslaget, og under 30. November 1824 tilskrev Ad-

miralitetet Chefen for Briggen *St. Croix* desangaaende, samt at Etatsraad Thorvaldsen var underrettet om at have de nævnte Kunstsager færdige til Afskibning paa de nævnte Steder i de første Dage af Marts. I Livorno og Neapel maatte Skibet ikke opholde sig længere end 14 Dage hvert Sted.

Den 15. April afsejlede Briggen fra Vestindien, hvorefter Hjemrejsen formede sig saaledes:

14.—17. Maj Gibraltar for at anskaffe sig de nødvendige Kort over Middelhavet, proviantere og fylde Vand.

3.—18. Juni Neapel, hvor der modtoges 68 Kasser indeholdende Kunstsager, Macaroni, Vildsvinekød, hvorimod man maatte efterlade de kolossale Gibsafstøbninger, som ikke vilde kunne komme ned i Lasten paa nogen af vore Brigger.

22. Juni—3. Juli Livorno, hvor Briggen først maatte udlosse sit Krudt, inden den fik Lov til at gaa ind i Havnen, hvor den indskibede 52 Kasser Kunstsager, hvoraf 4 Kasser af Thorvaldsens Marmorarbejder; tilsammen vejede Kunstsagerne det halve af Briggens hele Batteri. En Del Kasser maatte efterlades, da det ikke var muligt at finde Plads til dem ombord, hvor der paa Hjemrejsen kun kunde skaffes Køjeplads om Læ til $^2/_3$ af Mandskabet.

Paa Hjemrejsen fra Livorno blev Malaga, Gibraltar og Portsmouth anløbet, væsentlig for at proviantere og fylde Vand. — Den 4. Sept. ankredes paa Københavns Rhed.

Bemærkelsesværdigt for dette Togt var den fortrinlige Sundhedstilstand, som herskede ombord paa hele Togtet, hvad væsentlig maa skyldes, at Skibet var saa meget i Søen, men ogsaa Chefen, som forstod at holde en udmærket Disciplin og god Tone ombord.

Korvetten *Najaden.*

Ved Ankring under Buck Island ved St. Croix d. 1. Jan. kom Korvetten paa Grund. Sværanker blev straks udført, men man kunde ikke faa Skibet flot, da Vandet faldt. Med Assistance af Koffardiskibe og Garnisonen i Bassinet blev Roret lettet af Tapperne, Vandet styrtet i Lasten og derefter pumpet udenbords; samtlige Kanoner, Kugler og Skraasække udtagne. — Dagen efter Kl. 4 Fm. udførtes yderligere et Sværanker, laant i Land, og 36 Soldater kom til Assistance. Kl. 5 Fm. var Korvetten af Grunden. Kl. 9 Fm. var Kanonerne ombord og Roret bragt paa Plads, og Kl. 5 Em. lettede Korvetten og gik til St. Thomas.

Efter Erfaringerne fra Korvetten *Najaden* i 1822 vilde man ikke gaa til Kølhaling, men nøjedes med en Dykkerundersøgelse, ved hvilken det viste sig, at Straakølen havde lidt noget, men ingen Kobberplader var løsrevne, og Korvetten var tæt.

Fra 9. Febr.—16. Marts var Korvetten et Kryds til St. Domingo for hos

Præsident Boyer at reklamere 3 Forbrydere, der var implicerede i Sørøverkomplottet i St. Thomas. Paa Hjemrejsen konvoyerede Korvetten efter Anmodning fra Gouvernør Scholten en Skonnert, der var assureret for en betydelig Sum. Chefen fik den »mest forekommende og galanteste Modtagelse af Præsidenten«, som meddelte, at de omhandlede Personer havde været arresterede og forhørte for Retten; men da intet vidnede imod dem, var de blevne frigivne, hvorom Chefen fik skriftlig Beretning til Gouvernør Scholten paa St. Thomas.

Paa Hjemvejen undersøgte Korvetten endvidere i Henhold til Generalgouvernørens Ordre Øerne Mona og Monito imellem St. Domingo og Portorico, hvilke den sejlede ganske nær, men saa ikke det mindste mistænkeligt.

Fra 26. Marts til 20. April var Korvetten et Kryds til La Guayra; paa Hjemrejsen observeredes en Slup, som drev uden Sejl; det viste sig at være en fransk Slup, som førtes af en Neger, og som for to Uger siden havde mistet Sejl og Ror i en Storm og desuden ikke havde en Draabe Vand ombord. Efter at have forsynet Baaden med fersk Vand, blev den taget med paa Slæb til St. Thomas.

Fra 6.—11. Maj var Korvetten en Tur til Portorico, medbringende den af Briggen *St. Croix* tagne Slup, *Ysabel,* som var blevet frigivet, samt to Personer, der skulde afgive Forklaringer for Jurisdiktionen paa Portorico angaaende Sørøversagen.

Fra 9. til 30. Juni var Korvetten et Kryds til Fastekysten og Curaçao for hos Gouvernementerne paa disse Steder at forlange Erstatning af en columbisk Kaper, udrustet fra Curaçao, der i Søen havde anholdt en Skonnert under dansk Flag, kommende fra sidstnævnte Sted. Skonnerten havde en Del spanske Passagerer med betydelige Ejendomme ombord, som skulde bringes til Portorico. Kaperen ansaa disse Passagerer og deres Ejendomme for fjendtlige og berøvede Passagerne alt, inklusive deres Klæder, saa at de ikke engang var i Stand til at betale Skipperen deres Fragt, da de ankom til Portorico.

Den af Generalgouvernøren givne Instruks af 5. Juni for denne Ekspedition lød:

»Foruden den almindelige Pligt at hævde det danske Flags Agtelse og Sikkerhed, dække Handelen og forfølge Sørøverne, har Deres Højvelbaarenheds nærværende Sendelse følgende tvende Hovedformaal:

1) Om muligt og uden at forstyrre den gode Forstaaelse at formaa den columbiske Regering til at anerkende Grundsætningen: »frit Skib, frit Gods« for saavidt danske Skibe angaar, og at det i det mindste ikke tillades columbiske bevæbnede Fartøjer, uden lovlig Prisedom, at udtage Gods af danske Skibe.

Vel synes den 14. Artikel del corso at bemyndige de columbiske Krydsere til denne sidstomtalte Fremfærd; men columbiske Love kunne ej være bindende

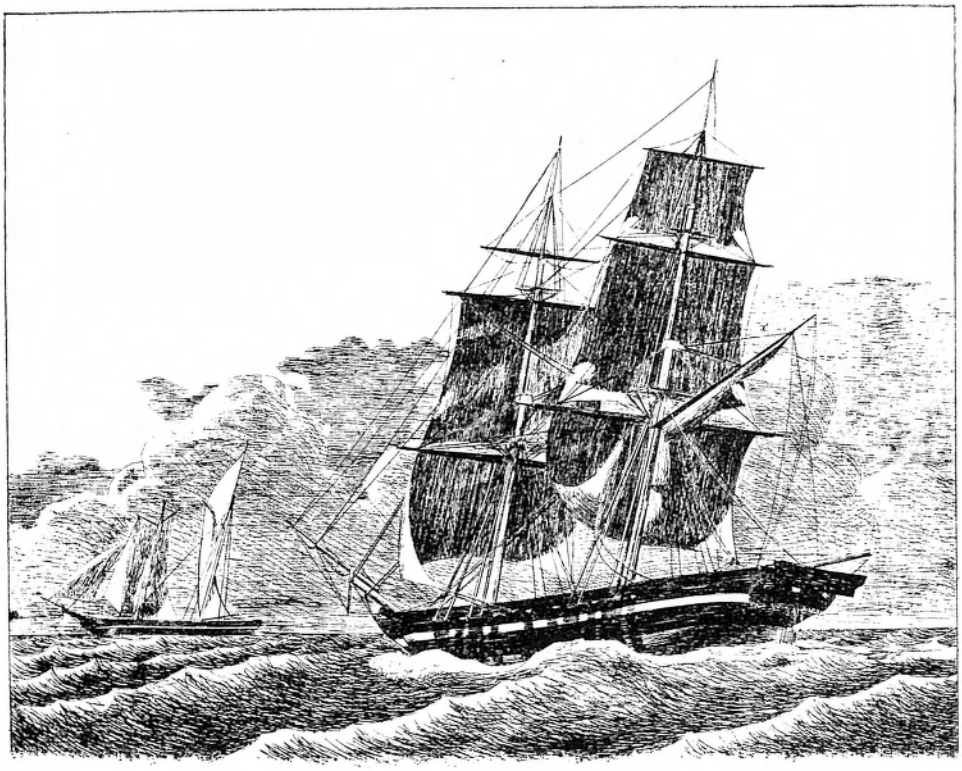

Briggen St. Croix (t. h.) og Skonnerten Vigilant i Vestindien.
Tegnet 1839 af Prlnt. G. F. W. Wrisberg, som var tjenstgørende Officer i Briggen.
(Tilh. Søofficersforeningen).

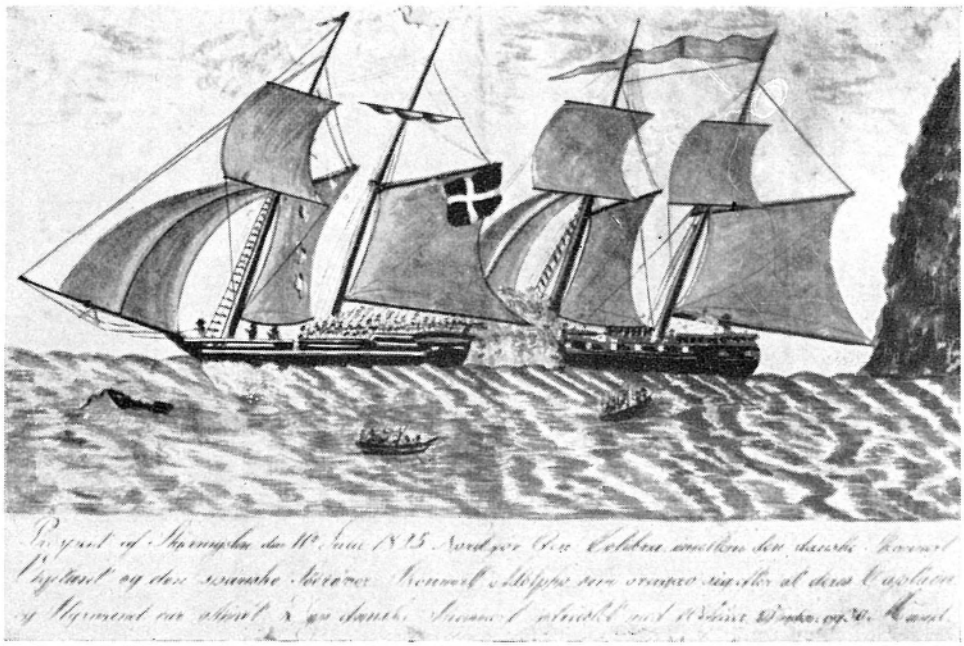

Prospect af Skjermyslen den 11. Julii 1825 Nord for Øen Colibra imellem den danske Skonnert Vigilant og den spanske Sørøver Skonnert Adolpho, som overgav sig efter at deres Captain og Styrmand var skudt.
Efter en Tegning af Soldaten Horstmark. (Tilh. Handels- og Søfartsmuseet paa Kronborg).

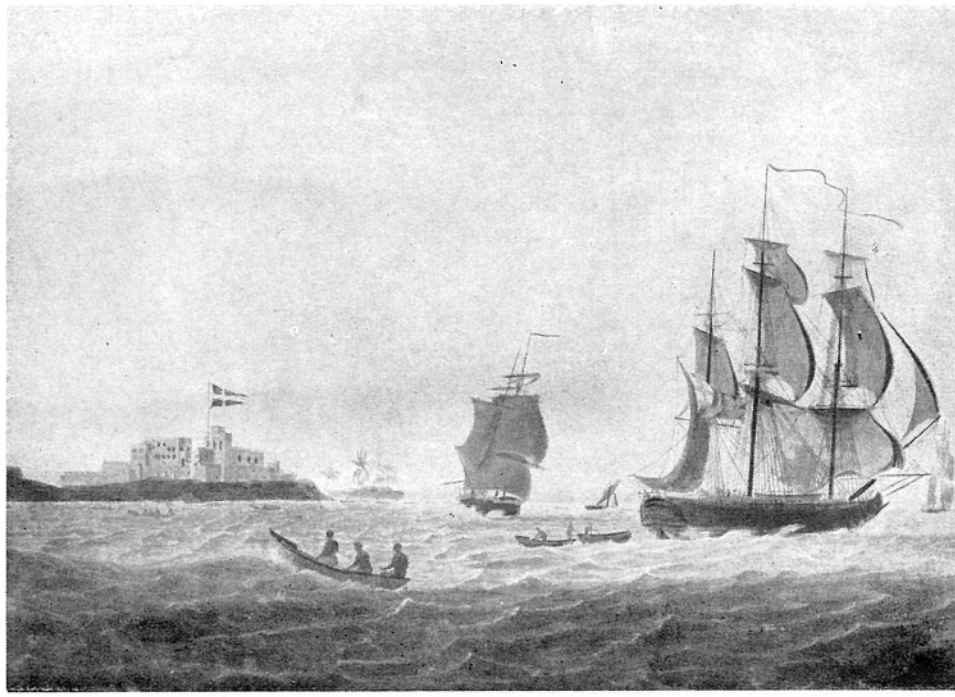

Den danske Koloni ved Guldkysten med Fæstningen Christiansborg.
Efter koloreret Litografi London 1806.
(Tilh. Højesteretssagfører Kjeld Rørdam).

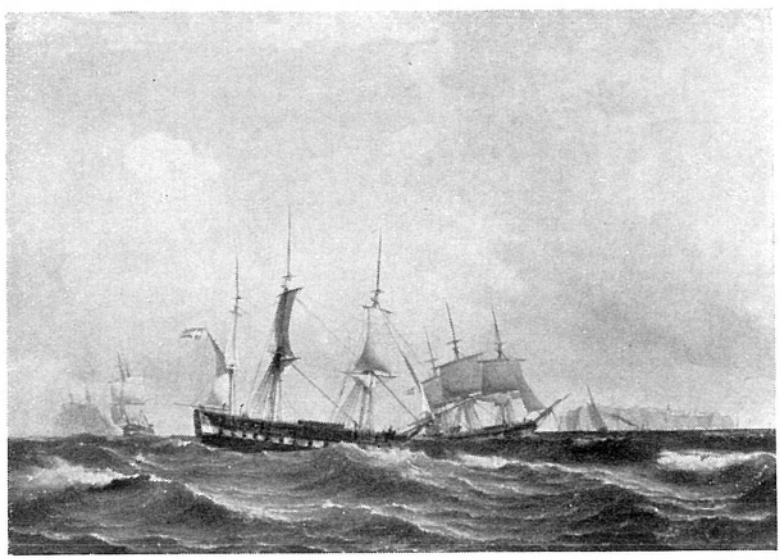

Danske Blokadeskibe udfor Elben 1849. (Fregatterne Thetis og Rota).
Efter Maleri af C. F. Sørensen. (Frederiksborgmuseet).

for uafhængige, neutrale Nationer, og desuden skal den columbiske Regering nyligen have anerkendt Grundsætningen: »frit Skib, frit Gods« med Hensyn til Nordamerikanerne. Dog har jeg endnu ingen officiel Underretning derom.

2) For at fordre Fyldestgørelse for de af den columbiske Kaper Skonnert *Adolpho,* Kaptajn S. Martin, udøvede Fornærmelser mod det danske Flag og Sikkerhed for, at saadanne Voldsomheder ikke oftere ville vorde udøvede af columbiske Krydsere mod danske Skibe.«

Derefter gives i Instruksen udførlig Redegørelse for, hvorledes Chefen skal optræde overfor de forskellige Myndigheder og Skibet *Adolpho* og dets Kaptajn, saafremt han skulde træffe paa dem, og »i det hele at iagttage den yderste Forsigtighed for at vedligeholde den gode Forstaaelse, som ikke alene stemmer med vor Regerings Grundsætninger, men er vigtige for St. Thomas' Handel . . .

Da en militair Titel kan have Kraft til Underhandlinger med et Folk, som endnu ikke erkender synderlig anden Magt end militair Styrke, saa tillades Dem i Deres Forhandlinger med de columbiske Autoriteter at nævne mig Admiral, skønt denne Titel ellers ikke tilkommer mig . . .

Kan De som en Kuriositet erholde Prøve af den Jordart, i hvilken Guldet findes paa Aruba, saa kunde det maaske lede til lignende Opdagelser paa vore Øer.«

I sin Rapport af 30. Juni til Generalgouvernøren udtaler Chefen, at Ekspeditionen har haft et særdeles tilfredsstillende Udfald; Gouvernør Admiral Cantzelaar havde givet ham den galanteste Modtagelse og forsikret, at saavidt det stod i hans Magt, skulde der skaffes Satisfaction og Godtgørelse for den af den columbiske Kaper *Adolpho* udførte Sørøverstreg. Kaperen var for Tiden oplagt i Havnen der som ubrugelig.

Det var lykkedes Chefen at faa en Prøve med af Jorden fra Aruba.

Den 9. Juli rapporterede Gouvernøren paa St. Thomas til Generalgouvernøren, at den berygtede columbiske Kaper *Adolpho,* Kaptajn Lafourcardo, havde taget den danske Slup *Beauty* og to andre danske Fartøjer og lagt Mandskabet i Jern. Kaperen, som opholdt sig ved Culebra, havde sendt en Baad ind til St. Thomas med Kaptajnen for *Beauty,* for at hente 400 Piastres til at udløse sit Fartøj. Denne Baad blev opdaget og paa Gouvernørens Befaling beslaglagt af Havnemesteren, Kaptajn Rohde.

Generalgouvernøren traf straks alle Forholdsregler for at fange Kaperen, idet han beordrede Korvetchefen at lade den spanske Baad besætte med saa mange bevæbnede Folk, som kunde skjules i den under Løjtnant Middelboes Kommando, samt medtage 1 Mand fra Kaperens Baad, som kunde sige, hvor Baaden skulde træffe Kaperen. Løjtnant Bretton med 32 Soldater blev sat ombord i *Vigilant,* hvis Kommando overtoges af Løjtnant Irminger. *Vigilant*

under Koffardiflag skulde følge nærmest den spanske Baad som Dækning, men om nødvendigt manøvrere, som om han undgik Kaperen.

Denne Gang lykkedes Foretagendet. Løjtnant Middelboe med den spanske Baad og Kaperens Mand anløb efter dennes Anvisning Øen Culebra, hvor Kaperen skulde ligge, men fandt den ikke; efter at have rekognosceret flere Bugter, fandt han Sluppen *Beauty,* der var besat med 3 Mand fra Kaperen og 2 af Sluppens egen Besætning. Efter at have bundet Fangerne bugseredes Sluppen ud af Bugten, hvorefter der holdtes ned mod Korvetten, som saas ved Vestenden af Culebra. Kl. 8 Em. saas en Sejler, som skød 4 skarpe Skud efter Baaden, og alt gjordes klar til en modtage ham; men ved Mørkets Frembrud tabtes saavel han som Korvetten af Sigte, hvorefter Fartøjerne gik til St. Thomas.

Samme Dag havde Korvetten sendt Chefschaluppen med Løjtnant Holm og syv bevæbnede Mand ind for at rekognoscere ved Culebra, hvor den fandt et forladt Fartøj, som nylig havde været besat af Kaperen; Sluppen tog det med sig og afleverede det næste Morgen til Korvetten.

Vigilants Ekspedition skal berettes saaledes som Løjtnant Irminger har beskrevet den i sin Dagbog:

»Søndag d. 10. Juli 1825 fik jeg Ordre til at overtage Kommandoen ombord paa Skonnerten *Vigilant* og fik under mig Løjtnant v. Bretton med 32 Mand. Af min Chef fik jeg Befaling til at styre Kurs for Culebra for der at opsøge en columbisk Orlogsskonnert og tage den, fordi den havde udplyndret flere danske Fartøjer. Korvetten fulgte noget efter for ligeledes at gøre Jagt paa den. En bekendt Mand, der faa Dage iforvejen havde været ombord paa den columbiske Skonnert, blev mig medgivet.

Med Vinden østlig, flov Kuling kom jeg tværs ud for Great Harbour paa Sydsiden af Culebra Kl. 4½ Em., hvor min bekendte Mand genkendte en Slup, Kaperen havde taget og formodede, at Skonnerten opholdt sig i Nærheden. Da ingen af os kendte Indløbet til Great Harbour, besluttede jeg at vente paa Korvetten, der laa plat ned paa mig for at faa Korvettens Lods ombord og da løbe ind og tage Skonnerten.

Da Korvetten kom paa Siden af mig, opdagede vi en Skonnert under S. V. Pynten af Culebra, som jeg efter Kaptajn Kaas Ordre gjorde Jagt paa. Kl. 8 Em. var jeg ved S.V. Pynten, og saa nu Skonnerten ved Vinden Nord over, omtrent 1 Kml. fra mig. Jeg vedblev Jagten, men kort efter tabte jeg den af Syne i en Byge, noget til Luvart; paa samme Tid tabte jeg Korvetten af Syne agterude; jeg holdt ved Vinden Nord over. Hele Natten krydsede jeg øster efter paa Nordsiden af Culebra.

Mandag d. 11. Juli Kl. 4¾ Fm. fik jeg den columbiske Skonnert i Sigte, som stod ud fra Land, jeg lidt til Luvart af ham; satte til alt hvad trække kunde. Alle Soldater lod jeg gaa ned. Vinden N.N.O. frisk Kuling.

Kl. 5½ Fm. vendte den columbiske Skonnert og var den Gang omtrent 1 Kml. fra mig. Jeg bar ned paa ham. Straks efter gav han en Kugle og hejste columbisk Orlogsflag og Vimpel. Jeg tonede dansk Koffardi-Flag. Da jeg kom paa Prajeholds Afstand, prajede han og befalede mig at komme ombord med mine Papirer. Columbianeren troede endnu, at jeg var Koffardimand. Jeg undskyldte mig med, at min Baad var læk og kunde ej sættes ud. Soldaterne lod jeg komme op og gjorde klar til at fyre. Da han saa Soldaterne gjorde han klart Skib; straks efter var jeg ham paa Siden. — Jeg sagde ham, at jeg havde Ordre til at bringe ham til St. Thomas. Han svarede: Saalænge der flød en Draabe Blod i hans Aarer, skulde det ikke blive Tilfældet. De fleste Columbianere havde allerede grebet til Geværer og Huggerter, hans Kanon var stillet paa os og næsten klar til at affyres. — Ingen Tid var at spilde. — Jeg spurgte ham endnu engang, om han godvilligen vilde overgive sig — han vilde ikke, — hvorpaa jeg kommanderede: Fyr! Jeg saa flere af Folkene falde iblandt andre ogsaa den Mand, der skulde brænde Kanonen af; der var en ualmindelig Forvirring ombord, og de strøg Flaget, hvorpaa jeg tog Prisen i Besiddelse, og under et 3 Gange Hurra blev det danske Flag hejst paa den columbiske Skonnert.

Det var Skonnerten *Adolpho;* den havde en lang Metalkanon midtskibs. Kaptajnen fik under Affairen 2 Musquet-Kugler gennem Underlivet og døde omtrent ¼ Time efter; hans Løjtnant fik en Kugle gennem Brystet og døde straks. 1 Mand fik 2 Kugler gennem det ene Ben og døde Dagen efter; desuden 3 saarede. Om Eftermiddagen Kl. 5 ankrede jeg tilligemed Prisen i St. Thomas Havn.«

Der var naturligvis almindelig Glæde i St. Thomas over det heldige Udfald af Ekspeditionen, der bl. a. resulterede i, at Chefen umiddelbart før Korvettens Afrejse modtog en Takkeskrivelse fra Indbyggerne i St. Thomas.

Efter Hjemkomsten resolverede Kongen, efter at have modtaget Generalgouvernørens Rapport om Sagen, at Admiralitetet skulde tilkendegive Løjtnant Irminger »Vor særdeles Tilfredshed og Tak.«

Den 19. Juli tiltraadte Korvetten Hjemrejsen, medtagende 16 invalide Soldater; to Dage efter faldt en Mand over Bord, men ved en rask Manøvre blev han bjærget. Korvetten ankom til København d. 3. September, hvorefter Kommandoen blev strøget.

Som tidligere omtalt, havde Korvetten Ordre til at opmaale Banken ved St. Croix; men i Rapport af 3. Juni udtalte Kaptajn Kaas, at hverken han eller Briggen havde haft Tid til at foretage dette Arbejde; men Hr. Lang havde gjort det, og han haabede at kunne hjembringe Hr. Langs Undersøgelser.

Som sædvanlig var Sundhedstilstanden ombord udmærket, trods ikke særlig gode klimatiske Forhold; saaledes rapporterer Chefen for Korvetten d. 3. Juni: »... Den senere Tid har været overordentlig slem, med uhyre Regn, Stille og

beklemret Luft. Nu lettet ved 2 betydelige Jordskælv, d. 26. Maj Kl. 2¾ Em. saavel paa St. Thomas som paa St. Croix, dog stærkest paa det førstnævnte Sted, hvor adskillige Mure revnede og samtlige Indvaanere flygtede ud paa Gaden.«

Briggen *St. Jan* (Kaptajnløjtnant C. F. Hedemann)

afsejlede fra København d. 16. Maj medhavende som Passagerer Sekondløjtnant A. v. Torné, og Korporal T. Behrens af de vestindiske Tropper samt en Frimulatdreng. Briggen var medgivet nogle Espingoler, der var ladet paa en ny Maade, saa at der ikke behøvedes at medgives nogen særlig uddannet Mand fra Raket-Korpset.

Udfor Yarmouth fik Briggen en kgl. Lods ombord, hvorefter der styredes efter Galopperne med stiv NOlig Kuling. Lodsen var usikker og forlangte, at der skulde ankres, hvilket blev gjort paa 21 Fv. Vand og Touget stukket ud til Tamp, da det var Storm med Regntykning; saavel Bougspryd som Hækjollen gik i Vandet under Duvningerne, men ellers var Briggen temmelig magelig. Kl. 2 Em. kom Klaring, og Land saas i SV, 4 Mils Afstand. Da Chefen ikke kunde stole paa Lodsen, benyttedes Klaringen til at komme afsted; Ankertouget blev kappet, og Lodsen vilde styre SV, idet han antog Landet for North Foreland, medens det viste sig at være Kap Grisney, hvorefter Lodsen blev frataget Kommandoen og Briggen styrede ind til Downs, hvor Lodsen blev sat i Land. Han fik ingen Betaling for Lodsning, da han var Skyld i Forlis af Anker og Toug; derimod blev der til Konsulen i London indsendt en Beretning om det forefaldne med Anmodning om at forebringe Chefens Klage for rette Vedkommende.

Efter det sædvanlige Ophold paa Madeira, ankom Briggen til St. Croix d. 15. Juli.

Natten mellem d. 26. og 27. Juli herskede en Orkan mellem de vestindiske Øer, særlig stærkt paa Guadeloupe, St. Croix og Portorico. Briggen red Uvejret af i St. Thomas Havn for 50 Fv. Kætting, det blæste ogsaa her meget haardt, men ikke Orkan; 14 Skibe, mest mindre Fartøjer, drev i Land.

Dagen efter Orkanen fik Briggen Ordre til at gaa til San Juan paa Portorico med et Brev fra Gouvernør Scholten. Her var alle Skibe strandede og Plantagerne i Omegnen havde lidt meget; det samme var Tilfældet i Bassinet paa St. Croix.

Fra 5.—8. August var Briggen ude for at eftersøge en fra Portorico kommende dansk Skonnert, der havde en betydelig Ladning, hvoriblandt 15000 Piastres i Sølv. Skonnerten var imidlertid kæntret Natten mellem 26. og 27. Juli og sunket i Passagen mellem Portorico og St. Thomas; Kaptajnen og 2 Mand havde reddet sig til Crab Island, Resten var omkommet.

I Great Harbour paa Portorico var to danske Skibe havarerede; Skibet

Henriette Louise, Løjtnant Christmas, havde mistet sine Stænger, og *Danemark,* Kaptajn Siander, stod paa Grund, men i blød Bund, saa at det lykkedes at hive den af.

Fra 31. August til 14. Sept. var Briggen en Tur til La Guayra, medbringende 21 Mand fra Kaperen *Adolpho,* som nu ikke længere var Fanger, og afleverede dem samt *Adolphos* Dokumenter til Myndighederne dersteds, for at disse kunde træffe Bestemmelse om deres videre Skæbne.

Denne Affære havde frembragt en Misstemning mellem den columbiske Regering og det danske Gouvernement i Vestindien, idet *Adolpho* havde vist sig at være en autoriseret Kaper og derfor var i sit lovlige Haandværk; Generalgouvernør Bardenfleth paalagde derfor Briggens Chef at udvise stor Forsigtighed i sin Optræden under sit Samkvem med Myndighederne i La Guayra, ikke indlade sig i Diskussioner, men »... kunde gerne sige, at La Fourcardo havde lagt sig mellem de smaa ubeboede Øer tæt udenfor vore Havne, taget virkelig danske Skibe med dansk Ladning, mishandlet Mandskaberne, udtaget Ladning uden lovlig Prisedom, endog sendt dansk Skonnert *Pastora* med dansk Ladning ikke til columbisk Havn for at dømmes, men til Curaçao, hvor den ej kunde dømmes. At han havde fortsat disse Røverier, lige til han blev taget. At en Ende maatte gøres paa sligt, og vi alle beklagede La Fourcardos og de andres Død, men at han ved at nægte at vise sine Papirer, hvorved han blev antaget for en uautoriseret Sørøver, selv var Skyld deri.«

Fangerne blev afleveret i La Guayra, men nærmere Redegørelse findes ikke for dette Kryds.

Paa en Tur til Portorico fra 22.—29. September for i San Juan at aflevere et spansk Fartøj, ser Briggen Kl. 10 Em. en Skonnert agterude; giver den et skarpt Skud, holder ned paa den og giver den senere to skarpe Skud. Skonnerten flygter og sejler hurtigere end Briggen, saa at denne maa opgive Jagten ved Midnatstid.

Den 2. November gav Generalgouvernøren Briggen Ordre til et Kryds til Portorico for at reklamere et dansk Fartøj, som var blevet taget ved Crab Island, og Mandskabet bragt fængslet til San Juan. Skulde han træffe en columbisk Kaper, ført af Bernard, som havde plyndret en Dæksbaad fra St. Thomas ved Crab Island, *altsaa dansk Søterritorium,* opbringes den til St. Thomas.

Fra 4.—7. November foretog Briggen Turen til San Juan; Sagen angaaende Fartøjet var afgjort, og Fartøjet vilde blive udleveret mod Rekvisition fra Ejeren. Besætningen havde begaaet Heste- og Kvægtyverier paa St. Thomas; 2 Mand, som ikke hørte til Besætningen, var blevet frigivet. — Den columbiske Kaper, som havde plyndret en Dæksbaad fra St. Thomas, havde man ikke set noget til.

I December Maaned observerede Briggen under et Kryds langs Sydsiden

af Portorico en spansk Kaperskonnertbrig, som efter Forlydende havde taget en Skonnert under columbisk Flag og en Slup under engelsk Flag, men med en kendt dansk Købmand fra St. Croix ombord, som blev bragt til San Juan. — Sluppen var blevet bemandet med 20 Mand og armeret med 2 Kanoner og brugtes nu som den spanske Kapers Tender.

Korvetten *Diana* (Kaptajn C. Wulff)

hejste Kommando den 12. September og afsejlede fra København d. 16. s. M. med Tilladelse til at medtage som Passagerer Gouvernør Scholtens Hustru og et Barn med Tjenerskab, Major Sommer samt Sekondløjtnant af den vestindiske Styrke v. Lillienskjold.

Den 26. September, medens Korvetten var i Kanalen, faldt Kaptajnløjtnant Herløv død om paa sin Vagt, ramt af Apoplexi, hvorefter Korvetten gik til Spithead, hvor Kaptajnløjtnanten blev begravet i Ryde.

Maatte søge Madeira for Vandforsyning, og ankom d. 14. November til St. Croix

Eftersom Spanierne i dette Aar udfoldede større maritim Virksomhed, ogsaa med Kapere, fik vore Stationsskibe i Vestindien mere Virksomhed til denne Side.

Den spanske Kaperskonnertbrig, der i Begyndelsen af December under Portorico havde taget en columbisk Skonnert og en Slup under engelsk Flag, hvor en Købmand fra St. Croix var ombord og bragt til San Juan, blev eftersøgt, og der foretoges fra 3.—5. December et Kryds paa SO Kysten af Portorico sammen med Briggen og en Kongebark; denne ført af Kaptajn Block var armeret med 2 Stk. 4 ℔ Kanoner og bemandet med 10 Underofficerer og 10 Soldater samt med Løjtnant Suenson og 10 Matroser fra Korvetten; der sendtes Fartøj i Land paa Culebra, men intet mistænkeligt blev fundet — Generalgouvernøren takker Kaptajn Wulff for den Hurtighed, Klogskab og Overlæg, hvormed han havde handlet.

Fra 10.—18. December var Korvetten en Tur til San Juan i diplomatisk Mission for at underhandle med General de la Torre til Fordel for de danske, som kunde have lidt ved de Opbringelser, som *spanske Krydsere* nylig havde foretaget. Desuden skulde Generalen anmodes om en Liste og Beskrivelse af de virkelige autoriserede spanske Krydsere for at kunne respektere disse ved Forfølgelse af Sørøvere. Det paalagdes Chefen at optræde med megen Forsigtighed. Desuden skulde Korvetten medtage 4 Spanier, der skulde afleveres, samt tilbagebringe 1 Negerdreng og 2 Negre, der reklameredes som bortrømte fra St. Thomas.

I San Juan aflagde General de la Torre Visit ombord og blev modtaget med højeste Honnør, 21 Skud, Mandskabet paa Ræerne og 3 Gange Hurra.

Paa Hjemrejsen medbragte Korvetten 4 Negermatroser fra en Slup, taget af Spanierne, samt 7 Passagerer.

Samme Dag som Korvetten var vendt tilbage fra sin Tur til Portorico fik den om Aftenen Ordre fra Generalgouvernøren til at opbringe et fransk Skib *Ceron* under Sejl udenfor St. Thomas; det var et Slaveskib, hvis Besætning havde gjort Oprør og dræbt Kaptajnen og 5 Mand. Næste Morgen ved Daggry sendte Korvetten to armerede Fartøjer under Søløjtnanterne E. Suenson og Smith's Kommando ud for at tage Skibet i Besiddelse.

Korvetten lettede selv og fulgte efter Fartøjerne; der blev skudt flere skarpe Kanon- og Musketskud efter Skibet, hvorefter det blev besat af Løjtnant Suenson og ført ind til St. Thomas, hvor hele Besætningen, 17 Mand, blev bragt i Lænker ombord i Korvetten, hvorfra der blev sat Vagt ombord i Skibet, og Fangerne Dagen efter afleveret til Fortet.

Atter i dette Aar maa man beundre den gode Sundhedstilstand, der herskede paa vore Orlogsskibe, skønt der ifølge Generalgouvernørens Beretning af 18. Juli 1825 grasserede gul Feber i Garnisonen og blandt Koffardiskibenes Mandskaber.

1826.

Briggen *St. Jan.*

De fire første Maaneder af Aaret forløb med de sædvanlige Ture til Portorico og Krydsning mellem Øerne.

Den 4. Maj gav Generalgouvernøren Briggen Ordre til en Tur til Fastekysten for at give den danske Handel den Beskyttelse, som den tilkommer, samt at indhente de sædvanlige Oplysninger om de politiske Forhold, især om Stillingen mellem Franskmændene og Columbianerne, og om den Ekspedition, som har været samlet i Cartagena. »Jeg maa anbefale Dem den fuldkomneste Forsigtighed ikke blot i militair og nautisk Henseende, men ogsaa med Hensyn til den alvorlige Sygdom, som har hersket i Porto Cabello.«

Den 12. Maj afgik Briggen fra St. Thomas; umiddelbart efter Afrejsen blev Chefen syg, og d. 19. Maj døde han under Briggens Ophold ved Porto Cabello, hvor han blev begravet med fuld militær Honnør. Kaptajn Wulff skrev i sin Rapport til Kollegiet, at Kaptajnløjtnant Hedemanns Helbred havde været meget svækket og aftog daglig, siden det Tilfælde han havde paa Overrejsen i Kanalen, »saa jeg antager ikke, at hans tidlige Død kan tilskrives Klimaet her.«

Premierløjtnant Zahrtmann overtog som Næstkommanderende Kommandoen og førte Briggen tilbage til St. Thomas, hvor han af Chefen for Korvetten blev indsat som Chef for Briggen.

Efter Anmodning fra Premierløjtnant Zahrtmann gav Generalgouvernøren

sit Samtykke til, at Briggen fra 5. til 21. Juni gjorde en Tur til Martinique for at tage Observationer, der var vigtige for Hydrografien.

Natten til d. 13. Juli udbrød der en stor Ildebrand i den østlige Del af Byen paa St. Thomas. Det lykkedes Premierløjtnant Zahrtmann og Sekondløjtnant Baron Chr. Holsten med Mandskab fra Briggen at redde hele denne Del af Byen fra fuldstændig Undergang ved at bortrydde en Række Huse med Øksen, og inden Solopgang var Ilden standset; det Pakhus, hvori Marinen opbevarede forskelligt Gods til Skibene, nedbrændte til Grunden, det lykkedes kun at redde Skibenes Oplag af Madeiravin! — I Rescript af 3. September udtalte Kongen sin Tilfredshed over Officerer og Mandskabs Optræden ved denne Lejlighed.

Den 20. Juli tiltraadte Briggen Hjemrejsen medtagende invalide Soldater fra Garnisonen, med Ankomst til København d. 4. September.

Korvetten *Najaden.*

Fra 4.—20. Januar var Korvetten ifølge Generalgouvernørens Ordre en Tur til Porto Royal paa Martinique medbringende Slaveskibet *Ceron,* der skulde afleveres til den franske Regering. Løjtnant Suenson og Styrmand Holst samt 1 Underofficer og 10 Mand blev sendt ombord i det franske Skib, der desuden fik sin egen Besætning ombord fra Fortet. Den 4. Januar lettede begge Skibene og ankom til Porte Royal paa Martinique d. 11. s. M., hvor Skib og Besætning blev afleveret i god Behold. — Chefen for Korvetten havde Ordre til at bestræbe sig for at indhente Underretning om Tilstanden mellem den franske og columbiske Regering; »... skulde Grev Donzelot ikke vise sig tilbøjelig til at udtale sig herom, kan De gerne sige ham, at da jeg i Anledning af den columbiske Kapers Opbringelse er omtrent i samme Stilling som han, saa ønsker jeg at vide nøje, hvorledes Sagerne staar.«

Turen forløb tilfredsstillende, men der findes ingen særlige Oplysninger om den.

Den 10. Marts afrejste Gouvernør Scholten med Paketten til England, og Søbøtker overtog Stillingen som Gouvernør paa St. Thomas.

Fra 21. Marts til 15. April var Korvetten en Ekspedition til Fastekysten for at overbringe Depecher fra Generalgouvernøren til den columbiske Udenrigsminister Don Joseph R. Revenga med Ordre til at indhente de sædvanlige Oplysninger, men særlig om Kongressen i Panama og om den Ekspedition, der udrustes af Columbia og Mexico i Forening, ikke skulde være bestemt til Portorico i Stedet for som angivet til Cuba, »... og da den columbiske Regering taler i meget høje Toner om Tilfældet med Kaperen *Adolpho,* anbefales det at være meget forsigtig og optræde meget høfligt.« — Ved sin Tilbagekomst rapporterede Chefen: »Den fra Cartagena længe ventede Ekspedition mod Cuba eller Portorico vil formodentlig slet ikke finde Sted, da Regeringen

mangler de fornødne Midler: Penge og Folk.« I Slutningen af Rapporten udtaler Kaptajn Wulff: »Det er mig behageligt at kunne meddele det høje Kollegium, at jeg allevegne og ved alle Lejligheder modtager de umiskendeligste Beviser paa Agtelse for det danske Orlogsflag og Velvillie mod den danske Marine.«

Den 12. April ankom den franske Viceadmiral Duperré med en Fregat paa 60 Kanoner og en Brig paa 20 Kanoner til St. Croix Vestende, og efter hans Opfordring foretoges d. 19. s. M. en Sejlprøve mellem hans to Skibe og de to danske Stationsskibe. Skibene holdt bidevind nordefter; omtrent midt imellem St. Croix og St. Thomas havde den franske Brig vundet en Mil paa Fregatten og Korvetten og 1½ Mil paa *St. Jan;* Korvetten var 4 Kbll. i Læ; men ikke agtenfor Fregatten. Derefter afbrødes Prøven; den franske Admiral saluteredes med 17 Skud, og Skibene skiltes.

Da den engelske Generalkaptajn over St. Kitts og flere Øer, Oberst Maxwell med Familie og Suite havde anmeldt sit Besøg paa de danske Øer, fik Korvetten Ordre til at overføre Obersten med Følge fra Tortola til St. Thomas d. 29. April; derfra til St. Croix og d. 9. Maj tilbage til Tortola.

Begge Stationsskibenes Afrejse fra Vestindien blev fastsat til midt i Juli; men da Korvetten skulde hjemføre 160.000 Piastres i Guld fra den vestindiske Regering og Forsendingen var assureret i England mod Ulykkestilfælde, besluttede Chefen for at undgaa unyttigt Ophold at udnytte Korvettens bedre Sejlevne end Briggens og sejle hjem alene. Den 16. Juli forlod Korvetten Vestindien, medtagende 8 invalide og afskedigede Soldater fra den vestindiske Garnison og ankom til København d. 28. August, hvor Guldet Dagen efter blev afleveret, og Kommandoen derefter strøget.

Briggen *St. Croix* (Kaptajnløjtnant H. B. Dahlerup),

hejste Kommando d. 16. Maj med Ordre til snarest efter at gaa til Helsingør og der tage Auditør og fhv. Advocatus regius Steen Bille ombord og bringe ham til Nordamerika, enten New York eller Boston, hvor han skal tiltræde sit Embede som Chargé d'affaires.

Som Passagerer medfulgte desuden ifølge kgl. Ordre Sekondløjtnant af de vestindiske Tropper Frederiksen og Hr. I. C. Mourier. Endvidere havde Dahlerup, efter Opfordring fra Forældrene, givet Tilladelse til, at to Drenge paa ca. 12 Aar, O. Skibssted og F. Lehmann maatte gøre Togtet med som Volontær-Kadetter, da de ikke kunde komme ind paa Søkadetakademiet før om et Aarstid ved indtrædende Vakance. Dahlerup skriver i sine Memoirer, at han under den megen Sygdom blandt Officererne, brugte disse to Drenge som Vagtchefer til Ankers.

Afrejsen fra Helsingør fandt Sted d. 21. Maj og Ankomsten til New York

d. 13. Juli. Paa begge Kanter af New Foundlandsbankerne mødtes en Mængde Isbjerge, svømmende langs Kanterne.

Indsejlingen til New York fandt Sted gennem Long Island Sound, hvilket Dahlerup selv fandt var et smukt Stykke Sømandsskab, og som han har beskrevet i T. f. S. 1829.

I New York blev Generalkonsul Steen Bille honoreret med 13 Skud ved sin Afgang fra Skibet.

Den 22. Juli afsejlede Briggen fra New York og ankom til St. Croix d. 15. August.

I de paafølgende 2 Maaneder krydsedes ret hyppigt mellem Øerne, som nu i længere Tid havde været fri for Sørøvere og Kapere. St. Thomas Havn havde været anløbet af en columbisk Korvet og Brig, om hvilke Dahlerup udtalte i Rapport til Kollegiet, »... de staa begge paa et saare lavt Trin, saavel hvad Skibe og Armatur som Mandskab angaar.«

Ifølge Ordre fra Generalgouvernøren var Briggen en Tur til Fastekysten fra 25. September til 17. Oktober og fra 25. November til 23. December. Forholdene var paa dette Tidspunkt som nævnt meget urolige. Købmændene i St. Thomas havde i længere Tid savnet Remisser fra de Faktorier, de havde overalt paa Kysten fra Cumana og lige ned til St. Martha og Cartagena. Om disse to Ture til Fastekysten har Dahlerup givet en udførlig Beretning i T. f. S. 1843 (S. 405).

Paa den sidste Tur afgik Briggen efter et kort Besøg i La Guayra d. 30. November til Porto Cabello, hvor der var Belejringstilstand, idet Militæret her havde gjort Opstand mod General Paëz. Det havde været Dahlerups Hensigt kun at opholde sig i kort Tid her; men Købmændene, saavel danske som fremmede, sendte en skriftlig Anmodning til ham om at blive saalænge som muligt, for at de eventuelt kunde søge Tilflugt ombord hos ham med deres Familie og Kostbarheder, saafremt Forholdene skulde gøre det nødvendigt. Kaptajn Dahlerup svarede, at han skulde blive, saalænge som det var ham muligt uden at overskride Grænsen for hans tilladelige Fraværelse fra Stationen ved de dansk-vestindiske Øer og forblev i Porto Cabello til d. 16. December, da der indtraadte en Bedring i Situationen. Opholdet i Porto Cabello var ikke behageligt, dels paa Grund af det usunde Klima, dels paa Grund af Forholdet til Militæret i Fæstningen, der flere Gange skød efter de danske Fartøjer. Dahlerup optraadte imidlertid med stor Bestemthed, og efter at have indsendt sine Rapporter til Generalgouvernør Bardenfleth, skrev denne til ham: »... Det er mig behageligt at bevidne Dem, hvor megen Aarsag jeg har til at være tilfreds med den Konduite, De har brugt i de vanskelige Konjunkturer, som fandt Sted under Deres Ophold ved Fastekysten. Jeg beder Dem være forvisset om, at jeg ikke skal forsømme at indberette det til vor allernaadigste Konge.«

Paa Tilbagerejsen døde Løjtnant Zinn et Par Dage før Ankomsten til St. Thomas. For at kunne bevare Liget, saa det kunde blive begravet i Land, blev det lagt i et Badekar fyldt med Rom, og Juleaften blev Løjtnant Zinn begravet med fuld militær Honnør i St. Thomas.

Korvetten *Fortuna* (Kaptajn F. Holst)

afsejlede fra København d. 14. September med Sekondløjtnant Gjellerup af den vestindiske Styrke og Landkadet F. B. Schoppe som Passagerer og med Ordre til i Helsingør at modtage en Del Dokumenter, som skulde bringes til New York og afleveres ved en Officer til Chargé d'affaires Steen Bille og derefter afgaa til Vestindien.

Korvetten afsejlede fra Helsingør d. 17. September, ankom til New York d. 28. Oktober, afleverede Dokumenterne, afsejlede d. 5. November og ankom til St. Croix d. 15. s. M. Paa denne Rejse faldt en Lærling overbord og druknede; Korvetten løb paa det Tidspunkt 11 Mil, og efter at man havde faaet bjerget Sejl og drejet til Vinden, var det ikke muligt i Mørket at finde den overbordfaldne.

I Slutningen af Maaneden krydsede Korvetten ved Crab Island og Sydkysten af Portorico for at eftersøge en columbisk Orlogsbrig, *Pinchincha,* der havde frataget en dansk fra St. Thomas hans Baad med adskillige Varer under Paaskud af, at det var spansk Ejendom; men Korvetten fandt ikke den columbiske Orlogsbrig og saa ellers ikke noget mistænkeligt.

December Maaned forløb med de sædvanlige Smaature mellem de danske Øer.

1827.

Briggen *St. Croix.*

I Januar Maaned var Briggen et Kryds mellem Crab Island og Øerne for at lede efter et Fartøj, der havde antastet en hollandsk Skonnert, men fandt det ikke.

Fra 19. Februar—8. Marts var Briggen en Tur til Martinique og Gouadelouppe for at aflevere Depecher til de respektive Gouvernører, og fra 11.—19. April en Tur til St. Bartholomæus med Brev til Gouvernør Haasum, og samtidig hilstes paa den fhv. Gouvernør, Landshøvding Norderling.

Den 31. Marts rapporterede Kaptajn Dahlerup til Admiralitetet, at ingen columbiske Krigsskibe var set i vore Farvande; »de siges at være hjemkaldte og aftaklede af Mangel paa Statsindtægter«, og den 6. Juni rapporterede han, at »det columbiske Flag er forsvundet fra Farvandene, og Krigsskibe under dette Flag hører man ej Tale om at eksistere. Desuden har den private armerede spanske Krydser *Fama* gjort den columbiske Handel en Del Afbræk.«

Briggen *St. Croix* Togt i dette Aar kendetegnedes ved flere mindre Uheld

og megen Sygdom. Den 31. Jan. blev Briggen om Natten paasejlet af en fremmed Brig, som den pludselig opdagede saa nær ved sig i Læ, at den ikke kunde falde af for den. *St. Croix* led forskellige mindre Havarier, og Chefen fik et Slag i Hovedet af en Skødsblok el. lign., som forvoldte ham mange Smerter et Par Maaneder igennem. Den 28. Marts ragede Korvetten *Fortuna* under Letning fra Vestenden ombord i *St. Croix,* hvorved Storrøstet og Jollebommene om BB. beskadigedes og maatte repareres i Land. Den 10. April, medens Briggens Næstkommanderende, Premierløjtn. F. Paludan havde Kommando af Briggen under Chefens Sygdom, nægtede Briggen at vende under en stiv Byge udenfor Bassinet; der ankredes, men Briggen huggede derefter et Par Gange paa Skotske Rev. Der var for megen Sø til, at Briggens Fartøjer kunde udføre Varpanker; men ved Hjælp fra Koffardiskibe og Havnemesteren blev et saadant udført, og Briggen kom flot uden at have taget nogen Skade. I sin Rapport til Kollegiet udtaler Dahlerup: »Efter de af mig indhentede Oplysninger skønner jeg ikke, at dette Tilfælde viser sig af nogen begangen Fejl i Manøvren eller Kommandoen.« — For den modtagne Hjælp blev der udbetalt en Dusør til det ene Fartøj, som egentlig benyttedes; for de andres Vedkommende skrev Dahlerup til Generalgouvernøren: »... de andre anser jeg tilstrækkelig belønnet med, at deres Beredvillighed har tildraget dem Opmærksomhed af Deres Højvelbaarenhed, som offentlig saa smigrende er dem forkyndt.«

Paa Hjemrejsen knækkede Storraaen under en Byge, medens der laa en Snes Mand paa den for at beslaa Sejlet; kun een af dem faldt ned, men slap med at faa et Par Ribben knækkede og var rask efter 3 Ugers Forløb. I Løbet af 24 Timer var en ny Storraa paa Plads, lavet af Varespir og en Stump af den gamle Raa.

Nogen Tid efter knækkede Forstangen ganske uformodet i godt Vejr og tog begge Bramstænger med sig i Faldet. Før Solnedgang var alt i Orden igen.

Briggen led paa hele Togtet en Del af Sygdom, som først fremstod Dagen efter Afrejsen fra New York, da en epidemisk Mavesygdom udbrød blandt Mandskabet og svækkede dets Sundhed for Resten af Togtet. Chefen var flere Gange syg; saaledes fik han paa Udrejsen et stærkt Anfald af Gigtfeber; efter Opholdet i New York blev han angrebet af samme Sygdom som Mandskabet; i Januar fik han slaaet Hul i Hovedet, og endelig i April fik han paany et Gigtanfald, saa at han lagde sig syg i Land, og Næstkommanderende maatte overtage Kommandoen fra 6.—23. April.

Som forannævnt døde Løjtn. Zinn i December Maaned paa Tilbagerejsen fra et længere Ophold i Porto Cabello, hvor der var meget usundt, og i April rapporterede Chefen, at Storm og megen Regn havde foraarsaget Sygdom og Blodgang ombord.

Løjtn. Dichmann var saa medtaget af Sygdom, at han kort før Hjemrejsen blev sendt ombord i Korvetten for at gaa hjem med den som Passager, og i Stedet for fik Briggen Løjtn. Flensborg fra Korvetten.

Paa Hjemrejsen medbragte Kaptajn Dahlerup 400.000 Piastres i Guld, portugisiske og spanske Mønter, der hjemsendtes for at ommøntes.

Korvetten *Fortuna*

var fra 3.—21. Jan. en Tur til La Guayra for ifølge Generalgouvernørens Ordre at beskytte den danske Skibsfart, der i to Tilfælde havde lidt Overlast.

Det ene drejede sig om en dansk Skonnert, *Mathilde,* tilhørende en Købmand i St. Thomas. Den 3. December, medens Skonnerten laa i Cumana Havn, og Kaptajnen og en Del af Besætningen var i Land, kom ved 11 Tiden en Bande paa 8 Personer, Negre og Kulørte, ombord, saarede Styrmanden haardt med en Cutlass, da han satte sig til Modværge og derefter hans Hustru, da hun gav sig til at skrige; derpaa kappede de Ankertouget og gik til Søs med Skonnerten. Da Røverne ikke kunde faa de to ombordværende Matroser til at hjælpe sig med Sejladsen selv med Løfte om at faa Andel i Byttet ved Ankomsten til St. Domingo, hvor de agtede sig hen, blev de fire nævnte Personer sat i Skibets Baad med nogle Beskøjter og en Flaske fersk Vand samt en Madras og et Tæppe til den haardt saarede Styrmand og sat i Drift paa Søen. Heldigvis blev de fundet næste Dag af deres Kaptajn, som havde laant et Fartøj i Cumana og var sejlet ud langs Kysten, for at lede efter sit Skib.

Kaptajn Holst havde Ordre til at opbringe Skonnerten, hvor han traf den, men Dagen forinden hans Afrejse fra St. Thomas, der blev forhindret nogle Dage paa Grund af Vejrliget, kom der Oplysning fra St. Domingo om, at Skonnerten *Mathilde* var ankommet dertil, Besætningen fængslet og Skibet beslaglagt, saa dermed faldt den første Opgave væk for Korvetten.

Den anden Opgave drejede sig om et dansk Skib *Freya* fra Aabenraa, som 40 Kml. vest for Kap Spartel paa Vej fra Malaga til Montevideo var blevet besat af en columbisk Kaper, hvis Chef mente, at Ladningen var spansk; Kaperen satte Besætning ombord i *Freya* og beordrede det til Cumana, hvortil det ankom d. 3. December; nogen Tid efter blev det bragt til La Guayra, hvor det laa, da Korvetten *Fortuna* kom dertil. Kaptajn Holst indledede straks Forhandlinger i Sagen, men kom ingen Vegne, da de columbiske Autoriteter viste sig meget uvillige til at beskæftige sig med Sagen og henviste den fra den ene Myndighed til den anden, før Kaptajn Holst ved personlig Henvendelse til Præsident Bolivar, fik denne til at beordre Sagen undersøgt og afgjort. Skibet blev tilbageleveret Ejeren, men denne fik kun udbetalt en ubetydelig Del af Fragten; mere kunde Kaptajn Holst ikke opnaa.

Fra 9.—22. Februar var Korvetten igen en Tur til La Guayra for at overbringe Depecher fra Generalgouvernøren til Præsident Bolivar.

I Marts og April Maaned foruroligedes de dansk-vestindiske Farvande af spanske Kapere; et Møde med en af dem fik et sørgeligt Forløb, hvorom Chefen for Korvetten indberetter til Kollegiet:

»En spansk Skonnertbrig havde i den senere Tid vist sig mellem de danske Øer og overhalet nogle Skibe. Briggen og Korvetten havde derfor jevnligt holdt krydsende, men ikke kunnet komme den nær, da den sejler og især krydser fortrinligt og var forsvundet ud af Syne ved Tortola. Endelig d. 4. April Kl. 5¾ Fm. observerede vi en Skonnertbrig i Læ af os, som lod mig formode, at det kunde være Kaperen; da den bemærkede, at vi holdt efter den, gjorde den flere Manøvrer for om muligt at knibe foran om os til Luvart. Vind O. t. S. Mærssejls Kuling med svære Regnbyger og Tykning. Den hejste omsider spansk Flag. Uagtet vi med 1 à 2 Streger i Sejlene loggede 11,2 Knob, tog vi ikke kendelig paa den, før dens Klyver gik ned, og den straks derefter hejste Vimpel og et større spansk Flag. Kl. 9¾ Fm., Fugleklippen i NO, ca. 2 Mil fra os. Prajer ham først paa Engelsk, derefter paa Spansk. Han kan ikke høre. Korvetten heller ikke. Vi befalede, at han skulde komme ombord, men da han viste, at han kun havde en lille Hækjolle, besluttede jeg at sende en Officer ombord til ham. Kaptajnløjtn. Obelitz (Næstkommanderende) bad om at maatte gaa der ombord for at efterse hans Papirer, og gik derfor i Chaluppen tillige med vor bekendte Mand som Tolk. Da Korvetten endnu havde Fart, gav han Ordre til at stoppe Affiringen, men for sent, Fartøjet havde da allerede hugget mod Siden og fyldtes af Søen, hvorved det kæntrede. Obelitz sank, inden noget af Fartøjerne kom ham nær nok, uagtet han kunde svømme og havde haft en Aare og en Stage hos sig. De andre Folk bjergedes af Korvettens Fartøjer, 1 Mand af Kaperens Jolle og som afleveredes til Korvettens Jolle. Medens Korvetten hejser sine Fartøjer, ogsaa den havarerede Chalup, var Kaperen kommet til Luvart, og uagtet vi gjorde os al Flid for at komme op til den igen, fjernede den sig med hvert Slag mere og mere, saa at den ved Mørkets Frembrud var næsten ude af Syne.«

Nogle Dage efter traf Briggen *St. Croix* Kaperen og jagede den, dog uden at kunne naa den; den forsvandt ved Tortola og viste sig ikke siden.

Fra 28. Maj til 13. Juni var Korvetten en Tur til Barbados for at afhente Generalgouvernør Scholten, som var ventet dertil med den engelske Paket, men maatte vende tilbage med uforrettet Sag, idet Generalgouvernør Scholten ankom til Vestindien d. 8. Juli med Briggen *St. Jan.*

Samme Dag fik Chefen for Korvetten Meddelelse om, at Generalgouvernør Bardenfleth vilde sejle hjem med Korvetten, som forlod Vestindien d. 15. Juli medtagende 10 Invalider af de vestindiske Tropper, sammen med Briggen

St. Croix. Den 2. August kom de to Skibe ud af Sigte af hinanden under daarlige Vejrforhold og fortsatte derefter Rejsen hjem hver for sig.

Korvetten havde Ordre til at anløbe en af Kanalhavnene for at forhøre, om der skulde være Ordre til den om at aflevere de medbragte Penge i England, og i den Anledning stoppede den op i Dover; men da der ingen Ordre til den fandtes her, fortsatte den Rejsen, ankom d. 19. August til Helsingør, hvor Bardenfleth gik i Land. Næste Dag ankom *Fortuna* til København, hvor Pengene blev bragt i Land, hvorefter Kommandoen blev strøget. — Briggen *St. Croix* ankom 3 Dage senere til København i god Behold.

Korvetten havde ogsaa haft en Del Sygdom paa Turen, men slap dog med at miste 3 Mand.

Briggen *St. Jan* (Kaptajnløjtnant A. D. Schultz)

hejste Kommando d. 28. April med Ordre til i Helsingør at afhente Depecher til Generalgouvernør Scholten, som i Falmouth vilde gaa ombord i Briggen for med den at sejle til Vestindien; desuden medfulgte 2 Underofficerer af den vestindiske Styrke som Passagerer.

I Helsingør maatte Kaptajnløjtn. Schultz gaa syg i Land, hvorfor Kaptajnløjtn. H. B. Thomsen fik Ordre til at afløse ham som Chef; Afrejsen fra Helsingør fandt Sted d. 5. Maj.

Fra 12.—18. Maj opholdt Briggen sig ved Portsmouth, for at sætte sig i Forbindelse med Scholten, som ønskede de medgivne Depecher til London. Ved Letning fra Spithead kom Briggen ved Fejl fra Lodsens Side paa Grund, men kom af efter en Times Forløb, da Vandet steg; ved Undersøgelse viste det sig, at kun Straakølen havde faaet ubetydelig Skade, ellers intet. Chefen klagede til Myndighederne over Lodsen, som ogsaa blev straffet for sin Skødesløshed.

I Falmouth opholdt Briggen sig fra 23. Maj til 2. Juni, og her kom Gouvernør Scholten, Regeringsraad Mouritzen, Oberstløjtn. v. Sommer og Kammerjunker v. Oxholm ombord, hvorefter Briggen afsejlede via Madeira til Vestindien, hvortil den ankom d. 8. Juli. Paa Overrejsen faldt Gouvernør Scholten og fik Armen af Led, hvilket voldte ham en Del Smerter i længere Tid.

Den 27. Juli afviste Briggen en Prise, taget af en argentinsk Kaper, som vilde søge St. Thomas Havn. Fra 29. Juli—6. August var Briggen en Tur til San Juan paa Portorico, hvor det lykkedes Chefen at befæste den gode Forstaaelse med Gouvernementet der. Medbragte til St. Thomas 4 bortrømte Slaver.

I August Maaned var Briggen ude for to Orkaner; under den første, der begyndte d. 16. og sluttede Dagen efter, laa Briggen i St. Thomas Havn.

Rejsningen blev strøget, og alle Ankre gjort klare. Kaptajnløjtn. Thomsen klager i sin Rapport til Admiralitetet over, at meget faa Koffardimænd gjorde Forberedelser til haardt Vejr, uagtet gentagne Henvendelser og Advarsler, hvorved de med deres Ligegyldighed kan volde Fare for Orlogsmændene og de forsigtige Koffardikaptajner. Orkanen var stærkest paa St. Croix, hvor flere Skibe forliste.

Den 27. August gik en stærk Orkan over Øerne; i St. Thomas Havn strandede 27 Skibe, hvoraf største Parten dog kom flot igen. Blandt de forliste Skibe var Briggen *Anna,* som var kommet Dagen iforvejen, og Hamborgerskibet *Speculation,* som laa sejlklar med fuld Ladning Kaffe og fuldstændigt gik tabt, Skib som Ladning; 4 Mand omkom. Under denne Orkan var Briggen i Søen, hvad Chefen betragtede som et Held for den; det var med Nød og næppe, at Stormstagsejlene kunde modstaa Vindens Voldsomhed.

Fra 11. September til 3. Oktober var Briggen en Tur til Fastekysten for at overbringe Depecher til Intendant Dr. Mendoza. Chefen tog til Caracas, og imedens holdt Næstkommanderende krydsende med Briggen i Farvandet udfor La Guayra. Chefen havde en Samtale med General Paez, som gav de bedste Forklaringer om venskabeligt Sindelag mod Danmark.

Fra 28. November til 2. Januar 1828 var Briggen en Tur til Øerne Martinique, Barbados og Gouadeloupe medbringende Depecher til Generalgouvernøren, men ellers ikke nogen særlig Mission. Blev overalt modtaget med største Opmærksomhed.

I Oktober Maaned udbrød paa St. Thomas en hidtil ukendt Epidemi, der bestod i Feber med Smerter og Hævelser i Hænder og Fødder; den rasede specielt blandt Besætningerne paa de i Havnen liggende Skibe. Sygdommen var ikke livsfarlig; senere gik den over til St. Croix, men optraadte der i mildere Grad. I paafølgende Februar Maaned ophørte den.

Korvetten *Diana* (Kaptajn G. Hagerup)

afsejlede fra Helsingør d. 16. September; som Passager medfulgte Løjtnant v. Wanding af de vestindiske Tropper.

Fra 18. til 27. September maatte Korvetten søge Ly i norske Havne for stormende Modvind, men ankom til Madeira d. 17. Oktober.

Den 15. Oktober, ca. 30 danske Mil nord for Madeira, observeredes et 3 mastet Skib med Nødflag oppe, hvorefter Korvetten stod ned mod det; efter at være kommet paa Prajehold erfaredes, at det var det franske Skib *Physicienne,* Kaptajn Griot (tidligere Søofficer) fra Havre til Rio Janeiro. Besætning 16 Mand og 22 Passagerer, deriblandt 6 Kvinder og en fransk General, f. T. i Kejseren af Brasiliens Tjeneste. Skibet havde mistet Roret og faaet en Læk, der gav 1 Fod Vand i Timen. En Officer blev sendt ombord med 3 Tømmermænd for om muligt at stoppe Lækken og lave et Nødror,

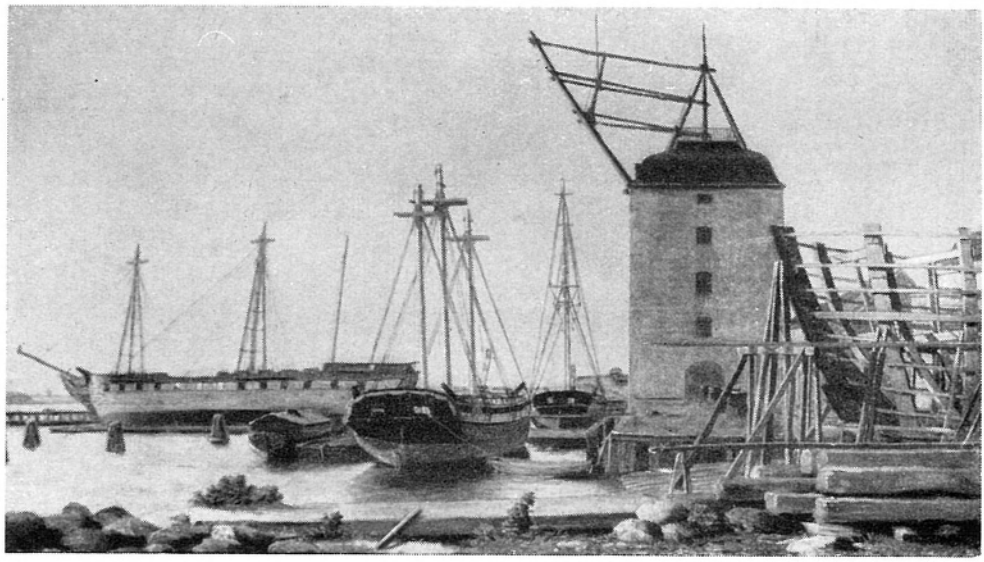

Parti paa Nyholm med Kranen og nogle Krigsskibe.
Efter Maleri af C. W. Eckersberg 1826.

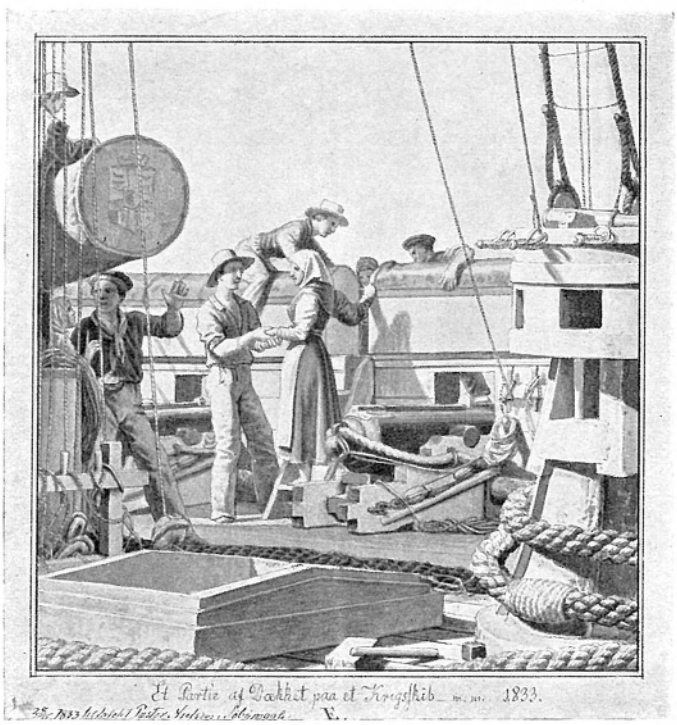

Parti af Dækket ved Faldrebet paa en Korvet. Matroser tager Afsked med deres Kærester.
Efter Maleri af
C. W. Eckersberg 1833.

samt nogle Folk til Sejls Regering, da det franske Skibs Besætning var aldeles udmattet af Pumpning, hvori selv Generalen havde maattet tage Del. Korvetten tog derefter Skibet paa Slæb og bragte det til Ankers paa Madeira d. 17. Oktober; de sidste 1½ Mil maatte Korvettens Mandskab ro begge Skibene ind til Ankerpladsen. Der blev naturligvis Jubel ombord i det franske Skib, da Korvetten kom det til Hjælp, saa meget mere som et amerikansk Skib, Dagen før Korvetten kom, havde holdt ned mod det, observeret deres Nødsignal og derpaa sejlet videre uden at yde den mindste Hjælp, hvilket havde fremkaldt den yderste Modløshed og Fortvivlelse ombord. Franskmændene var overstrømmende i deres Tak for den ydede Hjælp, og Kaptajn Griot sluttede en Takke-Skrivelse med: »...Le Capitaine Griot ne sera pas plutôt arrivé à la destination qu'il ferà connaitre aux representants du gouvernement francais la conduite généreuse et loyale de corvette Danoise; afin que l'on sache que lorsque il faut soutenir les loix de l'humanité et de la bienfaisance de Danemarc ne Balance jamais.«

Den 24. Oktober afsejlede Korvetten fra Funchal og ankom til St. Croix d. 25. November.

Under Opholdet paa Stationen i den resterende Del af Aaret skete intet af Betydning. Som det fremgaar af Rapporterne fra Stationsskibene i dette Aar, viste der sig meget faa Kapere i Farvandene omkring vore Øer; derimod blev flere Priser, som var taget af en Buenos Aires Kaper og sendt til St. Thomas, bortviste.

Den 17. December fik Kaptajnløjtn. Hagerup Ordre fra Generalgouvernøren til at indtræde i en Kommission sammen med Dommer v. Schmidten og Politimester Posth fra St. Thomas for at undersøge en Sag, som angik nogle paa St. Thomas paagrebne Sørøvere, hvormed det hang saaledes sammen: En Buenos Aires Kaper havde taget en brasiliansk Skonnert i Søen og indbragt den til en lille Ø nær Tortola og besat den med en Prisemester og 5 Mand. Om Natten gik en Mand ved Navn Davids tilligemed 6 andre Banditter ombord i Prisen, overrumplede Besætningen, kappede Ankertouget og gik til Søs. Udlossede derpaa Fartøjet ved en af Passageøerne med smaa Fartøjer fra Portorico og forlod Skibet som Vrag. Flere af Banditterne og af Kaperens Besætning blev senere paagrebne i St. Thomas og overgivet til Undersøgelse af ovennævnte Kommission.

1828.

Fra 6. Januar—8. Februar var Korvetten *Diana* en Tur til Fastekysten med Generalgouvernørens Ordre til at anløbe La Guayra, Porto Cabello og Curaçao for der at beskytte dansk Ejendom og Indvaanere, hvis Admiral La Bordas Ekspedition skulde angribe den columbiske Kyst, samt aflevere Brev til ham.

Imod Forventning traf Korvetten ikke La Bordas Eskadre ved Curaçao,

skønt Proviant til den var ankommet der. Gouvernøren, Admiral Cantylaar, viste Chefen og Officererne megen Høflighed; han mente ikke at La Borda havde til Hensigt at samle Tropper i Curaçao for at angribe Columbia, hvilket heller ikke vilde blive tilladt, da Gouvernøren vilde iagttage den strengeste Neutralitet.

I de sidste Dage af Januar viste La Bordas Eskadre, bestaaende af 1 Linieskib, 1 Fregat og 1 Korvet, sig daglig udenfor La Guayra i c. 1½ Mils Afstand. Den 31. Januar lettede Korvetten, stod ud til Eskadren, saluterede Admiralen og sendte en Officer ombord med Brevet til Admiralen, som udtalte, at han til alle Tider og paa yderste Maade skulde respektere dansk Ejendom og Skibe; han havde intet fjendtlig Sindelag overfor Columbia. Officeren fik efter en lille Times Forløb Svar til Generalgouvernør Scholten ledsaget med nogle Presenter af Vin og Cigarer.

I La Guayra henvendte en dansk Skibsfører sig til Chefen for Korvetten om Assistance til at faa sin Skonnert frigivet, idet han mente, at Beslaglæggelsen var uberettiget. Chefen sendte en Officer til Caracas med Skrivelse til General Paez, som lovede at undersøge Sagen, og senere blev Skonnerten ogsaa frigivet.

Resten af Opholdet paa Stationen frembød ikke noget af særlig Interesse, udover de sædvanlige Ture mellem Øerne og en Tur til Portorico, idet Farvandet var fri for Kapere og Sørøvere. I sin Rapport af 20. Februar til Admiralitetet skrev Chefen: »... Det er mig behageligt at melde, at alle er vel, og at Hs. Majestæts Kasse endnu til Dato ikke fra Korvetten er blevet betynget med de svære Hospitalsudgifter«, og dette fortsattes Togtet ud.

Generalgouvernøren gav Ordre til, at Skibene ikke skulde sejle hjem samtidigt, hvorfor Korvetten afsejlede alene fra Vestindien d. 8. Juli medtagende 4 til Fæstningsarrest paa Livstid dømte Arrestanter foruden 17 kasserede Soldater. Ankomst til København d. 15. August efter en meget hurtigt Hjemrejse.

Medens Briggen *St. Jan* laa under Eftersyn i St. Thomas Havn efter sin Tur til Luvartsøerne, kom en Officer fra Fortet ombord om Morgenen d. 16. Januar og meddelte, at en Brig igaar var blevet jaget af en Skonnert, uden at denne dog havde udøvet nogen Voldshandling; *St. Jan* hentede øjeblikkelig sine Undersejl, som var i Land, og stod til Søs. Skonnerten saas staaende Nord paa, idet den forsøgte at undslippe mellem Culebra og Crab Island. Briggen skød flere skarpe Skud efter Skonnerten, som tonede spansk Flag, men nedhalte det, da den paa det Tidspunkt troede at kunne undgaa Briggen. Men en stiv Byge, hvor Briggen lod Mærssejlene staa, bragte denne op til Skonnerten, og efter et Par skarpe Skud drejede denne til. Briggen maatte sende Fartøj efter Kaperføreren, da denne under Jagten havde kastet sit Fartøj og sine Ankre overbord. Det var en spansk Kaperskonnert, *El Terrore,* Kaptajn Cor-

tinaz, med en Besætning paa 51 Mand og armeret med 1 Stk. 9 ℔ Kanon og 4 Stk. 4 ℔ Haubitser; dens Papirer var i Orden; den havde forladt Cadiz d. 8. December f. A. og havde ikke taget nogen Prise. Grunden til hans Bestræbelser for at undgaa den danske Orlogsbrig var, at han frygtede for, at Briggen var en Columbianer, som vilde benytte sig af det danske Flag for at komme paa Livet af ham. Kaperen fik derefter Lov til at sejle videre og gik til Havanna.

Den 17. Februar havde Briggen en sammenlignende Sejlads med en fransk Orlogsbrig *Baumes* paa 18 Stk. 18 ℔ Caronader; i mindre stiv Kuling havde *Baumes* Fordelen, men i frisk Kuling og Sø var *St. Jan* overlegen og havde i Bygerne langt større Evne til at føre Sejl.

Foruden Smaature mellem Øerne var Briggen *St. Jan* fra 1.—23. Marts en Tur til St. Kitts og Trinidad; til det første Sted medbragte Briggen Brev til Gouvernøren samt 3 engelske Matroser, der var »under Sag for Sørøveri«. Til Trinidad medfulgte den katholske Abbed Pellegrini fra St. Thomas, som havde Budskab til den katholske Biskop paa Trinidad. Abbeden fulgte tilbage med Briggen.

Den 14. Juli afsejlede Briggen *St. Jan* fra Vestindien og ankom til København d. 20. August, hvorefter Kommandoen blev strøget.

Briggen *St. Thomas* (Kaptajnløjtn. M. C. Klaumann).

Den nybyggede store Brig *St. Thomas* hejste Kommando d. 13. Maj. For at faa undersøgt dens Sejlegenskaber beordredes den til at følge med Kadet-Korvetten *Najaden* gennem Kanalen til Spanske Sø. (Se Kadetskibet 1828).

Afrejsen fra København fandt Sted d. 15. Maj, og med Skibet fulgte Kaptajn Lønborg af de vestindiske Tropper. I Kanalen tabte de to Skibe hinanden af Sigte som Følge af Storm og usigtbart Vejr, hvorfor *St. Thomas* søgte Portland Rhed i to Døgn; men udfor Lizard kom de to Skibe igen hinanden i Sigte og fortsatte samlet ud i Atlanterhavet. Briggen *St. Thomas* viste sig Korvetten absolut overlegen i Sejlevne, men havde den Mangel at krænge meget stærkt over, indtil 18°, hvor den da ikke kunde bruge sit læ Batteri. Efter at have faaet fri Manøvre d. 3. Juni fortsatte Briggen Rejsen til Vestindien, hvortil den efter et fire Dages Ophold paa Madeira ankom d. 2. Juli. Her indtog den flere Ballastjern, hvilket bødede noget paa den foran nævnte Mangel. — I Vestindien havde Briggen først Sejlprøve med de derværende 2 Stationsskibe, senere med engelske og franske Fregatter, Korvetter og Brigger, og viste sig dem alle overlegne i Sejlads; men Briggen *St. Thomas* regnedes ogsaa for en af Fabrikmester Schifters mest vellykkede Konstruktioner.

Fra 23. August til 4. Oktober var Briggen ifølge Generalgouvernørens Ordre en Tur til Trinidad, Fastekysten og Curaçao, dels af de sædvanlige

Grunde, men særlig for at være borte fra Øerne i den værste Orkantid, og skulde derfor først vende tilbage efter Jævndøgn; til Slut udtalte Generalgouvernør Scholten i Rejseordren: »Iøvrigt meddeler jeg Hr. Kaptajnen ingen bestemt Instruks til at handle efter, da det ikke er første Gang, De foretager Krydsture af den Art, og jeg fuldkommen kender den Klogskab, Venlighed og god Konduite, som leder Dem ved ethvert Foretagende.« — Udover Oplysninger om den politiske Situation paa de forskellige Steder var intet særligt at bemærke ved dette Krydstogt.

Men i dette og det paafølgende Aar fik vore Stationsskibe i Vestindien nok at gøre med Buenos Aires Kaperne, hvoraf det vrimlede i Farvandene, paa Grund af særlige Forhold. Der fandtes nemlig i de vestindiske Farvande en regulær Buenos Aires Eskadre, bestaaende af 1 Korvet, 1 Skonnertbrig og 1 Skonnert under Kommando af Oberstløjtn. Fournier, der i Slutningen af Juli og Begyndelsen af August opholdt sig i St. Thomas Havn. Oberstløjtnanten fortalte Kapt. Klaumann, at han havde foranlediget den brasilianske Fregat *Paolos* Forlis, idet han blev jaget af Fregatten, der kommanderedes af Kaptajn Prytz (forhenværende dansk Officer, der imidlertid blev frikendt af Krigsretten). Fournier var forsynet med en Del »Commissions«, som han efter Behag uddelte til Skonnertskippere og saaledes forvandlede dem til Orlogsmænd; de var ikke Gentlemen disse Folk, og der blev begaaet mange Ekscesser af dem, der formentes at have deres Hovedkvarter i Nærheden af St. Eustasius, hvilket, som det senere vil ses, ogsaa viste sig at være rigtigt.

Den første Forbindelse med disse Kapere fik Briggen *St. Thomas* d. 21. Juli, da den opbragte en Buenos Aires Kaper *Juncal,* der uden Tilladelse havde opholdt sig udenfor Havnen paa St. Thomas og lammet Handelen. Efter et Par Dages Undersøgelse gav Gouvernør Søbøtker Skonnerten fri, da dens Papirer var i Orden, men med Tilhold om ikke oftere at krydse ved de danske Øer. Generalgouvernør Scholten udtalte sin fulde Tilfredshed med Chefens Optræden i dette Tilfælde og bad ham fremtidigt følge den samme Fremgangsmaade overfor ethvert armeret Fartøj under Buenos Aires Flag.

Den næste Sag var imidlertid mere indviklet; en engelsk Brig havde taget en Sørøverskonnert paa St. Eustasius Rhed, hvis Fører og 27 af hans Mandskab senere blev dømt og hængt paa St. Kitts. En Prisemester og 3 Mænd fra dette Sørøverskib blev attrapperet paa St. Thomas, i hvilken Anledning Briggen fik Ordre til at gaa til St. Martin, St. Kitts og omliggende Øer for at indhente nærmere Oplysninger i Sagen. Desuden skulde Chefen aflevere et Politiforhør over Skonnerten *Atalante* til Gouvernøren paa St. Kitts og St. Martin og skaffe Oplysninger i denne Sag, der efter hvad der senere erfaredes, forholdt sig saaledes:

Den 16. August var Skonnerten gaaet ud af St. Thomas Havn under dansk Flag; derefter havde den hejst Buenos Aires Flag og antaget Navnet *Ayacucha,*

forsynet med Kaperbrev og Instruks fra Oberstløjtn. Fourmier. Den 1. September indkom Skonnerten paa Philipsbury Rhed paa St. Martin med knækket Mast og laa der endnu, da Briggen *St. Thomas* ankom dertil d. 14. Oktober paa sin ovenfor omtalte Ekspedition. Da Kaperens Instruks lød paa, at Kapere kun maatte udrustes i Republikkens egne Havne, var *Ayacucha* en ulovlig Krydser, og Kaptajn Klaumann udbad sig derfor hos Præsidenten Tilladelse til at undersøge dens Papirer; men dette blev nægtet, hvorimod Præsidenten efter indtrængende Opfordring fra Kaptajn Klaumann gik ind paa at beslaglægge og sende Soldater ombord i Skonnerten, der var forladt af Størstedelen af Mandskabet.

Derefter gik Briggen til St. Bartholomæus, hvor det erfaredes, at *Ayacucha* havde været der i August, men var blevet afvist, og herfra medtoges en dansk Undersaat, som havde hørt til dens Besætning.

Paa St. Kitts fik Chefen Oplysninger om, at der var c. en halv Snes Krydsere, der huserede i Farvandene, hvoraf 1 Brig og 1 Skonnert var legitime Kapere, medens Resten var mindre Skibe og regulære Sørøvere.

Paa St. Eustasius erfaredes, at flere af Kaperne havde været der fornylig, og da Kaptajn Klaumann havde paa Fornemmelsen, at Sørøverne maatte have et Tilflugtssted der i Nærheden, besluttede han at undersøge de omliggende Smaaøer. I sin Rapport om Ekspeditionen skriver han: »Den 22. Oktober sejlede jeg tæt rundt om Øen Saba, hvor jeg endelig paa N. V. Siden fandt en Bugt, der lignede en Røverhavn; thi foruden 3 selvsunkne og forladte Skonnerter, var den hele Kyst skjult af Master, Stænger, Ræer, Skibsbaade og Fragmenter af Skibe, og var en Del Mennesker travlt beskæftiget ved min Nærværelse i Hast at transportere Kasser og Pakker op paa Bjerget, hvor mange Mennesker var forsamlet. Da jeg ikke der saa nogen By, Batteri eller noget, der bar Præg af Autoritet, hvor Oplysninger kunde faas, sendte jeg Løjtnant Mourier ombord i en hollandsk og en amerikansk Brig, og fik den Oplysning, at de ingen Sørøvere havde set. Forlader derpaa denne sørgelige Plads, passerer d. 23. Oktober St. Martin, hvor Kaperen *Ayacucha* endnu ses til Ankers i Havnen. Har saaledes i 12 Dage holdt gaaende mellem nævnte og de danske Øer og prajet ethvert mødt Fartøj og er derfor temmelig sikker paa, at der ingen Kapere er i vore Farvande, da *St. Thomas* gode Sejlads er dem bekendt, og de derfor søger at undgaa den. Mærkeligt at saavel England som Frankrig hver kun har 1 Brig paa Luvartsøerne, og disse som oftest opholde sig sønder paa, hvilket Sørøverne har benyttet.«

Den 24. Oktober vendte Briggen tilbage til de danske Øer, men allerede d. 30. Oktober fik den Ordre til at gaa til de samme Øer, særlig for paa St. Martin at faa udleveret *Ayacucha,* eller i ethvert Tilfælde dens Kaptajn, Blair, og paa St. Kitts at faa udleveret to Personer, som skulde vidne i Kontinuationsforhøret mod de tre paa St. Thomas arresterede Sørøvere, samt mod

3 Købmænd i St. Thomas, Lamoitié, Cabbot og Schou, som i Særdeleshed var mistænkt for at have udrustet ulovlige Krydsere (disse tre Købmænd forlod pludselig St. Thomas).

Turen fandt Sted fra 2.—15. November. Præsidenten paa St. Martin vilde ikke udlevere Skonnerten, og de to Personer paa St. Eustasius vilde ikke følge med til St. Thomas, hvorimod Kaptajn Klaumann fik udvirket, at de for Retten paa Stedet aflagde Vidnesbyrd over de væsentligste Klagepunkter mod de Sørøvere, som var fængslet i S. Thomas. Paa St. Eustasius havde den ny Kommandant udstedt en Ordre om, at for Fremtiden vilde ingen Kaper eller deres Priser blive modtagne der.

Paa Øen Saba saas ingen Skibe til Ankers, men 2 Vrag og en Mængde Skibs-Ruiner paa Kysten, og paa St. Kitts sagdes, at Kaperne nu havde et andet Tilholdssted ogsaa for Priserne, paa en Ø kaldet Ilo Blanco. Da en saadan ikke fandtes paa Briggens Kort, bestemte Chefen sig til at undersøge alle mulige Smaaøer og begyndte med Anguilla og Sombrero. Da han var 2 Mil Syd for Sombrero, saas paa dens N. V. Side 8 Fartøjer, 2 store Sørøverskonnerter, 1 Prise-Skonnertbrig, 1 mindre Skonnert og 4 Slupper, af hvilke 2 tonede hollandsk og 1 engelsk Flag. Saasnart Briggen observeredes, gik de alle under Sejl og styrende forskellige Kurser, de 2 Sørøvere tilsidst efter at have stukket Ild paa Prisen. Briggen vilde ikke spilde Tiden med at slukke Ilden paa denne eller med Smaafartøjerne, som fik et Par Kugler i Forbifarten, men optog under Pres af Sejl Jagten af de to Sørøvere, af hvilke den ene førte columbisk Flag; jager den og vinder til at begynde med ind paa den, men da Vinden løjer af, forøger Sørøveren Forspringet, og Kl. 10 Em. opgiver Briggen Forfølgelsen.

Imedens Briggen var beskæftiget som ovennævnt østpaa, havde en af de mest berygtede Sørøvere, Bernard, opereret mellem St. Thomas og Portorico og plyndret nogle danske Fartøjer. For at hjælpe Briggen med at rense disse Farvande udrustede Generalgouvernør Scholten en velsejlende Skonnert, *la Laure,* som blev armeret med 6 Stk. 6 ℔ Kanoner og kommanderet af Briggens Næstkommanderende, Premierløjtnant K. E. Mourier, samt fik foruden Besætningen 20 Soldater; saasnart den kom i Søen, viste den sig saa læk, at den øjeblikkelig maatte sendes tilbage til Havnen og desarmeres. Briggen krydser selv i 4 Dage mellem Culebra, Crab Island og Portorico, men saa intet mistænkeligt. Sørøveren Bernard formentes paa dette Tidspunkt at være set ved St. Domingo.

Den 30. November opbragte Briggen tæt uden for St. Thomas Havn Briggen *de Martin,* hvis Forhold var meget fordægtige, Kanoner, Geværer og Ammunition i Lasten, forskellige Flag, desuden indrømmet at skulle have været paa Slavehandel, hvorfor Kaptajn Klaumann kunde betragte den »som en paa Søen ulovlig sejlende Krydser og følgelig condemnable«.

Dette fandt Generalgouvernøren imidlertid ikke, thi efter afholdt Forhør blev Briggen *de Martin* frigivet mod 10.000 Piastres Kaution. Kaptajn Klaumann udtalte sin Forbavselse over dette Udfald af Sagen og beklagede, at han ikke havde faaet officiel Meddelelse om det, hvilket foranledigede Generalgouvernør Scholten til at sende ham en længere Skrivelse, hvori han redegør for, at Chefen ikke har nogensomhelst Ret til at faa Meddelelse om Udfaldet af den juridiske Behandling af et opbragt Skib. Men paa Grund af den Agtelse, Generalgouvernøren nærede for Kaptajn Klaumann paa Grund af dennes Karakter og Fortjenester, vilde han privat meddele ham, at det var hans Overbevisning, at der intet vilde komme ud af at fremgaa videre imod den, uden at sætte Mistillid, »hvisaarsag jeg fandt det min Pligt for Hs. Majestæts Interesse straks at frigive den, efter at Øvrigheden paa St. Thomas havde overbevist sig om, at den hverken var udrustet til Kaper eller havde begaaet Sørøveri.

Med Hensyn til den prisværdige Bevæggrund, som mulig Hr. Kaptajnen har haft for Deres Ønske om at erholde Svar, for saa vidt dette maatte tjene til Oplysning for Vedkommende under Deres Kommando havende Mandskab, som maaske kunde have troet sig berettiget til Prisepenge i Kondemnationstilfælde, saa anser jeg det for min Pligt at berigtige dette falske Haab, da enhver af os, fra den højeste til den laveste lønnes af Hs. Majestæt, og det ikkun er vor allerunderdanigste Skyldighed i enhver Henseende og paa bedste Maade at opfylde vore Pligter. Jeg maa endnu sluttelig udpege et Punkt, som De Hr. Kaptajn, efter nærmere Overvejelse, vil være enig med mig i, nemlig: at den allernaadigste Hensigt af Hs. Maj.'s Krigsskibes Stationering her, den at beskytte, forsvare og give Sikkerhed til Handelen paa Hs. Maj.'s Kolonier, vilde i mange Tilfælde tilintetgøres, ja, endog skade i Stedet for at gavne disse, hvis Vedkommende fik Prisepenge for Fartøjer, som for en eller anden ulovlig Handling konfiskeres, især hvor saadant maatte indtræffe under en Højstkommanderende eller Skibschef, der besad mindre Kundskab om disse Øers sande Interesse samt mindre Klogskab og Uegennyttighed end Hr. Kaptajnen.«

Ifølge Generalgouvernørens Ordre var begge Briggerne fra 19. til 27. December et Krydstogt rundt Portorico for at lede efter Sørøveren Bernard; i dette Togt deltog efter Anmodning den franske Fregat *l'Amazone,* Kaptajn Grev de Rossi. Der observeredes ikke noget mistænkeligt Fartøj, og det forlød, at Bernard var sejlet til Curaçao eller den portugisiske Kyst.

Briggen *St. Croix* (Kaptajnløjtn. O. F. Lütken)

sejlede d. 19. September fra Helsingør medtagende Premierløjtnant v. Klingenberg af den vestindiske Styrke. Briggen havde en meget kontrær Rejse over

Nordsøen og Kanalen, saaledes at den maatte stoppe op ved Lowestoft for at fylde Vand og først kom ud af Kanalen d. 16. Oktober, c. 4 Uger efter Afrejsen fra Helsingør; den 26. Oktober passeredes Madeira, som ikke blev anløbet, og derefter havde den en god Rejse til St. Croix, hvortil den ankom d. 17. November.

Fra 20. til 27. November var Briggen en Tur til St. Eustasius, hvorfra den medbragte den danske Skonnert *Ceres* med Besætning af 11 Mand. Skonnerten var udklareret fra St. Thomas til Cuba og videre til Gibraltar, men var i de europæiske Farvande blevet besat af en Buenos Aires Kaper, og derefter indbragt til St. Eustasius, efter sigende paa Grund af Mangel paa Vand og Provisioner. Opbringelsen skyldtes formentlig Sørøveri, thi i Skonnerten fandtes 4 Stk. 6 ℔ Kanoner og mindre Armatur samt columbisk og dansk Flag. Hollænderne vilde nu afvise alle Kapere og deres Priser.

I December Maaned var Briggen fra 2. til 8. December en Tur til Tortola, og fra 19. til 27. sammen med Briggen *St. Thomas* paa ovenfor meddelte Krydstur rundt Portorico.

1829.

Briggen *St. Thomas.*

I Anledning af Prins Frederik's (senere Frederik VII) Formæling d. 5. Januar var begge Briggerne tilsagt til Christianssted, hvor der d. 5.—7. Januar afholdtes store Festligheder med Salut, Fyrværkeri, Galladinér m. m.

Januar og Februar hengik med Smaature mellem Øerne; i Rapport til Admiralitetet meddelte Kaptajn Klaumann, at Farvandet var umolesteret af Kapere og Sørøvere, og at Kapermandskab havde udleveret en af sine Kaptajner til General de la Terre, som straks havde ladet ham skyde. Buenos Aires, Columbia og Mexico havde tilbagekaldt deres Kapere, saa at slige armerede Fartøjer nu kunde tages som Sørøvere. I Marts blev 8 Sørøvere hængt paa St. Thomas.

Den 12. Marts erfarede Kaptajn Klaumann, at Sørøveren Bernard var set paa Crab Island og lettede derfor samme Aften. Paa en dansk ankerliggende Skonnert faar han af 2 Spaniere at vide, at de har været ombord i *Neptunus,* Kaptajn Bakker, som Passagerer fra Helsingør; d. 10. Marts blev *Neptunus* taget S. O. for St. Croix af Bernard, som besatte Skibet og sendte det til Porto Cabello; en Del af Mandskabet og 21 Passagerer tog han ombord og tvang senere en dansk Skonnert til at landsætte dem paa Crab Island. Dagen efter fandt Briggen Passagererne paa Sydsiden af Crab Island, og disse mente at have set Bernard jage en amerikansk Brig vestefter.

Efter Tilbagekomst til St. Thomas faar Kaptajn Klaumann straks Ordre til at afsejle og aflevere en Skrivelse til General Paez i Caracas og derefter

afgaa til Porto Cabello; hvis *Neptunus* ikke er ankommet der eller til nogen anden Havn, skal man krydse udenfor Søterritoriet, og hvis *Neptunus* træffes, tilbagetage den og ogsaa tage Bernard, der skal behandles som Sørøver.

Briggen afsejlede fra St. Thomas d. 17. Marts og vendte tilbage til St. Croix d. 4. April. Hovedresultatet af Rejsen var: *Neptunus* var ankommet til Porto Cabello d. 16. Marts med Tab af Ror, fordi den havde været paa Grund ved Roccas. Marinetribunalet havde frigivet Skibet i Henhold til den columbiske Regerings Dekret af 17. September 1828, der anerkender Princippet: neutralt Flag dækker Ladning, selv om den er fjendtlig.

Kaptajn Klaumann krævede paa *Neptunus'* Vegne Erstatning for Tab af Ror og for Ophold for de 5 Mand, Bernard havde medtaget af Besætningen; men dette vilde Marinetribunalet ikke gaa med til under Paastand af, at Bernard paa dette Tidspunkt ikke havde været bekendt med det paagældende Dekret og følgelig havde lovlig Grund til Opbringelsen. Paa Chefens Paastand om, at Bernard havde plyndret flere danske Skibe, begærede Tribunalet Bevis herfor, da Bernard endnu var Fregatkaptajn i den columbiske Marine; desuden kunde det ikke kaldes Sørøveri, om deres Kapere havde frataget dansk Skib spansk Ejendom før ovennævnte Dekrets Udstedelse. *St. Thomas* tog derpaa *Neptunus* paa Slæb til Nord for Curaçao og returnerede derefter til St. Croix.

Fra Generalgouvernør Scholten modtog Kaptajn Klaumann i Anledning af Ekspeditionen en saalydende Skrivelse: »For Hr. Kaptajnens Aktivitet og Udførelse af denne Ekspedition samt Hjælp og Konvoy, De gav Skibet, kan jeg ikke andet end gentagende bevidne Dem min fulde Tilfredshed, og er jeg overbevist om, at de danske Søfarende vil dele samme Følelse.«

Fra 11. April til 12. Juni var *St. Thomas* en Tur til New York med Generalgouvernør Scholten for hans Helbreds Skyld; der medførtes 3 Arrestanter fra en amerikansk Skonnert, der var sigtet for Handel med Sørøvergods. Opholdet i New York varede 3 Uger, da de amerikanske Autoriteter ikke vilde modtage Arrestanterne, før alle Dokumenterne deres Sager vedrørende var oversat paa Engelsk, hvilket tog Tid.

I Rapport af 19. Juni til Admiralitetet meddeler Kaptajn Klaumann om følgende Uheld for fremmede Orlogsmænd: »Det engelske Admiralskib *Barham* paa Vej til La Guayra fra Curaçao løb om Natten d. 27. April paa Grund paa Øen Buenos Aires med 7 Knobs Fart; kom først flot efter 18 Timers Forløb efter at have kastet 37 Kanoner over Bord og losset Provianten m. m., som bragtes i Land paa Flaader; blev drevet paa Land igen af en Byge; 2 hollandske Orlogsmænd kom til Assistance, og d. 4. Maj kom Skibet i synkefærdig Stand til Curaçao. Den franske Fregat *Jeanne d'Arc* grundstødte paa St. Martin og maatte hjemsendes, den franske Korvet *Zylphide* er totalt forlist paa St. Dominique, men Besætningen reddet. Den franske Fregat

l'Amazone kom paa Grund ved Indsejlingen til Curaçao, men led kun mindre Skade.«

Den 12. Juni tiltraadte Briggen *St. Thomas* Hjemrejsen medtagende Generalgouvernør Scholten, der for sit Helbreds Skyld havde faaet tilstaaet Rekreationsrejse til Europa, hvor han gik i Land i Plymouth. Den 13. August ankom Briggen til København, hvorefter Kommandoen blev strøget.

Sundhedstilstanden paa dette Togt var udmærket, skønt der herskede gul Feber baade paa St. Thomas og St. Croix. I Rapport af 18. August 1828 skriver Chefen, at næsten $^1/_3$ af Garnisonen var syg og adskillige døde. Ombord havde han kun haft 2 syge af gul Feber; de kom sig begge. I April 1829 kunde Chefen indberette, at han ikke havde haft 1 syg Mand i de sidste 3 Maaneder, hvilket efter Datidens Forhold var ganske enestaaende.

Briggen *St. Croix*

blev efter at have overværet Festlighederne i Anledning af Prins Frederiks Formæling beordret til St. Martin for at reklamere Udleveringen af Skonnerten *Ayacucha* med den endnu resterende Del af Mandskabet. Turen fandt Sted fra 15.—26. Januar, og endelig lykkedes det Kaptajn Lütken at faa udleveret Skonnerten, hvorover Generalgouvernør Scholten udtalte sin store Tilfredshed; men af Besætningen var der kun 1 Franskmand tilbage.

Fra 16. Februar til 22. Marts var Briggen en Tur til St. Kitts, Barbados og Trinidad for at aflevere Depeche til forskellige Øvrigheder. Chefen rapporterede, at han overalt blev modtaget med den største Grad af Forekommenhed; man tillod f. Eks. ikke Briggen at afholde Udgifter ved Vandfyldning m. m.

Fra 17. April til 5. Maj var Briggen efter Ordre en Tur til La Guayra for at forhøre om de 5 Mand, som Bernard havde taget af *Neptunus'* Besætning, og skulde eventuelt bringe dem med tilbage eller begære dem sendt til St. Thomas. I La Guayra erfaredes, at Bernard havde landsat de 5 Matroser paa Øen La Marguerita, hvorfra de i en meget ynkelig Forfatning var ankommet til La Guayra, hvor en dansk Købmand havde taget sig af dem og faaet dem sendt afsted til St. Thomas. Desuden erfaredes det, at Kaperføreren Bernard havde aftaklet og var indstævnet for Tribunalet i Porto Cabello for at gøre Rede for sine Handlinger.

Resten af Opholdet paa Stationen forløb med Smaature mellem Øerne. Den 29. Juni modtog Kaptajnløjtnant Lütken Ordre fra Generalgouvernør Scholten om at tiltræde Hjemrejsen den 4. Juli, og Ordren sluttede med følgende Udtalelse: »Ved at ønske Herr Kaptajnen en kort og behagelig Rejse finder jeg det min Pligt at bevidne Dem min særdeles Tilfredshed for al den Iver for Hs. Majestæts Tjeneste og den gode Conduite De ved enhver Lej-

lighed har vist, og som i min allerunderdanigste Rapport vil blive indmeldt.«

Den 4. Juli afsejlede Briggen fra Vestindien medbringende 1 Underofficer og 6 Soldater af de vestindiske; ankom til København den 8. August, og den 13. s. M. blev Kommandoen strøget.

Efter Togtets Slutning indgav Kaptajnløjtnant Lütken en Forestilling til Kollegiet om Forbedring i Forholdene angaaende Mandskabets Kistebænke og Maaden at holde Maaltider paa. »I Kistebænkene, hvor det vrimlede med Kakerlakker og Myrer, flød Rester af Kød og Flæsk med smeltet Sukker og flydende Smør, da Mandskabet intet havde at opbevare de nævnte Ting i og derfor dertil anvendte Kokusskaller eller Glasskaale, som henholdsvis væltede eller blev slaaet i Stykker i Søgang; de reglementerede Kander til Øl for 5 Mand foraarsagede, at de 2 à 3 Mand, som drak af dem, tømte dem, saa at deres Kammerater ikke fik noget.« Han havde derfor anskaffet Kander af Blik til 1 Pot, saa at enhver Mand fik sin Ration og 1 Blikdaase med 2 Rum til Smør og Kød samt med Laag.

Desuden anbefalede han, saaledes som det havdes i fremmede Mariner med mindre rummelige Banjer end vore Brigger, at indrette Borde og Bænke paa Banjerne til Mandskabets Maaltider. »Holdes Maaltidet paa Dækket, tilsnavses Dækket, og Mandskabet udsættes for en brændende Sol; holdes det paa Banjerne, maatte det ske liggende, hvilket er lige saa uanstændigt som formentlig usundt«.

Kollegiet bifaldt Anskaffelsen af de ovenfor nævnte Kander og Daaser; m. H. t. Skaffebordene henvistes Sagen til Konstruktions-Kommissionen, som i sin Betænkning af 8. September s. A. udtalte: »Kommissionen anser Spisningen paa Banjerne i Almindelighed ikke at være tjenlig for Mandskabets Sundhed; den finder det derfor ikke at være at tilraade at Borde og Bænke medgives til Spisning for hele Mandskabet, da disse ville belemre Skibene og medføre, at Spisningen altid skete paa Banjerne, og Kommissionen finder saa meget mindre, at der kunde være nogen Anledning dertil, da Skaffebrædder i Almindelighed haves paa Skibene.«

Briggen *St. Jan* (Kaptajn A. D. Schultz)

afsejlede fra Helsingør d. 19. Maj med 22 vestindiske Soldater til Vestindien, hvortil den ankom d. 24. Juni efter en saa hurtig Rejse, at den ikke saa sig nødsaget til at anløbe Madeira.

I Juli foretoges hyppige Smaature mellem Øerne, og Briggen faar i denne Maaned Ordre til at anløbe San Juan, Portorico, med Depecher til General de la Terre. Afgik efter at være kommet tilbage til St. Croix d. 26. August til Fastekysten i Orkantiden samt for at reklamere Frigivelse af en columbisk Skonnert *Fizig,* som paa dansk Søterritorium var blevet opbragt af Skonnert

Independenzia (Kaptajn Baptisk), armeret med 4 Stk. 3 ℔-dige Kanoner og 1 lang 12℔-dig.

Paa disse Rejser anløbes i September La Guayra, Porto Cabello samt Curaçao, og Briggen ankom til St. Thomas d. 6. Oktober med Beretning om den udenrigspolitiske Situation samt med Meddelelse om, at den opbragte Skonnert *Fizig,* som den har antruffet i Porto Cabello sammen med *Independenzia,* er frigivet uden Erstatning, men Chefen har stillet Forlangende om, at Kaptajn Baptistes Forhold nøje skal undersøges af General Paez.

Af politisk Nyt har *St. Jan* bragt i Erfaring, at Bolivar er ved Guayaquil og marcherer mod Peru med 6000 Mand regulære Tropper under le grand maréchal d'Ajancho Snores. Sejren regnedes for sikker. Peruanerne har efter Guayaquils Overgivelse til Bolivar afsat og fængslet deres General la Mare og vil ikke slaas med deres Brødre Columbianerne. Ekspeditionen mod Peru skal understøttes med en Søekspedition, der den 25. August er afsejlet fra Porto Cabello under Admiral Belucho, bestaaende af Fregat *Columbia,* 64 Kanoner, og Korvet *Urica* (en tredie Fregat var saa læk, at den ikke kunde deltage). Ekspeditionen skal være godt udrustet, Besætningen halvt Amerikanere og Englændere og halvt Columbianere. Udrustningen har kostet 400.000 Piastres. Columbias Marine Departementer er fordelt saaledes: 1) *Cartagena,* Comodore Boquet, 2) *Maracaibo* (ingen Chef p. T.), 3) *Porto Cabello,* Comodore Joly samt 4) *Cumana,* Admiral Monaris. I ingen af Havnene større tjenstdygtige Skibe. I Porto Cabello Fregatten *Condinamarca* og Korvetten *Ceres,* der blev taget fra Spanien i 1823. Marinen har 3 Admiraler, 5 Comodores, 25 Kaptajner, deriblandt Bernard, og et forholdsmæssigt Antal Lieutenanter. Den engelske Orlogsflaade i Vestindien udgør for Tiden 28 Skibe, store og smaa. En spansk Ekspedition paa 4000 Mand er landet paa Østkysten af Mexico under Anførelse af Admiral la Borde.

Den 30. Oktober underlægger Briggen *St. Jan* sig Chefen for Korvetten *Fortuna,* der er ankommet den 29. Oktober.

Den 11. November indberetter *St. Jan,* at Crab Island er anløbet. Kommandanten paa Øen hedder Don Panchos, Spanier af Fødsel, men simpel af Opdragelse.

Paa en Plantage »Petit Batiment« nær Østsiden og højt beliggende boer en Franskmand Ligilis; her hejses stedse spansk Flag, naar Fartøjerne passerer. I Byen Porto Mulo er en Toldkontrollør, som skal være spansk Løjtnant. Ingen Befæstning, men af Indvaanerne er dannet en Slags Milits.

I Oktober og November Smaature mellem Øerne.

Den 9. December afgaar Skibslæge v. Scholten ved Døden af en Kirtelsygdom.

Ved Aarets Slutning udsteder General Paez en Uafhængigheds Proklamation for Venezuela, der saaledes er uafhængig af Columbia.

Korvetten *Fortuna* (Kaptajn C. Lütken)

ankommer efter en god Overrejse (45 Dage) fra København til St. Croix den 30. Oktober. Deltager sammen med *St. Jan* i Festlighederne i Anledning af Kronprinsesse Carolines Formæling d. 1. August med Prins Ferdinand. Festerne afholdes den 22.—23.—24. November, og der afgives hver Dag Salut paa 27 Skud, Artilleriet affyrer Salutten og Infanteriet giver »feu de joie«. Der er Kur og Bal paa Gouvernementhuset og stor Militærparade. Tilsvarende Fest i samme Anledning afholdes d. 5. December paa St. Jan, hvor der saluteres fra det befæstede Arresthus efter en Parade af St. Jans Milits og Frikorps, som affyrer 3 Gange »feu de joie«. Ved den af Landsfoged Michele foranstaltede »Dejeuner à la fourchette« gives fra Arresthuset 3 Salutter à 27 Skud. Ogsaa denne Festlighed overværedes af Gouvernøren.

I sin Beretning til Admiralitetet udtaler Kaptajn Lütken: »Farvandet er saa frit for Kapere, at der end ikke *høres* om stedfundne Uordener paa Søen«.

I November og December krydses mellem Øerne.

Den 27. December faar *Fortuna* Ordre af Gouvernør Søbøtker til at afgaa til La Guayra, Porto Cabello og Curaçao paa Grund af de urolige Forhold i Venezuela. Korvetten skal beskytte og assistere danske Indvaanere og Handel; men der skal optrædes diplomatisk, og det foregives, at Rejsen gælder Curaçao, og at Besøget paa Fastekysten er tilfældigt, da der absolut ikke maa tages Parti for eller imod Columbia.

Den 30. December afgaar *Fortuna* fra St. Thomas til La Guayra.

1830.

Korvetten *Fortuna.*

Efter Tilbagekomsten fra Fastekysten til St. Croix d. 23. Januar indberetter Kaptajn Lütken, at han i Porto Cabello har været sammen med Fregatten *Condinamarca,* Chef Kommandør Joly, Korvetten *Ceres,* Skonnert *Liberta* og 4 Kanonbaade. Men Skibene var i slet Forfatning, og to førstnævnte nærmest aftaklede.

Venezuelas Uafhængighedserklæring skyldes, at Bolivar havde meddelt General Paez, at han den 2. Januar efter Udløbet af sit 10de Aars Præsidentskab vilde lade sig krone, og Venezuelas Uvilje mod Bolivar er stor, fordi han har tilsidesat Senatet og ødsler med Landets Formue. De fleste Provinser har derfor sluttet sig til General Paez, der af sine Tilhængere har modtaget baade Naturalier og 150.000 Piastres til Udrustning af ca. 8000 Mand, som er marcheret til Floden Tachira, der adskiller Venezuela fra Bogota. Forholdet er saaledes meget spændt, men der er ingen Grund til at antage, selv om Krigen kommer, at nogen af Parterne udruster Kapere som Følge af de neutrale Staters Holdning.

England vides at protegere Venezuelas Løsrivelse, hvorimod Frankrig synes at protegere Bolivar.

Iøvrigt er alt roligt i Farvandene, og Sørøvere viser sig ikke. I det hele taget tyder det for de dansk-vestindiske Øer paa en rolig Periode, og der foretages som sædvanligt Smaature mellem Øerne.

Under Gouvernør Rosenørns Bortrejse fra St. Thomas overtager Havnekaptajn Rohde d. 8. Maj Gouvernørstillingen. Den 9. Maj ankommer den franske Fregat *Nymphe* til Øerne, Capitaine Fleuron, og Premierløjtnant Polder, der er ombord i *Nymphe* (fransk Tjeneste), befinder sig vel sammen med de fremmede Søofficerer.

I Henhold til Admiralitetets Ordre afgaar *Fortuna* den 6. Juli fra Vestindien for hjemgaaende og skal anløbe New York paa Vejen for eventuelt at befordre Generalgouvernør Scholten til Europa, »hvorfor det vil gøre godt, om Herr Kaptajnen i New York vil lade forfærdige et Ruf til Generalgouvernørens Brug«.

Generalgouvernøren beklager imidlertid at være tjenstlig forhindret i at deltage i Rejsen hjem.

Korvetten afgaar derfor den 30. Juli til København og ankommer hertil d. 28. August. Kommandoen stryges d. 2. September.

Af Journalen fremgaar det, at Korvetten i frisk Bramsejlskuling i smult Vande har logget 11,5 Knob.

Briggen *St. Jan.*

Sundhedstilstanden, som ikke har været tilfredsstillende i Aarets første 2 Maaneder, er nu i Bedring. Men skønt Chefen paa Grund af Feber maa gaa i Land i 14 Dage, ligger Briggen ikke stille. I Februar anløbes Fastekysten, men Forholdene paa Søen er rolig, og om paalidelige politiske Nyheder vides intet. Gouvernør Rosenørn fra St. Thomas befordres i Maj til Charlestown, St. Nevis, St. Bartholomæus og St. Christophe, og der hænder intet af særlig Interesse, inden Briggen den 16. Juli hæver Stationen for at afgaa til København. Ankomst den 1. September, og den 9. September stryges Kommandoen.

Briggen *St. Croix* (Kaptajnløjtnant J. Seidelin)

hejste Kommando d. 14. Maj. Ankom til St. Croix d. 2. Juli efter en hurtig Overrejse. Havde paa Overrejsen d. 2. Juni anløbet Cowes paa Grund af Modvind og for Vandfyldning. Juni og Juli Smaature mellem Øerne. Den 12. August orkanagtig Storm i St. Thomas Havn, hvorunder 12 Koffardiskibe driver i Land; af disse totalforliste de 4. August—September Smaature mellem Øerne. Den 8. September gav Gouvernør Søbøtker Ordre til at overføre

2 Frikulørte til Marguerita; hvis man ikke vil have dem der, skal man forsøge La Guayra, og hvis man ikke vil modtage dem der, skal de hjem igen. De Frikulørte skulde ikke bortsendes for nogen Forseelse men efter det Princip, at »ikke Antallet af de Frikulørte her forøges«.

St. Croix afgik den 12. September fra St. Croix og opholdt sig den følgende Tid:

19.—22. September paa Marguerita, 25.—29. September i La Guayra, 30. September til 3. Oktober i Porto Cabello, 10. Oktober i St. Thomas. Den 11. Oktober indberetter Chefen bl. a., at han har afleveret de 2 Frikulørte i Marguerita til Kommandanten, der ytrer sin Beundring for den danske Regerings humane Fremgangsmaade mod disse Frikulørte, der som Børn var bortført fra deres Hjemland og som nu vendte tilbage som voksne, nyttige Mennesker, der havde faaet en god Opdragelse paa Regeringens Bekostning, og som var uddannet til Haandværkere. Af politisk Nyt kunde Chefen indberette, at en engelsk Fregat *Shannon* havde været i San Marta for at overføre Bolivar til Jamaica. Bolivar havde sendt sin Bagage ombord i Fregatten, men da den engelske Skibschef ikke kunde vente længere, og Bolivar havde Pasvanskeligheder, tilskrev Bolivar Skibschefen, at efter General Sucres Drab havde hans Venner meddelt ham, at hvis han rejste, vilde de alle blive dræbt, og derfor havde han besluttet at blive og staa eller falde med Republikken.

I La Guayra og Porto Cabello havde man erfaret, at et Parti af Bolivars Tilhængere havde angrebet Bogota og besat den og udøvet flere Voldsomheder, bl. a. grusomt mishandlet Chefen for den forrige Regering.

Kongressen for Venezuela havde været samlet 5 Maaneder i Valenzia, og dens Konstitution var blevet bevaret af Præsident Paez. Man talte om et Laan paa 2—300.000 Dollars for at kunne sende 100.000 Mand mod Bolivar, som man troede havde et stort Parti i Landet. I Porto Cabello laa Fregatten *Condinamarca* og 4 Korvetter oplagte, 2 Orlogskorvetter fuldt udrustede paa Rheden. I Landet syntes at herske Fattigdom, og Købmændene frygtede urolige Tider baade for Liv og Gods. 19. Oktober Afgang fra St. Croix. 20.—24. Oktober St. Thomas. November—December Smaature mellem Øerne. Ved Aarets Udgang ankom *St. Croix* til Port Spain paa Trinidad.

Briggen *St. Thomas* (Kaptajnløjtnant J. P. Findt)

hejste Kommando den 14. September. Ankom efter en Overrejse paa 64 Dage den 18. November til St. Croix og havde paa Vejen 14.—20. Oktober anløbet Madeira. Mistede under Madeira i haardt Vejr sin 6-aares Chalup. Ankomst til St. Croix den 13. December og Resten af December hyppige Kryds mellem Øerne. Iøvrigt intet særligt at bemærke.

1831.

Briggen *St. Croix.*

Fra Trinidad gik Briggen til Marguerita og ankom til St. Thomas den 15. Januar. I Rapport af 22. Februar indberettede Chefen, at Generalgouvernør Scholten var kommet tilbage til Vestindien den 17. Februar med en amerikansk Fregat og havde overtaget Generalgouvernementet. Fransk Fregat *Floire* anløb St. Thomas fra 3. Februar til 11. Februar. I Januar og Februar Smaature mellem Øerne. Den 2. Marts Afgang til St. Croix for at inspicere, da en Brig eller Skonnert efter Sigende skulde have udøvet Sørøveri udfor den saakaldte San Juan Pynt. Crab Island, Culebra og Kysten af Portorico blev gennemsejlet, men intet mistænkeligt blev observeret.

Den 10. Marts fik Briggen ved Tilbagekomst til Vestindien Ordre til snarest at afgaa til Martinique med Kammerjunker Oxholm ombord, som skulde fremskaffe fyldestgørende Oplysninger hos Gouvernøren, Admiral Dupolet, om det der stedfundne Negeroprør. Den 6. April indberetter Chefen til Admiralitetet at have anløbet følgende Pladser: 18.—20. Marts Fort Royal, Martinique, 20.—21. Marts St. Pierre, Martinique, 22.—25. Marts Guadeloupe, 26.—28. Marts Bassetèrre, St. Christophe. Ankomst St. Croix d. 30. Marts. Af Indberetningen fremgaar det, at Oprøret paa Martinique var udbrudt Natten mellem 9.—10. Februar mellem Negrene i Byen St. Pierre. Ingen Menneskeliv var gaaet tabt, men en Del Heste og Sukkermarker var brændt, flere hundrede Negre var arresteret. Ogsaa paa Guadeloupe og Antigua havde Slaverne gjort Oprør, fordi man ikke vilde give dem Tilladelse til at sælge Grøntsager om Søndagen; men ogsaa her blev Oprøret slaaet ned.

Den 23. April eskorterede Briggen Generalgouvernør Scholten, der var gaaet ombord i Skibet *Johanne Marie* for at sejle til Europa, og afgik efter at have anløbet Portorico til St. Jan (27.—30. April). Ankomst St. Thomas 3. Maj. Efter at have anløbet La Guayra fra 31. Maj til 2. Juni og Porto Cabello fra 3.—10. Juni rapporterer Chefen den 17. Juni fra Bassinet: Der synes at forestaa Venezuela megen Urolighed; Kongressen har frataget de militære de Prærogativer, Bolivar havde givet dem, og afskediget en Del Generaler og Oberster. Der er samlet 800—1000 Mand mod General Monaga, der kun har 6—800 Mand. Der var imidlertid senere indløbet Efterretning om, at General Manus var gaaet over til General Monaga med 1500 Mand, hvorfor meget vil afhænge af, hvad General Paez beslutter sig til, da han har størst Magt og Tilslutning. Kongressen har besluttet den 1. Juli, at Caracas igen skal være Regeringens Sæde, hvilket ikke behager General Paez, som er født og bosiddende i Valencia.

Den 6. Juli anløbes St. Jan, og d. 10. Juli St. Thomas.

Stationen hævedes den 18. Juli, og paa Hjemvejen medbragtes 40.000 Rbd.

Ankomst til København den 1. September og Kommandostrygning den 7. September.

Briggen *St. Thomas.*

Januar og Februar hyppige Kryds imellem Øerne. 27.—28. Februar La Guayra, 1.—8. Marts Porto Cabello, 18. Marts St. Croix, 29.—30. April Bassetèrre, Guadeloupe, 1.—4. Maj Fort Royal, Martinique, 4.—10. Maj St. Domingo, 18.—20. Maj Bridgetown, Barbados, 22.—23. Maj St. Christophe, 24. Maj St. Croix. Det indberettes fra disse Ture, at Chefen overalt er blevet modtaget paa det mest forekommende, men især paa Barbados af en Fregatchef og af Gouvernør Sir James Lion, som lod Briggen ved Afrejsen fra Fæstningen salutere med 13 Skud, som Briggen besvarede.

I Juni foretoges enkelte Smaature mellem Øerne. Den 10. Juli hæves Stationen i Vestindien. Ankomst København d. 21. August og Kommandostrygning d. 26. s. M.

Briggen *St. Jan* (Kaptajnløjtnant H. C. Bodenhoff).

Kommandohejsning d. 14. Maj. Afgang 15. Maj. Efter et kort Ophold udfor Helsingør 15.—17. Maj anløber Briggen 25.—28. Maj Spithead, d. 13. —17. Juni Funchal og ankommer d. 6. Juli til St. Croix.

27. Juni indberettes til Admiralitetet, at Grunden til, at Spithead blev anløbet var den, at Fru Hagens Datter, som skulde med til Vestindien, var døende ombord. Hun døde kort efter at være bragt i Land. Havneadmiralen havde vist Flaget megen Ære ved at besvare Salutten med Skud for Skud.

I Juli og August Smaature mellem Øerne. Den 8. August sender Generalgouvernøren Søbøtker Beretning til Skibschefen om et ved den afrikanske Kyst begaaet Røveri mod den engelske Brig *Maria.* Af Beretningen fremgaar det, at Briggen var blevet overfaldet af en formodet spansk Sørøver, som dræbte Kaptajnen og hele Besætningen, men ikke 2 engelske Passagerer og 4 Negre. Briggen blev skudt i Sænk efter at være plyndret. Passagererne undslap i en Jolle, som blev slæbt agter i Sørøveren og naaede efter 6 Dages Forløb Land. Sørøverskibet var armeret med 2 Pivotkanoner og 2 i Borde paa hver Side. Da Skibets Bestemmelsessted muligvis er Havana, skal *St. Jan* anholde den, hvis den træffes.

Den 30. August rapporteres til Admiralitetet, at det havde været Generalgouvernør Søbøtkers Mening af Hensyn til Orkantiden at sende Briggen til Fastekysten i September, men da Kaptajnløjtnant Bodenhoff d. 2. August meldte sig sejlklar, blev han underrettet om, at indtrufne Omstændigheder i høj Grad nødvendiggjorde Briggens Nærværelse ved St. Thomas. Efter indløbne Efterretninger fra Generalgouvernøren paa Barbados — Sir Thomas Lyon — har denne Ø d. 11. August været hjemsøgt af den frygteligste og

mest ødelæggende Orkan, som nogensinde har raset paa disse Højder; alle Bygningerne er enten aldeles nedblæst eller tildels ødelagt, og ca. 4.000 Indvaanere er døde imellem Ruinerne. En Hjælpeaktion fra de omliggende Øer blev iværksat, og paa St. Thomas indsamledes 2.000 Piastres. Orkanen mærkedes paa vore vestindiske Øer, og navnlig paa Sydsiden af St. Thomas og St. Croix satte en meget svær Brænding ind, og 8 Fiskefartøjer her blev ødelagt. Briggen krydsede mellem Øerne, men da Barometeret d. 1. August om Morgenen var meget uroligt og faldt og steg meget hvert 5. Minut, gik Briggen til Bassinet og strøg Rejsningen. Vejret havde et særdeles truende Udseende, og den overordentlig trykkende Luft endte med Lynild, uden at der iøvrigt skete videre.

Den 10. September faar Briggen Ordre af Generalgouvernør Søbøtker til at begive sig til den engelske Ø Tortola, hvor der var udbrudt Uroligheder blandt Negrene. Chefen skal melde sig til Præsident Donovan og assistere ham paa bedste Maade uden at risikere Briggens Sikkerhed. Det overlades iøvrigt med Tryghed til Chefen at foretage sig, hvad der maatte findes fornødent.

Chefen rapporterer senere til Admiralitetet at have faaet yderligere Meddelelse om, at Negrene paa Tortola havde til Hensigt at dræbe alle Hvide. Paa Øen var efter 80 Aars Rolighed hverken Militær eller Vaaben. Ankrer d. 11. September i Broad Harbour paa Tortola og konstaterer, at denne Ø og især Byen havde undgaaet en Ødelæggelse og Elendighed, som overgaar al Beskrivelse, idet Plantagenegrene havde besluttet at dræbe alle de Blanke Mænd og Børn og Kvinder. Det var derefter deres Hensigt at udplyndre Byen og at embarquere sig med deres Bytte ombord i de i Havnen værende Fartøjer til St. Domingo. Skønt Planen til denne Blodsudgydelse var fortrinlig lagt og havde været i Gang i 7 Maaneder, lagde Forsynet saadanne Hindringer i Vejen, der foraarsagede Planens Opdagelse. Udførelsen skulde have fundet Sted Søndag d. 4. September om Natten. Den paagældende Søndag indtraf imidlertid 3 Begravelser eller saakaldte »wakes« blandt Negrene. Ceremonien anses for at være hellig, hvorfor en større Forsamling mødtes for at synge hele Natten over Ligene. Af 300 Negre, der var bestemt til at udføre Myrderiet, mødte kun 150 Søndag Aften, og da disse ikke mente sig stærke nok, blev Angrebet udsat til den 9; imidlertid blev de enige om ikke at arbejde til den Tid. Som Følge heraf anede man Uraad og arresterede nogle af de ivrigste, som røbede Planen. Netop i denne spændte Periode ankom Briggen, og nyt Mod og Haab oplivede de fortvivlede Blanke. I et meget slet Fængsel var allerede indsat 30 af Oprørsstifterne, hvorfor Chefen af Raadet blev anmodet om at bevogte Fængslet. 25 velarmerede Mand med skarpladte Geværer og Pistoler under 2 Officerers Kommando blev landsat, hvorefter Fængslet blev taget i Besiddelse, ligesom Poster og Patruljer blev udsat. (3 Raketter fra

Land var aftalt Signal om at sende yderligere Forstærkning). Til Hjælp ankom yderligere Generalgouvernør Maxwell fra St. Christophe. Hovedmændene blev lagt i Lænker ombord i Briggen for at forhindre Kommunication med Land. Det lykkedes saaledes Briggen at bidrage til at tilvejebringe Ro igen i Byen og paa Øen, og Oprøret var slaaet ned. Indvaanerne etablerede Vagter og Patruljer, hvorefter Negrene genoptog Arbejdet.

Den nærmeste engelske Ø, St. Christophe, havde ikke formaaet at hjælpe. Briggen forlod Tortola den 19. September.

Kaptajnløjtnant Bodenhoff modtog efter sin Bistand et Brev af følgende Indhold fra Generalgouvernør Maxwell:

»Jeg takker for den udmærkede Assistance paa et Tidspunkt af den yderste Fare for Udbrud af Slaveoprøret, hvis Hensigt var den totale Ødelæggelse af Indbyggernes Liv og Ejendom paa Tortola. Briggens Hjælp har i meget høj Grad bidraget til den nuværende Sikkerhed og Ro paa Øen. Præsidenten takker i sit Navn og i Indbyggernes, og i »both Houses« (Regeringen) er enstemmigt vedtaget en Takadresse til Briggens Chef, Officerer og Mandskab«.

Kaptajnløjtnant Bodenhoff modtog senere af Kongen af England en Kaarde for den ydede Hjælp. Denne Kaarde, som er skænket Søløjtnantselskabet af Fuldmægtig i Udenrigsministeriet Willie Bodenhoff, er ophængt i Søofficersforeningen i Søkvæsthuset.

I Oktober og November Smaature mellem Øerne.

I December komplimenteredes Gouvernøren paa følgende Øer: 5.—8. December Nevis, 9.—10. December St. Bartholomæus, 10.—13. December Nevis. Ankomst til St. Croix d. 14. December, hvor Briggen opholdt sig Aaret ud.

Korvetten *Fortuna* (Kaptajnløjtnant H. D. B. Seidelin).

14. September Kommandohejsning. 15. September Afgang fra København. Ankomst St. Thomas d. 16. November efter at have anløbet Funchal 16.—22. Oktober. I November og December Kryds mellem Øerne og nord om Portorico. 21.—23. December Nevis. 24. December Christianssted. Resten af Aaret ved St. Croix og St. Thomas.

1832.

Briggen *St. Jan.*

Natten mellem d. 31. December 1831 og 1. Januar 1832 observeredes under Sejl mellem St. Croix og St. Thomas en Ildebrand paa St. Thomas. Chefen, 3 Officerer og 40 Mand gik i Land straks ved Ankomsten til St. Thomas Kl. 4 om Morgenen for at hjælpe med Slukningen af Ilden, og der arbejdedes haardt hele Dagen, da den opstaaede Ildebrand var af meget stort Omfang. Bolværkerne brændte ned til Vandet, mange Huse nedbrændte, og Skaden blev an-

slaaet til flere Millioner Piastres. Generalgouvernør pt. Rohde sendte følgende Takkeskrivelse til Briggen d. 2. Januar:

»Som Øjenvidne i Natten mellem Lørdag og Søndag til Herr Kaptajnens, Officerernes og Deres brave Mandskabs Anstrengelser, der for mestens bidrog til den frygtelige Ilds Dæmpelse paa de Steder, hvor dens Udbredelse kunde have faaet de alleralvorligste Følger for denne By, beder jeg Dem herved modtage min inderligste Tak tilligemed Forsikringen om den udmærkede Agtelse med hvilken jeg stadig skal erindre Deres Officerer ved denne Lejlighed udviste Aktivitet og virksomme Bestræbelser«.

For Hjælpen blev der fra Komiteen, der havde indsamlet 8000 Piastres til de brandlidte, tildelt Briggens Mandskab 150 Piastres til Deling.

At man var taknemmelig for Briggens Hjælp forstaaes med Rette, naar det tages i Betragtning, at det vestindiske Brandkorps paa St. Thomas var ganske udueligt og udisciplineret, hvilket fremgaar af en samtidig Beretning i »Københavns Posten«s 6. Aargang Nr. 59 den 10. Marts 1832. Et Øjenvidne til Branden beretter herom følgende:

Branden paa St. Thomas.

Nytaarsnat 1831.

»Natten til den første Januar, Klokken imellem 11 og 12, hørtes det her for Enhver saa rædselsfulde Udraab: Ild! Dobbelt ængsteligt var dette paa det gamle Aars Aften, som, tilligemed med Juledagene, udgjør den lavere Classes, især Slavernes, fornemste Festdag. Hvad man i Europa vilde kalde Pøbelen af begge Kjøn vandrer da Byen igjennem med Musik, vild Skrigen og Larm, forklædt og bemalet, og udgjør, frit og ubehindret, som den driver sine Excesser, en Masse af de vildeste og uregjerligste Mennesker, en Europæer vel kan gjøre sig Begreb om. Baade Mandfolk og Fruentimmer, ja selv de halvvoxne Børn, som syngende og skrigende løbe med disse saakaldte Trupper, ere i en beruset Tilstand, hvorved de, overladte til sig selv, blive end mere farlige. Fra Politiets Side gjøres Lidet eller Intet til at disse Lystigheder, der neppe aldeles kunne afskaffes (mindst paa eengang), drives med nogenlunde Anstændighed, og for Borgersikkerheden betryggende Orden; dertil er dets Styrke langtfra stor nok og dets Organisation end mindre god nok. Naar disse Trupper ikke gjennemvandre Byens Gader, fornøie de sig med Dands, sædvanligvis i Hytter af Palmegrene, der i den Anledning ere opførte under aaben Himmel i Gaardene imellem Negrenes Træhuse. Af disse Aarsager hersker der paa den Tid en, som det synes, ret grundet almindelig Frygt for Ildløs og for Ildpaasættelse; og det er i Sandhed et Mirakel, at det er over sex Aar siden, Byen var et Rov for de rasende Luer. — Dog atter til hiin Nat. Saasnart det første Raab: »fire« hørtes, standsede, som med eet magisk

Trylleslag, al Sang og Trommelyd, og man hørte i første Øieblik ikkun Fodtrinene af de Forbiløbende, der begave sig til den indre Deel af Byen, hvor Ilden var opkommen i eller ved en velhavende spansk Kjøbmand Git's Huus. Dette laae i Byens Central-Qvarteer (kaldet Dronningens), i sammes meest nordlige Deel; men da den Indflydelse, denne Omstændighed, tilligemed Vindens Direction, og Mere, som siden skal omtales, havde til Ildens rædsomme Udbredelse og Ødelæggelsens Størrelse, ikke kan forstaaes uden Bekjendtskab med det Locale, ville et Par i saa Henseende forudskikkede Oplysninger ei være overflødige.

Ilden udbrød i Byens midterste Deel, dybt inde i Dalen, henimod Bjergryggen; Vinden var temmelig stærk, fra Nord-Ost, og bragte følgelig Flammerne ret ind i Byens Centrum og henimod alle de store Pakhuse ved Søkanten; stærk Regn var ei falden i flere Maaneder, og Brønde og Cisterner vare følgelig tomme; hele den simplere Klasse, der isærdeleshed udgjør det paa Øen værende Brandcorps, var i en oprørt og beskjænket Tilstand, og følgelig ikkun slet skikket til at forrette den alvorlige og vanskelige Tjeneste. Ilden fik af alle disse Grunde strax en Magt og udbredte sig med en saadan Heftighed, at Hjelp, da den kom, viste sig frugtesløs. Men man savnede og, endskjønt mange Individer gjorde Alt deres til at standse Ildens Fremgang paa enkelte Punkter, en rask Overkommando, hvorved det Hele kunde være ledet til eet Maal, og Anlæggelsen af een almindelig Plan, som nemlig skulde have gaaet ud paa at omcirkle den Deel af Qvarteret, hvor Ilden da var og nærmest maatte komme, og, ved med Øxen samtidigen at nedhugge de udenomstaaende Bygninger, at trænge ind imod Ildens Centrum, og saaledes at standse den, ved at berøve den Næring. Istedetfor dette trængte Brandcorpset med dets tre Sprøjter lige op imod Ilden og kunde derfor, selv hvor Vand kunde findes, Intet udrette til dens Standsning. Dette Corps, der nyligen til ei ringe Bekostning for Landskassen, var blevet forsynet med nye og smukke Uniformer (der desværre nu maae være lidt tilsmudskede), befandtes derfor aldeles utilstrækkeligt til at hemme Ilden, der gik frem saalænge den fandt Næring, eller indtil naturlige og konstige Hindringer, paa sine Steder i Forbindelse med Enkeltes, især nogle Kjøbmænds, Skibscapitainers og Skibsfolks, særdeles Anstrængelser, forbøde den at udbrede sig mere. Tildeels viste dette Corps sig i høj Grad udisciplineret; og der var vist Intet mere harmeligt, end at see en Sprøjtes Besætning staae og skjændes og slaaes indbyrdes, istedetfor at gjøre Gavn, eller at see de utallige Exempler paa disse Folks Stupiditet og Mangel paa Djærvhed og Raskhed, som denne Nat frembød. Det vil vel neppe troes, at der gaves Mange (naturligviis af den laveste Pøbel), som, naar de bades om at give Haand til at redde, først spurgte hvormeget man vilde betale dem; men en saadan Nederdrægtighed, som man neppe vilde træffe paa i Europa, vidner blot om den Samling af Menneskeslægtens Udskud af alle Nationer

(deserterede Matroser, forhenværende Negerskibes Besætning o. s. v.), som findes her, hvorhen de tye, da de sædvanligviis her finde Engagement og Fortjeneste. Derfor er det og, at der i en saadan Ulykkesnat reddes Noget, men stjæles Mere. — En anden uheldig Omstændighed hiin Nat var, at der ingen Krigsfartøjer fandtes i Havnen, undtagen en lille fransk Orlogsskonnert; thi det har ved enhver Lejlighed viist sig, at den danske, engelske eller franske Matros, vant til Sindighed, Disciplin og Commando, arbeider og udretter til Ildens Standsning mere, end et halvt Dousin Creolere. Først henad Morgenstunden ankom en dansk Orlogsbrig, commanderet af Capt. Bodenhoff, der havde seet Ilden fra Søen; men denne bidrog og Meget til Brandens Standsning paa Værfterne, paa hvilken Tid de, der først havde arbeidet for at redde deres Vaaningshuse, og som nu havde at afholde Ilden fra deres Pakhuse, vare udmattede og ifærd med at opgive Haabet.

Da Ilden henimod Kl. 3 eller 4 havde fortæret Brandmajorens berygtede Spillehuus, tog den en vestlig Direction ned ad Byens Hovedgade, hvor den kun sparede de »fireproofs«, der virkelig var byggede som ildfaste Bygninger; thi mange af disse, der formodedes at kunne modstaae Luernes Magt, fængede indvendig eller ved de jernbeslagne Trædøre og Vinduer, og fortæredes. Ligeledes drog Ilden sig ned ad Søen til, og opbrændte de fleste imod Værfterne nedløbende Pakhuse, hvoraf mange til stor Ulykke vare Træbygninger. Først henimod Middag den 1ste Januar standsede Ildens Udbredelse imod Vesten, inde i Byen i Nærheden af et derliggende stort Torv, og imod Søen og Værfterne ved de store Pakhuse, der eies af Kjøbmand Decastro; men Ilden selv udslukkedes ei aldeles før flere Dage efter. Endnu skræmmes Indvaanerne daglig og natlig af Brandraab; og det synes som om der gjøres fortsætlige Forsøg paa at fornye den første Nats Rædsler.

Øen St. Thomas, der i Orkanmaanederne var saa heldig at blive forskaanet for den sørgelige Skjebne, der ramte Barbados og mange andre Øer, er ved denne Ildebrand, hvis Aarsag nok ikke er, og vel neppe bliver oplyst, reduceret til en Fattigdom og Elendighed, der naar Hensyn tages til de forskjellige Steders Dyrhed o. s. v., maaskee ikke giver St. Croix Noget efter. Øen har vel lidt lignende Skjebne før: af store Ildebrande kunne saaledes nævnes dem i i Aarene 1804 og 1825 (mindre forefalde næsten aarlig); men selv om Ødelæggelsen af Eiendom var ligesaa stor, kunne de, med Hensyn til deres Følger, ei stilles ved Siden af denne, der har givet St. Thomas et saadant Stød, at det er meget tvivlsomt, om den nogensinde kan reise sig igjen; thi Tider og Conjuncturer vare i hine Aar gode og heldige, hvorimod Alt nu var i Aftagende, deels paa Grund af Handelens Standsning i Europa og hele Vestindien, deels som en Følge af Sydamerikas Uafhængighed, de engelske Colonialhavnes Aabning for Amerikanerne m. m. Og naar Handelen standser, saa maa Eiendom og Alt absolut tabe særdeles i Værdi; thi St. Thomas er ene og alene

en Handelsplads. — Ved denne sidste Ildebrand, der ei kan sammenlignes med dem, der forefalde i Europas Stæder (undtagen f. Ex. med Kjøbenhavns i 1807), men snarere med dem, der hærje Chinas store Stæder og Constantinopel, lagdes 3400 Lodder Land øde; og naar det antages, hvilket vist stemmer temmeligt nøje med det Rette, at der paa hvert af disse stod eet stort (Beboelses- eller Pak-) Huus, og to eller tre mindre (isærdeleshed Negerhuse, eller Bygninger for Slaver og Tjenestefolk), saa er det neppe anslaaet for høit, at 1000 til 1200 Huse blev et Rov for Luerne. Naar der dernæst tages Hensyn til de betydelige Partier Vare (Tørrevare, Meel, Provisionsartikler o. s. v.) som opbrændte før de kunde udbringes af Pakhusene, saa kan Tabet af Eiendom, Vare og Effecter, uden Overdrivelse, ansættes til to eller flere Millioner Pjastre Species. En stor Del af dette Tab falder directe paa Handelshuse i Europa (ikke at tale om de indirecte Tab ved udestaaende Fordringers større Uvished og Forringelse i Værdi), der havde udsendt disse Vare til Commissionshandel; men føleligst er det dog for de Mange, der have tabt deres eneste Eiendom i deres Smaahuse; og for Overformynderiet og de mange Umyndige, hvis Krav derved idetmindste ere blevne særdeles uvisse. — Der maa derfor nu fares lempeligt med St. Thomas; thi ellers reiser den sig ikke af sin Aske. Vel er det kun en Trediedel af Byen, som afbrændte; og ligesom den vestlige Deel blev skaanet, saaledes var dette og Tilfældet med den østlige, der indeholder Gouvernementshuset og de fleste danske Embedsmænds Bopæle. Men i reel Værdi ødelagdes meer end en Trediedel af Byen, og Tabet virker paa det Hele ved Standsning i alle Affairer. Til de øjeblikkeligen meest Trængendes Understøttelse og Hjælp, er ved Subskription og private Tilskud paa selve Øen tilveiebragt en disponibel Sum af meer end sex Tusinde Piastres. Men derved er ei Alt afhjulpet: kloge Forholdsregler, Sindighed og Alvorlighed, ville gjøre langt Mere; og til Saadant sættes det fasteste Haab, thi Borgerens Sind er nu alvorligt og sørgmodigt. Svære Paalæg have trykket før, men ville nu føles end mere; og nye Indretninger, som, endskjøndt de kunne være ønskelige og gavnlige, dog kunne undværes, og som skulle istandbringes ved Byrder paa Communen, kunne ei paatænkes. Thi nu maa det være Bestyrelsens tvende Hovedformaal, først ved passende Lettelser at opmuntre Grundeierne til at opbygge Byen; og dernæst ved hensigtssvarende Forholdsregler at forhindre Ildebrand, eller idetmindste at den faaer en saadan Udtrækning — hvortil der dog vist kan gjøres endeel. Hvad det første angaaer, da vil vel Intet være bedre, end midlertidig Frihed for Grundtaxt, Understøttelse og Forskud paa det Opbyggende, hvor saadant skee kan. Med Hensyn til det sidste, da er der ei Lidet at ønske og vente, hvortil blandt Andet kan regnes; et ordentligt indre Sikkerhedspolitie; thi hvad kan det nytte, at der existere Forbud, naar de ei overholdes; men Grunden til denne Feil maa atter for en stor Deel søges i de urimeligt høje Pengestraffe, som ved locale Anordninger

findes fastsatte for smaae Politiforseelser: dette er ujuridiskt og uklogt; thi deels bliver Forseelsen først stor, naar Skade forvoldes, og da bør Straffen være stor; deels ere overdrevne Mulkter Lovovertræderne den største Garanti for, at deres Forseelser sjeldent eller aldrig vilde blive paatalte, da Politiedommeren selv, om han endog føler Interesse og samvittighedsfuld Iver for Anordningernes Overholdelse, idetmindste krymper sig ved at paalægge den uforholdsmæssige, ofte meest den Fattige træffende Straf. At den simplere Klasse (hvoriblandt Slaver og Tjenestefolk), som ofte boe i gamle Træhuse, ei burde have Ild og Lys om Natten efter Behag, og at Jule- og Nytaarslystighederne ei burde drives rundtomkring i Byen i snævre Gaarde og gamle Hytter, men derimod paa enkelte offentlige Pladser i, eller hellere udenfor Byen, og under passende Tilsyn fra det Offentliges Side — dette synes ei at være ubillige Fordringer. — Endskjøndt det dernæst vel neppe, for Menigmands Skyld, kan gjøres til en almindelig Befaling, blot at bygge grundmurede Huse, hvilke ere meget kostbare i Vestindien, saa burde Kjøbmændenes store Varelagere dog vist ikkun findes i fireproofs, ligesom det samme maaskee burde være Tilfældet med Romboutikerne, der udbrede en frygtelig Ødelæggelse i Ildsvaade. Allerede det existerende Forbud mod at tække nyopbygte Huse med andet, end Tegl eller Steen, er et stort Sikkerhedsmiddel; thi det er noksom beviist ved disse mange sørgelige Exempler, at de af Solen forbrændte Trætage fænge før nogen anden Deel af Huset. — Endelig er det, for at man ei skal sætte sin Lid til, hvad der ei kan stoles paa, vistnok nødvendigt, at Brandcorpset reorganiseres, og maaskee rettest forandres til et Nedhugnings- og Nedrivningscorps; thi Øxen bliver dog her, hvor Vand ei altid kan haves, stedse det sikkreste Middel, imod en stor og almindelig Brand; og de faa større Sprøiter viste sig dennegang at gjøre langt mindre Nytte end Haandsprøiter, som burde findes ved alle, eller dog de fleste Huse, og betjenes af Huuseierne, hvormed da enhver kunde holde sine Tage og Huse vaade. Et saadant Corps behøvede da eiheller stadselige Uniformer; den daglige Dragt, paasat et løst, kjendeligt Tegn eller Mærke, vilde bidrage til at Enhver hurtigere og bedre kunde opfylde sin Pligt.

Saameget er vist, at det er den almindelige og derfor vel en grundet Mening, at det Mangelfulde i de bestaaende Indretninger for en stor Deel var Aarsag i, at Ilden d. 1ste Januar fik den ødelæggende Udstrækning og de sørgelige Følger, som vi her med Smerte have berettet.«

Korvetten *St. Jan*

foretog i Januar Smaature mellem Øerne.

I Februar og Marts blev følgende Pladser anløbet: 14.—15. Februar Nevis, 16.—17. Februar Bassetèrre, Guadeloupe, 18.—21. Februar St. Domingo, 21.—24. Februar St. Pierre, Martinique, 24.—28. Februar Fort Royal, Martinique,

28. Februar—3. Marts Roseau, Dominica, 4.—7. Marts Point à Piter, Guadeloupe, 8.—11. Marts St. Christophe, 11.—15. Marts Nevis og 16. Marts St. Croix. I April 14.—16. April Tortola, 17.—20. April Virgin Gorda, (Østsiden af Tortola) 20. April St. Thomas.

I Maj og Juni: 25.—27. Maj San Juan, Portorico, 27.—29. Maj Aquadilla, Portorico, 29.—31. Maj Mayaques, 8.—9. Juni La Guayra, 13.—16. Juni Porto Cabello, 22. Juni St. Croix.

8. Juli Afgang fra St. Thomas. 20. August Ankomst til København. 24. August Kommandostrygning.

Korvetten *Fortuna.*

Ved Aarets Begyndelse faar Chefen Ordre af Generalgouvernør Søbøtker til at anløbe Marguerita, La Guayra, Porto Cabello og Caracas og skal bl. a. aflevere Brev til Præsident Paez samt indhente politiske og kommercielle Nyheder. Efter at have anløbet følgende Pladser: Marguerita 3.—4. Januar, Cumana 4.—6. Januar, La Guayra 8.—11. Januar, Porto Cabello 12.—13. Januar, Caracas 14.—17. Januar, Portorico 22.—24. Januar (Sydsiden) og Portorico 24.—28. Januar (Nordsiden), indberetter Chefen om sit Krydstogt til Marguerita og Fastekysten, at Venezuela ingen armerede Fartøjer er i Besiddelse af, om dens ubetydelige Handel, samt at ingen danske Skibe har anløbet Havnene.

Korvettens Ankomst til Cumana vakte høj Grad af Tilfredshed blandt de Danske. I Venezuela herskede stor Gæring. 4 af Provinserne var stemt for at have egen militær Præsident, de 6 øvrige syntes at foretrække en civil Præsident, men det saa ud som om General Paez havde mistet en Del af sin Popularitet. Farvandet rapporteres frit for Kapere; paa de danske Øer er alt roligt, derimod hersker der nogen Utilfredshed paa de engelske Besiddelser. Paa Jamaica var 2000 Negre blevet dræbt efter at have ødelagt 150 Plantager, men man havde ingen Tillid til, at Rolighed dermed var tilvejebragt.

I Februar og Marts hyppige Smaature mellem Øerne. San Juan anløbes 22.—28. Marts. I April og Maj anløbes 13.—17. April Bridge Town, Barbados, 19.—24. April George Torre, Grenada, 27.—29. April St. Lucia, 30. April—2. Maj Fort Royal, Martinique, 2.—4. Maj St. Pierre, Martinique, 6.—10. Maj Pietre, Guadeloupe, 10.—12. Maj Basse-Terre, Guadeloupe og 14.—15. Maj English Harbour, Antiqua.

Om disse Ture til Luvarts-Øerne indberettes, at Grunden til Utilfredsheden blandt Negrene paa de engelske Øer er den, at Skatterne er forhøjet til det dobbelte af, hvad de var i 1823. Paa de franske Øer, især Martinique, er Utilfredsheden en Fortsættelse af Urolighederne i 1830, som standsedes med Haardhed. Over 500 Negre er deserteret fra Martinique.

Paa dette Tidspunkt, d. 26. Maj, opstod en Kontrovers mellem Chefen

Kaptajn Seidelin og Gouvernør p. T. Rohde paa St. Thomas i Anledning af, at en Slup under Crab Island var blevet jaget af Korvetten og indbragt til St. Thomas. Chefen anmodede straks Gouvernøren om, at denne Slup maatte blive underlagt ham og sendte Brevet med en Officer, som bragte et mundtlig Svar tilbage, der ikke var tilfredsstillende, hvorfor Chefen i en ret overlegen Skrivelse til Gouvernøren udtalte: »Da jeg erfarer, at De Underretninger, De er i Besiddelse af, lader til at tro, at ingen Sørøvere er i Farvandet, saa haver Korvetten ingen Brug af den Slup og dennes Fører, som min Skrivelse imorges rekvirerede af Deres Højvelbaarenhed«.

Striden bilagdes den 30. Maj ved en Skrivelse fra Chefen til Gouvernør Rohde, idet Chefen indberetter, at *St. Jan* har været sendt langs Kysten af Portorico og gennem Monapassagen og har ikke erfaret noget, og da Gouvernøren paa Portorico ikke har indberettet noget, »tror jeg, man kan tillade sig den Slutning, at Rygtet er ubegrundet«. (Kaptajn Seidelin var 8 Aar ældre Officer end Rohde). Efter Rekognoscering ved Portorico og Crab Island fra 27.—30. Maj indberettes til Admiralitetet d. 3. Juni: »Trods grundig Efterforskning fandtes eller hørtes intet om Sørøvere, men ikke desto mindre rekvireredes d. 31. Maj i St. Thomas Havn Konvoj for 2 Hollændere. Paa Crab Island vajer spansk Flag, dog ikke fra nogen befæstet Plads; der findes her ingen lønnet Embedsmand; men en Herre le Guitton er Matador paa Øen, hvor der boer 64 Familier, ialt ca. 450 Indvaanere. Fra Øen udføres Træ og lidt Sukker, og Øen tiltager aarlig i Opdyrkning.«

Den 26. Juni skriver Chefen til Gouvernør Rohde, at da han den 23. Juni fik Underretning om, at den engelske Mailboat om Natten var løbet paa Grund ved Green Quai og blev assisteret af en engelsk Orlogsbrig, sendte han straks 2 Fartøjer (28 Mand) til Assistance med Varpanker og Varpegods; ved Anvendelse heraf lykkedes det at faa Mailboaten flot, men da den svajede rundt, stødte den igen mod en Koral og huggede temmelig stærkt, inden den kom af igen.

Stationen hævedes den 10. Juli, og Korvetten ankom til København den 21. August, hvorefter Kommandoen blev strøget den 27. August.

Briggen *St. Croix* (Kaptajnløjtnant R. Braae).

14. Maj Kommandohejsning. 15. Maj Afgang fra København. Rapporterer d. 24. Juni til Admiralitetet: »at have anløbet Madeira; et armeret engelsk Barkskib med 50 Mands Besætning under Donna Maria's Flag har i længere Tid krydset udfor Madeira og optaget alle portugisiske Skibe. Ved Indsejlingen til Funchal observeredes det med en Brig, som var Prise. Stemningen paa Madeira er meget vaklende, alle er ked af den ubestemte Stilling, de er i, og man mener, den Modstand Gouvernøren kan gøre, ikke kan være af lang Varighed, men at Befolkningen vist underkaster sig den Hersker, der kan

komme til Magten. Der findes 300 Mand regulære Tropper paa Øen foruden Guerilla Afdelinger. 2 Fartøjer med 1 Kanon hver patroillerer langs Kysten. Fortet, som dominerer Byen, har Proviant til 6 Maaneder«.

15. Juli Ankomst til St. Croix. 20. Juli afløses Generalgouvernør Søbøtker, og Generalgouvernør Scholten overtager Kommandoen over de vestindiske Besiddelser. I August enkelte Smaature mellem Øerne og siden anløbes følgende Pladser: 29. August—1. September San Juan, 18.—22. September La Guayra, 23.—27. September Porto Cabello, 29. September Curaçao. I Oktober Smaature mellem Øerne. 4.—6. November Basse-Terre, St. Kitts. Indberetter d. 10. November til Admiralitetet om sine Ture til Fastekysten og St. Kitts. Intet særlig nyt. Har afleveret Brev til Præsident Paez, som nu har taget Ophold i Caracas. Paez skal være Gouvernør 2 Aar endnu. Der er delte Meninger om, hvorvidt han bliver genvalgt, »kun er det beklageligt, at et saa skønt Land som Venezuela er i en saa uvirksom Nations Hænder«.

Anløber 22.—27. November San Juan. I Rapporten til Admiralitetet d. 5. December indberettes, at Briggen havde Ordre til at reklamere hos General de la Torre i San Juan en i Byen Cap Rocco paa Portorico paagreben Sørøver samt at anholde om Udlevering af de Penge og det Gods, som var forefunden hos ham. Bemeldte Sørøver var gaaet fra Para i Sydamerika som Styrmand med en Skonnertbrig til Lissabon. Efter at have været ca. 10 Dage i Søen havde han i Forening med nogle af Mandskabet kastet Kaptajnen og Supercargoen overbord og myrdet 5 Passagerer, hvoriblandt 2 Kvinder og et lille Barn, for at bemægtige sig 18.000 Piastres, som var ombord.

Derefter gik han til Martinique, hvor han solgte Skibets Ladning og senere til St. Thomas, hvor han solgte Skibet til Handelshuset SABOT & Co., af hvem Secondløjtnant i Marinen Feilberg købte det, og som just skulde afsejle med det til Amerika, da Kundskab om Misgerningen blev opdaget gennem 2 i Boston paagrebne Matroser. Skibet blev stoppet, og Resultatet af Sendelsen til San Juan blev, at da bemeldte Sørøver var af spansk Fødsel, kunde Generalen ikke udlevere ham, men maatte selv undersøge og straffe Forbryderen, dog gav han Haab om de 4.000 Piastres, som var fundet hos ham. I December anløbes 17.—20. Fort Royal, Martinique, 21.—23. Basse-Terre, Guadeloupe. En Matros blev for Insubordination og Drukkenskab d. 2. December sat i Bøjen og fik d. 3. og 4. December 27 Slag Tamp.

Briggen forblev ved St. Croix Resten af Aaret.

Korvetten *Diana* (Kaptajn I. C. de Falsen).

13. September Kommandohejsning. 15. September Afgang fra København. Paa Rejsen blev Mandal anløbet paa Grund af Storm 1.—14. Oktober og Funchal fra 6.—9. November. Ankomst St. Croix d. 29. November.

Indberetter til Admiralitetet d. 6. December, at Chefen efter General-

gouvernør Scholtens Anmodning har været Mellemmand mellem Handelshuset SABOT & Co., som solgte det af Sørøveren ranede Skib (Se Briggen *St. Croix* 1832) til Løjtnant Feilberg. Kompagniet havde indestaaet for Mandens lovlige Adkomst til Skibet, og det anerkendes, at de 3.000 Piastres, som var betalt for Skibet, straks udbetaltes Løjtnant Feilberg, hvorimod 14 à 1500 Piastres, som var betalt for Reparation, skulde afgøres ved Arbitrage. Rapporten udtaler endvidere: »St. Thomas stiger med en ubegribelig Fart af sin Aske mere brilliant end nogensinde. Skibe kommer og gaar i Snesevis, alt er Liv og Virksomhed, medens man paa St. Croix ser det modsatte«.

Indberetter 20. December at have krydset mellem Øerne samt at et engelsk Skib under Luvartsøerne efter en haard Fægtning har taget et Negerskib, som havde 6 à 700 Slaver ombord. Skibet blev opbragt og ført til Cuba.

Forinden Aarets Udgang opholdt Korvetten sig 26.—29. December i Port Spain, Trinidad.

1833.

Briggen *St. Croix.*

I Januar blev anløbet San Juan 7.—8. Januar. Derefter Smaature mellem Øerne. I Februar Krydstogt til Virgin Gorda fra den 19.—20. Februar, Tortola 20.—22. Februar.

Indberetter d. 4. Marts, at *Diana* i Slutningen af Februar har været en Tur til Luvartsøerne, men kom tilbage udfor Bassinet d. 3. Marts, fordi den havde faaet Rorskade, hvorfor den blev assisteret med Varpning til Bassinet. I Marts Smaature mellem Øerne. Anløber San Juan 15.—20. April og krydser iøvrigt mellem Øerne. Indrapporterer at have ankret 2 Steder paa Crab Island for efter Gouvernementets Ordre at undersøge, om der paa Crab Island kræves Afgift af danske Skibe, som maatte komme dertil, eller hvilket andet Misbrug, der maatte finde Sted paa denne Ø. I Puerto Mola havde Chefen talt med en Herr Guillet — fransk —, som ejer en Plantage paa Øen og som i et Brev fra General de la Torre kunde vise, at han var tituleret Commandant paa Crab Island. Paa hans Plantage vajede det spanske Flag.

Han havde siden d. 9. Marts opkrævet 1 Real pr. Ton af hvert Skibs Drægtighed, Spaniere og Englændere iberegnet. Denne eneste Udgift paa Skibene havde han selv paalagt, men havde tilskrevet General de la Torre derom uden endnu at have faaet Svar. Paa Chefens Indvending om, hvorfor han ikke oppebiede de la Torres Svar, svarede han, at det var sket efter Indvaanernes Ønske i Forening med nogle Skippere, hvoriblandt 2 navngivne Danskere, for med Indtægten at holde bevæbnet Mandskab i Havnen til at holde Orden og sikre Skipperne deres Tilgodehavende, hvilket i flere Tilfælde kunde være dubiøst paa en Ø, hvor der allerede var 800 Indbyggere, som havde Tilflugt i Skovene. Der var ingen Tvang for Skipperne til at yde Af-

giften, før General de la Torre havde approberet Forslaget. Han stod under Kommandanten for Departementet for Macao paa Portorico, hvorunder Crab Island laa.

I Maj Smaature mellem Øerne. Anløber 8.—10. Juni English Harbour Antiqua, 10.—12. Juni Charlestown, Nevis, 12. Juni Basse-Terre, St. Kitts. Paa Rejsen blev Briggen meget læk, hvorfor Reparation blev nødvendig paa St. Croix. Derefter Smaature mellem Øerne.

Hæver Stationen i Vestindien 16. Juli. Ankomst København d. 29. August, Kommandostrygning d. 5. September.

Efter Hjemturen indgiver Premierløjtnant Dirckinck-Holmfeldt en Klage over Chefen, da han ombord har faaet Arrest i sit Lukaf, fordi han havde slaaet og straffet Mesterkokken, medens Chefen var ombord, og derefter været insubordinær overfor Chefen, da denne paatalte det passerede.

Chefen frifindes og Premierløjtnant Dirckinck-Holmfeldt faar 4 Ugers Arrest paa Nyholm Vagt af den kombinerede Ret.

Korvetten *Diana.*

Efter Opholdet paa Trinidad i Port Spain anløbes La Guayra 1. Januar, Curaçao 2.—3. Januar, Porto Cabello 10.—11. Januar, og St. Croix 19. Januar. Chefen rapporterer d. 5. Februar til Admiralitetet, at Hensigten med Turen til Trinidad var at erfare Koloniens Tilstand, som man mente var foruroligende paa Grund af den nye Koloniallov. »Vi fandt Stemningen temmelig betænkelig og Generalgouvernør Grants Stilling meget ubehagelig, da han laa i Strid med næsten alle Klasser af Koloniens Indvaanere. En Opstand, som man havde ventet Juleaften, var det lykkedes ham at undertrykke, men Gemytterne var ingenlunde beroligede«. Efter Generalgouvernør Scholtens Ordre forlader Chefen Korvetten paa La Guayras Rhed, og Næstkommanderende Kaptajnløjtnant Aschehoug beordres til at anløbe Curaçao i St. Thomas Handelsstands Interesse paa Grund af Krigsrygter fra Europa, hvorefter han skal krydse til Porto Cabello, hvor Chefen ventes at være d. 10. Januar. Chefen rejser med Premierløjtnant Krenchel og Kammerjunker Oxholm i vigtig Mission til Caracas og Valencia til General Paez.

Generalgouvernør Scholten skriver senere til Chefen efter at have modtaget dennes Rapport: »Jeg takker Dem særdeles i alle Henseender baade med Hensyn til Klogskab og den Indsigt, hvormed Forhandlingerne med de la Torre er udført, og jeg gentager min Tak for Udførelse af Expeditionen sammen med Kammerjunker Oxholm, og fordi De ganske har gaaet i min Aand og med Deres Talenter med Raad og Daad har været Kammerjunkeren behjælpelig med at tjene Staten«.

Den 6. Februar afgaar Korvetten med Kammerjunker Oxholm til San Juan, Portorico, 7.—11. Februar og returnerer til St. Croix d. 14. Februar.

Nævnte Tur med Kammerjunker Oxholm iværksattes for at undersøge Karantænevæsenet. I Februar fik *Diana* Havari paa Roret 10 Mil i Læ af Martinique, hvorfor der returneredes til St. Croix d. 4. Marts, hvor Skaden blev udbedret i Løbet af 14 Dage.

Ved Salut i Anledning af Kongens 25-aarige Regeringsjubilæum blev en Mand ved egen Uforsigtighed dræbt. Krydser i April mellem Øerne for at søge Vand paa Grund af den usædvanlige Tørke.

I April og Maj anløbes 15.—17. April Basse-Terre, Guadeloupe, 18.—27. April Porta Pitri, Guadeloupe, 1.—7. Maj St. Pierre, Martinique, 9. Maj St. Domingo, 12.—15. Maj Charlestown, Nevis, 14.—16. Maj Basse-Terre, St. Kitts, og 17. Maj St. Croix.

Chefen indberetter d. 24. Maj til Admiralitetet om denne Tur til Luvartsøerne at have komplimenteret de respektive Gouvernører. Paa Grund af 8 Maaneders Tørke paa de franske Øer var der Armod, men ogsaa Mismod, som Følge af den ny Lov om Afgift af Sukker, og paa de engelske Øer var man ikke glad for den forventede Emancipationslov. Da der i St. Thomas gik Rygter om, at der var et Kaperskib i Farvandene, blev Kysterne nøje inspiceret, uden at man fandt noget mistænkeligt, og Generalgouvernøren takker Chefen for hans Aktivitet og Omhu for Handelens Sikkerhed til Beroligelse for Købmændene.

29. Maj indberettes, at der i den senere Tid er udbrudt Ild 5 Gange paa St. Croix; der er i den Anledning iværksat Undersøgelse mod Negrene paa Plantagens Revier, hvor det har brændt 2 Gange. Ejeren har mistet 60.000 Rd. En engelsk Skonnert, som blev antaget for Kaper, har været i St. Thomas, hvor den foregiver at have Ordre til at krydse efter Negerskibe mellem St. Thomas og Portorico.

I Havana er 7.000 Mennesker døde af Kolera, Handelen paa St. Thomas er i Aftagende. Der er faldet nogen Regn.

I et Brev fra Generalgouvernør Scholten beordrer denne Korvetten til at afgaa til det Strøg, hvor man kan vente at træffe den omtalte engelske Skonnert for selv at kunne overbevise sig om Sandheden af de fremkomne Rygter med Hensyn til Overhaling af Fartøjer. Der skal i saa Fald forespørges Chefen for Skonnerten efter hvis Befaling han agerer, for at Gouvernementet kan tage fornødent Skridt derimod for Fremtiden. »Jeg overlader med fuld Tryghed til Herr Kaptajnens ofte prøvede Konduite og Erfarenhed ved denne Lejlighed at tilkendegive vedkommende Skonnerts Chef det upassende i sligt uanmeldt Ophold paa en fremmed Station samt Nødvendigheden af at erholde Generalgouvernørens Tilladelse til at ankre ved Land og afholde sig fra at molestere eller genere vort Flag. Ifald han skulde befindes at handle efter egen Indflydelse og at vægre sig ved Iagttagelse af den almindelige Courtesy ved at melde sig for vedkommende Territoriale Gouvernement, tror jeg det pas-

sende ved et fortsat Ophold i hans Nærhed eller paa enhver anden hensigtsmæssig Maade at søge at bevæge ham til at begive sig bort; undgaa ethvert Skin af at ville forhindre Opdagelsen eller Ophævelsen af nogensomhelst ulovlig Handel. Da Generalgouvernøren ikke i Modsætning til de franske, der holder paa 3 Sømil, og de engelske i Krigens Tid kun et Kanonskuds Længde, bør Diskussion herom undgaaes«.

Skonnerten blev eftersøgt, men efter Oplysninger fra Land saavel som fra Skibe havde den engelske Skonnert imidlertid forladt Kysten d. 11. Juni.

Chefen skriver d. 26. August til Admiralitetet om: »Umuligheden for D'Herr. Officerer at slaa dem igennem i Vestindien med den tilstaaede Gage og Tillæg«. En Sekondløjtnant har 17 à 18 Specier om Maaneden; heraf gaar mindst 8 til Vadsk, og det øvrige gaar meget let til Drikkepenge og Smaaudgifter, som er absolut nødvendige for de Officerer, som vil frekventere Selskaberne paa Landet i Christianssted. Til Uniform og Garderobes Vedligeholdelse er intet tilovers. Hans Officerer vil komme aldeles gældbundne fra Turen, hvis de ikke faar et Gratiale. Mener selv at have iagttaget meget streng Økonomi ved Korvettens Udgifter sammenlignet med tidligere Togter og indstiller derfor Kaptajnløjtnant Aschehoug til 200 Rbd., de to Løjtnanter til 150 Rbd. og de to Secondløjtnanter til 100 Rbd. hver. Indstiller ligeledes sin Overstyrmand Moltke til et maanedligt Tillæg af 10 Rbd. Han har sparet Korvetten i Kanalen og Vestindien for 1.200 Rbd. til Lodsudgifter.

Der er ikke mere Brug for kendte Mænd mellem Øerne efter at Sørøvere ikke mere findes, tilmed koster de kulørte Personer, man faar ombord i Vestindien mellem 90—100 Rbd. om Maaneden. I Bassinet har Lodser nu fast Gage, saa der er ingen Lodsudgifter her for den kgl. Kasse.

Chefen foreslaar d. 22. September, at Kadetterne efter endt Uddannelse bliver sendt en Tur som Kadetter paa Togt, inden de udnævnes til Officerer.

Briggen *Allart* (Kaptajnløjtnant C. C. Zahrtmann).

Hejste Kommando 29. April. I Sejlordren faar Briggen Ordre til at underlægge sig *Najaden* for sammen med den og Korvetten *Galathea* at følges gennem Kanalen ud i den spanske Sø til Højden af Cap Finis-Terre for at foretage Prøvesejlads og for at faa Kundskab om Skibenes Sejlegenskaber, dog uden at den egentlige Bestemmelse derved tilsidesættes. Hvis Skibene skilles, skal Briggen vente i 24 Timer for derefter at fortsætte Rejsen.

Efter Ankomst til Funchal, hvor Briggen opholdt sig fra den 28.—31. Maj, indberetter Chefen til Admiralitetet:

»*Galathea* er i Almindelighed en decideret bedre Sejler end *Najaden* og *Allart* undtagen med Næsesø bidevind. *Najaden* og *Allart* er hinanden lige i rum Sejlads; med stiv Kuling er *Najaden* bedst, men under Vinden er *Allart* overlegen, da den uden at gøre synderlig mindre Fart ligger ¾ Streg højere

end *Najaden*. Briggen *Allart* er et godt Søskib, tilstrækkelig stiv; med frisk Bramsejlskuling krænger den 9 à 10°, saa det læ Batteri kan bruges, naar der ikke er for megen Sø. Briggens store Sejlareal kræver til Arbejdet til Vejrs dygtige Matroser. Chefen beklager sig over Udygtigheden hos de af Enroulleringen antagne Matroser og sender for 10s vedkommende Oplysninger om deres Usøvanthed.«

Ankomst St. Croix d. 22. Juni. I Juli Smaature mellem Øerne.

I August og September anløbes:

24.—27. August La Guayra, 28. August—1. September Porto Cabello, 3.—22. September Curaçao, 28.—30. September Cumana og 4. Oktober til St. Thomas.

Rapporterer den 14. September til Admiralitetet fra Curaçao at have leveret Depecher til Præsident Paez, i Caracas.

Melder d. 4. Oktober sin Tilbagekomst til Generalgouvernør Scholten og giver en længere Forestilling om de politiske Forhold i Venezuela. Der hersker nu Ro, og der er Bedring i Tilstandene. Næste Aar ventes valgt en ny civil Præsident. Paez ønsker ikke Genvalg, »han har tabt sin forrige vilde Raahed og vundet saare meget i den offentlige Mening. Armeen nu kun 3.000 Mand. Resten af denne og hele Marinen sat paa $^1/_3$ Gage.« I Curaçao var Forholdene elendige paa Grund af Tørken; der udføres kun herfra lidt Salt.

I Oktober og November enkelte Smaature imellem Øerne.

Afgaar fra St. Thomas d. 29. November til Portorico, hvor Briggen opholder sig i San Juan 30. November—2. December, ved Mayagues 3.—6. December og i Pam paa Sydsiden af Portorico 10.—13. December. Ankomst St. Thomas 15. December.

Briggen *St. Jan.* (Kaptajnløjtnant F. A. Paludan).

14. September hejses Kommando. 15. September Afgang fra København. Da Kongen samme Dag passerer afgives Salut paa 16 Skud, og Chefen indberetter til Admiralitetet at »ved Honnørs for Hs. Majestæt fik en Matros paa Fokkeraaen Slagtilfælde og faldt ned. Ved Salutten blev, ved at lade anden Gang, en Matros blesseret paa højre Haand. Salutten blev ikke fuldført, da 2 Kanoner Agter brændte for og den Kanon, hvor Manden blev saaret, gik af i Utide.«

Ankomst St. Croix d. 1. November.

I November og December Smaature imellem Øerne.

1834.

Briggen *Allart.*

Efter Ophold paa Tortola 5.—6. Januar indberetter Chefen til Gouvernementet, at Urolighederne i Julen har indskrænket sig til, at Negrene paa 3

Plantager nægtede at arbejde en enkelt Dag, mere paa Grund af en Misforstaaelse end af Uvilje. I Øjeblikket hersker der fuldstændig Ro.

18. Januar hjælper Briggen en dansk Skonnert, som er kommet paa Grund.

I Januar Smaature mellem Øerne. Afgaar d. 20. Februar til St. Kitts konvojerende *Vigilant,* som bringer en Del fra de engelske Kolonier bortrømte Slaver tilbage. Opholdet her varer fra 24.—25. Februar; anløber derefter 26.—28. Februar Antiqua, 1.—5. Marts Basse-Terre, Guadeloupe, 6.—8. Marts Fort Royal, Martinique, og 8.—9. Marts St. Pierre, Martinique. Chefen indberetter efter dette Krydstogt, at der er fuldkommen Ro paa de besøgte Øer, størst paa Antiqua, hvor Bestemmelserne af 1. August 1833 om at ophæve ethvert Baand paa Slaverne synes at behage. »St. Kitts har ikke tiltraadt denne Mesure, hvoraf nogen Misfornøjelse. De franske Kolonier lader haant om enhver Tanke om Emancipation, og man tror at kunne opretholde Slaveriet trods de engelske Koloniers Eksempel«.

Den 22. Marts kommer Generalgouvernør Scholten og Kammerjunker Oxholm med 3 Tjenere ombord for at sejle med til England, hvor de gaar i Land d. 24. April i Falmouth. Briggen ankommer til København d. 7. Maj og stryger Kommando d. 13. Maj.

Briggen *St. Jan.*

Opholder sig paa Grund af megen Sygelighed ombord det meste af Januar ved St. Thomas.

Anløber derefter: 28. Januar La Guayra, 30. Januar—6. Februar Porto Cabello, 8.—10. Februar Curaçao, 23. Februar St. Croix.

Indberetter ved Ankomsten hertil til Gouvernementet, at Chefen ved Ankomsten til La Guayra beordrede Næstkommanderende, Premierløjtnant Polder, til at gaa med Briggen til Porto Cabello; selv rejste han med nogle af sine Officerer til Caracas og havde Audiens hos Generalgouvernør Paez. »For nylig havde det første spanske Fartøj vist sig paa La Guayra Rhed med Kolonister og anmodet om Tilladelse til at landsætte disse, hvilket blev tilladt. Alle Krigsskibene og et Par Smaaskonnerter var solgt eller aldeles forfaldne. Kaperierne florerer stadig. En af de mest berygtede Kaperførere, Bernard, fører en lille Skonnert mellem La Guayra og Porto Cabello. Handelen i Frihavnen Curaçao er i Aftagende.«

Afgaar d. 1. Marts fra St. Thomas til St. Kitts og kommer d. 7. Marts til St. Croix; derefter Smaature mellem Øerne.

23. April Afgang fra St. Thomas. 30. April Nevis, Charlestown, 2. Maj St. Croix. 21.—24. Maj Fort Royal, Martinique. Juni Smaature imellem Øerne.

Den 8. Juni faar Briggen gennem Generalgouvernøren Ordre til Hjemrejse d. 17. Juli, men d. 5. Juli indberetter Chefen til Admiralitetet, at der samme Dag fra Indvaanerne er gjort Skridt til at udsætte Afrejsen, hvilket muligvis

vil medføre, at Generalgouvernøren bestemmer sig til at imødekomme nævnte Ønske. Efterretningen i Vestindien om, at Hjemrejsen for *Allart,* som skulde afgaa fra Vestindien i Maj, er udsat til September og om, at *St. Jan* har faaet Ordre til at afsejle d. 15. Juli, har overalt vakt megen Sensation, især fordi man paa St. Jan ikke er uden Frygt for Følgerne af Negeremancipationen paa de engelske Øer fra 1. August. Man er nervøs for, hvad Virkning eventuelle Uroligheder paa disse Øer kan faa paa St. Jans Negre, med hvilke Tortolas Negre er meget lierede. Man anser Nærværelsen af et Krigsskib som et sikkert Middel mod Overfald og til Forbindelse imellem Øerne. Andragendet er samme Dag sendt til Gouvernør Oxholm, som har videresendt det til Generalgouvernør Søbøtker. Chefen er ikke blevet afæsket noget herom i Sagen og har til Hensigt kun paa Gouvernementets bestemte Befaling, og naar dette paatager sig hele Ansvaret, at undlade at udføre Admiralitetets Ordre om Hjemrejse og under Forudsætning af, at man ogsaa vil tage Ansvaret for de pekuniære Udgifter, ligesom Chefen ikke vil forsømme at gøre Generalgouvernøren opmærksom paa Risikoen ved at beholde Briggen i Orkantiden og derefter hjemsende den, saa at den ikke før sent om Efteraaret eller i Løbet af Vinteren kan være hjemme.

Ordren kom imidlertid ikke om at opsætte Hjemrejsen, og d. 17. Juli afgik Briggen fra Vestindien medtagne 105.000 Piastres til København. (Generalgouvernøren troede sig ikke berettiget til at beholde Briggen ved Øerne). Ankomst København d. 3. September, Kommandostrygning d. 9.

Ved Hjemkomsten foreslaar Chefen d. 5. September Admiralitetet, at Krigsskibene paa Vejen til Vestindien skal anløbe Cadiz eller Lissabon i Stedet for Madeira paa Grund af den usikre Ankerplads i Vintermaanederne. Foreslaar endvidere at afskaffe Øl i Vestindieskibene, da en Tønde, naar den er aabnet, knap kan holde sig 2 Dage. Mener ikke det vilde være dyrere med Vin og foreslaar, at Mandskabet faar Te, Kaffe eller Kakao om Morgenen i Stedet for Brændevin; »forresten er Spisereglementet nu saaledes, at enhver Mand ombord maa takke det høje Kollegium for dets Forsorg for dem i enhver Henseende.« I de befalede Udtalelser om passerede Fyr siger han, at »der maa være en Mangel ved Skagens Fyr; thi sammenlignet med Fyrene paa den engelske Kyst er Skinnet fra det som en Stjerne af 2' Størrelse imod Planeterne Jupiter eller Venus i deres fulde Glans.« Foreslaar Oprettelse af et Fyr paa Hirtshals eller maaske endnu bedre paa Hanstholm og ytrer Ønske om, at Kullens Fyr maa blive forbedret.

Briggen *Allart* (Kaptajnløjtnant P. E. Sletting).

Briggen hejste Kommando d. 21. Juli og afgik fra København d. 22. Juli.

Anløber Funchal 15.—20. August og ankommer til St. Croix d. 7. September. Indberetter d. 13. September til Admiralitetet, at Emancipationen paa de

engelske Øer kun har foraarsaget liden Uro der. Ved St. Kitts, hvor man mere frygtede Uroligheder, har 5 engelske Krigsskibe opholdt sig. Fra Tortola er enkelte Slaver bortløbet til St. Jan, men er derfra tilbagesendt.

Paa Rejse til St. Croix med Gouvernør Oxholm med Følge blev Briggen overrasket af en saa voldsom Storm af O. S. O., at der ikke var Tid til at bjærge Sejlene, og det var ikke muligt at faa Sejlene til at løbe, hvorfor Klyverbommen og Forstangen knækkede i en Kovending. Blev repareret paa St. Croix.

Om en Orkan paa St. Domingo d. 20. September indberettes, at den havde været saa frygtelig og havde foraarsaget en saadan Ødelæggelse, at man ikke har kendt Magen til den siden Orkanen 1813. 100 Mennesker omkom. Der vides ikke meget om Virkningen af denne Orkan paa de øvrige Øer, udover at 2 Landgangsbroer ved Vestenden er bortskyllet. Grundsøer har brudt stærkere her end man forhen selv under en virkelig Orkan har set, idet Vandet trængte op i Gaderne og ind i Købmændenes Butikker. En Skonnert, som sejler som Paket mellem Vestindien og St. Thomas, stak i Søen, men forliste Dagen efter paa Crab Island med Tab af 6 Mand.

I Oktober, November og December Ture mellem Øerne.

Briggen *St. Thomas* (Kaptajnløjtn. H. Aschehoug).

I særlig Skrivelse af 30. September blev det forinden Togtet bestemt:

»Major og Ridder Lang, som har et Observatorium paa St. Croix tillader velvilligt, at de kgl. Skibes Søuhre reguleres paa bemeldte Observatorium. Endvidere maa Skibet ikke paatage sig Udgifter med i Kanalen at landsætte den engelsk vestindiske Post. Paa Togtet skal gøres Forsøg med at give Kaffe, Kakao med Sukker eller Te i Stedet for Brændevin om Morgenen«.

4. Oktober Kommandohejsning. 7.—11. November Funchal, 5. December Ankomst til St. Croix.

Indrapporterer d. 9. November til Admiralitetet om en ualmindelig stormfuld Tur over Nordsøen. Havde d. 23. Oktober holdt Skibsraad og bestemt sig til at søge Elbmundingen for en Lænser; men da Vinden gik nordlig, lykkedes det at naa Kanalen. Briggen havde taget meget Vand over, og da Dækket havde aabnet sig baade For og Agter, var baade Officerer og Mandskab stadig vaade; dog kun faa syge.

Paa Madeira var det nye Flag, hvidt, blaat, hvidt med det portugisiske Vaaben i Midten, hejst. I December Sejlads mellem Øerne.

1835.

Briggen *Allart.*

Januar Smaature mellem Øerne. Afgang fra St. Croix d. 14. Februar paa Krydstogt: 19.—21. Februar St. Kitts, 22.—24. Februar Antiqua, 24. Februar—1. Marts Basse-Terre, Guadeloupe, 3.—4. Marts Fort Royal, Martinique.

Ved Letningen d. 3. April fra Martinique kom Briggen uklar af det franske Admiralskib, som sender en Barkasse med 17 Mand for at varpe Briggen klar. Den 4. Marts kommer ved St. Pierre paa Martinique en fransk Fregat *Astrea* under Ankring uklar af Briggen, hvis Jagerbom knækkede. Da Fregatten var kommet klar af Briggen, kom den paa Grund, hvorfor Briggen sendte 30 Mand ombord i Fregatten, som efter 3 Timers Forløb kom flot.

7.—9. Marts Port à Pietre, Guadeloupe, 10. Marts St. Croix. Ifølge Rapport fra denne Tur er alt roligt paa de engelske Øer, og Slaverne arbejder villigt. Paa de franske Øer synes Handelen at florere livligt især i Pt. à Pietre og Basse-Terre. Paa Martinique et Par Tilfælde af Kolera.

29. Marts afgaar fra St. Thomas og anløber 30. Marts—7. April San Juan.

Efter Ophold paa St. Thomas anløbes 16.—19. April Fahardo, Portorico, og 17.—22. Maj San Juan, Portorico. Afgaar 3. Juni med 3 Negre til Tortola. Hæver Station d. 1. Juli og ankommer til København d. 17. August. Kommandoen stryges Dagen efter.

Briggen *St. Thomas.*

Ved Aarsskiftet var alt roligt paa de danske Øer, Negrene er tilfredse og ønsker ikke en saadan Forandring, som er sket paa de engelske Øer, hvor man har indført at straffe dem med Kat og Hængning for Tyveri.

17.—19. Januar Porto Cabello, 20.—22. Januar Curaçao. Smaature mellem Øerne.

14. Februar Portorico. Februar og Marts Smaature mellem Øerne.

Indberetter om usædvanlig Tørke. Har begyndt at give Te eller Kaffe om Morgenen i Stedet for Brændevin. I Begyndelsen var det faste Mandskab ikke tilfreds hermed, men nu synes de alle godt om Forandringen.

12.—16. April Portorico.

Rapporterer d. 22. Maj til Admiralitetet, at da Briggen d. 27. April kom til St. Thomas, forefandtes en Skonnert *Bona Nova* under brasiliansk Flag, der var ankommet d. 26. April og ombord havde 1 portugisisk Major og 180 Mand Soldater, som var flygtet fra St. Jago paa de kapverdiske Øer og nu var paa Vej til Filadelfia. Paa Grund af Lækage og manglende Provisioner havde de søgt St. Thomas. Efter Gouvernør Oxholms Ordre, »lægges Skonnerten under Briggens Kanoner«, som lades med skarpt, og dens Vaaben og Ammunition fratages den. Under Skonnertens Kølhaling overføres Besætningen til en anden Skonnert. Den 12. Maj kom Soldaterne ombord igen, og den lettede og ekskorteredes af Briggen 3 Dage nordefter for at se den vel ude af danske Farvande.

Briggens Chef faar af Generalgouvernør Scholten Ordre til at afgaa til Fastekysten for hos den columbiske Regering at faa udleveret en falsk »Mamquino«, en Mønt, som skal være sendt dertil af en Købmand Zerega i

St. Thomas, og som derfor er arresteret i Fortet; Mønten skal fremlægges i Retten i denne Sag.

12. Maj modtager Chefen fra Gouvernementet anerkendende Skrivelse for sit Forhold overfor Skonnert *Bona Nova* med Tak til hele Besætningen for den »særdeles Beredvillighed og Ufortrødenhed, Briggen har udvist under forbemeldte Skonnerts lange Ophold i St. Thomas.«

30.—31. Maj La Guayra.

Indberetter d. 6. Juni til Gouvernementet at være rejst til Caracas, hvor Udenrigsministeren forelagde Sagen om den falske Mønt for Præsidenten, som straks modtog Chefen med stor Artighed og i meget varme Udtryk ytrede, hvor kært det var ham, at Sagen mod Købmand Zerega undersøgtes og hvor beroligende det var for andre Stater at se saadanne Forbrydelser alvorligt forfulgt for Domstolene. I en offentlig Audiens samtidig lod Præsidenten omgiven af sine Ministre Udenrigsministeren overlevere nogle falske Mønter samt nogle ægte og tilsendte Gouvernøren en forseglet Skrivelse.

Anløber 21.—22. Juni English Harbour, Antiqua, 24.—26. Juni Fort Royal, Martinique, 26.—29. Juni St. Pierre, Martinique og 1. Juli St. Croix.

16. Juli hæves Stationen. 31. August Ankomst til København.

Briggen *St. Jan* (Kaptajnløjtn. H. Fisker).

I Sejlordren faar Briggen Ordre til ved Kommandohejsningen d. Maj at ununderlægge sig Fregatten *Bellona* (Kaptajn de Coninck) for sammen med denne og Fregatten *Najaden* (Kaptajnløjtnant C. C. Paludan) at følges Kanalen ud. Hvis Skibene skilles, skal Rejsen fortsættes. Endvidere træder følgende nye Bestemmelser i Kraft paa det forestaaende Togt: Mandskabet skal ekserceres daglig, naar Omstændighederne ikke forhindrer det, indtil hver Mand har tilstrækkelig Færdighed i sin Skytrulletjeneste. Efter at den første Øvelse er tilendebragt, skal der, naar Vejret og iøvrigt Forholdene tillader det, 2 Timer daglig være Vaabenøvelse, hvorved Mandskabet øves og undervises saaledes, at hver Mand i Skibet bliver bekendt med Brugen af de forskellige Vaaben. Mandskabet skal inddeles i Divisioner eller Skifter og afveksle med Kanon- og Geværeksercits samt i Øvelse med mindre Vaaben. Naar Mandskabet har erholdt den fornødne Færdighed, kan Øvelsesdagene nedsættes. En Gang ugentlig om Dagen og en Gang hver Maaned om Natten gøres fuldkommen Klart Skib, hvor alt, hvad der kan forefalde i en Bataille, saasom Doublering, Omskiftning af Kanoners Plads, Skiftning af Hjul, Broge m. m., indøves. Sejlmanøvrer indøves flittigt; det skal nøje paases, at Ammunitionstilførsel sker med fornøden Orden og Hurtighed, og for at vænne Mandskabet til Kanonilden afgives, naar der er Klart Skib, en Gang om Dagen og en Gang om Natten, 2 à 3 Lag med reduceret Ladning, ligesom der ogsaa drages Omsorg for, at hver Kanonkommandør kommer til at afgive 1 á 2 skarpe

Skud under Sejl eller til Ankers med den Kanon, han er ansat ved mod en udlagt Tønde eller Skive; endvidere indøves Skiveskydning med Gevær og Pistol. Om Dagen skal der gøres Brandsignal hver 3. eller 4. Uge og om Natten hver 6. eller 8. Uge. Øvelsesjournal skal for Fremtiden føres.

Kommandoen blev hejst d. 1. Maj. Afgang fra København d. 4. Maj.

Anløber Funchal d. 1.—5. Juni og rapporterer herfra til Admiralitetet, at *Bellona* og *Najaden* blev tabt af Sigte i Taage d. 10. Maj i Kanalen; den 13. Maj observeredes Skibene igen; d. 17. Maj tabes *Bellona* atter af Sigte. Det har under Sejladsen vist sig med laber Kuling, at naar *St. Jan* førte alt, hvad trække kunde, løb *Bellona* samme Fart, hvorimod *Najaden* ikke var fuldt saa overlegen.

Under Opholdet paa Funchal Rhed blev d. 5. Juni ved Solopgang fra Fortet saluteret 125 Skud i Anledning af Anordningen om, at Øen blev overgivet til Don Pedro.

Ankomst til St. Croix d. 28. Juni.

Den 17. Juli afgaar *St. Jan* efter Generalgouvernør Scholtens Ordre til La Guayra paa Grund af Præsidenten af Venezuela Vargas' og Vicepræsidentens pludselige Ankomst til St. Thomas, da det formodes, at Tilstanden i Venezuela er af en saadan Natur, at der kræves Beskyttelse der for danske Undersaatter; Chefen maa dog ikke blande sig i indre Uroligheder.

Efter at have anløbet La Guayra fra 20.—31. Juli kommer Briggen tilbage til St. Croix d. 6. August med Rapport til Generalgouvernøren fra General Paez, som har anmodet om, at Præsident Vargas med Følge maa blive sejlet tilbage med Briggen. I Rapporten omtales en Beskrivelse af Revolutionen, som beskrives i »Nyt Arkiv for Søvæsen«, 2. Bind, Pag. 383, af Kaptajnløjtnant C. Wulff.

Netop som *St. Jan* havde forladt St. Thomas d. 11. August med Præsident Vargas og Vicepræsidenten, udbrød paa St. Croix om Natten en orkanagtig Storm, som varede til næste Fm. 3 amerikanske Brigger drev i Land i Bassinet, og ved Vestenden drev 1 amerikansk Brig og 2 Skonnerter til Søs. Nævnte Brig strandede paa Crab Island og mistede 9 Mand. Desuden forliste mellem Portorico og St. Croix en Slup med 14 Passagerer.

St. Jan led intet paa Overrejsen og landsatte d. 19. August Præsidenten med Følge i La Guayra, som var festlig smykket med Flag og Grønt. Præsidenten blev modtaget med Jubel af Byens Indvaanere og Byens Raad med Kommandanten i Spidsen og ledsagedes af Briggens Chef og Officerer til Raadhuset, hvor de blev modtaget paa det hjerteligste med »Fryderaab for Præsidenten, General Paez og Konstitutionen«, ligesom der blev holdt Hyldesttaler for Generalgouvernør Scholten, Gouvernør Oxholm, for den danske Nation og for Briggens Chef og Officerer. Om Aftenen deltog Chef og Officerer i en Dinér, som blev givet af Byen til Ære for Præsidenten. Che-

fen har ikke sikre Efterretninger om Sagens egentlige Stilling udover, at en lille Eskadre af Skonnerter og Kanonbaade laa i La Guayra til Blokade af Barcelona og Cumana, som for Tiden var i de revolutionæres Hænder.

I La Guayra modtog Chefen af Præsidenten et Sølvstel til 1000 Piastres Værdi fra Republikken.

Den 7. September udbrød i Christianssted et militært Mytteri, som dog ikke kom til Handling. Hensigten var at tage Fortet, Landets Penge og om muligt indtage Briggen. Aarsagen til denne Uorden skyldtes, at en ny Kompagnichef Kaptajn Gyllich og Premierløjtnant Giellerup ønskede at bringe Orden i Kompagniet, som var ganske under Forfald, da det i de sidste 2 Aar havde været kommanderet af Kaptajn Scholten og Premierløjtnant Schlegel, som begge var meget forfaldne. Da Byen blev alarmeret, fik Chefen for Briggen, der var beordret til Fastekysten, Ordre til at blive i Havnen for eventuel Assistance. Da man var saa heldig med nogenlunde Sikkerhed at kunne udpege Hovedmændene — ialt 6 — blev disse efter Gouvernørens Ordre bragt ombord i Briggen og strengt bevogtet. Hovedmanden — en Sjællænder — tilstod roligt at have planlagt Mytteriet, og at det vilde være lykkedes, saafremt de andre ikke havde været »daarlige Karle«.

I Briggen afholdtes i September 6 Krigsforhør over Soldaterne af Regeringsraad Oxholm, Kaptajn Hingelberg og Overauditør Bach, hvorefter det blev bestemt at sende de genstridige hjem til København med Koffardiskib, for at de hjemme kunde faa deres Dom.

I en Dagsbefaling skriver Generalgouvernør Scholten til Chefen efter at have anmodet denne om at beholde 12 Soldater ombord, som er mere eller mindre implicerede i Mytteriet. »De danske Krigslove levner ingen Undskyldning for Menedere og Oprørsstiftere, og Naade her kan ikkun søges hos Kongen selv. Mener ved den umiddelbare Henstilling af Sagen til Hs. Majestæts Allerhøjeste Afgørelse at se Redning for de Angerfulde og Lejlighed til de Retsindige ved fremtidig Anstrengelse at afvaske Skampletten«. 18 Musketerer af 1. vestindiske Infanterikompagni afgaar fra Kompagniet og forbliver ombord i Hs. Majestæts Orlogsbrigger, indtil de kunne hjemsendes til Hs. Majestæts allerhøjeste Afgørelse af deres Skæbne.

I Skibsjournalen anføres 8. Oktober: »at da mild Revselse gentagne Gange ikke har kunnet formaa Skibskok Egholm til at holde Kedlerne rene, blev han i Dag afstraffet med 27 Slag Tamp for Spillet«.

I Oktober og November Smaature mellem Øerne.

Forsøgsvis gives fra nu af 3 Gange Te og 4 Gange Øllebrød til Frokost om Ugen.

Den 8. December afstraffes 2 Topsgaster hver med 15 Slag Tamp for »Storsnudethed og Langsomhed i Toppen«.

8.—12. December anløbes La Guayra. Ifølge Rapporter blev her obser-

veret en columbisk Eskadre bestaaende af 1 Skonnertbrig, 4 Skonnerter og 9 Kanonbaade under Kommando af Comodore Joly, som afsejlede til Blokade af Porto Cabello, der blokeredes fra Land af General Paez med 6—7000 Mand. Oprørerne forventes snart at maatte kapitulere efter at deres ansete Fører General Bruno Mendez er død paa Curaçao, hvilket har knækket Modet paa de sidste Revolutionære.

Briggen opholdt sig ved Aarets Udgang i St. Thomas.

Briggen *Allart* (Kaptajnløjtn. P. S. Kjerulf).

Efter at have modtaget Sejlordre som *St. Jan* hejste Briggen Kommando d. 30. September, afgaar fra København d. 1. Oktober, anløber Funchal 23.—26. Oktober og ankommer til St. Croix d. 19. November. Fra Funchal rapporteres, at Vejret i Kanalen har været usædvanlig haardt. Paa Grund af Forhørene i den omtalte militære Mytterisag opholder Briggen sig i en længere Periode i Bassinet. Paa Rejse til San Juan, Portorico, hvor Briggen opholder sig 1.—3. December, overføres en spansk Embedsmand.

I December enkelte Smaature mellem Øerne.

1836.

Briggen *Allart.*

I Begyndelsen af Aaret beordres Briggen til at holde sig i Bassinet, da Uroligheder befrygtes, hvorfor Briggen efter Aftale med Gouvernøren paa Signal skal sende armeret Fartøj med 40 Mand i Land, saafremt dette gøres nødvendigt.

26. Januar—8. Februar udfor La Guayra. Ved Ankomst hertil rejste Chefen til Caracas og beordrer Næstkommanderende Premierløjtnant Muxoll til at krydse udfor La Guayra. Paa Grund af den danske Generalkonsul Ackers Fraværelse kommer Chefen først tilbage til Briggen d. 8 Februar, hvorefter der afgaas til St. Croix for sammen med *St. Jan* at føre en Insurgent Skonnert til La Guayra.

Ankomst St. Croix d. 14. Februar. Afgang fra St. Thomas d. 18. Februar sammen med *St. Jan* og Skonnert *Mezello* og afleverer denne i La Guayra d. 24. Februar. Indrapporterer til Gouvernementet, at Porto Cabello endnu ikke har overgivet sig. Ankomst: St. Croix d. 2. Marts. Smaature imellem Øerne i Marts med Generalgouvernør Scholten og Gouvernør Oxholm. Overfører d. 14. April 2 Officerer, 1 Sergent, 2 Korporaler, 1 Tambour og 25 Mand fra Christianssted til Frederikssted, hvor de skal assistere ved en forestaaende Exekution. Naar denne har fundet Sted, afmarcherer Soldaterne til Christianssted, og Briggen kan fortsætte efter Executionen.

16.—17. April Road Harbour, Tortola. I April Smaature imellem Øerne.

Assisterer d. 27. Maj en fransk Fregat *Didon,* 60 Kanoner, Kontreadmiral

Breteniere, der var kommet paa Grund paa Sydkysten af St. Croix. Briggen tager hele Fregattens øverste Batteri paa 28 Stk. 30℔dige Kanoner og 2 lange 18 ℔-dige Kanoner ombord, hvorpaa Briggen assisterer med at udføre Sværanker, hvorved det lykkes at bringe Fregatten flot. Briggen ankommer sammen med Fregatten d. 28. Maj til Vestindien.

Den franske Regering udnævner i ovennævnte Anledning Chefen til Ridder af Æreslegionen og Styrmand Thygesen faar overrakt en fransk Medalje. Briggen ledsager *Didon* til Højden af Martinique d. 12. Juni og returnerer derefter til St. Croix d. 14. Juni. Den 19. Juni kom et amerikansk Skib *St. Thomas* paa Grund udfor Christianssted og blev hjulpet af Grunden af Briggen, hvis Chef i den Anledning fra den amerikanske Kaptajn modtager en hjertelig Takkeskrivelse.

Fra 31. Juli—12. August krydses Nord for Øerne.

Afgaar fra St. Thomas d. 27. August, 28. August—2. September San Juan, 5. September St. Thomas. Den 26. September skriver Generalgouvernør Scholten til Briggens Chef, at da *St. Croix* returnerer fra Fastekysten i Begyndelsen af Oktober, og det tilkommer *Allart* at gøre Tur udenfor Orkanstrøget, og da det vil være ham særdeles kært at opfylde Regeringsraad Mauritzens Ønske om at lade ham afhente i Amerika af en Orlogsbrig, beordres *Allart* til, hvis Vind og Vejr tillader det, at afsejle direkte til New York indtil d. 25. Oktober, saa at han kan være tilbage Medio November.

Afgaar fra St. Croix 26. September, 9.—26. Oktober New York, 17. November indberettes, at 1 Mand er deserteret i New York. Trods Overgangen fra nogle og tyve Graders Varme til et Par Graders Frost er Sundhedstilstanden god.

28. November skriver Generalgouvernør Scholten, at han for kort Tid siden med *St. Croix* anløb Crab Island, og der havde talt med Mr. le Guillon, der under Autorisation af det spanske Gouvernement paa Portorico kalder sig militær Kommandant og forestaar Politiet paa Øen. Generalgouvernøren havde tilkendegivet ham, at de danske Myndigheder ingenlunde kunde anerkende den Myndighed, han havde paataget sig som spansk Autoritet paa en Ø, over hvilken den danske Regering havde en velbegrundet Ejendomsret, som den aldrig havde opgivet, men at alle Parter, medens Spørgsmaalet om den endelige Ejendomsret svævede uafgjort mellem vedkommende Hoffer i Europa, var vel tjent med, at Orden og Sikkerhed overholdtes paa Øen, og Generalgouvernøren skulde derfor gerne yde ham enhver Hjælp i saa Henseende, dog uden at anerkende nogen fremmed Autoritet, og kun saa længe han nøje afholdt sig fra ethvert Skridt mod danske Undersaatter og dansk Flag, der kunde give Udseende af større Indblanding eller Myndigheds Udøvelse end hvad netop gjordes fornøden til Ordens Opretholdelse.

Som Grundregel i saa Henseende blev der paalagt ham i intet Tilfælde

at forlange nogen som helst anden eller større Afgift eller Tjeneste af danske Fartøjer, end hvad de engelske og spanske ydede.

Mr. le Guillon var fuldt ud enig med Generalgouvernøren og lovede bestemt at overholde Aftalen. Generalgouvernøren blev derfor smertelig overrasket ved fra Planter Burke, som overværede ovennævnte Samtale, at faa en Klage fra en dansk Skipper, hvem le Guillon havde affordret Papirer og beordret til at møde hos sig over Land (ca. 10 Mil borte). Chefen skal undersøge denne Klages Rigtighed. Endvidere er til Christianssted indkommet en fransk Bark, hvis Skibspapirer le Guillon har frataget Skipperen og udleveret ham nogle, som ikke kan anerkendes her. Chefen skal fordre Barkens Papirer udleverede og derfor tage Barkens Kaptajn med til Crab Island, men udvise Takt og Konduite.

19. November—6. December Port de Mule, Crab Island. 6. December St. Croix.

Paa Crab Island forhandlede Chefen med Mr. le Guillon og blev overbevist om, at den danske Skippers Klage var rigtig, og han fik udleveret den franske Barks Skibspapirer. Ejeren af en dansk Slup havde henvendt sig til ham ved Ankomsten, fordi han var blevet tvunget til at aflevere sine Skibspapirer trods Skipperens Henvisning til Aftalen med Generalgouvernør Scholten. Da Chefen af en Baadfører fra Tortola fik at vide, at engelske Fartøjer ikke er bleven affordret hverken Papirer eller Afgifter, besluttede han, dels med Hensyn til at le Guillons private Interesse paa en besynderlig Maade er blandet med den Myndighed, han ifølge sine Instrukser fra Portorico formener sig beføjet at udøve til Ordenens Vedligeholdelse, og dels for uden Misforstaaelse straks at lægge ham Hindringer i Vejen for saadanne arbitrære Handlingers Udøvelse mod danske Undersaatter og danske Flag, at tilstille ham en Skrivelse, hvis Indhold i Hovedsagen var en Gentagelse af Generalgouvernør Scholtens Samtale med le Guillon og den trufne Aftale.

I Midten af December beordres Briggen til at sejle Kammerjunker Oxholm til La Guayra og tilbage.

16.—29. December Porto Cabello.

Briggen *St. Jan.*

6. Januar tilstiller Chefen Generalgouvernør Scholten følgende Regning, som denne anser for at være meget beskeden, paa Udgifter vedrørende Rejsen fra og til La Guayra med Præsidenten og 6 Kommissionærer:

Chefen 3 Rejser til Caracas og Ophold i 10 Dage	84,00	Piastres
6 Kommissionærer og 2 Tjenere fra La Guayra ialt 8 Dage ombord à 12 Piastres	96,00	»

Vogn fra Vestindien til Generalgouvernøren med Kommissionærer	9,50	Piastres
Hjemrejse til La Guayra med Præsidenten og Følge ialt 15 Personer i 8 Dage à 32 Piastres	256,00	»
Ialt ...	445,00	Piastres 50 C.

16.—17. Januar Virginia Gorda. Smaature i Januar.

11. Februar ankom til St. Thomas en Skonnert *Mezellas* med venezuelansk Flag og Vimpel; den viste sig at være en Insurgent, der var undsluppet fra Porto Cabello gennem Blokaden. Den var ladet med forskellig Krigsammunition, som den forsøgte at afsætte for at købe Provisioner til Insurgenterne.

15. Februar bestemmer Generalgouvernør Scholten, at Skonnerten, Mandskab og Gods skal afleveres i La Guayra. *St. Jan* og *Allart* skal afsejle med Skonnerten, fordele dens Mandskab imellem sig og afgive Besætning til Skonnerten. Saasnart det til *Allart* afgivne Mandskab er afleveret i La Guayra, skal den returnere, men Chefen for *St. Jan* skal afrejse til Caracas med Depecher og hjembringe Svar.

17. Februar faar Premierløjtnant Penick, *St. Jan*'s Næstkommanderende, Ordre til at overtage Kommandoen i Skonnerten med følgende Besætning: 1 Officer fra *Allart,* 2 Underofficerer og 16 Mand fra begge Briggerne. Af Skonnertens egen Besætning beholdes ombord den forhenværende Skipper og 1 Mand. Naar Fastekysten nærmes, skal han holde sig mellem Briggerne.

Efter at have afleveret Skonnerten i La Guayra returnerede *Allart,* og Chefen for *St. Jan* rejste til Caracas, hvor han opholdt sig i 2 Dage, da Svarene først indløb d. 29. Februar; derefter afsejlede Briggen og havde en lang Hjemtur.

Krydser mellem Øerne til d. 23. Marts.

22. Maj Afgang fra St. Thomas.

25. Juni udfor Portland.

3. Juli Ankomst til København sammen med Transportskibet.

8. Juli Kommandostrygning.

9. Juli skete om Morgenen en mindre Eksplosion i Briggens Krudtmagasin, hvorved 5 Mand blev noget forbrændt og Briggens Aptering i Nærheden noget beskadiget. Der blev optaget Forhør og saavel Kanoneren som Hulgasten arresteredes.

I Forhøret oplystes det, at Aarsagen til Eksplosionen maatte skyldes løst Krudt, som bragtes til Eksplosion ved Arbejdet med at optage Ballastjern. Til Skibets Næstkommanderende Premierløjtnant Penick skriver Admiralitetet d. 2. August:

»Da det maa anses at hidrøre fra Mangel paa Tilsyn med Krudtets Behandling ombord i *St. Jan,* at der efter dens Oplægning befandtes en betydelig Del Spildkrudt ombord og en Krudteksplosion dèr fandt Sted, saa bringes

Herr Løjtnanten, hvem det som Næstkommanderende Officer paa Briggen nærmest paalaa at paase Iagttagelsen af de Forsigtighedsregler med Krudts Behandling, som Krigsartikkelbrevet bestemmer, herved Deres Pligter i Henseende i alvorlig Erindring med Advarsel for Fremtiden.«

Kanoneren og Hulgasten slap med Arrest under Forhørene.

Briggen *St. Croix* (Kaptajnløjtn. P. T. Grove).

I Henhold til Kgl. Resolution blev det den 14. Februar efter Generalgouvernørens Forestilling bifaldet, at de 2 i Vestindien stationerede Skibe forbliver der til de bliver afløst, saaledes at naar den herfra i Foraaret afgaaede Brig kommer til Vestindien, afgaar straks den ene derfra, medens den anden forbliver, til den bliver afløst.

Den 14. April hejstes Kommandoen i *St. Croix,* som afgik fra København Dagen efter. Paa Udrejsen gjordes Ophold i Funchal fra 9.—12. Maj, og Briggen ankom til St. Croix d. 13. Juni.

I Juni og Juli enkelte Ture mellem Øerne, og Briggen faar derefter Ordre af Generalgouvernør Scholten til at blive i Bassinet 30. Juli—27. August. Afgaar derefter i Orkantiden til Trinidad 10.—12. September, Curaçao 14.—15. September, La Guayra 17.—19. September, Porto Cabello 20.—23. September, Curaçao 24.—25. September og ankommer 1. Oktober til St. Croix.

Paa Turen var Chefen rejst fra La Guayra til Caracas med Brev til Vicepræsidenten.

Den 8.—9. November anløbes Porto Mula, Crab Island med Generalgouvernør Scholten.

November Smaature mellem Øerne og Kryds Nord paa af Hensyn til Sundhedstilstanden, som ikke er saa god. 28. November Afgang fra St. Thomas, 3. December paa ca. 24° N. Br. 8. December St. Thomas, 15.—21. December Crab Island, hvor nogle Smaafartøjer visiteres.

Ved Aarets Udgang i St. Thomas.

1837.

Briggen *Allart.*

Efter et kort Ophold i La Guayra fra 2.—3. Januar ankom Briggen den 9. Januar til St. Croix. I Slutningen af Januar faar Briggen Ordre til at afgaa til San Juan, Portorico, i Anledning af »de der i den senere Tid særdeles af de Ufri foretagne Uordener samt hos den ny — i de la Torres Sted — ankomne Gouvernør at indhente Oplysninger og udforske, hvorledes de fra dansk Side med Hensyn til Crab Island foretagne Skridt er optagne. Regeringsraad Oxholm skal med til San Juan med Rejsetilladelse til Danmark.«

30. Januar fra St. Thomas. 31. Januar—5. Februar San Juan, Portorico. 7. Februar St. Croix.

Chefen indrapporterer, at der hersker fuldkommen Ro paa Portorico, og man har grundet Haab om, at den vil vare. Har ikke med Vished kunnet erfare, hvorledes Crab Island Sagen er optaget, men mener, — bestyrket ved den fuldkomne Tavshed om denne Sag — at enten er Gouvernementet aldeles uvidende eller ogsaa betragtes det passerede som en Ubetydelighed. Den nye Gouvernør General Moreda »særdeles artig« og han haaber, at det gode Forhold mellem de to Gouvernører maa fortsætte.

Den 10. Februar faar Chefen Meddelelse fra Generalgouvernør Scholten om, at en amerikansk Brig paa Rejse fra St. Thomas til Portorico for 6—8 Dage siden er blevet jaget af et mistænkeligt sluptaklet Fartøj udfor Sydenden af Portorico.

Fartøjet eftersøges forgæves baade omkring Crab Island, Portorico og San Juan i Slutningen af Februar. Generalgouvernør Scholten udtaler sin Anerkendelse i Anledning af Briggens Bestræbelser for at finde Fartøjet og beordrer Briggen til Tortola, hvortil den ny Generalgouvernør over de nærmeste engelske Øer skal være ankommet og som skal have indført en ny Fremgangsmaade, som gaar ud paa, at alle fremmede bortløbne Slaver skal sættes paa fri Fod, hvilket Rygte naturligvis har vakt en Del Sensation blandt St. Jans Indvaanere. Chefen skal undersøge disse meget vigtige Forhold samt meddele den ny Generalgouvernør, at han var blevet sendt for at komplimentere ham, og at det meget vilde glæde Generalgouvernør Scholten at se ham.

21. Februar fra St. Croix, 22.—24. Februar Road Harbour, Tortola. 24. Februar kom den ny engelske Generalgouvernør Light med Følge ombord og gik samme Dag fra Borde i Bassinet. 26. Februar overføres han igen til Tortola, hvorfra Briggen gaar til St. Thomas.

Dette Besøg besvaredes 3.—5. Marts paa Tortola af Gouvernør Søbøtker, der befordredes frem og tilbage af Briggen.

Generalgouvernør Scholten udtaler sin Paaskønnelse af den udmærkede Sundhedstilstand paa det lange Togt og udbeder sig Rapport over Forplejningen og de foretagne Forsigtighedsregler.

Rapporten herom har følgende Ordlyd:

Om Morgenen gives Mandskabet Frokost: 3 Gange Te og 4 Gange Øllebrød ugentlig.

Om Formiddagen $^1/_8$ Pot Grog pr. Mand.

Om Middagen 3 Gange ugentlig fersk Oxekød om Lejlighed dertil gives, saafremt ikke de reglementerede Maaltider: salt Kød eller Flæsk med tilhørende Æbler, Grønt- eller Grynsuppe, kan skaffes.

Om Eftermiddagen 1 Pægl god Teneriffa Vin pr. Mand.

Om Aftenen $^1/_{16}$ Pot Rom til Aftensmaaltidet: Smør og Brød.

Almindelige iagttagne Regler:

a) at Vandet og Provisionerne har været ubedærvede og gode (Rommen i det mindste 1 Aar gammel),

b) at Mandskabet holdes idelig i Arbejde og Aktivitet, og at den størst mulige Renlighed finder Sted overalt indenbords.

5. April Afgang fra St. Thomas.

1. Maj udfor Portland.

14. Maj København, 19. Maj stryges Kommandoen.

Indk. Sag Nr. 283 A. 1837 fra Generalgouvernøren til Admiralitetets Coll. Originalen afsendt med en Forestilling 15. Juni 1837.

»Idet jeg har den Ære herved pligtskyldigt at meddele det høje Collegium, at Captainløjtnant Kjerulf commanderende Hs. Maj. Orlogsbrig *Allart* af mig er tillagt fornøden Ordre til at afgaa fra denne Station d. 3. ds. og afsejle derfra til København, er det mig en kjær Pligt at bevidne Høisamme min særdeles Tilfredshed med hans hele Forhold i de 16½ Maaned, han har været underlagt mit Commando. Jeg tillader mig saaledes paa det varmeste at anbefale ham til det høie Collegium for den udmærkede Activitet og Conduite, han i samme Tid har udviklet, saavel i det ham allernaadigst anbetroede Commando som i Udførelsen af de hyppige specielle Hverv og Tjenesteærinder, som jeg har haft Anledning til at overdrage ham.

Det høie Collegium ville gunstigst tillade mig at benytte denne Lejlighed til at forelægge Høisamme en Bemærkning, som jeg alt i længere Tiid har haft for Øie, med Hensyn til de her stationerede Orlogsmænd, og som jeg troer det min Pligt herved at henstille til høiere Overvejelse og Bedømmelse. — Da der nemligen ved disse forskellige Sendelser i Tjeneste Ærinder til fremmede Havne stundom tilbyder sig Pengetransporter, som afgive vedkommende Chef en pecuniair Fordeel, og det som oftest hænder, at Een af de paa Stationen sammenværende Chefer findes personligen mere brugbar til slige Sendelser end den Anden, har det vel Almindeligen været Tilfældet, at een Chef har været istand til at gøre sig større Fordeele end den Anden, især da den til Tjenesteærinders Udførelse mest skikkede ogsaa i Almindelighed vil være den, som bedst forstaar at udfinde og tilvende sig omhandlede Transporter. Af disse Omstændigheder følge imidlertid, at den Commanderende, der som oftest aldeles intet veed derom, selv uden at ahne det, letteligen kan faae Udseende af partisk at tilvende den Ene større Fordeele end den Anden. — Jeg skulde derfor ansee det for Overensstemmende med Hs. Maj. Tjenestes Fremme, samt Billighed, at en Bestemmelse allernaadigst giøres med Hensyn til en lige Fordeeling af alle forefaldende Penge Fragter mellem de paa Stationen sammenværende Chefer, hvorved ethvert Udseende af Partiskhed hos den Overkommanderende i saa Henseende vilde hæves og denne saaledes have meget mindre Betænkelighed ved stedse at

vælge, hvem han anseer for brugbarest til Udførelse af de forefaldende Kongelige Tjeneste Ærinder.

Det glæder mig at kunne tilføje, at Sundhedstilstanden ombord i Hs. Maj.s Orlogsbrig *St. Croix* nu synes at være ganske retableret.«

Allerærbødigst
P. Scholten.

/ Carl Reimer

Generalgouvernementet over de danske vestindiske Øer St. Croix, d. 3. April 1837.
Til Det Høikongelige Admiralitet og Commissariats Collegium.

Admiralitetet kunde imidlertid ikke bifalde Generalgouvernørens Forslag og svarer d. 18. Juni 1837: »Kollegiet anser ikke disse Pengetransporter for at være af den Slags private Affærer, som man, da de Handlende kun bliver hjulpne, ikke antages at burde forbydes Skibscheferne, men som man dog efter Omstændighederne heller ikke tror at burde autorisere enten med en saadan Bestemmelse om Delingen af de dermed forbundne Fordele, som Generalgouvernøren andrager paa, eller paa nogen anden Maade, og Kollegiet formener altsaa, at alt derhen hørende maatte overlades til Overenskomst imellem de Vedkommende.«

Briggen *St. Croix.*

Den 8. Januar afgik Briggen paa Besejlingstogt til 32° Nr. Br. 55° V. Lgd. og ankom d. 31. Januar til St. Croix. Sundhedstilstanden var langt fra tilfredsstillende, og 8 døde paa dette Togt af Feber.

Fra 12.—21. Februar stod Briggen rundt Portorico uden at ankre for at eftersøge en Slup under spansk Flag, der fortrædigede Skibsfarten mellem Portorico og Domingo, men opnaaede ikke noget positivt Resultat. Anløb 28.—29. Marts St. Kitts og ankom atter til St. Croix d. 30. Marts. Assisterede d. 31. Marts i Bassinet Skonnerten *Vigilant,* der var løbet paa Revet. — Afgang fra St. Thomas 9. April; anløber 10. April San Juan, Portorico, og befordrer herfra den afgaaede Gouvernør General de la Torre med Familie til St. Thomas, hvor Generalen gik fra Borde den 15. April for senere at afrejse til Bordeaux med fransk Skib.

I April og Maj Smaature mellem Øerne og livlig Befordring af Gouvernører og Embedsmænd.

22. Maj fra St. Thomas. 23.—26. Maj San Juan, Portorico. 28. Maj tilbage til St. Thomas.

26. Juni Afgang fra St. Thomas. 19. Juli under Wight og ankommer d. 28. Juli til København. 2. August Kommandostrygning.

Briggen *St. Jan* (Kaptajnløjtn. D. V. Holsten).

Forinden Togtets Begyndelse blev der fra Admiralitetet tilstillet »Skibschefen til nøje Iagttagelse« Skrivelse om, at Kongen af Danmark d. 26. Juli 1836 har tiltraadt de mellem Kongen af Frankrig og Kongen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland d. 30. November 1831 og 22. Marts 1833 med Hensyn til Negerhandelens Undertrykkelse afsluttede Konventioner med Tilføjende, at Skibschefen vil have omhyggeligen at udøve den ham saaledes anbetroede Myndighed paa den lemfældigste Maade og med al den Opmærksomhed allierede og venskabelige Nationer skylder hinanden indbyrdes om beredvilligen at virke i Forening med de fremmede Nationers Skibschefer.

7. April Kommandohejsning.

14. April Afgang fra København, 27. April under Wight, 11.—17. Maj Funchal, 13. Juni Ankomst til St. Croix.

Modtager efter Ankomsten Bemyndigelse af 29. April fra den franske Marineminister til at visitere franske Handelsskibe, som driver eller mistænkes for at drive Slavehandel mellem Øerne. Indberetter om Orkan i St. Thomas d. 7. August til Admiralitetet:

»Skønt der ved Orkanen i 1819 drev 100 Skibe i Land og det engelske Linieskib *Salisbury* med 4 Ankre i Bund og 7 Trosser holdt sig, medens denne Gang 7 af 42 Skibe holdt sig, saa er Ødelæggelsen i Land paa Byen St. Thomas meget større; omtrent ikke et Hus er ubeskadiget, og et helt Fattigkvarter er raseret. I Land er hidtil fundet 30 Lig; fra de forliste Skibe omkom 16 Mand. Ved Indsamling til de Skadelidte indkom 6000 Piastres. Havnen og Byen frembyder et sørgeligt Syn. *St. Jan* laa i Bassinet og havde straks strøget hele Rejsningen, men Stormen var ikke haardere end en Novemberstorm i Danmark. Ingen Skade paa St. Croix, men St. Jan og Tortola skal have lidt meget. Briggen *St. Thomas* var under Sejl udenfor St. Thomas og udholdt Stormen tilsøs under Stormstagsejl. Briggen er i Forening med et Dampskib i Gang med at forsøge at lette en sunken Brig. *St. Thomas,* som d. 4. August ankom til St. Thomas, var saa heldig med et udsendt Fartøj at redde 4 Mand fra et drivende Vrag udfor Havnen. *St. Jan* skal en Maanedstid af Orkantiden til Fastekysten.

I samme Rapport indberetter Chefen at have modtaget hjemmefra Kgl. Resolution af 21. Maj 1837 saalydende:

1) Om Ændringer i Kabinetsordre af 2. August 1779, at for Fremtiden kan der gives Tilflugt i danske Krigsskibe til Matroser, som er danske Undersaatter, naar de tjener for fremmede Nationers Krigs- eller Handelsskibe, og naar de melder sig ombord i Krigsskibet, medens det overlades til Chefen for de danske Krigsskibe i ethvert enkelt Tilfælde at afgøre, hvorvidt de finder tilstrækkelig Anledning til at modtage og beskytte eller til at nægte

Modtagelse af Desertører fra fremmede Krigsskibe, som maatte udgive sig for danske Undersaatter.

2) At § 67 i Søindrollerings-Forordningen af 8. Januar 1802 forandres derhen, at det i Fredstid, og naar det ikke ved speciel Befaling bestemmes anderledes, kan paalægges Cheferne for danske Krigsskibe i danske Havne og paa danske Rheder at fratage fremmede Handelsskibe de Matroser af Hs. Majestæts Undersaatter, som maatte være deserterede fra danske Krigsskibe.

Indrapporterer d. 24. August til Admiralitetet at have modtaget Ordre til at afgaa til Trinidad og Fastekysten i ca. 4—5 Uger. 8—10 Mand er angrebet af Mavesygdom, som skyldes den stærke Hede og det temmelig anstrengende Arbejde i St. Thomas Havn med at bjærge Skibe. Har været saa heldig at optage 2 sunkne Brigger og 1 Skonnert, og *St. Thomas* har flotbragt et nyt Flensborg Skib (et Fuldskib), som laa opskyllet paa Land kæntret om paa Siden; medens *St. Jan* var beskæftiget med at udpumpe den ene af de sunkne Brigger, opkom der pludselig Ild paa Værftet, hvorfra der kun var 200 Alen, men da Vinden bar fra Briggen, lykkedes det ved straks at sende Officerer og Mandskab i Land ved deres Anstrengelse og ved Hjælp af Briggens ypperlige Sprøjte og med Kaptajnløjtnant Graahs Assistance snart at faa Bugt med Ilden.

24. August fra St. Thomas, 6.—9. September Port Spain, Trinidad, 12.—14. September Cumana, La Guayra, 18.—29. September Porto Cabello, 7. Oktober St. Croix.

Paa denne Tur til Fastekysten forlod Chefen Briggen i La Guayra og lod Næstkommanderende Premierløjtnant Raffenberg sejle den til Porto Cabello. Chefen rejste efter Ordre til Caracas og derfra med Depecher til General Paez i Maracoy. Generalen var meget elskværdig og befordrede Chefen til Porto Cabello. Generalen nyder i høj Grad Nationens Tillid og menes igen at blive Præsident, efter at Dr. Vergas har demissioneret. Vicepræsidenten, General Saublette, fungerer som Præsident. I Venezuela var alt roligt.

Inden Aarets Udgang blev Portorico anløbet to Gange, henholdsvis 20.—25. Oktober og 15.—20. November for at overføre og hente Etatsraad Berg, som havde besøgt Portorico i Regeringsanliggende, og endvidere opholdt Briggen sig i Nevis 28.—29. November, paa Antiqua 2.—5. December og St. Kitts 6.—9. December, hvorfra Generalgouvernør Scholten med Følge blev hentet og ankom til St. Croix d. 10. December.

Her opholdt Briggen sig til Aarets Udgang.

Briggen *St. Thomas* (Kaptajnløjtn. V. A. Graah).

Den 3. Maj hejste Briggen Kommando, afgik efter at have underlagt sig Korvetten *Galathea,* Kommandør Lütken, den 5. Maj fra København. Skibene fulgtes til Højden af Kap Finis-Terre, hvor Briggen d. 21. Maj fik fri Ma-

nøvre og stod til Madeira, hvor den opholdt sig fra 31. Maj til 4. Juni. Ankom til St. Croix d. 26. Juni. Under Opholdet i Vestindien blev en Del af Besætningen angrebet af Blodgang. Banjerne blev desinficeret med Eddike, og først i Slutningen af Juli ophørte Sygdommen, som kostede flere Ofre, deriblandt Skibslæge Holm.

Smaature mellem Øerne.

Den 3. August blev Briggen om Morgenen overrasket af en Orkan udfor St. Thomas, hvorfor den holdt til Søs S. V. paa og slap paa denne Maade med en 12 Timers Storm og reddede d. 4. August 4 Spaniere, der drev rundt med Vraggods fra deres forliste Skib. De skibbrudne, hvoraf 1 døde ombord, maatte blive i Briggen, da Hospitalet var ødelagt under Orkanen. Bjergede i Begyndelsen af August Flensborgskibet *Emilie Constance.* Smaature mellem Øerne.

18. September fra St. Croix. 24.—28. September udfor La Guayra. 29. September—1. Oktober Porto Cabello. 2.—5. Oktober Curaçao. 6. Oktober udfor Buenos Aires og 25. Oktober Ankomst til St. Thomas.

November og December hyppige Ture mellem de 3 Øer.

Chefen indberetter d. 16. December til Admiralitetet: Har krydset meget for Sundhedens Skyld; den har været god de sidste 3 Maaneder, men har nu ugentlig flere farlige Febertilfælde. Har maattet sende nogle i Land. Paa de herværende Hospitaler er de syges Forplejning meget billig; det er Lægen som koster, idet han beregner sig 2 Piastres daglig for de første 10 Dage for hver Syg og siden daglig 1 Piaster. Muligt vil Collegiet foranledige, at denne Betaling for Fremtiden falder bort, da det næppe er ubilligt at fordre, at Hospitalslægen, der er lønnet som saadan, uden Betaling tager sig af Kongens syge Matroser, ligesom han uden Betaling skal tage sig af de syge Soldater.

1838.

Briggen *St. Jan.*

Efter at have anløbet St. Thomas 4. Januar og San Juan, Portorico, 7.—10. Januar, indberetter Chefen ved Tilbagekomsten til St. Croix d. 13. Januar, at han i San Juan har hentet den franske Konsul, Chasseriaux, som er antaget som Kgl. dansk Handelsagent for Portorico, samt en fransk General Escario. Under deres Ophold paa de danske Øer ankommer 2 franske Krigsskibe, som afgaar til St. Domingo for i Forening med flere andre franske Krigsskibe at reklamere de Penge, som Frankrig har tilgode paa St. Domingo.

Den 24. Januar afgaar Briggen fra St. Thomas med de ovennævnte 2 Embedsmænd til San Juan, Portorico, og gør Ophold her 25.—31. Januar. Ankomst til St. Thomas 2. Februar.

I Februar Smaature mellem Øerne.

6.—8. Marts anløbes Virgin Gorda for Skiveskydning med Gevær og Pistol. 8. Marts Crab Bay, St. Jan, for Kanonskydning.

21. Marts overfører Briggen den engelske Biskop Cabridge til Tortola. I Marts har Generalgouvernør Scholten i Caracas afsluttet Handelstraktat mellem Danmark og Venezuela og er blevet befordret frem og tilbage til Venezuela af Briggen *St. Thomas* med Ankomst til Øerne d. 11. April.

April og Maj Smaature mellem Øerne.

Den 27. Maj Afgang fra St. Thomas med Generalgouvernør Scholten og ankommer til København d. 10. Juli. Har paa Rejsen anløbet Falmouth 24.—29. Juni. Kommandostrygning d. 14. Juli.

Briggen *St. Thomas.*

Januar og Februar hyppige Ture mellem Øerne. Sundhedstilstanden bedre.

26. Februar fra St. Croix med Generalgouvernør Scholten, som gik fra Borde i Porto Cabello 7. Marts. 10.—15. Marts udfor La Guayra, 24. Marts St. Croix. 26. Marts fra St. Croix. 3 April Generalgouvernør Scholten kom ombord og sejlede med til St. Croix, hvor han gik fra Borde d. 11. April.

27. April fra St. Thomas, 28.—30. April San Juan, 1.—2. Maj Aquadilla, Portorico, 7. Maj St. Thomas.

31. Maj fra St. Croix med Generalkonsul Acker, som gik i Land i La Guayra d. 4. Juni. Ankomst til St. Croix 12. Juni.

Afgang fra St. Croix 7. Juli. 21.—28. Juli New York. 31. August København; 6. September stryges Kommandoen. Løjtnant Lehmann, der under en Bjergbestigning havde faaet Blodstyrtning ved at bære en syg Kammerat, maatte efterlades i Vestindien. Han døde i 1841 paa Hjemrejse som Passager.

Om Øvelserne indrapporterer Chefen efter Togtet:

»Saavel om Natten som om Dagen blev ofte gjort Klart Skib, hvilken Øvelse daglig foretoges fra den Tid, vi forlod Vestindien, indtil Rejsens Ende. For saa hurtigt som muligt at faa Batteriet klart, brugte jeg stedse at lade den Kanonkommandør, som først havde sin Kanon færdig, gøre Skud. Herved og ved smaa Belønninger til den først færdige opvaktes en stærk Kappelyst med det Resultat, at første Skud i Almindelighed gik 35—40 Sekunder efter, at Trommen rørtes, og det hele Lag kunde gives paa 1 Minuts Varsel. Til Skive er skudt med Kanoner til Ankers, og flere Gange har jeg ladet gøre enkelte Skud efter Maal under Sejl«.

Briggen *Allart* (Kaptajnløjtnant C. L. von Ellbrecht).

9. Maj hejste Briggen Kommando. Afgaar sammen med *Rota* og *St. Croix* fra København.

Skilles fra *Rota* paa Højden af Kap Finis-Terre og fortsætter sammen med

St. Croix til Funchal, som anløbes 7.—11. Juni. Ankommer d. 4. Juli til Vestindien, men bliver skilt fra St. Croix før de faar Øerne i Sigte.

Allart faar af Vicegeneralgouvernør Søbøtker Ordre til at gaa til Portorico med Depecher til Generalkaptajn Lopez de Baunoz, som den skal yde al mulig Tjeneste, Villighed og Assistance, men maa kun blive nogle faa Dage ved San Juan, hvor den vil træffe *St. Croix,* hvis ikke meget vigtige Grunde taler for et længere Ophold. Anløb i den Anledning San Juan d. 26. Juli, hvor Generalkaptajnen takkede for det gjorte Tilbud, men havde for Øjeblikket ikke Brug for mere end 1 Brig. Ankom d. 31. Juli til St. Jan og forblev der til den 29. August for Opmaaling af Coral Bay med tilhørende smaa Vige. Krydser i September og Oktober mellem de danske Øer.

I Anledning af Dronningens Fødselsdag, Søndag d. 28. Oktober, modtager Chefen d. 24. Oktober følgende Program for Ceremoniellet:

»Ved Solopgang hejstes Flag paa Fortet og Batterierne, og Salut paa 27 Skud afgives fra Fortet Christiansværn og Frederiksfort. Reveille blæses af 1. vestindiske Kompagnis Musikkorps. Kl. 10 Fm. Gudstjeneste i Frederiks Kirke i Christianssted, hvis Garnison beordres til Kirkeparade. Generalgouvernøren modtager Lykønskning af de militære og civile Embedsmænd og øvrige af Byens Indvaanere Kl. 1 slet i Gouvernementhuset; udenfor paraderer Kl. 12¾ slet en Kommando under Premierløjtnant Torre bestaaende af 1 Officer og 80 Mand af 1. vestindiske Kompagni med Musikkorps, saalænge Gratulationskuren varer.

Naar Majestæternes Skaal udbringes, gives 27 Salutskud fra Christiansfortet.«

Briggen faar af Generalgouvernøren Ordre til i December at afgaa til Sydamerika med den ratificerede Handelstraktat mellem Danmark og Venezuela og for at overbringe Ridderkorset til Generalkonsul Acker, hvis Svar paa Ratificationen skal afventes.

2. December fra St. Croix. 5.—8. December La Guayra. 17. December St. Croix, hvor *Allart* opholdt sig ved Aarets Udgang.

Briggen *St. Croix* (Kaptajnløjtnant J. G. Schneider).

9. Maj hejstes Kommando. 11. Maj Afgang fra København sammen med *Rota* og *Allart.*

19. Maj Dover. 20. Maj tabes i diset Vejr Skibene af Syne, men ser igen *Rota* 22. Maj ved Kanalens Udgang og holdt sammen med *Rota* til Højden af Kap Finis-Terre, hvor den faar fri Manøvre.

Ved 2 Sejlprøver ved Vinden har *St. Croix* været *Rota* overlegen, men rumskøds var *Rota* Briggen overlegen.

6.—11 Juni Funchal, hvortil *Allart* ankom 7. Juni. Den 12. Maj Kl. 9 Em.

faldt en Mand fra Fokkeraaen overbord. Skibet gjorde 7 Knob plat for Vejret. Drejede til, men kunde ikke se Manden paa Grund af Mørket.

St. Croix ankom til Vestindien d. 3. Juli, og *Allart* d. 4. Juli. Havde i Vestindien 2 Sejlprøver med *St. Thomas,* den ene rum den anden ved Vinden. *St. Croix* var overlegen i begge, hvilket antagelig skyldes *St. Thomas* urene Bund.

Indrapporterer d. 12. Juli, at 2 engelske Orlogsbrigger af og til krydser mellem Øerne efter Slaveskibe. En engelsk Damppaket traf paa sin Rute i Juni fra Barbados til Jamaica et Slaveskib, en Brig, som ikke søgte at undgaa Paketten. Dennes Chef lod den overhale, og da den havde Slaver ombord, opbragte han den og tog den ind til Jamaica, hvor Paketchefen blev dømt til at udrede alle forefaldne Omkostninger, da han var uberettiget til at foretage Opbringelsen.

St. Croix ankom ifølge Gouvernør Søbøtkers Ordre til San Juan d. 23. Juli paa Portorico og henvendte sig til Generalkaptajn Lopez de Baunoz og tilbød ham Hjælp, han maatte ønske i Anledning af Urolighederne paa Øen. Generalkaptajnen meddelte, at der var Spor af Utilfredshed blandt Indvaanerne, som havde haabet at vinde en Del af Garnisonen. Da de spanske Orlogsskibe var paa Kuba og Situationen truende, havde han henvendt sig til det danske Gouvernement om Nærværelse af en dansk Orlogsmand, som sikkert vilde blive i San Juan.

Allart anløber San Juan 26. Juli og sender Forespørgsel til Gouvernør Søbøtker om, hvorlænge han maa blive. 4. August faar han Skrivelse fra denne om, at han kan blive nogen Tid endnu, hvis Generalkaptajn de Baunoz ønsker det. Denne udbad sig hans Nærværelse til Ankomsten af en spansk Orlogsmand Medio August. 16. August fik *Allart* gennem den franske Konsul Chasseriau, som var fungerende dansk Konsul, et Brev fra Generalkaptajnen om, at nu var Forholdene rolige og en overstrømmende Tak for de ydede Tjenester.

Efter de af Chefen indhentede Oplysninger var Grunden til Misfornøjelsen Udskrivningen af en Ekstraskat, samt at de to Deputerede fra Portorico var tilbagesendt fra Cortes, da de var uduelige og ikke i Besiddelse af de fornødne Kundskaber ligesom de fra Karakterens Side var uværdige til at have Sæde i Cortes. Garnisonen bestod af et spansk Regiment med Artilleri og 12 à 1400 Mand, som havde garnisoneret i 23 Aar, men det ansaas for at være upaalideligt, ligesom dets Chef, Oberst St. Juste, der ogsaa var upaalidelig, var rejst til St. Croix. Folkene var for største Delen Udskud, som havde ladet sig hverve for at undgaa Galejerne. Generalkaptajn de Baunoz og de fleste høje Embedsmænd var derfor ankommet til Portorico. Dagen før *St. Croix'* Afrejse aflivede en af de første blandt Oprørerne sig i Fængslet;

han var en af de fornemste Plantere og tilhørte en af de ældste og mest ansete Familier paa Øen.

18. August Ankomst til St. Croix. Gennem Løjtnant Feilberg, som fører en Skonnertbrig, er det blevet oplyst, at det er lykkedes et amerikansk Skib at bryde igennem den franske Blokade ved Tampico samt at afsætte sin Ladning meget fordelagtigt i Havnen. Da det amerikanske Skib afsejlede, blev det besat, fordi det havde brudt Blokaden, med fransk Mandskab for at bringes til fransk Havn. Paa Rejsen overrumplede Amerikanerne den franske Besætning, tog Skibet i Besiddelse og bragte det ind til New Orleans, hvor det imidlertid blev reklameret af den franske Konsul.

Af andre Nyheder kan nævnes, at 300 frie Negre har forladt Tortola, hvor de ikke mere vilde arbejde og har begivet sig til Anegada (Nord for Tortola) og de andre nærliggende Øer, men da de ikke har kunnet finde Ophold her, formodes det, at de maa vende tilbage eller tage Tilflugt til natlige Udflugter til St. Jan og Tortola for at skaffe sig Levnedsmidler. Der skal være heftig gul Feber paa Guadeloupe. Derimod er Sundhedstilstanden god paa de danske Øer.

25. September fra St. Croix. 30. September La Guayra. 7.—11. Oktober Curaçao. 24. Oktober St. Croix, 27. Oktober fra St. Croix. 28.—29. Oktober San Juan, 2. November St. Thomas.

Rapporterer 3. November at have anløbet ovennævnte Havne i Sydamerika. Paa Portorico er Roligheden tilvejebragt. Garnisonen er forstærket med en Bataillon fra Havana.

24. November fra St. Croix. 25—26. November San Juan. 28. November St. Croix.

Rapporterer d. 23. December, at Briggen efter denne Tur til Portorico ikke har været bortsendt fra Stationen, men har krydset mellem Øerne.

Ved Aarets Udgang i Vestindien.

1839.

Briggen *Allart.*

13. Januar fra St. Croix. 17.—18. Januar La Guayra. Ankomst 25. Januar til St. Croix medbringende den i Venezuela ratificerede Handels- og Venskabstraktat. Afsejler d. 27. Februar med Generalgouvernør Søbøtker fra St. Thomas til San Juan for at hilse paa Generalkaptajnen og den danske Konsul Chasseriau.

7.—10. Marts San Juan. 14. Marts St. Croix. Ved Salutten i San Juan var en af Kanonerne skødesløst afvisket, hvorfor den gik af under Ladningen; Laderen blev derved saaret og skudt i Søen. Sejlmager Scheffer sprang udenbords og reddede sin Kammerat; han blev ved Hjemkomsten dekoreret med Medaljen for druknedes Redning.

Smaature mellem Øerne.

10.—11. Maj La Guayra. 15. Maj St. Croix.

5. Juli fra St. Thomas. 10. August København. 15. August Kommandostrygning.

Briggen *St. Croix.*

31. Januar fra St. Croix. 4.—6. Februar Fort Royal, Martinique, 6.—10. Februar St. Pierre. 10.—11. Februar Basseterre, Guadeloupe, 12. Februar St. Croix.

Rapporterer 13. Februar om denne Tur at have faaet Ordre til at gaa til Fort Royal med Brev til Gouvernøren, Kontreadmiral Le Mages og Ordre til at skaffe Underretning om Jordskælvet paa Martinique og dets Virkninger. Dette fandt Sted d. 11. Januar og var meget voldsomt. Den største Del af Fort Royal er i Ruiner, de staaende Huse faldefærdige, og af 800 Huse er 500 Grushobe. Af Byens 6.000 Indbyggere er 260 døde og 250 saarede. Ingen forudgaaende Symptomer fraregnet en ubetydelig Svovllugt den foregaaende Aften. Jordskælvet fandt Sted Kl. 6 Fm. og varede kun 24—26 Secunder med et meget kraftigt Stød. Skibene i Havnen følte det, som de huggede i Grunden. Da Fortet besvarede Briggens Salut, styrtede et af de beskadigede Huse sammen. Paa Guadeloupe havde man mærket Jordskælvet, men ingen Skade skete her. Den engelske kommanderende Admiral Sir Pagst er død. Han var ombord paa en Fregat og stod paa Galleriet, da Fregatten tog en Styrtsø ind, som kastede ham ind i Kahytten, hvor han brækkede det ene Ben to Steder. Efter at være kommet til Jamaica fik han den gule Feber og døde som Reconvalescent. Liget førtes til St. Thomas og blev herfra hentet af en engelsk Dampfregat til Barbados.

I Marts og April Smaature imellem Øerne.

23. Maj fra St. Croix. 20. Juni ved Dover. 25. Juni København. 29. Juni Kommandostrygning.

Briggen *St. Thomas* (Kaptajn G. Giødesen).

Briggen *St. Jan* skulde have været til Vestindien og afsejlede d. 9. Maj sammen med *Mercurius* (underlagt *Galathea)* samt *Flora,* men blev d. 12. Maj i Skagerak paasejlet af en svensk Bark og fik Havari paa Forrejsningen. Ankom d. 13. Maj til Frederikshavn og blev af Dampskibet *Vilhelmine* bugseret til København, hvortil den ankom 18. Maj.

29. Juni bliver den vagthavende Officer, Premierløjtnant Steinbach ved kombineret Ret idømt 2 Maaneders Arrest paa Nyholm samt 15 Rbd. til Søkrigsprokurøren i Anledning af nævnte Kollision. De nærmere Omstændigheder var følgende:

Briggen laa for Styrbords Halse bidevind og Barken paa den anden Bov

ligeledes bidevind. Af Præmisserne fremgaar det, at det i Flaadens Signalbog udtrykkelig var bestemt, at »styrbords Halse var den juridiske Bov« og at dette ogsaa i Almindelighed i engelske Søretsdomme var anerkendt; men lovbestemt var det ikke. Premierløjtnant Steinbach havde itide set Barken, men var optaget af de andre Skibes Manøvre, og da han blev varskoet af Baadsmanden, saa han, at Barken var meget nær, hvorfor han vinkede til den; men da den ikke faldt af, lagde han Roret ned og gav Ordre til at losse Klyverskødet. Barken paasejlede ham imidlertid fra Læ. Briggens Skade vurderes til ca. 1.740 Rbd., medens Barken ikke led noget videre. Premierløjtnant Steinbach kunde have klaret den ved at falde af i Stedet for at bruge Tiden til at praje og vinke og dømtes for udvist Mangel paa Konduite og Sømandsskab, men ikke til Erstatning, da Søkrigsprokurøren ikke har nedlagt Paastand derom.

I Stedet for *St. Jan* blev *St. Thomas* udrustet. Der skiftedes den 31. Maj Vimpel fra *St. Jan* til *St. Thomas* paa Københavns Rhed.

1. Juni Afgang fra København. 28. Juni—4. Juli Funchal. 24. Juli St. Croix. August og September jævnlige Ture mellem Øerne. 2. og 3. August har voldsomme Jordskælv igen hjemsøgt Martinique.

15. September fra St. Croix. 20.—25. September Naponia, Vestkysten af Trinidad. 25.—27. September San Fernando. 27. September—3. Oktober Port of Spain, Trinidad. 3. Oktober Chaguaramas, 4. Oktober Cap Brea, 5.—6. Oktober Port of Spain, 14. Oktober St. Croix.

Faar d. 19. November af Generalgouvernør Søbøtker Ordre til at krydse nogen Tid ved Portorico, som ikke maa anløbes eller kommes nærmere end 1 Sømil. »Crab Island kan anløbes. Hvis spansk Krydser træffes helst undgaa Kommunication. Iøvrigt omhyggeligt undgaa alt, som kunde give Udseende af Briggens Begunstigelse af den Smughandel, som siges at drives paa Portorico; iøvrigt paase, at danske Skibe og Fartøjer ikke molesteres«.

20.—21. November anløbes Crab Island. Gik derfra rundt Østenden og Nordsiden af Portorico. I San Juan saas en spansk Korvet; krydsede derpaa langs Sydsiden.

Rapporterer den 10. December til Generalgouvernør Søbøtker at have krydset mellem Øerne og Øst og Nord om Crab Island.

20. December indsendes Rapport til Admiralitetet om en Kollision, som Briggen har haft den 14. December med Briggen *Mercurius.* (Se under *Mercurius* Pag. 553) ved Afgangen fra Vestenden.

Ved Aarets Udgang i St. Thomas.

Briggen *Mercurius* (Kaptajnløjtnant K. E. Mourier).

3. Marts 1839 bifaldes ved Kgl. Resolution, at Brigger, som udsendes til Vestindien, igen medgives hele den reglementerede Besætning af Matroser, medens den ekstraordinære Soldateske for disse Skibe indskrænkes for

St. Thomas Vedkommende til 2 Underofficerer og 16 Soldater, for de mindre Brigger til 1 Underofficer og 12 Soldater. Briggen skal underlægges Korvetten *Galathea,* Kaptajn Seidelin, og sammen med denne gaa gennem Kanalen til Højden af Kap Finis-Terre, hvorfra *Mercurius* med Briggen *St. Jan,* Kaptajnløjtnant Giødesen, underlagt, forsætter til Vestindien. Hvis Adskillelse, fortsættes Rejsen uden Ophold.

7. Maj hejses Kommando. 9. Maj fra København. 9.—10 Maj Helsingør. Skiltes fra *Galathea* 13. Maj og fra *St. Jan,* der som omtalt blev paasejlet af en svensk Bark, d. 12. Maj.

Af Chefens Cirkulære af 29. Maj, som indeholdt ialt 68 § skal følgende fremhæves:

§ 2. Til Ankers 2 Officerer til Tjeneste, den ene som vagthavende, den anden Inspektions- og udenbords Tjeneste. Ved officielle Besøg i fremmed Orlogsmand, hos Generalgouvernøren eller Gouvernøren, skal han være i fuld Uniform. Den vagthavende Officer skal fra Kl. 8 Fm. og til Vagten opsættes bære Uniformskjole, Sideværge og Epauletter.

§ 3. Officererne skal ombord altid være i Uniform. Jeg har intet imod, at de bære Uniformsfrakker og Huer.

§ 5. Til Ankers ved hvert Faldereb en Skildvagt i fuld Uniform med Gevær (om Natten med paasat Bajonet).

§ 14. Saa vidt muligt gives Mandskabet ½ Time fri til Ankers om F. M., 1 Time til Middag, og ½ Time til Aften. I Vestindien 2 Timer til Middag.

§ 15. Er Borde og Bænke indrettet paa Banjerne, kan der skaffes om Læ.

§ 19. Banjerlanternen ved Forlugen brænder hele Natten med *1 Væge,* men ved Ophængning og Nedtagning af Køjerne, og naar Folkene har Tilladelse til at opholde sig om Læ, skal den ene Væge i Banjerlanternen ved *Storlugen* være tændt. — Ved *Fest* og Helligdage kunne alle fire Væger være tændte i Banjerlanternerne.

§ 23. Vagtskuddet skydes 5 Minutter efter at vedkommende Fort har skudt.

§ 25. Paa Kabyssen slukkes Kl. 8 Aften.

§ 26. Alle Lys i Messen og Kamrene slukkes Kl. 10 Aften; tilsøs visiteres af den vagthavende Kanonér eller Underkanonér, til Ankers altid af Kanonéren, og Melding afgives til den vagthavende Officer, der giver Melding til den Højstkommanderende.

§ 28. Ingen maa bruge Lys til at læse ved til Køjs.

§ 30. Doktoren maa ikke foretage nogen Destillation eller Tilberedning af spirituøse Drikke ved Kabyssen uden Næstkommanderendes Tilladelse.

§ 36. Der stikkes *ei* Fyr paa Kabyssen før efter Udpurringen, herfra undtages dog Vaskedagene.

§ 38. Hver 14. Dag tages Bakskisterne paa Dækket til Rengøring og Udluftning.

§ 40. Hver 3. Maaned skal Officererne visitere deres Baksfolks Klæder; Melding herom med Lister gives til Næstkommanderende, der tilstiller *mig* Listerne.

§ 44. For smaa Forseelser tillades det Næstkommanderende at lade give Korrektionsstraffe af 9 Slag med reglementeret Tamp. Samme Straf kan Quartercheferne lade uddele paa deres Vagt under Sejl. De paagældende Officerer indfører snarest Straffen i Straffeprotokollen.

§ 45. De i Løbet af Ugen paagældende straffede præsenteres mig særskilt om Søndagen, og Straffeprotokollen forevises mig.

§ 46. Baadsmanden, Skibmanden og Quartermestrene skal paase, at Mandskabet udfører de givne Ordrer (ved Udpurring og alle Mand op) hurtigt, og det tillades dem ved disse Lejligheder at give de dovne et Par Rap.

§ 47. For øvrigt overholdes det, at hverken Officerer eller Underofficerer lægger Haand paa nogen Mand.

§ 51. Baade Fm. og Em. tages Observationer for at bestemme Længden ved Søuhrene og Misvisningen. 2 Officerer skulle observere.

§ 57. Hver Aften Kl. 8 melder 2. Tømmermand til Næstkommanderende, hvormeget Vand der er i Skibet (ved Pumperne).

§ 60. Alle Matroser af Korpsene ogsaa Topsgasterne øves i at styre.

§ 61. Alle Oppassere skal gøre Vagt med deres Officerer og forrette ethvert Skibsarbejde.

§ 62. Naar nogen, som ikke er i Tjeneste, afhentes med Fartøj i Land, skal Quartermesteren forsynes med et Halvtimeglas — er ½ Time forløben efter den Tid Vedkommende skulde møde, uden at dette er sket, da vender Fartøjet tilbage ombord.

§ 63. Intet Gods for offentlig Regning, eller i Commission — med mindre Vedkommende kan rumme det i sit Lukaf — maa bringes ombord uden særlig Tilladelse fra Næstkommanderende eller Chefen.

§ 64. Køjer og Overtræk vaskes hver 14. Dag.

§ 65. Hver Hverdag undtagen Lørdag Kl. 9—11 Fm. Eksercits med hele Mandskabet efter Skytrullen eller Vaabenøvelser.

§ 66. Lørdag og saavidt muligt Onsdag Em. skal Mandskabet efterse Tøj.

§ 67. Om Aftenen straks før Skafning pibes alle Mand til Kanonerne, og det paases, at Batteriet er klart.

Den 4. Juli faar Briggens Officerer følgende Cirkulære fra Chefen vedr. Orkantiden:

1) I Orkantiden nedtages Bramræerne ved Solnedgang og optages ved Solopgang tilligemed Bovenbramstængernes Strygning og Omhougsætning, men udenfor Orkantiden forbliver alt paa Plads, naar Vejret tillader det.

2) Stormstagsejlet skal være oppe, klar til Underslaaning, Storm Brigsejlet skal være underslaaet.

3) Den vagthavende Officer skal hveranden Time observere Barometer og Sympicimeteret, som indføres i Logbogen. Bliver Luften tyk overtrukken og Instrumenterne falder 3 Linier eller mere, da gives straks den fornødne Melding.

4) Alle Fartøjer hejses om Aftenen.

5) Det paases nøje, at der ikke kommer Skorpioner, Tusindben, Kakerlaker m. m. ombord. Derfor skal Grøntsager og Urter, før de bringes ombord, renses; dette gælder ogsaa for Brænde, Kulfade m. m.

6) Hvis alligevel Kakerlaker tiltage ombord, skal alle Lærlingene sættes i Gang med at fange og dræbe Insekterne, som fremvises for Næstkommanderende og derefter overbordkastes.

7) Det paalægges den vagthavende Officer, at der holdes skarpt Udkig med Signaler fra Corvels Batteriet og paa Major Langs Observatorium, og Melding herom afgives til den Højstkommanderende.

8) Til Søs sendes saavel ved *Solop-* som ved *Nedgang* en paalidelig Mand op paa Merset eller paa Bramraaen paa Udkig efter Sejlere m. m. Melding herom gives af den vagthavende Officer til mig.

9) Beeg, Tiære og lignende maa aldrig sættes over Ild indenbords, men Opvarmningen bør ske ved gloende Kugler.

10) Vaabenøvelserne blive i Fremtiden at indskrænke til Mandag, Onsdag og Fredag, ligesom og Tiden nedsættes til een Time hver Gang.

Den 9. Juli rapporterer Chefen til Admiralitetet:

»Den 7. Juli sprang en Mand overbord i St. Thomas Havn og druknede. Der blev gjort, hvad der kunde, for at bjerge ham, men han kom slet ikke op. Har ladet optage Forhør desangaaende, hvoraf Afskrift bilægges. Af Forhøret fremgaar det, at Afdøde, idet han sprang overbord raabte: »det er Chefens Skyld, at jeg drukner mig«, en Omstændighed, som i højeste Grad bestyrter mig, da bemeldte Lars Holm aldrig er bleven straffet eller irettesat, og da jeg ikke er mig bevidst nogensinde at have talt med ham. Ved Forhøret intet oplyst om Grunden til Selvmordet. Han har grædt og bundet en Slibesten til sig, men har ikke været fuld. I ethvert Tilfælde kunde jeg ønske, da en døende Mands Ord almindeligvis tillægges en Del Vægt, og da Beskyldningerne forekommer mig ærekrænkende, at det blev undersøgt og oplyst, om jeg virkelig har været Aarsag i Lars Holms Død, og beklager jeg, at jeg ikke kan faa det undersøgt, undtagen maaske ved desangaaende at henvende mig til den vestindiske Regering, en Fremgangsmaade, jeg dog ikke har troet at burde følge, men derimod oppebie, hvad det høje Kollegium maatte resolvere«.

Det Kgl. Raad i St. Thomas udbeder sig d. 17. Juli Chefens Mening om en Ansøgning fra Herr Kiær om Tilladelse til at anlægge 1 à 2 Marinejern-

baner eller Slips i den østlige Del af St. Thomas Havn tæt udenfor Haveneigh Bakke, og til samme Beskyttelse mod Søens Brydning at maatte nedsænke opfyldte Vrag. Ansøgeren fungerer som Havnemester, og det er derfor Chefens Mening udbedes, om Anlæget vil være til Hinder for de her krydsende Fartøjer eller for Havnens Sikkerhed i det hele taget. Den 19. Juli svarer Chefen, at det omhandlede Anlæg næppe vil være nogen Hindring for varpende, krydsende eller til Ankers liggende Fartøjer; under almindelige Forhold vil det ikke kunne skade Havnens Sikkerhed, derimod umuligt at forudsige, hvilke Ulykker en Orkan kan foraarsage. Hvis saaledes de forankrede Skibe bortrives, vil de kunne synke andre Steder i Havnen og derved formindske dens Sikkerhed, men de kunne ogsaa atter optages eller afmærkes.

31. Juli fra St. Thomas, 4.—7. August Cumana. 10.—13. August La Guayra, 14.—18. August Porto Cabello, 19.—25. August Curaçao, 2. September St. Croix.

21. September rapporteres til Generalgouvernør Søbøtker at have været i Caracas og personlig overleveret et Brev til Generalkonsul Acker.

Det lange Ophold i Curaçao skyldtes en Indbydelse fra Gouvernøren til at deltage i Festlighederne d. 24. August, Kongen af Hollands Fødselsdag.

Admiralitetet skriver d. 23. August, at de Oplysninger i Chefens Skrivelse af 9. Juli angaaende Lars Holms Overbordspring er saa aldeles tilfredsstillende, at det ikke anses fornødent at foretage noget videre ved denne Sag. I September nogle Kryds mellem alle 3 Øer.

5. Oktober Rejseudgifter over Chefens Rejse fra La Guayra d. 11., 12., 13. August.

En Mule til og fra samt i Caracas og Foder til samme ...	7	Piastres		
Omkostninger i Hotellet i Caracas samt paa Rejsen	4	»	2	Reoler
	11	Piastres	2	Reoler
1. Maj fradraget for at gøre spanske Piastres	2	»	2	»
Ialt ...	9	Piastres		

11. Oktober Ordre fra Generalgouvernør Søbøtker om at overføre til San Juan fra St. Thomas den der udnævnte spanske Konsul Cander, som efter Generalgouvernørens Ordre skal forlade St. Thomas, samt aflevere nogle Breve til Konsul Chasseriaux og til Generalkaptajn Lopez de Baunoz og tilbyde at modtage hans Depecher til St. Croix. Tilføjes, at Chefens Hverv vil være det spanske Gouvernement ubehageligt, »og da jeg med fuldkommen Tillid overlader det øvrige til Herr Kaptajnløjtnantens gode Konduite, skal jeg blot endnu anmode Dem om, at det ikke antydes eller anerkendes til Herr Chasseriaux eller andre, at der før Deres Afrejse fra St. Croix dér havdes Kundskab angaaende Handelen med St. Thomas.«

12. Oktober fra St. Thomas. 13.—15. Oktober San Juan, Portorico. 17.

Oktober rapporterer til Generalgouvernør Søbøtker at have overført Herr Cander til San Juan. Efter hvad Chefen forstod, var den almindelige Stemning imod Cander, selv blandt Embedsmændene, men Generalkaptajnen udtalte sig ikke om sit Standpunkt.

19. Oktober rapporterer til Admiralitetet: »at have overført en Herr Cander, som af den spanske Regring skal være udnævnt til spansk Konsul i St. Thomas, men som af den derværende lokale Regering af Mangel paa fornøden Exeqvatur, ej har kunnet vorde anerkendt i sin officielle Stilling.«

I Oktober og November enkelte Ture mellem Øerne.

10. December rapporteres, at Feber har nødsaget Chefen til at forlade Briggen d. 20. November, hvorefter Næstkommanderende, Premierløjtnant Dirckinck overtager Kommandoen.

Den 20. December indberetter Interimschefen til Admiralitetet, at *Mercurius* den 14. December efter Afgang fra Vestenden har haft en Kollision med Briggen *St. Thomas* (Kaptajnløjtnant Giødesen). Af Rapporten fremgaar det, at begge Brigger den 13. December laa til Ankers ved Vestenden, hvorfra *St. Thomas* skulde til Bassinet, og *Mercurius* til St. Thomas. Forinden Afgangen foreslog Premierløjtnant Dirckinck Kaptajnløjtnant Giødesen, at de skulde afsejle nogenlunde samtidigt for at sammenligne Briggernes Sejlads, og skønt Kaptajnløjtnanten nærede Betænkeligheder, fordi *Mercurius'* Chef var syg i Land, indvilligede han dog heri, da Vejrforholdene var gode, og det var klart Maaneskin. *Mercurius* lettede Kl. 8, og *St. Thomas* Kl. 9 E. M. Paa Hundevagten kolliderede Briggerne, *Mercurius* blev ramt forude ved Kranbjælken og tvunget igennem Vinden. *Mercurius* med ringe Skade, og *St. Thomas* fik knækket sit Spryd og skøret Fokkemasten.

Ved Aarets Udgang opholdt *Mercurius* sig ved San Juan, Portorico.

I Anledning af den forannævnte Kollision i Vestindien mellem *St. Thomas* og *Mercurius* blev Chefen for *St. Thomas* Kaptajnløjtnant Giødesen ved Kombineret Rets Dom afskediget den 11. Februar 1841 med Kaptajns Karakter for sit Forhold og den vagthavende Officer i *Mercurius,* Secondløjtnant Wilde, blev tilfunden 1 Maaneds Arrest i Nyholm Vagt, fordi han ikke havde givet Vendesignal, og fordi han laa for længe i Vendingen, som han havde udført med for faa Folk, ligesom han ikke havde bjærget Storsejlet før Vendingen.

Ogsaa Skibsmanden blev straffet — han fik 20 Dages simpel Arrest, fordi han ikke havde været tilstrækkelig agtpaagivende, da *Mercurius* vendte.

1840.

Briggen *St. Thomas.*

I Januar og Februar Smaature imellem Øerne. Den 24. Marts faar Briggen Ordre af Generalgouvernør Søbøtker til at afgaa til Trinidad, St. Kitts

og St. Bartholomæus 4 à 5 Uger. Chefen gaar syg i Land den 30. Marts, hvorfor Næstkommanderende, Kaptajnløjtnant Næser overtager Kommandoen som Interimschef og gennemfører dette Krydstogt programmæssigt saaledes:

31. Marts fra St. Croix. 6.—12. April Port of Spain, Trinidad. 15.—17. April Nevis. 17.—23. April St. Kitts. 23.—29. April St. Bartholomæus. 29. April St. Thomas.

Ved Tilbagekomsten viste det sig, at Chefen endnu var meget medtaget af Sygdom, men kom dog ombord og overtog Kommandoen den 12. Juni.

Afgang fra Vestindien den 14. Juni.

Ophold i Helsingør 27.—28. Juli, hvorefter Briggen blev bugseret til København af Dampskibet *Vilhelmine*. Kommandostrygning den 1. August.

Briggen *Mercurius*.

10. Januar rapporterer Chefen til Admiralitetet, at han har overtaget Kommandoen igen efter sin Sygdom. Har intet at tilføje til det indsendte Forhør i Anledning af Kollisionen med *St. Thomas*.

27. Januar modtages Kgl. Reskript om Frederik d. VI.s Død d. 3. December 1839.

27. Januar faar *Mercurius* Ordre fra Generalgouvernør Søbøtker til at afgaa til San Juan, Portorico, med Brev til Generalkaptajn de Baunoz, hvis Indhold er en Rekvisition om, at nogle af Intendanten paa Portorico kundgjorte Bestemmelser, hvorefter Fartøjer og Ladninger fra de dansk-vestindiske Øer dels er underkastet mere trykkende Kontrol end der haves med saadanne, der kommer fra de øvrige Nationers Kolonier, dels er ganske udelukkede fra et betydeligt Antal ellers for fremmede aabne Havne, *maa,* som fornærmelig mod Danmark og krænkende den danske Handels lovlige Interesser, straks sættes ud af Kraft. I Brevet er tilføjet, at Chefen faar Ordre til at modtage Generalkaptajnens Svar. Chefen skal bestræbe sig for at faa hurtigt Svar. Hvis Generalkaptajnen er uvillig til at svare, erholdes skriftlig Meddelelse fra ham om denne Omstændighed; nøje paase, »en saadan Konduite af Deres underhavende Officerer og Mandskab, som efter dette Ærindes Beskaffenhed er ønskelig.«

1. Februar rapporterer til Generalgouvernør Søbøtker, at han ved sin Ankomst til San Juan 29. Januar personligt overleverede Brevet til Generalkaptajnen og tilbød at vente i San Juan paa Generalkaptajnens Svar. Efter at denne havde gennemlæst Depechen sagde han, at han ikke straks kunde svare derpaa; efter at have gentaget at være villig til at vente, medmindre han kunde faa et foreløbigt Svar, sagde Generalkaptajnen, at han vilde svare, naar han havde Lejlighed, men at jeg godt kunde forblive i Havnen, dog ikke for at vente paa Svaret, som vilde blive sendt. Bestemtheden af dette Svar

og Tonen heri bestemte Chefen til straks at afrejse d. 29. Januar og returnerede til St. Croix d. 1. Februar.

I Januar og Februar foretoges desuden Smaature imellem Øerne.

22. Februar rapporterer Premierløjtnant Dirckinck til Admiralitetet, at Chefen atter er syg i Land, desuden er 2 Officerer syge i Land.

12.—13. Marts Virginia Gorda. 13.—14. Marts Tortola. 14. Marts San Juan. Har krydset mellem Øerne og anvendt nogle Dage paa Oplodning af Banker ved St. Croix's Østende. Har modtaget Admiralitetets Ordre til Hjemrejse, saasnart Afløsningsbriggen er ankommen, sammen med *St. Thomas.*

30. April udsendes følgende Cirkulære:

»Med Hensyn til Briggens forestaaende Hjemrejse bringes i Erindring, at i Henhold til Krigsartikelbrevets § 167 maa ingen modtage Købmandsvarer for andre eller Handelsvarer for dem selv«.

27.—30. April Crab Island. 2. Maj St. Thomas. Ved Crab Island blev foretaget hydrografiske Arbejder.

Rapporterer d. 25. Maj til Admiralitetet, at da nu ogsaa Løjtnant Wilde foruden 2 Officerer er syg, og da Løjtnant Brandt er svag, har han kun 1 Officer, Løjtnant Kinck fuldkommen rask. Har derfor modtaget Secondløjtnant Hedemanns Tilbud om at forrette Tjeneste i *Mercurius* (Hedemann var med Orlov i St. Thomas ombord i Løjtnant Christmas Skib). Skønt det betyder en Udgift for den Kgl. Kasse, har han foretrukket dette fremfor at beordre en Officer fra *St. Thomas,* da dennes Chef er syg. Har ikke villet hjemsende nogen af de syge Officerer mod deres Ønske, da Skibslægen ikke har andraget derom.

3. Juni skriver Gouvernør Oxholm, at da flere Ufrie i den senere Tid er undvegen fra St. Jan til Tortola, og da det maa befrygtes, at det vil gentage sig, har Generalgouvernør Søbøtker henstillet til ham, om det ikke maatte være ønskeligt, at en af Briggerne indtil videre holdt krydsende mellem St. Jan og Tortola eller efter Omstændighederne forbliver til Ankers et passende Sted. Chefen svarer, at en Brig kan krydse om Dagen mellem St. Jan og Tortola med godt Vejr, men ikke om Natten, og besværligt vilde det blive. Til Ankers kan derimod 1 Brig stationeres ved St. Jan enten i Bacon, Smith Harbour eller andre Steder. Men det vilde næppe afholde Ufrie i at undvige. Briggen maatte da om Natten udsende Fartøj eller Fartøjer for at patruljere mellem St. Jan og Tortola med Ret til at anholde alle Baade, som blev antrufne. Et Fartøj ad Gangen kan let udsendes, men flere ad Gangen vilde være besværligt, og selv 2 Fartøjer vilde vanskeligt kunne bevogte den 2 Mil lange Kyststrækning, hvorfra Undvigelserne antagelig kan ske.

26. Juni rapporterer til Admiralitetet, at Briggen *St. Croix,* Kaptajn Fisker ankom 19. Juni med Generalgouvernør Scholten. Briggen *St. Thomas,* Kaptajnløjtnant Giødesen er hjemsejlet. Har modtaget Admiralitetets Skrivelse af

5. Maj, hvorefter en af Briggerne skal forblive paa Stationen, saalænge Forholdene med de spanske Besiddelser gør saadant nødvendigt, men naar disse Forhold ophører, skal Generalgouvernøren hjemsende bemeldte Brig. 2 Officerer syge.

22. Juni Generalgouvernør Scholten sender Program for Festlighederne i Anledning af Kongens og Dronningens Kroning d. 28. Juni. Foruden Flagning og Salut, Gudstjeneste og Leve i Gouvernementshuset selve d. 28. Juni skal afholdes Bal d. 29. Juni, da ikke alle Hovedkirkens Medlemmer danse om Søndagen i Gouvernementshuset. »Da det dertil er Hensigten saa meget som muligt at udbrede Glæde over denne Højtidsdag, og jeg føler mig opfordret til at give Mandskabet af det Skib, paa hvilket jeg fra Europa har tilendebragt en saa behagelig Rejse, et Bevis paa min Paaskønnelse, vil et Bal Tirsdag Aften d. 30. Juni blive foranstaltet i den herværende Kaserne. Garnisonen ligesom begge Orlogsbriggers Mandskab vil her gives Lejlighed til at ytre deres Glæde og ved den Samdrægtighed og Orden, der vil finde Sted, endnu give hin Fest en forhøjet Betydning«.

26. Juni spørger Chefen Generalgouvernør Scholten om Varigheden af *Mercurius* Ophold i Vestindien og faar det Svar, at intet bestemt kan siges, men Chefen maa forberede sig paa et langt Ophold, hvorefter Premierløjtnant Dirckinck, som er syg, d. 29. Juni faar Tilladelse til at rejse hjem.

2. Juli eskorterer sammen med *St. Croix* en fransk Fregat — Admiralsskib — med Generalgouvernør Scholten ombord — fra Christianssted til St. Thomas.

15. Juli Ordre fra Generalgouvernør Scholten om at gaa til St. Jan og indhente paalidelige Efterretninger »efter de senest der trufne Forandringer og om Indtrykket disse har gjort paa Slaverne«. Generalgouvernøren stoler paa Chefens Dom, da denne har overværet de paa St. Jan stedfundne Forhandlinger. Henvende sig til Stadshauptmand Knevels, formentlig den fornuftigste, dristigste og mest upartiske Mand paa Øen og forhøre paa Plantagerne.

20. Juli rapporterer til Generalgouvernøren at have været paa St. Jan og har paa forskellige Steder forhandlet med Stadshauptmand Knevels og har besøgt Plantagerne Per Torre, Hope, Rustenborg, Hermannsfarm, Adrian Ruambay, Danesbay, de mähriske Brødre, Caroline, Brauns Bay, Smithsbay, Dr. Hills og Hjardemaals. Resultatet af de indhentede Oplysninger er, at de senest trufne Foranstaltninger synes endnu ikke at have vakt Tilfredshed hos de Ufrie i Almindelighed, idet disse almindeligt havde troet, at Generalgouvernøren ved sin sidste Tilbagekomst fra Danmark vilde være bemyndiget til aldeles at frigive dem alle. Ingen Fare for særlige Uroligheder.

30. Juli rapporterer til Generalgouvernør Scholten at have været paa

St. Jan 24.—27. Juli; »alt i det væsentlige roligt, omend særlig paa Hills Plantage, de Ufries Optræden ikke er tilfredsstillende«.

27.—28. Juli paa Tortola. Forsøgte at faa Præsidenten i Tale, hvilket ikke lykkedes. Talte med 6 fra St. Jan og nogle fra St. Thomas bortrømte Ufrie om Grunden til deres Bortgang; disse svarede, at det var for at erholde deres Frihed d. v. s. Tilladelse til at opholde sig, hvor de vilde og tjene hvem de vilde og at de foretrak at være under de engelske Love. De fra Hilss Plantage undvegne svarede: »for at være fri og undgaa ilde og vilkaarlig Behandling.« De vilde ikke vende tilbage, selv om de ingen Straf fik, og var alle tilfreds med deres trufne Bestemmelse. Efter Gouvernør Oxholms Bestemmelse er han paa St. Jan til Begyndelsen af August. Tror ikke paa et Rygte om, at de Ufrie vil gøre sig fri d. 1. August, men skal dog være paa sin Post.

28. Juli Landsfoged Brahde, St. Jan, tilskriver Chefen, at 6 Ufrie inat er undvegen fra St. Jan til Tortola, og da de havde begaaet Indbrud (voldsomt) i en Plantages aflaasede Kogehus, antager han, at der foreligger en saa grov Forbrydelse, at de i Henhold til Overenskomsten i 1838 med de britiske Gouvernementer maa kunne reclameres som Forbrydere, og anmoder om, at Briggen muligt vil afgaa til Tortola. Dette blev dog senere opgivet.

4. August rapporterer til Generalgouvernør Scholten, at et af Briggens armerede Fartøjer kommanderet af Løjtnant Hedemann Dags Morgen har opbragt et Fartøj med 2 Negerkvinder, den ene saaret, og 1 Barn. Lægen har erklæret, at den saarede ikke kan leve. Af Krigsforhøret fremgaar det: Briggens Travaille opdagede Kl. 3 Fm. et Fartøj, som kom ud fra den østlige Pynt Matunbay, jagede det og prajer 4—5 Gange, at det skal lægge Aarerne ind, men da det stadig ror væk, skydes med Geværerne 3 Skud over Fartøjet; da Baaden bliver ved med at holde mod Land, skydes der et Par Skud mod det. Folkene i Fartøjet, antagelig 4 Negre, hvoraf en vistnok saaret, løb i Land; men 2 Negerkvinder og 1 Barn blev i Baaden, der var mærket Nr. 536. Tog denne og Negerkvinderne, som paa Forespørgsel erklærede frivillig at ville gaa med. Løjtnant Hedemann forklarede, at da de stod paa engelsk Grund og efter hans Formening var frie, var det hans Løfte, at de ingen Skade eller Straf vilde faa, hvorfor de frivillig gik i Fartøjet. Negerkvinderne, som begge tilhørte Etatsraad Moe forklarer, at de var løbet bort fra St. Thomas; den saarede, fordi hun havde brugt betroede Penge, og den anden var af en Neger, som hun havde Barnet med, lokket i Fartøjet til et *Maron Party* (Udflugt, Picnic, under ubundne Former), men vilde ikke følge ham, da han flygtede. Chefen billiger Løjtnant Hedemanns Opførsel og anbefaler ogsaa, at Negerkvinderne slipper for Straf. Da Planterne er urolige for, at deres Negre skal rømme eller foretage Voldsomheder, naar Briggen er borte, vil han blive paa St. Jan, men vil dog sejle bort en Dag og komme tilbage om Natten for at se, om de Ufrie vil foretage noget ulovligt.

6. August: Generalgouvernør Scholten bevidner efter Modtagelse af Chefens Skrivelse af 30 Juli sin Tilfredshed med det Overlæg og den Konduite, hvormed Chefen opfylder det ham paalagte Hverv. Briggen vil indtil videre blive stationeret ved St. Jan, St. Thomas og Tortola, og i paagældende Tilfælde afgive den Assistance, som staar i hans Magt, dersom Øernes indre Rolighed skulde blive truet. Skal efter bedste Evne søge at hindre den om sig gribende Bortløben af Negre til Tortola. Underretter Chefen om, at den engelske Regering har forpligtet sig i December 1838 til at tilbagelevere alle danske Negre, som efter at have begaaet nogen beviselig Forbrydelse, maatte undvige til engelsk Grund.

6. August. Gouvernør Oxholm skriver: »Takker især for den Tjeneste, De har bevist Øerne, ved det afskrækkende Exempel fra at forsøge paa Flugt, hvilket ikke kan fejle i at gøre god Virkning og oftere gentaget vil have de ønskelige Følger«.

7. August rapporterer til Admiralitetet, at den saarede Negerkvinde er død, at *Mercurius* er lettet d. 6. August og kom tilbage samme Aften, men har ikke hørt, at noget har tildraget sig. Har Ordre af Gouvernementet til at blive ved St. Jan, indtil han bliver afløst af en anden Brig.

11. August. Generalgouvernør Scholten skriver, at der i Anledning af Opbringelsen d. 4. August er sket Reklamation fra Øvrigheden paa Tortola, idet de forskellige Skud skal være affyrede mod Negrene, efter at disse havde betraadt engelsk Grund, og Negerinden med Barn var blevet bortført med Magt fra engelsk Grund. Skønt Generalgouvernøren anser det afholdte Forhør for rigtigt, skal dog yderligere Forklaring optages. »Forøvrigt undlader jeg ikke i denne Forbindelse skriftligt at tilkendegive Herr Kaptajnen saavelsom Løjtnant Hedemann min fuldkomne Billigelse af den ved den omtalte Lejlighed førte Konduite«.

Ved et den 12. afholdt Krigsforhør blev det oplyst, at det sidste Skud blev affyret, da nogle af Negrene var i Fartøjet, og nogle netop var sprunget i Vandet et Par Baadslængder fra Kysten, samt at Negerkvinderne frivillig var gaaet ombord i Travaillen efter Løjtnant Hedemanns Løfte til dem.

10. August: Afgaar til Vestenden efter at være afløst af *St. Croix.*

13. August: Tilstiller Generalgouvernør Scholten det den 12. August afholdte Forhør, som efter hans Mening viser, at de fra Tortola fremkomne Paastande er urigtige.

14. August: Ordre fra Gouvernementet om, at *St. Thomas* tager Station ved St. Jan for energisk at forhindre Negrenes Bortløben.

21. August: Rapporterer til Generalgouvernør Scholten at have faaet to betroede Fartøjer til Laans og stationerer dem under Officers Kommando i Smithsbay; tager selv Station i Coralbay. Af Ordre af 19. August til den patrouillerende Officer i Smithsbay fremgaar det, at der skal patrouilleres hver

Nat til Daggry mellem Østpynten af Brownsbay og Dennisbay. Respektering af Territoriet. Om Dagen altid føre Vimpel. Være forberedt paa Overfald.

Briggerne skifter Resten af Aaret med Patrouilletjeneste, som ikke giver Anledning til særlige Episoder, men d. 30. December sender Generalgouvernør Scholten til Udtalelse en Skrivelse fra Captain Milne, Chef for en engelsk Fregat, hvori den Højestkommanderende for den britiske Eskadre ved Barbados meddeler Gouvernøren paa St. Thomas visse Omstændigheder, som omhandler de danske Orlogsmænds Krydsture mellem og i Nærheden af britisk Virgin Island. Ikke alene Orlogsmændene kommer nu langt oftere i Nærheden af disse, men ogsaa armerede Baade viser sig ofte. Medens det næppe kan undgaaes, at Orlogsmænd under Kryds nærmer sig de engelske Øer — og omvendt — kan der næppe være Nødvendighed for de armerede Baades Virke, hvilket kan føre til beklagelige Overgreb, ligesom det d. 4. August passerede.

31. December svarer Chefen Generalgouvernør Scholten, at han har undersøgt Briggens Journaler, hvoraf det fremgaar, at *Mercurius* den 6. August var til Ankers ved Sall Island (i Nærheden af Virgine Gorda) for at være ude af Sigte af S. Jan uden at have Fartøj fra Borde. Intet af Briggens Fartøjer har været i Land eller langs Kysten af nogen engelsk Ø eller indenfor Brændingen. Har 19. August givet følgende Patrouilleordre: »I Reglen skal Patrouillefartøjer ikke komme Kysten af de engelske Øer nærmere end Halvvejs mellem dem og vore Øer, under ingen Omstændigheder maa det engelske Territorium krænkes, hverken ved Landing af vore Mandskaber, naar mistænkelige Folk forfølges, eller ved Brug af Vaaben, naar Flygtninge lande derpaa. I Henhold til Generalgouvernørens Skrivelse af 27. November er det skriftligt befalet, at Baade fra Tortola og andre engelske Øer ikke visiteres af Patrouillefartøjer; at de danske Orlogsmænd nu ses hyppigere ved de engelske Øer skyldes deres Tjeneste ved de danske Øer, og det kan, som Captain Milne selv skriver, ikke undgaaes, henset til de danske og engelske Øers Beliggenhed, hvorfor det næppe kan være Captain Milnes Mening, at de danske Orlogsmænd ikke maa krydse mellem de danske Øer.«

Briggen *St. Croix* (Kaptajn H. Fisker).

5. Marts, Kgl. Resolution: I Aar skal kun 1 Brig udsendes til Vestindien og 1 Fregat som *Rota* skal udrustes til et Togt til Brasilien og Vestindien paa 8 Maaneder.

5. April, Kgl. Resolution: *St. Croix* skal paa Udrejsen overføre Generalgouvernør Scholten med Adjutant fra Falmouth til Vestindien.

I Sejlordren d. 29. April faar Skibschefen Ordre til at prøve Kommandørkaptajn Rohdes fuldstændige Signalsystem, og det bestemmes, at der ikke maa foretages Visitation af franske og engelske Skibe for Slavehandel, før Bemyndigelse hertil gives.

1. Maj hejses Kommando. 3. Maj fra København. 16.—20. Maj Falmouth. Den 13. Maj blev *St. Croix,* der havde været i Følge med *Flora,* detacheret ud for Beachy Head.

29. Maj—1. Juni Funchal. 19. Juni St. Croix.

20. Juni rapporterer *St. Croix* til Admiralitetet, at Generalgouvernør Scholten ved Ankomsten til Vestindien blev modtaget med Hurraraab af en stor Del Negre, som fulgte ham op til Gouvernementshuset. 11. Juli rapporteres om Kroningsfestlighederne i Christianssted d. 28. Juni: Foruden Flagning, Salut og Leve blev paa Kajen et af Gouvernør Søbøtker beordret Fyrværkeri afbrændt, ligeledes fra *Mercurius,* hvorimod *St. Croix* ikke havde haft Tid til at faa et saadant færdigt, men lyste med Blaalys og Majestæternes Navnetræk i Transparent. 2. Juli sejlede Generalgouvernør Scholten med den franske Fregat *l'Armide* til St. Thomas eskorteret af *Mercurius* og *St. Croix.*

Rapporterer d. 29. Juli, at Briggen 2 Gange har været i St. Thomas for at fortsætte til Portorico, men blev hver Gang beordret tilbage til St. Croix (antagelig paa Grund af Forholdene paa St. Jan). 6. August faar *St. Croix* Ordre fra Generalgouvernør Scholten til at meddele Gouvernør Oxholm, at *St. Croix* skal afløse *Mercurius* ved St. Thomas og St. Jan, samt til at forhindre Negerflugten. Saasnart han fra St. Thomas faar Underretning om den forventede ny Generalkaptajns Ankomst til Portorico, skal han, hvis ikke uforudsete Omstændigheder maatte indtræffe, vende tilbage til St. Croix.

Tager d. 8. August Station ved St. Jan i Linsterbay, hvorfra hele St. Jans Nordkyst kan observeres. 14. August faar *St. Croix* Ordre til at overføre Generalgouvernør Scholten og Adjutant Kaptajnløjtnant van Dockum til Tortola og derfra afgaa til St. Thomas.

17. August rapporterer til Generalgouvernør Scholten, at Negrene paa St. Jan opfører sig ordentligt, men de arbejder ej med den Kraft som forhen. Frihedstanken skal være Aarsag heri. Refererer desuden til nogle Rygter om, at en dansk Toldmand paa Tortola vedligeholder Korrespondance med flere Plantager paa St. Jan for at forføre Negrene til at »løbe over«, da der er stor Mangel paa Arbejdskraft paa Tortola.

27. August rapporterer til Admiralitetet at være afløst paa St. Jan 18. August og at have overført Adjutant van Dockum til Tortola og landsat ham 22. August i Bassinet; skal 28. August med ham til San Juan, Portorico. Roser sine Officerer for deres overordentlige Aktivitet ved den strenge Patrouilletjeneste; 2 Officerer hver Nat. Den ved St. Jan stationerede Brig skal nu ligge i Orkanhullet i Coral Bay, og derfra detacheres Mandskab til at patrouillere paa Nordkysten med Fartøjer.

28. August Ordre fra Generalgouvernør Scholten om at overføre Adjutant van Dockum til San Juan og returnere til St. Croix.

28. August fra St. Thomas. 29. August—2. September San Juan, Portorico,

5. September St. Croix; 10. September modtager Chefen følgende Skrivelse fra Generalgouvernør Scholten: Da Forholdene paa St. Jan nu er rolige, kan den faste Station for en af Briggerne ophøre; skal efterlade et Detachement i Smithsbay og patrouillere efter Officerens Skøn. En Brig krydser mellem St. Thomas og St. Jan. Aftale det nærmere med Gouvernør Oxholm. »Det vilde være mig kært, om der paa St. Jan ved Hr. Hill eller andre muligen kunde indhentes Oplysninger om Udfaldet af den paa Tortola for Indbrud anlagte Sag mod 6 fra St. Jan bortløbne Negre. Hvis noget hørtes, underrettes Generalgouvernøren, og hvis Efterretning faaes om Beslutning af disse Negres Udlevering, bemyndiges Chefen til at gaa til Tortola og medtage disse Negre ombord.«

14. September indberetter til Generalgouvernør Scholten, at efter Konference mellem Gouvernør Oxholm, Kaptajn Mourier og Chefen hos Stadshauptmand Knevel blev det bestemt, at Detachementet i Linsterbay skal bestaa af 1 Officer, 1 Underofficer og 10 Mand samt 2 Fartøjer. Sagen mod Hills Negre er sendt til Generalgouvernørens Bestemmelse paa Antiqua, og man tror, at denne vil sende Sagen til Afgørelse i Europa.

22. September Ordre fra Gouvernør Oxholm om at anløbe St. Thomas for Ordre.

25. September melder Chefen til Generalgouvernøren at være gaaet i Land for at genvinde sit Helbred og at have overgivet Kommandoen til Kaptajnløjtnant Krenchel. Haaber at kunne gaa ombord igen, naar Briggen returnerer fra Tortola.

25. September Ordre til Kaptajnløjtnant Krenchel om under Chefens Sygdom at overtage Kommandoen og udføre Generalgouvernørens Ordre af S. D. om at overføre fra St. Thomas til Tortola Mulat-Fruentimmeret Mary med Barn, som er bragt til St. Thomas efter deres Flugt fra Thatch Island d. 4. August. Aftale med Præsidenten Mr. Drummond d'Hay paa Tortola om Afleveringen til Gouvernementet af Mulatkvinden og Barnet og spørge Præsidenten, om han ønsker Brevskaber til Antiqua, da *St. Croix* forventes sendt dertil snarest.

28.—29. September Tortola.

29. September: Chefen rapporterer til Admiralitetet om sin Sygdom; vil nu lade Briggen bringe sig til St. Croix, da han ikke kan komme sig paa St. Thomas.

3. Oktober fra St. Croix. 10.—13. Oktober English Harbour, Antiqua.

15. Oktober St. Croix.

21. Oktober: Rapporterer, at han 20. Oktober igen har overtaget Kommandoen og om Kaptajnløjtnant Krenchels Sendelse til Antiqua.

24. Oktober: Ordre fra Generalgouvernør Scholten om at overføre til

San Juan Post- og Toldintendant Erhardt og Adjutant van Dockum og returnere med dem.

28. Oktober—3. November San Juan.

18. November rapporterer til Admiralitetet om Turen til Portorico. Har 10. November afløst *Mercurius*. En Mand af Besætningen er blevet lam. Tager ham ombord fra Hospitalet for at spare Staten for Udgifter; maaske kan Skibets særdeles duelige Læge Brydegaard helbrede ham.

21. December rapporterer til Admiralitetet at have haft Station ved St. Jan siden sidste Rapport. Et af de sidste Hold Mandskab, som havde været detacheret i Land, fik nogen Tid derefter Feber, »men da denne begyndte med fordærvet Mave«, skønner Chefen, at Aarsagen var umoden Frugt og ung Rom, som var købt af Negrene, hvorfor det blev bestemt, naar slig Afløsning fandt Sted, »da straks at give de Afløste ind at purgere paa«. Dette synes at forebygge Feberen. 6 var meget haardt angrebne og blev lagt i Land. Den ene døde. Tager iøvrigt alle Forsigtighedsregler for at bevare Mandskabets Sundhed. (Rygning og Kalkning af Banjerne). Skal være ved St. Jan d. 22. December—2. Januar og skal anløbe Christianssted af Hensyn til eventuelle Negeroptøjer.

27. December: Rapporterer til Generalgouvernør Scholten, at et Rygte har fortalt, at 2 Skonnerter laa ved Tortola for at engagere Negre med til Trinidad; det oplystes, at Rygtet havde talt sandt, men Planterne passer nøje paa, at det ikke lykkes, da Planterne mangler Arbejdskraft. Skonnerterne er *Elba* og *William* af Dominique. Har givet Ordre til, at hvis disse Skibe antræffes opankret paa dansk Territorium, skal de med megen Forsigtighed afvises her fra Kysten. Vil sidst i denne Uge igen gaa til Tortola, og hvis Skonnerterne er der endnu, vil han forblive ved St. Jan og kan ikke komme til Bassinet.

28. December: Gouvernør Oxholm meddeler, at der fra det engelske Generalgouvernement over the Virgin Island er blevet klaget over, at bevæbnede Baade fra de danske Orlogsskibe patrouillerer paa det engelske Territorium og har i den Anledning faaet et Brev fra den engelske Kommandør paa Stationen. Chefen anmodes om at paase, at ingen armerede Baade nærmer sig de engelske Farvande.

29. December: Meddeler dette til Admiralitetet og skriver til Generalgouvernør Scholten med Forundring, at han ikke har faaet en Afskrift af det engelske Generalgouvernements Klage, som han da lettere havde kunnet besvare. Lod imidlertid alle sine Officerer sammenkalde, og de erklærede i Chefens og Næstkommanderendes Nærværelse, at de aldrig havde visiteret nogen Baad eller Fartøj over Halvvejen fra de danske til de engelske Øer. Begrundet paa denne højtidelige Erklæring maa Chefen erklære, at det engelske Generalgourvernements Klage er aldeles ubegrundet. At hans Fartøjer ved at krydse frem og tilbage har overskredet Territoriet er vist, »men jeg

skulde formode, at naar der ej paa engelsk Territorium bliver prajet noget Fartøj, at mine maa ligedanne krydse op under den engelske Side, som de engelske ofte strækker over under det danske Territorium«. Skonnerten *Elba* er afsejlet uden at have faaet Negre med.

1841.

Briggen *St. Croix.*

3. Januar. Generalgouvernør Scholten sender en Afskrift af Captain Milnes Brev (som Gouvernør Oxholm havde sendt ham, hvorfor Chefen ikke havde faaet nogen Afskrift). Hvis Chefen kan forlade Stationen et Par Dage skal han gaa til Bassinet til Samtale med Generalgouvernøren.

5. Januar: Skriver til Generalgouvernør Scholten i Anledning af Captain Milnes Brev:

Briggens Tjeneste ved St. Jan har bevirket, at den ofte har maattet krydse ved Kysterne af de engelske Øer, da det i disse snævre Farvande er nødvendigt at benytte hele Farvandets Bredde. Har to Gange ankret ved Tortola, den ene Gang paa Grund af stærk modgaaende Strøm under Peters Island. Forundrer sig over denne Klage, da »det har aldrig været mig tidligere bekendt, at nogensomhelst Regering med hvem man levede i den dybeste Fred, kunde fremsætte det som Ankepost, at nogensomhelst Orlogsmand, som var af den anden Nation, ankrede op under deres Bayer eller i deres Havne«. Omtalte de mange Orlogsmænd, som anløber St. Thomas o. s. v. og har fra sine tidligere Togter i Verden ofte været ved fremmede Kolonier. Da han ankrede ved Peters Island, var han paa Vej til Virgin Gorda for at finde sig en god Ankerplads.

Med Hensyn til de armerede Baade henviser han til sin Skrivelse af 23. December 1840. Naar det er anført, »at Præsidenten fra sit Hus, som ligger paa en Høj, en Dag havde observeret et Fartøj af mine ligge ved Brændingen til Drægs, skal det oplyses, at denne Baad var ej armeret uden forsaavidt nogle af mine Officerer, som var inviteret paa Jagt paa Tortola, medbragte deres Bøsser. Og ligeledes anførte jeg, at jeg selv to Gange har været i Tortola med et af Briggens Fartøjer for at se til gamle Bekendte«. De i Captain Milnes Brev anførte Ankeposter er saaledes aldeles ubegrundet for *St. Croix'* Vedkommende.

13. Januar: Rapporterer til Admiralitetet om ovenmeldte Brev fra Captain Milnes; antager at hans og Kaptajn Mouriers Erklæringer af Gouvernør Oxholm er blevet tilstillet Captajn Milne. Naar han har skrevet, at han havde været paa Tortola for at se gamle Bekendte, saa var det kun en Paastand; han havde været der for at observere 2 Skonnerter.

25. Januar: Rapporterer til Admiralitetet at have efterladt Detachementet paa St. Jan, men har anløbet Bassinet for at give Briggen en højst nødven-

dig Maling. Melder, at Premierløjtnant Brandt er død (paa *Mercurius*). »Da for Tiden de Officerer, Kaptajn Mourier har ombord, alle er unge, næsten samtidige Secondløjtnanter, har jeg troet det at være rigtigt at kommandere Premierløjtnant Steenbach (med hvem jeg hele den Tid, han har staaet under min Kommando, har været særdeles tilfreds) derombord«. Haaber, at det bliver billiget, uagtet intet desangaaende findes i Krigsartiklerne. En medvirkende Aarsag er, at Løjtnant Hedemann er syg »ved et Stød«.

2. Februar: Ordre fra Generalgouvernør Scholten om at afgaa til Crab Island, hvor en ufri Mulatdreng William tilhørende Mary Meyer i Frederiksted skal være set i Puerli Mula ombord i Baad Nr. 215 tilhørende en George af San Juan. Hvis Baaden er paa Crab Island, skal han reklamere den og Besætning hos Herr Guillon Qua de facto, som er Højstkommanderende paa Øen. Hvis denne mod Forventning skulde gøre Vanskeligheder, skal han begive sig til San Juan, Portorico, og der aflevere Skrivelse til Generalkaptajnen med fornøden Ordre til Baaden og Mandskabets Udlevering.

6. Februar: Rapporterer til Generalgouvernøren, at han 3. Februar ankrede i Port Royal paa Sydsiden af Crab Island. Red næste Morgen til Herr Guillon og underrettede ham om sit Ærinde. Herr Guillon iværksatte straks Eftersøgning, og det lykkedes hurtigt at finde Fartøjet i Salinerbugten. Faar Bemyndigelse til at beslaglægge Fartøjet og anholde Besætningen med Ejeren, som er Borger paa Crab Island. Gaar næste Morgen til Salinerbugten, beslaglægger Fartøjet og optager Forhør, som sendes til Generalgouvernøren. Af dette fremgaar, at Mulatdrengen er lokket ombord med Løfte om at lære en Profession paa Crab Island, men er blevet holdt ombord og blevet daarligt behandlet. Sender Besætning ombord i Sluppen og sender den til Vestenden, hvor den kulørte Besætning — 3 Mand — skal arresteres. Tager selv Drengen, som ønsker at tale med Generalgouvernøren, ombord.

13. Februar: Rapporterer ovenstaaende til Admiralitetet, og at de nævnte Negre endnu er fængslet.

4. Marts: Rapporterer til Admiralitetet, at han næste Uge skal til Fastekysten.

12. Marts: Rapporterer til Admiralitetet at skulle sejle med Generalgouvernør Scholten, som ikke er helt rask, til St. Jan, St. Thomas og tilbage til St. Croix. Afventer Ordre om Turen til Fastekysten. Modtager d. 12. Marts Ordre fra Generalgouvernør Scholten om efter hans Tilbagekomst til St. Croix at afgaa til Fastekysten og personlig overlevere Brev til Præsidenten for Venezuela, Gouvernør Paez; det henstilles til Briggen i Stedet for den usikre Ankerplads La Guayra at afvente Chefens Tilbagekomst i Porto Cabello.

17. Marts fra St. Croix. 20. Marts under La Guayra. 21. Marts—3. April Porto Cabello. 4.—7. April Curaçao. 14. April St. Croix.

14. April: Rapp. til Admiralitetet at være returneret fra Fastekysten.

22. Maj skriver Generalgouvernør Scholten i Fortsættelse af tidligere gentagen mundtlig Henstilling om at undgaa enhver Anledning til Misforstaaelse med de engelske Autoriteter; finder sig i Overensstemmelse med Kgl. Resolution af 1. April d. A. foranlediget til paany at indskærpe denne Bestemmelse »og antager jeg, at saalænge hint Opsyn endnu paa St. Jan bliver bibeholdt, at det, naar ikke særdeles Omstændigheder maatte udfordre det, for Fremtiden maa anses tilstrækkeligt, at enkelte Ronder af den derhen detacherede Officer foretages langs St. Jans Kyst og i de nærmere liggende Bayer«.

24. Maj: Ordre fra Generalgouvernøren om at gaa med Depecher til Tortola.

25.—27. Maj Tortola.

25. Maj: Meddelelse fra Generalgouvernør Scholten om Kgl. Resolution af 20. Marts d. A. angaaende Krigsforhør over Løjtnant Hedemann, hvori Chefen skal være Medlem. Ordre til i denne Anledning, naar nødvendigt, at overgive Kommandoen til Næstkommanderende over Briggen.

29. Maj rapporterer til Admiralitetet: Ligger nu i Bassinet og vil altsaa, naar Nærværelse i Anledning af Kommissionen bliver nødvendig paa en af de andre Øer, overlade Kommandoen til Kaptajnløjtnant Krenchel.

2. Juni rapporteres til Admiralitetet, at Kommissionen skal afgaa med *Mercurius* til St. Thomas og St. Jan, og at han i de Par Dage overleverer Kommandoen til Næstkommanderende.

4. Juni: Ordre fra Generalgouvernør Scholten til Kaptajnløjtnant Krenchel om at afgaa til Crab Island og der hos Herr Guillon reklamere 3 Ufrie fra Plantagen Camporico, som formenes at have absenteret sig til Crab Island med udklareret spansk Slup. Han bemyndiges til at udlove 16 Piastres for Paagribelsen af hver af de Ufrie samt om fornødent at lade disse fritage for Straf.

5.—6. Juni Crab Island.

19. Juni rapporterer til Admiralitetet om Briggens ovennævnte Tur til Crab Island. De bortløbne Negre er ikke der, men var landsat paa Tortola. Har overtaget Kommandoen 8. Juni og har afløst paa St. Jan. Haaber nu at være færdig med Kommissionen.

1. Juli: Ordre fra Generalgouvernør Scholten om at afgaa til Crab Island i Anledning af Forhøret vedrørende Ufries Absentation fra Plantagen Camporico og Carlton og hos Herr Guillon, som skal takkes for sin Beredvillighed til at yde Assistance, anmode om at optage Forhør over Føreren af Sluppen, som overførte de Ufrie.

2.—3. Juli Crab Island.

2. August rapporterer til Generalgouvernør Scholten, at Negrene — efter indhentet Oplysning hos flere Plantere — er lige saa rolige og arbejder med

lige saa megen Lyst som paa St. Croix, saa Høsten er sluttet lige saa tidligt som hidtil, herfra maa dog undtages Etatsraad Bergs og Herr Hills Plantager, hvor Høsten er over 1 Maaned tilbage, og hvor Negrene (især Bergs) i det hele er meget misfornøjede. Grunden dertil tror Chefen er, at disse Plantagers Negre hver Dag gaar og ser paa Tortola, hvor Negrene er fri, og hvorhen en Del af deres Kammerater tidligere er deserteret. At Bergs Negre er utilfredse skyldes maaske ogsaa, at en stor Del af dem skal stamme fra Tortola. Det maa bemærkes, at paa en Plantage med samme Beliggenhed, nemlig Brownsbay, er Negrene tilfredse; om det ligger i Bestyrelsen, kan Chefen ikke oplyse. »Forøvrigt er det ventelig nødvendigt, at jeg gør Deres Højvelbaarenhed opmærksom paa, at Tortola i det hele er en meget farlig Nabo, da Præsidenten der ikke alene ikke udleverer de bortrømte Negre, men for at opmuntre disse til sligt endog tager dem i sin Tjeneste; dette forekommer mig som et Brud paa al venskabelig Naboskab.«

2. August: Ordre fra Generalgouvernør Scholten om at afgaa til San Juan, Portorico, med Depecher til Generalkaptajnen samt til Konsul Chasseriau. Afvente Generalkaptajnens Svar angaaende Udlevering af 2 paa Crab Island arresterede Personer, som har været behjælpelig med 4 Negres Rømning til Tortola. Naar Svaret, som sikkert er gunstigt, kommer, anløbes Crab Island, og de to Arrestanter overføres til St. Croix.

3. August fra St. Croix. 4.—5. August San Juan.

7. August Crab Island. 8. August St. Croix.

8. August: Rapporterer til Admiralitetet at have krydset mellem Øerne, afløst Detachementet paa St. Jan samt om sin Tur til San Juan og Crab Island, hvorfra han bragte ovennævnte 2 Arrestanter til St. Croix. Alt vel.

8. August: Rapporterer til Generalgouvernøren, at Generalkaptajnen i San Juan beklagede ej i et og alt at kunne opfylde Generalgouvernørens Ønsker. Konsul Chasseriau oplyste, at der var kommet en Forordning fra Spanien om kun at aabne Indførsel af alle mulige Nationer i de 3 Hovedhavne. Generalkaptajnen har dog gjort Indsigelse herimod, og derfor er den ikke blevet publiceret. Har afleveret Fangerne til Politimesteren i Frederikssted.

12. August blev de 2 Arrestanter igen landsatte paa Crab Island.

20. August: Afleverer Stationen til *Allart* fra St. Jan og venter at afsejle 31. August.

23. August: Ordre fra Generalgouvernør Scholten om Afrejse 31. August.

31. August fra St. Thomas, 2. September Hoofden, 8.—12. Oktober Norge (Svinør anløbet for kontrær Vind), 14. Oktober København, 21. Oktober strøg Kommando.

Briggen *Mercurius.*

Januar krydses mellem Øerne. Rapporterer d. 31. Januar at Premierløjtnant Steinbach i Henhold til Ordre fra Kaptajn Fisker er tiltraadt Tjeneste ombord. Afløser i Marts *St. Croix* i Detachement paa St. Jan, da denne Brig skal til Fastekysten.

4. Maj afløses *Mercurius* paa St. Jan af *St. Croix.*

12.—15. Maj: Anløber San Juan for at gøre Generalkaptajnen sin Opvartning. 25. Maj: Generalgouvernør Scholten meddeler Kgl. Resolution af 21. Marts, hvorefter der foranlediget ved Noter fra den storbritanniske Gesandt af 24. Februar og 28. Februar bestaar Krænkelse af den storbritanniske Territorialhøjhed udøvet d. 4. August 1840 paa Thatch Island under Tortola ved en Patrouille fra vor Brig *Mercurius* under Secondløjtnant Hedemanns Kommando, hvorfor der skal nedsættes en Militær-Kommission bestaaende af 2 Stabsofficerer af Søetaten (den ene Kaptajn Fisker) og Overretsassessor Rothe i Vestindien for at undersøge Løjtnant Hedemanns og underordnede Mandskabs Forhold d. 4. August. Naar Sagen er afsluttet, afløses og hjemsendes Løjtnant Hedemann, for at Sagen kan forfølges ved kombineret Ret.

27. Maj: Generalgouvernør Scholten indskærper med Flid at undgaa enhver Anledning til Misforstaaelser med de engelske Autoriteter særlig af Hensyn til den nedsatte Kommissions Undersøgelser, som muligvis vil nødvendiggøre *Mercurius'* Ophold nær Kysten af Tortola og Thatch Island.

7. Juni faar Løjtnant Hedemann Ordre til at fratræde Tjeneste i *Mercurius* for at ophæve Subordinationsforholdet mellem ham og de øvrige i Sagen implicerede »Individer«. Løjtnanten tager Ophold i Land, og der tilstaas ham 2 Piastres daglig.

20. Juni er Undersøgelsen, der har været ledet af Kommandørkaptajn Dahlerup, saa vidt til Ende, at det ikke behøves at disponere over Briggen. 2. Juli beordres Løjtnant Hedemann hjemsendt med *Mercurius* fra Vestindien som Passager.

10. Juli afgaar *Mercurius* fra St. Croix. 8 August under Beachy Head. 14. August Ankomst til København. Løjtnant Lehmann døde d. 13. August. 19. August strøg Kommando.

29. September blev Løjtnant Hedemann ved kombineret Ret idømt 2 Maaneders Arrest paa Nyholms Hovedvagt og Sagens Omkostninger ialt 15 Rigsbankdaler Sølv. Søkrigsprokurøren begrunder Aktionen paa:

1) at Løjtnant Hedemann har vist Mangel paa Besindighed og Konduite ved uden Ophold at skyde flere, skarpe Skud paa den med værgeløse Negre og Negerinder opfyldte Baad og derved dræbt en Negerinde og saaret (let) to Negre,

2) at tiltalte har krænket engelsk Territorium.

I H. B. Dahlerup: »Mit Livs Begivenheder 1815—1848 Side 270 findes en nøjere Beskrivelse af de afholdte Forhør Løjtnant Hedemann angaaende.

Briggen *Allart* (Kaptajn J. Langemarck).

6. Maj. Ifølge Sejlordren skal Kommandoen hejses og Skibet udlægges d. 11. Maj, hvorefter det underlægges Linieskibet *Christian d. 8.*, Kommandør Lütken; naar *Allart* detacheres skal den afsejle til Vestindien efter Instruks, som tilsendes senere.

11. Maj: Hejste Kommando. 11. Maj—22. Juli underlagt *Christian d. 8.* i Sundet og Østersøen. 27. Juni fra København. 10.—13. Juli til Ankers paa Dungeness Rhed paa Grund af Storm. 29. Juli —2. August Funchal. 20. August St. Croix.

31. August: Rapporterer til Admiralitetet at have landsat Detachement paa St. Jan bestaaende af 1 Officer, 1 Underofficer og 8 Mand.

2. September: Rapporterer, »at det har været hans ubehagelige Pligt at hjemsende Premierløjtnant A. H. H. Lemming paa Grund af vedblivende umilitærisk Opførsel. Vilde have hjemsendt ham med *St. Croix,* Kaptajn Fisker, men paa dennes Raad forsøgte han at beholde ham ombord og advarede ham paa det indstændigste. Kort efter forlod han Briggen uden Tilladelse, var i Land beruset og upassende paaklædt og overfusede en Skildvagt og en Sergent med Skældsord, hvilket er mig tjenstligt meddelt af Generalgouvernøren uden dog nogen direkte Klage fra Vedkommende. Hele hans Opførsel her ombord har givet mig den Formodning, at han ved som oftest at være i deliristisk Tilstand ikke har været sig sine Handlinger fuldkommen bevidst. Skibskirurg Hjorth delte mine Anskuelser, men for ogsaa at faa en mere erfaren og ældre Læges Mening indsendtes han i Gaar paa Hospitalet som syg. Løjtnanten købte paa Madeira Vin for 18 £; da Regningen kom i sidste Øjeblik, betalte Chefen den. Har desuden faaet i Forskud 80 Rbd. og 8 Piastres. Han hjemsendes med Flensborg Skibet *St. Croix* til Nyborg for 70 Specier. Til Slut anbefalede Chefen ham til Kollegiets størst mulige Skaansel, da han har en højst godmodig Character og aldrig i sin Opførsel har vist mindste Hang til Insubordination, men han har svigtende Evner og Mangel paa Kraft.

Ifølge Kgl. Resolution af 31. Oktober blev Premierløjtnanten afskediget paa Grund af Svaghed i Naade med $^2/_3$ Gages Pension (293 Rbd.) og det tillades ham at ansøge om Understøttelse paa 457 Rbd. dels til Gæld, dels til sin Families Underhold. Han blev den 3. Februar 1844 Told- og Konsumptions Overbetjent i Vejle; senere Toldkontrollør i Horsens.

6. November: Rapporterer til Admiralitetet: »Har krydset vore Øer. En spansk Korvet har til St. Thomas bragt den endelige Afgørelse vedrørende Portorico; alle Havne dèr er nu atter tilgængelige for de danske, dog skal St. Thomas modtage en Handelsagent derfra, som skal paase Portoricos Inter-

esser. Har efter Aftale med Generalgouvernøren nu paa St. Jan kun 1 Underofficer og 8 Mand. Løjtnanten er taget ombord til Tjeneste, da 2 Officerer var syge i Land, og der saaledes kun var Næstkommanderende ombord. Sundhedstilstanden var god i Orkantiden, men er nu ikke tilfredsstillende. 2 Mand (Soldater) døde. 1 Underofficer og 6 Mand syge i Land og 8 lettere syge ombord.«

12. November: Ordre fra Generalgouvernør Scholten: »Da *Vigilant* skal til Portorico med nogle Børn som skal vakcineres, skal *St. Croix* saalænge krydse mellem St. Thomas og St. Croix og hver Tirsdag og Fredag Morgen være udenfor Bassinet for at besørge Hans Majestæts Tjenestes Forbindelse med Gouvernøren paa St. Thomas«.

20. November skriver Chefen til Generalgouvernør Scholten, at han — hvilket han tidligere har meddelt — finder Vagtposten paa St. Jan højst utilfredsstillende, idet den er meget utilstrækkelig; de 2 Fartøjer er saa miserable, at de intet Fartøj kan indhente. Tjenesten er højst anstrengende og nedbrydende for Mandskabets Sundhed. Det er indlogeret i et Hus, som tillige er Hospital med Larm af Negerinder og Børn, saa Folkene har ikke Ro om Dagen efter den anstrængende Nattjeneste. Under eventuelt Oprør altfor udsat og svag. Folkene vil let kunne overrumples. Foreslaar i Stedet herfor Anskaffelsen af en lille Slup med en Jolle, hvori Detachementet kunde indlægges og hvormed det kunde patrouillere paa hele St. Jans Kyst. Henstiller ialtfald til Generalgouvernøren, at det tages under Overvejelse, hvilke andre hensigtsmæssige Foranstaltninger, der kan indføres, »da jeg finder det prostituerende for Tjenesten, at det vedbliver at gaa som hidtil«.

21. November rapporterer til Admiralitetet, at der i forrige Uge opdagedes et Komplot paa Hills Plantage paa St. Jan bestaaende af nogle og tredive Negre og Negerinder, som vilde desertere til Tortola; de var for Størstedelen enten fødte der eller havde Familie der. De blev alle straks arresterede, og Landsfogeden forhørte dem; endnu er der ingen fra andre Plantager impliceret. Sender Kopi af sin Skrivelse til Generalgouvernøren om den utilfredsstillende Vagtpost paa St. Jan.

I December opholdt *Allart* sig ved St. Jan.

1842.

Briggen *Allart.*

14. Januar: Rapporterer til Admiralitetet, at der endnu ikke er sket nogen Forandring med Stationen paa St. Jan. Generalgouvernøren mente, at et Krydsfartøj kunde give Anledning til Stridigheder med de Engelske og har derfor nedsat en Kommission til at foreslaa den hensigtsmæssigste Maade at forsvare St. Jan paa. Kommissionen har indgivet sit Forslag, men General-

gouvernøren er for Tiden syg og vil til St. Jan, forinden han tager sin Bestemmelse. Forslaget gaar ud paa, at Vagtsbygningen helt stilles til Detachementets Benyttelse (Hospitalet rømmes); der anskaffes 2 hensigtsmæssige velsejlende og letroende Fartøjer, og der bygges 2 mindre Bygninger een ved Mary Point og een paa Linster Bay, den første til eventuelt Tilflugtssted for Patrouillen, den anden som Logisted for en Afdeling. Den hele Styrke forøges til 30 Mand.

Komplottet paa Hills Plantage viste sig at være ubetydeligt; kun Hovedmanden er blevet straffet. Da der har været Rygter om Rømning snart fra en snart fra en anden Plantage og om Oprør Juleaften, har *Allart* haft Station der i Jule- og Nytaarstiden og hyppigt udsendt Patrouillefartøjer uden at opdage noget; alt har været fuldkommen roligt paa Øen. Overtømmermanden og 2 Mand døde; ogsaa i Land har der været megen Sygdom og mange Dødsfald; gul Feber har vist sig, 4 syge i Land og 3 ombord.

5. Februar tilsender Generalgouvernør Scholten en Del Forslag med Hensyn til Indretningen af Vagtsbygningen i Linster Bay og indberetter at have forbudt Brugen af de nuværende Patrouillebaade, da en af Folkene forleden stak Foden gennem Baaden.

9. Februar Ordre fra Generalgouvernør Scholten om at overføre ham til San Juan, Portorico. Han gik imidlertid med engelsk Dampskib til St. Thomas og gik d. 11. Februar i St. Thomas ombord i *Allart.*

17. Februar rapporterer Kaptajn Langemarck til Admiralitetet (Uddrag):

»Jeg maa herved opfylde den sørgelige Pligt at tilmelde det høje Collegium, at det Uheld er rammet mig at forlise Briggen *Allart* paa Nordsiden af Portorico 2 til 2½ Mil Øst for San Juan.

Ifølge Generalgouvernør Scholten's Ordre embarkerede jeg denne, Etatsraad Berg og Kammerjunker Rothe for at føre dem til San Juan, hvor Briggen opholdt sig fra 12.—14. Februar. Forlod San Juan Mandag d. 14. Februar Kl. 4½ E. M. for at returnere til de danske Øer. En Mulat fra St. Croix, John Gilbert, der blev mig overgivet og anbefalet af Kaptajn Fisker som en velkendt og meget paalidelig Lods, og som hidtil har faret med Briggen og til enhver Tid vist Aarvaagenhed og Ædruelighed samt Paalidelighed, saa at jeg havde Grund til at stole paa ham, havde paataget sig at lodse Briggen under Portorico, hvor han ind til San Juan er særdeles nøje kendt.

Efter hans Raad gjordes korte Slag for at benytte Landbrisen. Vinden var østlig Bramsejlskuling, og langs Kysten i en Afstand af 1½ til 1 Kvartmil findes hyppig Koralskær, hvorimellem Strømmen løber stærkt og ujevnt. Vi stod omtrent 1 Time over hver Boug efter Lodsens Anordning. Kl. 7 E. M. vendte vi og stod ud, og Kl. 8 E. M. stod vi atter ind, paa hvilket Tidspunkt Løjtnant Tuxen overleverede Vagten til Løjtnant Kraft.

Kl. 8½ E. M. spurgte denne ifølge min Ordre Lodsen, om vi ikke var

saa nær Land, at vi burde vende, hvortil han svarede: »Nej, jeg skal nok varsko Dem«. Knap ¼ Time efter prajedes af Udkiggen: »En Sejler forude til Luvart«, og Løjtnant Kraft, som stod paa Vagtsbænken, kommanderede »Luf«. Jeg, som hidtil havde staaet agterude og talt med Passagererne, sprang straks forud fulgt af Etatsraad Berg for at se efter Sejleren, men saa ingen, og jeg kaldte straks paa Lodsen, som kom ned fra Rundholterne, hvor han havde sadt sig og var, som han siden selv udsagde, faldet i Søvn; da jeg spurgte ham, om vi ikke skulde vende, gav han endnu det Svar, at vi nok kunde blive staaende indover til Kl. 9 E. M., men da jeg i det samme Øjeblik hørte Brændingerne, kommanderede jeg, medens jeg endnu stod forude »los Klyverskøde« og løbende agterud, »ned med Roret, vende«, men Roret var næppe lagt i Læ, før Briggen stødte paa Koralrevet. Jeg bakkede straks Sejlene, men Briggen stod fast og vilde ej sakke. Vinden var næsten forind, Loddet gav 1¾ Favne forude, 2 ved Falderebet og 2½ Agter; alle Fartøjer blev straks udsatte, og et Agtervarp ført ud og haledes stift, hvorefter jeg lod skyde Nødskud og vise Blinkfyr af og til. Da Briggen huggede svært, førtes det andet Varpanker ud, og dette var ogsaa næppe sket, før det knak i Læggen. Alt beroede nu paa at holde Briggen fra at kaste sig tværs paa Brændingen, og jeg turde derfor ikke hive med Kraft paa det sidste Varp, før jeg fik et Sværanker udført; dette forsøgtes, men da det næsten var lykkedes, fyldte en svær Brænding Travaillen og vendte Bunden i Vejret paa den; alle Folkene blev reddet og Fartøjet bragt paa ret Køl. Jeg besluttede nu, da jeg hvert Øjeblik frygtede, at Varpet skulde springe, for at lette Briggen, at kaste Kugler etc. overbord; indtil da var den ubetydelig læk, og først Kl. 1 F. M. begyndte Briggen stærkt at trække Vand ombord, 6" paa 5 Minutter, skønt jeg holdt Mandskabet i stadig Gang med Pumperne og med Pøse. Først efter Solens Opgang sendtes Assistance fra Land, som da indskrænkedes til at fortsætte den Bjergning af Skibets og Mandskabets Gods, som allerede var begyndt ved vore egne Fartøjers Hjælp. Briggen havde nu kastet sig aldeles om paa Bagbords Side og var fuld af Vand og stod nu fast uden at hugge voldsomt. Kl. 10 F. M. kappede jeg Masterne, men da Briggen ej heller vilde lette sig, da Masterne kom til at ligge med Rodenden ind over Rælingen, og jeg ansaa det for uforsvarligt og til liden Nytte at udase og exponere Mandskabet videre, sammenkaldte jeg Krigsraad, og alle fandt, at der intet videre var at gøre, men at Briggen burde forlades. Generalgouvernøren, Etatsraad Berg og Kammerjunker Rothe var straks efter Strandingen af Løjtnant Tuxen i Slæbejollen roet ind til San Juan uden Uheld. Havde vi ikke været saa heldige at faa Agtervarpet hurtigt ført ud, og dette ikke havde holdt, havde Briggen sikkert kastet sig tværs paa Brændingen, og hver Mand ombord var visseligen omkommet; det er mig derfor en stor Trøst at kunne melde, at ved Officerernes — især maa jeg her nævne Næstkommanderende Løjtnant Købke — samt

hele Mandskabets absolutte ufortrødne Anstrengelse og Orden blev alle reddet, og ingen er af nogen Betydning kommen tilskade.

Bjergningen af Skibets Gods fortsattes med Hjælp fra Land, hvor man viste os al den Forekommenhed og Deltagelse, som er mulig. Generalkaptajnen var selv ved Strandingsstedet om Morgenen. Dampskibet *Dee* ankom tidlig Onsdag 16. Februar til San Juan, og da det skulde til St. Thomas, og Generalgouvernøren fandt, at Stationen ved de danske Øer burde vedblive, og da Omkostningerne ved at holde mere end nødvendigt Mandskab tilbage vilde løbe betydeligt op, beordrede jeg Løjtnant Købke tilligemed Løjtnanterne Kraft og Obelitz, 4 Underofficerer og 22 Mand til at forblive tilbage og vedblive med Bjergningen saalænge som muligt og til at arrangere alt fornødent med Autoriteterne, hvorpaa jeg tilligemed Løjtnant Tuxen, Forvalteren, Doktoren samt 36 Mand begav mig til St. Thomas, hvortil vi ankom Onsdag d. 16. Februar Aften. Mandskabet er for Øjeblikket indkvarteret paa Fortet. Generalgouvernøren vil nærmere bestemme det fornødne med Hensyn til Fordelingen af Briggens Officerer og Mandskab. Enkelte, som kan faa Hyre ombord i Skibe, tillader jeg mig at demittere, men oppebier iøvrigt det høje Collegies nærmere Bestemmelse«.

17. Februar rapporterer Løjtnant Købke til Kaptajn Langemarck, at han afsender Løjtnant Obelitz og 4 Mand samt en Del af Briggens bjergede Sejl og Takkelage m. m. med en dansk Skonnert; denne kan ikke medtage Briggens 2 største Fartøjer og nogle større bjergede Rundholter. Vil næste Dag med 2 andre Fartøjer, der er indrettet til at optage Kanoner med, sidste Gang gaa ud til Briggen. Hvis det ikke med disse Fartøjer lykkes at bringe Briggen noget bedre fri fra det Sted, hvor B. B. Batteri udkastedes, tvivler han meget, om at Bjergningen af Batteriet og andet fra Briggen kan lade sig gøre og vil da melde Generalgouvernementet paa Portorico, at han er nødt til at abandonnere det øvrige, for at det kan blive stillet til offentlig Auktion. Briggen er imidlertid hel endnu, men Vandet staar i den næsten helt op til Lugekarmen, saa at al Bjergning af Proviant og lignende fra Lasten har været umulig, og finder det nødvendigt at forblive til alt er afgjort, Auktionen inklusive, formentlig om 3 à 4 Dage.

21. Februar: Kaptajn Langemarck skriver til Løjtnant Købke, at Løjtnant Obelitz lykkelig er ankommet med det bjergede Gods. Haaber Løjtnanten endnu er i San Juan og anmoder ham om, inden endelig Beslutning tages, gennem Generalkaptajnen at søge at faa udnævnt en sagkyndig Kommission deriblandt Marinekommandanten for at bedømme, hvad der endnu kan gøres med Vraget, og om det kunde tænkes at faa Briggen af igen, samt snarest at underrette ham derom, da han naturligvis selv ønskede i saa Tilfælde at være tilstede. Er Vraget solgt, skal han se at faa en Attest fra Marinekommandanten om, at Salget var nødvendigt. Skal skaffe autentiske Oplysninger

om Strømforhold og lignende ved Strandingsstedet. Han skal paase, at Lodsen ikke absenterer sig. Haaber at Ankre og Kanoner er bjerget. Skal endvidere tage Pejling af del Morro samt andre Pejlinger for at bestemme Briggens Plads.

22. Februar: Gouvernør Oxholm skriver til Kaptajn Langemarck og anmoder ham om en Udtalelse angaaende Forslag fra Generalgouvernør Scholten, som gaar ud paa at leje Skonnerten *Vigilant* til Orlogstjeneste, og naar den er indrettet hertil, at besætte den med 2 Officerer, 1 Doktor og 25 Mand; Forslaget gaar endvidere ud paa at besætte Vagtposten paa St. Jan med 1 Officer og 15 Mand og hjemsende *Allarts* øvrige Besætning, altsaa 3 Officerer og 37 Mand.

22. Februar: Kaptajn Langemarck svarer herpaa, at han i Stedet for at udruste *Vigilant* mener, at man burde fragte et velsejlende Handelsskib, Bark eller Brig, udruste denne som Orlogsmand uden større Forandringer og sætte hele Briggens Besætning der ombord, da den ogsaa kunde føre Skibet hjem.

22. Februar: Gouvernør Oxholm sender Kaptajn Langemarck detailleret Oplysninger om de to Vagtslokaler, som nu indrettes paa St. Jan for Patrouilledetachementet og meddeler, at St. Thomas Borgerraad — efter Anvisning af Havnekaptajn, Kommandørkaptajn Rohde — har anskaffet 2 Fartøjer passende for Patrouilletjenesten paa St. Jan.

23. Februar: Kaptajn Langemarck skriver til Generalgouvernør Scholten (fra Bülowsminde), at da han har erfaret, hvilke betydelige Udgifter Lejen af de tilbudte Skibe vil medføre, og da det vil tage 1 Maaned at indrette et saadant til Orlogsbrig, frafalder han sit Forslag, »hvorvel det for mig vilde være behageligere at kunne beholde Kommandoen og at vende tilbage til København samtidig med hele *Allart's* Besætning«. Men da Generalgouvernøren mener, at *Vigilant* er tilstrækkelig for de faa Maaneder (til Afløsningsbriggens Ankomst) »bør den større Behagelighed for mig være et underordnet Synspunkt«, og han tiltræder derfor Forslaget med Hensyn til *Vigilant.* (Den videre Korrespondance om *Vigilant* er anført under dennes Orlogstjeneste).

23. Februar: Kaptajn Langemarck skriver til Generalgouvernør Scholten, at da Forvalteren er syg, og da han anser det for nødvendigt, saasnart Løjtnant Købke returnerer med Folkene fra San Juan, snarest muligt at optage et Forhør over samtlige *Allart's* Officerer og Mandskab, anmoder han om, at en Auditør paa St. Thomas maa beordres til at optage dette.

24. Februar: Løjtnant Købke skriver fra San Juan til Kaptajn Langemarck, at han har været ude ved Vraget og til forskellige Tider gjort flere forgæves Forsøg paa at borde Briggen, men maatte opgive det paa Grund af den heftige Brænding paa begge Sider af denne. »Jeg tillader mig derfor (ifølge Hr. Kaptajnens mundtlige Ordre til mig ved Deres Afrejse herfra at gøre mit bedste efter Omstændighederne) næste Fmd. skriftlig at tilmelde General-

kaptajnen her at jeg paa Grund af Vragets Tilstand har besluttet at abandonnere det og ønsker det stillet til Auktion snarest muligt sammen med noget bjerget Gods. Kanoner og Ankre har det været umuligt at bjerge. Auktionen kan først finde Sted 28. Februar, hvorfor jeg bliver til den er afsluttet og afrejser da med Skibmanden og 3 Mand. Med en Skonnert fra St. Thomas afgaar den følgende Dag Løjtnant Kraft, Lodsen, 1 Underofficer og 16 Mand samt noget bjerget Gods (nogle Sejl, noget Inventar til Kabys m. m., Søure og Bøger, 3 Kvartpiber Madeira og 6 Kvartpiber Skibsvin). En Erklæring fra alle Officerer og Underofficerer om Vragets Tilstand medfølger.

Til Auktion stilles: Selve Vraget med Indre, Ankre, Kæder og Proviant, Travaillen og Chefschaluppen, nogle Rundholter og et 75 Favne 10½" Ankertoug. Da Vraget var saa uroligt, at ingen Pejling derfra kunde tages, har Løjtnant Kraft med et Pejlkompas pejlet Vraget fra Fortet over San Juans Østre Part i S. 83 Ø.«.

26. Februar: Kaptajn Langemarck meddeler Løjtnant Købke (pr. Dampbaad til San Juan), at han har taget Bestemmelse om at gaa hjem med en Del af Mandskabet og overlade Købke Kommandoen over Stationen, da Generalgouvernøren har bestemt, at denne skal bestrides af *Vigilant* og med Detachement paa 1 Officer og 15 Mand paa St. Jan; han er allerede i Færd med at udruste *Vigilant* og venter kun paa Købke's og Mandskabets Ankomst. Men han maa paa ingen Maade for tidlig forlade San Juan, forinden han er fuldt overbevist om, at intet videre kan gøres. Han skal se at faa fat i nogle Dykkere, som skal gaa ned og stoppe Hullet; »undlad ikke dette, thi Folk er maliciøse og taler allerede om, at Briggen endnu staar uskadt paa Revet. Tvivler selv paa at faa den af; men kunde Hullet stoppes, vilde man jo kunne bjerge det meste af Lasten, hvad jo allerede var noget. Haaber stadig, at Kanoner og Ankre er bjerget, men overlader alt til Købke's Afgørelse. Vilde selv gerne være tilstede, men har saa meget, særlig da en fransk Fregat er ankommet, hvormed Generalgouvernør Scholten vil gaa hjem«.

1. Marts: Kaptajn Langemarck underretter Generalgouvernør Scholten om Situationen i San Juan og haaber om et Par Dage, at *Vigilant* kan overtages, samt at Løjtnant Købke saa er returneret.

5. Marts: Kaptajn Langemarck rapporterer til Admiralitetet om sit Forslag angaaende Leje af Fartøj og om Generalgouvernør Scholten's Bestemmelse om at leje *Vigilant* for 500 Piastres maanedlig, og om Situationen med Vraget. Naar Købke returnerer, vil han selv, naar alt er ordnet, overlade Stationen til Købke. Vil da lade afholde et præliminært Forhør over alt vedrørende Briggens Forlis. Venter selv at afrejse medio Marts med Skibet *Allert,* Kaptajn Hjorth. Rapporten sendes med den franske Fregat *l'Armide,* Viceadmiral Arnoux, som bringer Generalgouvernør Scholten til Frankrig.

11. Marts: Kaptajn Langemarck melder konstitueret Generalgouvernør

Oxholm, at han d. 10. Marts har ladet Løjtnant Købke overtage Kommandoen af *Vigilant*. Afrejser selv 20. Marts med *Allert*.

11. Marts: Kaptajn Langemarck rapporterer til Admiralitetet, at Løjtnant Købke er returneret. Briggens Vrag m. m. var solgt ved Auktion, men det indkomne Beløb dækkede ej ganske Udgifterne. Der er 9 syge i Land, saa han kan ikke bestemt sige, med hvormange han afrejser d. 20. Marts; antagelig med 1 Løjtnant, Forvalteren, 2 Styrmænd og ca. 30 Mand. *Vigilant* hejste Kommando 10. Marts og er gaaet til St. Jan for at forøge Stationen til 1 Officer og 15 Mand.

14. Marts: Kaptajn Langemarck anmoder Generalgouvernør Oxholm om ikke at give Lodsen John Gilbert Pas til at forlade St. Croix, før Sagen om *Allart* er afsluttet.

3. Maj: Kaptajn Langemarck rapporterer til Admiralitetet om Overleveringen af Stationen den 23. Marts og om sin Hjemrejse i *Allert* med Løjtnant Kraft, Doktoren, Forvalteren og 34 Mand. (Rejsen kostede for hver Officer 150 og for hver Mand 28 Patagons). Har til Forhøret hjembragt den vagthavende Officer, Styrmændene, den vagthavende Underofficer samt 4 Udkigge. Ingen syge hjemsendt. Rapporten afsendt tværs af Portland. I Vestindien blev saaledes tilbage Næstkommanderende, Løjtnanterne Obelitz og Tuxen samt 40 Mand.

Uddrag af Rapport og Skrivelser vedrørende Strandingen.

7. Marts: Løjtnant Kraft indberetter efter Ordre til Chefen: Kl. 8 E. M. blev der vendt ind mod Land. Modtog Vagten af Løjtnant Tuxen; inde over Landet temmelig tykt, »dog kunde vi se forude i Læ; ca. Kl. 8¾ varskoede Udkiggen forude: »En Sejler forude til Luvart«. Jeg fik straks Øje paa en mørk Genstand i den angivne Retning og antog det først for at være et rumtsejlende Skib, hvorfor en Lanterne vistes fra Briggen, men ved nærmere Betragtning saa jeg, at det var Land. Hr. Kaptajnen var imidlertid selv kommen forud, og kort Tid efter fik vi hele Kysten i Sigte fra Briggen. Der blev kaldt paa Lodsen John Gilbert, som ogsaa straks kom, hvorpaa jeg hørte Hr. Kaptajnen og ham tale om at vende Kl. 9. Jeg gik da agterefter igen. Straks efter prajede Hr. Kaptajnen til mig, at jeg skulde vende straks; dette skete, men da Sejlene var levende, stødte Briggen. Da jeg — efter at have været i Fartøjerne til ca. Kl. 3½ F. M. — kom ombord, var den største Del af Kanonerne kastet overbord«.

7. Marts: Sekondløjtnant Tuxen indberetter efter Ordre til Chefen. (Blev straffet til Dels for denne Skrivelse):

Ca. Kl. 4½ E. M. forlod *Allart* San Juan, og udenfor Havnen overtog jeg Vagten efter Premierløjtnant Købke. Kl. ca. 6 vendte jeg og tog kort efter en Pejling af Land, før Mørket faldt paa . . . Kl. 7 E. M. vendte atter tæt

under Land. Nordkysten af Portorico ligger omtrent i Øst—Vest uden store Bugter eller Fremspring, saaledes at man ved Vinden langs Land kan gøre korte *ligelange* (understreget af Tuxen) Slag over begge Bouge langs samme, men ikke Slag af *ligelang* Tid (understreget af Tuxen), hvilket foraarsages af følgende Grunde: Langs Kysten i en Afstand af — til 1 Kvartmil findes hyppige Skær, hvorimellem Strømmen, der undertiden er temmelig stærk, ustandselig kører, og det vil ved Nattetide være umuligt at beregne, hvor Skibet i stille eller løjt Vejr føres hen; endvidere er det bekendt, at Søen langs en Kyst af denne tvinges ind derimod, saa at, omendskønt Vinden var Øst, Søen dog gik for en nordligere Vind. Enhver, der gav nogen Agt paa Sejladsen, vilde saaledes have set, at vi med Styrbords Halse havde Søen i Næsen og kun gjorde ringe Fart; vi maatte altsaa ved at ligge lige lang Tid over begge Bouge bestandig nærme os Land; dette, antager jeg, var Grunden til, at vi, uagtet Vinden var Øst — Kysten gaar i Øst—Vest — og vi stod 1 Time ud fra Land, dog strandede næppe ¾ Time efter Vendingen. Jeg vendte nemlig Kl. 8 ind mod Land efter Hr. Kaptajnens Ordre og overgav Vagten til Løjtnant Kraft efter at have gjort ham bekendt med Lokaliteterne. Omtaler derefter Turen i Hækjollen med Generalgouvernøren til San Juan, og at han hørte Lodsen bede om Tilgivelse, idet han indrømmede, at han havde sovet.

Slutter saaledes: »Dog er det min Formening, at Ulykken ej var sket, dersom vi ikke havde haft bekjendt Mand ombord, paa hvem det viser sig, at man har stolet for meget«.

8. Marts: Premierløjtnant Købke (2. Kommanderende) indberetter til Chefen først om alt vedrørende Udførelsen af Varpankrene og det mislykkede Forsøg paa at udføre Sværanker, hvorved alle Kanonerne blev bragt Styrbord over og alt Skarpt ligeledes Styrbord over for at krænge Briggen over og lette Afhivningen, og derefter, at det nu fandtes rigtig at lette Briggen saa meget som muligt, hvorfor alt Skarpt og hele Batteriet kastedes overbord. Til at begynde med faldt herved Vandet i Briggen, men ved de største Kanoners Overbordhivning steg det atter.

Efter at Kaptajn Langemarck var ankommet til København, blev der ved kombineret Ret i Dagene fra den 17. til den 28. Maj i Anledning af Strandingen afholdt Krigsforhør over Officererne, Styrmændene og Udkiggene. Saavel Overstyrmand Nielsen, der havde Vagt til Kl. 8, som Styrmand Fischer, der afløste ham, erklærede, at naar de ikke havde ytret sig om Sejladsen under Krydsningen, var Grunden den, at Chefen ingen Tillid viste og ved flere Lejligheder havde foreholdt dem, at de ikke skulde blande sig i Navigationen, naar de ikke blev adspurgt. De indrømmede begge, at der ikke havde været loddet, og Overstyrmanden erkendte, at han ikke var bekendt med de Pligter, der paahvilede ham i Henhold til Søkrigsartikelbrevet.

I kombineret Ret fremlagdes senere Rapport fra Generalgouvernør Scholten,

der af Søkrigsprokurør Salicath var anmodet om Udtalelse i Sagen. Generalgouvernøren skrev herom den 25. Juni:

»Ved min Afgang fra *Allart* efter Strandingen til San Juan for at skaffe Assistance, talte jeg med Lodsen, som bad mig tage sig under Beskyttelse, da han antog sig for fortabt og i dette Øjeblik tilskrev sig Skylden for den skete Ulykke. Paa mit Spørgsmaal om, hvor *Allart* var strandet, svarede han: »Udfor Samito«, som imidlertid ligger ca. 6 Mil Øst for San Juan, hvilket viser, at enten maa Lodsen have været forvirret eller have haft en højst ufuldkommen Ide om Skibets virkelige Plads.

Da Briggen ikke stod til at redde, aftalte jeg med Generalkaptajnen at lade Dampskibet *Dee* føre dens Mandskab tilbage til St. Thomas og underrettede Kaptajn Langemarck, som var kommet til San Juan, om at jeg vilde udruste *Vigilant* og give Løjtnant Købke Kommandoen. Jeg paalagde ham at sørge for, at alle Officerer og Mandskab til bestemt Tid var ombord i *Dee* for at returnere til St. Thomas. Hertil svarede Chefen, at dette var umuligt, da en Del af Mandskabet var beskæftiget med Bjergning fra Vraget, og dette ikke kunde forlades. Min første Ide, overensstemmende med Generalkaptajnens Tilbud, at lade bjerge og bringe i Sikkerhed, det lidet, der fra Briggen kunde reddes, og tage hele Besætningen til St. Thomas for at spare Udgifterne ved Opholdet paa Portorico vilde jeg ikke fastholde, men gav Ordre til, at saamange af Briggens Besætning, som var ankommen til San Juan, skulde afgaa med *Dee* under Løjtnant Købke's Kommando for at udgøre Besætningen paa *Vigilant,* og heri var Kaptajn Langemarck enig med mig. Til aftalt Tid næste Dag blev jeg af Løjtnant Købke underrettet om, at Kaptajn Langemarck havde bestemt selv at afgaa med *Dee* og givet ham (Købke) Ordre til at blive tilbage. Jeg sejlede derefter med Kaptajn Langemarck og Mandskabet fra San Juan til St. Thomas.

Paa Søkrigsprokurørens Spørgsmaal om, hvad der mulig kan komme i Betragtning ved Vedkommendes Ansvar i Anledning af Forliset, er det min Overbevisning, at der, efter at Briggen var stødt, er gjort fra alles Side, hvad der var muligt at foretage, og som Bevis paa den Rolighed og Orden, med hvilken de nødvendige Anstalter blev truffen, henledes Opmærksomheden paa, at ingen af Briggens Mandskab ved denne Lejlighed tilsatte Livet«.

Endvidere fremlagdes Udskrift af et under 13. Juni i Christianssted Extra Bytingsret afholdt Forhør over Lodsen, som forklarede:

»Efter at Briggen var vendt Kl. 7 E. M., sagde jeg i Overværelse af Løjtnant Tuxen og Overstyrmanden til Chefen, at han kunde staa udefter til Kl. 12. Lidt før Kl. 8 sendte Chefen Bud efter mig, og jeg indrømmer, at jeg havde lagt mig til at sove paa Rundholterne; paa Chefens Forespørgsel om de ikke kunde gøre et Slag indefter, svarede jeg: »Jo, hvis De synes det«, og be-

mærkede, at saalænge Maanen var oppe, kunde man godt staa ind. Maanen gik ned ca. Kl. 8½ E. M.

Flere af Folkene overværede denne Samtale, men jeg kan ikke udsee eller angive nogen bestemt. Jeg lagde mig igen til at sove, og forespurgt, hvor jeg kunde gøre det, naar Briggen stod ind mod Land, svarede jeg, at jeg havde sagt til Kaptajnen, at man kunde staa ind mod Land til Maanen gik ned; men da de stødte, var det helt mørkt. Jeg kan ikke indrømme at være adspurgt Kl. 8½ af Løjtnant Kraft, om de ikke var saa nær Land, at der skulde vendes, men jeg blev først vækket nogle Minutter, før Briggen stødte. Gik derefter straks hen til Chefen, som sagde til mig: »Vi fortsætter denne Kurs til Kl. 9 og derefter udefter til Kl. 12«, men hertil svarede jeg: »Det kommer an paa, hvor hurtigt Briggen løber«; i det samme kom Etatsraad Berg løbende og sagde, at han kunde høre Brændingen. Jeg løb selv straks forefter, og da jeg saa Brændingen ganske tæt ved, raabte jeg: »Down with the helm«.«

Lodsen udtalte, at der var gjort alt for at redde Briggen, og dette vilde muligvis være lykkedes, dersom ikke Travaillen, som skulde udføre Sværankeret, var kæntret. Lodsen indrømmede, at han ikke havde Tilladelse til at sove.

Kammerjunker Rothe og Premierløjtnant Købke fremfører hertil, at de ikke har bemærket nogen Samtale mellem Chefen og Lodsen før Kl. 8.

Efter mundtlig Kgl. Ordre blev der den 17. Oktober nedsat en Generalkrigsret i Anledning af Briggens Stranding og den derefter foretagne Bjergning ved Kysten af Portorico til at paakende Kaptajn Langemarck's Forhold og til derhos at tage det Ansvar under Paakendelse, der maatte findes at paahvile saavel Sekondløjtnant Kraft, som den vagthavende Officer, og Overstyrmand Nielsen, som ogsaa Premierløjtnant Købke for hans Forhold ved Bjergningen.

Præses var Kontreadmiral A. Krieger, Assessorer, Generalauditør Kofoed, 3 Kommandører, 5 Kommandørkaptajner og 3 Kaptajner. Søkrigsprokurør Salicath procederede Sagen til Doms. Protokol førtes af Krigsassessor Skibsted. Collegiet skriver: »Kaptajn Langemarck med Hensyn til John Gilbert har paaberaabt sig, at han formentlig maatte kunne stole paa ham i alt Fald som Udkig, finder Collegiet sig foranlediget til at bemærke, at det kan antages at være i Medhold af Collegiets tidligere Sanktion af Bekendtmænds Antagelse, at John Gilbert har været antaget af Kaptajnen som Bekendtmand i Briggen«.

I Oktober ansøger Sekondløjtnant Tuxen om, at ovennævnte Generalkrigsret maa blive beordret til at undersøge hans Forhold ved Strandingen. »Skønt ikke tiltalt og ved sig uskyldig, har han hørt, at hans Sag ej staar ren i den offentlige Mening, og det er hans høieste Ønske at faa den paadømt, hellere end, at den stod som uafgjort.«

Denne Ansøgning blev bevilget Løjtnant Tuxen den 1. November.

Efter at Søkrigsprokurøren i *1ste Møde i Generalkrigsretten* den 29. Oktober havde fremlagt sit Indlæg i Sagen med Anklage mod Chefen, Næstkommanderende, Løjtnanterne Kraft og Tuxen samt Overstyrmanden, begærede de 4 førstnævnte 14 Dages Udsættelse for at kunne forfatte hver sit Forsvarsindlæg, hvorimod Overstyrmand Nielsen indlod sin Sag til Doms og bad om, at det maatte blive taget i Betragtning, at han ved Strandingen havde mistet en Del af sine Ejendele og var blevet holdt tilbage i København siden 9. Maj, hvorfor han maatte afslaa to Engagementer; de ham bevilgede 3 Rbd. ugentlig havde været aldeles utilstrækkelige til hans Husholdning.

Forsvarsskrifterne blev indleveret den 12. November i *Generalkrigsrettens 2det Møde,* og Sagen optoges til Doms.

I Generalkrigsrettens 3die Møde den 19. November blev Retten, Præses og Assessorer tagne i Ed; Dokumentationen paabegyndtes og fortsattes i *4de Møde* den 21. November.

Den 22. November blev Dom i Sagen afsagt af Søkrigsprokurør Salicath mod Kaptajn Langemarck, Premierløjtnant Købke, Sekondløjtnanterne C. Tuxen og I. C. Kraft samt Overstyrmand Nielsen.

I Dommen gives først en udførlig Fremstilling af Sejladsen, Strandingen og Bjergningen. Derpaa udtales med Hensyn til *Kaptajn Langemarck, at da det ikke var Lodsfarvand,* saa havde han at opfylde alle sine Pligter som Skibschef efter Søkrigsartiklerne og særlig § 153. Den officielle Plads Kl. 6½ — en Pejling med en gisset Afstand — var utilstrækkelig til i Mørke at holde ind mod en farlig Kyst. Har trods, at han havde kalkuleret, at Briggens Fart var større ind- end udefter, haabet om muligt at faa Landet at se eller i al Fald averteret ved Brændingen at kunne vende betids nok, men har ikke brugt den Varsomhed i Adfærd, som kræves af en fornuftig og erfaren Sø- og Orlogsmand. Da han hævder at kunne stole paa den bekendte Mand, burde han have sikret sig hans Aarvaagenhed, hvilket han har undladt, hvoraf er paafulgt, at John Gilbert lagde sig til at sove en Aften, da der i diset Vejr staaes ind mod en farefuld Kyst.

Burde i Overensstemmelse med § 161 have instrueret de vagthavende Officerer med Hensyn til den bekendte Mand. Det maa bebrejdes, at han ikke efter Løjtnant Krafts Udtalelse om at se Land, straks vendte i Stedet for at raadføre sig med den bekendte Mand, hvorved den Tid gik tabt, som kunde være anvendt til at undgaa Faren. Hans Paastand om, at de efter hans Bestik Kl. 8½ skulde være mindst 5 Kvartmil af Land, samt at John Gilbert udtalte, at de kunde vedblive at staa mod Land, hvilket stemmede med hans Bestik, kan ikke modtages, da han ikke har skaffet sig paalidelig affarende Plads, og naar derfor det meldes, at Land mulig ses, er denne Fare langt større, end en eventuelt Kollision med en Sejler.

Efter alt foranført maa det antages, at Kaptajn Langemarcks altfor store

Tillid til den bekendte Mand med Tilsidesættelse af egen Navigering har bevirket Briggen *Allarts* Forlis, der saaledes maa tilskrives hans urigtige Konduite.

Med Hensyn til de efter Stødet og indtil Bjergningen opgivne trufne Foranstaltninger findes intet oplyst, som kan paadrage Ansvar.

Hvad angaar Vagt ved Vraget og Bjergning fra San Juan, er dette i Overensstemmelse med Søkrigsartiklernes § 191, men det maa bebrejdes ham, *at han og en stor Del af Besætningen, som kunde have hjulpet ved Bjergningen, har forladt Portorico,* og han har ogsaa her ladet det mangle paa Konduite. Der kan ikke tages Hensyn til hans Undskyldning om Helbredstilstand, da han ikke *for Sygdoms Skyld* har overdraget Kommandoen til Premierløjtnant Købke.

Burde have loddet. Hans Adfærd overfor Overstyrmanden og Undladelse af Journalføring om Strandingen misbilliges.

Endelig er Anken om, at hans Rapport af 17. Februar til Admiralitetet indeholdt noget, som ikke havde Hjemmel, vedføjet.

Den først omhandlede Brøde er den vigtigste. I Krigsartiklerne er ikke fastsat nogen Straf for det Tilfælde, at et Krigsskib forlises ved urigtig Konduite af Chefen. Den 979 § er da anvendelig i Forbindelse med § 153 sammenholdt med 161, 177, 191, 356, 359 og 366 samt 157, der viser, hvilke Straffe Dommeren kan vælge mellem. Til Undskyldning for Kaptajnen kan anføres de i Søkrigsprokurørens Indlæg nævnte. Paa den anden Side er Kaptajnens Brøde med Hensyn til den Stilling, hvori han befandt sig som Skibschef, den Sorgløshed han i Tillid til den bekendte Mand har udvist, den Undladelse af Navigering, som den har medført, samt de betydelige Følger, den har haft, af saadan Vigtighed, at en alvorlig Straf derfor maa anvendes, og hvad der iøvrigt er anført maa virke som skærpende Moment. I Betragtning heraf finder Generalkrigsretten, at Straffen for de af *Kaptajn Langemarck begaaede Forseelser bør være Afskedigelse af den kongelige Søtjeneste.*

For Premierløjtnant Købkes Vedkommende er han tiltalt for

1) at han ikke fra den nærmeste Kyst har styret Bjergningen af *Allart*
2) at der ikke har været Vagt ved Vraget og
3) at han Torsdag d. 17. Marts beordrede Løjtnant Kraft sammen med 10 Mand, som havde Vagt paa Kysten, til San Juan uden Afløsning.

I Dommen diskuteres de af Løjtnant Købke trufne Foranstaltninger og hans Redegørelse i Forsvarsindlæget. Han burde have ført Journalen over de udførte Arbejder, *men vil være at frifinde for Søkrigsprokurørens Tiltale.*

Med Hensyn til Anklagen mod Sekondløjtnant Tuxen, som selv har begæret sit Forhold ved Strandingen undersøgt, anføres først udførligt, at hans Grund for ikke at have bestemt eller gisset Afstanden fra el Morro ved Pejling

Kl. 6½ ikke kan attesteres, og herved fik Chefen ingen affarende Plads, og Chefens Ordre om Pejling er ikke fuldstændig udført.

Efter en indgaaende Drøftelse hvorunder særlig henses til Chefens Bestik udtales: »i Betragtning af disse Grunde kan Løjtnant Tuxen *ikke* siges med Hensyn til Pejlingens begaaede Fejl *at have medvirket til Forliset.*

Overleveringen til Sekondløjtnant Kraft har ikke været tilstrækkelig bestemt og fuldstændig, og han har ikke oplyst denne om, at en særdeles Opmærksomhed var nødvendig.

Hans Straf herfor sammenholdt med hans skriftlige Beretning til Chefen af 7. Marts, vil være *1 Maaneds Arrest i Nyholms Hovedvagt.*

Med Hensyn til Sigtelsen mod Sekondløjtnant Kraft som vagthavende Officer (Chefen var dog paa Dækket) bør tages i Betragtning, at han ikke meldte Chefen, at han saa Land noget efter Kl. 8; den begaaede Forsømmelse har haft til Følge, at man ej i Tide er blevet opmærksom paa Landets Nærhed, hvorved ellers en Vending til Skibets Frelse kunde være foranlediget.

Efter disse Omstændigheder bestemmes Straffen til 2 Maaneders Arrest i Nyholms Hovedvagt.

Overstyrmand J. Nielsen havde Frivagt da Strandingen skete og har saaledes ikke umiddelbart medvirket til Briggens Forlis. Da hans Stilling er uklar, kan han ikke gøres ansvarlig efter Søkrigsartiklernes § 356. Hans Undskyldning for ikke at kende sin Pligt efter Søkrigsartiklerne kan ikke modtages.

Det mislige, der i hans Forhold, skønnes at kunne være afsonet med det Tab han har lidt og ved hans Deltagelse i Sagens Omkostninger.

Thi kendes for Ret:

Premierløjtnant Købke og Overstyrmand Nielsen *frifindes.*

Sekondtløjtnant Tuxen og Kraft straffes med henholdsvis 1 og 2 Maaneders Arrest i Nyholms Hovedvagt.

Kaptajn Langemarck bør være afskediget af den Kgl. Søtjeneste.

Omkostningerne (180 Rdl. halvt til Søkrigsprokurøren og halvt til den konstituerede Overauditør) betales ½ af Kaptajn Langemarck og $^1/_8$ af hver af de andre Tiltalte.

1. December: Med Hensyn til den bekendte Mand John Gilbert anfører Admiralitetet i sin Indstilling til Kongen af 1. December om ovenstaaende Doms Stadfæstelse, at med Hensyn til det Forhold, at han har lagt sig til at sove Strandingsaftenen, maa det anses for tvivlsomt om han, hvis sat under Tiltale, vilde blive tilfunden Straf, og Kollegiet har derfor ikke foretaget noget i saa Henseende.

Den 2. December stadfæstedes Dommene ifølge Kgl. Resolution og Kaptajn Langemarck fik den 21. April 1844 nyt Afskedspatent i Naade med Pension.

Bestikket afsat fra den Plads, man antog at være paa, da Pejlingen toges er i nedenstaaende Kort mærket ved Punkterne Kl. 6½, 7, 8 og 8¾. Sætter man nu samme Kurser og Distancer i omvendt Orden fra det Sted, Briggen strandede paa Kl. 8¾, da skulde den Kl. 6½ følgende den stiplede Linie (Prikker) have været i A, men dette kan ikke være rimeligt:

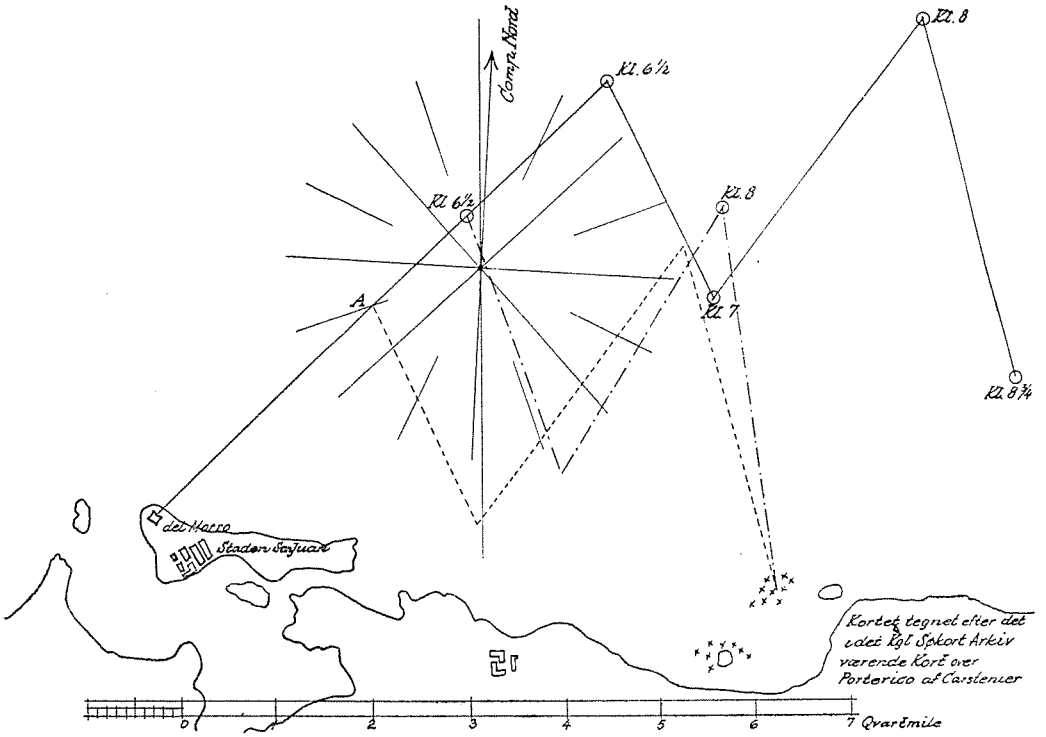

1) fordi man ikke kan antage, at Distancen fra el Morro kan være gisset at være mere end dobbelt saa stor som den virkelig var og
2) fordi man ikke Kl. 7 kan have været Landet paa mindre end ¼ Mil nær og gisset sig til 1 Mil derfra, som Chefen mener.

Sandheden ligger herimellem, og den faar en Art Sandsynlighed, naar man tager i Betragtning, at Dønningen kan have bevirket en forøget Afdrift af ½ Streg og en forøget Fart af $^4/_{10}$ i Timen, naar den var med, men derimod $^4/_{10}$ i Timen formindsket Fart, naar den var imod, samt forudsætter, hvad ufejlbarligt maa have været Tilfældet, at Distancen fra el Morro, da Pejlingen toges, maa være gisset for stor en halv Mil omtrent.

Kom der altsaa i Stedet for det nedskrevne Udtog af Journalen til at staa:

	Kl. 6½	pejlede el Morro	i S 43 W	4½ Quartmile	
til	» 7	beholden	Cours S S O,	Distancen 2,7	
»	» 8	»	»	N N O ½ O,	Distancen 3,2
»	» 8¾	»	»	S t O,	Distancen 4,1,

saa træffer dette Revet paa det Sted, hvor Briggen strandede og dette Bestik er i ovennævnte Kort vist med en stiplet Linie (Prik mellem Streger —·—·—) fra Kl. 6½ til 7, 8 og Briggens Plads, havende det lille Skær agten for tværs om B. B. i en Afstand af 4 Kabellængder.

Den 23. Maj 1842.

sign./J. Paludan.

Fremlagt i Kombineret Ret 24. Maj 1842.

sign./Eskildsen.

Bestikket efter Journalen.

Kl. 6 vendte indover
» 6½ pejlede el Morro i S 43 W
Distancen ikke angivet, men efter Chefens Udsagn 6½ Qml.
» 7 vendte fra Landet
» 8 vendte indover
» 8¾ stødte og blev staaende fast.

Fra »	5	til Kl. 6	N N O	beholden	4,5 Qml.
»	7	S S O ½ O		»	5,0 »
»	8	N O t N		»	3,6 »
»	8½	S t O ½ O		»	2,5 »

Skonnerten *Vigilant* (Premierløjtn. Købke).

Efter Briggen *Allart's* Forlis d. 14. Februar 1842 udrustedes Skonnerten *Vigilant* som tidligere nævnt med en Besætning paa 43 Mand fra Briggen. Skonnerten var armeret med 1 lang 4 ℔-dig Kanon og 2 Stk. 4 ℔-dige Haubitzer. Af de 43 Mand skulde 16 deltage i Patrouillen paa St. Jan, Chef Premierløjtnant Købke.

21. Februar tilbød Kaptajnløjtnant P. A. Dahl Generalgouvernør Scholten i Følge dennes Anmodning Skonnerten for en maanedlig Leje af 500 Piastres. (Blandt Inventariet nævnes bl. a. et Kobberkrudtkammer).

24. Februar faar Kaptajn Langemarck Ordre til at lade foretage de fornødne Forandringer i *Vigilant's* Indretning som Orlogsfartøj billigst muligt. Besætningen paa 43 Mand kom til at bestaa af 2 Officerer og 25 Mand til Skonnerten foruden 1 Officer og 15 Mand til Patrouilletjenesten paa St. Jan i den nyindrettede Hospitalsbygning i Listerbay. Stationen overtages d. 23. Marts.

10. Marts hejste *Vigilant* Kommando i St. Thomas Havn. 11. Marts St. Jan.

Patrouilletjenesten ordnedes saaledes, at der udsendtes 2 Patrouillefartøjer hver Nat, og det blev paalagt nøje at overholde Territorial-Højheden.

3. Juni ankom Briggen *St. Croix.*

12. Juni melder Chefen for *Vigilant* til konstitueret Generalgouvernør Oxholm, at han har modtaget Ordre af 12. April til paa billigste Maade straks med de danske Skibe at hjemsende det under Strandingen vagthavende Mandskab, hvorfor han slutter Akkord med Skonnerten *St. André* om Hjemrejse med hele Besætningen. Skonnerten var sejlklar 10. Juli, hvorfor *Vigilant* blev holdt udrustet indtil da. Afgav efter Ordre 9 Mand til *St. Croix.*

10. Juli blev Kommandoen strøget efter enkelte Smaature mellem de 3 Øer.

Briggen *St. Croix* (Kaptajnløntn. M. P. Secher).

30. Marts bestemmer Admiralitetet, at Briggen *St. Croix* snarest skal afgaa til Vestindien i Anledning af Briggen *Allarts* Forlis. Der skal medgives Briggen en første Styrmand uden Overstyrmands Karakter og uden Ansvar for Skibets Navigation. Til Reglerne for Føringen af Justitsprotokollen bestemmes: »Der skal i denne angives om den begaaede Forseelse, den derfor anvendte Straf (Straffe uden Dom) og, naar den paa Stedet er blevet fuldbyrdet, om Grunden for den i saa Henseende tagne Anledning, da uden speciel Grund ingen Straf over 6 Slag Tamp maa exequeres førend Dagen efter Forseelsen er begaaet og nøje oplyst.« Med Hensyn til Benyttelse af Lods og Bekendtmand er anført: »Dersom Skibet kommer til Skade ved dennes Uvidenhed eller Forsømmelse, hvor almindelig Sømandskab eller Paapasselighed vilde have forebygget saadant Uheld, er det en Selvfølge, at Chefen ikke er fritaget for Ansvaret.«

11. April: Direktøren for Søkortarkivet, Kaptajn Zahrtmann, skriver udførligt om det Arbejde, som det kunde have særdeles Interesse at faa udført i Vestindien, nemlig: dels 1) trigonometriske Opmaalinger og dels 2) hydrografisk Oplodning, 3) om muligt en skarpere Bestemmelse af de engelske Jomfruøer. Vigtigere er dog en Bestemmelse af Crab Island, Culebra og Portorico. Med Hensyn til Oplodningen er denne ogsaa vigtig paa sidst ovennævnte Steder, da dette Farvand egentlig er ubekendt, og man ikke engang ved, om et Skib fra Fajardo kan følge Kysten af Portorico sydefter. Sydsiden af St. Croix trænger ogsaa svært meget til nøje Undersøgelse og Bestemmelse, idet dens Grunde og Rev endnu er os meget lidt bekendt og maa strække sig meget længere ud, end hidtil er blevet antaget. Kaptajn Kiær har lovet at meddele Oplysning om de Banker og Rev, der ej findes mærket i Kortet, men som dog er Fiskere og Sømænd bekendt.

13. April hejstes Kommando. Hans Majestæt Kongen kom ombord forinden Afrejsen for at bese Skibet. 14. April fra København. 22. April passerer Dover. 7.—11. Maj Funchal. 3. Juni Ankomst til St. Croix.

6. Juni: Da Generalgouvernøren fremdeles anser Vagtholdet paa St. Jan — 1 Officer, 2 Underofficerer og 15 Mand — for nødvendigt, maa Chefen ved Resten af *Allarts* Besætnings Afrejse beholde 8—9 Mand af denne.

8. Juni: Der er indløbet Efterretning om en paa St. Domingo udbrudt Revolution. Flere Købmænd paa St. Thomas har anmodet Generalgouvernøren om at sende Briggen dertil, men han afventer foreløbig nærmere Efterretninger.

4. Juli: Vagtholdet paa St. Jan indskrænkes noget. Oplodning paa St. Jan.

6. Juli: Rapporterer til Admiralitetet: I Juni Smaature mellem Øerne. Forhør afholdt over John Gilbert, overværedes af Chefen.

12. Juli fra St. Thomas. 13.—16. Juli San Juan, Portorico. 19. Juli St. Jan.

20. August: Rapporterer til Admiralitetet at have reddet Kaptajnen og 2 Mand af Besætningen paa det franske Skib *Adolphe* af le Havre, som Natten mellem d. 29. og 30. Juli forliste totalt paa Aves Øen (ca. 30 Mil S. S. O. for St. Croix). Efterretningen om Forliset kom til St. Croix d. 11. August med 4 Mand af Besætningen, som 8. August havde forladt Aves Øen i en lille aaben Baad. Fik Ordre af Generalgouvernør Oxholm til at afhente Kaptajnen Brodeau og 2 Mand, som endnu var tilbage paa Øen. Paa Grund af Vejrforholdene naaede Briggen først Aves d. 15. August. Fik samme Dags Middag 3 Mand ombord fra Øen. Kaptajnen og den ene Mand var, da de i 17 Dage næsten ikke havde haft andet at drikke end Saltvand blandet med Eddike og lidt Sukker, i en meget afkræftet Tilstand, men befandt sig dog ret vel, da de forlod Briggen d. 17. August, hvorimod den tredie Mand, trods omhyggelig Pleje, døde d. 16. August lige efter Ankringen i St. Thomas. Med to franske Skibe afgik Kaptajn Brodeau og de reddede Folk d. 18. August til Dunkerque. *Adolphes* Besætning udgjorde ved Forliset 12 Mand. Af disse var Styrmanden med 4 Mand d. 3. August afsejlet fra Aves i en veludrustet Baad for at søge Hjælp fra Nevis, men da man intet har hørt om dem siden, maa Fartøjet antages forlist. Det oplyses, at Øen er forskellig afsat i forskellige Kort, hvorfor der er taget nogle Observationer for at bestemme dens Plads; disse viser at stemme med Kortenes sidst opgivne Plads. Hele Øen er kun ca. 400 Alen lang og 260 Alen bred og mellem 10—12 Fod høj.

31. August fra St. Croix. 6.—8. September Cumana. 11.—16. September Porto Cabello. 22. September St. Thomas. Indberetter 22. September til Admiralitetet: »Har fortræffelig Sundhedstilstand ombord, hvilket jeg tilskriver at have været meget til Søs; jeg er i denne Henseende saa heldig, at den fungerende Generalgouvernør har den Anskuelse, at naar Briggens Nærværelse ej er absolut nødvendig ved Øerne, anser han det mest til Gavn for den kongelige Tjeneste, at Briggen sendes omkring til fremmede Steder for at vise Flaget, hvorved Officerer og Folk erholde Øvelse og holdes ved

Sundhed, frem for at anvende den til Paketfart mellem de danske Øer, hvilket er en sørgelig Beskæftigelse for en dansk Orlogsmand.«

28. September: Generalgouvernør Oxholm meddeler at have faaet en Klage fra Gouvernøren over de engelske Leeward Øer fra 3 paa Tortola bosatte Fiskere over at være »fyrede paa« af Besætningen paa Patrouillebaaden ved St. Jan, da de den 23. Juli om Natten var i Gang med at krydse op fra St. Thomas. Skønt den engelske Gouvernør har afvist denne Klage, da de paagældende nægtede at lægge bi, da de blev prajede af vedkommende Officer, meddeler han dog Chefen den med tjenstlig Anmodning om at paalægge hans Officerer den største Varsomhed med Hensyn til britiske Fartøjer og ikke at interferere med disse, med mindre Vished eller grundet Mistanke om Bortførelse eller andre særdeles Omstændigheder maatte gøre det uundgaaeligt nødvendigt.

1. Oktober: Chefen svarer Generalgouvernør Oxholm, at denne ovennævnte Ordre skal blive meddelt den vagthavende Officer i Linsterbay og tilføjer, at naar britiske Fartøjer om Natten indløber i St. Jans Bay, da er det uundgaaeligt, naar iøvrigt Generalgouvernørens Ordre for Tjenesten i Linsterbay skal opfyldes, at de maa blive overhalede af Patrouillefartøjerne, naar disse er i Nærheden og gøre deres Pligt. I Anledning af Tortola Fiskernes Klage oplyser han, »at hvad der passerede Natten d. 23. Juli først skete efter at allerede flere Gange ved Nattetid Baade under Krydsning holdt ind i Linsterbay forgæves ved Prajning var bleven affordrede af vore Patrouillefartøjer til at legitimere dem, og da disse Baade almindeligt sejle langt bedre end vore Patrouillefartøjer, havde man forgæves søgt at stoppe dem. For at sætte en Grænse for deres Uforskammetheder fandt Løjtnanten sig derfor opfordret til ved Geværskud i saadanne Baades Takkelage mulig at stryge deres Sejl, hvorved det kunde blive muligt at indhente dem; dette lykkedes netop med det ommeldte Fartøj og vil, haaber jeg, hjælpe i nogen Tid.«

13. Oktober: Rapporterer til Admiralitetet, at skønt alt er roligt paa St. Jan, frygtede man for at lade Vagtholdet ophøre, da det antages at have en stor moralsk Indflydelse paa Negrene.

I Oktober hyppige Krydsture mellem Øerne og til Luvartsøerne. Vejrforholdet har meget forhindret Opmaalingsarbejderne. Ankom 28. Oktober til St. Jan for at afløse Vagtholdet og fandt den største Del af dette upasseligt; 1 Underofficer havde Blodforgiftning, 1 Mand døde senere og 1 indlagt paa Hospitalet.

23. November rapporterer Chefen til Generalgouvernør Oxholm om Sygdommen og Dødsfaldet blandt Vagtholdet paa St. Jan, bl. a. skriver han: »Det ser ud, som om det sorte Køds Bevogtning gaar ud over det Hvide«. Krydstogter mellem Øerne i November.

12. December: Faar Ordre til straks at afsejle til La Guayra for efter

Opfordring fra Generalkonsulen i Caraças at være nærværende d. 17. December ved Landsætningen af General Bolivars Lig, som er blevet afhentet i St. Martha med en venezuelansk Skonnert ledsaget af fremmede Orlogsfartøjer.

12. December fra St. Croix. 15.—20. December La Guayra. 23. December St. Croix.

30. December rapporteres til Generalgouvernør Oxholm, at General Bolivars Lig er landsat 15. December om Formiddagen. Briggen ankom først samme Em. Chefen med 1 Officer afrejste 16. December til Caraças, aflagde Besøg hos Præsidenten General Paez og overværede 17. December en meget langvarig Højtidelighed i Kathedralkirken, hvor Liget blev bisat. 18. December gav Præsidenten en Dinér, hvor han takkede i Republikkens Navn for deres Nærværelse. Modtog mange Indbydelser, men afrejste efter Generalgouvernørens Ønske allerede d. 20. December.

I Indberetningen om Ligbegængelsen hedder det: »Ligvognen, der blev trukket af Officerer, fulgtes af en stor Procession og kørte til Kathedralen; denne, Gaderne og Husene, der passeredes, var festlig decoreret og udzirede med Flag og Tapeter. Trophæer fra General Bolivars Sejre var anbragt paa Kisten, og en Æresport oprejst. Det hele var en Efterligning af Napoleons Ligs Bisættelse i Paris, hvorfra man havde ladet Apparater komme og 2 Tapetserere til at sætte dem op.«

1843.

Briggen *St. Croix.*

5. Januar indberetter Chefen til Admiralitetet, at der i den amerikanske Orlogsbrig *Summers,* Kaptajn Mackenzie, paa en 3—4 Maaneders Krydstur til Afrika var udbrudt Mytteri. En Kadet Spencer var i Spidsen derfor og havde faaet 70 af Besætningens 100 Mand paa sin Side. Chefen blev dog Herre over Oprøret og lod straks Kadetten og 2 Mand hænge. Generalgouvernør Oxholm udbeder sig Chefens Udtalelse med Hensyn til Forslag fra Gouvernøren paa St. Thomas og St. Jan's Forslag og om en Udvidelse af Vagtholdet paa St. Jan med 3 Mand fra *St. Croix* for at kunne besætte Observationsposten paa Whistling's Key.

9. Januar: Chefen svarer Generalgouvernør Oxholm »at etablere Vagtposter paa alle de fremspringende Punkter paa St. Jan's Nord- og Østside vilde, hvis St. Jan's Negerbefolkning truede med massevis at forlade Øen, vist være en nødvendig og rigtig Foranstaltning. Men da en saadan Disposition hos Negrene aldeles ikke findes, og da Bortrømning i lang Tid har været indskrænket til enkelte Individer, hvilket selv med en Militsstyrke ikke kan forhindres, da en energisk Neger let kan undgaa Posterne og ved sammensurrede Træstammer naa de engelske Øer, saa kan han ikke indse Nød-

vendigheden af at oprette en Observationspost paa Whistling's Key mere end paa de andre nævnte Pynter; skulde imidlertid det vise Borgerraad paa St. Jan allerede have ladet opføre en Bygning der, da vil den af og til kunne benyttes uden at nødvendiggøre Forøgelse af Vagtholdet. Føler det som sin Pligt at protestere mod en saadan paa Grund af den megen Sygdom, som denne Tjeneste har bragt Briggens Besætning, 1 Mand er død og flere saa svage, at de ikke kan gøre Tjeneste i Land. Det vise Borgerraad paa St. Jan er ikke uvidende herom, hvorfor Andragendet er i høj Grad paafaldende, men jeg er overbevist om, at Deres Højvelbaarenhed vil i Deres ophøjede Stilling selv værdige simple Matroser den Protection, at de ikke udsættes uden Nødvendighed for Sygdomme kun til Beroligelse af enkelte Personers imaginære Frygt for materielle Tab.«

11. Januar: Generalgouvernør Oxholm sender en Skrivelse af 24. Oktober f. A. fra den franske Marineminister Admiral Duparré med Tak til Kaptajn Secher for Assistancen ved *Adolphe*s Forlis. Han fik 9. Juni Tilladelse til at modtage Æreslegionens Ridderkors.

15. Januar: Chefen skriver til Hospitalslægen i St. Thomas, Regimentskirurg Døllners, idet han beklager sig over de store Hospitalsudgifter og foreslaar Moderation i Lægehonoraret, naar flere syge er indlagt, da der hidtil er betalt lige meget for hver syg.

28. Januar: Regimentskirurg Døllners afslaar dette og mener, at Chefen er inkompetent til at fremsende Forslag, da han har kontraheret med Admiralitetskollegiet ved Skrivelse af 26. September 1831 og den Kgl. Regering af 12. December 1831 og 5. Juni 1838. Af personlig Agtelse for Chefen anfører han en Del Grunde for sit Afslag. Vil renoncere paa Lægetilsynet under forandrede Betingelser.

21. Marts: Chefen svarer, at han ikke kender noget til Overenskomsten med Admiralitetet og den vestindiske Regering, og det er derfor ikke alene hans Ret, men ogsaa hans Pligt at søge at formindske denne Udgift. Takker for de tilstillede Oplysninger og imødegaar dem skarpt og mener, Døllners har været noget irriteret, fordi han rørte ved hans Interesser; havde selv Grund til at være irriteret over tidligere Uoverensstemmelser, »men det er saa langt fra at være Tilfældet, at jeg endog, naar mine Begreber om Embedspligt nu og da bringer mig i ubehagelig Kollision med andres Fordele, er aldeles ligegyldig ved, om man endog maatte falde paa at tillægge mig de værste Motiver.«

26. Marts: Døllners svarer, at han har erklæret, at ville renoncere paa Lægetilsynet med Marinens syge under forandrede Betingelser og saaledes ser mere paa Æren end Fordelene; han havde ikke ventet den fremsatte Beskyldning om at være irritabel, naar der rørtes ved hans Interesser. Beklager meget, hvis Udtryksmaade har saaret Chefen, da det ikke i mindste Henseende har

været hans Hensigt. (Der foreligger intet om, hvorvidt Døllners ophørte med Lægetilsynet).

28. Januar skriver Chefen til Generalgouvernør Oxholm, at han først nu har faaet at vide, at Diætpengene for den i Linsterbay stationerede Søofficer efter *Allarts* Afgang er nedsat fra 2 til 1 Piaster daglig, hvorfor ved han ikke, »men umulig kan jeg antage det Rygte for sandt, som siger den blev begrundet i den Forudsætning, at Officeren tildels skulde leve paa Gæstfrihed hos Planterne paa St. Jan; thi skulde dette være Tilfældet, da maa jeg højlig beklage, at der nogensinde har været en Søofficer betroet Kommandoen her i Vestindien, der har saa slet værnet om sin Stands Agtelse, at han kunde give sit Samtykke til, at en ham underordnet Officer blev udsat for paa en Maade at skulle leve af Almisse.« Officererne har ikke beklaget sig, men Chefen motiverer nærmere, at 1 Piaster er utilstrækkelig. En vestindisk Løjtnant skal under lige Forhold have 3 Piastres daglig. Indstiller, at den ansøgte Forhøjelse faar tilbagevirkende Kraft.

3. Februar: Generalgouvernør Oxholm afslaar Andragendet.

I Januar enkelte Krydsture mellem Øerne.

7. Februar har krydset og foretaget noget Opmaalingsarbejde.

18. Februar fra St. Jan. 25.—26. Februar Basseterre, Guadeloupe. 27. Februar—1. Marts Pointe à Phide, St. Johns. 4.—5. Marts St. Kitts. 7. Marts St. Croix.

7. Marts rapporteres til Admiralitetet, at d. 7. Februar føltes paa de danske Øer en temmelig stærk Jordrystelse, som varede 2 à 3 Secunder, men den foraarsagede kun ubetydelig Skade. Da flere af Luvartsøerne skulde have lidt meget ved Jordskælvet, blev han d. 18. Februar beordret til at afsejle til Guadeloupe, Antiqua og St. Kitts. Da Gouvernøren Kontreadmiral Gourbeyre ikke var i Basseterre, men i Pointe à Phide, afsejlede Briggen dertil; »af denne forhen smukke og velbebyggede By er kun nogle faa Træhuse bleven staaende, alle Stenbygninger er faldne, 2 à 3000 dræbte og 1800 saarede. Ogsaa paa Landet er der sket Skader. Basseterre og den vestlige Side af Øen har lidt ubetydeligt. Antiqua havde ogsaa lidt meget. 8 døde. Byen St. Johns har betydelig Skade. Dens Stenhuse, Kirker og Fængsler af Sten er mere eller mindre ødelagte. Mindre Skade paa St. Kitts.«

10. Marts skriver Chefen til Direktøren for Søkortarkivet, Kaptajn Zahrtmann, »at han har maalt en Basis ved Frederikssted og Christianssted og ved Hjælp heraf er en tilstrækkelig Mængde Punkter paa St. Croix's Sydside trigonometrisk bestemt, saaledes at Oplodningen Syd for Øen nu let kan udføres, naar dertil gives Tid og passende Vejr. Har foretaget lidt Oplodning, dog mest til Øvelse for de unge Officerer. Har paa Grund af Patrouilletjenesten paa St. Jan ikke kunnet overkomme mere Opmaaling. Foreslaar Opmaaling af Farvandet mellem Crab Island og Portorico med en lejet

Slup. Beklager sig over de slette Hjælpemidler til Navigation ved vore Øer. Der haves nu et engelsk Kort, som ej alene er fuldt af Fejl, men tillige i saa lille Bestik, at man ej deri kan afsætte en Pejling. Dette undskylder, at en Chef beholder en bekendt Mand ombord til stor Skade for de yngre Officerers Uddannelse. Haaber, at Direktøren vil udstrække sin Interesse til Vestindien og skaffe bedre Kort.«

2. April rapporterer Chefen til Generalgouvernør Oxholm, at han ved sin Ankomst D. D. til St. Thomas har erfaret, at Chefen for den nordamerikanske Korvet *Mariane* har klaget over, at han (Secher) paa Vestenden d. 15. Januar d. A. har beordret den amerikanske Bark *Rosalie* at nedhale sin Vimpel i Henhold til Søkrigsartiklernes § 818, som siger: »Møder han nogen fremmed Nations uarmeret Fartøj med Vimpel paa vores egne Kyster, Rheder og Havne, da forbyder han det og tvinger Skipperen til samme at nedtage«. »Nedhaling af Vimplen foregik med Iagttagelse af den muligste Høflighed, idet jeg sendte en Officer ombord for at lade den nedhale i Henhold til ovenstaaende danske Lov, hvorpaa den og straks blev nedhalet.«

6. April: Klart Skib. Manøvrerede rundt om en udlagt Tønde og skød 12 skarpe Skud efter den med 2 Kanoner.

21. April: Den amerikanske Chef for *Mariane* Captain Armstrong skriver til Chefen og forespørger med hvilken Beføjelse eller efter hvis Ordre han har beordret en amerikansk Vimpel nedhalet. Hertil svarer Chefen, at der er nedhalet i Henhold til Søkrigsartiklernes § 818, hvorpaa den amerikanske Chef beder om Ordlyden af denne, som blev ham sendt.

21. April: Generalgouvernør Oxholm skriver: »Da der er tilstillet mig en Klage officielt over, at en amerikansk Vimpel skulde være nedhalet ifølge Herr Kaptajnens Ordre, og derefter en Erklæring om, at saadant herefter ej vil blive indrømmet samt Begæring om, at Ordre maatte blive udstedt til de danske Officerer for at forhindre saadant i Fremtiden, maa jeg hermed tjenstlig anmode Herr Kaptajnen om at extendere det Kgl. Reskript af 1. September 1816, hvorved det tillades alle Nationers Handelsskibe at føre Vimpel i St. Thomas Havn og ved de danske Øer og i de danske Farvande.«

22. April: Chefen anerkender Modtagelse af ovennævnte Ordre og indberetter 25. April Indholdet af denne til Admiralitetet med Formodning om, at nævnte Kgl. Reskript er ligelydende med det Gourvernementet ham meddelte.

I April Smaature mellem Øerne.

8. Maj modtager Chefen Ordre om Hjemrejse, naar *Mercurius* er ankommet. Indberetter 23. Maj til Admiralitetet at have foretaget Opmaalingsarbejder og at have fuldendt Triangulationer paa St. Croix's Sydside for at bestemme Grundenes Udstrækning, hvor der ogsaa er oploddet, samt ved Christianssted.

31. Maj: Skriver til Gouvernør Rohde og sender en udførlig Liste over Mangler ved Stationshuset i Linsterbay med Anmodning om Reparation af samme inden Afløsningen, »hvis man ej vil udsætte sig for, at min Afløser aldeles borttager Kommandoen fra Øen«.

12. Juni: Generalgouvernør Oxholm svarer paa Chefens Skrivelse til Gouvernør Rohde af 31. Maj f. A. om Udgifterne ved Forplejning af Søetatens Syge paa St. Thomas: »Da denne Forplejning gives med approberet Kontrakt, ens for Land- og Søetaten og da Kontrahenten ej vil give sit Samtykke til at gøre nogen Forandring og ej vil modtage de Syge paa andre Vilkaar, samt da der skal gives stipuleret Opsigelse af Kontrakten, og mange andre Hensyn og Omstændigheder er nøje forbundne og maa forenes samtidig i dette Anliggende, har ingen Forandring kunnet lade sig iværksætte, men vil Herr Kaptajnens Andragende holdes i Erindring og den Kgl. Interesse paa bedste Maade varetages ved en hensigtsmæssig Forandring, saasnart det lader sig gøre.«

I Juni Smaature og Opmaaling mellem Øerne.

4. Juli: Klart Skib. Skød med Espingoler fra store Mærs og Soldaterne med Gevær fra Ruffet efter en Tønde.

6. Juli rapporteres til Admiralitetet, at *Mercurius* er ankommet. Chefen modtager fra Admiralitetet en af 2. Maj saalydende Ordre: »I Henhold til Hs. Majestæts allerhøjeste Befaling skal Chefen efter at være afløst paa Hjemrejsen søge Gibraltar, sætte sig i Forbindelse med Generalkonsulen i Tanger og eventuelt forblive der i Farvandet for at beskytte den danske Handel eller straks returnere til København. Forinden Afrejsen fra Vestindien kompleteres Forrad af Krudt og Kugler. Strengt hemmeligholde denne Ordre inden Afrejsen fra Vestindien. Venter at kunne afrejse om 5 à 6 Dage.

11. Juli: Forlader St. Croix (faar 2 Skildpadder til Kongen ombord) og ankom til Gibraltar den 20. August.

22. August skriver fra Gibraltar til Generalkonsul Carstensen i Tanger om Oplysninger vedrørende Forholdene. 22. August: Konsul Marcussen svarer i Generalkonsulens Fraværelse, »at der ikke er nogen Nødvendighed i Øjeblikket for et forlænget Ophold af Briggen, men at det dog vilde være nyttigt for Hs. Majestæts Tjeneste, at Briggen anløb Tanger og viste Flaget.«

24. August rapporteres til Admiralitetet om denne Skrivelses Indhold, men da Vinden er østlig og Briggens Nærværelse i Tanger ikke er absolut nødvendig, vil han gaa direkte hjem. Briggen ankom til København den 3. Oktober og strøg Kommando den 9. Oktober.

9. Oktober: Indsender til Admiralitetet en lille Afhandling om Landtoninger til Besejling af Havne og Rheder paa de vestindiske Øer. Hensigten med denne var at komme bort fra Benyttelsen af bekendt Mand.

Briggen *Mercurius* (Kaptajnløjtn. J. Christmas).

14. Marts: Ifølge Kgl. Resolution skal Kaptajnljt. Christmas være Chef for *Mercurius* til Vestindien d. A. efter Admiralitetets Indstilling, skønt Kontreadmiral Schønheyder foreslog Kaptajn Polder til denne Post, »idet jeg ikke kan være aldeles enig i, at Kaptajnløjtnant Christmas udenfor den Tur, der i Almindelighed følges med Udkommandoerne, underdanigst foreslaaes til Chef for den Brig, der skal sendes til Vestindien, efter at han i de ca. 20 Aar han har været permitteret, næsten bestandig har været i Fart til de vestindiske Øer med private Skibe, og at han, kun een Gang siden han blev Officer, har faret med et kgl. Skib, hvilket ogsaa var til Vestindien«.

20. April: Skrivelse fra Overhofmarskallatet om, at Briggen skal overføre 600 tomme Kongen tilhørende Flasker til Gouvernementet paa St. Croix.

27. April: Sejlordre, skal hejse Kommando 1. Maj og samme Dag underlægge sig Chefen for Korvetten *Flora,* Kaptajn Paludan, indtil han af denne detacheres; derefter i Følge Instruksen afgaa til Vestindien. I Chefens Sejlordre skal af nyt nævnes: »at anbefale Chefen at være opmærksom paa, at Underofficererne ikke med utilbørlig Medfart svækker Mandskabets Lyst til den kgl. Tjeneste«. Og i Instruksen er følgende ny § 4 indsat: »Det paalægges Dig nøje at paase, at ingen af det under Din Kommando værende Mandskab paa nogen Maade krænker andre Nationers Territorialhøjhed paa Øerne i de vestindiske Farvande«.

1. Maj: Hejser Kommando og underlægger sig *Flora.* 2. Maj Salut for Kongen, som passerede, i Dampskibet *Ægir.* 2.—4. Maj Sejlads i Sundet.

5. Maj — forlod København sammen med *Flora* og *Ørnen.* 15. Maj Dungenes Rhed. 1.—3. Juni Tanger Rhed. 3.—6. Juni Gibraltar. 10.—16. Juni Funchal. 7. Juli St. Croix.

16. Juni rapporteres til Admiralitetet fra Funchal, at *Flora* afsejlede 13. Juni, og at Afrejsen maatte udsættes for at afvente Afleveringen af 600 ℔ Skibsbrød. Skiltes 17. Juni fra *Ørnen.*

21. Juli fra St. Croix. 22.—25. Juli San Juan. 27. Juli St. Thomas.

29. Juli rapporteres til Admiralitetet, at i Anledning af Dronningen af Spaniens Navnedag d. 23. Juli blev Chefen og Officererne indbudt til »Lever« i Gouvernementshuset. Saluterede Kl. 12 med 21 Skud. Af *Allarts* Inventarium er bjerget de 12 Kanoner, Kættingerne og Ankrene. De 6 Kanoner er solgt sammen med Kættingerne. 2 Kanoner er ubrugelige og for de 4 resterende forlangtes en saa ublu Pris, at Chefen ikke vilde reflektere paa at købe dem.

2. August foreslaar Generalgouvernør Scholten at anskaffe et nyt Fartøj til Vagten ved Linsterbay, da det derværende er saa slet roende og sejlende, at det umuligt kan indhente en af de maadeligste Fiskerbaade.

August krydser mellem Øerne.

20. September fra St. Thomas. 5.—10. Oktober Port Spain, Trinidad. 16.—17. Oktober udfor La Guayra. 24. Oktober St. Croix.

20. Oktober rapporterer til Admiralitetet om ovennævnte Tur, at han lod Briggen krydse udfor La Guayra, medens han selv rejste til Caracas. Emancipationen af Negrene paa Trinidad har hidtil ikke haft heldige Følger for Planterne paa Grund af den høje Arbejdsløn; naar den er betalt, er intet tilbage, og alle smaa Plantere har Tab. Man vil nu forsøge at faa kinesisk Arbejdshjælp. »Tilstanden i Venezuela er som ventet, naar Folket regerer selv, højst maadelig. Autoriteterne har ikke Kraft til at opretholde Lovene, og under den nuværende Regeringsform er der ikke Udsigt til Forandring til det bedre«. Der er udbrudt Koppeepidemi paa St. Thomas, hvorfor Karantænebestemmelserne skærpes. Hele Mandskabet vaccineres, og 1 Mand dør af Kopper og 1 Mand af Feber. I November dør 1 Mand af Kopper.

20. November rapporterer til Admiralitetet, at Epidemien tiltager i St. Thomas, hvor der fra 1.—21. November døde 45, dog mest de fattige.

24. December rapporterer til Admiralitetet at have 3 syge i Land i Frederikssted, 1 i St. Thomas og 5 paa St. Jan. Alle af Feber; ombord 4 syge foruden 2 Gigtpatienter. Denne Sygelighed hidrører i Særdeleshed fra Stationen paa St. Jan. Den afløses nu hver 3. Uge, og der er givet Ordre til, at Tjenesten skal menageres saameget som forsvarligt: »alle disse Syge svækker naturligvis Styrken ombord, især naar der tages Hensyn til, at Mandskabet, udkommanderet ombord paa Hs. Majestæts Orlogsbrig *Mercurius,* Artillerimandskabet undtaget, er meget maadeligt. For en Del tror jeg Skylden ligger hos Underofficererne, nemlig Baadsmanden og Skibmanden, som, hvor skikkelige de i andre Henseender kan være, hverken har Drift, Kommando eller Øje for Tjenesten paa Dækket; og hvorledes disse to har kunnet avancere til disse Poster er mig ubegribeligt«. Kopperne vedbliver at tiltage paa St. Thomas og St. Jan. Paa St. Croix er der derimod kun 10 à 12 Tilfælde.

1844.

Briggen *St. Croix* (Kaptajnløjtn. C. E. van Dockum).

13. April: Den designerede Chef foreslaar Admiralitetet, at der i Stedet for 2 kun udkommanderes 1 Styrmand med Briggen og en ½-befaren i Stedet for 2. Styrmand. Dennes Tjeneste bestaar i det væsentligste i Indførelse i Logbogen ved Vagtens Slutning, samt Logning og Tilsyn med Styringen paa Vagten, hvilken Tjeneste Underofficererne kan paatage sig, og Officererne føre Logbogen.

18. April: Admiralitetet finder det rettest at medgive Briggen 2 Styrmænd.

27. April: Admiralitetet bestemmer, »at Soldaterne maa ikke uden Nødvendighed bruges tilvejrs eller til anden saadan Skibstjeneste, hvorfor de kunne anse sig for berettigede til Ducør, som ej heller maa loves dem«.

29. April: Ifølge Sejlordren skal en Gang om Dagen og en Gang om Natten affyres 8 Skud med hver Kanon med ½ Ladning og en med Forladning for at vænne Mandskabet til Kanonilden. Hver Kanon-Kommandør skal gøre 1 à 2 skarpe Skud under Sejl til en Tønde, og enkelte Gange paa Togtet gøres med en af Kanonerne betjent alene af Mandskabet af Artillerikorpset saamange Skud efter en Tønde, som med Omhu og godt Sigte kan skydes i 20 Minutter, dels for at prøve Mandskabets Skydefærdighed og dels for at undersøge Materiellets Paalidelighed og Funktionering.

29. April: Admiralitetet meddeler ifølge Kgl. Resolution af 28. April, at cand. phil. L. Ørsted fra Musæet for Naturvidenskaberne maa følge med til St. Croix. Regning for hans Forplejning i Officersmessen refunderes af den kgl. Generaladjutant for Søværnet. (10. Oktober tilkendegiver Admiralitetet Chefen, at der fra Briggen skal gives Ørsted Assistance ved Opmaaling af saa store Dybder som muligt i Forbindelse med Briggens Tjeneste).

1. Maj: Hejste Kommando. 2. Maj: Fra København. 6. Maj: Passerer Dover (Den paa Skagen Revs Ende udlagte Vager har været Briggen til overordentlig Nytte, idet den med N. Vind netop kunde knibe Revet forover). 17.—22. Maj Funchal. 11. Juni St. Croix.

13. Juni rapporteres til Admiralitetet om Overrejsen og Ankomsten. Afløser Detachementet paa St. Jan. 1 Mand faldet ned og dræbt ved egen Uforsigtighed ved at løbe op ad Vantet uden at bruge Hænderne. Chefen giver en udførlig Instruks for den paa Linsterbay stationerede Officer. Vagtholdet bestaar af 1 Officer, 1 Underofficer og 10 Mand. Officererne tørner om Tjenesten. Nøje overholde Territorialhøjhederne, ikke overhale eller skyde udover Løbets Midte. Bestræbe sig for at vedligeholde Mandskabets Sundhed, jævnlig øve Mandskabet i Gevær og anden Eksercits samt i Skydninger med Gevær og Pistol. Der maa bruges ugentlig 3 skarpe og 5 løse Patroner pr. Mand.

I Juni Smaature mellem Øerne.

24. Juni: Beklager sig til Generalgouvernør Scholten over de utilstrækkelige Diæter til den vagthavende Officer paa St. Jan. (1 Piaster).

3. Juli: Skriver til Admiralitetet om Diæterne for Officerer til Tjeneste paa Stationen i Linsterbay. Stationen er oprettet 1840. Generalgouvernementet bestemmer 2 Piastres daglig til den kommanderende Officer, som blev anvist Bolig i Plantagen »Linsterhouse«, hvorved han paa en Maade var Del af den derboende Familie, hvorved Officerens Udgifter i høj Grad blev forringet. 1842 blev Stationen fastere organiseret. Officererne flyttede fra »Linsterhouse« til samme Bygninger, som Mandskabet benyttede. I militær Henseende var Forandringen heldig, men Officerernes pekuniære Stilling led derved og blev endnu slettere, da Generalgouvernementet 5. April nedsatte Diæterne fra 2 til 1 Piaster. 28. Januar 1843 ansøger Kaptajn Secher om Forhøjelse.

3. Februar s. A. afslaar Generalgouvernør Scholten. 2. Februar 1844 ansøger *Mercurius'* Officerer om Forhøjelse. 16. Februar 1844 afslaar Generalgouvernør Scholten Ansøgningen. Henviser til, at i Henhold til Kgl. Resolution af 12. Oktober 1842 er det befalet, at naar Løjtnanter af de vestindiske Tropper udkommanderes fra deres Garnison, tilstaaes dem daglig 3 Piastres. Da yderligere Ansøgninger til Generalgouvernør Scholten maa antages resultatløse, anser Chefen det som sin Pligt paa Officerernes Vegne at ansøge Kollegiet, om Diæterne maa blive forhøjede til 2 Piastres. Sender Generalgouvernør Scholten Afskrift af denne Skrivelse.

11. Juli: Chefen giver Officererne i Linsterbay Ordre til under eventuelle Uroligheder blandt St. Jans Negerbefolkning at afgive Assistance, hvis saadan rekvireres.

8. Juli: Skiveskydning i Land med Gevær og Pistol.

30. Juli: Skydning med løst med Batteriet samt efter Skiverne med Espingol og Gevær.

I Juli Smaature imellem Øerne.

12. August: Rapporterer til Admiralitetet, at en Mand pludselig er død i Linsterbay. Tiltraadte Tjenesten fuldstændig rask, men døde 1 Time efter, muligvis af et apoplektisk Tilfælde fremkaldt af den herskende trykkende Hede. Har hos Gouvernementet rekvireret Kasketter som reglementeret for de vestindiske Tropper til Soldaterne ombord i Stedet for de medgivne Chacots, som er upraktiske i Troperne og tager megen Plads ombord.

23. August St. Croix. 6. September Staten Island. 8 September—5. Oktober New York. 20. Oktober St. Croix.

10. September rapporteres til Admiralitetet om Overrejsen og Ankomst til New York. Laa to Dage i Karantæne ved Staten Island, men Officerer og Mandskab havde Tilladelse til at gaa i Land og tage med Dampskibe til New York. Skruefregatten *Princeton* og Skruens Fremgang i Amerika omtales. Fregatten har nu en 210 ℔ Kanon drejende forude, men havde ogsaa oprindelig 2 saadanne; men den ene sprang under en Prøve, hvorved Præsidentens Svigerfader, 2 Ministre og flere andre dræbtes. Ligesaa livligt i Havnen som paa Themsen. New York har uden Forstæder 3 à 400.000 Indbyggere. Hver Dag ankommer Ladninger af Emigranter.

5. Oktober: Rapporterer til Admiralitetet at have mødt megen Velvilje hos de amerikanske Søofficerer, særlig har Chefen for *Princeton,* Kaptajn Stakton, været saa elskværdig at laane ham samtlige Tegninger af *Princeton,* hvoraf en Kopi sendes med Løjtnant Tuxen.

Vicegouvernør Søbøtker, som havde fuldendt Badekur ved Saratoga, har Chefen tilbudt Passage ombord i Briggen. Beklager at maatte indberette, at 1 Underofficer, 1 Tømmermand og 1 Lærling er deserteret rimeligvis fristet af

den høje Hyre, som tilbydes nemlig 12—15 Piastre for Matroser. Har ikke haft nogen syge siden Afrejsen fra København.

28. Oktober rapporteres til Admiralitetet om Overrejsen. Havde Natten 6.—7. Oktober i Golfstrømmen en meget haard Storm, lænsede for 3 rebet Store Mærssejl paa Rand og Fokkestagsejl; mistede begge Laaringsfartøjerne, Styrbords Finkenet borttaget fra Falderebet til Kranbjælken. Ikke særlig stærke Baromterfald. »En Mærkelighed ved dette Vejr var de paafølgende lysende Egenskaber, som Søerne havde antaget. I den bælgmørke Nat var Masterne og Underkant af Mærsene oplyst som ved klart Maaneskin«. Mener Tabet af Laaringsfartøjerne skyldes særlig uheldige Omstændigheder og anbefaler derfor meget deres Bibeholdelse. Har faaet en Gig tillaans af Havnefogeden i Christianssted.

9. November. Anløbet Virgin Gorda.

13. November rapporteres til Admiralitetet, at Vicegouvernør Søbøtker 1. November har overtaget Gouvernementet af St. Thomas. Har efter Generalgouvernørens Ordre anløbet Virgin Gorda og gik derfra Nord om Tortola til St. Jan.

Der er kommet Efterretning om et Uvejr, som 4.—5. Oktober har raset paa Cuba; det skal have været den haardeste Orkan, man har oplevet der. 72 større og mindre Skibe, blandt andet 2 Orlogsdampskibe er strandet i Havanas Havn. I Matongas Havn er en spansk Orlogsbrig forlist. 5. Oktober er mange Skibe forlist ved Bahamabankerne, blandt andet 1 med 127 Passagerer. 6. Oktober mærkedes denne Orkan paa Bermuda. Denne Orkan har Briggen følt Virkningen af 6.—7. Oktober. En dansk Brig, som afgik fra New York samtidig med *St. Croix,* mistede Masterne denne Nat.

30. November rapporterer Chefen til Admiralitetet, at han siden sidste Rapport hovedsageligt har opholdt sig ved St. Jan, hvor Generalgouvernør Scholten ogsaa har været til 27. November. Beklager at maatte meddele, at 3 Mand, der var blevet syge paa St. Jan alle er døde, samt at Sygeligheden paa St. Jan har grebet om sig paa foruroligende Maade. Beklager, at Omstændighederne skulde nødvendiggøre »Vedblivelsen« af et højst ufuldkomment Opsyn, som ved den stadige Omskiften i høj Grad virker uheldigt paa Skibets Organisation, som paa følelig Maade svækker Mandskabets effektive Styrke og moralske Kraft. Medfører ogsaa betydelig Udgift for den kgl. Kasse paa Grund af den megen Sygelighed. Har derfor indstillet til Generalgouvernør Scholten om at gøre en Forandring, som kunde anses for skikket til at forene Planternes Interresse og Hs. Majestæts Tjenestes Krav. Megen Regn og uroligt Vejr.

30. November skriver Chefen en længere Skrivelse til Generalgouvernør Scholten om Vagtstationen paa St. Jan, hvis Indledning indeholder ovennævnte Argumenter. Det paapeges, at Stationen selv med den største Paapasselighed

ikke kan hindre Negrenes Bortrømning over det kun 2000 Alen brede Farvand, og det er altsaa kun ved den moralske Indflydelse, at Stationen formentlig kan gavne. »Chefen anerkender tilfulde den Nytte, Stationen i saa Henseende gjorde i Begyndelsen samt Nødvendigheden af dens fordums Oprettelse. I de forløbne Aar er imidlertid ikke en eneste af de Negre, som forsøgte at undvige, blevet bragt tilbage af Stationens Fartøj, og den moralske Indflydelse har naturligvis ved hver ny Undvigelse maattet blive sænket. Dette er Stationens nuværende Stilling«. De i Chefens Skrivelse af 24. Juni d. A. paaviste Mangler ved Fartøjerne m. m., som tildels sætter Officererne ude af Stand til at udføre den dem paahvilende Tjeneste, er ikke afhjulpne. Da Vedligeholdelsen paahviler Landskassen, mener Chefen, at Kommunen herved har vist, at den ikke lægger Vægt paa Stationens Tjeneste. Anfører den store Dødelighed og Sygelighed, som maa befrygtes at tiltage og ender med at sige, at den moralske Indflydelse efter Chefens Mening bedre tilvejebringes ved en velorganiseret og kraftig Orlogsmands Tilstedeværelse end ved den nuværende Ordning.

10. December: Generalgouvernør Scholten skriver, at indtil allerhøjeste Bestemmelse træder i Stedet for det nu etablerede Vagthold fra Briggen paa St. Jan, saa skal dette *inddrages,* og Politivagt underlagt Landfogeden bestaaende af en Kommanderende og 9 Mand skal gøre Tjeneste baade til Lands og til Vands. Briggen skal indtil videre aflevere Proviant til denne Styrke. Folkene erholder Armatur og faar Tilladelse til at fiske, og Chefen skal nu og da besøge Farvandet omkring Øen for at paase, at ingen Uorden begaaes og i Særdeleshed, at de Chefen tillagte Instruktioner angaaende Overhalingen af fremmede Fiskefartøjer ej overskrides af Vagtens Patrouille.

10. December: Chefen skriver til Næstkommanderende, Premierløjtnant Paludan, at han paa Grund af Sygdom gaar i Land, og beordrer Næstkommanderende til at overtage Kommandoen indtil Chefens Helbredelse.

4. November: Admiralitetet meddeler, at i Henhold til Chefens Forslag af 3. Juli d. A. er det ved allerhøjeste Befaling af 16. Oktober allernaadigst bevilget, at Diætpengene for Officerer til Tjeneste i Linsterbay forhøjes fra 1 til 2 Piastres pr. Dag, samt at denne Forhøjelse beregnes fra Marts 1842, da de blev nedsatte til 1 Piaster. Beløbet skal udbetales af den kgl. vestindiske Regering; Skrivelsen modtaget d. 17. December.

28. December rapporterer Chefen til Admiralitetet, at han efter sin ovennævnte nye Indstilling til Generalgouvernør Scholten forhandlede mundtlig med ham for at bevirke Stationens Ophævelse. 2 Mand var døde af de fra St. Jan indlagte, og 19. December modtog han Generalgouvernørens Resolution om Stationens Ophævelse og Ordre om at afgaa til St. Jan for at tage Besætningen ombord. Maatte paa Grund af Feber indlægge sig paa Christiansted Hospital, og Premierløjtnant Paludan afgik med Briggen til St. Jan og

tog 13. December Stationens Mandskab og Gods ombord. Ved Tilbagekomsten til St. Croix maatte 5 Mand af Vagtmandskabet indlægges som syge i Land. Paaskønner i høj Grad, at Briggen nu er bleven fritaget for den Tjeneste, som har haft en saa sørgelig Indflydelse paa Mandskabet. Siden Briggens Tilbagekomst fra Amerika 24. Oktober har den haft 18 Mand paa det herværende Sygehus; af dem hidrører 16 fra St. Jan, og af disse er 6 døde, saaledes at St. Jan ialt har berøvet Briggen 6 Mand. Briggens Detachement er blevet afløst af 10 Frifolk, som staar under Politimesteren. Har forgæves forsøgt at faa forandret Bestemmelsen om, at Briggen skal udlevere Proviant til ovennævnte Styrke.

23. December kom Chefen ombord som Rekonvalescent og afgik til St. Jan, da der var Rygte om Uroligheder blandt de Ufri. Der har imidlertid ikke vist sig Spor af Uroligheder, saa Rygterne maa anses for aldeles ubegrundede. 6 Mand syge i Land.

Briggen *Mercurius.*

7. Januar: Rapporterer til Admiralitetet, at der i St. Thomas er færdigbygget en saakaldt Marine Slip (Ophalerbedding), som kan tage Skibe paa indtil 1.000 Tons.

9. Januar: Sender Briggens 4 yngste Officerer Ansøgning til Generalgouvernør Scholten om, at Diæterne for Vagtholdet ved Linsterbay maa forhøjes fra 1. Januar til det oprindelig bestemte Beløb af følgende Grunde:

1) »At man ikke har tilstrækkeligt at leve for.
2) Beordres en Officer hjemme i Extratjeneste faar han da 2 Rdl. 2 Mark, som er ¼ mere end der bydes ham her, hvor som bekendt alle Fornødenheder er i det mindste dobbelt saa dyre.
3) Naar en Officer af Garnisonen herude kommanderes i Extratjeneste, faar han daglig 2 à 3 Piastres.

Støttet paa anførte Grunde er vi overbevist om, at Deres Højvelbaarenhed vil opfylde dette billige Ønske og det saa meget mere som den Officer, der fik Diæterne nedsatte, ikke kan have nogensomhelst competent Mening desangaaende, da han aldrig har beset Stationen«.

/sign. Agerskov. Wrisberg. F. Lund. D. Braag.

Den 16. Februar svarer Generalgouvernøren, at han beklager ikke at kunne gøre nogen Forandring uden nærmere Motivering.

12. Januar: I Henhold til Generalgouvernør Scholtens mundtlige Ordre udtaler Chefen sig om, hvorvidt den fra Briggen i Linsterbay stationerede Besætning kan hindre de Ufrie i at løbe bort fra Øen og fremhæver, at dels er Mandskabet, 17 Mand, utilstrækkeligt til at besætte alle Udposter, og dels er

Fartøjerne uegnet til at indhente en kun nogenlunde velsejlende og velroende Baad, da der, naar — efter Generalgouvernørens Ordre — Grænselinien mellem de engelske og danske Øer skal respekteres, kun er 5 Minutters Sejlads i almindeligt Vejr. Uagtet dette Vagthold har været meget anstrængende for Officerer og Mandskab, er det dog blevet overholdt med den Iver, Hs. Majestæts Tjeneste fordrer, uden at være til synderlig anden Nytte end som en Slags Politi under eventuelle Uordener paa Øen, hvilket ikke hidtil har været etableret her. Et velorganiseret Politi vilde vistnok bedre være i Stand til at løse den stillede Opgave i begge Henseender. Anbefaler ogsaa Vagtholdets Ophævelse dels af Hensyn til Briggens Organisation inden Borde og dels af Hensyn til Hs. Majestæts Kasse, da de fleste Sygdomme blandt Mandskabet vist nok er en Følge af den anstrængende Tjeneste paa St. Jan.

22. Januar fra St. Thomas. 27. Januar 26° N. Br. 60° v. Lgd. 4.—5. Februar Basseterre, St. Kitts. 6. Februar St. Croix.

12. Februar: Rapporterer til Admiralitetet om sit Krydstogt til 26° N. Br. og St. Kitts og om Sundhedstilstanden. Har yderligere indlagt 1 Underofficer og 2 Mand paa Hospitalet, hvoraf den ene døde Dagen efter. De fleste af Mandskabet, som har været syge, er for svage til at gøre Tjeneste, hvorfor Styrken ombord er meget svag, kun 14 Mand paa hvert Kvarter om Natten. Kan ikke forklare Grunden til al den megen Sygelighed, som ogsaa er i Land, skønt der gøres alt for at bevare Mandskabets Sundhed. Har paa Banjerne ladet Kistebænkene gøre saa meget større, at de rummer Mandskabets Poser. I Borde og Agterkant af Kisten er anbragt en Lædike til Ølbimpler o. s. v., Hatten mellem 2 Lister.

28. Februar idømmes en af Briggens Soldater, som har stjaalet et Ur fra en Soldat paa Kasernen i Christianssted, 54 Slag Tamp for Tyveri.

I Februar enkelte Ture imellem Øerne.

11. Marts rapporteres til Admiralitetet, at 1 Officer og 4 Mand er syge i Land; sender Afskrift af sin Udtalelse til Generalgouvernør Scholten om Vagtholdet paa St. Jan og anmoder om at indstille til Kongen, at Vagtholdet ophæves, og Politi oprettes. Har ligget 3 Uger i Bassinet paa Grund af nord- og nordvestlige Vinde. Grundsøen var saa svær, at danske Skibe »huggede igennem med 11 Fod Vand under Kølen; slog Roret og en Del af Straakølen fra sig«.

15. Marts: Chefen underretter Gouvernør Søbøtker om, at han med Generalgouvernør Scholtens Tilladelse har inddraget Vagten paa Whistling Key. I Marts enkelte Smaature mellem Øerne.

13. April rapporteres til Admiralitetet: Overstyrmanden og 2 Syge i Land.

9. Maj: Skiveskydning i Land i Christianssted med Gevær og Pistol.

11. Maj: 2 Officerer og 2 Mand syge i Land af Gulsot og ondartede Saar paa Benene, her kaldet »blue blister«.

21. Maj: Rapporterer Chefen for Fortet Frederikssted, Kaptajn Castonier, til Generalgouvernør Scholten, at et mistænkeligt Fartøj har vist sig hele Dagen udfor Rheden. En amerikansk Kaptajn som for 2 Dage siden kom fra Granada angiver, at en engelsk Brig, som kom dertil, var blevet plyndret ud for denne Ø af det samme Fartøj, samt at han var vis paa, at dette Fartøj var fulgt efter ham for at røve en Pengesum, som alle paa Granada vidste, han skulde føre med sig, men at han havde undgaaet det ved at sejle 24 Timer før, det var angivet.

30. Maj: Rapporterer til Admiralitetet, at han den 25. Maj fra Generalgouvernør Scholten modtog ovenstaaende Melding og Ordre om at undersøge Sagen snarest mulig. Briggen laa i Bassinet, og det blæste en rebet Mærssejlskuling af ONO. med svær Sø mellem Revene. Chefen maatte derfor fra Koffardiskibene laane Kabeltov til at varpe ud med, da han ikke turde stole paa Briggens Pertline i det haarde Vejr. Efter 5 Timers Varpning lykkedes det at komme ud. Ved Ankomsten til Vestenden erfaredes, at Fartøjet var en Feluke og var ikke set siden forrige Dags Em.

Fra Christianssted saas ifølge Indberetning samme Dags Morgen, da Briggen varpede ud, et Fartøj styrende Nord paa. Chefen antager, at denne Feluke paa Grund af den svære Sø har søgt Læ under Vestenden for muligen at reparere en Skade og derved har givet Anledning til Mistanke.

2 Officerer og 3 syge Mand i Land.

6. Juni fra St. Croix. 7.—8. Juni San Juan, Portorico. 10. Juni St. Croix.

14. Juni: Rapporterer til Admiralitetet om sin Tur til San Juan, og at der har været Oprør af Negrene paa Dominique. 4 hvide skal være dræbt, og adskillige Bygninger brændt. Aarsagen var en Folketælling, som Negrene antog skete for at genindføre Slaveriet.

19. Juni: Afgang fra St. Thomas til Tanger. 24. Juli Ankomst til Tanger. 25. Juli paa Gibraltars Rhed, hvor Briggen underlægger sig Kommandørkaptajn Gardes Kommando.

1845.

Briggen *St. Croix.*

12. Januar rapporterer Chefen til Admiralitetet, at Briggen forblev ved St. Jan til 5. Januar, og at Negrene efter en Skrivelse fra Politimesteren ikke havde været saa rolige ved deres Jule- og Nytaarsfester i de sidste 24 Aar, han havde opholdt sig paa St. Jan, som i Aar. Har nu kun 2 syge i Land. Af 150 Mands Garnison i Christianssted ligger derimod 40 paa Hospitalet. Vedlægger den befalede Udtalelse om Soldateskens Kasketter, som han finder saa praktisk, at han foreslaar, at den næste Brigs Soldateske medgives Kasketter i Stedet for Chacots.

27. Januar rapporterer til Admiralitetet at have gjort Smaature mellem

Øerne. Vejret uroligt, nærmest koldt, megen Sygelighed i Land. 73 af Christianssteds 150 Mand i Garnisonen var samtidig syge.

13. Februar rapporterer til Admiralitetet at have modtaget et Fartøj bygget efter Bestilling i Philadelphia i Stedet for det den 6. Oktober forliste Fartøj. 2 Officerer og 2 Mand syge i Land (de 3 af Benskader).

13. Januar: Admiralitetet bifalder Chefens Indstilling af d. 30. November om at ophæve Vagtholdet paa Linsterbay.

I Februar enkelte Smaature mellem Øerne.

3.—5. Marts Crab Island.

14. Marts rapporterer til Admiralitetet at have anløbet Crab Island for Opmaaling. Har anskaffet et 19 Fods amerikansk Cedertræsfartøj i Stedet for det andet forliste d. 6. Oktober f. A.

15. Marts fra St. Thomas. 16.—17. Marts San Juan, Portorico. Generalkaptajn Grev de Mirasol var ombord; Mandskabet paa Rælingen, 17 Skud Salut.

20. Marts St. Thomas.

28. Marts rapporteres til Admiralitetet om Turen til San Juan og om det Ceremoniel han foretog, for at fremme den bedste Forstaaelse særlig mellem St. Thomas og det spanske Gouvernement paa Portorico. Har været paa St. Jan med Generalgouvernør Scholten. En Del Negre var rømt derfra til Tortola. Flere var gaaet over i en Art Pram.

11. April: Rapporterer til Admiralitetet, at han den 3. April paa Vestenden har truffet en fransk Fregat med Kontreadmiral Laplaces Flag, en fransk Korvet og en amerikansk Fregat med Commodore Stander.

Vil 14. April ledsage den franske Admiral til St. Thomas. Den amerikanske Fregat havde været 2 Aar paa Kysten af Afrika og i al den Tid ikke mistet nogen Mand af sin Besætning.

24. April rapporterer til Admiralitetet at have ladet Premierløjtnant Paludan være til den franske Admirals Raadighed ved Sejladsen fra St. Croix til St. Thomas. Briggen havde særlig klods Bidevind kunnet følge den franske Fregat, og var Korvetten overlegen.

25.—27. April Culebra. 27.—30. April Palominas. 30. April—8. Maj Fajardo, Portorico.

8.—9. Maj Crab Island. 10. Maj Settlement Island. 11. Maj St. Croix.

12. Maj rapporteres til Admiralitetet om ovennævnte Tur, som var anvendt til Opmaaling. Efter at have opmaalt ved selve Culebra, undersøgtes saavel med Briggens som med Skibets Fartøjer det saakaldte Cordillero Rev, der fra Culebra strækker sig mod NO Hukken af Portorico. Fra Palominas Øen toges de følgende Dage nøjagtige Observationer, hvorefter Fajardo blev anløbet. Ved sit tidligere Besøg hos Generalkaptajnen havde Chefen blandt andet omtalt den Interesse, som et nøjagtigt Korts Optagelse maatte have, hvis

man kunde foretage Observationer fra Portoricos højeste Bjergtop. Ved Ankomsten til Fajardo fandtes alt forberedt til at lette dette Foretagende, og desuden fandtes der Orlogsskonnerten *Isabel II,* hvis Chef havde Ordre til i enhver Henseende at assistere Chefen. Sammen med den spanske Chef, 2 af hans Officerer og 2 af Briggens Officerer tiltraadte Chefen d. 2. Maj Rejsen til Yunques de Laquillo. 4. Maj begyndte Opstigningen af Bjerget (ca. 1100 m) ad Veje, der kun var tilgængelige til Fods og som Førerne i flere Mils Strækning maatte gøre farbare ved at hugge sig frem gennem Skovene; naaede saaledes henad Aften nær det højeste Punkt, hvor en Hytte af Palmeblade rejstes. Desværre regnede det og var taaget de følgende Dage, hvorfor Chefen d. 7. Maj maatte returnere uden Resultat, men mener, at da Vejen nu er banet, vil det lettere lykkes en anden Gang. Han skriver et i meget varme Udtryk holdt Brev til Generalkaptajnen med Tak for den store Elskværdighed og udmærkede Assistance, han har modtaget, og fremhæver dette overfor Admiralitetet. I hans Fraværelse var Fajardos Havn blevet oploddet. Den 9. Maj blev Revet fra Crab Island NV-Pynt oploddet af Briggens Fartøjer, hvorefter Settlement Island paa Crab Islands Sydkyst opmaaltes.

24. Maj fra St. Coix. 25.—27. Culebra. 27.—29. Maj Crab Island. 31. Maj St. Croix.

12. Juni rapporterer til Admiralitetet at have opmaalt Culebra og Crab Island 25.—29. Maj. Paa Grund af daarligt Vejr maatte en nøjere Undersøgelse af Crab Islands Sydkyst opgives. 25. Juni tilankers i Bassinet. Klart Skib. Skød 31 skarpe Skud med Batteriet efter en Tønde, hvoraf alle traf.

30. Juni rapporterer til Admiralitetet, at Dronningens Fødselsdag (28. Juni) blev fejret i St. Thomas paa sædvanlig Maade med Flagning, Salut samt »Lever« i Gouvernementshuset. Under Saluten fra Briggen skete den Ulykke, at en af Kanonerne under Ladningen gik af, hvorved Laderen dræbtes, og Kanonkommandøren blev saaret i Øjet af Krudtflammen fra Fænghullet. (Ved Krigsforhør, som afholdtes under Chefens Foresæde, synes det, som om der er blevet visket af, og at Kanonkommandøren har holdt Fingeren over Fænghullet; Ulykken skete ikke ved Ladningens Ansættelse, men ved Indførelsen af Fængrøret). Begge Folkene var Artillerister; at Mandskabet har haft tilstrækkelig Øvelse fremgaar af, at der i de sidste 6 Maaneder foruden 106 Salutskud er affyret 900 Geværskud og dels 142 skarpe dels løse Kanonskud til Øvelse. »Det maa saaledes tjene mig til nogen Beroligelse, at jeg ved at paatage mig Ansvar for i denne Retning at gaa vidt ud over de mig givne Forskrifter i det mindste har stræbt efter at forekomme Ulykke af omhandlede Beskaffenhed«.

I Korrespondance mellem Chefen og Etatsraad Berg, som har modtaget en Regning fra Doktor Hardea paa St. Jan for Lægehjælp til Detachementet i Linsterbay, hævder Chefen, at Regningen skal betales af St. Jans Landskasse

(som vistnok er en meget daarlig Betaler), hvilket Etatsraaden ikke vil anerkende. Til Slut henviser Chefen til at søge Admiralitetets Afgørelse.

20. Juli rapporterer til Admiralitetet at have faaet Ordre til Hjemrejse 27. Juli. Har som Tak for udvist Velvilje ved Opmaalingsarbejderne paa Portorico sendt Generalkaptajnen et Kort af Farvandet Øst for Portorico, aflagt efter de af Briggen gjorte Opmaalinger.

27. Juli fra St. Croix. 13.—15. September Cowes. 22. September København. 27. September stryges Kommandoen.

I Generalrapport af 31. Oktober (13 tætskrevne Sider) motiveres, at Briggen er en maadelig Sejler, men meget god Luvholder. Der paapeges det ønskelige i, at Soldaternes og Matrosernes Geværer bliver ens; paa Grund af forskellige Haandgreb kan Soldater og Matroser ikke øves sammen. Ved Anvendelse af Magt i Land vilde denne Forskel blive følelig. Admiralitetets Opmærksomhed henledes paa den i de franske Skibe anvendte Galvanisation af Jern Sortementer. I et 3 Siders Bilag, hvori den medgivne Bønnebog meget udførligt, men meget klart kritiseres, foreslaas en ny Bønnebog udarbejdet.

Efter Straffejournalen er af 74 Menige 38 straffet arbitrært med Tamp.

Briggen *Ørnen* (Kaptajnløjtn. H. E. Krenchel).

Efter Briggens Ophold ved Guinea Kysten var afsluttet, paabegyndtes Vestindienstogtet den 3. November og Chefen indberetter fra Vestindien følgende:

3. November: »Forlod Christiansborg og blev saluteret med 9 Skud. Gouvernør Carstensen og Honoratiores fulgte med ombord, spiste til Middag hos Chefen. Kongens Skaal blev drukket og saluteret med 27 Skud fra Briggen og Fortet. Næste Dag Kl. 5 Fm. gik Gouvernøren i Land; Salut paa 9 Skud. Lettede og saluterede 11 Skud for Christiansborg. Da Briggen passerede engelsk Aura, Fort St. James, saluterede det 13 Skud, som besvaredes. Løjtnant Knudsen, som havde været Chefens Adjutant i Land, og Løjtnant Hammer, som havde været med til Augna og Way, blev begge kort efter Briggen var kommet i Søen heftig angrebne af Feber; begge var Døden meget nær; de er endnu svage, særlig Hammer, og blev ved Ankomsten til Vestindien indlagt paa Hospitalet i Christianssted. Af Folkene, som næsten ikke kom i Land, har kun en enkelt været syg, men er nu rask. Løjtnant Hansen, som længe har skrantet ombord, kom 9. December paa Hospitalet for en Blæresygdom. 1 Mand indlagdes 8. December af Feber. Briggens Sejl er paa Grund af slet Vejr meget medtagne. Har efter Generalgouvernørens Ordre været paa alle 3 Øer. (Var paa Overrejsen 17. November som sydligste Punkt paa 10° 15' S. Br. 19° 58' V. Lgd.). Ankom til St. Croix d. 6. December og modtog samme Dag Skrivelse fra Generalgouvernør Søbøtker om, at han har tillagt Politimesteren paa St. Croix Ordre til at modtage 2 Livsfanger fra Guinea«.

22. December: Armerede Travaillen med Caronaden og skød 10 skarpe Skud efter en udlagt Tønde.

28. December: Rapporterer til Admiralitetet at have lejet Pakhuset i Frederikssted for 8 Piastres om Maaneden. Vil ikke købe Øl til Mandskabet, da det ikke er sundt og betydelig dyrere end baade Vin og Rom. De 3 Officerer er alle bedre og udenfor Fare. Roser meget Sygehuset i Christianssted og dets Læge Aagaard, hvem de efter Chefens Mening skylder deres Liv. »Mærkeligt at i den Tid Aagaard har været konstitueret som Læge ved Hospitalet, har ikke eet eneste Dødsfald fundet Sted endog samtidig med, at Dødeligheden paa andre Steder ikke var ringe. Briggen *St. Croix* under Kaptajnløjtnant van Dockums Kommando mistede adskillige Folk, men alle, som var under Dr. Aagaards Pleje, kom sunde og raske ombord. Har modtaget Admiralitetets Skrivelse af 30. Oktober, hvorefter Naturhistorikeren Magister S. A. Ørsted har Tilladelse til at gøre Ture og returnere med *Ørnen*«.

1846.

Briggen *Mercurius* (Kaptajnløjtn. J. A. Meyer).

Ifølge Kgl. Resolution af 28. Marts skal *Mercurius* sammen med *St. Croix* gaa til Island med Passagerer. Efter at have landsat disse afgaar *Mercurius* til Færøerne og returnerer derfra saa betids, at *Mercurius* Medio Juli kan afgaa til Guinea og derfra til Vestindien.

1. Maj hejstes Kommandoen. 4. Maj fra København til Island. 25. Juni i København.

20. Juli tilstiller Admiralitetet *Mercurius* Instruks for Rejsen til Guinea og Vestindien. Briggen skal i Guinea være til Assistance for Gouvernøren og opholde sig der 8 à 14 Dage, »men det paalægges i ethvert Tilfælde ikke at forlænge Opholdet saaledes, at Mandskabets Helbred derved udsættes for at lide af det mindre sunde Klima«.

26. Juli fra København. 27. Juli Helsingør. 5. August ved Wight. 22.—29. August Funchal. 26.—28. September Christiansborg. 29. September Prindsensten. 1.—7. Oktober Christiansborg. 21. November St. Croix.

6. Oktober rapporterer til Admiralitetet, at ved Ankomsten til Christiansborg var Assistent Schumacher død og Bergenhammer meget farlig syg, men dog ikke opgivet. Skønt Gouvernør Carstensen ikke havde egentlig Brug for Briggens Assistance, saa foretog han dog en Inspektionsrejse med den til Quitta ved Prindsensten for tillige dermed at imponere Negrene paa dette Sted, som er det østligste af de europæiske Forter, i hvis Nærhed Slavehandelen endnu drives meget stærkt. Kompletteringen af Briggens Beholdninger er med Landets Kanoer et yderst sent og langvarigt Arbejde. Ingen syge.

21. November: Melder i Vestindien sin Ankomst til Generalgouvernør

Søbøtker, men maa straks afgaa til St. Thomas for Vandfyldning m. m. og har derfor ikke meldt sig personlig.

26. November rapporterer til Admiralitetet om sin Ankomst til Vestindien og Overrejsen, som har været meget langvarig, nemlig 45 Dage, og at han derfor fra d. 11. November maatte sætte Mandskabet paa Ration med Brød: 3/8 ℔ og en Pot Vand daglig pr. Mand. Da Briggen ankom til St. Croix havdes af Proviant kun Flæsk og Gryn og intet Vand og Brændsel. Havde fra København medtaget saa meget Proviant, der med Besvær kunde rummes ombord. Mener at Briggen er for lille til saa lange Ture med 90 Mands Besætning. Fraset Forekomsten af enkelte Bylder som Følge af den megen salte Kost og Mangel paa Motion har Sundhedstilstanden paa hele Rejsen været den mest fuldkomne, som kan ønskes, »hvilket jeg for en stor Del tror at maatte tilskrive de Konservationsartikler, som medgives Skibene i Forbindelse med de udmærkede Provisioner«.

12. December rapporterer til Admiralitetet, at Briggen efterses, hvilket varer ca. 1. Uge.

I December enkelte Smaature mellem alle 3 Øer.

Briggen *Ørnen.*

12. Januar rapporterer til Admiralitetet at have modtaget et Porter Anker. Løjtnant Hansen rask. 2 Officerer syge.

30. Januar: Har afskaffet den kendte Mand, som han havde antaget for 1 Maaned. 2 Officerer og 1 Mand syg i Land.

2. Februar giver Chefen Løjtnanterne Bøcher og Rambusch Ordre til — i Anledning af, at St. Thomas Havn er saa opfyldt med Skibe paa de Steder, hvor Havneautoriteterne forbyde Ankerage, saa Ind- og Udsejlingen har været vanskelig — ja umulig — at optage et nøjagtigt Kort over Havnen og Skibene, som D. D. ligger til Hinder for Ind- og Udsejling. Kortet skal eventuelt benyttes som Bilag til Klage til Admiralitetet.

3. Februar: De nævnte Officerer indsender s. D. Kortet.

24. Februar: Giver Generalgouvernør Søbøtker Ordre til d. 25. Februar at gaa fra Vestenden til St. Thomas for at være tilstede der med Briggen ved Executionen af den ved Højesterets Dom af 7. Oktober f. A. til Dødsstraf dømte Thomas Fosset. Briggen skal holde et bevæbnet Fartøj rede til eventuelt Brug. (Denne Ordre blev ikke udført, idet Briggen blev liggende ved Vestenden til 25. Februar Kl. 11,15 E. M.; den gik til St. Thomas, holdt krydsende udenfor Havnen, sendte et Fartøj med Officer i Land og gik ved dettes Tilbagekomst 3 Timer senere til St. Jan).

I Januar og Februar Smaature mellem de tre Øer.

1. Marts rapporterer til Admiralitetet, at Løjtnanterne Knudsen og Hammer har faaet Tilbagefald, og at han vil sende dem hjem, naar der er Skibs-

lejlighed, og deres Helbredstilstand tillader det. Anbefaler dem for deres gode Konduite.

2. Marts: Skriver til Havnefoged Kjær i St. Thomas og gør ham opmærksom paa, at en engelsk Brig ligger udkrydsende Skibe i Vejen. »De maa naturligvis være uvidende derom, thi ellers vilde De vist ikke tillade, at de Befalinger om Orden i Havnen, som i vor allerhøjeste Konges Navn er angivet af den vestindiske Regering, blive uoverholdt.«

27. Marts rapporterer til Admiralitetet, at de 2 ovennævnte Officerer d. 26. Marts er kommet ombord som Rekonvalescenter. 12. Marts kom en dansk Brig fra Altona ind i St. Thomas Havn for »supponeret« Ild i Lasten. Briggen opsatte sin Afsejling, og der blev sendt 1 Officer og 20 Mand ombord. Chefen gik senere ombord og tog sig selv af »Affairen, da hverken Havnemesteren eller Commissionen gjorde det. Forlod Briggen Kl. 1 Fm. efter at have udlosset adskilligt af Ladningen (Manufakturvarer og Klæde). Var tilligemed 2 Koffardikaptajner overbevist om, at Ilden, hvis der havde været Antændelse, var slukket. Lod for at saulagere Briggens Mandskab 1 Underofficer og 4 Mand blive ombord til Kl. 4 Fm. og efter at have hørt, at alt var som før, lettede han og overførte den ny Landsfoged til St. Jan. Da Arbejdet Kl. 6 skulde begynde og Lugerne aabnedes, stod en Del Røg op af Lasten, hvorved det blev antaget, at Ilden nu var udbrudt, og at Briggen maatte sænkes. Dette skete, og da den 120.000 Piastre dyre Ladning var vel vaad, blev Briggen atter lettet og Ladningen solgt ved Auktion.«

13. April rapporterer til Admiralitetet, at de 2 Officerer, som har været syge, atter kan gøre Tjeneste.

»Den svenske Korvet *Carlskrona,* Kaptajn Klint, anløb St. Croix d. 3. April og blev liggende ved Vestenden en Uge. En svensk Officer, der havde Orlov, havde forud underrettet Publicum paa de danske Øer om, at Korvetten ifølge Hans Majestæt Kong Oscars Ordre foruden St. Bartholomæus skulde anløbe St. Croix og Havana. Paa Grund af denne Udmærkelse fremfor de større engelske og franske Øer, og fordi det var første Gang, at en svensk Orlogsmand gæstede Øerne, besluttede Øens Embedsmænd med flere Plantere og Købmænd at give Korvettens Chef og Officerer en meget stor Fête. Der ventedes 4 Dage paa Korvetten, som endelig ankom Fredag d. 3. April lige før den stille Uge og den eneste Dag, der kunde danses under Korvettens Ophold. Da Festkomiteen ikke kunde blive færdig med Forberedelserne inden Aften, og da der var blevet talt saa meget om Festen, at de Danske paa St. Croix lettelig kunde compromitteres i de svenske Officerers Øjne, paatog jeg mig for Briggen *Ørnen* at give Festen i de dertil bestemte Lokaler i Land. I 8 Timer blev det arrangeret, og de svenske Officerer modtoges paa en Maade, som jeg vover at haaber ikke vil finde min allernaadigste Konges Mishag.

Der blev vist de svenske Officerer megen Opmærksomhed i Land af Generalgouvernør Søbøtker, Kammerjunkerne O'Terrel, Scholten og Bauditz. Viste de svenske Officerer »klart Skib« i *Ørnen,* skød 70 Skud med Exercits Kardus, gennemgik alle Manøvrer, skiftede Axler etc. og havde den Satisfaktion, at alt gik overordentlig godt, saa Kaptajn Klint og Officererne erklærede, at de ej saa sig i Stand til at vise noget lignende.«

I April og Maj Smaature mellem alle 3 Øer.

1. Maj rapporterer til Admiralitetet at have — efter Anmodning fra Gouvernøren i St. Thomas — derfra overført Liget af afdøde Statshauptmand Knedel til St. Jan. Bemærker, at Mandskabet nu ikke faar Øl (det hjemmefra er opbrugt), og at dets Sundhedstilstand derfor er god. »Det er ogsaa almindelig antaget herude blandt Lægerne, at Øl er en ren Gift i Varmen; jeg har lagt Mærke til, at denne Drik nu endogsaa sjelden nydes ved Middagsmaaltiderne, hvor den altid før nødes straks før Desserten.«

18. Maj: Generalgouvernør Søbøtker meddeler Admiralitetets Ordre af 2. April om Hjemrejse, naar *Mercurius* ankommer forinden Orkantiden og vil forhandle herom med Chefen.

12. Juni rapporterer til Admiralitetet, at man paa St. Thomas mener, at den udbrudte Krig mellem de forenede Stater og Mexico vil medføre Udrustelse af Kapere under mexikansk Flag, og at man snart kan vente Farvandet ved vore Øer fyldt med disse Fribyttere.

30. Juni rapporterer til Admiralitetet at være gaaet til Crab Island for Opmaaling. Efter at have ryddet en temmelig betydelig Højde, Watermannshill, og der opsat en Varde, ventedes 8 Dage forgæves paa klart Vejr. Da det vedblev »disigt«, og Chefen befandt sig uvel, forlodes Øen, og Forholdene har ikke siden været bedre. 26. Juni udbrød der Ild i et af Dampskibs-Kompagniets Magasiner i St. Thomas Havn ved Carning Hullet. Ved stadigt Arbejde af lejede Negre og Øens halve Besætning blev Ilden slukket næste Morgen med en Sprøjte.

16. Juli rapporterer til Admiralitetet at have modtaget dets Skrivelse af 28. April angaaende Mag. art. Ørsteds Dybdeundersøgelser, hvortil der saavidt muligt skal gives Assistance af *Ørnen,* og at Collegiet gerne ser, at Chefen med Briggens Fartøjer yder den ønskede Assistance, forsaavidt han finder, at Tjenesten tillader det. Chefen oplyser, »at der fra hans Side er blevet vist al den Opmærksomhed, som en Naturforsker, der bærer Navnet A. S. Ørsted, kan vente; har givet ham fri Passage i sin Kahyt, naar han ønskede at gaa med Briggen mellem vore Øer. Har ogsaa forinden Admiralitetets Skrivelse af 20. Oktober f. A. givet ham Fartøj og Folk til Fiskefangst ved St. Jan, »men da Herr Magisteren efter Modtagelse af ovennævnte Skrivelse forlangte af mig i St. Thomas Havn Briggens Travaille med Besætning i 8 Dage til Brug i Coralbay paa St. Jan, menende at Mandskabet i den Tid kunde

leve af Transportkost og sove i det aabne Fartøj, saa jeg mig nødsaget til at afslaa hans Begæring, hvorover Magisteren var meget utilfreds.« Chefen motiverer nærmere sit Afslag særlig af Sundhedshensyn og beklager Magisterens Utilfredshed. Senere blev det bestemt, at Magisteren skulde gaa med til Crab Island i Haab om en rig Høst af Sødyr, men saa foretrak han at gaa med i *Carlskrona* og blev landsat paa Jamaica, hvorfra han endnu ej er returneret. Stadig tyk Luft, Regn og Torden. Crab Island har ikke været sigtbar fra St. Thomas i 6 Uger. Har maattet anskaffe 2 nye Mærssejl. Generalgouvernøren har endnu ikke bestemt, naar *Ørnen* skal afgaa. Skibslægen Morville er gaaet syg i Land (Rosen i Benet); har midlertidig antaget Doktor Bloch fra St. Jan. 30. Juli under Sejl, »klart Skib«, skød med skarpt efter en Tønde og med enkelt Kanon 20 skarpe Skud i 18 Min. og 23 Sec., af hvilke sidste Skud traf Tønden.

28. Juli rapporterer til Admiralitetet, at stadigt usigtbart Vejr har umuliggjort Fortsættelse af Opmaalingsarbejderne. Har fortøjet Briggen i Bassinet for at nedtage og overhale alt Godset og kalfatre. 26. August indberetter, at i Henhold til Lægeerklæring er Løjtnant Hansens Sygdomstilstand meget betænkelig, idet han har betydelig Affection af Leveren; har ladet ham hjemgaa med dansk Brig *Tre Damer.* (Denne Brig forsvandt paa Hjemrejsen).

29. August: Secondløjtnant Prøsilius er lagt syg i Land af rosenartede Saar paa Benene, hvoraf ogsaa flere af Mandskabet plages. Formentlig paa Grund af svær Regn i flere Maaneder og stærk Varme. 2 Officerer og 2 Mand syge i Land.

I Juli og August enkelte Smaature mellem alle 3 Øer.

11. September rapporterer til Admiralitetet: Løjtnant Knudsen syg i Land af Dysenteri.

27. September rapporterer til Admiralitetet at have haft en orkanagtig Storm i Bassinet d. 12.—13. September. Taget af Major Langs Observatorium er blæst af, men heldigvis var alle Instrumenterne allerede fjernede. I St. Thomas havde man ikke haft Orkanen. Briggens Barometer faldt kun 3¼', men Major Langs 5½'. Efter dennes Mening var denne Brise Halen af en svær Orkan, som havde sit Centrum Syd for St. Croix. Paa Grund af forskellige Omstændigheder gik *Ørnen* den paagældende Dag til Bassinet i Stedet for som oprindelig bestemt til Vestenden. Hvis Chefen der havde faaet Stormen, vilde han have lettet og staaet sydpaa og saaledes mulig kommet i Centrum af Orkanen, hvor man almindeligvis antager, at Orkanen ikke blæser.

Generalgouvernør Søbøtker har endnu ikke bestemt Briggens Hjemrejse, da denne vil blive meget drøj for Mandskabet; formedelst den store Temperaturforandring har Chefen hos Gouvernementet købt blaat Klæde til Mand-

skabets Søskjorter, skønt dette ikke er særlig tykt, men det tykkeste, som kan faaes. Løjtnant Knudsen frisk. 2 Officerer og 1 Mand syg i Land.

7. Oktober Ordre fra Generalgouvernør Søbøtker om Afgang fra St. Croix d. 15. Oktober.

13. Oktober rapporterer til Admiralitetet om denne Ordre; maa proviantere i St. Thomas og mener først at kunne afgaa d. 18. Oktober. »Har ikke kunnet opdrive uldne Strømper eller strikkede Trøjer«. Da man ikke i Mands Minde har haft saa varmt et Aar, frygter Chefen for Overgangen til Kulden for *Ørnens* slet udhalte Mandskab, som imidlertid — Officererne ikke medregnet — ikke har lidt af Klimaet.

Løjtnant Knudsen syg i Land, Lægen frisk. 2 Officerer og 1 Mand syg i Land.

18. Oktober fra St. Thomas. Ladet Batteriet, undtagen 2 Kanoner, med skarpt.

24.—26. November Elvaag, Norge anløbes (ved Fahrsund) for stiv kontrær Vind.

4. December Ankomst København, 12. December Kommandostrygning.

1847.

Briggen *Mercurius.*

14. Januar rapporterer til Admiralitetet, at Briggen 23.—26. December efter Generalgouvernørens Ordre var paa St. Jan af Hensyn til eventuelle Uordener; men alt var roligt, intet Spor af Utilfredshed eller Desertation blandt Negrene.

20. Januar: Skriver til Generalgouvernør Søbøtker at have modtaget Efterretning fra Landsfogeden Hänschell paa St. Jan om, at der Natten mellem 16.—17. Januar fra Plantagen K. C. Bay bortrømte 5 Negre samt 1 Kone og 4 Børn; af disse skal 3 være omkommet ved Landgangen paa Tatch Island.

I Januar enkelte Smaature mellem alle 3 Øer.

1. Februar: Generalgouvernør Søbøtker meddeler at han fra General-Toldkammeret har modtaget en dette tilstillet Anmodning fra Søkortarkivet om, at Briggen i Vestindien beskæftiger sig med den meget vigtige hydrografiske Undersøgelse af Farvandet mellem Portorico og Anegada, men især om vore Øer i den Udstrækning, som Tjenestens Tarv tillader. Generalgouvernøren anmoder derfor om at faa at vide, om Chefen ønsker at forlade Stationen for at opmaale.

7. Februar: Klart Skib, skød 36 løse Skud med Kanon.

I Februar og Marts enkelte Smaature mellem St. Croix og St. Thomas.

10. April rapporterer til Admiralitetet: Den 6. April indkom fransk Orlogsdampskib *La Tonerre* fra Havana for at reparere en Del Skade paa

Skroget, foraarsaget ved den sidste Orkan i Havana. Paa Grund af Vanskelighed fra Localiteternes Side afgik den igen til Cuba.

30. April rapporterer til Admiralitetet: I April enkelte Ture mellem Øerne. Til St. Thomas er indkommet et aldeles nyt amerikansk Barkskib, som er paa Rejse fra Philadelphia til Irland, og som i Golfstrømmen havde mistet sine Master. Dette er det 13. eller 14. Skib fra Nordamerika til Irland, som paa Rejsen dertil i Løbet af nogle faa Maaneder er indkommet til St. Thomas med Havari.

3. Maj: Generalgouvernør Søbøtker meddeler Admiralitetets Skrivelse af 9. Marts, hvorefter *Mercurius* skal blive i Vestindien, indtil den bliver afløst af *St. Croix,* medmindre nærmere Ordre om Hjemrejse foreligger.

14.—15. Maj oploddede med Travailler Nord for St. Croix.

17.—22. Maj Crab Island.

Ifølge Admiralitetets Skrivelse af 30. Marts med Kgl. Resolution af 21. Marts skal Garnisonssygehuset i Christianssted for Fremtiden være Sygehus for de i Vestindien stationerede Krigsskibe, hvorfor der, naar et eller flere Krigsskibe er stationerede der, betales Hospitalets Garnisonskirurg 500 vestindiske Curi aarligt for at behandle deres syge. Medicin betales efter Regning. Som Følge heraf skal saavidt muligt alle Briggens syge behandles paa Christianssteds Sygehus.

14. Juni: Generalgouvernør Søbøtker meddeler Chefen at have modtaget Admiralitetets Skrivelse af 27. April om, at Briggen *Ørnen* med Kaptajnløjtn. C. L. C. Irminger som Chef skal udsendes til Guinea og Vestindien i Stedet for *St. Croix.*

21. Juni: Generalgouvernør Søbøtker skriver til Chefen, at da der i længere Tid ingen dansk Orlogsmand har vist sig i Venezuela, og da der tillige tilbyder sig en Lejlighed til at bevise den franske Regering en Opmærksomhed ved at overføre den franske Chargé d'affaires Generalkonsul Dons med Familie fra St. Thomas til La Guayra, anmodes Chefen om at gaa til St. Thomas og der træffe nærmere Aftale med Gouvernøren i denne Anledning. Efter et kort Ophold i La Guayra returneres; hvis Omstændighederne tillader det, overlades det til Chefen paa Tilbagerejsen at anløbe Curaçao for nogle Dage.

30. Juni fra St. Thomas. 3.—6. Juli La Guayra. 7.—9. Juli Porto Cabello, 10.—15. Juli Curaçao, 23. Juli St. Croix. Efter at have overført den franske Charge d'affaires med Familie, blev der i Curaçao foretaget nogle nødvendige Reparationer af Skibet samme Sted.

30. August rapporterer til Admiralitetet, at Orkantiden er begyndt meget uroligt med svære Regnbyger, Torden og Lynild. 1 Mand død af Dysenteri. Har haft nogle Tilfælde af Mavesygdom og Feber af ringe Betydning. Har afgivet en Matros til et dansk Skib, som havde mistet 6 Mand ved Rømning.

30. September rapporterer til Admiralitetet, at Generalgouvernør Scholten

ankom 13. September, og at Generalgouvernøren paa Kongens Fødselsdag publicerede den af Kongen annoncerede Neger-Emancipation om 12 Aar, »hvilket saavel af Planterne i Almindelighed som af Negrene synes at være bleven optagen med Tilfredshed«.

14. Oktober rapporterer til Admiralitetet at være beordret til Hjemrejse 16. Oktober.

16. Oktober fra St. Thomas, 2. December i København.

I Skrivelse af 20. November fra Admiralitetet anføres: »Forinden Kommandoen stryges i Briggen, tilkendegiver De Besætningen, at naar Kommandoen stryges paa noget af Hans Majestæt Kongens Krigsskibe, er det aldeles utilladeligt, enten forinden denne Handling foregaar, medens den sker, eller efter at den er iværksat, paa nogensomhelst Maade enten i henholdsvis Skib eller Land at tilkendegive Ytring af Tilfredshed eller Misfornøjelse med Skibschefen eller med nogen af de subalterne Officerer og at enhver, der maatte gøre sig skyldig i Overtrædelse af denne Befaling, derfor vil blive draget til Ansvar og straffet«.

Kommandostrygning d. 10. December.

Briggen *Ørnen* (Kaptajnløjtn. C. L. C. Irminger).

Afgik fra Guinea-Kysten d. 27. Oktober uden syge.

Den 11. Oktober var der ifølge Kgl. Resolution bevilget Messemedlemmerne i *Ørnen* et dagligt Tillæg af 2 Mark 8 Sk. fra Kommandoens Hejsning til Ankomst til Vestindien (paa Grund af, »at Messen havde maattet gøre sit Indkøb i den for Levnedsmidler dyreste Tid«).

Efter Ankomsten til Vestindien fik *Ørnen* Ordre af Generalgouvernør Scholten til at gaa til St. Jan, og efter at have gjort sig bekendt med de lokale Forhold skulde Chefen afgive sin »gode Betænkning« over et Andragende fra nogle Plantere paa St. Jan med Forslag om et bevæbnet Krigsfartøjs Anskaffelse og »Holdelse« for at forhindre de Ufries Rømning til de engelske Naboøer.

27. December svarer Generalgouvernør Scholten at have undersøgt de lokale Forhold paa St. Jan. Dennes Kyststrækning, de dybe Bugter fraregnet, er ca. 5 danske Mil og paa alle Sider findes en Mængde fortrinlige Landingssteder, hvorfra de Ufri med Lethed kan undflye. Erfaringen har vist, at Patrouillebaadene og senere Vagtholdet fra Briggen trods udvidet Aktivitet ej har været i Stand til at forhindre Rømningen af Negre til Tortola. Er derfor af den Mening, at det af Planterne foreslaaede bevæbnede Fartøjs Station paa Nord Siden af St. Jan ej allene ikke vil svare til Hensigten, men være et unyttigt Foretagende«.

I December enkelte Ture mellem alle 3 Øer.

1848.

Briggen *Ørnen.*

4. Januar fra St. Croix. 4.—9. Januar San Juan, Portorico. 10. Januar St. Thomas.

11. Januar rapporterer Chefen til Admiralitetet om sin Udtalelse til Generalgouvernøren om Planternes Andragende paa St. Jan vedr. et eller flere Krydsfartøjers Stationering der. Generalgouvernøren er enig med Chefen i, at »dette unyttige Foretagende bliver ej iværksat og Søetaten ikke at bebyrde med denne Station, som desværre allerede har kostet Marinen mangen dygtig Mand«.

Ifølge Ønske fra Briggens Underofficerer forespørger Chefen Admiralitetet, om det maa tiltrædes dem at menagere det halve af deres salte Kød og Flæskeration mod at faa det menagerede Kvantum udleveret ved deres Hjemkomst; i det varme Klima kan de ej spise mere end den halve Ration. Har nægtet det, indtil Admiralitetets Decision foreligger. (19. Februar: Admiralitetet nægter Tilladelsen). Har været i San Juan med Breve til den nye Generalkonsul, Greve af Reus, General Prim.

30. Januar fra St. Croix. 4.—16. Februar La Guayra. 17. Februar—1. Marts Porto Cabello. 5.—7. Marts La Guayra. 11. Marts St. Croix.

10. Februar rapporterer Chefen til Admiralitetet fra La Guayra, at ved hans Ankomst hertil erfarede han, at der var svære, indvortes Uroligheder, idet Præsidenten frygtede at blive afsat af de Deputerede, da han meget ofte havde brudt Konstitutionen; d. 24. Januar lod han Militsen rykke ind i Kongressalen, hvor den begyndte at fyre, hvorved 3 Medlemmer dræbtes og flere saaredes eller arresteredes. Præsidenten lod uddele Vaaben til enhver, der sluttede sig til hans Sag, og derfor var der flere Uroligheder i Caracas, hvor 14 dræbtes, og mange saaredes. I La Guayra var alt roligt, men for at gavne de danske og fremmede (*Ørnen* var den eneste Orlogsmand paa Stedet) tog Chefen med sin Adjutant Løjtnant Falbe til Caracas og fik med Generalkonsul Ackers Audiens hos Præsident Monaga, hvem han forsikrede om Danmarks Venskab med Venezuela og haabede paa Beskyttelse for de danske og deres Ejendom, hvilket Præsidenten lovede. General Paez, som har Tilslutning fra alle hæderlige og velstaaende Folk er paa March mod Caracas. Tilsyneladende er alt roligt her, men mange flygter. Da man i Caracas saa vore Uniformer, meldte sig straks en Mængde Fremmede til vor Generalkonsul for at bede om at blive sat paa hans Liste som danske Undersaatter. Fik ogsaa Anmodning om at tage en meget anset og ædel Kongresdeputeret ombord, som for at undgaa Præsidentens Forfølgelse holdt sig skjult, men maatte svare, at man beklagede ikke at kunne beskytte politisk

Forfulgte. Mener sig nødsaget til at blive i La Guayra til en fremmed Orlogsmand ankommer.

15. Februar rapporterer til Admiralitetet, at alt endnu er roligt i Caracas. General Paez Avantgarde har slaaet Regeringens Tropper ved Orliz, og flere Provinser har sluttet sig til Paez. En fransk Fregat er ankommet. Vil gaa til Porto Cabello, hvor Forholdene er urolige.

22. Februar rapporterer til Admiralitetet fra Porto Cabello, at der vel var roligt her, men Stemningen blandt Europæerne var højst uhyggelig, da den af Præsident Monagas nylig udnævnte Kommandant havde Ord for at være en skaanselsløs og slet Mand. Aflagde næste Dag Besøg hos Fæstnings-Kommandanten, Albert Goevarra, der var Mulat, og fortalte ham om sit Besøg hos Præsidenten, hvorefter Obersten lovede, at hvis Byen faldt i General Paez Hænder, og han blev nødt til at beskyde den, vilde han i Forvejen avertere de fremmede, saa at de kunde søge Tilflugt i *Ørnen*. Der har været en alvorlig Træfning med Paezs Avantgarde ca. 6 Mil Syd for Caracas, men Udfaldet heraf er ukendt i Porto Cabello. Bliver her til en fremmed Orlogsmand ankommer; »thi blot Synet af en Orlogsmand saa nær ved Byen bidrager til at dæmpe disse halvnøgne raa Soldaters ublu Fremgangsmaade«.

15. Marts rapporterer til Admiralitetet fra St. Thomas, at han ved sin Ankomst 5. Marts til La Guyara fik Admiralitetets Skrivelse med Efterretning om Kongens Død; iagttog de foreskrevne Paragraffer og tog Officerer og Mandskab i Ed til Frederik den Syvende.

1. Marts kom flere fremmede Orlogsmænd til Porto Cabello, hvorfor *Ørnen* afgik til La Guayra. Samme Nat passerede en Skonnert Agten om Briggen og affyrede et skarpt Skud efter den, som dog ikke traf. Gjorde straks »Klart Skib« og skød 2 skarpe Skud efter den, men i Røgen og »det meget betydelige Mørke« kom den desværre ud af Sigte. I Venezuela var Tilstanden sørgelig, al Handel standset, 4 Provinser havde sluttet sig til Paez. Med Uro og Spænding imødeses hver kommende Time.

I Marts Sejlads mellem de 3 Øer. Opmaaling af Coral Bay paa St. Jan. 30. Marts fra St. Croix, 31. Marts Mona. 3.—6. April Ponce, Portorico. 9. April St. Croix.

14. April rapporterer til Admiralitetet: Foreslaar paa Grund af de urolige Forhold og de mange i Porto Cabello boende danske, at der ansættes en dansk Konsul der, hvortil han anbefaler Hr. Henry Lind, Søn af Politimesteren i St. Thomas af Handelshuset Blohm & Sønner. Afgik 30. Marts fra St. Croix til Monapassagen, da det var rygtedes, at en Skonnert var blevet set der drivende uden Mennesker ombord. Der skulde være Blodspor paa Dækket, hvorfor Mandskabet formodedes dræbt. Krydsede indtil 3. April i Monapassagen uden at se noget mistænkeligt og løb derpaa ind til Ponce, hvor han traf Generalgouvernør Priem, som aflagde Besøg ombord i Briggen; han

meddelte, at den omtalte Skonnert var fra Amerika og havde været i Ponce fornylig. Den var meget raadden, hvorfor Kaptajnen ønskede den condemneret; da Omkostningerne herved imidlertid var for store, gik han til Søs sammen med en amerikansk Brig, og lod bringe ombord i denne alt, hvad der kunde bjærges fra Skonnerten; forlod den derefter med Mandskabet og lod den drive af som Vrag.

18. April skriver til General-Toldkammeret om et Forslag fra den fungerende Gouvernør i Guinea om Anskaffelse af et mindre Fartøj, armeret med 2 Stk. Haubitzer. Fraraader dette, da et Fartøj, hvis det skal anskaffes, maa være en stor Skonnert eller lille Brig af Størrelse som vore smaa Brigger med mindre Besætning af Sundhedshensyn. Da Klimaet er ødelæggende ogsaa paa Søen, og da der ingen Havn findes paa Kysten, kan det ikke blive i længere Tid paa Stationen. Mener det vilde være at foretrække at nedlægge Prindsensten, dette meget svage, slet konstruerede Fort, da Grunden til Urolighederne med Negrene dermed vilde bortfalde, navnlig vor Indblanding i den i Nærheden deraf foregaaende Slavehandel og Slavetransport, som vi alligevel ikke kan forhindre.

22. April: Sender Afskrift af denne Skrivelse til Admiralitetet. Fransk Korvet *la Banssale* er forlist paa lille Curaçao. Vrag. Mandskabet bjærget.

23. April: Skriver til Generalgouvernør Scholten »Jeg har den Ære at meddele Deres Ekscellence, at jeg efter min Instruks er nødsaget til ifølge de med den sidste Paket indløbne Efterretninger foreløbig at anholde alle de i Hertugdømmerne hjemmehørende Skibe, hvilket jeg anser det for min Pligt at rapportere til Deres Ekscellence«.

29. April: Generalgouvernør Scholten anmoder om at faa en Genpart af ovennævnte Instruks og giver Ordre til intet at foretage i den anmeldte Henseende her paa Stationen, forinden der foreligger nærmere Ordre fra ham, hvorfor Chefen s. D. sender Afskrift af Parag. 140, 4. Artikel af sin Instruks, hvori det hedder: »Har han (Chefen) fuld Vished om, at Krigen er erklæret eller udbrudt, bør han, uagtet Ordre dertil endnu ikke er naaet til ham, straks gaa fjendtlig tilværks mod dem med Danmark i Krig geraadede Nations Besiddelser og Skibe«. Underskrevet af Admiralitets Kollegiet 5. August 1847.

Chefen tilføjer: »Saaledes som Hertugdømmerne er optraadte mod Danmark antager jeg ikke alene at have Ret til, men ogsaa Pligt til efter ovenstaaende Paragraf ufortrødent at anholde de i Hertugdømmerne hjemmehørende Skibe«.

29. April: Generalgouvernør Scholten svarer »at de beklagelige Uroligheder, som ifølge de hertil udkomne Efterretninger er udbrudt, i forskellige Dele af Hertugdømmerne ikke anses at kunne henføres under de i bemeldte Instruks omtalte Tilfælde eller at berettige Dem til her paa egen Haand at behandle de kongelige Undersaatter i Holsten og Slesvig tilhørende Skibe som

tilhører en med Danmark i Krig geraadet Nation. Det har saaledes indtil videre sit Forblivende med min under 29. April foreløbig givne Ordre, hvorefter intet bliver at foretage mod de i Hertugdømmerne hjemmehørende Skibe«.

30. April sender Afskrift af sin Korrespondance med Generalgouvernør Scholten til Admiralitetet. Har ikke faaet Efterretning om, hvor betydelig Marinens Rustninger er. Saasnart han kan indse, at der vil blive Mangel paa Officerer hjemme, hjemsendes 3 af Briggens 6 Løjtnanter, saafremt Briggen ikke bliver kaldt hjem.

30. April: Skriver til den danske Minister i London, Grev Reventlow, at han har sendt sine Rapporter via Ministeren og ikke over Altona, for at de ikke skal falde i uvedkommendes Hænder, og tilføjer:

»Af Hjertet vilde jeg ønske at blive hjemkaldt med *Ørnen,* som jeg haaber til Gud vilde forsvare vor Vimpel og vort gamle Flag saa godt, som nogen Orlogsbrig, thi muligen at opleve, at Territoriet, hvor Dannebrog vajede igen formindskedes, er dog ikke til at udholde. Beder om snarest at blive meddelt, om det kan tænkes, at der bliver Krig mellem England og Danmark. Vestindien vil da blive taget, men *Ørnen* vil jeg redde for Danmark, thi det er min faste Beslutning, hvis saadant er i Gære, øjeblikkelig at forlade Vestindien og handle efter Omstændighederne. Gud forbyde, at England gaar imod, hvilket jeg heller ikke øjner nogen Sandsynlighed for«.

I April Smaature mellem de 3 Øer. Opmaaling i Coral Bay.

13. Maj rapporteres til Admiralitetet, at skønt han i længere Tid ikke har faaet nogen Skrivelse fra Admiralitetet, saa vil han dog om faa Dage hjemsende Kaptajnløjtnant Ipsen, Secondløjtnanterne Ulrich og Michelsen. I Henhold til sin Korrespondance med Generalgouvernør Scholten holder han sig aldeles passiv. Næsten alle Hamborgere og Altonaer-Skibe er afsejlet herfra inden Pakettens Ankomst, da de frygtede at blive stoppet; men paa Grund af de indløbne Efterretninger vedbliver alt at gaa sin vante Gang.

22. Maj rapporterer til Admiralitetet, at de 3 Officerer hjemsejler d. 23. Maj med den hurtigsejlende Brig *Niord.* Har i Stedet for de nævnte Officerer 2 helbefarne Matroser og 1 Søvant fra danske Koffardiskibe ombord. 25. Maj skriver til Generalgouvernør Scholten: I Morning Chronicle af 2. Maj har jeg læst følgende:

»The German confederation as well as the German Diet have now openly declared war against Denmark and send order to seize all Danish vessels in German ports and to break off all intercourse with that country. The provisional Government of Schlesvig Holstein immediately acted upon it, over four vessels lying in Altona have been seized«.

»Af ovennævnte Grunde finder jeg det klart, at Pligten byder mig at anholde alle tyske Skibe, naturligvis ogsaa indbefattet Skibene, hjemmehørende i Hansestæderne og Hertugdømmet Holsten. Jeg beder Deres Ekscellence med-

dele, om dette, som jeg anser for min Pligt, er overensstemmende med Deres Ekscellences Vilje. Daglig ventes hertil 1 à 2 preusiske Skibe med Kul fra England. Da jeg ser, at preussiske Skibe lægges under Embargo i Danmark, vil det være en Selvfølge, at jeg anholder denne Nations Skibe. Min Virksomhed vil altsaa holde mig her, hvortil de ventes, for at de ikke fra Land bliver underrettede om ikke at løbe herind; ellers var jeg gaaet til St. Croix for at tale med Deres Ekscellence om Anholdelsen af de fornævnte Skibe, som skal stoppes«.

27. Maj: Generalgouvernøren svarer herpaa »Det meddeles Dem tjenstlig, at da jeg om denne for St. Thomas saa vigtige Begivenhed mangler autentisk Vished, ligesom jeg derom ej heller har modtaget nogensomhelst Efterretning fra Gouvernør Oxholm, saa maa jeg indtil videre overlade til Herr Kaptajnen i det her omhandlede Tilfælde at handle efter bedste Kondouite, hvorhos jeg dog forudsætter, at De i Henseende til Deres Foretagende konfererer med Gouvernør Oxholm, saalænge De befinder Dem i St. Thomas«.

28. Maj: Skriver til Gouvernør Oxholm og sender ham sin Skrivelse til Generalgouvernør Scholten og dennes Svar af 27. Maj og tilføjer, at han den 25. Maj sendte ham (Oxholm) en lignende Skrivelse, hvorpaa udbedes Svar. »Jeg tillader mig derfor at anmode Deres Højvelbaarenhed om et skriftligt Svar, hvorefter jeg kan rette mig, naar jeg befinder mig i Nærheden af St. Thomas Havn — skulde jeg mod min Forventning ikke denne Gang modtage det ønskede skriftlige Svar, antager jeg, at Deres Højvelbaarenhed deler min Anskuelse, at jeg bør anholde alle tyske Skibe, deri indbefattet de fra Hansestæderne og Hertugdømmet Holsten«.

28. Maj: Gouvernør Oxholm skriver, at han efter Modtagelse af Skrivelse af 25. Maj havde troet, at Chefen hos Generalgouvernøren paa St. Croix vilde erholde Forholdsregler. Anerkender Generalgouvernørens Decision og kan ikke have noget at bemærke imod, hvad Chefen vil foretage sig til Søs samt, at han er til Disposition angaaende mundtlig Konference. »Ifølge Generalgouvernørens Skrivelse af 27. Maj er jeg nu i Begreb med at oversende Hans Ekscellence min forlangte Betænkning, hvorefter De af ham vil modtage bestemte Ordrer om, hvorledes skal forholdes i alle Henseender, hvorom jeg ikke undlader herved tjenstligt at underrette Dem«.

29. Maj: Generalgouvernør Scholten er enig med Chefen i, at *Ørnen* opholder sig i eller i Nærheden af St. Thomas, men det vil dog være ham kært, at han af og til, naar Tjenesten tillader det, kunde vise Flaget paa St. Croix og eventuelt krydse udenfor Bassinet, naar Chefen havde en mundtlig Rapport til ham.

31. Maj sender Chefen til Admiralitetet sin Korrespondance med Generalgouvernør Scholten og Gouvernør Oxholm, »som viser, at jeg endnu ikke er i Stand til at faa at vide, hvilke Skibe han egentlig mente, der burde anholdes —

og nødsages derfor til at handle efter egen Overbevisning; dersom jeg mulig skulde falde ind med Skibe henhørende under Forbundet, agter jeg ikke indtil videre at anholde dem«. Til St. Thomas er med amerikansk Skib, som kom fra St. Pierre, Martinique, ankommet flere blanke Flygtninge. 6—8000 bevæbnede Negre havde været i St. Pierre; en Del af Byen var stukket i Brand, og en Mængde »blanke« dræbtes af Negrene. Militæret var opmarcheret, men Mairen forbød at fyre paa Oprørerne.

31. Maj: Gouvernør Oxholm meddeler at have modtaget min Skrivelse af 29. Maj fra Generalgouvernør Scholten. Er enig med ham med Hensyn til Beslaglæggelse af tyske Skibe og at saadant foretages med tilbørlig Hensyn til, hvorvidt saadanne Skibes Ladning er britisk eller nogen anden venskabelig Nations Ejendom og under Iagttagelse af den Ret vedkommende Ejere i saa Tilfælde have.

I Maj enkelte Ture mellem St. Croix og St. Thomas.

12. Juni rapporterer til Admiralitetet, at en tysk Skonnert havde været i St. Thomas Havn, og at han havde udtalt til Gouvernør Oxholm, at den burde have været stoppet, men ved hans Tilbagekomst efter nogle Dages Fravær var Skonnerten afsejlet til Curaçao. To tyske Skibe, som var uvidende om Forholdene, var ankommet til St. Thomas. Chefen fastholdt atter overfor Gouvernør Oxholm, at disse to Hamborgerbrigger burde stoppes, og Toldkammeret i St. Thomas fik derfor en skriftlig Ordre om ikke at udklarere disse Skibe. Da flere Hamborgerskibe var i Vente, og da Chefen havde erfaret, at der laa et Fartøj til Luvart af St. Jan for at advare Hamborgerne om ikke at løbe ind til St. Thomas, gik han derfra og krydsede sig op til Luvart af Norman Island, men ved sin Tilbagekomst 10. Juni erfarede han, at Gouvernør Oxholm havde tilbagekaldt Stoppeordre for de 2 tyske Brigger, som skyndsomt var afsejlet til Portorico. Med Paketten er kommet Efterretning om, at tyske Skibe bestemt til St. Thomas har faaet anden Ordre; vil derfor D. D. gaa til St. Croix og anmode Generalgouvernør Scholten om at maatte krydse efter tyske Skibe Nord for Portorico i Monapassagen. For Øjeblikket er alt roligt igen paa Martinique og Guadeloupe.

---

9. Maj: *Marineministeriet* skriver til Chefen: »Det kan næppe være Dem ubekendt i hvilken Slags Krig Danmark er geraadet med det tyske Forbund. Denne har nu ført til det uheldige Stadium, at Halvøen er besat af Fjenden, og kun Øerne er endnu i vor Magt, en Tilstand som imidlertid haabes redresseret med andre Magters Hjælp. Under slige Forhold og paa Grund af 4. Passus i Paragraf 140 af den medgivne Instruks for Chefen, advares De om at anvende mulig Konduite og Forsigtighed med Hensyn til Opbringelsen og Behand-

lingen af de mange tyske Skibe, som formodes nu at være i St. Thomas. De henvender Dem i saa Henseende først til Generalgouvernøren, som efter en ham af Handelsministeren given Instruks vil oplyse Dem om den Fremgangsmaade, det af begge Ministerier er befunden hensigtmæssigt at følge under disse kritiske Omstændigheder«.

1. Juli: Chefen rapporterer til Marineministeriet at have modtaget ovennævnte Skrivelse og desangaaende har henvendt sig til Generalgouvernør Scholten, som har publiceret følgende: »at indtil videre alle Handelsskibe om de endog er hjemmehørende i de for Øjeblikket med Danmark i Krigsforhold værende Stater ville have fri og uhindret Adgang til og Udgang fra samtlige Havne paa de vestindiske Øer som hidtil, og at Krigsskibene har faaet Befaling til ikke at overhale eller opbringe de med ovennævnte Flag førende Handelsskibe i de vestindiske Farvande«. Har krydset en Uges Tid i Monapasagen uden at se noget tysk Skib. Flere Skibe bestemt til St. Thomas ligger i New York, men kommer formentlig nu.

12. Juli rapporterer til Admiralitetet, at han ankom d. 2. Juli Kl. 4 E. M. med Generalgouvernør Scholten til Bassinet. 3. Juli om Morgenen Kl. 2 fik Generalgouvernør Scholten ved Stafet fra Fortkommandanten paa Vestenden Underretning om, at Negrene i den vestlige Ende af Øen var meget urolige, at Klokkerne ringede paa alle Plantagerne, og at de blæste Alarm i deres store Muslingeskaller (Shells). Oberst de Nully og Løjtnant Meincke afsendtes straks for at undersøge Forholdene. 1 Officer, Løjtnant Holstein, med en Snes Mand af Garnisonen, ligesaa mange Militsjægere, 16 bevæbnede til Hest samt en Feltkanon rykkede vestpaa. Kl. 1 E. M. returnerede Løjtnant Meincke med højst foruroligende Efterretninger fra Vestenden. Flere tusind Negre var forsamlede der og forlangte deres Frihed samt fordrede, at Generalgouvernøren snarest muligt kom til dem. Generalgouvernør Scholten kørte derpaa til Vestenden og Briggen beordredes dertil. Endnu arbejdede Negrene paa de fleste Plantager Øst for Kingshill og var rolige. Da Briggen passerede Spratthill affyredes et Kanonskud og ved Ankomsten Kl. 6 E. M. til Vestenden endnu et for at avertere Briggens Ankomst. Chefen gik straks i Land og modtog Generalgouvernøren, som skulde til at køre til Bassinet. Han meddelte, *at Slaverne var emanciperede.* Flere tusind Negre, de fleste bevæbnede med Cutlasses, omringede ham paa Fortpladsen og forlangte deres Frihed. Fortet skød ikke paa dem, fordi man i saa Fald frygtede, at Byen var blevet stukket i Brand. Næsten alle Negrene havde forladt Vestenden ved Briggens Ankomst, men alt var endnu i største Forvirring. Byfogedens, Politiløjtnantens Hus og Politikammeret var aldeles ødelagt af Negrene, og en Herr Moores Hus ligesaa; bevæbnede Negre saas af og til ride Karrière gennem Gaderne, og de fleste blanke var flygtet til Skibene paa Rheden, hvoraf de allerede havde 200 Flygtninge ombord. Forstærkning afgaves fra Briggen

til Fortet med 1 Officer og 20 Mand. Om Natten saas flere Ildebrande paa Øen.

4. Juli: Da alt endnu var i største Forvirring, og det var af største Vigtighed at begynde paa at faa Orden, sammentraadte Stadshauptmand F. v. Scholten, Fortkommandanten Kaptajn Castonier, Politimester Øgaard (udnævnt Dagen forud) og Chefen, og der udstedtes følgende Proclamation:

»It is hereby made known for the information of every one concerned, that in case the country people should come to town in any riotous way and threaten to attack the fort or otherwise disturb inhabitants there in such case where more than ten people are collected together, the fort is ordered to fire upon them as also his Majestys brig of war *Ørnen*. Any and every peaceable inhabitant are therefore desired not to interfere with the country people but keep out of their way«.

Tillige oplæstes Emancipationsproclamationen af 3. Juli fra Generalgouvernør Scholten, som var blevet sendt til Vestenden:

1) All unfree in the danish westindia Islands are from to day emancipated,
2) The estate Negroes retain three months from date the use of their houses and provision grounds of which they have hitherto prossessed,
3) Labour is in future to be paid by agreement but allowance is to cease,
4) The maintenance of the old and infirm who are not able to work is until further determination to be furnished by the late owners.«

Endnu herskede den største Uorden paa Landet, megen Plyndring og Ødelæggelse paa Plantagerne. Imidlertid viste mange Negre, at de selv ønskede Fred og Orden, idet flere af Urostifterne fangedes og indbragtes til Fortet af de fredeligsindede Negre.

5. Juli: Landets Tilstand omtrent som 4. Juli. Demolerede i kort Tid flere Bygninger og en stor Have nær Fortet, som hindrede Udsigt og Skydning mod Nord ved Hjælp af Briggens ufortrødne Mandskab. 40 à 50 Mand fra Briggen er næsten til stadig Forstærkning i Fortet.

6. Juli: Chefen overtog Kommandoen af Fortet Kl. 4 F. M., for at der kunde foretages militær Excutioner til det indre af Øen for at imponere Negrene. Kl. 4 afmarcherede under Fortkommandanten Castonier alt det Kgl. Artilleri og Infanteri samt alle tilstedeværende Plantere og Overseere etc., hvilken sidste Styrke bestod af 40 Mand til Hest og ca. 70 Mand til Fods. Om Middagen ankom en Officer med et Detachement Milits Kavaleri fra Bassinet. Kort efter udspredtes det Rygte, at Generalgouvernør Scholten laa for Døden, og at der havde dannet sig en Regering. Officeren meddelte, at han havde set Generalgouvernøren paa Værftet, da han forlod Bassinet. Noget efter ankom Kammerjunker Rothe med en Baad fra Bassinet og oplæste følgende:

»I Generalgouvernørens Sygdoms Forfald og med hans Samtykke er vi

Undertegnede: Regeringsraad Bunzen, Regeringsraad Petersen, Kammerjunker Landsoverretsassessor Rothe, Justitsraad Landsoverretsassessor Fæster, Politimester Frederiksen, Kammerassessor Arnesen og Prokurator Bahneberg sammentraadte i en Regeringskommission med fuld Myndighed til at tage alle de i den nærværende forstyrrede Tilstand nødvendige Forholdsregler for at tilvejebringe Fred og Orden paa Landet. Den militære Kommando vil blive ført af Oberst de Nully og Major Falbe, som konfererer med ovennævnte Kommission naar fornødent«.

»Da de 2 Kgl. Regeringsraader Bunzen og Petersen alligevel ifølge mine Anskuelser med fuld Myndighed have været i Besiddelse af Regeringen, skønt Generalgouvernøren var syg, og da modsigende Rygter om dennes Sygdom var udspredte, protesterede jeg for min Part mod at anerkende denne ny Regering, indtil jeg fik Vished om, hvordan det egentlig var gaaet til med denne ny Regerings Optræden«. Den tilbagevendte Militærstyrke meddelte, at der endnu var mange Negre, som søgte at ophidse den brede Del af Befolkningen, hvorfor det var nødvendigt at handle, og Stadshauptmand Scholten, Chefen for Brandkorpset Major Gyllich, Kaptajn Castonier, der ved Tilbagekomsten igen overtog Kommandoen over Fortet, Politimester Øgaard, Prokurator Sarauw og Briggens Chef bekendtgjorde følgende:

»Da Autoriteterne her intet Svar har imodtaget fra Hans Ekscellence Generalgouvernøren paa de ham tilstillede Rapporter og begærede Instruktioner, og det i Dag er bragt i Erfaring, at han paa Grund af Sygdom er ude af Stand til at befatte sig med Forretninger, og da det fremdeles under nærværende Negerrebellion er nødvendigt her i Jurisdiktionen at handle øjeblikkelig, saa er undertegnede sammentraadte for indtil videre at handle som højeste Autoritet paa Stedet«, samt

»It is with the utmost satisfaction that the inhabitants of this jurisdiction have learned, that order and obedience to the laws have commenced to be reestablished and from most evidences the hope can be entertained that regularity and good will speedily go hand in hand, it is hereby promolgated that any person or persons opposing the authorities or in any other manner combining for illegal or violent purposes will be dealt with as rioters and instantly be shot«.

For at beskytte Flygtningene paa Skibene og forhindre de oprørske Negres Bortstrømning fra Øen forbød Chefen »al Færgen med Fartøj fra Kl. 9 Em. til Kl. 4 Fm.«

7. Juli rykkede Militæret i forskellige Retninger med god Virkning mod Negrene. Vejene er blevet sikre at passere. I Fortet var ca: 100 Fanger; en Del tages ombord i Briggen og enkelte i Koffardiskibene. Det bekendtgjordes i Frederikssted og paa Plantagerne, at inden 3 Dage skulde alt stjaalent Gods samt Vaaben være afleveret med Trusel om Lovens strengeste Straf for Over-

trædelse af Forbudet. Da Forholdene nu var blevet roligere, blev højeste Autoritet overgivet til Fortchefen og Politimesteren.

Om Middagen d. 7. Juli ankom fra Portorico til Vestenden 220 Mand spanske Hjælpetropper, 360 var ankommet i Bassinet efter Anmodning fra Generalgouvernøren. Som Bevis paa den udmærkede General Prims sædvanlige Aktivitet bør det fremhæves, at disse 580 Mand skønne Tropper med nogle Kanoner og 30.000 Patroner stak i Søen til vor Undsætning 5 Timer efter at have modtaget Generalgouvernørens Skrivelse. Medens Oprøret i den vestlige halve Del af Øen var undertrykt inden Spaniernes Ankomst, vil deres Tilstedeværelse i nogen Tid da have en særdeles god Virkning paa Befolkningen.

9. Juli: Landet roligt, skønt Negrene kun paa enkelte Plantager have optaget Arbejdet. Gouvernør Oxholm kom til Vestenden og overtog Generalgouvernørens Forretninger. Flere af Oprørerne allerede skudt efter Standretsdom.

Chefen skriver samme Dag til Admiralitetet:

»Endskønt Planen for Oprøret var højst umoden og slet gennemtænkt, da det kun udbrød i den vestlige Halvdel af Øen d. 2. Juli om Aftenen, medens Negrene i den østlige Del endnu var ved deres Arbejde og aldeles rolige langt ud paa Eftermiddagen næste Dag, saa beviser dette noksom hvor usle og sygnende alle Forholdsregler var her til at dæmpe Agitationen. Fortet paa Vestenden var meget svagt besat. Militæret, som efter min Mening burde have været indkaldt allerede straks Søndag Aften d. 2. Juli, kom Dagen efter enkeltvis agende uden nogen Mødeordre. Politiet, som i Tide burde have vidst, hvad der foregik, var uvirksomt, skønt det er blevet mig forsikret, at det allerede d. 2. Juli Kl. 3 Em. gik fra Mund til Mund paa Vestenden, at Negrene agtede at gøre Optøjer. Kort sagt, Modstanden fra Autoriteternes Side var usynlig, og uden at det kostede et eneste Menneskeliv, ja, ikke en Gang et Skud Krudt, opnaaede nogle tusinde Negre efter at have plyndret og røvet i Frederikssted, hvorfor de burde have haft en alvorlig Tugtelse, at faa Emancipationen gennemført, et Eksempel paa Kraftløshed og Mangel paa Energi som enestaaende i Historien. Sluttelig finder jeg det er min Pligt at indberette, at jeg anser det for paatrængende nødvendigt for Kolonisterne, at der snarest muligt fra Danmark udsendes en Mand som Generalgouvernør eller Amtmand, hvad man nu vil kalde ham, som besidder Dygtighed, Retskaffenhed og Aktivitet, og som er hævet over alle de herværende Partier og Kliquer, thi efter min Overbevisning er ingen af de herværende Embedsmænd i Besiddelse af de Egenskaber, som udfordres til at styre Sagerne her, selv om alt vedblivende var gaaet sin vante rolige Gang, men endmindre nu, da den Kommanderende maa vise Beslutsomhed og udvikle langt mere Energi, end der behøvedes før Emancipationen.

12. Juli: Skriver til Statsminister Bluhme: »Ikke vilde jeg have sat Pen til Papiret, der ikke direkte vedkommer mig, hvis jeg ikke troede, det var min Pligt at ytre min Mening, da jeg som Chef for Briggen herovre er udenfor de almindelige Embedsforhold og derfor muligen mere upartisk kan omtale de sidste Begivenheder her paa Øen, hvorom Deres Ekscellence uden Tvivl fra den herværende Regering har modtaget udførlige Indberetninger«. Giver derefter en kort dramatisk Beskrivelse af Oprøret og gentager derefter omtrent ordret sin ovenstaaende Udtalelse om Nødvendigheden af Udsendelse af en energisk Generalgouvernør. Irminger slutter: »Jeg har nu udtalt min Mening; det vil være mig kært, om Deres Ekscellence bifalder — i modsat Fald har jeg lettet min Samvittighed.

Denne meget alvorlige Kritik af Embedsmændene — især af Generalgouvernør Scholten — maa formentlig skyldes forskellige Kompetencestridigheder og maa helt og holdent staa for Chefens egen Regning; men at han har udtalt sig som anført, er en Kendsgerning, da det fremgaar af Rapporterne. (Forfatterens Bemærkning).

Ørnen bliver paa Vestenden til 22. Juli. Afgiver den første Tid 1 Underofficerer og 10 Mand til Fortet, men den sidste Tid en lignende Styrke til Bevogtning af Fangerne i et Koffardiskib. Rapporterer til Marineministeriet, at 17 af Urostifterne, som var Formænd ved Plyndring, Ildspaasættelse o. s. v., er skudt efter Stadretsdom. Stemningen blandt Planterne er naturligvis uhyggelig, da de ved Emancipationen er blevet berøvet meget af deres Ejendoms Værdi, og da de trygt stolede paa Regeringens Løfte om uforandrede Forhold i 12 Aar. »Det vækker megen Harme, at der paa Vestenden intet gjordes for at dæmpe Oprøret, da det er mere end sandsynligt, hvis Militæret var bleven sammenkaldt, da Oprøret begyndte, at det med Lethed havde adsplittet Oprørerne. I Bassinet indkaldtes Militsen rettidig, og da flere tusind Negre fra Plantagerne gik mod Bassinet — uden Tvivl for at plyndre — blev de drevne paa Flugt med et Par Skud Kardætsker«. Negrene er overmodige efter den let erhvervede Emancipation, som de fordrede af Generalgouvernør Scholten — og han gav efter for dem; dette vilde efter min Mening aldrig være sket, dersom han i Stedet for at give sig i Oprørernes Vold i sin Karet var gaaet til Vestenden. Saalænge Spanierne forbliver paa St. Croix kan Negrene intet foretage mod den offentlige Sikkerhed. At langt mere Militær fra Danmark for Fremtiden bliver nødvendig herude er en Selvfølge«.

Venezuelas forrige Præsident General Paez er for Tiden paa St. Croix og oppebier det gunstige Øjeblik, naar General Monagas nødsages til at abdicere som Præsident.

27. Juli: Etatsraad Berg — fungerende Gouvernør paa St. Thomas — anmoder om, at *Ørnen* saa vidt muligt indtil videre maa forblive i St. Thomas, da der paa Grund af den pludselige Forandring i den etablerede Tingenes

Orden, »viser sig en tiltagende Uvilje hos den simple Klasse mod regelmæssigt Arbejde, som lader befrygte Uorden«.

27. Juli: Chefen skriver til Kammerherre Oxholm paa St. Croix om ovennævnte Anmodning og vil blive paa St. Thomas indtil Deres Højvelbaarenheds nærmere Ordre.

14. August: Rapporterer til Marineministeriet at have modtaget dets Skrivelse af 16. Juni, hvori Ministeriet udtrykker sin Tilfredshed med den etablerede Behandling af fremmede d. v. s. tyske Skibe i Vestindien, som stemmer med Ministeriets Skrivelse af 9. Maj, og at han af den fung. Generalgouvernør Oxholm har faaet Ordre til indtil videre at blive i St. Thomas, hvor Etatsraad Berg til Dato ved sine kraftige Forholdsregler har forebygget enhver Uorden. Omtrent Halvdelen af de spanske Hjælpetropper er afgaaet til Portorico. De resterende 300 Mand samt vore egne Tropper anses for tilstrækkelige. Det forlyder, at Generalgouvernør Prim er hjemkaldt af Dronningen af Spanien til megen Sorg for Indbyggerne paa Portorico. Et Benbrud forhindrer ham foreløbig i at rejse. Planterne have endnu ikke Tillid til Negrene; en Del af Planterne har med Familie taget Ophold i Byerne og er kun nogle Timer om Dagen paa Plantagerne for at besørge de nødvendige Forretninger.

30. August: Rapporterer til Marineministeriet, at der den 22. August var Orkan paa St. Thomas og St. Jan men heldigvis kortvarig. Skaden i Havnen og paa Landet ikke betydelig. Et fransk Barkskib, flere mindre Fartøjer forliste i St. Thomas. Briggen var halet hen til »Store Cleaning hole«, hvor alt blev strøget og laa godt. Alt roligt paa Martinique og Guadeloupe, »men Negrene vil ikke arbejde — denne Tilstand kan naturligvis ikke vedvare«.

Generalgouvernør Paez er endnu i St. Thomas.

19. August er Præsident Monagas Flaade, bestaaende af 5 Koffardiskibe med en lang Kanon midtskibs og 2 Kanoner i Borde paa hver Side samt flere mindre Fartøjer alle i en meget ussel Stand og kommanderet af den berygtede Sørøverkaptajn Bernard løbet ud fra Porto Cabello for at søge en Flotille, som har erklæret sig for General Paez's.

Hele August i St. Thomas.

6. September: Fungerende Generalgouvernør Oxholm skriver: Da det vil være meget gavnligt, at Orlogsbriggen kommer til Ankers her i Bassin-Havnen, anmodes De om snarest muligt at anløbe Havnen.

6. September: Skriver til Kammerherre Oxholm, at han vil afsejle, saasnart han har provianteret, antagelig næste Morgen. Letter Kl. 9 Em. og er næste Dag Kl. 1½ Em. i Bassinet.

12. September rapporterer til Marineministeriet om ovenstaaende Ordre, og at han ved sin Ankomst til St. Croix erfarede, at et ikke ubetydeligt Opløb

havde fundet Sted i Christianssted paa Grund af, at man havde nægtet vedblivende at betale Brandkorpset, som holder Vagt om Aftenen, hvorefter Korpset nægtede at holde Vagt. Politimester Justitsraad Frederiksen søgte at tilvejebringe Orden. »Brandkorpset, som efter hvad jeg hører, bestaar af mange slette Subjekter, forlange Politimesterens Afgang som Politimester, fordi han, som saa mange andre aktive Politimestre, sjældent er yndet af slette Subjekter. Brandkorpset opnaaede ikke alene den forrige Betaling, men ogsaa Politimester Frederiksens Afgang. Auditør Øgaard blev hans Eftermand. Siden Briggens Ankomst d. 7. September har alt været roligt. General Paez er afsejlet til Curaçao. Øen Marguerita har erklæret sig for ham. Har modtaget Ministeriets Skrivelse af 18. August, hvori takkes for Hjemsendelsen af 3 Officerer. Man havde haabet at kunne afløse *Ørnen* med *St. Thomas,* men da dette ikke kan lade sig gøre, og da Ministeriet meget gerne vil have *Ørnen* hjem, skal Chefen henstille til Generalgouvernør Scholten at hjemsende *Ørnen,* hvorefter en anden Brig vil blive sendt til Vestindien.

Efter at have sendt Generalgouvernør Oxholm Skrivelsen fra Marineministeriet fik Chefen d. 12. September en Skrivelse fra ham, hvori udtales, at det efter Generalgouvernørens Mening vilde være aldeles uforsvarligt under de nuværende Omstændigheder at lade Briggen forlade Stationen i Vestindien. Hvor gerne Chefen end havde forladt Vestindien »for med Briggen at deltage i Kampen for vor retfærdige Sag og for vor uplettede Vimpel«, saa er det ham ifølge Generalgouvernørens ovennævnte Skrivelse for Tiden umuligt. 1 Officer, Lægen og 9 Mand syge i Land.

11. Oktober rapporteres til Marineministeriet at Briggen er fortøjet mellem Kajen og Værftet ikke ½ Kabellængde fra Land, da Chefen siden 25. September har besat Fortet i Christianssted med Folk fra Briggen, idet alt Landmilitæret med Undtagelse af Spanierne og nogle Artillerister er kommanderet til de forskellige Vagtstationer paa Kingshill, Mount Victory o. s. v., da man ventede Uroligheder af Negrene i Begyndelsen af Oktober, men da Befolkningen ser de trufne Foranstaltninger, og desuden de gode Efterretninger om Etatsraad Hansens forventede Ankomst med tilbørlig militær Styrke er rygtedes paa Øen, har alt været roligt baade i Byerne og paa Landet.

20. Oktober rapporterer til Marineministeriet at have hjemsendt Skibslæge Prosch paa Grund af Sygdom og højst exalteret Sindsstemning og udbeder sig en Læge tilsendt.

30. Oktober rapporterer til Marineministeriet:

Paa Grund af den ualmindelige Eftergivenhed, som er vist den kulørte Befolkning, er denne højst uforskammet mod de blanke. Navnlig bestaar Brandkorpsene, hvoraf mange er bevæbnede med Geværer, for en stor Del af Pøbelen. Det glæder derfor Chefen at kunne indberette, at man efter et Opløb paa Vestenden, hvorved nogle Spaniere isoleredes ved Husundersøgelse, har

beslaglagt alle Vaaben og afleveret dem i Fortet; han haaber, at man vil gøre ligesaa i Christianssted.

13. November: Rapporterer til Marineministeriet:

1. Mand død af Strubetæring, 5 Mand syge i Land af Feber; sammenlignet med det øvrige Militær er dette Antal af syge forholdsvis ringe. Briggen har nu saa godt som uafbrudt ligget til Ankers siden 2. Juli og besat Fortet siden 25. September, begge Dele er uheldigt for Sundhedstilstanden.

28. November rapporterer til Marineministeriet, at 3 Transportskibe er kommet hjemmefra med 300 Mand Landtropper, og at en af Lægerne er antaget som Skibslæge i Stedet for den hjemsendte. Briggen *St. Thomas,* Kaptajnløjtnant Suenson, ankom 27. November med den fungerende Generalgouvernør Etatsraad Hansen. *St. Thomas* afgik samme Dag til Portorico eskorterende et Transportskib med Resten af de spanske Tropper. Det ankomne Militær har overtaget Forttjenesten, hvorfor Chefen haaber snart at kunne komme til Søs. Alt er roligt paa vore Øer, og Negrene arbejder i det hele taget ret godt. *Ørnen* 7, *St. Thomas* 3 syge i Land. Med *St. Thomas* fulgte Marineministeriets Skrivelse af 28. September med Ordre til *Ørnen* om, hvis Omstændighederne tillader det, at forlade Vestindien henimod Slutningen af Februar.

14. December rapporterer til Marineministeriet fra St. Thomas (*Ørnen* laa i Bassinet 12. September—11. December) at have faaet Ordre fra Generalgouvernøren til at afgaa til Luvartsøerne og Fastekysten, og at det er Hensigten at afsejle dertil 15. December.

15. December fra St. Thomas, 20.—22. December St. Kitts. 22. December Nevis, 25. December Guadeloupe, 26.—30. December Martinique.

Afgik derefter til Barbados, Trinidad, La Guayra, Portorico.

Indhentede paa denne Rejse Oplysninger om Forholdene blandt Negrene paa de engelske og franske Øer.

Den 11. Marts 1849 hævede *Ørnen* Station i Vestindien og ankom efter at have anløbet Cowes til København d. 4. Maj, hvorefter Briggen blev klargjort til Blokadetjeneste i Danzigerbugten med reduceret Besætning.

CEREMONIEL I VESTINDIEN

Det har ved flere Lejligheder under Vestindietogterne været nævnt, at der paa Hans Majestæt Kongens Fødselsdag hvert Aar i Vestindien udfoldedes stort Ceremoniel med følgende Festligheder i Gouvernementshuset samt blandt Befolkningen, som paa denne Maade fik Lejlighed til at vise sin Kærlighed til det danske Kongehus. Naar Orlogsskibenes Tjeneste tillod det, deltog disse ved Paradering, Salut, Fyrværkeri og Illumination.

I »Dagen« af 28. Marts Nr. 75, 1833, findes en saadan detailleret Beret-

ning fra Christianssted om Højtideligholdelse af Kongens Fødselsdag den 28. Januar 1833.

Beretningen har følgende Ordlyd:

Christianssted paa St. Croix, den 8de Februar.

De herlige Festdage ere tilende; vor tro elskede Konges dyrebare Fødselsdag, have vi, ved vor General-Gouverneurs Foranstaltning, fejret med den høje og inderlige Kjærlighed og Hengivenhed, som enhver Dansk besjæles af, og som ligger dybt i Alles Hjerter. Vi bede til Gud, at han i sin Naade vil skjænke os den store Lykke, at see denne skjønne Dag, ofte vende tilbage; den værner om Danmarks Held og Lykke.

Den 28. Januar ved Solens Opgang hilsedes Dagen med en Salut af 27 Skud, fra Fortet her, samt militair Musik; fra General Gouvernements Husets Altan hørtes 4 Trompeter, og paa samme Tid hejsedes Flag der, som ogsaa paa alle Skibe i Havnen. Særlig smukt var Hs. Majestæts Orlogs-Skibe, Corvetten *Diana* under Capitain Falsen og Briggen *St. Croix* under Capitain-Lieutenant Braag, dekorerede, som ogsaa Gouvernements Transport-Skibet, *Vigilant,* Captain Dahl.

Samtlige Militair-Corpser stode Kl. 12 opmarcherede, under Stadshauptmand de Nully's Commando, paa Parade-Pladsen. General-Gouverneuren med sin Suite, hvorimellem man bemærkede Vice General-Gouverneuren, samt Corvetchefen Capitain Falsen, begav sig derhen til Hest, overtog Commandoet og udbragte de varmeste Ønsker for vor højt elskede Konge. De bleve besvarede med et hjerteligt 3 Gange Hurra af hele Linien, og af de talrige forsamlede Tilskuere. Det velcommandeerte og veldisciplineerte Christianssteds borgerlige Artillerie fyrede Salut med 27 Skud, Tropperne gave feu de joie, og Hs. Majestæts Corvet, samt Orlogs Briggen faldt ind, hver med 27 Skud. Troppernes militaire Holdning, deres smukke Uniformer og Udseende, hvorved især 1ste Vestindiske Infanteri Compagnie under Capitain v. Scholten, tildrog sig Opmærksomhed, vandt almindeligt Bifald.

Samtlige Corpser rykkede derpaa ind i Byen, og opmarcherede udenfor General-Gouvernements-Huset, hvor de afleverede deres Faner, som ere opstillede ved Siden af Hs. Majestæts Billede, i Legemsstørrelse, i Regjeringssalen.

Om Middagen var stor Dinér hos General-Gouverneuren. Chefen for den franske Fregat *La Marne,* Capitain Genebreas, deltog deri med sine Officerer. Da vor elskede Konges Skaal, ved General-Gouverneuren, blev udbragt, fyredes fra Fortet en Salut med 27 Skud, og den franske Fregat, som laae paa Frederikssteds Rhed, saluterede om Morgenen, om Middagen og om Aftenen.

Om Aftenen Kl. 7 var Assemble i General-Gouvernements-Huset, hvor der mødte samtlige civile og militaire Embedsmænd, Enhver som bærer Sølvkokarden, Borgere og Fremmede. Forsamlingen var særdeles talriig. General-Gouverneuren »ønskede i hjertelige Ord sig selv og Forsamlingen til Lykke, at

kunne samles i en saa heldig og lykkelig Anledning; han bemærkede, at det vilde blive en kjær Pligt for ham at opfylde, at kunne forsikkre Hs. Majestæt om den Troskab, som Colonierne stedse bære for Kongen og hans Hus, og hvori de ikke vige for nogen, og han glædede sig ved den Overbeviisning, at see sig omgivet af Mænd, som ere Kongen saa tro og urokkelig hengivne, og fra hvis Hjerter opstige saa varme Ønsker for den elskede Monarks Held og Lykke.«

Paa den kongelige Corvet afbrændtes derpaa et Fyrværkeri, hvilket Forsamlingen tog i Øjesyn fra Værftet; man bemærkede tillige Illuminationen ombord hos Capitain Dahl, og hos Havnemester Høyer, paa Kayen, som var meget smagfuld.

Efter Tilbagekomsten begyndte det Militaire Musik-Corps Aftenens Underholdning, med en Ouverture af dets Anfører — Griebel's Composition. Vi maa takke vor General-Gouverneur for den Fuldkommenhed dette Musik-Corps, ved Griebel's Talent og Flid, har opnaaet.

General-Gouverneuren sammenkaldte Selskabet ved en Fanfare, for at udbringe Skaalen for vor elskede Konge.

Efter at følgende Sang:

Mel.: Vift stolt paa Codans Bølge.

Hvi flamme Højtidskjerter
saa lyst i Aft'nens Stund?
Hvi flamme danske Hjerter
fra Sjelens dybe Grund?
Hvi toner gjennem Salen
der Sang fra fulde Bryst?
Hvi giver højt Pocalen
en Gjenklang af vor Lyst?

Du Drot! Som boer og bygger
i Danmarks Kongehal,
see! Første Gang sig smykker
for Dig den Festens Sal;
og hører Du end ikke
vor høje Jubelrøst:
Du er med Aandens Blikke
dog Vidne til vor Lyst.

Saa fjernt de Palmer kneise,
Sjølunda! Fra Din Ø,
og saare lang den Rejse
er over salten Sø;
men Tanken har jo Vinger,
som ændser Rummet ej:
Med Lynets Fart den svinger
sig over Havets Vej.

Ja, lynsnart Tanken svinger
sig til vor Fred'riks Land,
og sønlig Hilsen bringer
Ham fra den fjerne Strand,
hvor Gamle og hvor Unge
i trofast Broderlag
for Kongehuset sjunge
paa Kongens Fødselsdag.

Hil Konge Dig! Saa synge
vi glade Haand i Haand;
hvo veed, som Du, at slynge
om alle Eenheds Baand?
I Aanden Du omsvæve
Din skjønne Palmeøe,
hvor tro for Dig vi leve,
og tro for Dig vi døe!!!

forfattet af Pastor Bagger var sjungen med den Varme og Hjertelighed, som opfylder os for vor ejegode Landsfader, udbragte General-Gouverneuren denne Skaal med Inderlighed og den Kjærlighed for vor Frederik VI, som af alle blev ledsaget med 3 Gange Hurra. Paa et givet Signal fra General-Gouvernements-Husets Altan, saluterede begge Orlogsskibe med 27 Skud og umiskjendelig var den hjertelige Deltagelse og den tro Hengivenhed, som vi bære for Kongen og hans Huus.

Adgangen til en riigt og smagfuldt anordnet Buffet, med alle mulige Slags Forfriskninger, blev nu aabnet, en almindelig Munterhed herskede over Selskabet, som i den gladeste Stemning først adskildtes efter Midnat, med inderlige og hjertelige Følelser for vor elskede Konge, og med oprigtig Tak til vor General-Gouverneur, hvem vi Alle skylde en saa herlig og nydelsesriig Dag.

Særdeles meget forhøjedes Festen ved den Omstændighed, at det var den første Gang, at General-Gouvernements-Huset, efter dets Reparation og foretagne Forandringer, blev aabnet, og ved en saa skjøn Lejlighed indviet. Enhver beundrede saavel den Elegance, som den skjønne Smag, vor General-Gouverneur havde anvendt derpaa. Et imposant Syn skjenkede den store Sal, med dens smukke Gallerier os, i hvilke den kongl. Families Buster, efter Thorvaldsen, befandt sig. I Regjerings Forsamlingens Værelse, saaes vor dyrebare Konges og Hs. kongl. Højhed, Prinds Christian Frederik's Billeder, i Legemsstørrelse, og ved Siden af Kongens Billede vare samtlige Corpsers Faner grupperede.

I Byen selv var paa adskillige Steder foranstaltet Illuminationer, og ved flere Baller højtideligholdtes Dagens Fest, som først endtes sildigt.

Onsdagen den 30te Januar begav General-Gouverneuren sig, efter afholdt Regjerings-Forslag, Kl. 12 om Middagen, med Regjeringens Medlemmer og

en talrig Suite, ombord paa den kongel. Corvet *Diana,* hvor Chefen, Capitain Falsen, havde foranstaltet et Dejeune. Ved sin Tilbagetur aflagde han et Besøg paa Hs. Majestæts Orlogsbrig *St. Croix,* Capitain Braag, og blev ved sin Ankomst og Bortgang af de kongelige Skibe hilset med 9 Skud af hvert.

Torsdagen den 31te Januar, Kl. 9 om Aftenen, begyndte i General-Gouvernements-Huset et Bal, hvortil over 500 Invitationskort vare udgivne. Vor General-Gouverneur vilde derved bøde paa den Omstændighed, at Damerne ikke havde kunnet deltage i Festligheder, som allerede havde fundet Sted, og vist nok forøgede han ved dette Bal Glæden paa vore skjønne Festdage saare meget. Ballet var splendidt og særdeles animeret. Ved Midnat aabnedes Spisesalene, hvor en udsøgt Anretning ventede Gjæsterne, og først henad Morgenstunden adskiltes den muntre og glade Forsamling med hjertelig Tak til vor opmærksomme General-Gouverneur.

General-Gouverneuren, som vilde give Garnisonen et Beviis paa sin Tilfredshed med den Orden og Rolighed, som den stedse beflitter sig paa, og som hersker iblandt den, gav i 1ste vestindiske Infanterie-Compagnies Caserne en Fête den 1ste Februar om Aftenen, hvortil en Deel af Hs. Majestæts Orlogsskibes Mandskab var indbuden. Efter General-Gouverneurens Ankomst begyndte Dandsen; vor dyrebare Konges Skaal blev udbragt og ledsaget af et almindeligt og hjerteligt 9 Gange Hurra. Glæde og Munterhed herskede overalt, og henad Midnat adskiltes Forsamlingen i den gladeste Stemning.

Casernen selv var en Gjenstand for almindelig Opmærksomhed; General-Gouverneuren havde i den sidste Tid ladet, ved Compagniets dertil duelige Folk, foretage de fornødne Reparationer, og male den ind- og udvendig. De rummelige smukke Sovesale med nye Jernsenge i begge Etager, den store Forsamlingsstue for Mandskabet, ere særdeles smukke og hensigtsmæssige, og den store Reenlighed og Orden, som sees overalt, maa vinde Enhvers Bifald.

Forsamlingsstuen, hvori vor elskede Konges og Dronnings Buster befandt sig, var smagfuldt decoreret, og deri anbragt danske Flag af Silke, hvilket Mandskabet havde foranstaltet.

Ligesaa mærkelig, som det vist nok hænder sjeldent, var den Omstændighed, at ved denne Forsamling, som udgjorde over 500 Mand, foruden Fruentimmer, og hvor der herskede en fri og ubunden Glæde, ikke forefaldt det mindste, som kunde forstyrre den gode Harmonie og Munterhed som herskede der. Men det vidner om den gode Orden og Disciplin, som der holdes over, saavel i Hs. Majestæts Orlogsskibe, som i Garnisonen, og saare behageligt var det for vor General-Gouverneur, at see sin gode Mening derom, som han i Forvejen havde fattet, paa en saa behagelig Maade stadfæstet.

Saaledes endtes vore skjønne Festdage, som lade en varig Erindring blive tilbage i vore Hjerter, der ere opfyldte med sand Kjerlighed og varm Hengivenhed for vor ejegode Konge, som vi elske oprigtig og tro.

Vi skylder vor General-Gouverneur vor hjertelige Tak, at han, i hvem vi have den bedste Tolk og Talsmand for vore Følelser, skjænkede os disse herlige Festligheder.

Gud ville i sin Naade lade os end ofte opleve denne Aarets skjønneste Dag, vor dyrebare Kongens Fødselsdag. Han skjænke os den store Lykke, ofte at tolke vore Følelser for vor hulde Landsfader, hvis eneste og helligste Idræt er: Danmarks Fred, Held og Lykke.

Tro bevare vi i vore Hjerter vort varmeste Ønske: »Gud bevare Kongen og Hans Huus!«

Togterne til Sydamerika

Foruden at være Øvelsestogt for Besætningerne havde disse fortrinsvis i særlig Grad politisk-merkantile Formaal, og det var Skibschefernes Opgave at slutte saadanne Forbindelser med de sydamerikanske Republikker, ligesom der skulde lægges Vægt paa at indhente Oplysninger om Forholdene i disse fremmede Stater til Fordel for den danske Skibsfart og Handel.

I Aarhundreder havde de sydamerikanske Produkter ved deres Mangfoldigheder og Rigdomme udgjort en stor Del af den europæiske Handel, men denne direkte Handel stod hovedsagelig kun aaben for de Magters vedkommende, som havde Kolonier derovre.

Ikke saa underligt da, at ogsaa den Kgl. danske Regering bestræbte sig for at komme til at nyde godt af Samhandelen. I den Anledning var der blevet afsluttet Handelstraktat den 26. April 1828 med Kejserdømmet Brasilien, den 19. Juli s. A. med de forenede meksikanske Stater og den 20. Marts 1838 med Republikken Venezuela. Eksemplarer af disse tidligere afsluttede Traktater blev medgivet Cheferne, der tillige blev forsynede med Fortegnelse fra det Kgl. Generaltoldkammer og Kommerciekollegie over de Byer i Sydamerika, hvor kongelige Konsulater allered var oprettet, og hvor det var paatænkt at oprette nye.

Nærværelsen af et kongeligt Krigsskib paa disse Landes Kyster maatte tjene til Bevis for Regeringens Omsorg for at fremme den danske Handel og Søfart, og det var herhjemme et længe næret Ønske, at det skulde lykkes Regeringen at stifte de venskabelige Forhold mellem Danmark og de sydamerikanske Republikker, og med dette Formaal for Øje maatte Skibscheferne omhyggelig bestræbe sig for at undgaa alt, som kunde inddrage dem i at deltage eller tage Parti i de Konflikter, hvori nogle af Staterne fra Tid til anden maatte blive indviklet.

I Betragtning af, at Handelstraktaten mellem Danmark og Brasilien skulde udløbe den 7. Marts 1841 og derfor stod for at skulle fornyes, og da Forholdene derude efterhaanden havde antaget en saa foruroligende Karakter, at det voldte de danske Handelsskibe og dermed Handelen store Vanskelig-

heder, henledte den danske Generalkonsul i Brasilien Kommandørkaptajn J. C. P. Prytz General-Toldkammerets Opmærksomhed paa ovennævnte uheldige Forhold.

I Skrivelse af 4. Februar 1840 videresendte General-Toldkammeret den nævnte Indberetning til Kongen med sine Bemærkninger.

Skrivelsens Ordlyd var følgende:

»Drs. Majestæts Charge d'affaires og General-Konsul i Brasilien, Commandør-Kaptain Prytz har tilstillet Collegiet et af flere danske Skibsførere under deres Ophold i Rio de Janeiro til ham indgivet Andragende, der gaar ud paa, at det under de nærværende Uroligheder i Brasilien er at befrygte, at den for den danske Stat saa vigtige Skibsfart paa disse Højder maa ophøre, saafremt Flaget ikke nyder samme Protection som andre Nationers. Vel er nemlig det danske Flag nu i Anseelse, men efterhaanden som Farvandets Usikkerhed tiltager ville de Handlende ikkun betroe deres Ejendom til beskyttede Skibe, og det vilde derfor være særdeles ønskeligt, at det danske Orlogsflag viste sig paa disse Steder.

Ogsaa har Commandør-Kaptain Prytz i en tidligere fra ham indkommen Rapport bemærket, at endog de mindre maritime Nationer af og til sender Krigsskibe ud for at give deres Flag Anseelse i hiine Farvande, og at det burde være nødvendigt for Danmark at gribe til samme Middel, naar Handelstraktaten imellem Danmark og Brasilien udløber, hvilket, efter den Meddelelse, som Collegiet fra det kgl. Departement for de udenlandske Sager har modtaget om Traktatens Opsigelse fra brasiliansk Side, vil skee den 7. Marts næstkommende.

Det kgl. Admiralitets- og Commissariats Collegium har for Collegiet erklæret sig beredvilliget til at fremme en saadan Foranstaltning naar fornødent Tilskud kunde bevirkes fra Finantserne til at afholde Omkostningerne, ligesom og det kgl. Departement for de udenlandske Sager, som i denne Anledning, herfra blev tilskrevet, har tilkjendegivet Collegiet at have allerunderdanigst anbefalet dette Anliggende til Drs. Majestæts allerhøieste Opmærksomhed. Da Handelen og Skibsfarten fra Kongeriget og Hertugdømmerne paa Brasilien er kendeligt tiltagende og er af særdeles Vigtighed for Afsætningen af Landets Produkter, og da det efter de modtagne Oplysninger ikke kan være Tvivl underkastet, at det til sammes Vedligeholdelse vil være af megen Vigtighed, at danske Krigsskibe af og til vise sig i de brasilianske Farvande, ligesom det og burde være hensigtsmæssigt, at saadant ikke ududsættes for lang Tid efter Tractatens Udløb, har Collegiet troet ikke at burde forbigaae i dybeste Underdanighed at anbefale denne Sag og tillader sig saaledes allerunderdanigst at indstille: at det allernaadigst maae foranstaltes, at et dansk Krigsskib i indeværende Aar afsendes til de brasilianske Farvande«.

Resultatet heraf udeblev ikke, og allerede i Kgl. Resolution af 5. Marts 1840 bestemtes det, at der i Løbet af Aaret skulde udsendes et Orlogsskib til Sydamerika, nemlig Fregatten *Bellona.*

For at gøre Ekspeditionerne saa frugtbringende som muligt, gjaldt det om at søge at tilvejebringe Oplysninger om Landenes Befolkning, Import og Eksport, Handelspladsernes Vigtighed, hvilke Varer man bedst mente med Fordel at kunne afsætte og bringe hjem samt i hvilken Grad man maatte formode at kunne konkurrere med andre Nationer. Og endelig var det selvfølgelig vigtigt at skaffe sig Oplysninger, der kunde have Interesse for de Søfarende.

Med Hensyn til Konsulatvæsenet skulde det undersøges paa hvilke Pladser, man burde oprette Konsulater og Vicekonsulater og at udse de Mænd, som man kunde betro disse Poster. Udnævnelsen af Generalkonsuler og virkelige Konsuler blev bragt i Forslag af det Kgl. General-Toldkammer og Komerciekollegiet, men forinden Forestillingen herom kunde nedlægges, var det Handelsstanden i København, Flensborg og Altona, som skulde afgive Betænkning om de forskellige Konkurrenters Kompetence. Cheferne maatte derfor være opmærksomme paa, paa Stedet at stræbe efter at opfordre ansete og dertil egnede Handelsfolk til at ansøge om at maatte besætte nyoprettede Konsulater.

Udnævnelse af Vicekonsulater derimod foretoges af vedkommende Konsul og skulde approberes paa dennes Forslag af det Kongelige General-Toldkammer og Kommerciekollegiet.

Endvidere var det een af de mange Opgaver at forberede og indlede Underhandlinger om Handelstraktater og kommercielle Deklarationer med de Republikker, med hvilke der ikke hidtil fra dansk Side var afsluttet nogen Overenskomst, og som Basis for saadanne Traktater skulde den med Venezuela bestaaende være Rettesnor.

Hvis der paa Stedet var Mulighed for straks at kunne afslutte Overenskomst, skulde den i gensidig Deklaration, som i Hovedtraktaten komme til at indeholde Bestemmelser om, at begge Parters Undersaatter i eet og alt indtil videre skulde behandles ligesom de mest begunstigede Nationers Undersaatter.

I nævnte Henseende var der medgivet Skibscheferne en i Hans Majestæts Navn »ad Mandatum« gennem det udenlandske Departement udfærdiget Fuldmagt.

Opmærksomheden henledtes paa i videst mulig Udstrækning at yde danske Undersaatter paa Stedet Hjælp, saafremt de havde været udsat for Forurettelser fra en af de forskellige sydamerikanske Regeringers Side.

FORTEGNELSE OVER TOGTERNE TIL SYDAMERIKA

1840—41	Fregatten »Bellona«	Kommandør C. Wulff	24/8 1840—21/8 1841
1843—44	Briggen »Ørnen«	Kaptajnløjtnant Polder	1/5 1843—25/3 1844
1845—47	Korvetten »Galathea«	Kaptajn St. A. Bille (Jordomsejling)	16/6 1845—31/8 1847

1840—41.

Fregatten *Bellona*

med Kommandør Christian Wulff som Chef og en Besætning paa 300 Mand hejste Kommando den 24. August 1840 og den 27de stod Fregatten Sundet ud. Paa Rejsen fra København til Helsingør var Digteren H. C. Andersen Gæst, og efter at denne var gaaet i Land her, fortsattes Rejsen.

Natten mellem den 8.—9. September havde Fregatten det Uheld uden egen Skyld i Kanalen at løbe en fransk Lugger i Sænk; af Besætningen paa 8 Mand druknede de 4, og de overlevende blev af en engelsk Lodskutter sejlet til Le Havre.

Rejsen over Biscajabugten var usædvanlig haard, og efter at have anløbet Funchal forsattes til Brasilien den 2. Oktober for at anløbe Bahia og Rio. Ankomst Bahia den 4. November efter en god Overrejse.

Efter at have opholdt sig her til den 17. November kom *Bellona* 4 Dage efter til Rio.

I denne Hovedstad fejredes Kejser Pedro's Fødselsdag under store Festligheder d. 2. December.

Den 5. December stod *Bellona* atter ud i Atlanterhavet mod La Platafloden ca. 2½ Mil fra Byen. Efter heldig afsluttede, betydningsfulde Overenskomster med Regeringen stod *Bellona* den 28. December Floden ud og begyndte sin Rejse rundt Cap Horn mod Chile. Rejsen tilbagelagdes paa 28 Dage, dog ikke helt uden Modgang, men i god Behold ankrede den udfor Valparaiso, hvorfra Afstanden til Hovedstaden St. Jago var lang, besværlig og bekostelig (ca. 36 Mil) og gennemførtes af Chefen og nogle Officerer i 2 Personers Kabriolet ad halsbrækkende Bjergveje. Den 27. Marts kom Chefen tilbage, og de følgende Dage blev der gjort klar til Afrejsen, og den 31. Marts stod Fregatten for en god Vind under Sejl Nord paa til Lima, Peru's Hovedstad. Rejsen varede 9 Dage.

Under *Bellonas* Ophold i Lima var Præsidenten — Gamara — optaget af Kampe mod Oprørerne i det sydlige af Riget. De diplomatiske Forbindelser mellem Danmark og Republikken lededes derfor af Vicepræsidenten. Paa Afrejsedagen den 28. April gæstede Vicepræsidenten den nye Konsul i Lima, og flere af Cheferne fra de andre Magters Orlogsfartøjer *Bellona,* og nu kunde den lange Hjemrejse begynde.

Rejsen rundt Cap Horn blev denne Gang usædvanlig haard, og først den 9. Juni ankredes — for anden Gang — udfor Rio.

Det var oprindelig Chefens Bestemmelse, at *Bellona* den 19. Juni skulde lette fra Rio for ifølge Regeringens Ordre snarest muligt at vende tilbage til København. Men da der netop blev rettet en Henvendelse til Fregatten fra europæiske Købmænd om at faa ny Post tilbage til Europa, indvilgede Chefen i at udsætte Afrejsen til den 20. Juni og efter i 12 Døgn ikke at være avanceret ret meget fik Fregatten endelig den 2. Juli den sydøstlige Passat og kunde den 9. Juli passere Ækvator; den 7. August stod *Bellona* Kanalen ind. Den 11. August passeredes Skagen, og den 15. August om F. M. ankredes udfor Trekroner. Kommandoen blev strøget den 21. August.

Hans Majestæt Kongen behagede efter Togtet i en allerhøjeste Parolbefaling af 18. August 1841 at tilkendegive sin allernaadigste Tilfredshed med »den udmærkede Dygtighed og Kondouite, den Tjenstiver og Hurtighed, hvormed Fregattens Expedition er udført«.

Om Rejsen er en meget udførlig og interessant Beskrivelse udkommet 1841 af Skibspræsten Herr D. Pontoppidan — tilegnet Kammerherre, Kommandør og Divisionschef Christian Wulff — »med Højagtelse og Kjærlighed«.

Skibspræsten, der efter Togtet fik Adgang til de officielle Aktstykker vedrørende Rejsen, skrev bl. a. herom:

»Som tidligere anført havde de større Magter i lange Tider staaet i traktatmæssigt Forhold til de fleste af de sydamerikanske Republikker baade paa Øst- og Vestsiden, og paa dette Togt lykkedes det at indlede og opnaa lignende Fordele for Danmarks Vedkommende, som hidtil var ført og afsluttet med Held med Brasilien, Meksiko og Venezuela saavel i Uruguay som med de argentinske Stater paa Østsiden og med Republikkerne i Chile, Peru, Bolivia og Æquador paa Vestsiden af Sydamerika. Hos de 4 første af disse Stater fandt Missionen den mest smigrende Modtagelse, og med den største Imødekommenhed modtog disse Regeringer de fremsatte Forslag.

Den eneste Stat, som krævede en formelig Anerkendelse fra dansk Side, før den kunde indlade sig paa nogen traktatmæssig Forbindelse, var Argentina. Det var henstillet til Chefens Skøn, hvorvidt han vilde besøge Republikken Bolivia og Æquador, men flere vægtige Grunde bestemte ham til ikke personlig at ofre den Tid og de Penge, som disse Besøg vilde have medført, idet Hovedstæderne i disse Stater laa saa langt fra Kysten, at det praktisk talt var umuligt at kunne naa at sætte sig personlig i Forbindelse med Regeringerne. F. Eks. laa Bolivias Hovedstad ikke mindre end 40 Dagsrejser fra Havnen.

Chefen benyttede derfor Lejligheden til at indlede Underhandlinger med

Bolivia og Æquador ved at sætte sig i Forbindelse med disse Landes diplomatiske Repræsentanter i Lima, og han mødte her den største Beredvillighed med Hensyn til at modtage de fornødne Noter til vedkommende Ministre.

I alle de Hovedstæder, som besøgtes, hvor der ikke tidligere var ansat nogen Konsul, udnævnte Chefen i Kraft af sin Fuldmagt Konsuler og indstillede disse til Regeringerne, der anerkendte dem som saadanne, hvilket betød, at vore handlende og søfarende Landsmænd høstede store Fordele. Men selv om de i sig selv kunde synes betryggende, var disse Overenskomster desværre ikke fuldt tilstrækkelige Garantier for Ret og Retfærdighed i de sydamerikanske Stater.

England, Frankrig og Nordamerika lod sig derfor heller ikke nøjes med saadanne Foranstaltninger som nævnte, men holdt til Stadighed Krigsskibe paa Station i de forskellige Havne af Betydning.

Europæerne paa Vestkysten erklærede rent ud, at de ikke vovede at opholde sig her uden militær Beskyttelse under Oprør og Revolutioner, som paa disse Tider ikke hørte til Sjældenhederne. Og der er da ogsaa mange Eksempler paa, at Frygten ikke var ubegrundet, og at de forskellige Nationers Krigsskibe ved mange Lejligheder har maattet beskytte deres Landsmænds Liv og Ejendom.

Under sine korte Ophold paa de forskellige Pladser faldt det ikke i *Bellonas* Lod at gøre Nytte af denne Art; men den Glæde, hvormed Fregatten blev hilst af alle danske Skibe og bosiddende Landsmænd i den fremmede Verdensdel, den Opmærksomhed som *Bellona* blev mødt med af alle europæiske Krigsskibe, diplomatiske Embedsmænd og Handlende, var et talende Bevis for Betydningen af »at vise Flaget«.

Det er en Kendsgerning, at Skibsførerne og deres Besætninger kan komme i uforudsete og vanskelige Situationer, uden at de selv er istand til at haandhæve deres Ret, og som et typisk Eksempel herpaa skal nævnes, at en dansk Kaptajns Skib nogle Dage før *Bellonas* Ankomst til Montevideo blev paasejlet i Havnen af et nordamerikansk Skib, som lettede og gik under Sejl. Det danske Skib fik en meget betydelig Skade og henvendte sig til den nordamerikanske Konsul om Skadeserstatning, men da der ikke paa Pladsen var nogen, som kunde tale hans Sag, søgte det nordamerikanske Konsulat Udflugter. Han maatte derfor opgive Haabet om øjeblikkelig Hjælp, som var absolut paakrævet, inden han kunde stikke i Søen.

Hans eneste Mulighed var derfor at søge Ressours for Erstatning ad en lang Omvej gennem København, og han maatte saaledes være blevet liggende i umindelige Tider, indtil der kunde ydes ham Erstatning fra en eller anden Kant. Resultatet af *Bellonas* Ankomst blev imidlertid, at der blev ham udbetalt 1000 Rbd. dansk af det nordamerikanske Konsulat omgaaende.

Paa Rejsen hændte det ogsaa, at *Bellona* stødte paa nødlidende Lands-

mænd, som af egen eller uden Skyld havde lidt Skibbrud, og Fregatten havde flere saadanne Personer med hjem til København.

Regeringen havde endvidere til Naturvidenskabens Fremme foranstaltet, at en Mand af Faget fulgte Ekspeditionen. Ogsaa Videnskaben kom saaledes til at nyde godt af dette begivenhedsrige Togt, der i enhver Henseende fik saa lykkelig en Afslutning.«

1843—44.

Briggen *Ørnen.*

I Aaret 1843 udrustedes denne paa Togt til Sydamerika med Kaptajnløjtnant Polder som Chef fra den 1. Maj 1843 til den 25. Marts 1844.

Om dette Togt beretter Chefen i »Nyt Archiv for Søvæsenet« 1844, Side 359 bl. a.:

»Efter at denne nye Brig, bordet til 16 Stykker 18 ℔ Kanoner, i Sommeren 1842 var løben af Stabelen, blev den i det følgende Aar bestemt til at eqviperes, og under 13. Marts behagede det Hs. Majestæt allernaadigst at udnævne mig til Chef for den. Udrustningens Øiemeed var deels Øvelse for Officerer og Mandskab, deels at prøve Skibet, som var bygget efter en ny Tegning. Ordren for Togtet bød at anløbe Pernambuco, Bahia, Rio de Janeiro og de vigtigste Steder paa Platafloden, der at vise Flaget, overalt varetage de danske Interesser og være Kongens Undersaatter til Nytte og Beskyttelse; om muligt skulde Briggen være hiemme igien i November Maaned samme Aar.

Samtidig med *Ørnen* eqviperedes Corvetten *Flora,* Capitain F. Paludan, til Manøvreskib for Cadetterne, samt Briggerne *Mercurius* og *St. Jan,* den første, under Capitainlieutenant Christmass, bestemt til Afløsning paa Stationen i Vestindien, den sidste, under Capitainlieutenant Irminger, bestemt til Øvelsestour i nærmere Farvande, og til dette, for hvert Skib særegne Hverv, knyttedes endvidere den Bestemmelse, at de samtlige, under Corvetchefens Commando, som ældste Skibschef, skulde anløbe Madeira, for paa Veien dertil at foretage saadanne tactiske Øvelser, som Seilads i Eskadre giver Leilighed til.

Den 29. April var Skibenes Eqvipering fuldendt, og samme Dag beæredes de med et Besøg af Hs. Majestæt Kongen, som ledsaget af Hs. K. H. Kronprindsen, behagede at tage dem i Øiesyn før Afseilingen. Den 1ste Mai vare de udlagte paa Rheden, men da 23 Søfolk, udskrevne i Hertugdømmerne, endnu ikke vare ankomne, blev Afseilingen opsat for at oppebie dem. Dette Ophold blev imidlertid benyttet til Øvelses-Seilads og Evolutioner i Sundet. Under disse Manøvrer, i en rumskiøds Jagt imellem Briggerne, var det, at Briggen *St. Jan,* et gammelt Skib, sprang læk og maatte ind paa Rheden til Eftersyn. Dette effectueredes med Kraft, og Dagen efter stødte den atter

til de andre Skibe i Renden. Paa samme Tid indtraf det manglende Mandskab, og da altsaa intet længere Ophold var fornødent, lettede Skibene og stode Nord paa, deres videre Bestemmelse imøde.

Den 5te Mai Kl. 10 F. M. passeredes Kronborg. At see 4 danske Orlogsmænd, skiøndt smaa i Caliber, staae Sundet ud i sluttet Linie, var interessant og havde fremlokket mange Mennesker saavel i Baade som paa Kronborgs Volde, hvilket, tilligemed vore Kammerater paa Vagtskibet *Diana,* tiljublede os deres Hilsen.

Efter 20 Timers Seilads var Eskadren under Næsset. Her giorde *St. Jan* Signal for Ulempe og telegrapherede en Læk under Gildingen. Den blev detacheret til en norsk Havn for at repareres, og de andre Skibe fortsatte deres Cours over Nordsøen til ind i Canalen, hvor de den 15de maatte ankre op i Læ af Dungeness, men lettede samme Aften, da Veiret bedagedes, og d. 20de var Meridianen af Quessant passeret.

Paa Høiden af Cap Finisterre signalerede den Commanderende at have aabnet en forseglet Ordre, som bød ham at anløbe Tanger, hvor vi kom til Ankers d. 1ste Juni Kl. 6 E. M. Det eneste Menneske fra Land, vi her saae, var den danske Consulatsecretair Hr. Marcussen, som strax efter Ankringen kom ombord for at hilse paa den Commanderende. Han fik en Salut af 9 Kanonskud fra *Flora,* og næste Morgen Kl. 8, da alle Skibene havde tonet Flag, blev der fra Commandoskibet givet 21 Skud, dansk Hilsen, til Fæstningen, som retournerede Saluten.

Endeel af Officiererne og alle Cadetterne vare i Land her og bleve meget venskabeligen modtagne af Hr. Marcussen; men vi gik dog Alle Glip af det eneste Mærkværdige, som Opholdet i denne Flekke lovede os, Audientsen nemlig hos den marokkanske Stormand, Deien, thi han var just reist bort, ind i Landet. Vor Consul var desuden fraværende i Europa, og da det smudsige Tanger selv, med sine tæt sammenhobede Leerhytter, forfaldne Fæstningsværker og en raa og pialtet Befolkning ikke kunde have noget Tillokkende for civiliserede Europæere, bleve vi, efter 1½ Dags Ophold paa dette kiedsommelige Sted, behageligen overraskede ved en Ordre fra den Commanderende om at løbe over til Gibraltar, hvor Skibene gik til Ankers endnu samme Dag, d. 3die Juni. Dette Anløb laa egentlig udenfor Expeditionens Plan; men en Cadet var blevet farlig syg, og *Flora's* Skibslæge fandt Betænkelighed ved at beholde ham ombord, derfor besluttede han at bringe ham til det nærmeste europæiske Sted, hvor han indlagdes paa et godt Hospital og er allerede for længe siden giengivet sine Slægtninge og sin Stand.

Vi forbleve i Gibraltar til den 6te om Middagen, da Skibene lettede og krydsede ud af Bugten med en svag Brise af S. V., som imidlertid døde af udenfor Europapynten, og vi bleve saaledes af den stærke vestlige Strøm forsatte øster efter og over imod den afrikanske Kyst indtil om Aftenen,

da en lille Klaring af Levanten reiste sig, som efterhaanden tiltog til en frisk Brise og bragte os Strædet ud.

Den 10de Juni kom vi til Ankers ved Funchal paa Madeira. Her paa dette Eskadrens sidste Rendezvous havde vi ventet at gienfinde Briggen *St. Jan*; men Haabet skuffedes, og først langt senere erfarede vi dens endelige Skiæbne, og det ikke uden en Følelse af Vemod, omtrent som naar man modtager Budskabet om en prøvet Vens Opløsning; thi paa dette Skib, der tiente saa mange unge Danske til Officiersdebut i Marinen, havde flere af os lagt den første Grund til vor Selvdannelse og hentet mangen vigtig Erfaring for vor senere Vei paa den sømilitaire Bane.

Den 13de Juni, da Cadetterne i 3 Dage havde havt Leilighed til at besee Øens Mærkværdigheder, opløstes Eskadreforbindelsen imellem Skibene. Corvetten *Flora* retournerede vesten om Irland til Nordsøen for der at continuere med Cadetøvelserne, og begge Briggerne afseilede 3 Dage senere, d. 16de, efterat have indtaget det Forraad af Viin til Mandskabet, hvormed vore Skibe, naar de ere bestemte til tropiske Farvande, altid pleie at forsyne sig her. *Ørnen* holdt Cours S. V. i, og *Mercurius* ledsagede den indtil næste Middag, da vi skiltes ad med giensidige Ønsker for en lykkelig Reise og et tredobbelt Hurra, som Besætningerne gave hinanden. *Mercurius* stod Vester i, ad Vestindien til, og kom snart af Sigte. *Ørnen* fik d. 18de Kiending af Øen Palma, og 6 Dage senere passeredes de capverdiske Øer, 8 Mile vesten om St. Antonio.

Begunstigede af nordøstlige Vinde naaede vi 23° Længde, den Meridian, paa hvilken jeg ønskede at overskiære Eqvator, netop førend vi slap Nordostpassaten, som forlod os paa 9½° Nordbrede, og nu befandt vi os i det variable Strøg, hvor Stille, Omløbende og Torden med svære Regnbyger er det herskende Veirlig. I en af disse Regnbyger opfangede vi 13 Tønder Regnvand. Ved at holde ret Syd i kommer man snarest igiennem dette ubehagelige Strøg; men sligt lykkes sieldent, og *Ørnen* var heller ikke ganske heldig i denne Henseende, thi vestlige og sydlige Vinde tvang den øster efter indtil paa 18½° Længde, inden vi, den 4de Juli, paa 3½° Nordbrede fik Sydost Passaten og med den stadigere Veir og Brise.

Dagen efter overskar vi Linien lidt østligere end min oprindelige Bestemmelse, og da de fleste ombord ikke før havde været saa sydlig, blev det besluttet, efter gammel Skik at højtideligholde Passagen over Linien med allehaande Spøg og Lege, hvortil Forberedelserne allerede længe iforveien vare trufne. Til Middag regaleredes Mandskabet med et ferskt Maaltid paa et fedt Sviin, som Officiererne havde skiænket dem, og en dobbelt Ration Viin. Resten af Dagen var helliget Udførelsen af de instuderede Optoge og Løier, som afvexlede med Dands, Sang og Lirespil, og først ved Midnat var Festligheden tilende.

Den 14de Juli fik vi Landet af Brasilien i Sigte, og Maanedsdagen efter at vi havde forladt Madeira, d. 16de nemlig, kom *Ørnen* til Ankers paa Bahia Rhed. Seiladsen over Oceanet havde været heldig: en Mand, som under temmelig ugunstige Omstændigheder faldt overbord en Dag, blev lykkeligen bjerget, og saaledes var Alt vel inden Borde ved vor Ankomst til Sydamerika.

Blandt de befalede Anløbssteder var Pernambuco nordligst og nærmest paa Veien fra Europa. Det kunde saaledes synes som om, at Anduvningen af Brasilianske-Kysten burde først have været rettet paa dette Punkt; men to Aarsager bestemte mig til at handle anderledes. Den første: Rhedens Beskaffenhed. Aaben for Oceanet, med en lidet paalidelig Holdebund og flere ubeqvemme Localiteter, der ofte besværliggiøre Communicationen med Landet, frembyder den kun ringe Sikkerhed, især da Indløbet til Byens, af Naturen dannede, fortræffelige Havn ikke er praktikabelt for Skibe med *Ørnen*'s Dybgaaende, undtagen netop ved Springtid. Den Anden: Stedets geographiske Beliggenhed. Lige i Sydost Passaten og paa Coursen til Europa for Skibe, som komme Syd og Sydvest fra, yder det saa nordlig beliggende Pernambuco en beqvem Anløbningsplads for at complettere Provisioner og Vand. Den første af disse Betragtninger fik Vægt derved, at *Ørnen*'s Ankomst paa Kysten skete i den endnu ikke endte slette Aarstid, og den anden, som allerede ved Briggens indskrænkede Rum til Proviant og Vandforraad blev af Vigtighed, viste sig dette endnu mere siden, fordi vor Afgang fra de tropiske Farvande fandt Sted paa en Aarstid, da de nordøstlige Vinde antages at naae høit op imod Nord, og giorde saaledes en hurtig Hiemreise mindre sandsynlig end Tilfældet virkelig blev.

Disse vare Motiverne, som bestemte mig til, først at duve op for Bahia. Vi kom dertil endnu i Regntiden og kun faa Dage efter at nogle voldsomme Skybrud havde anrettet megen Ødelæggelse paa Landet og i den amphitheatralsk liggende By, hvor Vandstrømmen oprev flere Gader og foraarsagede Jordskred, som havde flere Bygningers Sammenstyrtning og Tab af Menneskeliv til Følge.

Hvad Tienesten først og fremmest havde Krav paa, i Bahia, var, at sætte Briggens meget slappede staaende Takkelage, dernæst Proviantering, Vandfyldning og andre Skibsarbeider. Det urolige Veir indvirkede imidlertid heri, og flere af disse Arbeider maatte opsættes indtil videre.

En anden Tienestefordring fra nu af at varetage, bestod i at efterkomme Kongens Befaling om »at vise Flaget«, og hvorledes dette burde opfattes havde derfor ogsaa været en Gienstand for min Overveielse. At hidlede Begrebet fra Ordenes ligefremme Betydning vilde være til ingen Nytte, thi Brasilianerne søge for gierne vort Flag til at de ikke skulde kiende det, og at belære dem om Aarsagen til den symboliske Forskiel imellem Krigs- og Handelsflaget, hvis Oprindelse er dunkel selv for os og som neppe kan

forsvares med anden Grund end dens ærværdige Ælde, var ikke mere væsentlig. Men da et Krigsskibs Tilstedeværelse i en tropisk Havn forøger Agtelsen for Nationen, det tilhører, befæster Tilliden til Handelsmarinen samt letter og betrygger de commercielle Transactioner, da Consulerne i deres Embedsforhold til Landets Authoriteter, ved Reclamationer og deslige, derved erholde et Støttepunkt, møde større Velvillie og færre Vanskeligheder — da de samme Consuler undertiden kunne behøve at controleres nær ved og anspores til større Tienstiver — da Koffardiskibe i mange Tilfælde kunne have Assistance nødig af fleersidig Art, o. s. v., saa er Orlogsmandens Ophold der, under fredelige Omstændigheder, en Demonstration, der ikke kan andet end tiene vore Handelsforbindelser til Gavn, idet den tillige tilkiendegiver Regieringens Ønske at pleje de bestaaende venskabelige politiske Forbindelser med hine Lande. Dette var det Begreb jeg giorde mig om Betydningen af »at vise Flaget«; hvorvidt Fortolkningen er den rette, tør jeg ikke bestemme; men det var det, der satte mig paa det Rene med, hvad jeg troede at burde iagttage i denne Retning.

Imedens vi laae i Bahia indtraf Aarsdagen af den brasilianske Keisers Kroningsfest. Den blev mig officielt anmeldt; Flagning og Salut blev derfor en Selvfølge.

Den 7de August, da de vigtigste tidligere paabegyndte Arbeider vare tilendebragte, gik jeg under Seil til Rio. Om Natten d. 11te passerede vi Breden af Abrolhos Grundene og fik temmelig læge Lodskud, 35 til 29 Favne, udenfor den Linie, som i Admiral Roussins Kaart betegner Bankens Yderkant. Efter 7 Dages Seilads kom vi i Sigte af Cap Rio, en ypperlig Landkiending til Anduvning Nord og Øst fra, og inden Aften saaes tydeligen fra Dækket hele Kyststrækningen ved Rio med dens høie takkede, umiskiendelige Biergtoppe, hvoraf de fleste ere bedækkede med et livligt Grønt og iøvrigt mærkværdige ved den skuffende Lighed, hvormed de fortone sig som en i udstrakt Stilling hvilende Menneskefigur, hvis Hoved er Gabia, Fieldkiædens vestligste Bierg, og Sukkertoppen, ved Indløbet til Havnen, dens Fod.

Det var seent paa Aftenen, inden vi naaede ind til Indløbet, og Land-Vinden blæste allerede ud af Løbet; jeg valgte derfor at holde krydsende om Natten under Fyret paa Raza-Øen, for med Søvinden næste Middag at holde ind. Den næste Dag den 15de, Kl. 3 E. M. vare vi tæt under det stærke Fort St. Cruz, der dominerer Snævringen, som her, paa det Smalleste, kun er 5 Kabellængder bred, og snart efter laa *Ørnen* til Ankers ved Brasiliens Hovedstad, Rio de Janeiro, i en af de skiønneste, smukkeste og rummeligste Havne i Verden.

Rygtet om den nærforestaaende Ankomst af Keiser Don Pedro den 2dens unge Brud havde allerede mødt mig i Bahia og blev her endyderligere bekræftet os ved de mange offentlige Forberedelser, man var i Værk med at

træffe til hendes festlige Modtagelse. Jeg antog, at det ikke vilde være H. M. Kongen ubehageligt, om vort Orlogsflag ved denne Leilighed blev repræsenteret, i Lighed med hvad der havdes isinde af andre her liggende fremmede Krigsskibe, og besluttede derfor at oppebie Fyrstindens Komme.

I Mellemtiden havde jeg, nogle Dage efter min Ankomst, Privataudients hos Keiseren. Hs. Majestæt modtog mig i et fra den almindelige Audientssal adskilt Gemak, og var paa den ene Side omgiven af Ministrene, paa den anden Side af sin Stab. Audientsen varede 10 Minutter. Keiseren talede ikke, men besvarede kun med et let Smiil og en Bevægelse med Hovedet de til ham henvendte Ord. Saaledes fik jeg da for første Gang Leilighed til at skue i umiddelbar Nærhed den unge Mand, der siden Inca-Slægtens Udrøddelse er den første i Sydamerika indfødte og tronbaarne Fyrste, og hvis vigtige Lod det blev at føre et af Naturen rigt velsignet Land og dets Folk frem til Materiel Velværen og aandelig Udvikling, og saaledes bøde paa en lang Fortids svare Brøst. Han er nu 19 Aar gammel, for ikke længe siden bleven myndig, og staaer siden den Tid i Spidsen for Rigets constitutionelle Regiering. Han er en mild, velgiørende og naadig Herre, der omfatter sine Undersaatter med Kiærlighed, og heller ikke skal han mangle Aand eller være blottet for boglig Kundskab. Han er af Middelvæxt, ikke velproportioneret af Figur, Hovedet blondt og meget stort; Ansigtstrækkene, en kiendelig Blanding af Braganzas og Habsburgs Familielineamneter, give ham et mere frastødende end tiltrækkende Udseende, og i det Hele træder Majestæten ikke meget frem i hans ydre Personlighed. Han lever i landlig Stilhed nær ved Staden paa det deilige Lystslot St. Christoval, udenfor hvis Enemærker man sieldent seer ham. Med Ridning, Jagt eller andre Legemsøvelser i det Frie beskieftiger han sig aldrig. En streng Opdragelse tilligemed den rigoureuse gammelspanske Etiquette, han er vant til at underkaste sig og som ikke tillader at han et Øieblik unddrager sig Fyrstens Omgivelser, for stundom at bevæge sig i et ugeneert Privatlivs Sphære, vil man give Skylden for den Lethargie, hvori han synes at være hensunken. Det vakte derfor almindelig Glæde, da man, ved Prindsen af Joinvilles sidste Nærværelse i Rio, saae Keiseren færdes med kiendelig Lyst og Munterhed i denne hans livsglade Svogers Morskabspartier; men neppe var Prindsen borte, før han atter sank tilbage i den gamle Gemytstilstand, og Brasilianernes Haab om en vedvarende heldig Forandring heri staaer derfor udelukkende til hans Giftermaal med den bourbonske Prindsesse Theresa Christina Maria af Neapel, født den 14de Marts 1832 og som skal være en livfuld, meget elskværdig og godmodig Dame, smuk af Ansigt, men lille af Væxt, og stærkt inclinerende til Embonpoint.

Denne saalænge ventede Prindsesse ankom endelig i de første Dage af September og var embarqueret i en brasiliansk 60 Kanons Fregat, *Constitu-*

tionen kaldet, førende Contre-Admiral Beaureperres Flag, som Høistcommanderende over Fyrstindens Eskorte, bestaaende af 7 Orlogsmænd. Skibene vare, foruden *Constitutionen* og 2 brasilianske Corvetter paa 20 Kanoner, det neapolitanske 74 Kanon Skib *Vesuvius* med Commandeur Baron de Cose's Stander, Fregatten *Partenope* paa 60 Kanoner, commanderet af Cavaliere Lucio di Palma, samt 2 andre paa 46 Kanoner, *Isabelle,* Capitain Senione, og *Amalia,* Capitain Gonsalez. I denne sidste Fregat, bygt af den udmærkede calabriske Eg og en fortrinlig Seiler, var Kongen af Neapels 19aarige Broder, Greven af Aquila, embarqueret som 3die tienstgørende Lieutenant.

Eskadren blev allerede signaleret tidligt om Morgenen, men Omstændighederne tillode den ei at passere Snevringen i Løbet før Kl. 5 E. M.; den manøvrerede slet og ankrede i Uorden. Paa samme Tid vare 10 andre Krigsskibe tilstede i Havnen, saavel brasilianske som engelske og amerikanske samt en portugisisk Corvet, alle i det Øiemeed at bidrage til Festlighedernes Forhøielse.

Saasnart man fra de yderste Forter fik Sigte af den paa *Constitutionen* vaiende kongelige Standart, begyndte disse at salutere, og strax efter lod jeg flage fra *Ørnen,* som laa yderst i Havnen. Brasilianske Flage vaiede fra dens Fortop og Raanokker og til samme Tid gave vi en Salut paa 21 Skud. Da Hds. Majestæt passerede Briggen havde vi desuden Mandskabet paa Ræerne, og vor danske Kongesalut, 27 Skud, løsnedes. Kort efter at Eskadren var ankret, kom Keiseren ud paa Rheden for at aflægge sin Brud et Besøg; han sad i en festligt smykket Barke, af antik Model og roet med 32 Aarer af 64 Mand, klædte i en pyntelig Dragt med Vaabenhuer paa Hovedet.

Idet Hs. M. Keiseren passerede *Ørnen* gientoges herombord de ovennævnte Æresbeviisninger ikke mindre end Dagen efter, ved Keiserindens høitidelige Debarquement, Majestæternes pompeuse Indtog i Staden og den derefter med megen Pragt fuldbyrdede Vielse. *Ørnen* var det eneste Skib i Havnen, som ved Keiserindens Ankomst honorerede hende med Flagning og Folk paa Ræerne, hvilken forstørrede og isolerede Æresbeviisning ogsaa mødte den keiserlige Gemals ellers ikke meget levende Opmærksomhed.

I Anledning af Formælingen havde man i Staden opført adskillige Æresporte, som tilligemed dens meest befærdede Qvarterer, nogle Kirketaarne og offentlige Bygninger illumineredes 10 Aftener itræk og tildeels meget smagfuldt. I Øvrigt fandt militaire Parader Sted, TeDeum i Hovedkirken og Cour ved Hoffet, hvilke Festligheder bivaanedes af Corps diplomatique samt alle fremmede Sø-Officierer.

Ved saadanne Leiligheder udfolder det ellers fast umærkbare Hof, i Optræden og Klædedragt, en Luxus, der ingen Grændser kiender. Brillante Diamantsmykker, kostbare Rober og guldbroderede Uniformer, alle i Brasiliens gule og grønne Nationalfarver, høre da til Dagens Orden. Eqvi-

pagerne med de forspændte Heste eller Muuldyr ere behængte med Prydelser, og det galonerede, som oftest abeagtige sorte Tienerskab fuldender Billedet, hvis Hovedtræk er et Overmaal af smagløs Pragt og gammeldags stive Optog, hvortil selve Couren danner et Sidestykke. Den keiserlige Familie saaes staaende paa en Trone, anbragt i den ene Ende af en stor Sal, hvis Sider vare garnerede med det meget talrige Hofpersonale, og da dette tilbørligt havde ordnet sig, indlodes de Fremmede, som nu, hver Nation under Anførsel af sin Repræsentant, avancerede op imod Tronen. I lang Afstand fra denne giordes Holdt, og derpaa udførtes en dyb Reverents for de høie Personer, som giengiældte den med en kort Hovedbøjning, hvorefter man atter forføiede sig bort, iagttagende at giøre Tilbagetoget baglænds, med 3 dybe Buk i lige afmaalte Mellemrum af Tid. At denne Ceremonie, som for aldrende eller corpulente og uvante Mennesker kan være besværlig nok, let giver Anledning til comiske Scener og Attituder er begribeligt og var ogsaa Tilfældet her.

Vi havde i Rio mange Besøg ombord i Briggen, saavel af adskillige Medlemmer af Corps diplomatique og alle Skibschefer, som af Greven af Aquila. Hs. Kongl. Høihed besaae Skibet i yderste Detail med en Interesse og Kiendskab til Orlogsvæsenet, der giør ham Ære. Jeg modtog ham med Mandskabet ved Kanonerne og Officierer paa Falderebet; ved hans Bortgang havde vi Folk paa Ræerne og saluterede ham med 21 Skud.

Umiddelbart efter de her beskrevne Festligheders Tilendebringelse vare ogsaa Forberedelserne til *Ørnen*'s videre Reise fuldendte, undtagen Vandfyldningen, thi den gik kun langsomt, og i de første Dage var der endog Intet at faae, saavel paa Grund af ringe Beholdning formedelst en vedholdende Tørke, som paa Grund af Havnens maadelige Anstalter dertil og de mange Skibe, der alle skulde forsynes herfra.

Vor Konges Fødselsdag var imidlertid rykket nærmere og jeg besluttede at feire den her. Til den Ende lod jeg d. 18de September annoncere for Authoriteterne som en Dag, der af os Danske vilde blive indviet til offentlig Festligholdelse. Vi celebrerede den ombord i *Ørnen* ved Flagning hele Dagen samt Saluter paa 27 Skud om Morgenen Kl. 8, om Middagen og ved Solens Nedgang. Det var almindelig Fridag i Skibet, Mandskabet holdt sig lystigt ved deres sædvanlige Lege, Dands og Sang, og om Aftenen drak de Hs. Majestæts Skaal i Punch, som de extra tracteredes med i Anledning af Dagen.

Alle tilstedeværende Orlogsmænd deltoge i Festen, ved at have dansk Splitflag vaiende for Stor- eller For-Toppen, og om Middagen gave de den, deres respective Souverainer ved en saadan Leilighed tilkommende Salut, som fælleds for dem alle var 21 Skud. Det hændte sig just, at den franske Corvet *l'Arethuse,* Capitain Pénanros samme Dag kom ind. Chefen sendte

strax Bud ombord i *Ørnen* for at erfare Aarsagen til vor Flagning, og underrettet herom lod han den efterligne og gav Salut som de Andre.

Udseilingen fra Rio skeer almindeligviis om Morgenen med Landbrisen, fordi man da har den Fordeel rumskiøds at kunne doublere Staden Cruz og være klar af Kysten inden Aften. Brisen er imidlertid hyppig kun flau og hendøende, saa man oftest maa bugsere sig igiennem Snevringen og stoppe op for et Varpanker udenfor, indtil Søvinden om Middagen sætter ind, med hvilken man saa krydser sig ud, fri af Øerne. Dette var netop Tilfældet med *Ørnen,* da vi d. 21de om Morgenen stode til Søes. De fremmede Orlogsmænd sendte os efter Coutume Fartøier til Assistance, og ved Hiælp af disse, roede i Alt med 74 Aarer, kom vi klar af Passet. Orlogsmændene bruge gierne til denne Udbugsering Dampbaade, som ere at faae til dette Arbeide. Rigtignok krydsede Prindsen af Joinville, da han i 1842 afhentede sin Brud Dona Franziska, ud med to 74 Kanonskibe, i Linie og ved Vendinger per Contremarche; men Localiteterne begunstige for sieldent slig Manøvre og giøre Chancerne for farlige til at den ofte kan praktiseres. Ved *Ørnen*'s Udbugsering modtog jeg et fornyet Beviis paa den nordamerikanske Høistcommanderende, Commodore Turner's Forekommenhed, idet han ikke alene sendte mig flere af Commandoskibet *Columbus*'s Fartøier, men ogsaa sin egen Chefschaluppe til Assistance. I nogle smaa Tvistigheder, som fandt Sted imellem to engelske og amerikanske Baadsbesætninger, der absolut ikke vilde roe paa een Tømme sammen, saae jeg et nyt Beviis paa det mellem begge Mariner existerende Had, hvorpaa man i Rio fast dagligen havde Exempel.

Den 1ste October ankrede *Ørnen* paa Montevideo Rhed. Vi havde her det Uheld, at en Mand ved Seilbeslaaningen faldt ned fra Veiret og slog sig ihiel. Han blev den følgende Dag fulgt af Kammeraterne, jordet paa Kirkegaarden udenfor Byen, hvor den engelske Præst, Mr. Birch, uopfordret indfandt sig og foretog Jordspaakastelsen, der iøvrigt forud var skeet anordningsmæssig ombord. Jeg lod forfærdige til Opbevaring i Consulatet en Mindetavle over den Afdøde med hans og Skibets Navn paa, og hans Stilling ombord for at opreises paa Gravhøien, naar rolige Tider atter indtræde i Landet.

Ørnen's Ankomst til Montevideo fandt Sted i et vigtigt Øieblik, netop som Republikens endnu ei ophørte Feide med Buenos Ayres var bleven skiærpet, ved en almindelig Anerkiendelse af sidste Magts Blokade, senest af England og Brasilien. Dette havde tilveiebragt en Crisis i Forholdene og lod forvente enten en Ende paa Krigen selv eller en snar Udsigt til en Forandring i den nærværende Tilstand, lige fordærvelig for de stridende Parter indbyrdes og for de Neutrales Interesser i disse Lande.

Da Montevideanerne saae sig forladt af Alle, og fornemmelig af de to

sidstnævnte Magter, hvis Intervention de troede sig vis, paa Grund af den virksomme Deel, som deres diplomatiske Agenter, især den engelske Marine-Stations Høistcommanderende, Commandeur Purvis, hidtil havde taget i Kampen, væbnede de sig nu med Enighed og Fortvivlelsens Mod. Beleirernes stedse voxende Grumhed imod dem, der vare saa ulykkelige at falde i deres Hænder, lærte dem tilfulde at indsee, hvilken Skiæbne der forestod dem i Tilfælde af Overgivelse.

Dette Opsving i Gemytterne fremkaldte en hidtil ukiendt Energie i Defensionsanstalterne. Folket i denne haardt betrængte og af Fienden tætindsluttede Stad brændte nu mere end nogensinde af Kamplyst, og Forbittrelsen var steget til det Høieste paa begge Sider. Under disse Omstændigheder vare de neutrale Indvaanere i Staden udsatte for stor Fare. Vel havde de i den fiendtlige Generals Erklæring erholdt en Garantie for deres Personers og Eiendommes Sikkerhed; men det var lige saa tvivlsomt om han, dersom Byen faldt, vilde være i Stand til at beherske sine rovbegiærlige Tropper, som om den montevideanske Regiering vilde altid kunne forhindre anarchiske Bevægelser i Staden selv. For at afværge den af saadanne Eventualiteter flydende Fare for de Neutrale, lode de der stationerede Orlogsmænd træffe Mesurer til Selvforsvar. De Franske og Engelske havde besat Toldhuset, hver med 120 bevæbnede Matroser og Soldater, og flere af deres Smaaskibe laae velposterede i Havnen, klare til Understøttelse. De andre Nationers Krigsskibe vare beredte til at komme deres Landsmænd til Hiælp med armerede Baade og Folk, naar fornødent giordes.

Under saadanne Omstændigheder ankom *Ørnen* til Montevideo til almindelig Glæde for de danske Indvaanere og Skibsførere. Jeg kunde intet Øieblik tvivle om, at det jo var min Pligt at forblive, og i det danske Consulats officielle Opfordring fandt jeg min Mening bestyrket. I Følge heraf blev ogsaa for *Ørnen*'s Vedkommende en Landtieneste organiseret, idet en Afdeling udsøgte Folk blandt Mandskabet var færdig til at landsættes paa første Vink; endvidere blev en Overeenskomst truffen med vore Koffardimænd om Assistance fra dem af Mandskab og Baade, til Samvirken med Forstærkning fra Briggen, dersom Omstændighederne skulde fordre yderligere Magtanvendelse.

Saaledes forberedt paa at møde Begivenhederne efter Evne, besluttede jeg for det Første at blive her for Observation til Maanedens Ende, ifald intet Mærkeligt inden den Tid forefaldt, da at løbe over til Buenos Ayres, i Medfør af mine Instructioner, og paa Retouren tage endelig Beslutning om, hvorvidt *Ørnen*'s længere Forbliven ved Montevideo, til Iagttagelse af Begivenhederne, maatte ansees fornøden.

Den 16de October begyndte Argentinerne Blokaden af Montevideo og det nærliggende Maldonado med en Corvet, 2 Brigger og nogle Skonnerter,

under Commando af den 66aarige Admiral Brown, en forvoven, dertillands meget frygtet Irlænder. Han lod samme Dag sin Ordre bekiendtgiøre for alle fremmede Skibschefer og Consuler. Den var partiel og forbød kun Indførsel af Krigsammunition og visse Kiødprovisioner, fremhævende tillige, i noget elastiske Udtryk, at Handelen dog skal være fri for Skibe, der komme fra Oceanet. Imidlertid kunde man fornuftigviis ikke antage, at hine Ting maatte indføres fra oversøiske Steder, naar Blokaden skulde have nogen reel Betydning; men jeg tvivler paa, at de Stærke der, ville for deres Nationers Vedkommende tillægge Blokadeordren denne Fortolkning, og rimeligvis har dens tvetydige Affattelse ogsaa været beregnet herpaa. Vexationer kunde altsaa letteligen forefalde for Andre, og at afværge dem for vore dertil ventede danske Skibe maatte ligeledes for en væsentlig Deel indgaae i den Betragtning af Forholdene, der bestemte mig til at blive.

De neutrale Magters Søstyrke paa Platafloden bestod, under *Ørnens* Ophold sammesteds, af følgende Skibe. Frankrig: Fregatten *La Gloire* paa 60 Kanoner, *L'Atalante* paa 54, 1 Corvet, 2 Brigger og 2 Skonnerter; Vice-Admiral Massieu de Clairval commanderede; han havde sit Flag heist paa *La Gloire.* England: Fregatten *Alfred* paa 50 Kanoner, med Commodore Purvis's Stander, 2 Corvetter, 1 Brig og 2 Dampskibe. Nordamerika: det 90 Kanon Skib *Columbus* med Commodore Turner's Stander. Fregatten *Columbia* paa 44 Kanoner og en Skonnert. Brasilien: 1 Fregat, som førte Brigaderen Merriot's Stander, 2 Corvetter og 2 Brigger. Sardinien: 1 Fregat og 1 Brig. Portugal: 1 Corvet og 1 Brig.

At denne Styrke, endog uden Anvendelse af physisk Magt, ved en simpel, i Enighed foretagen Demonstration hos Regieringen i Montevideo, maatte kunne virke til Fremskyndelse af Freden og saaledes blive til stor Gavn for den nedtrykte Handel, fremgik klart af Forholdenes Beskaffenhed; og et Forsøg i denne Retning blev heller ikke efterladt, idet at Admiral Massieu, ved Circulaire, lod indbyde Skibscheferne til Sammenkomst i *La Gloire,* for at enes om, hvilke Demarcher, der hensigtsmæssigst og i Fælledsskab kunde skee, uden dog at indblande sig i de stridende Parters Affairer. Admiralens Opgave var imidlertid ikke let, og hans Hensigt forfeiledes. Beslutningsenigheden strandede paa Begrebet om Ordet: Ikke-Intervention, og man skiltes ad uden at Øiemedet for Sammenkomsten blev fyldestgiort.

Der paastaaes, at den franske Admiral fra Begyndelsen af Kampen ikke har opfattet sin Stilling med Alvor og for længe holdt den for at være en simpel Hverdagstieneste, at han, omsider overrasket af Begivenhederne, har manglet Energie til at handle. Hans Stilling var imidlertid vanskelig, thi 3000 af hans Landsmænd, bosatte Staden og for det Meste henhørende til Arbeidsklassen, alle forvovne Folk, havde grebet til Vaaben for Uruguays Sag, saavel af Smag for Krigshaandværket, som af Mangel paa andet Er-

hverv, end den Føde og det Løvte om Lønning, de havde af Regieringen i Montevideo. Disse Mennesker have derved compromitteret deres Stilling som franske Undersaatter og tvivlsomgiort den Beskyttelsesret, de i saadan Egenskab kunne tilkomme, uden at Admiralen, imidlertid, i paakommende Tilfælde roligt vilde kunne see til at de opoffres. At han altsaa kunde have ønsket f. Ex. en Capitulation betimeligen istandbragt, for at afvende Faren fra dem, synes naturligt. Paa den anden Side see Englænderne skiævt til disse Auxilitairer, der under føielige Omstændigheder kunne tiene som Middel til at grundfæste den franske Indflydelse i Landet; desuden have nogle engelske Kiøbmandshuse, de rigeste i Byen, giort store Pengeforskud til Uruguays nuværende Regiering, hvis Opretholdelse derfor maa være dem vigtig, og det kunde nok være, at dette Hensyn er en Ledetraad for Commodore Purvis's Sympathier.

Saaledes synes begge disse mægtige Authoriteter, Politikens Regulatorer dertillands, hver for sig at nære personlige Anskuelser, der kun lidet er skikkede til at sammensmelte i fælleds Bestræbelser til Neutralitetens Overholdelse, overensstemmende med deres officielle Instructioners Bud. Men hvilken Indflydelse denne Meningsforskiel end kan udøve paa Uruguays Skiæbne, saa er Brasilien den Stat, der har størst Interesse i Stridens Udfald, paa Grund af Naboskabet til Republiken, og sikkerligen har ogsaa Regieringen i Rio optaget sin gamle Yndlingsidee om Landets Forening med Keiserdømmet, ikke ved Magtanvendelse, hvortil den politiske Anseelse og pecuniair Kraft mangle, men som et eventuelt Resultat af Begivenhederne.

Seiladsen paa Platafloden, især ovenfor Point Indio, er temmelig vanskelig formedelst Beliggenheden af de farlige Sandbanker Ortiz og Chico, hvoraf Hovedløbet, det eneste der er praktikabelt for flere Skibe, begrændses. Det er neppe en Miil bredt, har 4 à 4½ Favne Vand midt i og uden synderlig opgaaende Grund, førend lige ved Kanten af Bankerne, hvor man pludselig faaer 3½ à 3 Favne. Lodningerne maae derfor skee med en overordentlig Grad af Accuratesse for at vorde veiledende. Flodbredderne ere meget lave, som oftest ikke sigtbare fra Dækket, blottede for skarpe Kiendingspunkter, ja paa lange Strækninger aldeles usynlige; hertil kommer endnu en uregelmæssig Strøm, hyppig Taage og stærke Vindstød. Det er derfor nødvendigt at tage Lots imellem Montevideo og Buenos Ayres, en Distance af 28 Mile; men da disse Folk ikke alle ere paalidelige, og under mange Omstændigheder ikke kunne give anden Veiledning, end den Loddet og Grundloggen give, Noget, enhver Sømand med Kaartet til Hiælp lige saa godt kan praktisere uden dem, saa skeer det undertiden, at man kun benytter dem første Gang for at orientere sig i Farvandet, iagttagende blot at ankre op om Natten og naar det tykner til, en Forsigtighedsregel, som Klogskab byder, endog med Lots ombord. Farvandet er ikke seilbart for Linieskibe, hvorimod

Fregatter til Nød kunne passere op i Sigte af Buenos Ayres, men maae ankre langt ude, en 3 Mile fra Land. Med *Ørnen* laae vi paa den saakaldte Yder-Rhed, 5 Qvartmile borte, thi kun Smaaskibe ere istand til at komme heelt ind, og dette giorde os Communicationen med Land besværlig. Holdebunden er iøvrigt heller ikke den bedste; med stiv Kuling af S. O., som er Paalandsvind, driver man stundom løs. Sydvest, eller den saakaldte Pampero, skiøndt overordentlig voldsom, er derimod ikke saa farlig, da den blæser ud fra Land, sætter ingen Søgang og er desuden meget kortvarig. Ved Montevideo derimod ere begge disse Vinde slemme og især i Vintertiden hyppige, men Holdebunden er igien ganske udmærket, og naar Ankeret først er sunket igiennem et 3—4 Fods Mudderlag, kan man afride de heftigste Storme med Sikkerhed her, imedens man ved Buenos Ayres ei er uden Fare; thi paa at flygte kan ikke tænkes; Localiteterne ville umuliggiøre ethvert Forsøg herpaa. Ved Montevideo er Bunden Blaaleer og holder saa fast, at man har den største Møie med at faae Ankeret hiem. Det med Kiættingen indbragte Mudder forvolder desuden et afskyeligt Smudseri paa Dækket og giør dette saa slibrigt, at Folkene glide og have Vanskelighed ved at arbeide. Ved vore Letninger lod jeg desaarsag Sprøiten anvende under Indhivningen, udenfor Klydset og forhindrede saaledes det værste Smuds fra at komme indenbords. Barometeret, som høiere oppe under Linien mangler fornøden Sensibilitet, varsler her med Nøiagtighed enhver Veirforandring, og ved stadig Beobagtning af dets Stand er man altsaa istand til at kunne tage betimelige Præcautioner.

Vort Ophold paa Floden, nemlig fra 1ste October til 23de December, da vi stode til Søes fra Montevideo, var ofte hiemsøgt af det urolige, raa og regnfulde Veir, som er Farvandet saa egent; men fornemmelig havde vi d. 8de October og i de 5 følgende Dage en svær Storm af Sydost og vestlige Vinde igiennem Syd. Jeg var nødt til at stryge Fastestængerne og Under-Ræer, og at have 2 Ankere i Bund, det ene med 90 Favne Kiætting ude; ingen Communication med Land var mulig, og en af de franske Fregatter drev for sine Ankere; men ellers skete ved Montevideo, hvor Briggen ypperligt red Uveiret af, ingen Skade, hvorimod 17 Skibe gik i Land ved Buenos Ayres og derimellem en argentinsk Krigsbrig; de andre var Koffardimænd, men ingen af dem danske. Ogsaa en saakaldet »White squall« som jeg aldrig mindes at have seet før, fik vi Lejlighed til at probere her. Det Charakteristiske ved denne Slags Byger er høist mærkeligt. Neppe synlig paa Horizonten, udviklede den sig i mindre end 16 Minutter til en orcanagtig Vind og satte, skiøndt den kom fra Land, fra Nordvest, pludselig saa krap Sø, at paa Montevideos Inder-Rhed et almindeligt Rofartøi havde Vanskelighed med at vage. Luften var kun lidt skyfuld, og det hele forbi i mindre end en Time; flere Paadrivninger, men intet egentligt Havari fandt Sted.

Seiladsen Nord paa til Rio, hvor jeg løb ind for at proviantere til Hiemreisen, var langvarig; thi de herskende Nord- og Nordvestvindes Haardnakkethed nødte os til at beholde Bagbords Halse indtil Meridianen af Øen Trinidad paa 31° Længde; først da blev det muligt d. 11te Januar, efter at have naaet Cap Frios Parallel, at vende og lægge Havnen op. *Ørnen* kom atter til Ankers ved Rio den 18de Januar, efter 26 Dages Opkrydsning, og intet Skib, der i de samme Dage som vi forlod Floden, giorde Reisen hurtigere, endog det amerikanske Linieskib *Columbus,* med *Ørnen*'s Velynder, Commodore Turner, ombord, brugte omtrent paa samme Tid ikke færre Etmaal.

Omstændighederne medførte altsaa, at Julen og Nytaar maatte tilbringes i Søen. Vi høitideligholdt disse for os Nordboere saa kiære Festdage efter bedste Evne. Julegrøden med Viin blev naturligviis ikke forglemt; en ung Oxe, jeg ved Afskeden havde ladet indkøbe i General Oribe's Leir, blev slagtet; den tiente os til et Par gode Maaltider, og klart Skib ved Midnatstid paa Nytaarsaften endte Festen: det gamle Aar blev skudt ind i Evigheden med et Par glatte Lag, og vi hilsede det nye under de bedste Ønsker for Kongen og det kiære Fædreland.

Strax efter Briggens Ankomst til Rio gik jeg iværk med at proviantere, eftersee Takkelagen og foretage andre fornødne Skibsarbeider til Hiemreisen. Heden var utaalelig under dette Ophold og steg jevnlig til 28 à 29° Reaumur i Skyggen, uden at Mandskabets Sundhed dog led deraf. Jeg havde indført den Skik, at Folkene badede sig hver Morgen før Frokost samt efter Udskeiningen om Aftenen, og i Søen fik de regelmæssigen Styrtebade. Denne Skik opretholdtes paa hele Togtet; den blev kun afbrudt naar Veiret var ugunstigt og ophørte ikke førend vi paa Hiemreisen vare komne saa nordlig, at Vandtemperaturen blev for kold dertil. Nogle Indrullerede og Soldater, som ei tidligere kunde svømme, lærte det paa denne Reise. Ligeledes var det mit Princip, at tilstaae Landlov saa ofte Omstændighederne tillode det; 2 Ugedage reglementeredes hertil i de brasilianske Havne og paa Floden. Ved Boenos Ayres, hvor Communicationen med Land, formedelst Briggens lange Afstand derfra, fordrede en streng oeconomisk Organisation af Fartøistienesten, som desaarsag blev nedsat til een Passage daglig, indsendtes stedse det Antal Landlovsgaster, der uden Hinder for Skibsarbeidet kunde undværes. Disse Toure vare desuden til god Øvelse, og skiøndt det er blevet til en staaende Ankepost imod vore danske Søfolk, at de mangle Omhu for og rigtigt Greb paa at omgaaes godt med Fartøier, saa bør jeg dog ved denne Leilighed, naturligviis i relativ Forstand til Fremmedes Capacitet, give *Ørnen*'s Baadsfolk det Vidnesbyrd, at de ogsaa heri have comporteret sig vel.

Ombord var Tiden til Arbeide og Hvile nøie afmaalt, og den sidste i Varmen rundeligen beregnet. Alle Søn- og Helligdage vare selvfølgelig ind-

viede til almindelig Frihed. Den hiemmefra medgivne Proviant lod Intet tilbage at ønske, og den vi kiøbte underveis var upaaklagelig. De mangehaande Forfriskninger af blødt Brød, ferskt Kiød, Grønt, Frugt o. s. v., som Admiralitetet saa rigeligen tilstaaer Besætningerne i Kongens Skibe, anstode vore Folk vel og iøvrigt var Vandet godt, især i Floden, hvor vi øste det op i Pøse og drak det med det samme. I Mundingen, ved Montevideo, var det imidlertid brakket med Paalandsvind, og vi maatte derfor afvente S. V. Kuling og stærk Ebbe for at kunne fylde. Dette Moment blev oppasset med Agtpaagivenhed og strax afbenyttet, og ved Tilsætning af en Smule Alun fik vi ogsaa her klart, drikkeligt Vand. Imidlertid laae vi for dybt inde i Bugten til at jeg vilde have anseet denne Fyldningsmethode, hvad Drikkevandet angaaer, under forlænget Ophold ved Montevideo, for hensigtsmæssig. De franske Fregatter, som laae længer ude, i den rene udsættende Ferskvandsstrøm, havde i 2 Aar, uden Skade for Mandskabets Sundhed, fyldt paa denne Maade.

Denne Sinds og Legems Vederqvægelse, i Forening med vor duelige Læges Omhu, næstefter det ypperlige Climat, hvori vi levede, maa det vistnok tilskrives, at intet egentligt Sygdomstilfælde fandt Sted ombord, og at hele Mandskabet, paa ham nær, der ved et Fald slog sig ihiel, kom velbeholdne tilbage.

Kort efter *Ørnen*'s Retour til Rio indtraf de to engelske letarmerede Transportskibe, *Castor* og *Conway,* begge bestemte til China. Den nylig udnævnte Gouverneur i Hong-Kong var med Familie ombord i *Castor;* han var, om jeg husker ret, General, men Navnet har jeg glemt. Den 44 Kanons Fregat *Fizgard,* Capitain Dunce, og Dampskibet *Cormorant,* Capitain Gordon, bestemte til at underlægge sig Commandoskibet paa Sydhavsstationen, Dublin, havde vi allerede under vort tidligere Ophold i Rio seet afgaae derhen. Nu ankom endvidere den franske 44 Kanons Fregat *La Sirene* samt Corvetten *La Victorieuse,* Mr. de Genouilly; med den til China udnævnte franske Ambassadeur, Mr. Magréné, og et stort Gesandtskabspersonale, hvoriblandt et Par Handelskyndige, medbringende diverse Sorter franske Industriartikler til Forsøg paa en Handelsomsætning med det nu for Speculationsaanden tilgængelige »Himmelske Rige«. *La Sirene,* der imedens jeg opholdt mig i fransk Tieneste gialdt for et vakkert Skib og saa stolt havde baaret Admiral Rigny's Flag i Slaget ved Navarino, er nu anseet for en gammel, maadelig apteret Fregat, i Sammenligning med vor nyere Tids Constructioner, og seiler desuden meget slet. Smukkere var derfor ogsaa *L'Africaine,* ny, net udhalt og paa 54 Kanoner; den ankom d. 29de Januar med Contre-Admiral Lainé, udnævnt til Høistcommanderende for den franske Station i Brasilien og paa Platafloden, hvorhen han agtede om faa Dage at afseile, for at afløse Mr. Massieu de Clairval og Fregatten *La Gloire.*

En saadan Conflux af fremmede Krigsskibe, den kun Middelhavet, dette Orlogsmændenes Paradis, kan siges at overtræffe, finder her næsten daglig Sted, paa Grund af Pladsens beqvemme Beliggenhed baade for ud- og hiemgaaende Ostindie- eller Sydsø-Farere, der her finde alle de Ressourcer, hvortil Skibe kunne trænge; og for mig personlig havde disse Sammentræf, hvad Franskmændene angaaer, den særegne Nydelse, som ligger i Fornyelsen af gamle Bekiendtskaber.

Da Admiral Lainé kom ind i Havnen blev naturligviis hans Flag hilset, med den dets Rang tilkommende Salut, af alle der værende Orlogsmænd og igien retourneret fra Flagskibet; ligeledes da han selv senere aflagde Visit i disse Orlogsmænd nød han atter en lignende Honneur, men som denne Gang forblev ubesvaret fra *L'Africaine.* Dette var idetmindste for mig en ny Praxis, men som jeg imidlertid finder at være fuldkommen rigtig Opfatning af Begrebet om personlig Salut, der for saa mange dertil reglementarisk berettigede Personer ikke lader sig giengælde, og for at adskille den fra Flagsaluten, der altid de rigueur maa retourneres, heises ikke den paagiældende Persons Nationalflag, hvilket ellers ved anden Salutering er Coutume. Ved at omtale dette kommer jeg til at erindre den Forlegenhed, som min Ukyndighed i bemeldte Praxis satte mig i paa Floden, da jeg aflagde mit Besøg hos Commodore Purvis og i det amerikanske Commandoskib, Fregatten *Columbia,* hvor man ved min Bortgang beærede mig med en personlig Salut af 9 Skud, uden at heise dansk Flag. Af Mangel paa dette Kiendetegn svaredes heller ikke strax fra *Ørnen,* ligesom jeg i første Øieblik ikke torde antage bemeldte Æresbeviisning at giælde mig.

Den 4de Februar var Hensigten af *Ørnen*'s andet Komme til Rio opfyldt; vi stode derfor til Søes igien og holdt Nord paa for Pernambuco. Efter en Seilads af 18 Dage med Nord og Nordøstlige Vinde, kom vi tilankers sammesteds d. 22de, hvor aldrig forhen nogen dansk Orlogsmand har været, og fuldendte saaledes Bestemmelsen med *Ørnen*'s Expedition.

Allevegne, hvor Briggen i Sydamerika har viist sig, er der bleven mig og dens Officierer megen Forekommenhed tildeel; men paa intet Sted have vi nydt den i høiere Maal end i Pernambuco, hvor man kappedes om at vise Giæstfrihed mod os.

Medens *Ørnen* laae i Rio, var det Hverv, at hindre Indsmuglingen af Negre der paa Kysten, overdraget den engelske Orlogsbrig *Frolick,* hvis snilde og active Chef det stundom lykkedes at giøre heldige Fangster, hvorfor han ogsaa i den Grad hadedes af Brasilianerne, at han ved et lumskeligt Overfald af disse nær var bleven dræbt tilligemed flere af hans Officierer, medens de befandt sig i Land ved den lille By Santos, Syd for Rio. Jeg var en Dag Vidne til Indbringelsen af en af hans Priser, en lille, spinkel og skrøbelig Skonnert, af Størrelse som en af vore Smaajagter og inde-

havende 400 Negre af begge Kiøn, fordetmeste Børn fra 8 til 15 Aar, thi kun saadanne Aldre svare godt Marked. Det var et høist bedrøveligt Syn at skue disse Elendige; ved den lange Reises mangehaande Lidelser, Savn og grusom Behandling vare de udtærede til sande Skeletter og bedækkede med væmmelige, stinkende Hudsygdomme. Indtrykket er ubeskriveligt, men styrkende for Overbeviisningen om Slavehandelens oprørende Afskyelighed, og med Føie kan vort Fædreland føle sig stolt af at være den første Stat, hvis Regiering anerkiendte dette. Dog, Ære tilkommer England som den Magt, ved hvis Villieskraft Begrebet fik sin nuværende udstrakte Betydning; kun tør man maaske beklage, at den engelske Statspolitik, vildledende Philantropernes roesværdige Iver, har foretrukket det absolute Forbud imod Indførsel af Negre i den vestlige Verden fremfor Opmuntring til frivillig Indvandring, Omsorg for beqvem Transport og menneskelig Behandling, forenet med den aandelige Opdragelse, der nu begynder at faae Indpas. Det første, viser Erfaringen, har blot ledet til at skiærpe Opfindsomheden for at eludere det, medens de ulykkelige Offeres Behandling paa Overreisen er, om muligt, bleven endnu værre end før, og det vil neppe føre til det rette Maal saalænge Erfaringen godtgiør, at Negerracen alene er skikket til anstrængende physisk Arbeide i den hede Zone, hvorimod det Sidste vistnok baade lettere og sikkrere vilde have fremmet hine ædle Menneskevenners Bestræbelser.

Antallet af de danske Skibe, som *Ørnen* traf sammen med i Sydamerika, var 34, hvoraf lidt meer end Halvdelen i Rio, og paafaldende var det mig at høre Capitainerne klage over den stigende Vanskelighed, de møde, for at opretholde god Disciplin blandt Folkene. Især vilde man have bemærket stærke Symptomer i denne Retning siden en noksom bekiendt Frifindelsesdom, der i forrige Aar kiendte Mandskabet paa et kiøbenhavnsk Skib for brødeløst, med Hensyn til nogle under Flaget begangne Misgierninger i en brasiliansk Havn, uagtet det maa synes den, der fra et lavere Standpunkt betragter Sagen, at de Paagiældende havde giort voldeligt Brud paa den Orden og Retssikkerhed inden Borde, uden hvilken ingen Skibsfart kan florere. Dette Tilfælde og flere Indicier overtydede mig om, som ogsaa er mange Fleres Mening, at vore Sølove trænge til en efter Tidens Tarv afpasset Omarbeidelse, hvorved alle Vedkommendes Rettigheder og Pligter nøiere bestemmes og lettere kunne opfattes af Ikke-Jurister. Det er indlysende, at Forholdet imellem Rhederi, Skipper og Mandskab derved vilde vinde betydeligt, ligesom ogsaa vore Consuler vilde vorde satte istand til at optræde med Sikkerhed i de Tilfælde, hvor de nu vakle og rave i Uvished af Mangel paa klare Instructioner.

Ved Anløbet af Pernamboco var, som forhen er anført, Øiemedet med *Ørnen's* Reise opfyldt, og efter 14 Dages Ophold sammesteds skete derfor

Retouren til Danmark; men forinden optog jeg ombord til Hiemførsel, efter Begiæring fra Consulatet, der, 5 danske Matroser, forliste paa Kysten ved »Rio Grande del Norte« med Apenrader Briggen *Caravanen.* Afseilingen gik for sig d. 8de Marts; 2 Dage senere passerede vi Øen Fernando Noronho klos i Læ, og overskar Linien d. 12te f. M. paa 21½° Længde. I Nordostpassaten traf vi variable Vinde fra O. N. O. til S. S. V. om ad Syd, hvilket bevirkede, at jeg kunde holde temmelig ret Nord i, mellem Meridianerne af 33½° og 36½° Længde indtil op paa 34° Nordbrede, hvor der stod haard Kuling af Nordvest med uroligt Veir og en huul Sø. Under disse Omstændigheder maatte jeg gaa synden om Azorerne og traf her snart moderatere Leilighed med en frisk Brise af N. N. V. som tillod at styre for Canalen. Den 9de April kom Briggen paa Lodskud; næste Aften i Sigte af Lizards Fyre og d. 12te Kl. 2 E. M. under Dover. I tre Etmaal kom vi over Nordsøen; d. 16de ind i Skagerrak og Dagen efter paa Høiden af Skagen. Med en frisk Nordvest holdt jeg Kattegattet ind; men under Trindelen kastede Vinden sydlig, med Taage og Regn; dette forsinkede Reisen, og først d. 19de i Dagningen passerede vi Anholt, samme Dags Eftermiddag Kronborg og kom Kl. 6 Aften tilankers paa Kiøbenhavns Rhed, efter næsten et Aars Fraværelse. Skibet blev straks lagt ind igiennem Bommen, og Desarmeringen paabegyndte; i 4 Arbejdsdage var den til Ende, d. 25de April, og under et »Leve« for Kongen opløste jeg *Ørnen's* brave Besætning, lod Commandoen stryge og Skibet aflevere til Holmens Authoriteter.

Hvad *Ørnen's* Expedition har virket til vore Handelsinteressers Opretholdelse og Fremme i Sydamerika lader sig ikke angive med bestemte Facta, da det hovedsageligen er Expeditionens moralske Indflydelse paa disse Forhold, som det vil komme an paa at vurdere; men sikkerligen tør det haabes, at Nytten ikke udebliver, saameget mere som Trangen til en dansk Orlogsmands Nærværelse i hine Farvande har været dybt og længe følt, og vistnok vilde det blive anerkiendt med Taknemmelighed af alle i dansk Handel og Søfart Interesserede, om det maatte behage Hs. M. Kongen ret ofte at forordne Expeditioner af sine Krigsskibe til alle saadanne Vande, hvor vor Søfart trives.

Idet jeg slutter denne Beretning, kan jeg ikke undlade at anføre, hvorlunde *Ørnen,* allevegne hvor den har viist sig, stedse vandt almindeligt Bifald, ved sin smukke Construction, sine Apteringer og sit gode, velbetiente Artillerie; men naar jeg saaledes nævner Skibet, skylder jeg fornemmelig ogsaa Mandskabet, ikke at forbigaae det med Taushed, thi ved Samdrægtighed og Iver har det fyldestgiort Tienestens Krav og saavel inden Borde som ved vore mange Berøringer med Fremmede altid opført sig godt og skikket sig med Ære. Vore Folks Ros var derfor ogsaa almindelig; de nævnes som udmærkende sig ved Holdning og Disciplin, og tør jeg saaledes smigre

mig med, at *Ørnen's* Besætning rigeligen har bidraget Sit til at hævde den danske Sømands gode Lov i hine Lande.

1845—1847.

Korvetten *Galathea*

med Kaptajn St. A. Bille som Chef hejste den 16. Juni 1845 Kommando og begyndte sin Jordomsejling, der varede 26 Maaneder for at overvære Afleveringen af de danske Besiddelser paa det indiske Fastland »Tranquebar« og »Serampore«, der ved Traktat af 22. Februar 1845 var afhændet til det britisk-ostindiske Kompagni, iværksætte ny eller fortsætte mulig Kolonisering af Nicobarøerne, fremme Danmarks Handel ved Traktater, Indsættelse af Konsuler o. s. v., og endelig for at udføre omfattende videnskabelige Hverv *).

Nyt Arkiv for Søvæsen skriver herom 1847 Pag. 242 i sin Oversigt over Togtet:

»Corvetten *Galathea* afgik fra Kiøbenhavns Rhed d. 24. Juni. Paa Grund af haarde V. N. V. Storme kom Corvetten først Dover ind d. 6. Juli og gik derefter ind til Plymouth, deels for at give Mandskabet nogen Hvile og Forfriskning efter 14 Dages stadig Krydsning med haardt og vaadt Veir, deels for at eftersee Calfatringen. Den 11te Juli under Seil fra Plymouth, passerede Madeira d. 19. og kom d. 21. tilankers paa Funchal Rhed. Forlod Maderia den 27de, passerede Linien den 15de August paa 22° 47' V. L. Gr., fik den 23. Kiending af Martin Vaz, passerede Steenbukkens Vende-Cirkel den 24de paa 27° 40' V. L. Gr., Greenw. Meridian den 3die September paa 37 ° 35' S. Br., og Caps Meridian d. 9de paa 38° 30' S. Br. (Fra 7. til 20. Sept. uafbrudt stormende Veir og svær Sø, og under Caps Meridian en orkanagtig Byge). Den 27de Sept. passeredes atter Steenbukkens Vende-Cirkel paa 82° 28' Ø. L. Gr., Linien nordefter den 6te Oct. paa 84° Ø. L. Gr., og ankom den 12te Oktbr. til Tranquebar efter 77 Dages Reise fra Madeira; alt vel indenborde. Saluterede det danske Flag, der endnu vaiede paa Fortet. Forlod Tranquebar den 15de, anløb Pondichery d. 16de, og ankom til Madras den 17de. Efterat have indtaget nogen Proviant afgik d. 21de fra Madras, naaede Ganges' Munding den 3die Novbr. og ankom den 5te tilankers paa Floden indenfor Fort William. Her stødte til, det af den danske Regiering for Nicobar-Expeditionen kiøbte Dampskib *Ganges* paa 80 Heste. Frederiksnagor var da allerede overleveret til de engelske Autoriteter. Dampskibet *Ganges* blev for Expeditionen besat med 1 Capitain-Lieutenant, 2 Lieutenanter og 1 Læge fra Corvetten, hvorfra endnu blev tagen en Deel af Besætningen,

*) For dette begivenhedsrige Togts Vedkommende henvises til: »Steen Billes Beretning om Corvetten *Galatheas* Rejse omkring Jorden i 1845—46 og 47«, Bind I og II. Endvidere til Chr. Thormann: »Skitser optagne paa Corvetten *Galathea*« og til Sophie Petersen: »Danmarks gamle Tropekolonier«, udg. 1946.

der iøvrigt for den største Deel blev completteret med Lascarer. I første Halvdel af Decbr. afgik Dampskibet *Ganges* med samt et leiet Transportskib *(Christine)* til Nicobarøerne under Capitain-Lieutenant Aschlunds Commando. Forberedelserne til Togtet til Nicobarøerne, Sygdom blandt Mandskabet, i Forbindelse med Skibets Eftersyn og Proviantering, holdt Corvetten her indtil den 26de Decbr., paa hvilken Dag Corvetten afgik til Nicobarerne N. og Ø. om Andamanøerne og fik den 3. Jan. 1846 første Kiending af Barren-Island. Fra Calcutta hjemsendtes ethnographiske, zoologiske og botaniske Samlinger.«

Beretningen om *Galatheas* Jordomsejling fortsatte i Nyt Arkiv for Søvæsen 1848 Pag. 207 saaledes:

»Corvetten *Galathea,* der paa sit Togt om Jorden i de første Dage af Aaret var ankommet til Nicobarøerne, afseilede derfra d. 25. Febr. og gik til Prince of Wales Island (Pulo Penang), hvor senere hen paa Aaret Dampskibet *Ganges* tog sin Station, og hvor Sygdom blandt Mandskabet og paa Etablissementet paa Nicobarerne opholdt den indtil den 21de Marts; den 26de tværs af Pointe Nachado; fortsattes om Natten af Strømmen haardt S. O. hen, og da denne Forsætning ikke strax opdagedes, eftersom Lodskuddene paa Middle Bank og Fairhannee Bank ere hverandre saa lige, blev man nødt til at krydse et Par Timer for at faae tilbørlig Høide til at lægge Carimons fra sig. Ankom til Singapur den 29de, hvor completteredes Proviant og Varegods. Helbredstilstanden forbedrede sig. Traf her et hollandsk Orlogsdampskib, som eengang hver Maaned didbringer og henter Posten fra og til Europa. Forlod Singapur den 10de April med omtrent 30 Mand meer eller mindre syge, og ankom, ad Rhio og Bankastræderne, d. 22de s. M. til Batavia, hvor paa Rheden laa en hollandsk Eskadre, nemlig en Fregat paa 40 Stkr. 30 ℔ Canoner, en Corvet paa 20 Stkr. 30 ℔ Carronader, 2 Dampskibe, hver paa 220 Hestes Kraft, og 2 Skonnerter. Corvetten tjente tillige til Vagtskib.

Helbredstilstanden ombord tilfredsstillende. Hjemsendtes med Altonaer Skib Naturforskernes Samlinger, samt ethnographiske Gienstande. Blev særdeles forekommende modtaget af den hollandske General-Gouverneur, Eskadrechefen, som af alle hollandske Authoriteter. Opholdt sig her under Monsunskiftet. N. V.-Monsunen var ophørt og S. O.-Monsunen stod for Døren. Excursioner i det Indre. Gik fra Batavia den 12. Mai, giennem Mackelfields Stræde Øst om Gaspar-Island giennem Tambalans Archipelet mellem Anambas og Natunhas Øerne; ankom til Manila den 4de Juni efter 23 Dages Seilads i vedvarende Stille og omløbende Vinde, med en Giennemsnitsfart af 2½ Miil i Vagten.

Lettede fra Manila den 10de Juni om Natten benyttende Landbrisen for at komme Bugten ud. Efter 4 Dages Stille, variable Vinde fra S. V. til S. O.

og Øst. Sigte af Ladronerne den 20de om Morgenen, og ankrede samme Dags Middag Kl. 1 paa Macao Rhed. Lettede fra Macao d. 22de, og gik over til Hong-Kong, hvor der ankredes samme Dags Eftermiddag Kl. 4. Paa Rheden laae en engelsk Fregat, en Corvet, en Brig og et Dampskib.

Provianterer og forsyner Skibet her for 6 Maaneder.

Den 29de Kl. 6½ Morgen lettede, stod ud giennem Lantoa Passages Cantonfloden ind, og naaede Whampoa Rhed Kl. 4½ E. M. — Negotierede med de chinesiske Authoriteter, og ydede Europæer og Amerikaner Bistand under et Folkeopløb i Canton. Den 11te fra Whampoa, og den 12te atter i Hong-Kong Havn.

Den 15de Juli fra Hong-Kong med den danske Consul i Shanghai og den svenske General-Consul som Passager. Samme Aften i rum Sø. I Hjertet af S. V.-Monsunen, mødte kun variable Vinde fra N. O. til S. O. med meget Stille; Strømmen sættende haardt langs Kysten N. O. i. Ankom til Amoy den 20de; paa Rheden laae en engelsk Orlogsbrig paa 12 Stkr. 32 ℔ medium guns og 110 Mands Besætning, 120 Fod lang, 31 Fod bred, 15 Fod 10 Tommer Dybgaaende. Den 22de, Conference med Gouverneuren i Provindsen, hvor det Ønske udtaltes, at der maatte finde god Forstaaelse og venskabelig Handelsforbindelse Sted med Chinas aabne Havne, hvilket Alt velvillig blev besvaret.

Den 23de lettede fra Amoy, krydsede Baien ud, og var tilsøes Kl. 5 E. M. Efter 12 Timers Stille, Brise af N. O, som friskede til Mærssejlskuling, løjede derpaa af til Stille og kom saa S. O.-lig Kl. 12 M. N. med tiltagende Kuling, svær Sø. Luftens Udseende, Barometrets Fald, Søens Urolighed tydede paa en Typhun; men Skibets Cours, først Øst ud fra Landet med den nordlige Vind og siden N. O. ud giennem Formosa Strædet med 10—11 Miles Fart, bragte det sandsynligviis ud af Thyphunens Peripheri, og Kl. 6 næste Morgen steg Barometret igien, og Veiret blev særdeles smukt. Den 27de isigte af Quesanøerne, styrede saa med S.O. Vind og Strømmen ned giennem dette og Chusan-Archipelet ind til Ankerpladsen paa Chusans ydre Rhed Kl. 2 E. M. Fart undertiden 13—14 Miil over Grunden. Nord for Buffalo Nose mødte 2 engelske Transportfartøier krydsende ud med den engelske Garnison, der havde evacueret Chusan, da samme igien var bleven afleveret til Chineserne. En Corvet skulde forblive der indtil videre. Havnene paa Chusan ere vel særdeles sikre, men ubehagelige at ligge paa formedelst den overordentlig stærke, høist uregelmæssige Strøm. Englændernes treaarige Ophold paa Øen havde gjort Byen Tinghae til den mindst stygge og mindst smudsige chinesiske By, de endnu havde seet.

Den 29de, fra Chusan ud giennem Archipelet, og naaede Ankerplads samme Dags Aften tvers for Mundingen af Jang-shequan Floden paa 3½ Favne Vand. Med en Bekiendt Mand fra Shanghai løb den 30te op til

Wusung, derfra ind i Shanghai Floden, og ankrede indenfor Opiumsskibene. Fra den 31te Juli til den 4de August underveis fra Wusung til Shanghai, en Afstand af 13 Qv.-Miil, en besværlig Tour, hvor der endog maatte varpes omtrent 10 Kabellængder. Fare er der ingen af, da Holdebunden er ypperlig og Grundene ere det dybeste Mudder. Presenterede d. 3die August den nye danske Consul for den chinesiske Gouverneur, der aflagde Chefen Visit i det engelske Consulathuus.

Ved Afreisen fra China hjemsendtes Copier af Corvettens meteorologiske, physiske og geographiske Journaler, Observationsprotocol, Søuhrenes Sammenligning vedkommende, Copiekaart over Opmaalingerne af de nicobarske Øer, 4 Kaart med Corvettens Route fra Plymouth til Canton.

Den 9. Aug. Middag, ud af Jang-shequan Floden, og næste Morgen Øst for hele det chinesiske Archipel. Med en frisk N. V. tre Dage efter isigte af den japanske Kyst. Den 12te passerede van Diemens Stræde. Indtil 137° Ø. L. hjalp Strømmen godt øster efter, uagtet Modvind med Byger, Taage og Regn, ogsaa havde man Strømmen haardt imod. Krusensterns Kaart viste sig ikke paalidelig fra 133° og Øst efter, som han ikke selv har giennemseilet. Den 19de August, ved Indløbet til Jeddo, me nefter nogle Timers Ophold forlod Øen uden at have kunnet erholde Tilladelse til at gaa iland. Ligedan var det gaaet en amerikansk Eskadre, og en forventet fransk Eskadre var endnu ikke ankommet, med hvilke Nationer der kunne være ageret i Forening. Stod derefter tilsøs. Besværlig Reise fra Jeddo til Sandwichøerne med variable Vinde, Strøm, men især Stille. Stadig østlig og S. O. Vind. Krydsede paa med Force af Seil for at klare den japanske Kyst og de S. derfor liggende mindre Øer fra os. Stod derefter N. O. hen, og var den 26de August paa 38° 28' N. Br. 147 ° 17' Ø. L. Gr., da Vinden gik sydlig, men fik med det samme Stille og labert med svær Regn og Byger. Den 31te paa 38° 35' N. Br. 155° 50' Ø. L. gik Vinden nordlig, derefter N. O. og O. N. O. Den 4de Septbr. 33° 54' N. Br. 160° 35' Ø. L. Vendte Nordover den 5te. Stille, variable sydlige Vinde. Den 15de paa 37° 52' N. Br., 179° 43' Ø. L. Mødte østlige Vinde; søgte nordefter. Den 16de passerede Greenwich Meridian, — den 18de Kiøbenhavns Meridian. Den 25de paa 31° 30' N. Br., 148° 48' V. Lgd. Gr. Stille i 6 Etmaal. Den 1te October Ost-Passaten med Kraft; den 4de Sigte af Sandwichøerne; den 6te tilankers for Honolulu paa Qahu efter 57 Dages Reise fra Shanghai. Paa denne Overreise døde 5 Mand; Skørbug havde gjort endeel af Mandskabet meer eller mindre udygtigt til Tjeneste. Aarsagen til denne Sygelighed formeente Skibets Læger at ligge i det lange Ophold i Varmen og paa tildeels meget usunde Steder, navnlig det seneste Ophold i Shanghaifloden.

Den 7de October, i Havnen indenfor Coralrevene, ved Siden af en engelsk 26 Canonsfregat, en fransk corvette de charge paa 12 Stkr. 18 ℔ Carronader;

med aabent Luftstrøg for alle Vinde ligger man der saa sikkert som i den meest indesluttede Havn, og der var fuldt af amerikanske og franske Hvalfangere, faa engelske og enkelte hamborgske, bremer og preussiske. Sundt Clima; friske Provisioner, især Oxekiød, og Grøntsager i Overflødighed. De syge 20 Mand sendtes iland til et engelsk Hospital little Greenwich. Den derværende Regiering og de fremmede Consuler viste megen Forekommenhed. Den 9de Oct. havde Chefen med Officiererne og Videnskabsmændene Audiens hos Hans Hawiianske Majestæt Kong Kamahameha III., som senere aflagde Besøg paa Corvetten. Under Opholdet her blev foretaget en almindelig Rensning og Udluftning af Last og Kieldere, samt almindelig Reparation.

Efter tilendebragte Negociationer i Handelens og Skibsfartens Interesse forlod Honolulu den 1ste Novbr., øst om Qahu, og krydsede østefter; holdende N. for alle Øerne med meget stiv Kuling og endeel ondt Veir til Byrons eller Hilo Bay paa Østsiden af Hawau d. 7de November for at indtage Vand, eftersom Vandet i Honolulu ikke kan holde sig i Længden. Naturforskerne i Selskab med de fleste af Skibets Officierer besøgte den 9 danske Mile derfra liggende Vulcan Kilan Ea.

Den 13de Novbr. lettede fra Wajakia, passerede Linien sydefter den 27de paa 146° 50' V. L. Gr.; den 3die Decbr. passerede tæt vestenom Krusensterns Ø, ladende Lazarew Øen i Læ, og fik den 4de om Aftenen Tahiti isigte. Dagen efter tilankers i Papaiti Havn, bugseret derind af 12 franske og 3 engelske Orlogsfartøjer fra de derliggende franske og engelske Skibe, en Gabarre paa 20 stkr. 36 ℔ Carronader, et Dampskib paa 160 Hestes Kraft og en armeret Skonnert, samt en engelsk Fregat paa 50 Canoner. Ved Landtungen mellem Øst og Vest Tahiti laae endvidere en fransk Gabarre. Saluterede det franske Protectoratflag, rødt med en halv horizontal Stribe og en fransk Jack i det øverste Hjørne. Expeditionen mødte den meest forekommende Høflighed af de franske Authoriteter.

Den 11te Decbr. lettede fra Papaiti, og styrede Cours for Borabara N. om Hueheine og Rajatea; løb den 13de giennem den 22 Miil brede Canal, der skiller denne Ø fra Atolen Mantu-Jti, langs Vestrevet ned til tvers for Havnen, der ligger paa Vestsiden lukket ved et Coralrev, der har et 2½ Kabellængde bredt, 5 Kabellængder langt Indløb i Øst og Vest Retning. Herfra havde Naturforskerne Leilighed til at giøre sig bekiendte med Atolen Mantu-Jti. Undersøgte Barre-Revene. Forsynet med Anbefalingsskrivelse fra den engelske Orlogsmand blev Expeditionen vel modtaget paa Borabora, der havde erklæret sig for Dronning Pamare mod de Franske.

Den 22de Januar 1847 passerede *Galathea* Øen Norutu i Tabnaii Archipelet Syd for Selskabsøerne, samme Dag Sigte af Øerne Massa Fuero og Juan Fernandez, som passeredes klods Sønden om. Ankom efter 38 Dages Overfart til Valparaiso den 25. Januar, Alt vel indenborde; Helbredstilstanden

meget god, kun havde et Slags Øiensvaghed, som bevirkede Blindhed om Natten, begyndt at vise sig blandt Folkene.

(Nyt Archiv for Søvæsenet 1849 Pag. 92). Den danske Handel gik her ligesaa uhindret som alle andre Nationers. Under Corvettens Ophold her indkom en fransk Corvet og et Orlogsdampskib, et engelsk Admiralskib, 2 Dampskibe, en Fregat og en Brig. Gik d. 27de Febr. op ad Kysten til Cobija, Bolivias eneste Søhavn, hvor den ankom den 22. og d. 23. landsattes Naturforskeren, Professor Behn, der med Hans Majestæt Kongens Samtykke agtede at foretage en videnskabelig Reise giennem Syd Amerika til Rio Janeiro eller Platafloden, og der atter støde til Corvetten. Det danske Handelsflag var godt bekiendt i Cobija, og Gouverneuren erklærede, at de danske Skibe skulde der blive behandlet som de meest favoriserede Nationers.

Lettede samme Dags Eftermiddag d. 23de og stod Cours for Perus Kyst.

Den 2den Marts anløb Chincha Islands, paa Pisco Rhed, hvorfra en betydelig Mængde Guano udførtes. Blandt de 13 Skibe, der laae og indtog Ladning, var et dansk. En peruviansk Orlogsmand havde Station der.

Lettede samme Aften den 2den, og kom tilankers paa Callao Rhed den 3die om Aftenen. En amerikansk Corvet og en peruviansk Brig paa 16 Canoner vare de eneste Orlogsmænd her. Erholdt af Regieringen Forsikring om det venskabeligste Sindelag for den danske Regiering og den danske Handel. Modtog fra Directeuren over Museet i Lima en Kasse med endeel naturhistoriske Gienstande som en Foræring til Hans Majestæt Kongens Privat-Museum.

Afgik fra Callao den 14. Marts og satte Cours for Cap Horn, og ankom den 19de April til Montevideo efter 36 Dages Reise. Alt vel indenborde. Havde de første 8 Dage af denne Reise stadig S. S. O. og S. O. Vind, som bragte dem paa 26° S. Br. og 88° V. L. Gr., hvor Passaten slap dem og de i 7 Etmaal laae i saa godt som Stille med Laber Brise fra S. O. til N. O. Den 28de Marts paa 30° S. Br. fik N.-Vestlige Vinde som senere varierede til S.-Vestlige. Den 8de April passerede Cap Horns Meridian paa 56 ° 49' Brede, havde den 9de om Morgenen Sigte af Staten-Land; gik V. om Falklandsøerne, og havde den 18de om Morgenen Lodskud af La Platafloden. Ankrede samme Aften i Floden V. for Labos, og kom den 19de op til Montevideo Rhed. Efter den 6te April at have havt en ualmindelig smuk Dag med sydlig Vind og klar Luft, tyknede det til om Aftenen, og inden Kl. 12 Midnat blæste det en Underseils-Kuling af N. V. Barometeret faldt og vedblev at synke fra 29,7 til 28,25. Kulingen tiltog saaledes, at de den 7de om Aftenen besloge Store-Mersseil og lændsede plat for Veiret for en rebet Fok, som var alt hvad Corvetten kunde bære, men som maatte føres for at flygte fra Søerne. Den ene Hagl- og Sneebyge løste den anden af, og Regnen strømmede uafladelig. Den 8de gik Vinden S.-Vestlig. Solen viste sig om

Middagen, saa de kunde bestemme deres Plads. Om muligt blæste det endnu haardere i Bygerne den følgende Eftermiddag og Nat med voldsom Sø paa Laaringen, der blev krappere paa Grund af Landets Nærhed. Næste Morgen bedagede det lidt, og de turde sætte klodsrebet Store-Mersseil, da det dreiede op omkring Staten-Land. Corvetten gik nu 6 Streger rumt, og Søen brød endeel over dem, dog ikke paa nogen foruroligende Maade. Mod Aften bedagede Veiret betydelig og Barometret steg til 29,3. Den 10de om Morgenen gik Vinden N. V. med Stille og omløbende, men Kl. 2 Eftermiddag gik den atter S.-vestlig. Satte nu Cours Nordfarvandet ud, og udseilede til Kl. 2 Eftermiddag næste Dag 262 Qvartmiil.

Paa Montevideos Rhed laae et fransk Admiralskib (en Fregat), fremdeles en Fregat, 2 Dampskibe, 2 Brigger og flere Skonnerter, derhos 3 engelske Fregatter, 1 Dampskib og flere Skonnerter; 2 brasilianske Corvetter, en spansk Fregat og en sardinsk Orlogsbrig.

De fornødne indledende Skridt bleve gjorte til Ratification af en mellem Danmark og Uruguay i Paris 1842 afsluttet Handels-, Venskabs- og Skibsfarts Traktat.

Den 29de April lettede fra Montevideo, og gik Platafloden op. Den 30. over Flakket ved Buenos Ayres efter at have lempet Skibet paa ret Kiøl, og ankrede paa ydre Rhed paa 3½ Fv. Vand mellem de Argentinerne blokerende Skibe: en engelsk Orlogsbrig og en fransk Cabarre. En sardinsk Orlogsbrig laae ogsaa paa Rheden. Saluterede Fortet, som med lige Antal Skud blev besvaret. Forblev ved Buenos Ayres til den 9de Mai, og modtog Chefen Confoederationens udtrykkelige Erklæring om, at »den agtede danske Befolkning der nyder al den Beskyttelse som Lovene tilstaae de Fremmede, og det til sin fulde Udstrækning«. Lettede for Montevideo. Et fransk og 2 engelske Dampskibe ankom til Buenos Ayres.

Den 11te om Morgenen ankrede atter paa Montevideos Rhed. Sagen om Ratificationen af Traktaten var ikke synderlig fremmet, og Corvettens Ophold kunde ikke afhænge af dens endelige Afgiørelse. Efter at have anbefalet det danske Consulat og Alt hvad derunder henhører til de engelske og franske Commanderendes specielle Protection for det Tilfælde at Begivenhedernes Gang skulde fremvirke Anarchie — lettede den 14de og krydsede derpaa Ø. efter; Vinden O. og O. N. O. stiv Kuling. Løverdag E. M. Kl. 6 vendte 2 Mile Ø. for Labos. Søndag den 16de laae bi Ø. over for en Storm af N.—O. og N. O. Den 17de gik Vinden sydvest. Senere arbeidede N. i med meget variabel Vinde. Den 24de om Aftenen fik Sigte af Fyret paa Raza Island, holdt gaaende for smaa Seil til Dagen, stod saa ind, og ankrede paa Rio Janeiro Rhed d. 25de Mai efter 10½ Dags Reise fra Montevideo.

Den 17de Juni afgik Candidat Reinhardt med sin Præparateur fra Skibet for med offentlig Understøttelse at tiltræde sin videnskabelige Reise i det

Indre af Brasilien, og til samme Tid ligeledes Herr Nopitsch efter Meddelelse fra Generaltoldkammeret.

Fra Professor Behn vare aldeles ingen Efterretninger indløbne.

Den 5te Juni gjorde Chefen med endeel af Officiererne deres Opvartning hos Kejseren.

Paa Rheden laae to brasilianske Corvetter, en amerikansk Fregat, en engelsk Corvet og en fransk Fregat. Provianterede til Hjemreisen.

Den 9de Juni lettede fra Rio. Indtil d. 20de stadig N. N. O. og N. O. Vind, fik saa sydlig Vind paa 19° S. Br. som bragte dem paa Bahia Rhed den 23de, Regntiden var sat ind med den sydlige Vind. Lettede den 27de Juni og stod tilsøs for Kiøbenhavn.

Passerede Linien den 4de Juli paa 35° V. L. Gr. N. O. Passaten tog fat 2° S. for Linien og varede til den 18de Juli paa 34° N. Br. 48½' V. L. Gr. Indtil den 3die August havde de nu variable Vinde med meget Stille og godt Veir, meest N. O. og østlige Briser. Fik vestlig Vind d. 3 August paa 44° N. Br. 37° V. L. Gr. Den 13de August op under Beachyhead efter 36 Timers Stille og laber Brise, efter 46 Dages Reise fra Bahia. Krydsede op til Dungeness mod stiv Kuling af O. N. O. og N. O. og ankom der den 14de. Endeel af Mandskabet vare endnu angrebne af Natteblindhed, iøvrigt Alt vel ombord.

Den 16de Canalen ud. Den 19de Kiending af Overs og Lehmans Fyrskib. Den 22de fik Skagens Fyr isigte. Den 25de passeredes Kronborg. Ankomst til Kiøbenhavn Kl. 9½ Eftermiddag.

Kommandostrygning den 31de August.«

Steen Bille slutter sin Beretning Bind II, Pag. 457, saaledes:

»Ifølge Ordre fra Kongen afrejste jeg straks efter Kommandoens Strygning til Føhr, hvor Hans Majestæt opholdt sig, for at bruge Søbadene. Den Modtagelse, jeg her fik af min Konge, skal være mig uforglemmelig, saalænge der løber en Draabe Blod giennem mine Aarer.

Det var ikke alene, at Hs. Majestæt benaadede mig med Commandeurkorset af Dannebrog, men han modtog mig med saa synlig Interesse, med en saa hjertelig Deltagelse, at jeg i Sandhed maatte anerkjende, at jeg i fuldeste Maal havde erholdt den højeste Løn, der kan blive en Statens Tjener tildeel, som har beklædt en ansvarsfuld Post og efter Evne har gjort sit Bedste i sit Fædrelands Tjeneste«.

AFSLUTNING

Den danske Sømand holdt Traditionen tro sin Stand i Ære under de skiftende Forhold fra Krigens Ophør og gjorde sit bedste for at faa det mest mulige udrettet med de forhaandenværende Midler, som kun blev knapt tilmaalt i Fredsperioden, der fulgte efter.

Kong Frederiks Proklamation den 28. Marts 1848 paa Christiansborg Slot blev den Gnist, der tændte »Aanden fra 1848« i lys Lue og vækkede den danske Befolkning, *som ogsaa den Gang viste,* at det i Farens Stund ikke manglede paa Offervilje og ubrødeligt Sammenhold, naar Fædrelandets Vel stod paa Spil.

Proklamationen havde følgende manende Ordlyd:

»Trofaste danske Mænd«.

»I denne Farens Stund har det dybt rørt mit Hjærte, at I glemmer Eder selv og kun erindre Eders Konge og Eders Fædreland.

Allevegne fra indstrømmer Udtryk af urokkelig Hengivenhed og Tilbud om de største Opofrelser.

Det er mit Hjærtes Trang og min kongelige Pligt at lade et Svar udgaa til mit Folk:

Danner, saavidt det staar til Eder ved egne Midler, skab da frivillige, bevæbnede Corps, der slutte sig til min Hær under den militære Commando. Mange have gjort et saadant Tilbud; efterfølger deres Eksempel. Eders Iver for at uddanne Eder til Fædrelandets Forsvarere skal jeg imødekomme ved saasnart muligt at sende Eder kyndige Befalingsmænd. Stiller Eder Alle som Een under mit, under Fædrelandets Banner.

Alles Iver styrke alles Sammenhold — og om Gud vil — skal Lovligheden besejre Oprøret og føre Fædrelandet til Fred, Frihed og Ære«.

Christiansborg Slot, den 28. marts 1848.

FREDERIK R.

/ A. W. Moltke.

TILLÆG

Anviisning til Journalføring efter det de danske Krigsskibe medgivne trykte Schema.

Udarbejdet af Contreadmiral *M. Bille.*

FORERINDRING.

Skibsjournalen har flere vigtige Øiemed:

1. Den skal som Vei-Protocol tjene til, paa enhver Tid af Reisen, at udfinde Skibets Plads med muligste Sikkerhed eller med største Rimelighed.
2. Den skal fra de mødende Omstændigheder samle nyttig Belæring for Søfart og Videnskab i Almindelighed, og i Særdeleshed for tilkommende Befarere af samme Egne og for tilkommende Førere af samme Skib.
3. Den skal være et paalideligt Document, der udviser hvorledes at Togtet i alle Dele er udført.

Som Supplement til Skibsjournalen er Observations-Protocollen funden nødvendig, for deri at optage, i ønskelig Udførlighed, det Omstændelige ved de astronomiske Observationer; men de til Beregning fornødne Data — uddragne af gode Observations-Rækker — maae ikke savnes i selve Journalen, der ellers ofte vilde være i høi Grad uefterrettelig, hvergang Observations-Bogen ikke tillige havdes ved Haanden.

(For Sammenhængens Skyld er i denne Instruction medoptaget meget af det, som allerede er Journalføreren heeltvel bekjendt.)

Almindelige Regler.

Foran Journalen kan anbringes adskillige Oplysninger til Lettelse for Læseren og til Udvidelse af Journalens Gavnlighed. Blandt saadanne Efterretninger kan regnes:

Hvad der vides fra forrige Reiser om Skibet og dets Egenheder.

Hvad der vides om den magnetiske Local-Attraction ombord.

Underretning om Bemanding, om Proviantering og om øvrige Udrustning.

Liste over medhavende nautiske Instrumenter — ordnet i hver Classe efter deres formeentlige Godhed — de jevnlig brugende hver forsynet med sit Litra, hvormed de i Journal (og Observationsbog) kunne betegnes. — Dette gjelder særdeles om Uhrene.

En ordnet Liste, ei blot over Chronometrene, er meget ønskelig, men ogsaa over brugbare Observations-Uhre med hvert sit Bogstav — og Angivelse af ethverts sædvanlige Paalidelighed.

Ligeledes en Observators-Liste med betegnende Tal eller Bogstaver.

Ogsaa en Tabel over Chronometer-Correctionerne*) for Reisens første Dage, som senere kan continueres, indtil ny Tabel befindes nødvendig, nemlig: naar man paa et Sted, hvis Længde tør ansees som tilbørlig bestemt, finder Chronometrene give Længden betydelig anderledes.

Logbrettet, ɔ: Vagttavlen linieres og indrettes, ligesom det trykte Schema, udeladende Indretningen for Middags-Bestikket.

Ved Vagtens Ende overføres Vagttavlen nøiagtig i Logbogen, ɔ: Skibsjournalen, med Vagtchefens Testering.

De Ting, som i Vagtens Løb ikke kunne antegnes, saasom: Middags-Bestik, Observations-Resultater m. m., besørges, til en af Chefen bestemt Tid, tilført Logbogen, under Tilsyn af en Journal-Dirigent — fast eller afvexlende dertil udnævnt af Chefen — hvis det ikke beqvemmere besørges af den Samme, som er ansat til at dirigere Observationer.

Ved saadanne senere Indskrivninger bør Indskrivnings-Tidens Timetal vedføies.

Udsletninger maae ikke foretages, men i fornødent Fald aaben Overstregning, og tilføiende Rettelse paa det i Schemaet anviiste Sted.

Regler, saavel tilankers som tilseils.

Ved Eetmaalets Begynden nedskrives paa de i Schemaet anviiste Steder: Aarets Tal, Maanedens Navn, Dagens — den om 12 Timer begyndendes — Fornavn og Nummer, ligeledes hvormange Dage det er siden man forlod Hjemstedet, og, hvis man har stoppet andre Steder, da og hvormange Dage det er siden man forlod sidste Station. Er Chronometerstanden paa denne Station paa ny bleven bestemt, da vedføies et »Cr«. Er dette derimod ikke Tilfældet paa sidste, men paa en foregaaende Station, da maa det forløbne Antal Dage fra denne Chronometer-Station — med vedføiet »Cr« — antegnes. Der forbliver alligevel Plads til ogsaa at antegne Tidsforløbet fra den sidste Station.

Hver Time skrives, i de første Rubrikker, Vind etc. og Veir; dog, hvor ingen Forandring fra den foregaaende Time finder Sted, kun et kort Ditto-Tegn. Næst Vindens Retning, ɔ: den Streg, hvorfra Fløien viser Vinden at komme, noteres dens Styrke, ɔ: Søgangens Sværlighed, udtrykt paa samme Maade, ɔ: med Tal svarende til den Kulingsgrad, som Søgangen nærmest synes at tilhøre. Under Overskrivten »Veir« antegnes Luftens Udseende og Tilstand samt Meteorer. I denne Rubriks venstre Hælfte antegnes Barometrets Stand, i høire Hælfte Thermometrets — almindelig hver 4de Time; dog bør Barometer-Standen hver 2den Time eftersees, og viser sig betydelig Forandring,

*) Det, der skal tilføies Chronometrets Viisning, (adderend eller subtrahend), for at erholde hvad Greenwicher Middeltids Uhr kan antages da at vise.

da ogsaa nedskrives*). Tallet for Barometer-Høidens Tomme behøves ikkun angivet øverst i Rubrikken, indtil ny Tomme indtræder. Thermometer-Graden er altid at forstaae som over Nul-Punktet, naar ikke er anbragt en Minus-Streg over Tallet. Det vil i Almindelighed findes tjenligst at vælge — tilligemed Middagen — Vagtmidten til Veirglassenes Notering.

De Skibet, Reisen og Tjenesten vedkommende Begivenheder, Arbeider og Iagttagelser nedskrives i den Orden, de forefalde, og saavidt muligt udfor den tilhørende Time.

En Artikel, som til Sikkerhed mod Forglemmelse bør journaliseres — men i al Korthed — er Chronometrenes Optrækning. Melding, hvergang den er udført, bør derfor meddeles Tavleholderen, som derimod kan paalægges til bestemt Tid — f. Ex. naar Eetmaalets 1ste Glas er slaaet — at minde derom.

I det under Tid-Rubrikken anviste Rum noteres til en vis bestemt Tid — f. Ex. 1 Time før Middag — Chronometrenes Sammenligning, indbyrdes og med Observations-Uhr. Den valgte Tid sættes i rundt Tal over Sammenligningen. I samme Rum er det passende at nedskrive den, ved Eetmaalets Ende, hvert Chronometer tilkommende Correction.

Astronomiske Observationer med Vedskrivt af Observators Mærke, noteres, til de Tider de foretages, kortelig i Stor-Rubrikken. For den nøiere Angivelse er Plads anviist under Eetmaalet. I dette Rum sættes de af de forskjellige Observations-Rækker uddragne Media. Disse behørig reducerte, Beregneren nødvendige Observations-Data leveres til Journalen, enten af Observatorerne, eller af Journal-Dirigenten, som udleder dem fra Observations-Protocollen. Resultatet tilføres naar beregnet, og derhos Beregnerens Mærke, samt Timen (og Dagen) da Tilføiningen skeete.

Skjøndt alle tagne Observationer bør opbevares, saa er det dog ikke altid nødvendigt, at beregne dem alle. Endeel Observationer kunne ansees som Varegods. Hvormange der strax bør tages i Beregning, beroer paa Omstændighederne, paa Bestikkets større eller mindre Usikkerhed, paa Veirets og Farvandets Beskaffenhed m. m. (Varegods ɔ: »Reservegods«).

Regler tilankers.

Den for een Dag tilsøes indrettede Journal-Side vil, for det meste, tilankers findes rummelig nok for 4 Dage, eller endog for een Uge; men Orlogsmænd, som ikke ligge længe stille, kan det vel tilstædes ogsaa tilankers at anvende en heel Side til Eetmaalet.

---

*) Ellers kan kortelig betegnes, om der viser sig Stigning, Dalning eller Uforanderlighed. (Liden $\frac{\text{Stigning}}{\text{Dalning}}$ kan beqvemt noteres med en liden $\frac{\text{op}}{\text{ned}}$ adpegende Hage $\left(\frac{\wedge}{\vee}\right)$, ligesom Uforanderlighed med Ditto-Tegnet; men intet af disse Tegn sættes udfor de Timer, hvori Glasset ikke virkelig er efterseet — derimod et lille Nul.)

Ovenfor Rubrikkerne bortfalder Angivelsen af forløbne Dage fra Observationer.

Alt mellem Veir- og Dybde-Rubrikken slaaes sammen med Stor-Rubrikken. I dette udvidede Rum skrives, uden at ændse de trykte Streger — henover disse — de forefaldende Begivenheder, Arbeider og Iagttagelser. Seilførings-Rubrikken, som mindre beqvem til at skrive henover, kan overspringes.

Med Hensyn til ordentlig eller uordentlig Ebbe og Flod, bør Dybden jevnlig eftersees — saasom hver anden Time — men tages finere end almindelig bruges underseils. Istedetfor Favne og Qvartfavne, udtrykke man den i Fod og Qvartfod! Tillige bør nedskrives, hvad Vei hen Strømmen sætter og med hvad Fart. Hertil er Plads i Rubrikken under Overskriften »Bund«, i hvis Sted man kan sætte »Strøm«.

Bestikket bortfalder naturligviis tilankers.

Regler tilseils.

I anviiste Rum over Eetmaalets Begyndelse sættes hvormange Dage denne er fra stedbestemmende Observationer. Under Ordet »Sted« sættes hvad Egn Skibet er i. Dertil kan føies hvad Egn det søger henimod.

Udfor hver forløben Time antegnes den stedhavte Styring, Afdrivt og Cours, — alle udtrykt i nærmeste Qvartstreg, og antydet ved Ditto-Tegnet, naar de vedblive de samme som i forrige Time — Distancen der er seilet i den forløbne Time udtrykt i Fierdingvei og Tiendedeel af Fierdingvei — men altid med virkelige Tal og aldrig med Ditto-Tegnet — sættes ligeledes udfor Timetallet strax ved den tilhørende Cours.

Varierer Styringen etc. i Timens Løb ikke over 2 Streger, da kan for den Time nedskrives det man skjønner at kunne antage som Middel-Styring, Middel-Afdrivt og Middel-Cours. Distancen kan, som sædvanlig, ogsaa her udtrykkes med Middelfartens Tal, eller i yderste Fald kun 2 Procent fradraget.

Finder derimod betydeligere Styre-Forandring Sted i Timens Løb og Farten ikke er ubetydelig, da bør Forandringen tilkjendegives i Journalen. Har kun 1 saadan Forandring foregaaet i Timens Løb, da angives det bedst, ved at nedskrive begge Styringer — med tilhørende Afdrivt og Cours — i lidt formindsket Skrivt — udfor Timetallet, og ved hver af de 2 Courser, den tilhørende Distance, nemlig: for hver 6′ Coursen fandt Sted, $^1/_{10}$ af den da herskende Farts Tal. De saaledes een Time tilhørende Distancer forbinde man med en Klamme — for at forebygge Mistydning.

Har Timen flere betydelige Forandringer i Styring og Cours, da antegne man, udfor Timen i een Linie, de omtrentlige Grændser i Styring og Afdrivt; men af det særskilt (nederst paa Tavlen) omstændeligere Noterte, angaaende Veiens Bøininger, udlede man en General-Vei, ɔ: en General-Cours & Di-

stance, som nedskrives i Cours & Distance-Rubrikken for den omhandlede Time!

Saadan Forfleering af betydelige Veibøininger i een Time, vil kun sjeldent forekomme. Ogsaa er Behandlingen mindre brydsom i Virkeligheden, end det af Beskrivelsen kunde synes. Det Hele lader sig for det meste udføre i Hovedet. Kun med stærk Fart i grundt Farvand med Loddet i Gang fordres nogen større Omhyggelighed med Bøiningernes specielle Notering, hvilken da og bør overføres i Logbogen paa anviiste Sted (under Eetmaalet), med Henviisning til den tilhørende Time. Sammenkoblingen kan i alt Fald godt udføres uden Tabel — ved et let graphisk Udkast.

Hvor Styre-Compassets Local-Attraction under de forskjellige Anlægninger er kjendt med Sikkerhed og behørigen bragt i Tabel, kan denne Correction — efter Chefens nærmere Ordre — antegnes i Styrings-Rubrikken, tæt under hver nedskrevet Styring og stillet til venstre eller til høire i Rubrikken, eftersom Compas-Stregen skal corrigeres til venstre eller til høire (med den vedtegnede Correction). (Note: Local-Attraction d. v. s. Deviation).

Haves Masseys Log eller anden permanent Log, da sættes dens Aflæsninger udfor tilhørende Time — bedst nær ved Distance-Rubrikken. Disse ved Cours-Forandring og Vagt-Slutning forekommende Antegnelser kunne ved Indklamring adskilles fra andre i Nærheden kommende Tal.

Signaler noteres i den anviiste Rubrik; men kun ved hyppig Signalering behøves denne Rubrik udelukkende forbeholdt til Signal-Notering.

Seilføringen har sin egen Rubrik med 3 Maste-Streger, endende sig foroven og forneden i et Slags Billed af et fremad — tilhøire — seilende Skib, hvorpaa de tilhavende Raa-Seil og Skraa-Seil (ɔ: Stag- og Gaffel-Seil) antegnes i deres naturlige Orden, og ligeledes Læ-Seil — disse som om de saaes agter fra — de Styrbords paa høire Side af tilhørende Maste-Streg, o. omv.

Ved Eetmaalets Begyndelse antegnes de tilhavende Seil paa det øvre Billed — Raa-Seilene med Tal, Skraa-Seilene med Bogstaver, Læ-Seilene med Streger — efter vedføiede Tabel (som kun behøver eengang at gjennemsees, for stedse at huskes).

Naar i Eetmaalets Løb Seil-Tilsætning finder Sted noteres det ved, udfor Timen eller Time-Delen*), at sætte Seilets Tegn paa, eller ved, den tilhørende Maste-Streg. Naar derimod Seil bjerges, da forsynes det paa samme Maade hensatte Tegn med en Understregning — lidet krummet nedhængende med Midten (⌣).

Ved Eetmaalets Slutning foretages en adderende og subtraherende Opera-

*) Halv-Timen udtrykkes tydelig nok, ved at stille det Noterede midt mellem Time-Linierne. Andre Brøker af Timen kan temmelig udtrykkes, ved at sætte et lidet Mærke paa Rubrik-Randen, i forholdsmæssig Afstand mellem de tilhørende Time-Linier. Findes Mærkets Stilling ikke nøiagtig nok, da kan Minut-Tallet — smaat skrevet — stilles i Stedet.

tion med disse tilkomne Tegn og dem i det øvre Billed. Resultaterne antegnes behørigen paa det nedre Billed, som da skal udvise, hvad Seil Skibet har til ved Eetmaalets Slutning, og hvis alt er rigtigt iagttaget, vil stemme med det ny Seil-Billed, hvormed den afløsende Tavleholder, efterat have beseet den virkelige Seil-Stand, vil begynde sit Eetmaal.

I Rubrikken for Brede og Længde sættes øverst den ved Eetmaalets Begyndelse antagne Brede og Længde — (som ogsaa er nedskrevet ved det tilbagelagte Eetmaals Slutning); derefter, i Almindelighed udfor hver 6te Time, den Brede og Længde det da opgjorte Bestik giver. Ligeledes naar een af disse erholdes ved Observation, eller naar begge saaledes erholdes — som ved Peiling — sættes det ved Observationen erholdte Resultat i tilhørende Rubrik udfor Observations-Timen — eller Time-Delen. — Bestikkets Væsentligste: den sammenslaaede Vej ↄ: generale Cours & Distance maa naturligvis noteres førend den deraf resulterende paakomne Brede & Længde, og sættes passeligen midt mellem denne og den affarne i samme Rubrik, men indklamret — for Tydeligheds Skyld. — Altsaa vil almindelig udfor Kl. 3 & Kl. 9 i Bestik-Rubrikken komme en Parenthes, indeholdende gen. Cours & gen. Distance for det Tidsrum, hvis Midte Parenthesen angiver. Til samme Tid bør da Bestik opgjøres og sammenlignes med Observationens Resultat, under hvilket da hensættes et lille Tal, med vedhængt Bogstav, angivende hvormange Minutter Observationen viser paa den ene eller den anden Side af Bestikket *). Indtræffer saadan Observation 1 à 2 Timer nær en af ovennævnte almindelige Bestik-Tider, da kan, naar denne Time kommer, spares at gjenopgjøre Bestik. Der kan ogsaa gives andre Aarsager til at forflytte Bestik-Opgjørelsen noget fra Eetmaalets 6te eller 12te eller 18de Time, f. Ex dersom Coursen, efterat have været stadig, forandres Kl. 5, saa er Opgjørelsen da beqvemmere end Kl. 6. I stilleagtigt tykt Veir kan man uden Skade indskrænke sig til Middags-Bestik; men hvor ingen saadan tilstrækkelig Grund haves, for at tilsidesætte den nævnte almindelige Regel for Bestik-Tiden (hver 6te Time), bør den fastholdes, som fordeelagtig og beqvem i flere Henseender **).

Loddet bør ved enhver Leilighed flittig bruges, og da altid Dybderne, og jevnlig tillige Bundarten, journaliseres. Gaaer Loddet ikke oftere end hver Halvtime, kan alle Lodskuddene beqvemt rummes i anviiste Rubrik. I udybe, ujevne, minde bekjendte Farvande, hvor Lodningerne ere hyppigere, maae holdes særskilt Fortegnelse derover; men i selve Journalen bør de dog for hver Time findes, tilligemed Antallet af Mellem-Lodningerne; ogsaa kan Dybning, Opgrunding og Ujevnhed let betegnes.

---

*) Det er passende desuden at udmærke de observerte Stedbestemmelser med et lille Mærke; de fra Peiling sluttede med et ×, de astronomiske med en ⊙, ☽ eller ✳.

**) Mange af disse korte Bestikke ville ingen Kobling fordre, og hvor den forekommer, er den let og kan udføres uden Tabel.

Naar der haves tilstrækkelig vedholdende Observationer over Strøms Sætning og Fart, bør, ved Vagtens Ende, det Strømmen i de 4 Timer har sat, nedskrives som en Extra-Cours & Distance; og en Piil vedtegnes — for Tydeligheds Skyld. — Men aldrig bør uden stærk Sandsynlighed for en vis Strøm-Sætning nogen saadan medregnes; og ikke uden at Journalen udviser det og anfører Grunde for Antagelsen.

Det er med Skibets sande ☽: apparente Middag, at Skibsjournalens Eetmaal skal begynde og ende; Eetmaals Timetal — paa det sidste nær — betyde altsaa sand Skibs-Tid regnet efter den — ved Eetmaalets Begyndelse — forladte Meridian.

$\begin{matrix}\text{Ostlig}\\\text{Vestlig}\end{matrix}$ Forandring i Længde kan gjøre Slutnings-Timen adskillige Minut-ter $\begin{matrix}\text{kortere}\\\text{længere}\end{matrix}$ end enhver af de 23 foregaaende Timer. Dette $\begin{matrix}\text{tabte}\\\text{vundne}\end{matrix}$ Minut-Tal bør med et $\mp$ antegnes ved Slutnings-Timen, og for hver 6 af disse Udjevnings-Minutter, $^1/_{10}$ af den for Timen loggede Distance $\begin{matrix}\text{fradrages}\\\text{tillægges}\end{matrix}$ (og for hver enkelt Minut, $^1/_6$ heraf.)

Hvormange Minutter de brugende Observations-Uhre skjønnes at vise forud eller bagfor Skibsjournal-Tiden, bør noteres ved Uhr-Sammenligningerne.

TABEL OVER TEGN FOR SEIL, KULING OG SØ.

Tegn	for Raaseil,	for Kuling,	for Søgang.
	0	Stille. 0	Glat stille Vandspeil.
1.	Skyskraber.	Liden Laring ɔ: Blaff.	Lidt kruset . . som med Blaff.
2.	Boven Bram-Seil.	Laber Bram-Seils Kuling.	Smult . . som med laber Bram-Seils Kuling.
3.	Bram-Seil.	Bram-Seils Kuling.	Smaabølget . . som med Bram-Seils Kuling.
3. b	- - - - - - - - -	Stiv Bram-Seils Kuling.	
4.	Mers-Seil.	Mers-Seils Kuling.	Bølget . . som med Mers-Seils Kuling.
5.	Eetrebet Mers-Seil.	Rebet Mers-Seils Kuling.	Maadelig Sø . . rebet Mers-Seils Kuling.
6.	Torebet Mers-Seil.	Torebet Mers-Seils Kuling.	Temmelig Sø . . torebet Mers-Seils Kuling.
7.	Trerebet Mers-Seil.	Trerebet Mers-Seils Kuling.	Betydelig Sø . . trerebet Mers-Seils Kuling.
8.	Klosrebet Mers-Seil.	Klosrebet Mers-Seils Kuling.	Dygtig Sø . . klosrebet Mers-Seils Kuling.
9.	Under-Seil.	Under-Seils Kuling.	Svær Sø som kan ventes med U. S. K.
10.	Rebet Under-Seil.	Stiv Under-Seils Kuling ɔ: Storm.	Meget svær Sø . . med Storm.
11.	Svigtet Under-Seil.	Flyvende Storm.	Særdeles svær Sø . . med flyvende Storm.
12.	Ingen Seil til.	Orcan.	Allersværeste Sø med Orcan.

at anbringe paa den tilhørende Maste-Streg.

at anbringe midt i Rubrikken for Vind, Kuling & Sø.

at anbringe paa høire Side i Rubrikken for Kuling, Vind & Sø.

Tegn for Læseil.	
)	Boven Bram-Læseil (om Styrbord).
/	Bram-Læseil (om Bagbord).
||	Merse-Læseil (paa begge Sider).
\	Under-Læseil (om Bagbord).

anbragt tæt ved Maste-Stregen.

Skulde Tegnet ved Forseelse komme for nær den urette Mastestreg, da kan det rettes, og Mistydning forebygges, ved et lille forbindende Punct eller Pennestrøg mellem Tegnet og den tilhørende Mastestreg.

Tegn for Gaffel- og Stagseil.	
a	Gaffel-Topseil.
	Boven Kryds Stag-Seil.
	Bram Stag-Seil.
	Jager.
e	Bom-Mesan.
	Gaffel-Abe.
	Gaffel-Seil for, eller: Store Stænge Stag-Seil.
	Daglig Klyver.
g	Stor Klyver.
n	Fore Stænge Stag-Seil.
u	Storm-Mesan.
	Storm-Abe.
	Store Stag-Seil.
	Fokke-Stag-Seil.

anbragte mellem Maste-Stregerne agter og for.

Er saadant Seil rebet eller indhalet, da betegnes det med et af Stambogstavets næste Følgere.

Ved Eetmaalets Begyndelse antegnes de Seil, der haves tilsatte, paa det øverste Billed i Seilførings-Rubrikken, Raaseilene med Tal, Gaffel- og Stag-Seilene med Bogstaver, Læseilene med Streger efter Tabellen.. Ved Eetmaalets Slutning antegnes paa det nederste Billed hvilke Seil, Skibet da har til.

Seils Tilsætning noteres, ved udfor Timen eller Timedelen at sætte Seilets Tegn paa eller ved den tilhørende Maste-Streg. Naar Seil derimod bjerges, da forsynes det paa samme Maade hensatte Tegn med en lidt krummet Understregning (‿).

Den seilede Distance anfores i Qvartmile og Tiendedeel af Qvartmile.

NOTER OG TILFØJELSER

Da de Arkivalier, der er benyttet til dette Værks Udarbejdelse, er af forskellig Alder og Oprindelse, vil Retskrivning og Terminologi sine Steder i Teksten kunne være noget varierende. Hvad der i een Forordning benævnes »Instrux«, kan saaledes i en anden ses betegnet som »Instructioner« o. s. fr. Forskellige Fejl og Unøjagtigheder har der ogsaa været i disse Arkivalier.

Kommandørkaptajn R. Steen Steensen, der velvilligst har gennemgaaet Bogen forinden Udgivelsen, har henledet Opmærksomheden paa forskellige af disse Fejl, som hermed rettes. Samtidig har Kommandørkaptajnen foreslaaet en Del Noter og Tilføjelser, bl. a. med Forklaringer af visse af Datidens maritime Udtryk, som ikke kan forventes at være almenkendte i Dag. Det kan ved Læsningen anbefales at konferere med disse Noter og Tilføjelser.

»Tidsskrift for Søvæsen« har som Forgængere haft »Archiv for Søvæsenet« og »Nyt Archiv for Søvæsenet« og fortsætter direkte disse »Archivers« Aargange, hvorfor der i Henvisningerne ikke er skelnet skarpt mellem Tidsskriftets forskellige Navne.

For den ydede Bistand og Vejledning er jeg taknemmelig og benytter Lejligheden til at bringe Kommandørkaptajnen min bedste Tak.

K. E. A.

1. DEL

Side	11 L. 5 f. n.	Foran Officerer tilføjes: overtallige — og hele næste Linie udgaar indtil: dels. — Note: Disse overtallige Officerer var blevet udkommanderet for med Datidens sparsomme Udrustninger at skaffe saa mange Officerer som muligt Søfart.
»	15 Stk. 3 L. 1	læs: Bestemmelsen af 29. Maj om, at o. s. v.
»	22 Stk. 3	Note: Fæstningen *Frederikshavn,* ɔ: Citadellet, det nuværende *Kastellet.*
»	23	1815. Fontenay. — Hele Linien udgaar.
»	23	1839. Læs: H. Fisker.
»	24 Listen L. 1	læs: 1 Kaptajn eller Kaptajnløjtnant, Chef.
	Udfor øverste Klamme, læs: af Søetaten.	
	Udfor næstøverste Klamme, læs: af Landetaten.	
»	44 Stk. 3 L. 1	læs: Vagtskibstjenesten i Sundet var som Regel det o. s. v.
	§ 8	læs: fare paa Siden af alle de Skibe o. s. v.
»	55 L. 4 f. o.	læs: af en Officer fra Vagtskibet o. s. v.
»	64 L. 7 f. o.	at opkomme, læs: opkomne.
»	67 § 27 L. 1	Krigsskibe, læs: Skibe.
»	77 Stk. 5	læs: i sine bekendte Memoirer (H. B. Dahlerup: Mit Livs Begivenheder, Kbhvn., 1908).
»	78	Note. Kadrejere: Baadførere eller Færgefolk, der driver Handel med opankrede eller forbisejlende Skibe.
»	80 L. 5 f. n.	Batteriet, læs: Batterier.
»	87 Stk. 3	læs: Sejlere, hvis Antal naturligvis vekslede stærkt med Aarstiderne; det var størst o. s. v.
	Stk. 4	Note. Strømmens Sætning — d. v. s. den Vej Strømmen løber. Ved Nordenvande (Strøm fra Nord) er Strømmens Sætning Syd.
»	89 Stk. 2 L. 1	læs: Men der var andre Grunde til o. s. v.
	§ 1	læs: Med de til o. s. v.
	§ 2	Note. At sætte — d. v. s. at ankre. Jfr. Sætteriet (en Ankerplads) i Indløbet til Isefjorden.
»	91 1833.	Note. *Pilen* kæntrede og sank 12/8, bjerget 14/8. Blev 30/9 afløst af Dæksbaaden *Helsingør.* (Jfr. iøvrigt Side 101).
»	93 L. 2. f. o.	læs: at forevises Toldsedlen, naar der er klareret.
»	98 L. 1 f. n.	Note. Parlamentærfartøj, d. v. s. Forbindelsesfartøj mellem Ejderen og Øen Helgoland, der var besat af Englænderne.
»	102 Stk. 3	Sundhedskommissionen d. v. s. Karantænekommissionen.
	Listen	Note. Listen svarer til Sommerbesætningen (jfr. Side 101). Det var de 3 Underofficerer, der var Regnskabsførere (for Inventaret).
»	106 Stk. 6	Note. *Støren* havde ikke Navn efter Fisken, men efter den lille Flod Støren, der falder ud i Elben ved Glückstadt.

Side 111	Stk. 7 L. 2 og 3	læs: af Hensyn til den almindelige Søfart o. s. v.
» 111	§ 4 L. 3	Adskillelsesstregen flyttes til efter vedgaaet — (jfr. § 4, Side 114).
	§ 6 L. 2	læs: Roe-Fartøjerne.
» 118		*Stationschefen.* Læs: Saa vidt det kan ses, har der ikke været forbundet særlige Indtægter med Tjenesten som Chef for Vagtskibet paa Elben, o. s. v.
» 121	Stk. 4 L. 2	læs: Holmen til denne Tjeneste o. s. v.
	Stk. 5 L. 3	læs: hvor de modtog o. s. v.
	Stk. 6 L. 2	uskrevne, læs: udskrevne.
» 123	L. 3 og 4 f. o.	læs: navnlig vist overfor en Skipper o. s. v.
» 124	L. 1 f. o.	læs: ikke kunde gives den o. s. v.
	Stk. 5 L. 5	læs: at soutinere (ɔ: støtte) Toldvæsenet o. s. v.
» 126	Stk. 3	Note. Skibsfarten op ad Elben vilde blive generet (forsinket), saafremt Havnen som foreslaaet blev udvidet udefter med 180 Fod fra Bredden, da Sejlrenden derved vilde blive smallere.
	Stk. 3 sidste L.	Havneparti, læs: Havnepoliti.
» 127	Stk. 2 L. 3	læs: ved gamle Jungfernstieg; o. s. v.
» 129	§ 15	læs: Fortøjning.
» 138	Stk. 3 L. 5	læs: Uger. Under Opholdet paa Københavns Red var Kadetskibet under Kadetchefens Kommando.
» 140	L. 4 f. n.	læs: Køge Bugt.
» 142	Stk. 6 L. 9	læs: Snau. Note. En Snau (eller Snov) var et mindre Skib, hvis agterste Mast var af særlig Konstruktion, en Slags Dobbeltmast, paa hvis agterste »Spir« et Gaffelsejl kunde underslaas. Var oprindelig 2-mastet (Brigtype), senere tillige 3-mastet (Letfregat).
» 143	Stk. 3 L. 5	læs: efter samme afholdne Examen, o. s. v.
» 150	L. 5 f. o.	læs: (Uddrag af »Dagen« d. 2. September 1817).
	Stk. 9 L. 4	læs: højtskattede.
» 155	1852.	Note. Hetland er gammelt Navn for Shetlandsøerne.
» 160	Stk. 3 L. 2	der gik, læs: og gik
» 161	L. 3 f. n.	adskillige, læs: adskillelige.
» 163	L. 4 f. o.	en, læs: end.
» 170	Stk. 3 L. 15	læs: Sumburgh Head.
» 171	L. 9 f. o.	læs: 8. August.
» 177	L. 4 f. n.	læs: erhverve Kundskab om mange o. s. v.
» 179	Stk. 2	Note. Advarslen om Chefens Ansvar skyldtes Briggen *Allarts* Forlis i Vestindien, jfr. Instruksen for Chefen for Briggen *St. Croix* Side 584.
» 183	Stk. 3	læs: I Anledning af Hs. D. o. s. v.
» 184	Stk. 3 L. 6	læs: Beauharnais.
» 188	Stk. 3	læs: *Excellent.*
» 192	L. 3 f. o.	læs: 6. Juni kunde Korvetten o. s. v. (jfr. Briggen *Ørnens* Togt, Side 638—639).
	L. 6 f. o.	læs: forlod Korvetten Funchal, o. s. v.
» 194	Stk. 2	Note. Ved »Næsset« forstaas Lindesnæs.
	Stk. 4 L. 3	»Træskøjter« læs: »Trækskøjter«.
	Stk. 5	Note. Under Togtet blev Chefen, Kaptajnløjtnant C. E. van Dockum, $^{31}/_{5}$ ansat som Chef for Søkadetkorpset.
» 195	L. 8 f. o.	hvorfra læs: hvorfor.
	Stk. 5 L. 3	læs: Beskrivelse.
» 196	sidste Stk.	læs: Kaptajnløjtnant C. E. van Dockum. — Note. Korvetten *Flora's* Udrustning som Kadetskib annulleredes, men Korvetten indgik i den udrustede Flaadestyrke. Kutteren *Helsingør,* der i 1846 havde været benyttet af Kadetterne, var ogsaa udrustet til Øvelse for Kadetterne i 1847 og i 1849 (jfr. Bind I, Side 278).
» 199	§ 7	læs: forsamles Commissionen og ved Stemmeflerhed bestemmes for enhver af o. s. v.
» 200	L. 13 f. n.	Siouere (Sjovere) d. v. s. Daglejere.

Side 202 — Note til *Havfruen*. Fregattens Kvalitet fremgaar af følgende: Efter i 1865 at være solgt til et privat Rhederi foretog *Havfruen* i 1880'erne Rejsen England—Adelaide (Australien) paa 81 Dage, hvilket var noget af en Rekordpræstation.

» 203 Stk. 3 — Note til *Dronning Marie*. Besejlingen af dette Linieskib var for Flaaden en stor Begivenhed. Linieskibene »Phoenix« (1810), »Danmark« (1817) og »Valdemar« (1828) blev saaledes aldrig udrustet til Togt og kom i hele deres Levetid ikke udenfor Flaadens Leje. »Dronning Marie«, der var søsat allerede i 1824, havde henligget 10 Aar i Flaadens Leje, inden Skibet blev besejlet.

» 206 Stk. 9 — Note: De hidtil ukendte Stenpuller, hvor Skibet tog Grunden, fik Navnet »Dronning Maries Puller«, og med dette Navn er de stadig betegnede i Søkortene.

Stk. 10 — Note. Efter at have henligget 14 Aar i Flaadens Leje blev »Dronning Marie« ved Resolution af 31. December 1848 bestemt til at raseres til Dobbeltfregat og udgik som saadan af Dokken paa Christianshavn i Maj 1850 og var derefter s. A. paa Togt fra 2. September til 25. Oktober. (Raseret d. v. s. øverste, aabne Batteri m. v. fjernet).

» 208 Stk. 6 L. 7 — læs: Jasmund.

» 209 Stk. 4 — Note. Abe (Gaffelabe) d. v. s. Gaffelsejl paa Fokkemast og Stormast i et fuldrigget Skib. Gaffelaben er underslaaet paa et Spir som ved en Snaumast (jfr. Note til Side 142). Oprindelig var »Aben« et Mesan-Stagsejl, men i 1830'erne betegnedes hermed Stormastens Gaffelsejl. M.S. = Mærssejl eller Mærssejls-.

Stk. 4 L. 9 — Viddingen læs: Niddingen (Nidingen), et Skær paa den svenske Vestkyst mellem Göteborg og Kungsbacka.

» 210 — Note til *Skjold:* Blev 1858—60 ombygget til Skrue-Linieskib. Som saadant udrustet 1861 og 1864.

» 211 L. 1 f. o. — Kommandør læs Kommandørkaptajn M. Lütken o. s. v.

» 215 nederste Stk. — Note. Sløjfet Linieskib, d. v. s. raseret til Fregat (jfr. Note til Side 206 samt Stk. 2, Side 217).

L. 17 f. n. — læs: 26. Juni.

» 236 Stk. 2 — Note. Skagen d. s. s. Skagi (Reykjaneshalvøens Nordpynt).

Stk. 2 L. 4 — læs: Gabare d. v. s. Transportskib.

» 247 Stk. 4 — Note. Konsul, senere Generalkonsul og Konferensraad Johan A. H. Carstensen (1783—1853) var Fader til den senere Kontreadmiral W. A. Carstensen, der fødtes i Algier 1828. (Kadetchef 1870—92).

» 258 L. 1 f. n. — Herskeren i Algier var Dei (Dey).

» 266 Stk. 3 — læs: Konsul Ullrich.

» 267 Stk. 3 L. 2 — (Bind IV) læs: Side 475.

L. 4 f. n. — læs: Corvetten *Najadens* Chef o. s. v.

» 268 L. 3 f. o. — læs: Corvetten er Kadetskib o. s. v.

» 270 Stk. 3 L. 7 — læs: da hverken Corvetten eller Briggen o. s. v.

L. 6 f. n. — læs: Corvetten og Briggen o. s. v.

» 279 L. 1. f. n. — læs: Drachmann (Digteren Holger Drachmanns Fader).

» 283 L. 2 f. n. — læs: Foruden de Sager, som o. s. v.

» 288 L. 7 f. n. — læs: Kejserpalads.

» 299 L. 9 f. n. — læs: Genua (Genova).

» 301 L. 1 f. n. — Note. Den brasilianske Kejserinde.

» 304 Stk. 3 — Prins Scylla — ɔ: Fyrsten af Scilla (Sciglio).

» 305 L. 5 f. n. — læs: hejste Eskadrechefsstander i *Gefion* og foruden *Thetis* fik underlagt Dampskibet *Hekla* o. s. v.

» 306 L. 1 f.o. — Note. Det var under dette Togt, at norske Orlogsskibe, der fra 1816 havde ført *samme* Flag som de svenske Orlogsskibe — nemlig svensk Orlogsflag med et rødt Felt med hvide Diagonaler øverst ved Stangen — for første Gang hejste det nye norske Orlogsflag (med Unionsmærke i øverste Felt ved Stangen). De svenske Skibe førte derefter svensk Orlogsflag med samme Unionsmærke. Fra 1905 førtes rent henholdsvis norsk og svensk Orlogsflag.

Side 306 Stk. 4 L. 7	læs: Tronarvingens o. s. v.
» 317 L. 23 f. o.	læs: *Jemmappes.*
» 319 L. 2 f. o.	læs: Pearl Rock.
» 325 Stk. 3 L. 2	læs: har at rette og forholde Dig som o. s. v.

2. DEL

Side 339 Stk. 3	Note. Smaaøerne kaldtes *Keys* eller *Cays.*
» 350 Stk. 6 L. 2	læs: Tropicus cancri (Krebsens Vendekreds).
» 396	1783—1793 L. 4 læs: 8 helbefarne og 4 halvbefarne Matroser o. s. v.
» 397 Stk. 2 L. 2	læs: *Iresine* og *Den Aarvaagne* (*Vigilant*)
» 398 L. 10 f. n.	læs: (Hist. Tidsskr. 3. RK. 5. Bd. Side 186).
» 415 L. 4 f. n.	Ved Aarets Udgang 1813 laa Briggen *Bornholm* (Chef Kaptajnløjtnant W. Kaas) sejlklar i Nyborg, men kom p. G. af Isvanskeligheder først til København d. $^{19}/_{4}$, hvor den blev oplagt og afgik d. $^{27}/_{6}$ til Kiel for at hjemføre Kong Christian VII's Lig til Køge. Efter at være oplagt i København fra d. $^{18}/_{7}$ afgik *Bornholm* stadig med samme Chef d. $^{27}/_{9}$ til Christiania Fjord for at være til Raadighed for Prins Christian Frederik, der d. $^{22}/_{10}$ kom ombord i Frederiksværn; efter en stormfuld Overrejse til Aarhus gik Prinsen i Land i Helsingør d. $^{11}/_{11}$. Kommandostrygning d. $^{18}/_{11}$.
» 420 L. 19 f. o.	(i Skema) *) efter Kaptajn F. Holst udgaar.
L. 13 f. n.	$^{20}/_{6}$ 1839 læs: $^{29}/_{6}$ 1839.
L. 12 f. n.	læs: Giødesen.
» 432 L. 4 f. n.	læs: Kommandørkaptajn Krieger.
» 439 L. 3 f. o.	læs: Instruktioner og Ordrer for Tjenesten.
» 443 L. 4 f. o.	læs: at Corvetten o. s. v.
L. 6 f. o.	og Stk. 5 læs: Benedetti (jfr. Side 453).
» 445 L. 6—8 f. n.	Fregatten læs: Corvetten.
L. 2 f. n.	læs: Dagen efter Tilbagekomsten, den 26. Februar, viste o. s. v.
» 448	Briggen *St. Croix* (Kaptajnløjtn. — fra $^{24}/_{9}$ 1820 Kaptajn — H. D. B. Seidelin).
» 449 L. 2 og 13 f. n.	Fregatten læs: Corvetten.
» 452 mellem 4. og 5. L. f. n.	anføres Aarstallet 1820.
» 456 Stk. 4 L. 8	læs: og engelsk Brig, hvilket kostede o. s. v.
L. 10	læs: men det blev der ikke Lejlighed til.
» 462 Stk. 5	læs: (Kaptajnløjtn. P. C. Kinck).
» 466 L. 2 og 3 f. n.	læs: Korvetten *Diana* (Kaptajn E. Krieger) og Briggen *St. Jan* (Kaptajnløjtn. J. W. C. Krieger).
» 468 L. 3 f. o.	læs: Territorium.
Stk. 3 L. 4	læs: havde sat 13 Mand o. s. v.
» 470 L. 3 f. o.	læs: blev strøget den 21. s. M.
L. 4 f. o.	læs: Kaptajn E. Krieger.
» 473 1825.	Note. St. Bartholomæus (Saint Barthélémy), der ligger ca. 200 km E t N for St. Croix, var dengang svensk Besiddelse. Størrelse: 22 km^2 (jfr. St. Jan 50 km^2 og St. Croix 218 km^2). Hovedby: Gustavia. Øen koloniseredes af Franskmændene, der i 1784 solgte den til Sverige. Manglende Forudseenhed og Forstaaelse af Koloniers Værdi førte til, at Sverige i 1877 afstod St. Bartholemæus til Frankrig, ligesom Danmark i 1917 solgte Dansk Vestindien.
» 484 Stk. 4	Korvetten *Najaden* læs: Korvetten *Diana.*
» 487 1827.	St. Bartholomæus se Note til Side 473.
» 500 Stk. 5 L. 4	læs: General de la Torre.
» 503 L. 3 f. n.	læs: » » » »
» 504 L. 1 f. o.	læs: (Kaptajn Baptiste).
Stk. 3 n. L.	læs: Admiral la Borda.

Side 505 L. 4 f. o.	læs: af Kong Frederik VI's Datter, Prinsesse Carolines Formæling den 1. August med Prins Ferdinand (Christian VIII's Broder, fra 1848 Arveprins).
» 508 Stk. 3 L. 2	Note. Skibet *Johanne Marie* se Note til Side 555.
» 512 L. 1 f. o.	læs: Den fungerende Generalguvernør, Havnekaptajn paa St. Thomas, L. J. Rohde o. s. v.
» 518 L. 1. f. o.	læs: og den fungerende Guvernør o. s. v.
Stk. 5	læs: (Kaptajnløjtnant R. Braag).
	læs: Herr Guillon (le Guillon).
» 523 L. 5 f. o.	læs: Da Generalgouvernøren ikke kan bestemme Territorialgrænsen, som Danmark ønsker fastsat til 4 Sømil i Modsætning til de franske o. s. v.
» 526 Stk. 2 L. 2	læs: fra Vestindien medtagende o. s. v.
» 528 Stk. 4 L. 4	læs: stryges den 21. s. M.
L. 6 f. n.	læs: eskorteredes.
» 529 Stk. 8 L. 1	læs: den 1. Maj o. s. v.
Stk. 8 L. 3	læs: Korvetten *Najaden.*
» 530 Stk. 3 L. 6	læs: løb *Bellona* samme Fart for Mærssejl og Fok o. s. v.
Stk. 7 L. 5	læs: »Nyt Archiv for Søværnet« 1843, 2. Bind o. s. v.
» 533 L. 5 f. o.	Vestindien læs: Vestenden.
» 535 L. 13 f. n.	Transportskibet læs: Transportskibet *Johanne Marie,* Premierløjtnant Christmas, der hjemførte samtlige kasserede eller permitterede militære fra Garnisonen i Vestindien.
» 541 Stk. 5 L. 6	læs: Dr. Vargas.
L. 7	læs: General Soublette.
L. 4 f. n.	læs: (Kaptajnløjtn. W. A. Graah).
» 543 L. 3 f. n.	læs: sammen med Fregatten *Rota* og Briggen *St. Croix* o. s. v.
» 544 Stk. 4 L. 1	læs: »Ved Solopgang hejses Flag ... o. s. v.«
» 547 L. 11 f. n.	læs: (Kaptajnløjtnant G. Giødesen).
L. 5 f. n.	læs: Premierløjtnant Steenbach (ligeledes Side 548 L. 4 f. o. og L. 9 f. o. samt Side 567 L. 3 f. o.).
L. 20 f. n.	læs: Admiral Sir Edward Paget.
» 553 L. 6 f. n.	Note. Skibmand (udt. Skimand) var den Underofficer, der sørgede for Lastens Stuvning i et Krigsskib, og som tillige havde med Ankertovene og Varpegodset at gøre. Han benævnes nu: Lastmester. I større Krigsskibe var der to Skibmænd — en Last- og en Tovskibmand.
» 555 Stk. 8 L. 5	Premierløjtnant John Christmas var 1829—42 Fører af Skibet *Johanne Marie,* som han selv var Medejer af, og som sejlede paa Vestindien. 26/1 1840 blev Christmas Kaptajnløjtnant.
» 557 L. 6 f. n.	læs: *Maroon Party.*
» 563 L. 5 f. n.	læs: Captain Milnes.
» 564 Stk. 2 L. 5	læs: hos Herr Guillon, som *de facto* er Højstkommanderende paa Øen.
L. 5 og 6 f. n.	læs: Præsidenten for Venezuela, General Paez o. s. v.
» 580 L. 1 f. n.	læs: del Morro.
» 581 L. 19 f. n.	læs: Det mislige, der er i hans o. s. v.
» 582 L. 4, 7 og 15 f. n.	læs: del Morro (ligeledes Side 583 under *Bestikket efter Journalen*).
» 583 L. 3 f. n.	læs: Linsterbay.
» 587 L. 1 og 9 f. o.	læs: Caracas.
» 588 Stk. 2 L. 2	læs: Marineminister, Admiral Duperré o. s. v.
» 591 L. 16 f. n.	læs: kompletteredes Forraad af o. s. v.
» 594 Stk. 2 L. 2	læs: cand. phil. A. S. Ørsted o. s. v. Note: Ørsted var en Brodersøn til H. C. Ørsted og Juristen Anders Sandøe Ørsted, efter hvilken sidste han var opkaldt.
» 595 L. 6 f. n.	læs: Kaptajn Stockton.
» 602 L. 13 f. n.	læs: under Chefens Forsæde o. s. v.
» 604 L. 13 f. o.	læs: A. S. Ørsted (se Note til Side 594).
» 606 Stk. 3 L. 9	læs: soulagere.
Stk. 5	jfr. Note til Side 473 om St. Bartholomæus.
L. 2 f. n.	læs: at haabe o. s. v.

Side 607 Stk. 3 L. 2	læs: Stadshauptmand.
» 609 L. 1 f. n.	læs: *La Tonnerre.*
» 612 Stk. 3 L. 7	læs: Generalguvernør over Portorico, General Prim, Greve af Reus. Note. Det var General Prim, der sendte Assistance under den senere omtalte Negeropstand i 1848.
» 613 L. 1 f. n.	læs: Generalguvernør Prim.
» 619 L. 10 f. n.	læs: foretages militære Excursioner til det Indre af Øen o. s. v.
» 622 Stk. 3 L. 5	læs: Standretsdom.
» 634 L. 3 f. o.	$^{25}/_{3}$ læs: $^{25}/_{4}$ 1844.
L. 17 f. n.	læs: Den 5. December stod *Bellona* atter ud i Atlanterhavet og gik til La Platafloden, hvor Fregatten ankrede op c. 2½ Mil fra Buenos Ayres.
L. 12 f. n.	læs: Santiago.
L. 3 f. n.	læs: gæstede Vicepræsidenten, den nye Konsul i Lima og flere o. s. v.
» 637 Stk. 2	Note. En Albatros, som i mange Aar fandtes paa Zoologisk Musæum i København i smukt udstoppet Stand, var skudt med en Kanon fra Fregatten *Bellona* under Passagen af Kap Horn. Det havde hidtil for Zoologerne om Bord ikke været muligt at faa noget Eksemplar af denne Fugl, der dengang var en Sjældenhed i de zoologiske Musæer. Under Passagen af Kap Horn fyldte man derfor en Kanon med »Skraasække« og fyrede den af i et gunstigt Øjeblik mod to Albatrosser. Den ene blev fuldstændig massakreret, men den anden var ikke værre tilredt, end at den lod sig udstoppe.
Stk. 3 L. 2	25. Marts læs: 25. April 1844.
» 638 Stk. 2 L. 4	læs: Volde, hvilke tilligemed o. s. v.
Stk. 3 L. 6	læs: Ouessant.
Stk. 5 L. 4	Note. Herskeren i Marokko var Sultan. I Tripolis og Tunis var Herskeren Bey eller Pascha, kun i Algier var han Dei eller Dey.
» 642 Stk. 2 L. 17	læs: Familielineamenter.
L. 23	Note. Den brasilianske Kejser var af portugisisk Kongeæt (Braganza), hvorfor Etiketten maa have været gammelportugisisk.
L. 5 f. n.	14de Marts 1832 læs: 14de Marts 1822.
» 655 L. 2 og 3 f. n.	(i Fodnoten) læs: J. Chr. Thornam.
» 657 Stk. 5 L. 7	læs: Typhunens.
» 658 L. 8 f. n.	læs: Oahu.
» 659 Stk. 4 L. 1	læs: Oahu.
Stk. 4 L. 1	læs: Borabora.
L. 4 f. n.	læs: Den 22. December 1846 passerede *Galathea* Øen Rorutu i Tabnaii Archipelet Syd for Selskabsøerne. Den 22. Januar 1847 fik man Øerne Mas à Fuero og Juan Fernandez (Robinson Crusoe's Ø) i Sigte og passerede klods Sønden om.
» 663 Stk. 8	læs: Danner, saavidt det staar til Eder ved egne Midler, frivillige, bevæbnede Corps o. s. v.

Endelig skal anføres, at

Anemometer	betyder	Vindmaaler,
Vandose	»	Skypumpe og
Vare-	»	Reserve-, f. Eks. Vareanker og Varegods.